

Σημειώσεις
Γραμμικής Αλγεβρας

Θ. Κεχαγιάς

Σεπτέμβρης 2010, v.0.91

Περιεχόμενα

Εισαγωγή	vi
I Βασικές Έννοιες	1
1 Πίνακες	2
1.1 Θεωρία	2
1.2 Λυμένα Προβλήματα	5
1.3 Αλυτά Προβλήματα	14
2 Αντιστροφος Πίνακας και Δυναμεις Πίνακων	18
2.1 Θεωρία	18
2.2 Λυμένα Προβλήματα	20
2.3 Αλυτά Προβλήματα	35
3 Μερικοί Ειδικοί Τυποι Πίνακων	38
3.1 Θεωρία	38
3.2 Λυμένα Προβλήματα	40
3.3 Αλυτά Προβλήματα	48
4 Ορίζουσες και Αντιστροφοι Πίνακες	53
4.1 Θεωρία	53
4.2 Λυμένα Προβλήματα	56
4.3 Αλυτά Προβλήματα	70
5 Ορίζουσες και Συστήματα Γραμμικών Εξισώσεων	77
5.1 Θεωρία	77
5.2 Λυμένα Προβλήματα	79
5.3 Αλυτά Προβλήματα	86
6 Απαλοιφή Gauss και Συστήματα Γραμμικών Εξισώσεων	90
6.1 Θεωρία	90
6.2 Λυμένα Προβλήματα	93
6.3 Αλυτά Προβλήματα	110

7 Διανυσματικοί Χώροι	115
7.1 Θεωρία	115
7.2 Λυμένα Προβλήματα	118
7.3 Αλυτά Προβλήματα	137
8 Διανυσματικοί Χώροι και Συστήματα Γραμμικών Εξισώσεων	141
8.1 Θεωρία	141
8.2 Λυμένα Προβλήματα	143
8.3 Αλυτά Προβλήματα	154
9 Ορθογωνιότητα Διανυσμάτων	159
9.1 Θεωρία	159
9.2 Λυμένα Προβλήματα	161
9.3 Αλυτά Προβλήματα	170
10 Ορθογωνιότητα Διανυσματικών Χώρων	173
10.1 Θεωρία	173
10.2 Λυμένα Προβλήματα	175
10.3 Αλυτά Προβλήματα	192
11 Μιγαδικοί Πίνακες	198
11.1 Περιληψη	198
11.2 Θεωρία και Παραδείγματα	199
11.3 Αλυτά Προβλήματα	213
12 Ιδιότητες και Ιδιοδιανύσματα	217
12.1 Θεωρία	217
12.2 Λυμένα Προβλήματα	218
12.3 Αλυτά Προβλήματα	229
13 Διαγωνιοποίηση και Συναρτησεις Πινάκων	234
13.1 Θεωρία	234
13.2 Λυμένα Προβλήματα	235
13.3 Αλυτά Προβλήματα	255
II Συμπληρωματικά Θέματα	261
14 Ορίζουσες : Θεωρητική Θεμελίωση	262
14.1 Θεωρία	262
14.2 Λυμένα Προβλήματα	266
14.3 Αλυτά Προβλήματα	291
15 Επαναληπτική Λύση Συστημάτων Γραμμικών Εξισώσεων	294
16 Πίνακες, Εξισώσεις Διαφορών και Διαφορικές Εξισώσεις	295

17 Στοχαστικοί Πίνακες	296
18 Πίνακες και Ηλεκτρικά Κυκλώματα	297
19 Γενικεύσεις	298
19.1 Περιληψη	298
19.2 Θεωρία και Παραδείγματα	302
19.3 Άλυτα Προβλήματα	318
20 Πίνακες και Θεωρία Γραφών	320

Προλογος

Αγαπητε αναγνώστη,

το παρον τευχος περιεχει συντομη θεωρια καθως και λυμενα και αλυτα προβληματα *Γραμμικης Αλγεβρας* και προοριζεται για χρηση απο τους φοιτητες της Πολυτεχνικης Σχολης του Αριστοτελειου Πανεπιστημιου Θεσσαλονικης. Κατα πασα πιθανοτητα εισαι ενας απο αυτους τους φοιτητες. Σε αυτο τον συντομο προλογο δινω μερικες οδηγιες για την χρηση αυτου του τευχους.

Κατα τη γνωμη μου, για τους περισσοτερους ανθρωπους, *ο μονος τροπος εξοικειωσης με τα μαθηματικα ειναι η επιλυση προβληματων* - **οσο περισσοτερα προβληματα λυσεις τοσο πιο πολλα μαθηματικα θα μαθεις!** Συμφωνα με αυτη την αποψη, στο παρον τευχος η θεωρια παρουσιαζεται σε μεγαλη συντομια, αλλα υπαρχει μεγαλος αριθμος λυμενων και αλυτων προβληματων. Χρησιμοποιησε τα λυμενα προβληματα ως ενα ενδιαμεσο βοηθημα για την επιλυση των αλυτων. Με αλλα λογια, δεν αρκει να μελετησεις τα ηδη λυμενα προβληματα. **Αν δεν λυσεις ο ιδιος μεγαλο αριθμο των αλυτων προβληματων δεν θα ωφεληθεις ιδιαιτερα και η πιθανοτητα να περασεις το αντιστοιχο μαθημα θα ειναι μικρη.**

Το παρον τευχος δεν εχει παρει ακομη την τελικη του μορφη και ειναι πιθανον καποιες λυσεις και απαντησεις να περιεχουν σφαλματα. Η παrouσα εκδοση εχει τον κωδικο *v.0.91* - επομενες εκδοσεις θα χαρακτηριζονται απο μικροτερο αριθμο σφαλματων και μεγαλυτερους κωδικους¹. Στην διαδικασια της διορθωσης σημαντικο ρολο εχουν παιζει φοιτητες προηγουμενων ετων, τους οποιους ευχαριστω θερμα. Παντως πιστευω οτι η παrouσα μορφη θα σου φανει *πολυ* χρησιμη, ιδιαιτερα σε συνδυασμο με το διδακτικο βιβλιο το οποιο θα σου δοθει κατα την διαρκεια του εξαμηνου.

Το τευχος περιεχει 20 κεφαλαια. Τα Κεφαλαια 1-13 πραγματευονται βασικα θεματα τα οποια πρεπει να διδαχτει καθε μελετητης της Γραμμικης Αλγεβρας. Τα Κεφαλαια 14-20 πραγματευονται ειδικοτερα θεματα, τα οποια συνηθως παραλειπονται στο εισαγωγικο μαθημα Γραμμικης Αλγεβρας για μηχανικους².

Καθε κεφαλαιο αποτελειται απο τρια υποκεφαλαια (Συντομη Θεωρια, Λυμενα Προβληματα, Αλυτα Προβληματα) και καθε υποκεφαλαιο περιεχει εναν αριθμο *εδαφiov*. Τα εδαφια ειναι αριθμημενα με ενα κωδικο της μορφης *k.m.n*, δηλ. το *n*-στο εδαφιο του *m*-στου υποκεφαλαιου του *k*-στου κεφαλαιου. Επισης, μετα τον αριθμο καθε εδαφiov μπορεί να εμφανιζεται ενα σημα. με την εξης σημασια.

1. ☒: Το εδαφιο ειναι δυσκολο.

¹Ακολουθω την ονοματολογια της *αναπτυξης software*: το τευχος ειναι ακομα σε μορφη *beta*· η πρωτη "τελικη" εκδοση θα ειναι η *v.1.00*.

²Στην παrouσα εκδοση δεν εχω ακομη γραψει τα Κεφαλαια 14-19.

2. ☒: Το εδαφιο περιεχει ενα θεμα το οποιο δεν ανηκει στην "βασικη υλη" του μαθηματος.
3. ☒☐: Το εδαφιο περιεχει ενα θεμα το οποιο δεν ανηκει στην "βασικη υλη" του μαθηματος και ειναι δυσκολο.

Σε μια πρωτη αναγνωση λοιπον, αρκει να διαβασεις τα μη προσημασμενα εδαφια. Με απλα λογια, *αυτα τα εδαφια ειναι τα μονα απαραιτητα για την εξεταση του μαθηματος*. Μπορεις να ασχοληθεις με τα προσημασμενα εδαφια σε μια δευτερη αναγνωση το τευχους. Ιδιαιτερα, δεν ειναι απαραιτητο να διαβασεις τα *αποδεικτικα* προβληματα.

Θανασης Κεχαγιας

Θεσσαλονικη, Σεπτεμβρης 2010

Εισαγωγή

Η *Γραμμική Αλγεβρα* έχει τρία κύρια αντικείμενα μελέτης (τα οποία είναι στενά συνδεδεμένα μεταξύ τους, όπως θα φανεί παρακάτω):

1. τους πίνακες,
2. τα συστήματα γραμμικών εξισώσεων,
3. την γεωμετρία του N -διαστατού χώρου, όπου $N = 1, 2, 3, \dots$ ³.

Θεωρούμε γνωστή την έννοια "σύστημα γραμμικών εξισώσεων", όπως επίσης και τις στοιχειώδεις μεθόδους επίλυσης τέτοιων συστημάτων. Επίσης θεωρούμε γνωστά τα βασικά στοιχεία των διανυσμάτων και της αναλυτικής γεωμετρίας του επιπέδου. Οι πίνακες είναι μαθηματικά αντικείμενα τα οποία μπορούμε να σκεφτούμε ως μια *γενίκευση των πραγματικών αριθμών*. Οι πίνακες παρέχουν έναν ευχέρη και συμπαγή συμβολισμό για την διατύπωση και επίλυση ενός ευρέως φάσματος μαθηματικών προβλημάτων. Ένα από αυτά τα προβλήματα είναι και η επίλυση συστημάτων γραμμικών εξισώσεων. Επιπλέον, επειδή οι πίνακες μπορούν επίσης να θεωρηθούν γενίκευση των διανυσμάτων, η γραμμική άλγεβρα μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την γενίκευση στις N διαστάσεις της γεωμετρίας του επιπέδου (2 διαστάσεις) και του χώρου (3 διαστάσεις). Με αυτό τον τρόπο μπορούμε να κατανοήσουμε καλύτερα και βαθύτερα την Γεωμετρία και να την χρησιμοποιήσουμε για να αποκτήσουμε εποπτική αντίληψη των συστημάτων γραμμικών εξισώσεων. Επιπλέον, η Γραμμική Αλγεβρα χαρακτηρίζεται, όπως φανερώνει το όνομα, από την *αλγεβρική* προσέγγιση⁴.

Το παρόν τεύχος περιέχει 20 κεφάλαια. Τα Κεφάλαια 1 ως 13 πραγματεύονται βασικά θέματα τα οποία πρέπει να διδαχτεί κάθε μελετητής της Γραμμικής Αλγεβρας. Τα Κεφάλαια 14 ως 20 πραγματεύονται ειδικότερα θέματα, τα οποία συνήθως παραλείπονται στο εισαγωγικό μάθημα Γραμμικής Αλγεβρας για μηχανικούς⁵.

Χρησιμοποιούμε τον τυπικό μαθηματικό συμβολισμό, γνωστό και από το Λύκειο. Σημειώνουμε ιδιαίτερα τα εξής.

³Ακόμη και $N = 0$ περιλαμβάνεται ως μια πολύ ειδική και τετριμμένη περίπτωση.

⁴Η ειδική περίπτωση στην οποία $N = 2$ ή 3 (δηλ. η μελέτη της γεωμετρίας του επιπέδου και του τριδιάστατου χώρου) είναι επίσης αντικείμενο μιας άλλης μαθηματικής θεωρίας, της *Αναλυτικής Γεωμετρίας*. Η Αναλυτική Γεωμετρία χρησιμοποιεί πολλές έννοιες και εργαλεία της Γραμμικής Αλγεβρας, αλλά επεκτείνεται και σε *μη γραμμικές* μαθηματικές οντοτητές (π.χ. τις *δευτεροβάθμιες επιφάνειες*).

⁵Η συγγραφή των Κεφαλαίων 14-19 δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί (στην παρούσα έκδοση ν.091 του τευχούς).

1. Το σύνολο των πραγματικών αριθμών συμβολίζεται με $\mathbb{R}$ και αυτο των μιγαδικών αριθμών με $\mathbb{C}$.
2. Ο συμβολισμός αθροίσματος είναι ο εξής

$$\sum_{n=1}^N a_n = a_1 + a_2 + \dots + a_N.$$

Αντιστοίχα, ο συμβολισμός γινομένου είναι ο εξής

$$\prod_{n=1}^N a_n = a_1 \cdot a_2 \cdot \dots \cdot a_N.$$

3. Η λέξη “αν” σημαίνει “αν και μόνο αν”. Η συντομογραφία “τ.ω.” σημαίνει “τέτοιο ώστε”.

Μέρος Ι
Βασικές Έννοιες

Κεφάλαιο 1

Πινακες

Στα μαθηματικά (όπως και στην καθομιλούμενη) “πινακας” σημαίνει μια *ορθογώνια διαταξη* (αριθμών ή άλλων οντοτήτων). Αυτό που κάνει του “μαθηματικούς” πίνακες ιδιαίτερα χρήσιμους είναι ότι αφού τους εφοδιάσουμε με *πραξεις* μπορούμε να τους χρησιμοποιήσουμε ως “**γενικευμένους αριθμούς**” οι οποίοι (όπως θα φανεί σε επόμενα κεφάλαια) διευκολύνουν την επίλυση πολλών μαθηματικών προβλημάτων.

1.1 Θεωρία

1.1.1. Ένας πίνακας A είναι μια ορθογώνια διαταξη αριθμών:

$$A = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1N} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2N} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{M1} & a_{M2} & \dots & a_{MN} \end{bmatrix}.$$

Το στοιχείο του A στην m -στη γραμμή και στην n -στη στήλη συμβολίζεται με a_{mn} ή $(A)_{mn}$ (και λέμε ότι έχει *συντεταγμένες* m, n).

1.1.2. Πιο αυστηρά, ένας $M \times N$ πίνακας είναι μια *συνάρτηση* με *πεδίο ορισμού* το σύνολο $\{1, 2, \dots, M\} \times \{1, 2, \dots, N\}$ και *πεδίο τιμών* το $\mathbb{R}$:

$$A : \{1, 2, \dots, M\} \times \{1, 2, \dots, N\} \rightarrow \mathbb{R}.$$

Δηλ. σε κάθε ζευγάρι $(m, n) \in \{1, 2, \dots, M\} \times \{1, 2, \dots, N\}$ αντιστοιχίζουμε έναν αριθμό a_{mn} , που είναι το *στοιχείο* του πίνακα στην θέση με *συντεταγμένες* m, n .

1.1.3. Ο παραπάνω ορισμός του πίνακα μπορεί να *γενικευτεί*. Π.χ. τα στοιχεία του πίνακα μπορεί να είναι *μιγαδικοί* αριθμοί¹.

1.1.4. Για το τυχόν στοιχείο a_{mn} του πίνακα, λέμε ότι m είναι ο *δείκτης γραμμής* και n είναι ο *δείκτης στήλης*.

1.1.5. Όταν ο A έχει M γραμμές και N στήλες, λέμε ότι έχει *διαστάση* $M \times N$.

¹Θα εξετάσουμε αυτήν και άλλες γενικεύσεις στο Κεφάλαιο 11.

1.1.6. Όταν ο $\mathbf{A}$ έχει διασταση $N \times N$ (δηλ. ίσο αριθμό γραμμών και στηλών) τότε λέμε ότι είναι *τετραγωνικός*.

1.1.7. Δύο $M \times N$ πίνακες $\mathbf{A}, \mathbf{B}$ είναι *ίσοι* (γραφουμε $\mathbf{A} = \mathbf{B}$) αν για $m \in \{1, \dots, M\}$ και $n \in \{1, \dots, N\}$ ισχύει $a_{mn} = b_{mn}$.

1.1.8. Όταν ο $\mathbf{A}$ έχει 1 στήλη (έχει διασταση $M \times 1$) λέμε ότι είναι *πίνακας-στήλη*:

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} a_{11} \\ a_{21} \\ \dots \\ a_{M1} \end{bmatrix}.$$

1.1.9. Όταν ο $\mathbf{A}$ έχει 1 γραμμή (έχει διασταση $1 \times N$) λέμε ότι είναι *πίνακας-γραμμή*:

$$\mathbf{A} = [a_{11} \ a_{12} \ \dots \ a_{1N}].$$

1.1.10. Οι πίνακες-γραμμές και οι πίνακες-στήλες λέγονται και *διανύσματα*.

1.1.11. Μπορούμε να γράψουμε ένα πίνακα ως συνδυασμό των γραμμών του:

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \mathbf{r}_1 \\ \mathbf{r}_2 \\ \dots \\ \mathbf{r}_M \end{bmatrix},$$

όπου (για $m \in \{1, \dots, M\}$):

$$\mathbf{r}_m = [a_{m1} \ a_{m2} \ \dots \ a_{mN}].$$

1.1.12. Επίσης μπορούμε να γράψουμε τον πίνακα ως συνδυασμό των στηλών του:

$$\mathbf{A} = [\mathbf{c}_1 \ \mathbf{c}_2 \ \dots \ \mathbf{c}_N],$$

όπου (για $n \in \{1, \dots, N\}$):

$$\mathbf{c}_n = \begin{bmatrix} a_{1n} \\ a_{2n} \\ \dots \\ a_{Mn} \end{bmatrix}.$$

1.1.13. Η προσθήκη πινάκων ορίζεται ως εξής. Εστω ότι έχουμε πίνακες $\mathbf{A}$ (διαστάσης $M \times N$) και $\mathbf{B}$ (διαστάσης $M \times N$). Τότε

$$(\mathbf{A} + \mathbf{B})_{mn} = a_{mn} + b_{mn} \quad (\mathbf{A} - \mathbf{B})_{mn} = a_{mn} - b_{mn}.$$

Προσοχή! Η προσθήκη $\mathbf{A} + \mathbf{B}$ είναι δυνατή μόνο αν οι $\mathbf{A}$ και $\mathbf{B}$ έχουν ίδιες διαστάσεις!

1.1.14. Ένας πίνακας $\mathbf{A}$ με διαστάσεις $M \times N$, λέγεται *μηδενικός* αν για $m = 1, 2, \dots, M$, $n = 1, 2, \dots, N$ έχουμε $a_{mn} = 0$, δηλ.

$$\mathbf{0}_{M,N} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & \dots & \dots & 0 \end{bmatrix}.$$

Ο μηδενικός πίνακας συμβολίζεται με $\mathbf{0}_{M,N}$ ή και απλά με $\mathbf{0}$ (δηλ. όταν η διάσταση $M \times N$ προκύπτει από τα συμφραζόμενα, παραλείπεται ο συμβολισμός της)..

1.1.15. Ο *πολπλασιασμός πίνακα επί αριθμό* ορίζεται ως εξής:

$$(\kappa \cdot \mathbf{A})_{mn} = \kappa \cdot a_{mn}.$$

1.1.16. Για όλους τους πίνακες $\mathbf{A}, \mathbf{B}$ ισχύουν τα εξής (άρκει οι διαστάσεις αυτών να είναι τέτοιες ώστε οι πράξεις είναι δυνατές).

1. $\mathbf{A} + \mathbf{0} = \mathbf{A}$. (Το $\mathbf{0}$ είναι το ουδέτερο στοιχείο της πρόσθεσης).
2. $\mathbf{A} + \mathbf{B} = \mathbf{B} + \mathbf{A}$. (Αντιμεταθετικότητα.)
3. $\mathbf{A} + (\mathbf{B} + \mathbf{C}) = (\mathbf{A} + \mathbf{B}) + \mathbf{C}$. (Προσεταιριστικότητα.)
4. $\mathbf{A} + ((-1) \cdot \mathbf{A}) = ((-1) \cdot \mathbf{A}) + \mathbf{A} = \mathbf{0}$. (Ο αντίθετος του $\mathbf{A}$ είναι ο $-\mathbf{A} = (-1) \cdot \mathbf{A}$.)
5. $\kappa \cdot (\mathbf{A} + \mathbf{B}) = \kappa \cdot \mathbf{A} + \kappa \cdot \mathbf{B} = (\mathbf{A} + \mathbf{B}) \cdot \kappa$. (Επιμεριστικότητα.)
6. $(\kappa + \lambda) \cdot \mathbf{A} = \kappa \cdot \mathbf{A} + \lambda \cdot \mathbf{A}$. (Επιμεριστικότητα.)
7. $(\kappa \cdot \lambda) \cdot \mathbf{A} = \kappa \cdot (\lambda \cdot \mathbf{A})$.

1.1.17. Ο *πολπλασιασμός πίνακα επί πίνακα* ορίζεται ως εξής. Εστω ότι έχουμε πίνακες $\mathbf{A}$ (διάστασης $M \times K$) και $\mathbf{B}$ (διάστασης $K \times N$). Τότε

$$(\mathbf{A} \cdot \mathbf{B})_{mn} = \sum_{k=1}^K a_{mk} b_{kn}.$$

Προσοχή! Ο *πολπλασιασμός* $\mathbf{A} \cdot \mathbf{B}$ είναι δυνατός μόνο αν ο αριθμός των στηλών του $\mathbf{A}$ είναι ίσος με αυτό των γραμμών του $\mathbf{B}$!

1.1.18. Ένας πίνακας $\mathbf{A}$ με διαστάσεις $N \times N$, λέγεται *μοναδιαίος* αν για $m, n = 1, 2, \dots, N$ έχουμε $a_{mm} = 1$ και $a_{mn} = 0$ όταν $m \neq n$, δηλ.

$$\mathbf{I}_N = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 1 & 0 & \dots & \dots \\ 0 & 0 & 1 & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & \dots & \dots & \dots & 1 \end{bmatrix}.$$

Ο μοναδιαίος πίνακας συμβολίζεται με $\mathbf{I}_N$ ή και απλά με $\mathbf{I}$ (δηλ. όταν η διάσταση N προκύπτει από τα συμφραζόμενα, παραλείπεται ο συμβολισμός της).

1.1.19. Για όλους τους πίνακες A, B, C ισχύουν τα εξής (άρκει οι διαστάσεις αυτών να είναι τέτοιες ώστε οι πράξεις είναι δυνατές).

1. $I \cdot A = A \cdot I = A$. (Το I είναι το ουδέτερο στοιχείο του πολλαπλασιασμού πίνακων).
2. Υπάρχουν πίνακες A, B για τους οποίους $A \cdot B \neq B \cdot A$.
3. $A \cdot (B \cdot C) = (A \cdot B) \cdot C$. (Προσεταιριστικότητα.)
4. $A \cdot (B + C) = A \cdot B + A \cdot C$. (Επιμεριστικότητα.)
5. $(B + C) \cdot A = B \cdot A + C \cdot A$. (Επιμεριστικότητα.)
6. $\kappa \cdot (A \cdot B) = (\kappa \cdot A) \cdot B = A \cdot (\kappa \cdot B)$.
7. $A \cdot 0 = 0 \cdot A = 0$.

1.1.20. Για κάθε $N \times N$ (τετραγωνικό) πίνακα A , μπορούμε να ορίσουμε τις *δυνάμεις* του: $A^2 = A \cdot A$, $A^3 = A \cdot A \cdot A$ κ.τ.λ. Συμβατικά ορίζουμε $A^0 = I$. Ισχύουν οι συνηθισμένες ιδιότητες των δυνάμεων: $A^m A^n = A^{m+n}$, $(A^m)^n = A^{mn}$. Μπορούμε να επεκτείνουμε τον ορισμό ώστε να έχουμε *αρνητικές ακέραιες* δυνάμεις, *κλασματικές* δυνάμεις (π.χ. $A^{1/2}$, την *τετραγωνική ρίζα* του A κ.ο.κ.²).

1.2 Λυμένα Προβλήματα

1.2.1. Ποια είναι η διάσταση των παρακάτω πίνακων; Ποιοι εξ αυτών είναι τετραγωνικοί;

$$A = \begin{bmatrix} 3 & 2 \\ 4 & 1 \end{bmatrix}, \quad B = \begin{bmatrix} 3 & 0 \end{bmatrix}, \quad C = \begin{bmatrix} 3 & 3 & 4 \\ 4 & 1 & 2 \end{bmatrix}, \quad D = [3], \quad E = \begin{bmatrix} 3 \\ 6 \\ 4 \end{bmatrix}$$

Απάντηση. Ο A είναι 2×2 , τετραγωνικός· ο B είναι 1×2 · ο C είναι 2×3 · ο D είναι 1×1 , τετραγωνικός· ο E είναι 3×1 .

1.2.2. Δίνεται πίνακας

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 5 & -2 \\ 4 & -3 & 6 \\ -8 & 7 & 0 \end{bmatrix}.$$

Ποια είναι η τιμή του στοιχείου a_{11} ; Του a_{23} ; Του a_{31} ; Ποιοι είναι οι δείκτες γραμμής και στήλης του 5; Του -8 ;

Απάντηση. $a_{11} = 1$, $a_{23} = 6$, $a_{31} = -8$. Το 5 έχει δείκτη γραμμής 1 και στήλης 2· το -8 έχει δείκτη γραμμής 3 και στήλης 1.

1.2.3. Οι πίνακες

$$A = \begin{bmatrix} x & 2 \\ y & 1 \end{bmatrix}, \quad B = \begin{bmatrix} 3 & z \\ 4 & 1 \end{bmatrix}$$

είναι ίσοι. Ποιες είναι οι τιμές των x, y, z ;

Απάντηση. $A = B \Rightarrow \forall i, j : a_{ij} = b_{ij}$. Άρα είναι $x = 3, y = 4$ και $z = 2$.

²Αυτά τα θέματα εξετάζονται σε περισσότερη λεπτομέρεια στο Κεφάλαιο ;.

1.2.4. Συγκρίνετε τα “διανύσματα” της Γραμμικής Αλγέβρας με τα διανύσματα που μας είναι γνωστά από τον Διανυσματικό Λογισμό.

Απάντηση. Καταρχήν τονίζουμε ότι στον Διανυσματικό Λογισμό υπάρχουν *τρία* είδη διανυσμάτων: *ελεύθερα*, *ορισθαινοντα* και *εφαρμοστά*. Εμείς θα ασχοληθούμε με τα ελεύθερα διανύσματα. Ένα ελεύθερο διάνυσμα είναι ένα “βέλος” ή *προσανατολισμένο ευθύγραμμο τμήμα* (στο επίπεδο ή στον 3-διαστατο χώρο)· η **θέση** του *ελεύθερου διανύσματος δεν είναι προσδιορισμένη!* Αυτά τα οποία προσδιορίζονται είναι το μήκος, η φορά και η διεύθυνση αυτού. Μπορούμε να πούμε ότι ένα ελεύθερο διάνυσμα αντιστοιχεί σε μια **απειρία** βελών, τα οποία έχουν την ίδιο μήκος, φορά και διεύθυνση. Δείτε και το σχήμα.

Σχήμα 1.2.1

Οι πληροφορίες αυτές (μήκος, φορά και διεύθυνση) προσδιορίζονται πλήρως από δύο αριθμούς στον χώρο και τρεις αριθμούς στο επίπεδο. Π.χ. στον χώρο, το διάνυσμα $\vec{a}$ προσδιορίζεται από την τριάδα (x, y, z) . Αν επιλέξουμε από την οικογένεια των προσανατολισμένων ευθύγραμμων τμημάτων (που αντιστοιχούν στο $\vec{a}$) αυτό το οποίο έχει την αρχή του στην αρχή των αξόνων $(0, 0, 0)$, τότε προσδιορίζουμε μονοσημαντά και το πέρας του $\vec{a}$, το οποίο είναι ένα σημείο με συντεταγμένες (x, y, z) . Γραφούμε $\vec{a} = (x, y, z)$ και έχουμε μια 1-προς-1 αντιστοιχία μεταξύ ελεύθερων διανυσμάτων και σημείων. *Θυμόμαστε όμως ότι σε αυτή την αντιστοιχία κάθε προσανατολισμένο ευθύγραμμο τμήμα παραλήρηλο σε αυτό που έχει αρχή το $(0, 0, 0)$ και πέρας το (x, y, z) ταυτίζεται επίσης με το σημείο (x, y, z) .*

Στην Γραμμική Αλγέβρα ένα διάνυσμα είναι ένας πίνακας. Αν έχουμε το διάνυσμα $\vec{a} = (x, y, z)$ και κατασκευάσουμε τον πίνακα

$$\mathbf{a} = \begin{bmatrix} a_1 \\ a_2 \\ a_3 \end{bmatrix}$$

με $a_1 = x$, $a_2 = y$, $a_3 = z$, τότε το διάνυσμα $\vec{a}$ και ο πίνακας $\mathbf{a}$ ταυτίζονται. Μπορούμε όμως να ταυτίσουμε το $\vec{a}$ και με τον πίνακα $\begin{bmatrix} a_1 & a_2 & a_3 \end{bmatrix}$. Με άλλα λόγια, κάθε διάνυσμα μπορεί να ταυτιστεί είτε με έναν πίνακα-στήλη είτε με έναν πίνακα-γραμμή· οποιοσδήποτε από τους δύο πίνακες μπορεί να ταυτιστεί με ένα σημείο (το πέρας του $\mathbf{a}$ όταν η αρχή αυτού βρίσκεται στην αρχή των αξόνων). Από εδώ και πέρα θα χρησιμοποιούμε τον συμβολισμό $\mathbf{a}$ για να δηλώσουμε οποιοδήποτε από τα εξής: το διάνυσμα, το σημείο, τον πίνακα-γραμμή ή τον πίνακα-στήλη.³

1.2.5. Γραψτε τον πίνακα

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 4 & 2 & 3 \\ -2 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

με συμβολισμό γραμμών και συμβολισμό στηλών. Το ίδιο για τον πίνακα

$$\mathbf{B} = \begin{bmatrix} 4 & -5 & 2 & 3 \\ 6 & -2 & -4 & 1 \\ -2 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}.$$

³Το αν ο $\mathbf{a}$ είναι πίνακας-γραμμή ή στήλη θα προκύπτει από τα συμφραζόμενα.

Απάντηση. Θετούμε

$$\mathbf{r}_1 = \begin{bmatrix} 4 & 2 & 3 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{r}_2 = \begin{bmatrix} -2 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

και έχουμε

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \mathbf{r}_1 \\ \mathbf{r}_2 \end{bmatrix}.$$

Θετούμε τώρα

$$\mathbf{c}_1 = \begin{bmatrix} 4 \\ -2 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{c}_2 = \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{c}_3 = \begin{bmatrix} 3 \\ 0 \end{bmatrix}$$

και έχουμε $\mathbf{A} = [\mathbf{c}_1 \quad \mathbf{c}_2 \quad \mathbf{c}_3]$.

1.2.6. Δίνονται οι πίνακες

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 4 & 3 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B} = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 3 & -1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{C} = \begin{bmatrix} 2 & -1 & 3 \\ 3 & 1 & 2 \end{bmatrix}.$$

Υπολογίστε τα $\mathbf{A} + \mathbf{B}$, $\mathbf{A} - \mathbf{B}$, $\mathbf{A} + \mathbf{C}$.

Απάντηση.

$$\begin{aligned} \mathbf{A} + \mathbf{B} &= \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 4 & 3 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 3 & -1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1+1 & 2+2 \\ 4+3 & 3-1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2 & 4 \\ 7 & 2 \end{bmatrix}. \\ \mathbf{A} - \mathbf{B} &= \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 4 & 3 \end{bmatrix} - \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 3 & -1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1-1 & 2-2 \\ 4-3 & 3+1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 1 & 4 \end{bmatrix}. \end{aligned}$$

Η προσθεση $\mathbf{A} + \mathbf{C}$ δεν είναι δυνατή.

1.2.7. Αποδείξτε ότι $\mathbf{A} + \mathbf{0} = \mathbf{A}$.

Απάντηση. Έχουμε για κάθε m, n

$$(\mathbf{A} + \mathbf{0})_{mn} = (\mathbf{A})_{mn} + (\mathbf{0})_{mn} = a_{mn} + 0 = a_{mn} = (\mathbf{A})_{mn}.$$

Αφού αυτό ισχύει για κάθε m, n , έχουμε $\mathbf{A} + \mathbf{0} = \mathbf{A}$.

1.2.8. Αποδείξτε ότι $\mathbf{A} + \mathbf{B} = \mathbf{B} + \mathbf{A}$.

Απάντηση. Έχουμε για κάθε m, n

$$(\mathbf{A} + \mathbf{B})_{mn} = (\mathbf{A})_{mn} + (\mathbf{B})_{mn} = a_{mn} + b_{mn} = b_{mn} + a_{mn} = (\mathbf{B} + \mathbf{A})_{mn}.$$

Αφού αυτό ισχύει για κάθε m, n , έχουμε $\mathbf{A} + \mathbf{B} = \mathbf{B} + \mathbf{A}$.

1.2.9. Αποδείξτε ότι $\kappa \cdot (\mathbf{A} + \mathbf{B}) = \kappa \cdot \mathbf{A} + \kappa \cdot \mathbf{B} = (\mathbf{A} + \mathbf{B}) \cdot \kappa$.

Απάντηση. Έχουμε για κάθε m, n

$$\begin{aligned} (\kappa \cdot (\mathbf{A} + \mathbf{B}))_{mn} &= \kappa \cdot (\mathbf{A} + \mathbf{B})_{mn} = \kappa \cdot ((\mathbf{A})_{mn} + (\mathbf{B})_{mn}) \\ &= \kappa \cdot a_{mn} + \kappa \cdot b_{mn} = (\kappa \cdot \mathbf{A})_{mn} + (\kappa \cdot \mathbf{B})_{mn}. \end{aligned}$$

Αφού αυτό ισχύει για κάθε m, n , έχουμε $\kappa \cdot (\mathbf{A} + \mathbf{B}) = \kappa \cdot \mathbf{A} + \kappa \cdot \mathbf{B}$.

1.2.10. Δίνονται οι πίνακες

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 4 & 3 \end{bmatrix}, \quad B = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 3 & -1 \end{bmatrix}, \quad C = \begin{bmatrix} 2 & -1 & 3 \\ 3 & 1 & 2 \end{bmatrix}.$$

Υπολογίστε τα AB , BA , AC , CA .

Απάντηση.

$$AB = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 4 & 3 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 3 & -1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 \cdot 1 + 2 \cdot 3 & 1 \cdot 2 + 2 \cdot (-1) \\ 4 \cdot 1 + 3 \cdot 3 & 4 \cdot 2 + 3 \cdot (-1) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 7 & 0 \\ 13 & 5 \end{bmatrix}.$$

$$BA = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 3 & -1 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 4 & 3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 9 & 8 \\ -1 & 3 \end{bmatrix}, \text{ είναι διαφορετικό του } AB.$$

$$\begin{aligned} AC &= \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 4 & 3 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} 2 & -1 & 3 \\ 3 & 1 & 2 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} 1 \cdot 2 + 2 \cdot 3 & 1 \cdot (-1) + 2 \cdot 1 & 1 \cdot 3 + 2 \cdot 2 \\ 4 \cdot 2 + 3 \cdot 3 & 4 \cdot (-1) + 3 \cdot 1 & 4 \cdot 3 + 3 \cdot 2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 8 & 1 & 7 \\ 17 & -1 & 18 \end{bmatrix} \end{aligned}$$

Ο πολλαπλασιασμός CA δεν μπορεί να γίνει.

1.2.11. Αποδείξτε ότι $I \cdot A = A \cdot I = A$.

Απάντηση. Θα δείξουμε ότι για κάθε m, n έχουμε $(I \cdot A)_{mn} = (A)_{mn}$. Πραγματι

$$(I \cdot A)_{mn} = \sum_{k=1}^N i_{mk} a_{kn} = i_{mm} a_{mn} = 1 \cdot a_{mn} = a_{mn} = (A)_{mn}.$$

Χρησιμοποιήσαμε το γεγονός ότι $i_{mk} = 0$ για $m \neq k$.

Παρομοίως δείχνουμε ότι για κάθε m, n έχουμε $(A \cdot I)_{mn} = (A)_{mn}$.

1.2.12. Βρείτε δύο πίνακες A, B για τους οποίους $A \cdot B \neq B \cdot A$.

Απάντηση. Τέτοιοι είναι, π.χ., οι πίνακες A, B του προβλήματος 1.2.10.

1.2.13. Βρείτε δύο πίνακες A, B για τους οποίους $A \cdot B = B \cdot A$.

Απάντηση. Π.χ. για τους πίνακες

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 2 \end{bmatrix}, \quad B = \begin{bmatrix} 3 & 0 \\ 0 & 4 \end{bmatrix},$$

έχουμε

$$AB = \begin{bmatrix} 3 & 0 \\ 0 & 8 \end{bmatrix} = BA.$$

Δεν είναι αναγκη να είναι και οι δύο πίνακες διαγώνιοι. Π.χ., για τους πίνακες

$$C = \begin{bmatrix} 1 & 4 \\ 3 & 2 \end{bmatrix}, \quad D = \begin{bmatrix} 2 & 0 \\ 0 & 2 \end{bmatrix},$$

έχουμε

$$CD = \begin{bmatrix} 2 & 8 \\ 6 & 4 \end{bmatrix} = DC.$$

Μπορείτε να βρείτε δύο μη διαγώνιους πίνακες E, F τ.ω. $EF = FE$;

1.2.14. Βρείτε μια αναγκαία και ικανή συνθήκη ώστε να ισχύει

$$(A - B) \cdot (A + B) = A^2 - B^2.$$

Απάντηση. Έχουμε $(A - B) \cdot (A + B) = A^2 + AB - BA - B^2$. Για να είναι λοιπόν $(A - B) \cdot (A + B) = A^2 - B^2$ πρέπει και αρκεί να είναι $AB - BA = 0$, δηλ. $AB = BA$, δηλ. οι πίνακες να αντιμετατίθενται.

1.2.15. Αποδείξτε ότι $A \cdot (B \cdot C) = (A \cdot B) \cdot C$

Απάντηση. Εστω ότι οι διαστάσεις των A, B, C είναι $K \times L, L \times M, M \times N$ αντιστοίχα. Έχουμε, για κάθε k, n :

$$\begin{aligned} (A \cdot (B \cdot C))_{kn} &= \sum_{l=1}^L A_{kl} \cdot (B \cdot C)_{ln} = \sum_{l=1}^L A_{kl} \cdot \left(\sum_{m=1}^M B_{lm} \cdot C_{mn} \right) = \sum_{l=1}^L \sum_{m=1}^M A_{kl} \cdot B_{lm} \cdot C_{mn}, \\ ((A \cdot B) \cdot C)_{kn} &= \sum_{m=1}^M (A \cdot B)_{km} \cdot C_{mn} = \sum_{m=1}^M \left(\sum_{l=1}^L A_{kl} \cdot B_{lm} \right) \cdot C_{mn} = \sum_{m=1}^M \sum_{l=1}^L A_{kl} \cdot B_{lm} \cdot C_{mn}. \end{aligned}$$

Ομως

$$\sum_{l=1}^L \sum_{m=1}^M A_{kl} \cdot B_{lm} \cdot C_{mn} = \sum_{m=1}^M \sum_{l=1}^L A_{kl} \cdot B_{lm} \cdot C_{mn},$$

δηλ. μπορούμε να αλλάξουμε την σειρά της πρόσθεσης (να προσθέσουμε είτε πρώτα ως προς m και μετά ως προς l είτε, αντίστροφα, πρώτα ως προς l και μετά ως προς m). Αυτό συμβαίνει γιατί, και στις δύο περιπτώσεις, προσθετούμε τους ίδιους αριθμούς.

1.2.16. Δίνονται $N \times N$ πίνακες A, B . Ο αντιμεταθετης του ζευγους (A, B) είναι ο πίνακας $[A, B] = AB - BA$. Δειξτε ότι

$$[A, B] = -[B, A] \text{ και } [A, [B, C]] + B, [C, A] + [C, [A, B]] = 0.$$

Απάντηση. Έχουμε

$$[A, B] = AB - BA = -(AB - BA) = -[B, A].$$

Επίσης έχουμε

$$[A, [B, C]] = [A, [BC - CB]] = [A, [BC]] - [A, [CB]] = ABC - BCA - ACB + CBA.$$

Αντιστοίχα παίρνουμε

$$[B, [C, A]] = BCA - CAB - BAC + ACB,$$

$$[C, [A, B]] = CAB - ABC - CBA + BAC.$$

Οπότε

$$[A, [B, C]] + B, [C, A] + [C, [A, B]] =$$

$$\begin{aligned} &ABC - BCA - ACB + CBA + \\ &BCA - CAB - BAC + ACB + \\ &CAB - ABC - CBA + BAC \\ &= 0. \end{aligned}$$

1.2.17. Δίνεται το σύστημα γραμμικών εξισώσεων

$$\begin{aligned} 5x - 3y + z &= 2 \\ 2x + y - 3z &= -1 \\ 7x + z &= 8 \end{aligned}$$

Γραψτε το σύστημα αυτό ως μια εξίσωση πινάκων.

Απάντηση. Μπορούμε ευκολά να ελεγχούμε ότι το σύστημα είναι ισοδυναμίο με την εξίσωση

$$\begin{bmatrix} 5 & -3 & 1 \\ 2 & 1 & -3 \\ 7 & 0 & 1 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} x \\ y \\ z \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 5x - 3y + z \\ 2x + y - 3z \\ 7x + z \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2 \\ -1 \\ 8 \end{bmatrix}.$$

Αν λοιπόν θεσούμε

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 5 & -3 & 1 \\ 2 & 1 & -3 \\ 7 & 0 & 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{u} = \begin{bmatrix} x \\ y \\ z \end{bmatrix}, \quad \mathbf{b} = \begin{bmatrix} 2 \\ -1 \\ 8 \end{bmatrix},$$

τότε το αρχικό σύστημα είναι ισοδυναμίο με την εξίσωση $\mathbf{Au} = \mathbf{b}$, όπου $\mathbf{u}$ είναι ο αγνώστος πίνακας και $\mathbf{A}$, $\mathbf{b}$ είναι γνωστοί συντελεστές.

1.2.18. Σε ένα ζαχαροπλαστείο κατασκευάζονται τρία είδη γλυκισμάτων. Τα συστατικά (σε *kg*) για ένα κέικ του κάθε τύπου είναι ως εξής:

	Αλεύρι	Ζάχαρη	Βούτυρο	Καρυδιά	Σταφίδες
Κέικ	0.500	0.100	0.050	0.000	0.000
Σταφιδοψώμο	0.500	0.150	0.050	0.000	0.050
Παντεσπάνι	0.800	0.200	0.100	0.050	0.050

Και οι τιμές ανά *kg* των συστατικών (σε *Euro*) είναι

Αλεύρι	Ζάχαρη	Βούτυρο	Καρυδιά	Σταφίδες
3	5	10	20	25

Χρησιμοποιείστε πολλαπλασιασμό πινάκων για να βρείτε το κόστος ενός κέικ του κάθε τύπου.

Απάντηση. Μπορούμε να υπολογίσουμε το κόστος ενός τεμαχίου του κάθε τύπου γλυκίσματος ως εξής (χωρίς χρήση πινάκων):

$$\text{Κέικ} : 0.500 \cdot 3 + 0.100 \cdot 5 + 0.050 \cdot 10 + 0.000 \cdot 20 + 0.000 \cdot 25 = 2.500,$$

$$\text{Σταφιδοψώμο} : 0.500 \cdot 3 + 0.150 \cdot 5 + 0.050 \cdot 10 + 0.000 \cdot 20 + 0.050 \cdot 25 = 4.000,$$

$$\text{Παντεσπάνι} : 0.800 \cdot 3 + 0.200 \cdot 5 + 0.100 \cdot 10 + 0.050 \cdot 20 + 0.050 \cdot 25 = 6.650.$$

Αυτές οι πράξεις θυμίζουν σαφώς πολλαπλασιασμό πινάκων. Πραγματι, αν ορίσουμε πίνακες

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 0.500 & 0.100 & 0.050 & 0.000 & 0.000 \\ 0.500 & 0.150 & 0.050 & 0.000 & 0.050 \\ 0.800 & 0.200 & 0.100 & 0.050 & 0.050 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{b} = \begin{bmatrix} 3 \\ 5 \\ 10 \\ 20 \\ 25 \end{bmatrix},$$

τότε ο πολλαπλασιασμός πινάκων

$$\mathbf{A}\mathbf{b} = \begin{bmatrix} 0.500 & 0.100 & 0.050 & 0.000 & 0.000 \\ 0.500 & 0.150 & 0.050 & 0.000 & 0.050 \\ 0.800 & 0.200 & 0.100 & 0.050 & 0.050 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 3 \\ 5 \\ 10 \\ 20 \\ 25 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2.50 \\ 4.00 \\ 6.65 \end{bmatrix}$$

δίνει σε ένα διάνυσμα την τιμή ενός τεμαχίου του κάθε τυπού γλυκίσματος.

1.2.19. Στο παρακάτω σχήμα βλέπουμε την κατοψη ενός σπιτιού· σε κάθε δωμάτιο αντιστοιχίζουμε ένα αριθμό. Μια *διαδρομή* μέσα στο σπίτι είναι μια σειρά αριθμών που δείχνουν από ποια δωμάτια περναμε. Π.χ. η διαδρομή 5261 δείχνει ότι παμε από το δωμάτιο 5 στο 2, μετά στο 6 και καταλήγουμε στο 1. Η συγκεκριμένη διαδρομή έχει *μήκος* 4, δηλ. περνάει από τέσσερα δωμάτια. Χρησιμοποιείστε τον πολλαπλασιασμό πινάκων για να βρείτε τον συνολικό αριθμό διαδρομών μήκους 3 από τον χώρο 1 στον χώρο 3. Το ίδιο για να βρείτε τον συνολικό αριθμό διαδρομών μήκους 3 από τον χώρο 5 στον χώρο 2.

Σχήμα 1.2.2

Απάντηση. Μπορούμε να αναπαραστήσουμε την *συνδεσμολογία* του σπιτιού με τον παρακάτω *γραφο*. Κάθε δωμάτιο αντιστοιχεί σε ένα *κομβό* (κύκλο) και αν τα αντιστοιχά δωμάτια επικοινωνούν, τότε οι κομβοί συνδεονται με *ακμές* (γραμμές).

Σχήμα 1.2.3

Μπορούμε επίσης να παραστήσουμε την συνδεσμολογία του γραφού με ένα *πίνακα γειτνιασης* της παρακάτω μορφής

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 & 0 & 0 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Τα στοιχεία του $\mathbf{A}$ είναι 0 ή 1. Έχουμε $a_{mn} = 1$ αν τα δωμάτια m και n επικοινωνούν απ' ευθείας, και $a_{mn} = 0$ στην αντίθετη περίπτωση. Βλέπουμε ότι ο $\mathbf{A}$ είναι συμμετρικός – αυτό δεν είναι τυχαίο, μπορείτε να εξηγήσετε γιατί ισχύει;

Κάθε μια από τις αναπαραστάσεις (αυτή του Σχηματος 1.2.2, αυτή του γραφού του Σχηματος 1.2.3 και αυτή του πίνακα γειτνιασης $\mathbf{A}$) μεταφέρουν ακριβώς την ίδια πληροφορία σχετικά με την συνδεσμολογία των δωματίων. Από την κατασκευή του $\mathbf{A}$ βλέπουμε ότι κάθε διαδρομή μήκους 1 μεταξύ κάθε ζευγους δωματίων εμφανίζεται στον $\mathbf{A}$. Τι συμβαίνει όμως με τις διαδρομές μήκους, π.χ., 2; Θεωρείστε το γινόμενο της πρώτης σειράς

και της τεταρτης στηλης του $\mathbf{A}$:

$$\begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 & 0 & 0 & 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} = 2.$$

Μπορείτε να ελεγχετε ότι το αποτέλεσμα, 2, είναι ίσο με τον αριθμό των διαδρομών μήκους 2 που αρχίζουν στο δωμάτιο 1 και καταλήγουν στο 4. Αυτό δεν είναι τυχαίο, όπως θα εξηγήσουμε τώρα. Θεωρείστε το γινόμενο της m -στης σειράς επί την n -στη στήλη του $\mathbf{A}$. Αυτό θα είναι το (m, n) στοιχείο του $\mathbf{A}^2$:

$$(\mathbf{A}^2)_{mn} = \sum_{k=1}^7 a_{mk}a_{kn}.$$

Εστω ότι το αποτέλεσμα είναι x (ένας μη αρνητικός ακέραιος αριθμός). Αυτό σημαίνει ότι στο παραπάνω άθροισμα υπάρχουν ακριβώς x όροι $a_{mk}a_{kn}$ ίσοι με 1, το οποίο με την σειρά του σημαίνει ότι $a_{mk}a_{kn} = 1$, το οποίο σημαίνει ότι $a_{mk} = a_{kn} = 1$ και τελικά αυτό σημαίνει ότι το m -στο δωμάτιο επικοινωνεί με το k -στο και το k -στο δωμάτιο επικοινωνεί με το n -στο· δηλ. τελικά, ότι υπάρχει μια διαδρομή μήκους 2 από το m -στο δωμάτιο στο n -στο. Ο δε όρος $(\mathbf{A}^2)_{mn} = \sum_{k=1}^7 a_{mk}a_{kn}$ αθροίζει *όλες* τις διαδρομές μήκους 2 από το m -στο δωμάτιο στο n -στο. Ετσι λοιπόν, για κάθε (m, n) το στοιχείο $(\mathbf{A}^2)_{mn}$ περιέχει τον *συνολικό* αριθμό διαδρομών μήκους 2 από το m -στο δωμάτιο στο n -στο. Μπορείτε να το ελέγξετε αυτό συγκρίνοντας τον γραφο με το γινόμενο:

$$\mathbf{A}^2 = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 & 0 & 0 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}^2 = \begin{bmatrix} 4 & 1 & 1 & 2 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 3 & 1 & 0 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 3 & 1 & 0 & 1 & 2 \\ 2 & 0 & 1 & 2 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 0 & 0 & 2 & 1 & 0 \\ 1 & 1 & 1 & 0 & 1 & 2 & 1 \\ 1 & 1 & 2 & 1 & 0 & 1 & 3 \end{bmatrix}.$$

Μπορούμε να επεκτείνουμε τον συλλογισμό για τις δυνάμεις $\mathbf{A}^j$, $j = 1, 2, 3, \dots$. Π.χ.

$$\mathbf{A}^3 = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 & 0 & 0 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}^3 = \begin{bmatrix} 4 & 6 & 7 & 2 & 2 & 5 & 7 \\ 6 & 3 & 2 & 2 & 4 & 4 & 2 \\ 7 & 2 & 5 & 5 & 1 & 2 & 4 \\ 2 & 2 & 5 & 2 & 0 & 2 & 5 \\ 2 & 4 & 1 & 0 & 3 & 2 & 1 \\ 5 & 4 & 2 & 2 & 2 & 2 & 2 \\ 7 & 2 & 4 & 5 & 1 & 2 & 5 \end{bmatrix}$$

και έτσι βλέπουμε ότι ο συνολικός αριθμός διαδρομών μήκους 3 από τον χώρο 1 στον χώρο 3 είναι 7 και από τον χώρο 5 στον χώρο 2 είναι 4. Μπορείτε να ελέγξετε την κατοψη του σπιτιού για να βεβαιωθείτε ότι αυτό ισχύει πραγματικά.

1.2.20. Δειξτε οτι

$$\begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1N} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2N} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{M1} & \dots & \dots & a_{MN} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \kappa_1 \\ \kappa_2 \\ \dots \\ \kappa_N \end{bmatrix} = \kappa_1 \begin{bmatrix} a_{11} \\ a_{21} \\ \dots \\ a_{M1} \end{bmatrix} + \kappa_2 \begin{bmatrix} a_{12} \\ a_{22} \\ \dots \\ a_{M2} \end{bmatrix} + \dots + \kappa_N \begin{bmatrix} a_{1N} \\ a_{2N} \\ \dots \\ a_{NN} \end{bmatrix} \quad (1.1)$$

και

$$\begin{bmatrix} \mathbf{a}_1 & \mathbf{a}_2 & \dots & \mathbf{a}_N \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \kappa_1 \\ \kappa_2 \\ \dots \\ \kappa_N \end{bmatrix} = \kappa_1 \mathbf{a}_1 + \kappa_2 \mathbf{a}_2 + \dots + \kappa_N \mathbf{a}_N. \quad (1.2)$$

Απάντηση. Έχουμε

$$\begin{aligned} \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1N} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2N} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{M1} & \dots & \dots & a_{MN} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \kappa_1 \\ \kappa_2 \\ \dots \\ \kappa_N \end{bmatrix} &= \begin{bmatrix} \kappa_1 a_{11} + \kappa_2 a_{12} + \dots + \kappa_N a_{1N} \\ \kappa_1 a_{21} + \kappa_2 a_{22} + \dots + \kappa_N a_{2N} \\ \dots \\ \kappa_1 a_{M1} + \kappa_2 a_{M2} + \dots + \kappa_N a_{MN} \end{bmatrix} \\ &= \kappa_1 \begin{bmatrix} a_{11} \\ a_{21} \\ \dots \\ a_{M1} \end{bmatrix} + \kappa_2 \begin{bmatrix} a_{12} \\ a_{22} \\ \dots \\ a_{M2} \end{bmatrix} + \dots + \kappa_N \begin{bmatrix} a_{1N} \\ a_{2N} \\ \dots \\ a_{NN} \end{bmatrix} \end{aligned}$$

Ετσι έχουμε αποδείξει την (1.1). Η (1.2) είναι απλα μια ισοδυναμη γραφη της (1.1).

1.2.21. Δειξτε οτι

$$\begin{bmatrix} \kappa_1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \kappa_2 & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \kappa_N \end{bmatrix} \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1N} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2N} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{N1} & \dots & \dots & a_{NN} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \kappa_1 a_{11} & \kappa_1 a_{12} & \dots & \kappa_1 a_{1N} \\ \kappa_2 a_{21} & \kappa_2 a_{22} & \dots & \kappa_2 a_{2N} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \kappa_N a_{N1} & \dots & \dots & \kappa_N a_{NN} \end{bmatrix}. \quad (1.3)$$

Απάντηση. Έχουμε για καθε m, n :

$$\begin{aligned} &\left(\begin{bmatrix} \kappa_1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \kappa_2 & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \kappa_N \end{bmatrix} \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1N} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2N} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{N1} & \dots & \dots & a_{NN} \end{bmatrix} \right)_{mn} \\ &= \begin{bmatrix} 0 & \dots & 0 & \kappa_m & 0 & \dots & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} a_{1n} \\ \dots \\ a_{m-1,n} \\ a_{mn} \\ a_{m+1,n} \\ \dots \\ a_{mN} \end{bmatrix} = \kappa_m a_{mn} \end{aligned}$$

και αυτο αποδεικνυει την (1.3).

1.3 Άλυτα Προβλήματα

1.3.1. Υπολογίστε την διασταση των παρακατω πινάκων.

$$\begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 0 & -1 \end{bmatrix}, \quad \begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 0 & -1 & 0 \end{bmatrix}, \quad [1 \ 2], \quad \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \begin{bmatrix} 1+i & 2-1 \\ 3 & -i \end{bmatrix}.$$

Απ. $2 \times 2, 2 \times 3, 1 \times 2, 2 \times 1, 2 \times 2$.)

1.3.2. Γραψτε τον πίνακα

$$A = \begin{bmatrix} 5 & -8 & 1 \\ 2 & 3 & 1 \end{bmatrix}$$

με συμβολισμό γραμμών και συμβολισμό στηλών.

1.3.3. Οι πίνακες

$$A = \begin{bmatrix} x & y \\ 4 & 1 \end{bmatrix}, \quad B = \begin{bmatrix} 3 & 9 \\ z & u \end{bmatrix}$$

είναι ίσοι. Ποιες είναι οι τιμές των x, y, z, u ;

Απ. $x = 3, y = 9, z = 4, u = 1$.

1.3.4. Υπολογίστε το $A + B$ και το $A - B$ για τους πίνακες

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 3 & -1 \\ 2 & 1 & 0 \end{bmatrix}, \quad B = \begin{bmatrix} -1 & 4 & -2 \\ 1 & 0 & 0 \end{bmatrix}.$$

Απ. $\begin{bmatrix} 0 & 7 & -3 \\ 3 & 1 & 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 2 & -1 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \end{bmatrix}.$

1.3.5. Υπολογίστε το $A + B$ και το $A - B$ για τους πίνακες

$$A = \begin{bmatrix} 4 & 0 \\ -2 & 1 \end{bmatrix}, \quad B = \begin{bmatrix} 1 & -4 & 2 \\ 2 & 3 & 6 \end{bmatrix}.$$

Απ. Οι πράξεις αυτές δεν είναι δυνατές.

1.3.6. Δίνονται οι πίνακες

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 4 \\ 5 & 7 \end{bmatrix}, \quad B = \begin{bmatrix} 1 & 3 \\ 4 & 2 \end{bmatrix}, \quad C = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 2 \\ -2 & 3 & 0 \\ 3 & 2 & 1 \end{bmatrix}, \quad D = \begin{bmatrix} 6 & 0 & 7 \\ 1 & 1 & 2 \\ -3 & -2 & 4 \end{bmatrix}.$$

Υπολογίστε τους AB, BA, CD, DC .

Απ. $\begin{bmatrix} 17 & 11 \\ 33 & 29 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 16 & 25 \\ 14 & 30 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 & -4 & 15 \\ -9 & 3 & -8 \\ 17 & 0 & 29 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 27 & 14 & 19 \\ 5 & 7 & 4 \\ 13 & 2 & -2 \end{bmatrix}.$

1.3.7. Δίνονται οι πίνακες

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 2 & 0 \\ 0 & 2 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B} = \begin{bmatrix} 1 & 5 \\ 4 & 2 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{C} = \begin{bmatrix} 4 & 0 & 0 \\ 0 & 3 & 0 \\ 0 & 0 & 2 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{D} = \begin{bmatrix} 3 & -2 & 4 \\ 7 & 4 & 5 \\ 3 & 2 & 1 \end{bmatrix}.$$

Υπολογίστε τους $\mathbf{AB}$, $\mathbf{BA}$, $\mathbf{CD}$, $\mathbf{DC}$. Τι παρατηρείτε;

Απ. $\begin{bmatrix} 2 & 10 \\ 8 & 4 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 2 & 10 \\ 8 & 4 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 12 & -8 & 16 \\ 21 & 12 & 15 \\ 6 & 4 & 2 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 12 & -6 & 8 \\ 28 & 12 & 10 \\ 12 & 6 & 2 \end{bmatrix}.$

1.3.8. Δίνονται οι πίνακες

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 4 & 0 & 0 \\ 0 & 3 & 0 \\ 0 & 0 & 2 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B} = \begin{bmatrix} 6 & 3 & 4 \\ -1 & 1 & 8 \\ 8 & 0 & 4 \end{bmatrix}.$$

Υπολογίστε τους $\mathbf{AB}$, $\mathbf{BA}$. Τι παρατηρείτε;

Απ. $\begin{bmatrix} 24 & 12 & 16 \\ -3 & 3 & 24 \\ 16 & 0 & 8 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 24 & 9 & 8 \\ -4 & 3 & 16 \\ 32 & 0 & 8 \end{bmatrix}.$

1.3.9. Αποδείξτε (οταν οι παρακατω πραξεις ειναι δυνατες) οτι

$$\mathbf{A} + (\mathbf{B} + \mathbf{C}) = (\mathbf{A} + \mathbf{B}) + \mathbf{C}.$$

1.3.10. Αποδείξτε οτι

$$(\kappa + \lambda) \cdot \mathbf{A} = \kappa \cdot \mathbf{A} + \lambda \cdot \mathbf{A}, \quad (\kappa \cdot \lambda) \cdot \mathbf{A} = \kappa \cdot (\lambda \cdot \mathbf{A}).$$

1.3.11. Αποδείξτε (οταν οι παρακατω πραξεις ειναι δυνατες) οτι

$$\kappa \cdot (\mathbf{A} \cdot \mathbf{B}) = (\kappa \cdot \mathbf{A}) \cdot \mathbf{B}.$$

1.3.12. Αποδείξτε οτι $\mathbf{A} \cdot \mathbf{0} = \mathbf{0} \cdot \mathbf{A} = \mathbf{0}$.

1.3.13. Αποδείξτε οτι $(\mathbf{A} + \mathbf{I}) \cdot (\mathbf{A} + \mathbf{I}) = \mathbf{A}^2 + 2\mathbf{A} + \mathbf{I}$.

1.3.14. Αποδείξτε οτι, γενικα, δεν ισχυει $(\mathbf{A} + \mathbf{I}) \cdot (\mathbf{B} + \mathbf{I}) = (\mathbf{A} + \mathbf{I}) \cdot (\mathbf{B} + \mathbf{I})$. Ποτε ισχυει η ισοτητα;

1.3.15. Δειξτε με ενα παραδειγμα οτι, γενικα, $(\mathbf{A} + \mathbf{B}) \cdot (\mathbf{A} + \mathbf{B}) \neq \mathbf{A}^2 + 2\mathbf{AB} + \mathbf{B}^2$.

1.3.16. Ορίζω

$$\mathbf{A}(\theta) = \begin{bmatrix} \cos \theta & -\sin \theta \\ \sin \theta & \cos \theta \end{bmatrix}$$

Δειξτε οτι $\mathbf{A}(\theta)\mathbf{A}(\phi) = \mathbf{A}(\theta + \phi)$.

1.3.17. Δίνεται ο πίνακας

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Δείξτε ότι για κάθε

$$\mathbf{B} = \begin{bmatrix} b_{11} & b_{12} & b_{13} \\ b_{21} & b_{22} & b_{23} \\ b_{31} & b_{32} & b_{33} \end{bmatrix}$$

έχουμε

$$\mathbf{AB} = \begin{bmatrix} b_{21} & b_{22} & b_{23} \\ b_{11} & b_{12} & b_{13} \\ b_{31} & b_{32} & b_{33} \end{bmatrix}, \quad \mathbf{BA} = \begin{bmatrix} b_{12} & b_{11} & b_{13} \\ b_{22} & b_{21} & b_{23} \\ b_{32} & b_{31} & b_{33} \end{bmatrix}.$$

Διατυπώστε τις παραπάνω ισότητες με λογία.

1.3.18. Δίνεται $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$ ο οποίος προκύπτει από τον $N \times N$ μοναδιαίο πίνακα $\mathbf{I}$, με εναλλαγή των γραμμών i και j . Δίνεται επίσης τυχόν $N \times N$ πίνακας $\mathbf{B}$. Δείξτε ότι ο $\mathbf{AB}$ είναι ο $\mathbf{B}$ με εναλλαγή των γραμμών i και j ; επίσης ότι ο $\mathbf{BA}$ είναι ο $\mathbf{B}$ με εναλλαγή των στηλών i και j .

1.3.19. Βρείτε όλους τους πίνακες $\mathbf{A}$ τέτοιους ώστε

$$\mathbf{A}^2 = \begin{bmatrix} 1 & -1 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}$$

Απ. Υπάρχουν δύο τέτοιοι πίνακες: $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & -1/2 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}$ και $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} -1 & 1/2 \\ 0 & -1 \end{bmatrix}$.

1.3.20. Εστω $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$. Ορίζουμε το *ιχνος* αυτού

$$\text{tr}(\mathbf{A}) = \sum_{n=1}^N a_{nn}.$$

Αν $\mathbf{B}$ είναι $M \times N$ και $\mathbf{C}$ είναι $N \times M$, δείξτε ότι $\text{tr}(\mathbf{BC}) = \text{tr}(\mathbf{CB})$.

1.3.21. Αν $\mathbf{A}, \mathbf{B}$ είναι $N \times N$ πίνακες, δείξτε ότι η σχέση $\mathbf{AB} - \mathbf{BA} = \mathbf{I}$ είναι αδύνατη.

1.3.22. Δίνεται το σύστημα γραμμικών εξισώσεων

$$\begin{aligned} x - 3y + z + 2u &= 2 \\ x + y - 3u &= -1 \\ 7x + z + u &= 0 \end{aligned}$$

Γραψτε το σύστημα αυτό ως μια εξίσωση πινάκων.

Απ.

$$\begin{bmatrix} 1 & -3 & 1 & 2 \\ 1 & 1 & 0 & -3 \\ 7 & 0 & 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x \\ y \\ z \\ u \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2 \\ -1 \\ 0 \end{bmatrix}$$

1.3.23. Βρείτε στο παρακάτω σχήμα πόσες διαδρομές υπάρχουν που συνδέουν τον χώρο 1 με τον χώρο 3 και έχουν μήκος 4.

Σχήμα 1.2.2

1.3.24. Τι μαθατέ από τα προβλήματα 1.2.17, 1.2.18, 1.2.19;

Κεφάλαιο 2

Αντιστροφος Πινακας και Δυναμεις Πινακων

Εχουμε ήδη πει οτι οι πινακες ειναι "γενικευμενοι αριθμοι". Στο προηγουμενο κεφαλαιο ειδαμε πως να εκτελουμε πραξεις μεταξυ πινακων (αντιστοιχες με τις πραξεις μεταξυ αριθμων). Στο παρον κεφαλαιο θα δουμε οτι οι *τετραγωνικοι* πινακες, οπως και οι αριθμοι, μπορούν να εφοδιαστουν με *δυναμεις*.

Οπως ακριβως στο συστημα των πραγματικων αριθμων εχουμε $aa^{-1} = 1$, ετσι και για τους *τετραγωνικους* πινακες εχουμε $AA^{-1} = I$, οπου A^{-1} ειναι ο αντιστροφος του $N \times N$ πινακα A . Για να υπαρχει ο αντιστροφος ενος αριθμου a , πρεπει να εχουμε $a \neq 0$. Παρομοια, για να εχει ο τετραγωνικος πινακας A αντιστροφο, πρεπει να ικανοποιειται καποια συνθηκη, η οποια ειναι γενικευση (για το συνολο των τετραγωνικων πινακων) της $a \neq 0$.

Οπως θα φανει και απο τις επομενες προτασεις, **δυναμεις και αντιστροφος οριζονται μονο για τετραγωνικους πινακες!** Καθε πινακας που εμφανιζεται σε αυτο το κεφαλαιο ειναι τετραγωνικος εκτος αν το αντιθετο λεγεται ρητα.

2.1 Θεωρια

2.1.1. Εστω $N \times N$ πινακας A . Αν υπαρχει $N \times N$ πινακας B τετοιος ωστε $BA = AB = I$, τοτε ο B ειναι μοναδικος.

2.1.2. Τον μοναδικο πινακα B που εχει την ιδιοτητα $BA = AB = I$ (αν αυτος υπαρχει!) τον ονομαζουμε *αντιστροφο* του A και τον συμβολιζουμε με $A^{-1} = B$.

2.1.3. Υπαρχουν τετραγωνικοι πινακες που δεν εχουν αντιστροφο. Π.χ. ο μηδενικος πινακας δεν εχει αντιστροφο. Αν υπαρχει ο A^{-1} , ο A λεγεται *ομαλος*: σε αντιθετη περιπτωση ο A λεγεται *ανωμαλος* η *ιδιαζων*.

2.1.4. Εστω πινακες A, B οι οποιοι εχουν αντιστροφους A^{-1}, B^{-1} . Ισχυουν τα εξης.

1. $(A^{-1})^{-1} = A$ (δηλ. ο αντιστροφος του A^{-1} ειναι ο A).
2. $(A \cdot B)^{-1} = B^{-1} \cdot A^{-1}$.

2.1.5. Ο γενικός 1×1 πίνακας $\mathbf{A} = [a_{11}]$ έχει τον αντιστρόφο $\mathbf{A}^{-1} = [a_{11}^{-1}]$ αν $a_{11} \neq 0$ · ο $\mathbf{A}$ είναι ανώμαλος αν $a_{11} = 0$.

2.1.6. Ο γενικός 2×2 πίνακας

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{bmatrix}$$

έχει τον αντιστρόφο

$$\mathbf{A}^{-1} = \frac{1}{a_{11}a_{22} - a_{12}a_{21}} \begin{bmatrix} a_{22} & -a_{12} \\ -a_{21} & a_{11} \end{bmatrix} \quad (2.1)$$

αν $a_{12}a_{21} - a_{11}a_{22} \neq 0$ · ο $\mathbf{A}$ είναι ανώμαλος αν $a_{12}a_{21} - a_{11}a_{22} = 0$.

2.1.7. Όταν ο $\mathbf{A}$ είναι $N \times N$, $N \in \{3, 4, \dots\}$, ο $\mathbf{A}^{-1}$ μπορεί να υπολογιστεί είτε λύνοντας ένα σύστημα γραμμικών εξισώσεων, είτε χρησιμοποιώντας ένα τύπο παρόμοιο με τον (2.1) – όμως ο τύπος αυτός εμπλέκει *οριζούσες* και γι' αυτό θα τον παρουσιάσουμε στο Κεφάλαιο 4.

2.1.8. Δίνεται ένας $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$ · συμβολίζουμε με $\mathbf{A}^2$ τον πίνακα $\mathbf{A} \cdot \mathbf{A}$ (το *τετραγωνό* του $\mathbf{A}$).

2.1.9. Δίνεται ένας $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$ · συμβολίζουμε με $\mathbf{A}^3$ τον πίνακα $\mathbf{A} \cdot \mathbf{A} \cdot \mathbf{A}$ · λόγω προσεταιριστικότητας έχουμε

$$\mathbf{A}^3 = \mathbf{A} \cdot \mathbf{A} \cdot \mathbf{A} = (\mathbf{A}^2) \cdot \mathbf{A} = \mathbf{A} \cdot (\mathbf{A}^2).$$

2.1.10. Γενικότερα, για κάθε $N \times N$ πίνακα $\mathbf{A}$ και για κάθε $n \in \{1, 2, \dots\}$ ορίζουμε την n -στη δύναμη του $\mathbf{A}$:

$$\mathbf{A}^n = \mathbf{A} \cdot \mathbf{A} \cdot \dots \cdot \mathbf{A} \quad \begin{matrix} n \text{ φορές} \end{matrix}$$

Εξ ορισμού,

$$\mathbf{A}^0 = \mathbf{I}.$$

2.1.11. Οι μη αρνητικές *ακεραίες* δυνάμεις των πινάκων συμπεριφέρονται όπως οι ακέραιες δυνάμεις αριθμών. Δηλ. για κάθε $N \times N$ πίνακα $\mathbf{A}$ έχουμε

$$\forall m, n \in \{0, 1, 2, \dots\} : \mathbf{A}^m \cdot \mathbf{A}^n = \mathbf{A}^{m+n}, \quad (\mathbf{A}^m)^n = \mathbf{A}^{mn}.$$

2.1.12. Αν υπάρχει ο $\mathbf{A}^{-1}$ μπορούμε να ορίσουμε αρνητικές δυνάμεις του $\mathbf{A}$: για $n \in \{1, 2, \dots\}$ ορίζουμε

$$\mathbf{A}^{-n} = \mathbf{A}^{-1} \cdot \mathbf{A}^{-1} \cdot \dots \cdot \mathbf{A}^{-1} \quad \begin{matrix} n \text{ φορές} \end{matrix}$$

2.1.13. Οι *ακεραίες* δυνάμεις των πινάκων συμπεριφέρονται όπως οι ακέραιες δυνάμεις αριθμών. Δηλ. για κάθε $N \times N$ πίνακα $\mathbf{A}$ έχουμε:

$$\forall m, n \in \{0, \pm 1, \pm 2, \dots\} : \mathbf{A}^m \cdot \mathbf{A}^n = \mathbf{A}^{m+n}, \quad (\mathbf{A}^m)^n = \mathbf{A}^{mn}$$

(με την επιφύλαξη ότι ο $\mathbf{A}$ πρέπει να είναι ομαλός για να έχει αρνητικές δυνάμεις).

2.1.14. Ένας $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$ λέγεται *ταυτοδυναμικός* αν $\mathbf{A}^2 = \mathbf{A}$.

2.1.15. Για κάθε ταυτοδυναμικό πίνακα ισχύει $\mathbf{A}^k = \mathbf{A}$ για κάθε $k \in \{1, 2, 3, \dots\}$.

2.1.16. Ένας $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$ λέγεται *μηδενοδυναμικός* αν υπάρχει $k \in \{1, 2, 3, \dots\}$ τέτοιο ώστε $\mathbf{A}^k = \mathbf{0}$. Το μικρότερο τέτοιο k το ονομάζουμε *ταξη* του $\mathbf{A}$.

2.1.17. Ένας $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$ λέγεται *ενεργητικός* αν $\mathbf{A}^2 = \mathbf{I}$.

2.2 Λυμένα Προβλήματα

2.2.1. Επαληθευστε ότι ο

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ -1 & 3 \end{bmatrix}$$

έχει τον αντιστρόφο

$$A^{-1} = \begin{bmatrix} \frac{3}{5} & -\frac{2}{5} \\ \frac{1}{5} & \frac{1}{5} \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Έχουμε

$$\begin{aligned} \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ -1 & 3 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} \frac{3}{5} & -\frac{2}{5} \\ \frac{1}{5} & \frac{1}{5} \end{bmatrix} &= \begin{bmatrix} \frac{1 \cdot 3 + 2 \cdot 1}{5} & \frac{-1 \cdot 2 + 2 \cdot 1}{5} \\ \frac{-1 \cdot 3 + 3 \cdot 1}{5} & \frac{(-1)(-2) + 3 \cdot 1}{5} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} \\ \begin{bmatrix} \frac{3}{5} & -\frac{2}{5} \\ \frac{1}{5} & \frac{1}{5} \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ -1 & 3 \end{bmatrix} &= \begin{bmatrix} \frac{3 \cdot 1 + (-2) \cdot (-1)}{5} & \frac{3 \cdot 2 - 2 \cdot 3}{5} \\ \frac{1 \cdot 1 - 1 \cdot 1}{5} & \frac{1 \cdot 2 + 1 \cdot 3}{5} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}. \end{aligned}$$

2.2.2. Επαληθευστε ότι ο

$$A = \begin{bmatrix} 2 & -2 & 1 \\ 3 & 4 & 5 \\ 1 & 1 & 2 \end{bmatrix}$$

έχει τον αντιστρόφο

$$A^{-1} = \begin{bmatrix} \frac{3}{7} & \frac{5}{7} & -2 \\ -\frac{1}{7} & \frac{3}{7} & -1 \\ -\frac{1}{7} & -\frac{4}{7} & 2 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Έχουμε

$$\begin{bmatrix} 2 & -2 & 1 \\ 3 & 4 & 5 \\ 1 & 1 & 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \frac{3}{7} & \frac{5}{7} & -2 \\ -\frac{1}{7} & \frac{3}{7} & -1 \\ -\frac{1}{7} & -\frac{4}{7} & 2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \frac{3}{7} & \frac{5}{7} & -2 \\ -\frac{1}{7} & \frac{3}{7} & -1 \\ -\frac{1}{7} & -\frac{4}{7} & 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 & -2 & 1 \\ 3 & 4 & 5 \\ 1 & 1 & 2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

2.2.3. Υπολογίστε τον αντιστρόφο του

$$A = \begin{bmatrix} 3 & -5 \\ -1 & 2 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Εστώ ότι

$$A^{-1} = \begin{bmatrix} x_{11} & x_{12} \\ x_{21} & x_{22} \end{bmatrix}.$$

Πρέπει να έχουμε

$$\begin{bmatrix} 3 & -5 \\ -1 & 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_{11} & x_{12} \\ x_{21} & x_{22} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Εκτελώντας τον παραπάνω πολλαπλασιασμό παίρνουμε τις εξισώσεις

$$\begin{aligned} 3x_{11} - 5x_{21} &= 1 \\ -x_{11} + 2x_{21} &= 0 \end{aligned}$$

και

$$\begin{aligned} 3x_{12} - 5x_{22} &= 0 \\ -x_{12} + 2x_{22} &= 1. \end{aligned}$$

Λύνοντας το πρώτο σύστημα (με αντικατάσταση) έχουμε $x_{11} = 2$ και $x_{21} = 1$. λύνοντας το δεύτερο σύστημα έχουμε $x_{22} = 3$, $x_{12} = 5$. Άρα

$$\mathbf{A}^{-1} = \begin{bmatrix} 2 & 5 \\ 1 & 3 \end{bmatrix}.$$

Αυτό το επαληθεύουμε κανοντας τον πολλαπλασιασμό

$$\begin{bmatrix} 2 & 5 \\ 1 & 3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 3 & -5 \\ -1 & 2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

2.2.4. Υπολογίστε τον αντιστροφο του

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 2 \\ -1 & 1 & 1 \\ 1 & 2 & 0 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Εστω ότι

$$\mathbf{A}^{-1} = \begin{bmatrix} x_{11} & x_{12} & x_{13} \\ x_{21} & x_{22} & x_{23} \\ x_{31} & x_{32} & x_{33} \end{bmatrix}.$$

Πρέπει να έχουμε

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 2 \\ -1 & 1 & 1 \\ 1 & 2 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_{11} & x_{12} & x_{13} \\ x_{21} & x_{22} & x_{23} \\ x_{31} & x_{32} & x_{33} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Εκτελώντας τον παραπάνω πολλαπλασιασμό παίρνουμε τις εξισώσεις

$$\begin{aligned} x_{11} + 2x_{31} &= 1 \\ x_{21} - x_{11} + x_{31} &= 0 \\ x_{11} + 2x_{21} &= 0 \end{aligned}$$

και

$$\begin{aligned} x_{12} + 2x_{32} &= 0 \\ x_{22} - x_{12} + x_{32} &= 1 \\ x_{12} + 2x_{22} &= 0 \end{aligned}$$

και

$$\begin{aligned} x_{13} + 2x_{33} &= 0 \\ x_{23} - x_{13} + x_{33} &= 0 \\ x_{13} + 2x_{23} &= 1. \end{aligned}$$

Εχουμε τρία συστήματα, το καθένα εκ των οποίων έχει τρεις εξισώσεις και τρεις αγνώστους. Μπορούμε λοιπόν να λύσουμε το κάθε σύστημα ξεχωριστά. Μετά απο αρκετές πράξεις παίρνουμε

$$\begin{aligned} x_{11} &= \frac{1}{4}, & x_{21} &= -\frac{1}{8}, & x_{31} &= \frac{3}{8} \\ x_{12} &= -\frac{1}{2}, & x_{22} &= \frac{1}{4}, & x_{32} &= \frac{1}{4} \\ x_{13} &= \frac{1}{4}, & x_{23} &= \frac{3}{8}, & x_{33} &= -\frac{1}{8} \end{aligned}$$

οπότε

$$\mathbf{A}^{-1} = \begin{bmatrix} \frac{1}{4} & -\frac{1}{8} & \frac{3}{8} \\ -\frac{1}{2} & \frac{1}{4} & \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} & \frac{3}{8} & -\frac{1}{8} \end{bmatrix}.$$

Μπορούμε λοιπόν να υπολογίσουμε τον αντιστρόφο ενός 3×3 πίνακα λύνοντας συστήματα γραμμικών εξισώσεων. Όμως αυτός ο τρόπος είναι επίπονος. Στο Κεφάλαιο 4 θα δούμε έναν γενικό τύπο ο οποίος διευκολύνει τον υπολογισμό του αντιστροφού. Επίσης, στα επόμενα προβλήματα θα δούμε μερικές ειδικές περιπτώσεις υπολογισμού αντιστροφού.

2.2.5. Δίνονται οι

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}.$$

Δείξτε ότι ο $\mathbf{A}$ είναι αντιστροφός του $\mathbf{B}$. Μπορείτε να εξηγήσετε διαισθητικά γιατί συμβαίνει αυτό; (Υποδείξη: υπολογίστε το γινόμενο του με ένα τυχαίο πίνακα).

Απάντηση. Παρατηρούμε ότι

$$\begin{aligned} \mathbf{AB} &= \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}, \\ \mathbf{BA} &= \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}. \end{aligned}$$

Οντως λοιπόν $\mathbf{A}^{-1} = \mathbf{B}$. Γιατί συμβαίνει αυτό;

Παίρνουμε τυχαία πίνακα $\mathbf{C}$ και εκτελούμε τον πολλαπλασιασμό

$$\mathbf{CA} = \begin{bmatrix} c_{11} & c_{12} & c_{13} \\ c_{21} & c_{22} & c_{23} \\ c_{31} & c_{32} & c_{33} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} c_{13} & c_{11} & c_{12} \\ c_{23} & c_{21} & c_{22} \\ c_{33} & c_{31} & c_{32} \end{bmatrix}.$$

Παρατηρούμε ότι ο πολλαπλασιαζοντας τον $\mathbf{C}$ επί $\mathbf{A}$ εναλλάξαμε τις στήλες του $\mathbf{C}$: η πρώτη στήλη έγινε δεύτερη, η δεύτερη τρίτη και η τρίτη πρώτη. Παρομοία παίρνουμε τυχαία πίνακα $\mathbf{D}$ και εκτελούμε τον πολλαπλασιασμό

$$\mathbf{DB} = \begin{bmatrix} d_{11} & d_{12} & d_{13} \\ d_{21} & d_{22} & d_{23} \\ d_{31} & d_{32} & d_{33} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} d_{12} & d_{13} & d_{11} \\ d_{22} & d_{23} & d_{21} \\ d_{32} & d_{33} & d_{31} \end{bmatrix}.$$

Παρατηρούμε ότι ο πολλαπλασιαζοντας τον D επί B εναλλάξαμε τις στήλες του D : η πρώτη στήλη έγινε τρίτη, η δεύτερη πρώτη και η τρίτη δεύτερη.

Τι συμβαίνει αν εκτελέσουμε και τους δυο πολλαπλασιασμούς;

$$CAB = \begin{bmatrix} c_{11} & c_{12} & c_{13} \\ c_{21} & c_{22} & c_{23} \\ c_{31} & c_{32} & c_{33} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} c_{11} & c_{12} & c_{13} \\ c_{21} & c_{22} & c_{23} \\ c_{31} & c_{32} & c_{33} \end{bmatrix}.$$

Παίρνουμε τον αρχικό πίνακα C . Αυτό δεν είναι απροσδόκητο, αφού

$$CAB = CAA^{-1} = CI = C.$$

Αλλά τώρα έχουμε και μια διαισθητική εξήγηση: η πρώτη στήλη του C έγινε καταρχήν δεύτερη (στον πρώτο πολλαπλασιασμό) και κατόπιν η δεύτερη έγινε πρώτη, δηλ. επανήλθε στην αρχική της θέση. Το ίδιο συμβαίνει και με τις άλλες στήλες. Ο πίνακας B αντιστρέφει την μεταθεση στηλών που προξενεί ο πίνακας A .

Οι πίνακες A, B είναι *πίνακες μεταθεσης* (δες Κεφ. 14). Κάθε πίνακας που προκύπτει από τον μοναδιαίο πίνακα με μεταθεση των στηλών του υλοποιεί, με εκ δεξιών πολλαπλασιασμό, την αντιστοιχη μεταθεση σε τυχόντα πίνακα.

Τι επίδραση έχει σε τυχαιο πίνακα ο πολλαπλασιασμός *εξ αριστερών* με ένα πίνακα μεταθεσης; Πειραματίστε με τους A, B .

2.2.6. Δείξτε ότι ο

$$A = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

είναι αντιστροφος του εαυτου του. Μπορείτε να εξηγήσετε διαισθητικά γιατί συμβαίνει αυτό;

Απάντηση. Πραγματι

$$AA = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

δηλ. $A^{-1} = A$ (ο A είναι *αυτοαντιστροφος*). Διασθητικά, ο A εναλλάσσει την πρώτη και δεύτερη στήλη κάθε 3×3 πίνακα· αν αυτό επαναληφθεί δυο φορές παίρνουμε τον αρχικό πίνακα.

2.2.7. Υπολογίστε τον αντιστροφο του

$$A = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Ο A προκύπτει από προς τα δεξιά (κυκλική) μεταθεση όλων των στηλών του μοναδιαίου. Άρα περιμένουμε ότι αντιστροφος του θα προκύπτει από προς τα αριστερά κυκλική μεταθεση όλων των στηλών του μοναδιαίου. Δηλ. περιμένουμε

$$A^{-1} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}.$$

Πραγματι

$$\begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

2.2.8. Υπολογίστε τον αντιστροφος του

$$A = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Εστω ότι

$$A^{-1} = \begin{bmatrix} x_{11} & x_{12} \\ x_{21} & x_{22} \end{bmatrix}.$$

Πρέπει να έχουμε

$$\begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_{11} & x_{12} \\ x_{21} & x_{22} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Εκτελώντας τον παραπάνω πολλαπλασιασμό παίρνουμε τις εξισώσεις

$$a_{11}x_{11} + a_{12}x_{21} = 1$$

$$a_{21}x_{11} + a_{22}x_{21} = 0$$

και

$$a_{11}x_{12} + a_{12}x_{22} = 0$$

$$a_{21}x_{12} + a_{22}x_{22} = 1.$$

Θα λύσουμε το πρώτο σύστημα με αντικατάσταση. Από τη πρώτη εξίσωση έχουμε

$$x_{11} = \frac{1 - a_{12}x_{21}}{a_{11}}$$

οπότε στην δεύτερη εξίσωση παίρνουμε

$$a_{21}x_{11} + a_{22}x_{21} = 0 \Rightarrow a_{21} \frac{1 - a_{12}x_{21}}{a_{11}} + a_{22}x_{21} = 0 \Rightarrow$$

$$x_{21} = -\frac{a_{21}}{a_{11}a_{22} - a_{12}a_{21}} \text{ και } x_{11} = \frac{a_{22}}{a_{11}a_{22} - a_{12}a_{21}}.$$

Με αντιστοιχο τρόπο παίρνουμε

$$x_{22} = \frac{a_{11}}{a_{11}a_{22} - a_{12}a_{21}} \text{ και } x_{12} = -\frac{a_{12}}{a_{11}a_{22} - a_{12}a_{21}}$$

Επίσης έχουμε

$$\frac{a_{22}}{a_{11}a_{22} - a_{12}a_{21}} \begin{bmatrix} a_{22} & -a_{12} \\ -a_{21} & a_{11} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Οποτε έχουμε επαληθευσει τον γενικο τυπο του 2×2 αντιστροφου, που είναι: Τελικά

$$\mathbf{A}^{-1} = \frac{1}{a_{11}a_{22} - a_{12}a_{21}} \begin{bmatrix} a_{22} & -a_{12} \\ -a_{21} & a_{11} \end{bmatrix}. \quad (2.2)$$

Στην παραπάνω επίλυση υποθέσαμε ότι $a_{11}a_{22} - a_{12}a_{21} \neq 0$. Αν είχαμε $a_{11}a_{22} - a_{12}a_{21} = 0$, τότε ο αντιστροφος του $\mathbf{A}$ δεν θα υπήρχε (δες και την παρακάτω άσκηση).

2.2.9. Δείξτε ότι (για κάθε N) ο $N \times N$ μηδενικος πίνακας δεν έχει αντιστροφο.

Απάντηση. Πρέπει να έχουμε

$$\begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x & y \\ z & u \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}$$

το οποίο δίνει το σύστημα

$$0x + 0z = 1$$

$$0y + 0u = 0$$

$$0x + 0z = 0$$

$$0y + 0u = 1$$

Αλλα, προφανως, οι πρώτη και τεταρτη εξίσωση είναι αδυνατες και έτσι το σύστημα είναι αδυνατο, δηλ. δεν υπάρχει ο αντιστροφος του μηδενικου πίνακα.

2.2.10. Δείξτε ότι ο

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 1 & 2 \end{bmatrix}$$

δεν έχει αντιστροφο.

Απάντηση. Πρέπει να έχουμε

$$\begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 1 & 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x & y \\ z & u \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}$$

το οποίο δίνει το σύστημα

$$x + 2z = 1$$

$$y + 2u = 0$$

$$x + 2z = 0$$

$$y + 2u = 1$$

Αλλα, προφανως, η πρώτη εξίσωση είναι ασυμβατη με την τρίτη (και η δεύτερη με την τεταρτη) και έτσι το σύστημα είναι αδυνατο, δηλ. δεν υπάρχει ο αντιστροφος του $\mathbf{A}$.

2.2.11. Δείξτε ότι ο

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 2 & 4 \end{bmatrix}$$

δεν έχει αντιστρόφο.

Απάντηση. Πρέπει να έχουμε

$$\begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 2 & 4 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x & y \\ z & u \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}$$

το οποίο δίνει το σύστημα

$$x + 2z = 1$$

$$y + 2u = 0$$

$$2x + 4z = 0$$

$$2y + 4u = 1$$

Αλλά η πρώτη εξίσωση πολλαπλασιασμένη επί 2 δίνει $2x + 4z = 2$ και αυτή είναι ασυμβατή με την τρίτη (το ίδιο συμβαίνει με την δεύτερη και την τέταρτη εξίσωση) και έτσι το σύστημα είναι αδύνατο, δηλ. δεν υπάρχει ο αντιστροφός του $\mathbf{A}$.

2.2.12. Εστω 2×2 πίνακας

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{bmatrix}.$$

Αποδείξτε ότι ο $\mathbf{A}^{-1}$ υπάρχει αν $a_{11}a_{22} - a_{12}a_{21} \neq 0$.

Απάντηση. Εχουμε ήδη δείξει ότι, όταν $|\mathbf{A}| \neq 0$ υπάρχει ο $\mathbf{A}^{-1}$ και δίνεται από τον τύπο (2.2). Ας υποθέσουμε τώρα ότι

$$a_{11}a_{22} - a_{12}a_{21} = 0 \tag{2.3}$$

και ας θέσουμε τον αντιστρόφο

$$\mathbf{A}^{-1} = \begin{bmatrix} x & y \\ z & u \end{bmatrix}.$$

Ας εξετάσουμε πρώτα την περίπτωση $a_{11} = 0$. Τότε από την (2.3) παίρνουμε και $a_{12}a_{21} = 0$. Αν $a_{12} = 0$, τότε έχουμε

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} = \mathbf{A}^{-1}\mathbf{A} = \begin{bmatrix} x & y \\ z & u \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & a_{12} \\ 0 & a_{22} \end{bmatrix} \Rightarrow 0x + 0y = 1$$

το οποίο είναι αδύνατο· παρομοία βλέπουμε ότι το a_{21} οδηγεί σε αντιφάση. Άρα δεν μπορεί ούτε και το a_{11} να είναι μηδενικό.

Ας υποθέσουμε λοιπόν ότι $a_{11}a_{22} - a_{12}a_{21} = 0$ και $a_{11} \neq 0$. Τότε όπως είδαμε στο Εδάφιο 2.2.8, έχουμε

$$x_{11} = \frac{1 - a_{12}x_{21}}{a_{11}}$$

και

$$(a_{11}a_{22} - a_{12}a_{21})x_{21} = -a_{21} \Rightarrow a_{21} = 0 \Rightarrow a_{11}a_{22} = 0 \Rightarrow a_{22} = 0.$$

Τότε όμως

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} = \mathbf{A}\mathbf{A}^{-1} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} \\ 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x & y \\ z & u \end{bmatrix} \Rightarrow 0x + 0z = 1$$

το οποίο επίσης είναι άτοπο. Αρα λοιπόν, κακώς υποθέσαμε ότι υπάρχει ο $\mathbf{A}^{-1}$, αυτό είναι ασυμβίβαστο με την συνθήκη $a_{11}a_{22} - a_{12}a_{21} = 0$.

2.2.13. Εστω $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$. Αποδείξτε ότι αν υπάρχει $N \times N$ πίνακας $\mathbf{B}$ τέτοιος ώστε $\mathbf{BA} = \mathbf{AB} = \mathbf{I}$, τότε ο $\mathbf{B}$ είναι μοναδικός.

Απάντηση. Εχουμε Εστω πίνακας $\mathbf{A}$ που έχει δυο αντιστροφους, τους $\mathbf{B}$ και $\mathbf{C}$. Τότε πρέπει να έχουμε

$$\mathbf{AB} = \mathbf{BA} = \mathbf{I}$$

$$\mathbf{AC} = \mathbf{CA} = \mathbf{I}$$

Πολλαπλασιάζοντας την πρώτη εξίσωση από δεξιά με $\mathbf{C}$ παίρνουμε $\mathbf{CAB} = \mathbf{CBA} = \mathbf{C}$. Αλλά από την δεύτερη έχουμε $\mathbf{CA} = \mathbf{I}$, αρα $\mathbf{IB} = \mathbf{C}$ δηλ. $\mathbf{B} = \mathbf{C}$. Δηλαδή, αν ένας πίνακας έχει αντιστροφή, έχει **μοναδικό** αντιστροφή.

2.2.14. Αποδείξτε ότι $(\mathbf{A}^{-1})^{-1} = \mathbf{A}$.

Απάντηση. Εχουμε Εστω $\mathbf{B} = (\mathbf{A}^{-1})^{-1}$. Θα πρέπει να έχουμε

$$\mathbf{BA}^{-1} = \mathbf{A}^{-1}\mathbf{B} = \mathbf{I}.$$

Αλλά ένας πίνακας που ικανοποιεί την παραπάνω είναι ο $\mathbf{B} = \mathbf{A}$. Επειδή ο αντιστροφος του $\mathbf{A}^{-1}$ είναι (αν υπάρχει) μοναδικός, έχουμε $(\mathbf{A}^{-1})^{-1} = \mathbf{B} = \mathbf{A}$.

2.2.15. Αποδείξτε ότι $(\mathbf{A} \cdot \mathbf{B})^{-1} = \mathbf{B}^{-1} \cdot \mathbf{A}^{-1}$.

Απάντηση. Αρκεί να παρατηρήσουμε ότι

$$\begin{aligned} (\mathbf{B}^{-1} \cdot \mathbf{A}^{-1}) \cdot \mathbf{A} \cdot \mathbf{B} &= \mathbf{B}^{-1} \cdot \mathbf{A}^{-1} \cdot \mathbf{A} \cdot \mathbf{B} = \mathbf{B}^{-1} \cdot \mathbf{I} \cdot \mathbf{B} = \mathbf{B}^{-1} \cdot \mathbf{B} = \mathbf{I} \\ (\mathbf{A} \cdot \mathbf{B}) \cdot (\mathbf{B}^{-1} \cdot \mathbf{A}^{-1}) &= \mathbf{A} \cdot \mathbf{B} \cdot \mathbf{B}^{-1} \cdot \mathbf{A}^{-1} = \mathbf{A} \cdot \mathbf{I} \cdot \mathbf{A}^{-1} = \mathbf{A} \cdot \mathbf{A}^{-1} = \mathbf{I}. \end{aligned}$$

2.2.16. Εστω πίνακες $\mathbf{A}$ και $\mathbf{B}$ τέτοιοι ώστε $\mathbf{AB} = \mathbf{BA}$. Δείξτε ότι

$$\mathbf{A}^{-1}\mathbf{B}^{-1} = \mathbf{B}^{-1}\mathbf{A}^{-1}, \quad \mathbf{BA}^{-1} = \mathbf{A}^{-1}\mathbf{B}, \quad \mathbf{AB}^{-1} = \mathbf{B}^{-1}\mathbf{A}.$$

Απάντηση. Εχουμε

$$\mathbf{AB} = \mathbf{BA} \Rightarrow (\mathbf{AB})^{-1} = (\mathbf{BA})^{-1} \Rightarrow \mathbf{B}^{-1}\mathbf{A}^{-1} = \mathbf{A}^{-1}\mathbf{B}^{-1}$$

και έτσι έχουμε αποδείξει την πρώτη ζητούμενη. Τώρα

$$\mathbf{B}^{-1}\mathbf{A}^{-1} = \mathbf{A}^{-1}\mathbf{B}^{-1} \Rightarrow \mathbf{BB}^{-1}\mathbf{A}^{-1}\mathbf{B} = \mathbf{BA}^{-1}\mathbf{B}^{-1}\mathbf{B} \Rightarrow \mathbf{A}^{-1}\mathbf{B} = \mathbf{BA}^{-1}$$

και έχουμε αποδείξει την δεύτερη. Η τρίτη αποδεικνύεται παρόμοια.

2.2.17. Εστω $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$. Αποδείξτε ότι

$$\forall m, n \in \{0, 1, 2, \dots\} : \mathbf{A}^m \cdot \mathbf{A}^n = \mathbf{A}^{m+n}, \quad (\mathbf{A}^m)^n = \mathbf{A}^{mn}$$

Απάντηση. Για το πρώτο ζητούμενο έχουμε

$$\mathbf{A}^m \cdot \mathbf{A}^n = \underbrace{\mathbf{A} \cdot \dots \cdot \mathbf{A}}_{m \text{ φορές}} \cdot \underbrace{\mathbf{A} \cdot \dots \cdot \mathbf{A}}_{n \text{ φορές}} = \underbrace{\mathbf{A} \cdot \dots \cdot \mathbf{A}}_{m+n \text{ φορές}} = \mathbf{A}^{m+n}.$$

Για το δεύτερο ζητούμενο έχουμε

$$(\mathbf{A}^m)^n = \underbrace{\left(\underbrace{\mathbf{A} \cdot \dots \cdot \mathbf{A}}_{m \text{ φορές}} \right)}_{n \text{ φορές}} \cdot \dots \cdot \underbrace{\left(\underbrace{\mathbf{A} \cdot \dots \cdot \mathbf{A}}_{m \text{ φορές}} \right)}_{n \text{ φορές}} = \underbrace{\mathbf{A} \cdot \dots \cdot \mathbf{A}}_{m \cdot n \text{ φορές}} = \mathbf{A}^{mn}.$$

2.2.18. Υπολογίστε τους $\mathbf{A}^2$, $\mathbf{A}^3$ όταν

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 2 & -1 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Έχουμε

$$\mathbf{A}^2 = \mathbf{A} \cdot \mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 2 & -1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 2 & -1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 3 & 0 \\ 0 & 3 \end{bmatrix},$$

$$\mathbf{A}^3 = \mathbf{A}^2 \cdot \mathbf{A} = \begin{bmatrix} 3 & 0 \\ 0 & 3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 2 & -1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 3 & 3 \\ 6 & -3 \end{bmatrix}.$$

2.2.19. Υπολογίστε τους $\mathbf{B}^2$, $\mathbf{B}^3$ για

$$\mathbf{B} = \begin{bmatrix} 1 & -1 & 3 \\ 2 & 0 & 0 \\ 0 & -2 & 1 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Ομοια με την προηγούμενη άσκηση έχουμε

$$\mathbf{B}^2 = \mathbf{B} \cdot \mathbf{B} = \begin{bmatrix} -1 & -7 & 6 \\ 2 & -2 & 6 \\ -4 & -2 & 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B}^3 = \mathbf{B} \cdot \mathbf{B} \cdot \mathbf{B} = \begin{bmatrix} -15 & -11 & 3 \\ -2 & -14 & 12 \\ -8 & 2 & -11 \end{bmatrix}.$$

2.2.20. Υπολογίστε το $\mathbf{A}^K$ για κάθε θετικό ακέραιο K όταν

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 0 & -1 \\ 1 & 0 \end{bmatrix}$$

Απάντηση. Υπολογίζουμε μερικές από τις παραπάνω δυνάμεις:

$$\begin{aligned} \begin{bmatrix} 0 & -1 \\ 1 & 0 \end{bmatrix}^1 &= \begin{bmatrix} 0 & -1 \\ 1 & 0 \end{bmatrix}, & \begin{bmatrix} 0 & -1 \\ 1 & 0 \end{bmatrix}^2 &= \begin{bmatrix} -1 & 0 \\ 0 & -1 \end{bmatrix}, \\ \begin{bmatrix} 0 & -1 \\ 1 & 0 \end{bmatrix}^3 &= \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ -1 & 0 \end{bmatrix}, & \begin{bmatrix} 0 & -1 \\ 1 & 0 \end{bmatrix}^4 &= \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}. \end{aligned}$$

Καθε αριθμος K μπορεί να γραφτει στην μορφη $K = 4n + k$, οπου $k = 0, 1, 2, 3$. Αρα εχουμε $A^K = A^{4n+k} = A^k$ και

$$\begin{aligned} A^{4n+k} &= \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} \text{ οταν } k = 0 \\ &= \begin{bmatrix} 0 & -1 \\ 1 & 0 \end{bmatrix} \text{ οταν } k = 1 \\ &= \begin{bmatrix} -1 & 0 \\ 0 & -1 \end{bmatrix} \text{ οταν } k = 2 \\ &= \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ -1 & 0 \end{bmatrix} \text{ οταν } k = 3. \end{aligned}$$

Παρατηρειτε την ομοιοτητα με τις δυναμεις του $i = \sqrt{-1}$;

2.2.21. Δειξτε οτι ο

$$A = \begin{bmatrix} 2 & -3 & -5 \\ -1 & 4 & 5 \\ 1 & -3 & -4 \end{bmatrix}$$

ειναι ταυτοδυναμος.

Απαντηση. Εχουμε

$$A^2 = A \cdot A = \begin{bmatrix} 2 & -3 & -5 \\ -1 & 4 & 5 \\ 1 & -3 & -4 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 & -3 & -5 \\ -1 & 4 & 5 \\ 1 & -3 & -4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2 & -3 & -5 \\ -1 & 4 & 5 \\ 1 & -3 & -4 \end{bmatrix} = A.$$

:

2.2.22. Ποιος απο τους πινακες

$$A = \begin{bmatrix} 2 & -2 & -4 \\ -1 & 3 & 4 \\ 1 & -2 & -3 \end{bmatrix}, \quad B = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 3 \\ 5 & 2 & 6 \\ -2 & -1 & -3 \end{bmatrix}, \quad C = \begin{bmatrix} 0 & 1 & -1 \\ 4 & -3 & 4 \\ 3 & -3 & 4 \end{bmatrix},$$

ειναι ταυτοδυναμος, ποιος μηδενοδυναμος και ποιος ενελεκτικός;

Απαντηση. Εχουμε

$$A^2 = \begin{bmatrix} 2 & -2 & -4 \\ -1 & 3 & 4 \\ 1 & -2 & -3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 & -2 & -4 \\ -1 & 3 & 4 \\ 1 & -2 & -3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2 & -2 & -4 \\ -1 & 3 & 4 \\ 1 & -2 & -3 \end{bmatrix} = A$$

και αρα ο A ειναι ταυτοδυναμος.

Επισης εχουμε

$$\begin{aligned} B^2 &= \begin{bmatrix} 1 & 1 & 3 \\ 5 & 2 & 6 \\ -2 & -1 & -3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 1 & 3 \\ 5 & 2 & 6 \\ -2 & -1 & -3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 \\ 3 & 3 & 9 \\ -1 & -1 & -3 \end{bmatrix} \\ B^3 &= \begin{bmatrix} 1 & 1 & 3 \\ 5 & 2 & 6 \\ -2 & -1 & -3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 \\ 3 & 3 & 9 \\ -1 & -1 & -3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} = 0 \end{aligned}$$

και αρα ο B είναι μηδενοδυναμος ταξεως 3.

Τελος

$$C = \begin{bmatrix} 0 & 1 & -1 \\ 4 & -3 & 4 \\ 3 & -3 & 4 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & 1 & -1 \\ 4 & -3 & 4 \\ 3 & -3 & 4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} = I$$

και αρα ο C είναι ενελικτικός.

2.2.23. Αποδειξτε οτι για καθε ταυτοδυναμο πινακα ισχυει $A^k = A$ για καθε $k \in \{1, 2, 3, \dots\}$.

Απάντηση. Εστω $A^2 = A$. Τότε

$$A^3 = A^2 \cdot A = A \cdot A = A^2 = A,$$

$$A^4 = A^3 \cdot A = A \cdot A = A^2 = A \text{ κ.τ.λ.}$$

2.2.24. Αν οι πινακες A, B είναι μηδενοδυναμοι και $AB = BA = 0$ αποδειξτε οτι ο $A + B$ είναι μηδενοδυναμος.

Απάντηση. Εχουμε

$$(A + B)^2 = (A + B)(A + B) = A^2 + AB + BA + B^2 = 0$$

και εχουμε αποδειξει το ζητουμενο.

2.2.25. Να δειχτει οτι: αν $AB = A$ και $BA = B$, τότε οι A, B είναι ταυτοδυναμοι.

Απάντηση. Εχουμε

$$A^2 = A \cdot A = AB \cdot A = A \cdot BA = A \cdot B = A.$$

Παρομοια δειχνουμε οτι $B^2 = B$.

2.2.26. Βρείτε τα x, y ώστε ο

$$A = \begin{bmatrix} -1 & x & y \\ 1 & -3 & -5 \\ -1 & 3 & 5 \end{bmatrix}$$

να είναι ταυτοδυναμος.

Απάντηση. Εχουμε

$$A^2 = \begin{bmatrix} -1 & x & y \\ 1 & -3 & -5 \\ -1 & 3 & 5 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -1 & x & y \\ 1 & -3 & -5 \\ -1 & 3 & 5 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} x - y + 1 & 3y - 4x & 4y - 5x \\ 1 & x - 6 & y - 10 \\ -1 & 6 - x & 10 - y \end{bmatrix}$$

Για να είναι λοιπον ο A ταυτοδυναμος θα πρεπει να εχουμε $A^2 = A$, δηλ.

$$x - y + 1 = -1$$

$$3y - 4x = x$$

$$4y - 5x = y$$

$$x - 6 = -3$$

$$y - 10 = -5$$

$$6 - x = 3$$

$$10 - y = 5,$$

Λύνοντας τις δυο τελευταίες εξισώσεις βρίσκουμε $x = 3$, $y = 5$. Κατοπιν ελεγχουμε ότι οι πρώτες πέντε επαληθεύονται. Άρα ο πίνακας

$$A = \begin{bmatrix} -1 & 3 & 5 \\ 1 & -3 & -5 \\ -1 & 3 & 5 \end{bmatrix}$$

είναι ταυτοδυναμικός.

2.2.27. Βρείτε τα x, y ώστε ο

$$A = \begin{bmatrix} 4 & x & y \\ -1 & 0 & -1 \\ -4 & -4 & -3 \end{bmatrix}$$

να είναι ενελκτικός.

Απάντηση. Θα πρέπει να έχουμε

$$A^2 = \begin{bmatrix} 4 & x & y \\ -1 & 0 & -1 \\ -4 & -4 & -3 \end{bmatrix}^2 = \begin{bmatrix} 16 - 4y - x & 4x - 4y & y - x \\ 0 & 4 - x & 3 - y \\ 0 & 12 - 4x & 13 - 4y \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Οπότε έχουμε το σύστημα

$$16 - 4y - x = 1$$

$$4x - 4y = 0$$

$$y - x = 0$$

$$4 - x = 1$$

$$3 - y = 0$$

$$12 - 4x = 0$$

$$13 - 4y = 1$$

το οποίο έχει λύση $x = 3$, $y = 3$. Άρα ο πίνακας

$$A = \begin{bmatrix} 4 & 3 & 3 \\ -1 & 0 & -1 \\ -4 & -4 & -3 \end{bmatrix}$$

είναι ενελκτικός.

2.2.28. Δείξτε ότι: ο A είναι ενελκτικός αν $(I - A)(I + A) = 0$.

Απάντηση. Εστω ότι ο A είναι ενελκτικός, δηλ. $A^2 = I$. Τότε

$$(I - A)(I + A) = I - A + A - A^2 = I - A^2 = 0.$$

Αν τώρα $(I - A)(I + A) = 0$, θα έχουμε και

$$I - A^2 = 0 \Rightarrow A^2 = I$$

οπότε ο A είναι ενελκτικός.

2.2.29. Αν ο $\mathbf{A}$ είναι ενελκτικός, δείξτε ότι οι $\frac{1}{2}(\mathbf{I} + \mathbf{A})$ και $\frac{1}{2}(\mathbf{I} - \mathbf{A})$ είναι μηδεν-οδυναμοί.

Απάντηση. Εχουμε

$$\left(\frac{1}{2}(\mathbf{I} + \mathbf{A})\right)^2 = \frac{1}{4}(\mathbf{I} + 2\mathbf{A} + \mathbf{A}^2) = \frac{1}{4}(\mathbf{I} + 2\mathbf{A} + \mathbf{I}) = \frac{1}{4}(2\mathbf{I} + 2\mathbf{A}) = \frac{1}{2}(\mathbf{I} + \mathbf{A}).$$

Η περίπτωση $\frac{1}{2}(\mathbf{I} - \mathbf{A})$ αποδεικνύεται παρόμοια.

2.2.30. Βρείτε έναν ανώ τριγωνικό πίνακα $\mathbf{A}$ τέτοιο ώστε

$$\mathbf{A}^3 = \begin{bmatrix} 8 & -57 \\ 0 & 27 \end{bmatrix}$$

Απάντηση. Ο $\mathbf{A}$ θα είναι προφανώς 2×2 . Έστω

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} x & y \\ 0 & u \end{bmatrix}.$$

Τότε

$$\mathbf{A}^3 = \begin{bmatrix} x & y \\ 0 & u \end{bmatrix}^3 = \begin{bmatrix} x^3 & x(uy + xy) + u^2y \\ 0 & u^3 \end{bmatrix}$$

οπότε πρέπει να έχουμε

$$\begin{aligned} x^3 &= 8 \\ u^3 &= 27 \\ x(uy + xy) + u^2y &= -57. \end{aligned}$$

Βλέπουμε αμέσως ότι μια λύση είναι $x = 2$, $u = 3$, $y = -3$ (υπάρχουν και άλλες, μιγαδικές λύσεις). Οπότε ένας πίνακας που ικανοποιεί το ζητούμενο είναι ο

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 2 & -3 \\ 0 & 3 \end{bmatrix}.$$

2.2.31. Μπορούμε να ορίσουμε και *ρητες* δυνάμεις πινάκων, π.χ. ο $\mathbf{A}^{1/2}$ (δηλ. η *τετραγωνική ρίζα* ενός πίνακα $\mathbf{A}$) είναι ένας πίνακας $\mathbf{B}$ που έχει την ιδιότητα $\mathbf{B}^2 = \mathbf{A}$. Όμως δεν έχουν όλοι οι πίνακες τετραγωνική ρίζα και όταν έχουν αυτή δεν είναι πάντα μοναδική. Γενικά, ο ορισμός ρητών δυνάμεων $\mathbf{A}^{m/n}$ είναι αρκετά πολύπλοκη υπόθεση, με την οποία δεν θα ασχοληθούμε προς το παρόν, πλην μερικών παραδειγμάτων που δίνονται παρακάτω.

2.2.32. Δίνεται ο πίνακας

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 4 & 1 \end{bmatrix}.$$

Βρείτε *όλους* τους πίνακες

$$\mathbf{B} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 4 & 1 \end{bmatrix}^{1/2},$$

δηλ. όλους τους πίνακες $\mathbf{B}$ που ικανοποιούν

$$\mathbf{B}^2 = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 4 & 1 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Εστω

$$\mathbf{B} = \begin{bmatrix} x & y \\ z & u \end{bmatrix}.$$

Τότε

$$\mathbf{B}^2 = \begin{bmatrix} x & y \\ z & u \end{bmatrix}^2 = \begin{bmatrix} x^2 + yz & uy + xy \\ uz + xz & u^2 + yz \end{bmatrix}.$$

Θα πρέπει να έχουμε

$$\begin{aligned} x^2 + yz &= 1 \\ (u + x)y &= 0 \\ (u + x)z &= 4 \\ u^2 + yz &= 1. \end{aligned}$$

Απο την δευτερη εξίσωση έχουμε $u + x = 0$ ή $y = 0$. Αλλα αν $u + x = 0$ δεν μπορεί να ικανοποιηθει η τριτη εξίσωση. Αρα έχουμε $y = 0$ και τότε οι υπολοιπες εξισώσεις γίνονται

$$\begin{aligned} x^2 &= 1 \\ (u + x)z &= 4 \\ u^2 &= 1. \end{aligned}$$

Βλεπουμε λοιπον αμεσως οτι $x = \pm 1$ και $u = \pm 1$. Οποτε τελικα έχουμε τις εξης δυνατες λύσεις.

$$u = -1, x = -1, z = -2, \text{ και } u = 1, x = 1, z = 2$$

και οι ζητουμενοι πίνακες είναι

$$\mathbf{B}_1 = \begin{bmatrix} -1 & 0 \\ -2 & -1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B}_2 = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 2 & 1 \end{bmatrix}$$

ή, με αλλα λογια,

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 4 & 1 \end{bmatrix}^{1/2} = \pm \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 2 & 1 \end{bmatrix}.$$

2.2.33. Δινεται ο πίνακας

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 9 & 4 \\ 8 & 9 \end{bmatrix}.$$

Βρειτε όλους τους πίνακες

$$\mathbf{B} = \begin{bmatrix} 9 & 4 \\ 8 & 9 \end{bmatrix}^{1/2}.$$

Απάντηση. Εδω έχουμε

$$\mathbf{B} = \begin{bmatrix} x & y \\ z & u \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B}^2 = \begin{bmatrix} x^2 + yz & uy + xy \\ uz + xz & u^2 + yz \end{bmatrix}$$

και

$$\begin{aligned}x^2 + yz &= 9 \\(u + x)y &= 4 \\(u + x)z &= 8 \\u^2 + yz &= 9\end{aligned}$$

Ας υποθέσουμε $u + x \neq 0$. Τότε

$$\frac{y}{z} = \frac{4}{8} \Rightarrow z = 2y.$$

Αντικαθιστώντας παίρνουμε

$$\begin{aligned}x^2 + 2y^2 &= 9 \\(u + x)y &= 4 \\u^2 + 2y^2 &= 9\end{aligned}$$

Οποτε απο την 1η και 3η εξίσωση βλέπουμε οτι $x^2 = u^2$ και αφού $u \neq -x$ έχουμε $u = x$. Οποτε τελικα λυνουμε το συστημα

$$\begin{aligned}x^2 + 2y^2 &= 9 \\2xy &= 4\end{aligned}$$

Το οποιο εχει τεσσερις λυσεις

$$\begin{aligned}x &= 1, y = 2, \\x &= -1, y = -2, \\x &= 2\sqrt{2}, y = \frac{1}{2}\sqrt{2} \\x &= -2\sqrt{2}, y = -\frac{1}{2}\sqrt{2}\end{aligned}$$

απο τις οποιες προκυπτουν και οι λυσιες (x, y, z, u) να ειναι

$$\begin{aligned}u &= -1, x = -1, y = -2, z = -4, \\u &= 1, x = 1, y = 2, z = 4, \\u &= 2\sqrt{2}, x = 2\sqrt{2}, y = \frac{1}{2}\sqrt{2}, z = \sqrt{2}, \\u &= -2\sqrt{2}, x = -2\sqrt{2}, y = -\frac{1}{2}\sqrt{2}, z = -\sqrt{2}\end{aligned}$$

Με αλλα λογια, ο $\mathbf{A}$ εχει τεσσερις τετραγωνικες ριζες.

2.2.34. Αποδειξτε οτι: $(\mathbf{I} - \mathbf{A})^{-1} = \mathbf{I} + \mathbf{A} + \mathbf{A}^2 + \mathbf{A}^3 + \dots$.

Απάντηση. Παρατηρουμε οτι

$$(\mathbf{I} + \mathbf{A} + \mathbf{A}^2 + \mathbf{A}^3 + \dots)(\mathbf{I} - \mathbf{A}) = \mathbf{I} + \mathbf{A} + \mathbf{A}^2 + \mathbf{A}^3 + \dots - \mathbf{A} - \mathbf{A}^2 - \mathbf{A}^3 + \dots = \mathbf{I}$$

επειδη για καθε $+A^n$ υπαρχει το αντιστοιχο $-A^n$. (Παρατηρηση: αυτη η αποδειξη **δεν** ειναι αυστηρη· μια αυστηρη αποδειξη θα αρξιζε οριζοντας τους πινακες

$$B_n = I + A + A^2 + \dots + A^n$$

και θα εδειχνε οτι $B_n \cdot (I - A) = I - A^{n+1}$. Κατοπιν θα επρεπε να δειξουμε οτι $A^n \rightarrow 0$. Ποτε συμβαινει αυτο;)

2.3 Άλυτα Προβλήματα

2.3.1. Δινονται οι

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 2 & -1 \end{bmatrix}, \quad B = \begin{bmatrix} 1 & -1 & 3 \\ 2 & 0 & 0 \\ 0 & -2 & 1 \end{bmatrix}.$$

Υπολογιστε τους A^2 , A^3 , B^2 , B^3 .

Απ.

$$A^2 = \begin{bmatrix} 3 & 0 \\ 0 & 3 \end{bmatrix}, \quad A^3 = \begin{bmatrix} 3 & 3 \\ 6 & -3 \end{bmatrix}, \quad B^2 = \begin{bmatrix} -1 & -7 & 6 \\ 2 & -2 & 6 \\ -4 & -2 & 1 \end{bmatrix}, \quad B^3 = \begin{bmatrix} -15 & -11 & 3 \\ -2 & -14 & 12 \\ -8 & 2 & -11 \end{bmatrix}$$

2.3.2. Δειξτε οτι ο

$$\begin{bmatrix} 3 & -5 \\ -1 & 2 \end{bmatrix}^{-1} = \begin{bmatrix} 2 & 5 \\ 1 & 3 \end{bmatrix}.$$

2.3.3. Δειξτε οτι ο

$$\begin{bmatrix} 0 & 1 & -3 \\ 0 & 0 & 1 \\ 1 & -2 & 6 \end{bmatrix}^{-1} = \begin{bmatrix} 2 & 0 & 1 \\ 1 & 3 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}.$$

2.3.4. Υπολογιστε τον αντιστροφο των παρακατω πινακων, οταν αυτος υπαρχει.

$$A = \begin{bmatrix} 3 & -5 \\ -1 & 2 \end{bmatrix}, \quad B = \begin{bmatrix} 4 & 0 \\ -2 & 1 \end{bmatrix}, \quad C = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 2 & 4 \end{bmatrix}.$$

Απ.

$$A^{-1} = \begin{bmatrix} 2 & 5 \\ 1 & 3 \end{bmatrix}, \quad B^{-1} = \begin{bmatrix} \frac{1}{4} & 0 \\ \frac{1}{2} & 1 \end{bmatrix}, \quad \text{ο } C^{-1} \text{ δεν υπαρχει.}$$

2.3.5. Υπολογιστε τον αντιστροφο των παρακατω πινακων, οταν αυτος υπαρχει.

$$A = \begin{bmatrix} 4 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 3 \end{bmatrix}, \quad B = \begin{bmatrix} 0 & 1 & -3 \\ 0 & 0 & 1 \\ 1 & -2 & 6 \end{bmatrix}, \quad C = \begin{bmatrix} 4 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & -1 \\ 0 & 1 & 1 \end{bmatrix}.$$

Απ.

$$A^{-1} = \begin{bmatrix} \frac{1}{4} & 0 & 0 \\ 0 & \frac{1}{2} & 0 \\ 0 & 0 & \frac{1}{3} \end{bmatrix}, \quad B^{-1} = \begin{bmatrix} 2 & 0 & 1 \\ 1 & 3 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}, \quad C^{-1} = \begin{bmatrix} \frac{1}{4} & 0 & 0 \\ 0 & \frac{1}{3} & \frac{1}{3} \\ 0 & -\frac{1}{3} & \frac{2}{3} \end{bmatrix}.$$

2.3.6. Δείξτε ότι ο

$$\begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 \end{bmatrix}^{-1} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}.$$

Μπορείτε να εξηγήσετε διαισθητικά γιατί συμβαίνει αυτό; (Υποδείξη: υπολογίστε το γινόμενο του με ένα τυχαίο πίνακα).

2.3.7. Δείξτε ότι ο

$$\begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

είναι αντιστροφος του εαυτου του. Μπορείτε να εξηγήσετε διαισθητικά γιατί συμβαίνει αυτό;

2.3.8. Βρείτε τον αντιστροφο του

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Απ.

$$\mathbf{A}^{-1} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

2.3.9. Αποδείξτε ότι: $(\mathbf{A}^{-1})^{-1} = \mathbf{A}$, $(\mathbf{A} \cdot \mathbf{B})^{-1} = \mathbf{B}^{-1} \cdot \mathbf{A}^{-1}$, $(\mathbf{A}^T)^{-1} = (\mathbf{A}^{-1})^T$.

2.3.10. Αποδείξτε ότι: $(\mathbf{I} - \mathbf{A})^{-1} = \mathbf{I} + \mathbf{A} + \mathbf{A}^2 + \mathbf{A}^3 + \dots$.

2.3.11. Υπολογίστε τα

$$\begin{bmatrix} i & 0 \\ 0 & i \end{bmatrix}^K, \quad \begin{bmatrix} 0 & i \\ i & 0 \end{bmatrix}^K$$

για τυχόντα θετικό ακέραιο K .

2.3.12. Αποδείξτε ότι

$$\begin{bmatrix} a & 0 & 0 & 0 \\ 0 & b & 0 & 0 \\ 0 & 0 & c & 0 \\ 0 & 0 & 0 & d \end{bmatrix}^K = \begin{bmatrix} a^K & 0 & 0 & 0 \\ 0 & b^K & 0 & 0 \\ 0 & 0 & c^K & 0 \\ 0 & 0 & 0 & d^K \end{bmatrix}.$$

2.3.13. Υπολογίστε το

$$\begin{bmatrix} a & 1 \\ 0 & a \end{bmatrix}^K$$

για τυχόντα θετικό ακέραιο K .

2.3.14. Αποδείξτε ότι

$$\begin{bmatrix} \mathbf{A} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{B} \end{bmatrix}^K = \begin{bmatrix} \mathbf{A}^K & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{B}^K \end{bmatrix},$$

όπου $\mathbf{A}$ και $\mathbf{B}$ είναι τετραγωνικοί πίνακες.

2.3.15. Εστω ότι $\mathbf{A}$ είναι $N \times N$ και $\mathbf{A}^2 = \mathbf{I}$. Θετούμε $\mathbf{B} = \frac{1}{2}(\mathbf{I} + \mathbf{A})$, $\mathbf{C} = \frac{1}{2}(\mathbf{I} - \mathbf{A})$. Δειξτε ότι $\mathbf{B}^2 = \mathbf{C}^2 = \mathbf{I}$ και ότι $\mathbf{BC} = \mathbf{0}$.

2.3.16. Εστω ότι $\mathbf{A}, \mathbf{B}$ είναι $N \times N$ και υπάρχει ο $\mathbf{A}^{-1}$. Δειξτε ότι

$$(\mathbf{A} + \mathbf{B}) \mathbf{A}^{-1} (\mathbf{A} - \mathbf{B}) = (\mathbf{A} - \mathbf{B}) \mathbf{A}^{-1} (\mathbf{A} + \mathbf{B}).$$

2.3.17. Δειξτε ότι ο

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 3 \\ 5 & 2 & 6 \\ -2 & -1 & -3 \end{bmatrix}$$

είναι μηδενοδυναμικός τάξεως 3.

2.3.18. Να δειχτεί ότι: αν ο $\mathbf{A}$ είναι μηδενοδυναμικός τάξεως 2, τότε $\mathbf{A} \cdot (\mathbf{I} - \mathbf{A})^k = \mathbf{A}$ για κάθε $k \in \{1, 2, \dots\}$.

2.3.19. Αν για τους πίνακες $\mathbf{A}, \mathbf{B}, \mathbf{C}$ ισχύει $\mathbf{A} + \mathbf{B} + \mathbf{C} = \mathbf{I}$, δειξτε ότι αυτοί είναι μηδενοδυναμικοί αν $\mathbf{AB} = \mathbf{BC} = \mathbf{CA} = \mathbf{0}$.

2.3.20. Εστω

$$\mathbf{A}_N = \begin{bmatrix} \frac{1}{N} & \frac{1}{N} & \cdots & \frac{1}{N} \\ \frac{1}{N} & \frac{1}{N} & \cdots & \frac{1}{N} \\ \cdots & \cdots & \cdots & \cdots \\ \frac{1}{N} & \cdots & \cdots & \frac{1}{N} \end{bmatrix}.$$

Δειξτε ότι για κάθε $k \in \{1, 2, \dots\}$ έχουμε $(\mathbf{A}_N)^k = \mathbf{A}_N$.

2.3.21. Δειξτε ότι ο

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 0 & 1 & -1 \\ 4 & -3 & 4 \\ 3 & -3 & 4 \end{bmatrix}$$

είναι ενελκτικός.

2.3.22. Αν ο $\mathbf{A}$ είναι ενελκτικός, δειξτε ότι $(\mathbf{I} + \mathbf{A}) \cdot (\mathbf{I} - \mathbf{A}) = \mathbf{0}$.

2.3.23. Δίνεται ο πίνακας

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 9 & 4 \\ 8 & 9 \end{bmatrix}.$$

Βρείτε όλους τους πίνακες $\mathbf{B} = \mathbf{A}^{1/2}$.

Κεφάλαιο 3

Μερικοί Ειδικοί Τυποι Πινακων

3.1 Θεωρια

3.1.1. Ο αναστροφος του A συμβολιζεται A^T και προκυπτει αν μετατρεψουμε τις γραμμες του A σε στηλες και τις στηλες σε γραμμες:

$$(A^T)_{mn} = A_{nm}.$$

Δηλ.

$$A = \begin{bmatrix} \mathbf{r}_1 \\ \mathbf{r}_2 \\ \dots \\ \mathbf{r}_M \end{bmatrix} \Leftrightarrow A^T = \begin{bmatrix} \mathbf{r}_1^T & \mathbf{r}_2^T & \dots & \mathbf{r}_M^T \end{bmatrix}.$$

3.1.2. Αν οι παρακατω πραξεις ειναι δυνατες τοτε ισχυουν τα εξης:

$$(A + B)^T = A^T + B^T, \quad (C \cdot D)^T = D^T \cdot C^T.$$

3.1.3. Ενας τετραγωνικος πινακας A λεγεται *συμμετρικος* αν $A^T = A$ (δηλ. ο A εχει ιδιες γραμμες και στηλες).

3.1.4. Ενας τετραγωνικος πινακας A λεγεται *αντισυμμετρικος* αν $A^T = -A$.

3.1.5. Για καθε τετραγωνικο πινακα ισχυουν τα παρακατω .

1. Ο $A + A^T$ ειναι συμμετρικος και ο $A - A^T$ ειναι αντισυμμετρικος.

2. $A = \frac{1}{2} \cdot (A + A^T) + \frac{1}{2} \cdot (A - A^T)$.

3.1.6. Ενας τετραγωνικος πινακας A με διαστασεις $N \times N$, λεγεται *διαγωνιος* αν (για $m = 1, 2, \dots, N, n = 1, 2, \dots, N$) εχουμε $m \neq n \Rightarrow a_{mn} = 0$. Δηλ.

$$A = \begin{bmatrix} a_{11} & 0 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & a_{22} & 0 & \dots & \dots \\ 0 & 0 & a_{33} & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & \dots & \dots & \dots & a_{NN} \end{bmatrix}.$$

3.1.7. Ένας τετραγωνικός πίνακας $\mathbf{A}$ με διαστάσεις $N \times N$, λέγεται *ανώ τριγωνικός* αν (για $m = 1, 2, \dots, N$, $n = 1, 2, \dots, N$) έχουμε $m > n \Rightarrow a_{mn} = 0$. Δηλ.

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} & \dots & a_{1N} \\ 0 & a_{22} & a_{23} & \dots & \dots \\ 0 & 0 & a_{33} & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & \dots & \dots & \dots & a_{NN} \end{bmatrix}.$$

3.1.8. Ένας τετραγωνικός πίνακας $\mathbf{A}$ με διαστάσεις $N \times N$, λέγεται *κάτω τριγωνικός* αν (για $m = 1, 2, \dots, N$, $n = 1, 2, \dots, N$) έχουμε $m < n \Rightarrow a_{mn} = 0$. Δηλ.

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} a_{11} & 0 & 0 & \dots & 0 \\ a_{21} & a_{22} & 0 & \dots & \dots \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{N1} & \dots & \dots & \dots & a_{NN} \end{bmatrix}.$$

3.1.9. Κάθε $M \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$ μπορεί να γραφτεί ως *διαμερισμένος* πίνακας, στην μορφή

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \mathbf{A}_{11} & \mathbf{A}_{12} & \dots & \mathbf{A}_{1L} \\ \mathbf{A}_{21} & \mathbf{A}_{22} & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \mathbf{A}_{K1} & \dots & \dots & \mathbf{A}_{KL} \end{bmatrix}$$

όπου $\mathbf{A}_{kl}$ ($k = 1, 2, \dots, K$ και $l = 1, 2, \dots, L$) είναι πίνακας διαστάσης $M_k \times N_l$ και $M_1 + \dots + M_K = M$, $N_1 + \dots + N_L = N$.

3.1.10. Εστω *διαμερισμένοι* πίνακες $\mathbf{A}, \mathbf{B}$:

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \mathbf{A}_{11} & \mathbf{A}_{12} & \dots & \mathbf{A}_{1L} \\ \mathbf{A}_{21} & \mathbf{A}_{22} & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \mathbf{A}_{K1} & \dots & \dots & \mathbf{A}_{KL} \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B} = \begin{bmatrix} \mathbf{B}_{11} & \mathbf{B}_{12} & \dots & \mathbf{B}_{1L} \\ \mathbf{B}_{21} & \mathbf{B}_{22} & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \mathbf{B}_{K1} & \dots & \dots & \mathbf{B}_{KL} \end{bmatrix}$$

όπου οι διαστάσεις του $\mathbf{A}_{kl}$ και του $\mathbf{B}_{kl}$ είναι ίσες για $k = 1, 2, \dots, K$ και $l = 1, 2, \dots, L$. Τότε

$$\mathbf{A} + \mathbf{B} = \begin{bmatrix} \mathbf{A}_{11} + \mathbf{B}_{11} & \mathbf{A}_{12} + \mathbf{B}_{12} & \dots & \mathbf{A}_{1L} + \mathbf{B}_{1L} \\ \mathbf{A}_{21} + \mathbf{B}_{21} & \mathbf{A}_{22} + \mathbf{B}_{22} & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \mathbf{A}_{K1} + \mathbf{B}_{K1} & \dots & \dots & \mathbf{A}_{KL} + \mathbf{B}_{KL} \end{bmatrix}.$$

3.1.11. Εστω *διαμερισμένοι* πίνακες $\mathbf{A}, \mathbf{B}$:

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \mathbf{A}_{11} & \mathbf{A}_{12} & \dots & \mathbf{A}_{1L} \\ \mathbf{A}_{21} & \mathbf{A}_{22} & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \mathbf{A}_{K1} & \dots & \dots & \mathbf{A}_{KL} \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B} = \begin{bmatrix} \mathbf{B}_{11} & \mathbf{B}_{12} & \dots & \mathbf{B}_{1L} \\ \mathbf{B}_{21} & \mathbf{B}_{22} & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \mathbf{B}_{K1} & \dots & \dots & \mathbf{B}_{KL} \end{bmatrix}$$

όπου οι διαστάσεις του $\mathbf{A}_{kp}$ και του $\mathbf{B}_{pl}$ είναι τέτοιες ώστε όλοι οι παρακάτω πολλαπλασιασμοί είναι δυνατοί. Τότε

$$\mathbf{A} \cdot \mathbf{B} = \begin{bmatrix} \sum_{p=1}^P \mathbf{A}_{1p} \cdot \mathbf{B}_{p1} & \sum_{p=1}^P \mathbf{A}_{1p} \cdot \mathbf{B}_{p2} & \dots & \sum_{p=1}^P \mathbf{A}_{1p} \cdot \mathbf{B}_{pL} \\ \sum_{p=1}^P \mathbf{A}_{2p} \cdot \mathbf{B}_{p1} & \sum_{p=1}^P \mathbf{A}_{2p} \cdot \mathbf{B}_{p2} & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \sum_{p=1}^P \mathbf{A}_{Kp} \cdot \mathbf{B}_{p1} & \dots & \dots & \sum_{p=1}^P \mathbf{A}_{Kp} \cdot \mathbf{B}_{pL} \end{bmatrix}.$$

Δηλαδή μπορούμε να υπολογίσουμε τους υποπίνακες του $\mathbf{A} \cdot \mathbf{B}$ θεωρώντας τους υποπίνακες των $\mathbf{A}, \mathbf{B}$ ως στοιχεία του πίνακα και εκτελώντας πολλαπλασιασμό πινάκων.

3.1.12. Αν ο $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$ είναι διαμερισμένος διαγωνίως, δηλ. έχει την μορφή

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \mathbf{A}_{11} & \mathbf{0} & \dots & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{A}_{22} & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \mathbf{0} & \dots & \dots & \mathbf{A}_{KK} \end{bmatrix}$$

και οι $\mathbf{A}_{kk}$ είναι τετραγωνικοί ομαλοί πίνακες (για $k \in \{1, 2, \dots, K\}$) τότε

$$\mathbf{A}^{-1} = \begin{bmatrix} \mathbf{A}_{11}^{-1} & \mathbf{0} & \dots & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{A}_{22}^{-1} & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \mathbf{0} & \dots & \dots & \mathbf{A}_{KK}^{-1} \end{bmatrix}$$

3.2 Λυμένα Προβλήματα

3.2.1. Γραψτε τους αναστροφους των παρακάτω πινάκων

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 4 & 1 \\ 6 & 7 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B} = \begin{bmatrix} a & b \\ c & d \end{bmatrix}$$

Απάντηση.

$$\mathbf{A}^T = \begin{bmatrix} 1 & 4 & 6 \\ 2 & 1 & 7 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B}^T = \begin{bmatrix} a & c \\ b & d \end{bmatrix}.$$

3.2.2. Ποιοι από τους παρακάτω πίνακες είναι συμμετρικοί και ποιοι αντισυμμετρικοί;

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 3 & 2 \\ 2 & 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B} = \begin{bmatrix} 3 & 0 \\ 0 & 5 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{C} = \begin{bmatrix} 3 & 3 & 4 \\ -3 & 1 & 2 \\ -4 & -2 & 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{D} = \begin{bmatrix} 0 & 3 & 4 \\ -3 & 0 & 2 \\ -4 & -2 & 0 \end{bmatrix},$$

$$\mathbf{E} = \begin{bmatrix} 3 & 6 & 1 \\ 6 & 3 & 2 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{F} = \begin{bmatrix} 3 & 6 \\ 6 & 3 \\ -1 & 5 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{G} = \begin{bmatrix} 3 & 6 \\ 6 & 3 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{H} = \begin{bmatrix} 0 & -6 \\ -6 & 0 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Οι $\mathbf{A}, \mathbf{B}, \mathbf{G}$ είναι συμμετρικοί· οι $\mathbf{D}, \mathbf{H}$ είναι αντισυμμετρικοί.

3.2.3. Να βρεθούν οι τιμές των x, y, z ώστε ο πίνακας

$$A = \begin{bmatrix} 2 & x & z^2 \\ 2x - y & 4 & y \\ y & 1 & -1 \end{bmatrix}$$

να είναι συμμετρικός.

Απάντηση. Θα πρέπει να έχουμε

$$2x - y = x, \quad y = z^2, \quad y = 1.$$

Λύνοντας το σύστημα παίρνουμε $x = 1, y = 1, z = \pm 1$. Δηλ. ο ζητούμενος πίνακας είναι

$$\begin{bmatrix} 2 & 1 & 1 \\ 1 & 4 & 1 \\ 1 & 1 & -1 \end{bmatrix}.$$

3.2.4. Αποδείξτε ότι: αν A και B είναι συμμετρικοί πίνακες, τότε ο AB είναι συμμετρικός αν $AB = BA$.

Απάντηση. Για να είναι ο AB συμμετρικός θα πρέπει να έχουμε $(AB)^T = AB$. Αλλά $(AB)^T = B^T A^T = BA$. Δηλ. θα πρέπει να έχουμε $AB = BA$. Αντιστοίχα, $AB = BA \Rightarrow AB = B^T A^T = (AB)^T$, δηλ. ο AB είναι συμμετρικός.

3.2.5. Αποδείξτε ότι $(A + B)^T = A^T + B^T$.

Απάντηση. Εστω ότι οι πίνακες A, B έχουν διάσταση $M \times N$. Τώρα,

$$\left((A + B)^T \right)_{mn} = (A + B)_{nm} = a_{nm} + b_{nm} = (A^T)_{mn} + (B^T)_{mn}$$

και αυτό ισχύει για κάθε $m \in \{1, 2, \dots, M\}$ και $n \in \{1, 2, \dots, N\}$. Οπότε $(A + B)^T = A^T + B^T$.

3.2.6. Με ένα παράδειγμα ελέγξτε ότι ο $A - A^T$ είναι αντισυμμετρικός (υποθέτουμε ότι ο A είναι τετραγωνικός).

Απάντηση. Π.χ. θέτω

$$A = \begin{bmatrix} 2 & -1 \\ 3 & 4 \end{bmatrix}.$$

Τότε

$$A^T = \begin{bmatrix} 2 & 3 \\ -1 & 4 \end{bmatrix} \quad \text{και} \quad A - A^T = \begin{bmatrix} 2 & -1 \\ 3 & 4 \end{bmatrix} - \begin{bmatrix} 2 & 3 \\ -1 & 4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 & -4 \\ 4 & 0 \end{bmatrix}$$

που είναι αντισυμμετρικός.

3.2.7. Αποδείξτε ότι ο $A - A^T$ είναι αντισυμμετρικός (υποθέτουμε ότι ο A είναι τετραγωνικός).

Απάντηση. $(A - A^T)^T = A^T - (A^T)^T = A^T - A = -(A - A^T)$. Δηλαδή, αν θέσουμε $B = A - A^T$, δείξαμε ότι $B^T = -B$, οπότε ο $B = A - A^T$ είναι αντισυμμετρικός.

3.2.8. Αποδείξτε ότι κάθε πίνακας $\mathbf{A}$ μπορεί να γραφτεί ως άθροισμα ενός συμμετρικού και ενός αντισυμμετρικού πίνακα.

Απάντηση. Εστω ότι υπάρχουν συμμετρικός πίνακας $\mathbf{C}$ και αντισυμμετρικός πίνακας $\mathbf{D}$ τέτοιοι ώστε

$$\mathbf{A} = \mathbf{C} + \mathbf{D}. \quad (3.1)$$

Τότε έχουμε και

$$\mathbf{A}^T = \mathbf{C}^T + \mathbf{D}^T = \mathbf{C} - \mathbf{D}. \quad (3.2)$$

Προσθετώντας και αφαιρώντας τις (3.1) και (3.2) έχουμε

$$\mathbf{C} = \frac{1}{2}(\mathbf{A} + \mathbf{A}^T), \quad \mathbf{D} = \frac{1}{2}(\mathbf{A} - \mathbf{A}^T)$$

δηλ.

$$\mathbf{A} = \frac{1}{2}(\mathbf{A} + \mathbf{A}^T) + \frac{1}{2}(\mathbf{A} - \mathbf{A}^T)$$

που είναι ακριβώς το δεύτερο μέρος της 3.1.5.

3.2.9. Με ένα παραδειγμα ελέγξτε ότι $(\mathbf{AB})^T = \mathbf{B}^T \mathbf{A}^T$.

Απάντηση. Π.χ. θέτω

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 2 & -1 & 3 \\ 3 & 4 & 5 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B} = \begin{bmatrix} 2 & 1 \\ 1 & 3 \\ 4 & 5 \end{bmatrix}.$$

Τότε

$$\mathbf{AB} = \begin{bmatrix} 2 & -1 & 3 \\ 3 & 4 & 5 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 & 1 \\ 1 & 3 \\ 4 & 5 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 15 & 14 \\ 30 & 40 \end{bmatrix}$$

και

$$\mathbf{B}^T \mathbf{A}^T = \begin{bmatrix} 2 & 1 & 4 \\ 1 & 3 & 5 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 & 3 \\ -1 & 4 \\ 3 & 5 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 15 & 30 \\ 14 & 40 \end{bmatrix} = (\mathbf{AB})^T.$$

3.2.10. Αποδείξτε ότι $(\mathbf{AB})^T = \mathbf{B}^T \mathbf{A}^T$.

Απάντηση. Εστω ότι ο $\mathbf{A}$ είναι $M \times K$ και ο $\mathbf{B}$ είναι $K \times N$. Τότε

$$((\mathbf{AB})^T)_{mn} = (\mathbf{AB})_{nm} = \sum_{k=1}^K a_{nk} b_{km} = \sum_{k=1}^K b_{km} a_{nk} = \sum_{k=1}^K (\mathbf{B}^T)_{mk} (\mathbf{A}^T)_{kn} = (\mathbf{B}^T \mathbf{A}^T)_{mn}.$$

Αφού αυτό ισχύει για κάθε $m \in \{1, 2, \dots, M\}$ και $n \in \{1, 2, \dots, N\}$, έχουμε $(\mathbf{AB})^T = \mathbf{B}^T \mathbf{A}^T$.

3.2.11. Ποιοι από τους παρακάτω πίνακες είναι ανώ τριγωνικοί, κάτω τριγωνικοί, διαγώνιοι;

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 3 & 2 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B} = \begin{bmatrix} 3 & 0 \\ 0 & 5 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{C} = \begin{bmatrix} 3 & 3 & 0 \\ 0 & 1 & 2 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{D} = \begin{bmatrix} -1 & 0 & 0 \\ -3 & 4 & 0 \\ -4 & -2 & 0 \end{bmatrix},$$

$$\mathbf{E} = \begin{bmatrix} 3 & 6 & 1 \\ 6 & 3 & 2 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{F} = \begin{bmatrix} 3 & 6 \\ 6 & 3 \\ -1 & 5 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{G} = \begin{bmatrix} 3 & 0 & 2 \\ 0 & 3 & 1 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{H} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & -6 \\ 0 & 1 & 0 \\ -6 & 0 & 0 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Οι A, B, C, G είναι ανώ τριγωνικοί. Ο D είναι κατώ τριγωνικός. Ο B είναι διαγωνίος.

3.2.12. Δίνεται ο πίνακας

$$B = \begin{bmatrix} 1 & x \\ y & 4 \end{bmatrix}.$$

Βρείτε τις τιμές των x, y ώστε το B^2 να είναι τριγωνικός πίνακας.

Απάντηση. Εχουμε

$$B^2 = \begin{bmatrix} 1 & x \\ y & 4 \end{bmatrix}^2 = \begin{bmatrix} 1 + xy & 5x \\ 5y & xy + 16 \end{bmatrix}.$$

Αρα αν $x = 0$, y αυθαίρετο, ο B^2 είναι κατώ τριγωνικός. Αν x αυθαίρετο, $y = 0$, ο B^2 είναι ανώ τριγωνικός.

3.2.13. Δίνεται ο πίνακας

$$B = \begin{bmatrix} x + y & x + 1 \\ y^2 + 1 & 4 + y \end{bmatrix}.$$

Βρείτε τις τιμές των x, y ώστε το B^2 να είναι τριγωνικός πίνακας.

Απάντηση. Εχουμε

$$B^2 = \begin{bmatrix} x + y & x + 1 \\ y^2 + 1 & 4 + y \end{bmatrix}^2 = \begin{bmatrix} (x + y)^2 + (x + 1)(y^2 + 1) & (4 + x + 2y)(x + 1) \\ (4 + x + 2y)(y^2 + 1) & (x + 1)(y^2 + 1) + (4 + y)^2 \end{bmatrix}.$$

Για να είναι ο B^2 ανώ τριγωνικός πρέπει να έχουμε

$$(4 + x + 2y)(y^2 + 1) = 0$$

οπότε πρέπει να έχουμε $4 + x + 2y = 0 \Rightarrow x = -4 - 2y$. Δηλ. για κάθε πίνακα της μορφής

$$B(y) = \begin{bmatrix} -4 - y & -3 - 2y \\ y^2 + 1 & 4 + y \end{bmatrix}$$

ισχύει ότι ο $(B(y))^2$ είναι ανώ τριγωνικός - και μάλιστα τότε είναι και κατώ τριγωνικός (γιατί:).

Για να είναι ο B^2 κατώ τριγωνικός μπορεί επίσης να έχουμε

$$x + 1 = 0$$

οπότε πρέπει να έχουμε $x = -1$. Δηλ. για κάθε πίνακα της μορφής

$$B(y) = \begin{bmatrix} -1 - y & 0 \\ y^2 + 1 & 4 + y \end{bmatrix}$$

ισχύει επίσης ότι ο $(B(y))^2$ είναι ανώ τριγωνικός.

3.2.14. Βρείτε όλους τους ανώ τριγωνικούς πίνακες $\mathbf{A}$ τέτοιους ώστε

$$\mathbf{A}^2 = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 0 & 4 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Εστω ότι ο ζητούμενος πίνακας είναι

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} x & y \\ z & u \end{bmatrix}.$$

Θα πρέπει να έχουμε

$$\mathbf{A}^2 = \begin{bmatrix} x & y \\ z & u \end{bmatrix}^2 = \begin{bmatrix} x^2 + yz & xy + yu \\ zx + uz & yz + u^2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 0 & 4 \end{bmatrix}$$

δηλ.

$$x^2 + yz = 1$$

$$xy + yu = 2$$

$$zx + uz = 0$$

$$yz + u^2 = 4$$

Από την τρίτη εξίσωση βλέπουμε ότι $z = 0$ ή $x = -u$. Στην πρώτη περίπτωση το σύστημα γίνεται

$$x^2 = 1$$

$$y \cdot (x + u) = 2$$

$$u^2 = 4$$

το οποίο έχει τέσσερις διαφορετικές λύσεις:

$$x = 1, z = 0, u = 2, y = \frac{2}{3},$$

$$z = 0, u = 2, x = -1, y = 2,$$

$$x = 1, z = 0, u = -2, y = -2,$$

$$z = 0, u = -2, x = -1, y = -\frac{2}{3}$$

Στην δεύτερη περίπτωση το σύστημα γίνεται

$$x^2 + yz = 1$$

$$y \cdot 0 = 2$$

$$0 = 0$$

$$yz + u^2 = 4$$

το οποίο είναι αδύνατο. Άρα τελικά υπάρχουν τέσσερις πίνακες $\mathbf{A}$ που ικανοποιούν το ζητούμενο:

$$\mathbf{A}_1 = \begin{bmatrix} 1 & 2/3 \\ 0 & 2 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{A}_2 = \begin{bmatrix} -1 & 2 \\ 0 & 2 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{A}_3 = \begin{bmatrix} 1 & -2 \\ 0 & -2 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{A}_4 = \begin{bmatrix} -1 & -2/3 \\ 0 & -2 \end{bmatrix}.$$

Παρατηρούμε ότι όλοι είναι ανώ τριγωνικοί.

3.2.15. Βρείτε όλους τους 2×2 πίνακες $\mathbf{A}$ τέτοιους ώστε ο $\mathbf{A}^2$ να είναι διαγώνιος.

Απάντηση. Εστω

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} x & y \\ z & u \end{bmatrix}.$$

Τότε

$$\mathbf{A}^2 = \begin{bmatrix} x & y \\ z & u \end{bmatrix}^2 = \begin{bmatrix} x^2 + yz & xy + yu \\ zx + uz & yz + u^2 \end{bmatrix}$$

Για να είναι ο $\mathbf{A}^2$ διαγώνιος, πρέπει να έχουμε

$$y \cdot (x + u) = 0 = 0$$

$$z \cdot (x + u) = 0.$$

Το σύστημα έχει τέσσερις δυνατές οικογενείες λύσεων.

1. $x = -u, y, z$ αυθαίρετα.
2. $x = -u, y = 0, z$ αυθαίρετο.
3. $x = -u, z = 0, y$ αυθαίρετο.
4. $y = 0, z = 0, x, u$ αυθαίρετα.

Αλλά οι περιπτώσεις 2 και 3 είναι υποπεριπτώσεις της 1. Οπότε τελικά οι ζητούμενοι πίνακες θα έχουν μια πο τις δυο παρακάτω μορφές:

$$\mathbf{A}(x, y, z) = \begin{bmatrix} x & y \\ z & -x \end{bmatrix}, \quad \mathbf{A}(x, u) = \begin{bmatrix} x & 0 \\ 0 & u \end{bmatrix}.$$

3.2.16. Να δείχτει ότι το γινόμενο δυο κατω τριγωνικών πίνακων είναι κατω τριγωνικός πίνακας.

Απάντηση. Εστω ότι οι πίνακες $\mathbf{A}, \mathbf{B}$ είναι $N \times N$ και κατω τριγωνικοί. Δηλ. για $m \in \{1, 2, \dots, N\}, n \in \{1, 2, \dots, N\}$ έχουμε $m < n \Rightarrow a_{mn} = 0$. Παιρνουμε τώρα το (m, n) στοιχείο του $\mathbf{AB}$ με $m < n$. Έχουμε

$$(\mathbf{AB})_{mn} = \sum_{k=1}^N a_{mk} b_{kn} = \sum_{k=1}^m a_{mk} b_{kn} + \sum_{k=m+1}^N a_{mk} b_{kn}.$$

Στο $\sum_{k=m+1}^N a_{mk} b_{kn}$ για κάθε a_{mk} έχουμε $m < k$ (γιατί;) οπότε $a_{mk} = 0$. Στο $\sum_{k=1}^m a_{mk} b_{kn}$ για κάθε b_{kn} έχουμε $k \leq m < n$ (γιατί;) οπότε $b_{kn} = 0$. Οπότε, τελικά, για κάθε (m, n) με $m < n$ έχουμε $(\mathbf{AB})_{mn} = 0$, δηλ. ο $\mathbf{AB}$ είναι κατω τριγωνικός.

3.2.17. Δίνεται ο πίνακας

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 4 & 5 & 6 \\ 7 & 8 & 9 \end{bmatrix}$$

ο οποίος γραφεται και ως διαμερισμενος πινακας

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \mathbf{A}_{11} & \mathbf{A}_{12} \\ \mathbf{A}_{21} & \mathbf{A}_{22} \end{bmatrix}$$

οπου

$$\mathbf{A}_{11} = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 4 & 5 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{A}_{12} = \begin{bmatrix} 3 \\ 6 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{A}_{21} = \begin{bmatrix} 7 & 8 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{A}_{22} = \begin{bmatrix} 9 \end{bmatrix}.$$

Κανοντας τις πραξεις, επαληθευστε οτι

$$\mathbf{A}^2 = \begin{bmatrix} \mathbf{A}_{11}\mathbf{A}_{11} + \mathbf{A}_{12}\mathbf{A}_{21} & \mathbf{A}_{11}\mathbf{A}_{12} + \mathbf{A}_{12}\mathbf{A}_{22} \\ \mathbf{A}_{21}\mathbf{A}_{11} + \mathbf{A}_{22}\mathbf{A}_{21} & \mathbf{A}_{21}\mathbf{A}_{12} + \mathbf{A}_{22}\mathbf{A}_{22} \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Εχουμε

$$\mathbf{A}^2 = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 4 & 5 & 6 \\ 7 & 8 & 9 \end{bmatrix}^2 = \begin{bmatrix} 30 & 36 & 42 \\ 66 & 81 & 96 \\ 102 & 126 & 150 \end{bmatrix}$$

και

$$\mathbf{A}_{11}\mathbf{A}_{11} + \mathbf{A}_{11}\mathbf{A}_{12} = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 4 & 5 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 4 & 5 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 3 \\ 6 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 7 & 8 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 9 & 12 \\ 24 & 33 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 21 & 24 \\ 42 & 48 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 30 & 36 \\ 66 & 81 \end{bmatrix}$$

$$\mathbf{A}_{11}\mathbf{A}_{12} + \mathbf{A}_{12}\mathbf{A}_{22} = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 4 & 5 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 3 \\ 6 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 3 \\ 6 \end{bmatrix} [9] = \begin{bmatrix} 15 \\ 42 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 27 \\ 54 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 42 \\ 96 \end{bmatrix}$$

$$\mathbf{A}_{21}\mathbf{A}_{11} + \mathbf{A}_{22}\mathbf{A}_{21} = \begin{bmatrix} 7 & 8 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 4 & 5 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 7 & 8 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 9 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 39 & 54 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 63 & 72 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 102 & 126 \end{bmatrix}$$

$$\mathbf{A}_{21}\mathbf{A}_{12} + \mathbf{A}_{22}\mathbf{A}_{22} = \begin{bmatrix} 7 & 8 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 3 \\ 6 \end{bmatrix} + [9][9] = [69] + [81] = [150]$$

Οποτε

$$\begin{bmatrix} \mathbf{A}_{11}\mathbf{A}_{11} + \mathbf{A}_{12}\mathbf{A}_{21} & \mathbf{A}_{11}\mathbf{A}_{12} + \mathbf{A}_{12}\mathbf{A}_{22} \\ \mathbf{A}_{21}\mathbf{A}_{11} + \mathbf{A}_{22}\mathbf{A}_{21} & \mathbf{A}_{21}\mathbf{A}_{12} + \mathbf{A}_{22}\mathbf{A}_{22} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 30 & 36 & 42 \\ 66 & 81 & 96 \\ 102 & 126 & 150 \end{bmatrix} = \mathbf{A}^2.$$

3.2.18. Εστω

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 0 & 0 \\ -1 & 4 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 3 \\ 0 & 0 & 1 & 2 \end{bmatrix}$$

Υπολογιστε τον $\mathbf{A}^{-1}$.

Απάντηση. Παρατηρουμε οτι ο $\mathbf{A}$ ειναι διαμερισμενος διαγωνιος, με

$$\mathbf{A}_{11} = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ -1 & 4 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{A}_{22} = \begin{bmatrix} 1 & 3 \\ 1 & 2 \end{bmatrix}$$

Χρησιμοποιώντας την 3.1.12 έχουμε

$$\begin{bmatrix} \mathbf{A}_{11} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{A}_{22} \end{bmatrix}^{-1} = \begin{bmatrix} \mathbf{A}_{11}^{-1} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{A}_{22}^{-1} \end{bmatrix}.$$

Χρησιμοποιώντας την 3.1.12 έχουμε

$$\mathbf{A}_{11}^{-1} = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ -1 & 4 \end{bmatrix}^{-1} = \begin{bmatrix} \frac{2}{3} & -\frac{1}{3} \\ \frac{1}{6} & \frac{1}{6} \end{bmatrix}, \quad \mathbf{A}_{22}^{-1} = \begin{bmatrix} 1 & 3 \\ 1 & 2 \end{bmatrix}^{-1} = \begin{bmatrix} -2 & 3 \\ 1 & -1 \end{bmatrix}.$$

Οπότε

$$\mathbf{A}^{-1} = \begin{bmatrix} \frac{2}{3} & -\frac{1}{3} & 0 & 0 \\ \frac{1}{6} & \frac{1}{6} & 0 & 0 \\ 0 & 0 & -2 & 3 \\ 0 & 0 & 1 & -1 \end{bmatrix}.$$

3.2.19. Αποδείξτε ότι, όταν ο $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$ είναι διαμερισμένος διαγωνίως, δηλ. έχει την μορφή

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \mathbf{A}_{11} & \mathbf{0} & \dots & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{A}_{22} & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \mathbf{0} & \dots & \dots & \mathbf{A}_{KK} \end{bmatrix}$$

και οι $\mathbf{A}_{kk}$ είναι τετραγωνικοί ομαλοί πίνακες (για $k \in \{1, 2, \dots, K\}$) τότε

$$\mathbf{A}^{-1} = \begin{bmatrix} \mathbf{A}_{11}^{-1} & \mathbf{0} & \dots & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{A}_{22}^{-1} & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \mathbf{0} & \dots & \dots & \mathbf{A}_{KK}^{-1} \end{bmatrix}$$

Απάντηση. Θετούμε

$$\mathbf{B} = \begin{bmatrix} \mathbf{A}_{11}^{-1} & \mathbf{0} & \dots & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{A}_{22}^{-1} & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \mathbf{0} & \dots & \dots & \mathbf{A}_{KK}^{-1} \end{bmatrix}$$

Χρησιμοποιώντας την 3.1.12 έχουμε

$$\begin{bmatrix} \mathbf{A}_{11} & \mathbf{0} & \dots & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{A}_{22} & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \mathbf{0} & \dots & \dots & \mathbf{A}_{KK} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \mathbf{A}_{11}^{-1} & \mathbf{0} & \dots & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{A}_{22}^{-1} & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \mathbf{0} & \dots & \dots & \mathbf{A}_{KK}^{-1} \end{bmatrix} =$$

$$\begin{bmatrix} \sum_{p=1}^P \mathbf{A}_{1p} \cdot \mathbf{B}_{p1} & \sum_{p=1}^P \mathbf{A}_{1p} \cdot \mathbf{B}_{p2} & \dots & \sum_{p=1}^P \mathbf{A}_{1p} \cdot \mathbf{B}_{pL} \\ \sum_{p=1}^P \mathbf{A}_{2p} \cdot \mathbf{B}_{p1} & \sum_{p=1}^P \mathbf{A}_{2p} \cdot \mathbf{B}_{p2} & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \sum_{p=1}^P \mathbf{A}_{Kp} \cdot \mathbf{B}_{p1} & \dots & \dots & \sum_{p=1}^P \mathbf{A}_{Kp} \cdot \mathbf{B}_{pL} \end{bmatrix}.$$

Για το στοιχείο $(1, 1)$ του γινομένου πινάκων έχουμε

$$\sum_{p=1}^P \mathbf{A}_{1p} \cdot \mathbf{B}_{p1} = \mathbf{A}_{11} \cdot \mathbf{A}_{11}^{-1} + \mathbf{0} \cdot \mathbf{0} + \dots + \mathbf{0} \cdot \mathbf{0} = \mathbf{I}.$$

Για το στοιχείο $(1, 2)$ του γινομένου πινάκων έχουμε

$$\sum_{p=1}^P \mathbf{A}_{1p} \cdot \mathbf{B}_{p2} = \mathbf{A}_{11} \cdot \mathbf{0} + \mathbf{0} \cdot \mathbf{A}_{22}^{-1} + \dots + \mathbf{0} \cdot \mathbf{0} = \mathbf{0}.$$

Αντιστοίχα πράγματα ισχύουν και για τα υπολοιπα στοιχεία του $\mathbf{AB}$. Τελικά

$$\begin{bmatrix} \mathbf{A}_{11} & \mathbf{0} & \dots & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{A}_{22} & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \mathbf{0} & \dots & \dots & \mathbf{A}_{KK} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \mathbf{A}_{11}^{-1} & \mathbf{0} & \dots & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{A}_{22}^{-1} & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \mathbf{0} & \dots & \dots & \mathbf{A}_{KK}^{-1} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \mathbf{I} & \mathbf{0} & \dots & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{I} & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \mathbf{0} & \dots & \dots & \mathbf{I} \end{bmatrix} = \mathbf{I}.$$

Παρομοια αποδεικνύουμε ότι

$$\begin{bmatrix} \mathbf{A}_{11}^{-1} & \mathbf{0} & \dots & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{A}_{22}^{-1} & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \mathbf{0} & \dots & \dots & \mathbf{A}_{KK}^{-1} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \mathbf{A}_{11} & \mathbf{0} & \dots & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{A}_{22} & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \mathbf{0} & \dots & \dots & \mathbf{A}_{KK} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \mathbf{I} & \mathbf{0} & \dots & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{I} & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \mathbf{0} & \dots & \dots & \mathbf{I} \end{bmatrix} = \mathbf{I}$$

οπότε τελικά

$$\mathbf{A}^{-1} = \begin{bmatrix} \mathbf{A}_{11}^{-1} & \mathbf{0} & \dots & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{A}_{22}^{-1} & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \mathbf{0} & \dots & \dots & \mathbf{A}_{KK}^{-1} \end{bmatrix} /$$

3.3 Άλυτα Προβλήματα

3.3.1. Να δείχτει ότι το γινόμενο δυο ανω τριγωνικών πινάκων είναι ανω τριγωνικός πίνακας.

3.3.2. Υπολογίστε τους αναστροφους των παρακατω πινάκων:

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 3 \\ -2 & 4 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B} = \begin{bmatrix} 1 & 6 & 3 \\ -2 & -8 & 4 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{C} = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{bmatrix}.$$

Απ.

$$\mathbf{A}^T = \begin{bmatrix} 1 & -2 \\ 3 & 4 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B}^T = \begin{bmatrix} 1 & -2 \\ 6 & -8 \\ 3 & 4 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{C}^T = [1 \ 2 \ 3].$$

3.3.3. Αποδείξτε ότι: για κάθε $k \in \{1, 2, 3, \dots\}$ ο 2×2 πίνακας $\mathbf{A}^k$ είναι ανω (κατω) τριγωνικός αν ο $\mathbf{A}$ είναι ανω (κατω) τριγωνικός.

3.3.4. Αποδείξτε ότι: για κάθε $N \in \{1, 2, 3, \dots\}$ ο $N \times N$ πίνακας A^2 είναι ανώ (κατώ) τριγωνικός αν ο A είναι ανώ (κατώ) τριγωνικός.

3.3.5. Γραψτε τους αναστροφους των παρακατω πινάκων

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 8 \\ 6 & -1 & -1 \\ 6 & 7 & 5 \end{bmatrix}, \quad B = \begin{bmatrix} a & b \\ c & d \\ e & f \end{bmatrix}$$

Απ.

$$A^T = \begin{bmatrix} 1 & 6 & 6 \\ 2 & -1 & 7 \\ 8 & -1 & 5 \end{bmatrix}, \quad B^T = \begin{bmatrix} a & c & e \\ b & d & f \end{bmatrix}$$

3.3.6. Ποιοι απο τους παρακατω πίνακες είναι συμμετρικοί και ποιοι αντισυμμετρικοί;

$$A = \begin{bmatrix} 3 & 2 & -2 \\ 2 & 0 & 1 \\ -2 & 1 & 7 \end{bmatrix}, \quad B = \begin{bmatrix} 3 & 4 \\ 0 & 5 \end{bmatrix}, \quad C = \begin{bmatrix} 0 & 8 & -9 \\ 8 & 0 & 2 \\ 9 & -2 & 0 \end{bmatrix}, \quad D = \begin{bmatrix} 8 & 3 & 4 \\ -3 & -1 & 2 \\ -4 & -2 & 0 \end{bmatrix},$$

$$E = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 & 7 \\ 4 & 5 & 6 & 8 \end{bmatrix}, \quad F = \begin{bmatrix} 3 & 6 \\ 6 & 3 \end{bmatrix}, \quad G = \begin{bmatrix} 0 & -6 \\ 6 & 3 \end{bmatrix}, \quad H = \begin{bmatrix} 0 & -6 \\ 6 & 0 \end{bmatrix}.$$

Απ. Οι A, F είναι συμμετρικοί. Ο H είναι αντισυμμετρικός.

3.3.7. Να βρεθούν οι τιμές των x, y, z ώστε ο πίνακας

$$A = \begin{bmatrix} 2 & x^2 & z \\ 2x - y & 4 & y \\ 0 & 1 & -1 \end{bmatrix}$$

να είναι συμμετρικός.

Απ. $x = 1, y = 1, z = 0$.

3.3.8. Ποιοι απο τους παρακατω πίνακες είναι ανώ τριγωνικοί, κατώ τριγωνικοί, διαγώνιοι;

$$A = \begin{bmatrix} 3 & 0 & 0 \\ 4 & 5 & 0 \\ 2 & 1 & 6 \end{bmatrix}, \quad B = \begin{bmatrix} 4 & 7 \\ 0 & 5 \end{bmatrix}, \quad C = \begin{bmatrix} 3 & 3 & 4 \\ 0 & 1 & 2 \\ 0 & -2 & 1 \end{bmatrix}, \quad D = \begin{bmatrix} 0 & 3 & 0 \\ 0 & 0 & 2 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix},$$

$$E = \begin{bmatrix} 3 & 6 & 1 \\ 6 & 3 & 2 \end{bmatrix}, \quad F = [3], \quad G = \begin{bmatrix} 0 & 6 \\ 6 & 0 \end{bmatrix}, \quad H = \begin{bmatrix} 0 & 4 & -6 \\ -6 & 4 & 0 \end{bmatrix}.$$

Απ. Ο A είναι κατώ τριγωνικός. Οι B, D είναι ανώ τριγωνικοί.

3.3.9. Αποδείξτε ότι, για κάθε A , ο AA^T είναι συμμετρικός.

3.3.10. Με τι ισούται το γινόμενο $(A \cdot B \cdot C \cdot \dots \cdot U)^T$;

Απ. $(A \cdot B \cdot C \cdot \dots \cdot U)^T = U^T \cdot \dots \cdot C^T \cdot B^T \cdot A^T$.

3.3.11. Εστω αντισυμμετρικοί πίνακες A, B . Αποδείξτε ότι ο AB είναι συμμετρικός αν $AB = BA$.

3.3.12. Για $N \times N$ πίνακες A, B , αποδείξτε ότι ο $A \cdot B$ είναι συμμετρικός αν $A \cdot B = B \cdot A$.

3.3.13. Για $N \times N$ πίνακα A και $M \times N$ πίνακα B , αποδείξτε ότι ο $B^T \cdot A \cdot B$ είναι συμμετρικός αν ο A είναι συμμετρικός.

3.3.14. Δίνεται ο πίνακας

$$A = \begin{bmatrix} x & y \\ 0 & 3 \end{bmatrix}$$

Βρείτε τις τιμές των x, y ώστε ο A^2 να είναι διαγώνιος πίνακας.

Απ. $x = -3$ και $y \in \mathbb{R}$, ή $y = -3$ και $x \in \mathbb{R}$.

3.3.15. Βρείτε τις τιμές των x, y ώστε το τετράγωνο B^2 του πίνακα

$$B = \begin{bmatrix} 5 & x \\ y & 6 \end{bmatrix}^2$$

να είναι κάτω τριγωνικός πίνακας.

Απ. $x = 0$, y αυθαίρετο.

3.3.16. Βρείτε τις τιμές των x, y ώστε το τετράγωνο B^2 του πίνακα της προηγούμενης άσκησης να είναι διαγώνιος πίνακας.

Απ. $x = 0$, $y = 0$.

3.3.17. Βρείτε όλους τους ανω τριγωνικούς πίνακες A τέτοιους ώστε

$$A^2 = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Απ. Είναι οι

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}, \quad \begin{bmatrix} -1 & 0 \\ 0 & -1 \end{bmatrix}.$$

3.3.18. Βρείτε όλους τους ανω τριγωνικούς πίνακες A τέτοιους ώστε

$$A^2 = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Απ. Είναι οι

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}, \quad \begin{bmatrix} -1 & -1 \\ 0 & -1 \end{bmatrix}.$$

3.3.19. Δίνεται ο πίνακας

$$C = \begin{bmatrix} x & y \\ z & u \end{bmatrix}.$$

Βρείτε αναγκαίες και ικανές συνθήκες για τα x, y, z, u ώστε ο C^2 να είναι διαγώνιος.

Απ. $u = -x$ ή $(y = 0 \text{ και } z = 0)$.

3.3.20. Να δείχτει ότι το γινόμενο δύο κατω τριγωνικών πινάκων είναι κατω τριγωνικός πίνακας.

3.3.21. Δίνεται ο πίνακας

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 4 \\ 2 & 1 & 0 \\ 7 & 0 & 9 \end{bmatrix}$$

ο οποίος γραφεται και ως διαμερισμένος πίνακας

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \mathbf{A}_{11} & \mathbf{A}_{12} \\ \mathbf{A}_{21} & \mathbf{A}_{22} \end{bmatrix}$$

όπου

$$\mathbf{A}_{11} = \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 2 & 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{A}_{12} = \begin{bmatrix} 4 \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{A}_{21} = \begin{bmatrix} 7 & 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{A}_{22} = \begin{bmatrix} 9 \end{bmatrix}.$$

Κανοντας τις πράξεις, επαληθευστε ότι

$$\mathbf{A}^2 = \begin{bmatrix} \mathbf{A}_{11}\mathbf{A}_{11} + \mathbf{A}_{12}\mathbf{A}_{21} & \mathbf{A}_{11}\mathbf{A}_{12} + \mathbf{A}_{12}\mathbf{A}_{22} \\ \mathbf{A}_{21}\mathbf{A}_{11} + \mathbf{A}_{22}\mathbf{A}_{21} & \mathbf{A}_{21}\mathbf{A}_{12} + \mathbf{A}_{22}\mathbf{A}_{22} \end{bmatrix}.$$

3.3.22. Εστω ότι $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \mathbf{A}_{11} & \mathbf{A}_{12} \\ \mathbf{A}_{21} & \mathbf{A}_{22} \end{bmatrix}$, όπου ο $\mathbf{A}$ είναι $N \times N$, ο $\mathbf{A}_{11}$ είναι $N_1 \times N_1$ και ο $\mathbf{A}_{22}$ είναι $N_2 \times N_2$ ($N = N_1 + N_2$). Εστω επίσης ότι $\mathbf{B} = \begin{bmatrix} \mathbf{B}_{11} & \mathbf{B}_{12} \\ \mathbf{B}_{21} & \mathbf{B}_{22} \end{bmatrix}$, όπου ο $\mathbf{B}$ είναι $N \times N$, ο $\mathbf{B}_{11}$ είναι $N_1 \times N_1$ και ο $\mathbf{B}_{22}$ είναι $N_2 \times N_2$. Αποδείξτε ότι

$$\mathbf{AB} = \begin{bmatrix} \mathbf{A}_{11} & \mathbf{A}_{12} \\ \mathbf{A}_{21} & \mathbf{A}_{22} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \mathbf{A}_{11}\mathbf{B}_{11} + \mathbf{A}_{12}\mathbf{B}_{21} & \mathbf{A}_{11}\mathbf{B}_{12} + \mathbf{A}_{12}\mathbf{B}_{22} \\ \mathbf{A}_{21}\mathbf{B}_{11} + \mathbf{A}_{22}\mathbf{B}_{21} & \mathbf{A}_{21}\mathbf{B}_{12} + \mathbf{A}_{22}\mathbf{B}_{22} \end{bmatrix}.$$

3.3.23. Δίνεται ο γενικός 3×3 πίνακας

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} \end{bmatrix}$$

ο οποίος γραφεται και ως διαμερισμένος πίνακας

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \mathbf{A}_{11} & \mathbf{A}_{12} \\ \mathbf{A}_{21} & \mathbf{A}_{22} \end{bmatrix}$$

όπου

$$\mathbf{A}_{11} = \begin{bmatrix} a_{11} \end{bmatrix}, \quad \mathbf{A}_{12} = \begin{bmatrix} a_{12} & a_{13} \end{bmatrix}, \quad \mathbf{A}_{21} = \begin{bmatrix} a_{21} \\ a_{31} \end{bmatrix}, \quad \mathbf{A}_{22} = \begin{bmatrix} a_{22} & a_{23} \\ a_{32} & a_{33} \end{bmatrix}.$$

Κανοντας τις πράξεις, επαληθευστε ότι

$$\mathbf{A}^2 = \begin{bmatrix} \mathbf{A}_{11}\mathbf{A}_{11} + \mathbf{A}_{12}\mathbf{A}_{21} & \mathbf{A}_{11}\mathbf{A}_{12} + \mathbf{A}_{12}\mathbf{A}_{22} \\ \mathbf{A}_{21}\mathbf{A}_{11} + \mathbf{A}_{22}\mathbf{A}_{21} & \mathbf{A}_{21}\mathbf{A}_{12} + \mathbf{A}_{22}\mathbf{A}_{22} \end{bmatrix}.$$

3.3.24. Δειξτε ότι

$$\begin{bmatrix} \kappa_1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \kappa_2 & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \kappa_N \end{bmatrix} \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1N} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2N} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{N1} & \dots & \dots & a_{NN} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \kappa_1 a_{11} & \kappa_1 a_{12} & \dots & \kappa_1 a_{1N} \\ \kappa_2 a_{21} & \kappa_2 a_{22} & \dots & \kappa_2 a_{2N} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \kappa_N a_{N1} & \dots & \dots & \kappa_N a_{NN} \end{bmatrix}.$$

3.3.25. Εστω A, B κατω τριγωντικοι πινακες. Δειξτε οτι και οι AB, BA ειναι κατω τριγωντικοι.

3.3.26. Βρειτε ολους τους πινακες A τετοιους ωστε

$$A^2 = \begin{bmatrix} 1 & -1 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}$$

Απ.. Υπαρχουν δυο τετοιιοι πινακες:

$$A = \begin{bmatrix} 1 & -1/2 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} \text{ και } A = \begin{bmatrix} -1 & 1/2 \\ 0 & -1 \end{bmatrix}.$$

3.3.27. Αν A, B ειναι $N \times N$ πινακες, ο A ειναι διαγωνιος με στοιχεια διαφορα αλληλων και $AB = BA$, δειξτε οτι και ο B ειναι διαγωνιος.

3.3.28. Δειξτε οτι, για $K = 1, 2, \dots$ εχουμε

$$\begin{bmatrix} a & 1 & 0 \\ 0 & a & 1 \\ 0 & 0 & a \end{bmatrix}^K = \begin{bmatrix} a^K & Ka^{K-1} & \frac{(K-1)K}{2}a^{K-2} \\ 0 & a^K & Ka^{K-1} \\ 0 & 0 & a^K \end{bmatrix}.$$

3.3.29. Δειξτε οτι για

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}.$$

και για $K = 1, 2, \dots$ εχουμε $A^{K+2} = A^K + A^2 - I$.

3.3.30. Δειξτε οτι, για $K = 1, 2, \dots$ εχουμε

$$\begin{bmatrix} -1 & 2 \\ 4 & 1 \end{bmatrix}^{2K} = \begin{bmatrix} 3^{2K} & 0 \\ 0 & 3^{2K} \end{bmatrix}.$$

3.3.31. Εστω πινακας

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & 0 \\ -1 & -1 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Δειξτε οτι $A = I + B$, οπου ο B ειναι μηδενοδυναμος.

Κεφάλαιο 4

Οριζουσες και Αντιστροφοι Πινακες

Σε καθε *τετραγωνικο* πινακα αντιστοιχει μια ποσοτητα η οποια λεγεται *οριζουσα*. Και πραγματι αυτη καθοριζει μερικες πολυ σημαντικες ιδιοτητες του πινακα! Στο παρον κεφαλαιο θα μελετησουμε την οριζουσα κυριως απο *υπολογιστικη* σκοπια: πως υπολογιζουμε την οριζουσα ενος πινακα, πως την χρησιμοποιουμε για να βρουμε τον αντιστροφο πινακα κτλ. Επισης θα παραθεσουμε χωρις αποδειξη πολλες ιδιοτητες της οριζουσας. (Οι ιδιοτητες αυτες θα αποδειχτουν στο Κεφαλαιο 14.)

Μονο οι τετραγωνικοι πινακες εχουν οριζουσα· εκτος απο ελαχιστες εξαιρεσεις, σε αυτο το κεφαλαιο ολοι οι εμφανιζομενοι πινακες ειναι τετραγωνικοι, εκτος αν λεμε ρητα το αντιθετο.

4.1 Θεωρια

4.1.1. Σε καθε $N \times N$ (τετραγωνικο) πινακα A αντιστοιχει ενας **αριθμος**, η *οριζουσα* του A . Αυτη συμβολιζεται με $D(A)$ η με $|A|$ και οριζεται ως εξης.

1. Αν ο A ειναι 1×1 , δηλ. $A = [a_{11}]$, τοτε $|A| = a_{11}$.

2. Αν ο A ειναι $N \times N$ και $N > 1$, τοτε

$$|A| = (-1)^{1+1} a_{11}A_{11} + (-1)^{1+2} a_{12}A_{12} + \dots + (-1)^{1+N} a_{1N}A_{1N}, \quad (4.1)$$

οπου A_{1n} (για $n = 1, 2, \dots, N$) ειναι η **οριζουσα** του υποπινακα που προκυπτει απο τον A αν διαγραψουμε την πρωτη γραμμη και την n -στη στηλη.

4.1.2. Βλεπουμε οτι η οριζουσα ταξης N οριζεται *αναδρομικα*, χρησιμοποιωντας οριζουσες ταξης $N - 1$.

4.1.3. Εφαρμοζοντας την (4.1) στον 2×2 πινακα A παιρνουμε

$$\begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{vmatrix} = a_{11}a_{22} - a_{12}a_{21}. \quad (4.2)$$

4.1.4. Προσέξτε ότι ο συμβολισμός στο αριστερό μέλος της (4.2) της δεν είναι αυστηρά συμβάτος με αυτά που γράψαμε παραπάνω· το σωστό θα ήταν να γράψουμε

$$\left| \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{bmatrix} \right| = a_{11}a_{22} - a_{12}a_{21}. \quad (4.3)$$

Ομως συνηθώς θα παραλείπουμε, χαριν απλοτητας, τις εσωτερικες αγκυλες που δηλωνουν τον πινακα.

4.1.5. Εφαρμοζοντας την (4.1) στον 3×3 πινακα $\mathbf{A}$ παιρνουμε

$$\begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} \end{vmatrix} = a_{11}a_{22}a_{33} - a_{11}a_{23}a_{32} - a_{12}a_{21}a_{33} + a_{13}a_{21}a_{32} + a_{12}a_{23}a_{31} - a_{13}a_{22}a_{31}.$$

4.1.6. Μια *απλη* περιγραφή της οριζουσας είναι η εξής: η οριζουσα ενός $N \times N$ πινακα είναι ένα *αθροισμα γινομενων*, όπου κάθε γινομενο περιεχει N ορους, *ακριβώς έναν από κάθε σερα και στηλη του πινακα*. Αν και αυτή η περιγραφή είναι χρησιμη, δεν μας λειει τιποτα για το *προσημο* του κάθε ορου· για να καθοριστεί αυτό είναι απαραίτητος ο τυπος (4.1).

4.1.7. Για κάθε $N \times N$ πινακα $\mathbf{A}$ εχουμε

$$|\mathbf{A}| = |\mathbf{A}^T|. \quad (4.4)$$

(Αρα όλες οι επομενες ιδιοτητες ισχυουν όχι μόνο για στηλες αλλά και για γραμμες.)

4.1.8. Εστω ένας $N \times N$ πινακας $\mathbf{A}$, τον οποίο θα γράφουμε σε μορφή στηλών:

$$\mathbf{A} = [\mathbf{a}_1 \quad \mathbf{a}_2 \quad \dots \quad \mathbf{a}_N].$$

Τότε ισχυουν οι παρακατω **θεμελιωδεις** ιδιοτητες της οριζουσας.

1. Αν *εναληθαξουμε* δυο στηλες του πινακα, το προσημο της οριζουσας αλλαζει:

$$|\mathbf{a}_1 \quad \dots \quad \mathbf{a}_m \quad \dots \quad \mathbf{a}_n \quad \dots \quad \mathbf{a}_N| = -|\mathbf{a}_1 \quad \dots \quad \mathbf{a}_n \quad \dots \quad \mathbf{a}_m \quad \dots \quad \mathbf{a}_N|. \quad (4.5)$$

2. Αν *αναληθσουμε* μια στηλη $\mathbf{a}_n$ του πινακα στον *γραμμικο συνδυασμο* $\mathbf{a}_n = \kappa \mathbf{a}'_n + \lambda \mathbf{a}''_n$, το ίδιο συμβαινει και στην οριζουσα:

$$|\mathbf{a}_1 \quad \dots \quad \kappa' \mathbf{a}'_n + \kappa'' \mathbf{a}''_n \quad \dots \quad \mathbf{a}_N| = \kappa' \cdot |\mathbf{a}_1 \quad \dots \quad \mathbf{a}'_n \quad \dots \quad \mathbf{a}_N| + \kappa'' \cdot |\mathbf{a}_1 \quad \dots \quad \mathbf{a}''_n \quad \dots \quad \mathbf{a}_N|. \quad (4.6)$$

3. Η οριζουσα του μοναδιαιου πινακα ισουται με 1:

$$|\mathbf{I}| = 1. \quad (4.7)$$

4.1.9. Εστω ένας $N \times N$ πινακας $\mathbf{A}$, τον οποίο θα γράφουμε σε μορφή στηλών:

$$\mathbf{A} = [\mathbf{a}_1 \quad \mathbf{a}_2 \quad \dots \quad \mathbf{a}_N].$$

Τότε ισχυουν οι παρακατω ιδιοτητες.

1. Αν δυο στηλες (γραμμες) του πίνακα είναι ίσες, τότε η οριζούσα είναι μηδέν:

$$\begin{vmatrix} \mathbf{a}_1 & \dots & \mathbf{a}_m & \dots & \mathbf{a}_m & \dots & \mathbf{a}_N \end{vmatrix} = 0. \quad (4.8)$$

2. Αν πολλαπλασιάσουμε μια στήλη (γραμμή) επί έναν αριθμό κ , η οριζούσα πολλαπλασιάζεται επί κ :

$$\begin{vmatrix} \mathbf{a}_1 & \dots & \kappa \mathbf{a}_n & \dots & \mathbf{a}_N \end{vmatrix} = \kappa \cdot \begin{vmatrix} \mathbf{a}_1 & \dots & \mathbf{a}_n & \dots & \mathbf{a}_N \end{vmatrix}. \quad (4.9)$$

3. Αν σε μια στήλη (γραμμή) προσθέσουμε ένα πολλαπλάσιο άλλης στήλης, η τιμή της οριζούσας παραμένει αμεταβλήτη:

$$\begin{vmatrix} \mathbf{a}_1 & \dots & \mathbf{a}_m + \kappa \mathbf{a}_n & \dots & \mathbf{a}_n & \dots & \mathbf{a}_N \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} \mathbf{a}_1 & \dots & \mathbf{a}_m & \dots & \mathbf{a}_n & \dots & \mathbf{a}_N \end{vmatrix}. \quad (4.10)$$

4. Αν μια στήλη (γραμμή) του πίνακα είναι μηδενική, τότε η οριζούσα είναι μηδέν:

$$\begin{vmatrix} \mathbf{a}_1 & \dots & \mathbf{0} & \dots & \mathbf{a}_N \end{vmatrix} = 0. \quad (4.11)$$

4.1.10. Αν ο $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$ είναι (άνω ή κάτω) τριγωνικός, η οριζούσα ισούται με το γινόμενο των διαγωνίων στοιχείων:

$$\begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1N} \\ 0 & a_{22} & \dots & a_{2N} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & a_{NN} \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} a_{11} & 0 & \dots & 0 \\ a_{21} & a_{22} & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{N1} & a_{N2} & \dots & a_{NN} \end{vmatrix} = a_{11}a_{22}\dots a_{NN}. \quad (4.12)$$

4.1.11. Εστω $N \times N$ πίνακες $\mathbf{A}, \mathbf{B}$. Τότε

$$|\mathbf{AB}| = |\mathbf{A}| \cdot |\mathbf{B}|. \quad (4.13)$$

4.1.12. Εστω $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$ ο οποίος είναι *διαγωνίως διαμερισμένος*:

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \mathbf{A}_{11} & \mathbf{0} & \dots & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{A}_{22} & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \mathbf{0} & \dots & \dots & \mathbf{A}_{NN} \end{bmatrix}$$

Τότε

$$|\mathbf{A}| = |\mathbf{A}_{11}| \cdot |\mathbf{A}_{22}| \cdot \dots \cdot |\mathbf{A}_{NN}|$$

4.1.13. Ένας $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$ έχει αντίστροφο $\mathbf{A}^{-1}$ ανν $|\mathbf{A}| \neq 0$.

4.1.14. Συμβολίζουμε τον *συμπληρωματικό* πίνακα του $\mathbf{A}$ με $\text{adj}(\mathbf{A})$ και τον ορίζουμε ως εξής

$$\text{adj}(\mathbf{A}) = \begin{bmatrix} (-1)^{1+1} A_{11} & (-1)^{2+1} A_{21} & \dots & (-1)^{N+1} A_{N1} \\ (-1)^{1+2} A_{12} & (-1)^{2+2} A_{22} & \dots & (-1)^{N+2} A_{N2} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ (-1)^{1+N} A_{1N} & (-1)^{2+N} A_{2N} & \dots & (-1)^{N+N} A_{NN} \end{bmatrix},$$

όπου A_{mn} είναι η "**υποοριζούσα**" του υποπίνακα που προκύπτει από τον $\mathbf{A}$ αν διαγραφούμε από αυτόν την m -στή γραμμή και την n -στή στήλη.

4.1.15. Εστω $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$ με $|\mathbf{A}| \neq 0$. Τότε ο αντιστροφος του $\mathbf{A}$ δίνεται απο τον τυπο

$$\mathbf{A}^{-1} = \frac{1}{|\mathbf{A}|} \text{adj}(\mathbf{A}) = \frac{1}{|\mathbf{A}|} \begin{bmatrix} (-1)^{1+1} A_{11} & (-1)^{2+1} A_{21} & \dots & (-1)^{N+1} A_{N1} \\ (-1)^{1+2} A_{12} & (-1)^{2+2} A_{22} & \dots & (-1)^{N+2} A_{N2} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ (-1)^{1+N} A_{1N} & (-1)^{2+N} A_{2N} & \dots & (-1)^{N+N} A_{NN} \end{bmatrix}. \quad (4.14)$$

4.2 Λυμενα Προβληματα

4.2.1. Υπολογιστε την οριζουσα του

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 4 \end{bmatrix}.$$

Λυση. Συμφωνα με τον τυπο (4.2) εχουμε

$$|\mathbf{A}| = a_{11}a_{22} - a_{12}a_{21} = 1 \cdot 4 - 3 \cdot 3 = -2.$$

4.2.2. Υπολογιστε τις οριζουσες των

$$\mathbf{A} = \begin{vmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 4 & 5 & 6 \\ 3 & 2 & 0 \end{vmatrix}, \quad \mathbf{B} = \begin{vmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 0 & 5 & 6 \\ 0 & 0 & 4 \end{vmatrix}.$$

Απαντηση. Για τον $\mathbf{A}$:

$$\begin{aligned} |\mathbf{A}| &= \begin{vmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 4 & 5 & 6 \\ 3 & 2 & 0 \end{vmatrix} = +1 \cdot \begin{vmatrix} 5 & 6 \\ 2 & 0 \end{vmatrix} - 2 \cdot \begin{vmatrix} 4 & 6 \\ 3 & 0 \end{vmatrix} + 3 \cdot \begin{vmatrix} 4 & 5 \\ 3 & 2 \end{vmatrix} \\ &= 1 \cdot (-12) - 2 \cdot (-18) + 3 \cdot (-7) = 3. \end{aligned}$$

Για τον $\mathbf{B}$:

$$\begin{aligned} |\mathbf{B}| &= \begin{vmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 0 & 5 & 6 \\ 0 & 0 & 4 \end{vmatrix} = +1 \cdot \begin{vmatrix} 5 & 6 \\ 0 & 4 \end{vmatrix} - 2 \cdot \begin{vmatrix} 0 & 6 \\ 0 & 4 \end{vmatrix} + 3 \cdot \begin{vmatrix} 0 & 5 \\ 0 & 0 \end{vmatrix} \\ &= 1 \cdot 20 - 2 \cdot 0 + 3 \cdot 0 = 20. \end{aligned}$$

Μπορουσαμε να υπολογισουμε κατευθειαν $|\mathbf{B}| = 1 \cdot 5 \cdot 4 = 20$, αφου ο $\mathbf{B}$ ειναι ανω τριγωνικος.

4.2.3. Υπολογιστε την οριζουσα του

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 3 & 2 \\ 0 & 5 & -2 & 0 \\ 3 & 3 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & -6 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Η ορίζουσα του $\mathbf{A}$ είναι ίση με αυτή του $\mathbf{A}^T$, η οποία υπολογίζεται πιο ευκολά γιατί έχει πολλά μηδενικά στην πρώτη γραμμή:

$$\begin{aligned} |\mathbf{A}| &= \begin{vmatrix} 0 & 0 & 3 & 0 \\ 1 & 5 & 3 & 0 \\ 3 & -2 & 0 & 1 \\ 2 & 0 & 0 & -6 \end{vmatrix} = 0 - 0 + 3 \cdot \begin{vmatrix} 1 & 5 & 0 \\ 3 & -2 & 1 \\ 2 & 0 & -6 \end{vmatrix} - 0 \\ &= 3 \cdot \begin{vmatrix} -2 & 1 \\ 0 & -6 \end{vmatrix} - 3 \cdot 5 \cdot \begin{vmatrix} 3 & 1 \\ 2 & -6 \end{vmatrix} + 0 = 336. \end{aligned}$$

4.2.4. Υπολογίστε την ορίζουσα του

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 3 & -2 & 0 & 1 \\ 1 & 5 & 3 & 0 \\ 0 & 0 & 3 & 0 \\ 2 & 0 & 0 & -6 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Η ορίζουσα του $\mathbf{A}$ είναι ίση με μείον αυτή του πίνακα που προκύπτει από μεταθεση της πρώτης και τρίτης γραμμής του $\mathbf{A}$:

$$|\mathbf{A}| = - \begin{vmatrix} 0 & 0 & 3 & 0 \\ 1 & 5 & 3 & 0 \\ 3 & -2 & 0 & 1 \\ 2 & 0 & 0 & -6 \end{vmatrix} = -336.$$

4.2.5. Υπολογίστε την ορίζουσα του

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 6 & 0 & 3 & 4 \\ 0 & 5 & 6 & 0 \\ 0 & 0 & 7 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Ο πίνακας είναι ανώ τριγωνικός, άρα $|\mathbf{A}| = 6 \cdot 5 \cdot 7 \cdot 1 = 210$.

4.2.6. Υπολογίστε την ορίζουσα του

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{bmatrix}$$

Απάντηση. Χρησιμοποιούμε τον αναδρομικό ορισμό. Έχουμε

$$|\mathbf{A}| = (-1)^{1+1} a_{11} A_{11} + (-1)^{1+2} a_{12} A_{12}.$$

Η A_{11} ισούται με a_{22} , την υποορίζουσα που προκύπτει αν από τον $\mathbf{A}$ διαγραφούμε την πρώτη γραμμή και την πρώτη στήλη. Παρομοίως η A_{12} ισούται με a_{21} , την υποορίζουσα που προκύπτει αν από τον $\mathbf{A}$ διαγραφούμε την πρώτη γραμμή και την δεύτερη στήλη. Έτσι

$$|\mathbf{A}| = +a_{11}a_{22} - a_{12}a_{21}.$$

4.2.7. Υπολογίστε την ορίζουσα του

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} \end{bmatrix}$$

Απάντηση. Έχουμε

$$|\mathbf{A}| = (-1)^{1+1} a_{11}A_{11} + (-1)^{1+2} a_{12}A_{12} + (-1)^{1+3} a_{13}A_{13}.$$

Οι υποορίζουσες A_{11}, A_{12}, A_{13} προκύπτουν διαγραφοντας τις αντιστοιχες γραμμες στηλες και υπολογιζοντας τις 2×2 οριζουσες:

$$\begin{aligned} A_{11} &= \begin{vmatrix} a_{22} & a_{23} \\ a_{32} & a_{33} \end{vmatrix} = a_{22}a_{33} - a_{23}a_{32}, \\ A_{12} &= \begin{vmatrix} a_{21} & a_{23} \\ a_{31} & a_{33} \end{vmatrix} = a_{21}a_{33} - a_{23}a_{31}, \\ A_{13} &= \begin{vmatrix} a_{21} & a_{22} \\ a_{31} & a_{32} \end{vmatrix} = a_{21}a_{32} - a_{22}a_{31}. \end{aligned}$$

Οποτε η οριζουσα γινεται

$$\begin{aligned} |\mathbf{A}| &= (-1)^{1+1} a_{11} (a_{22}a_{33} - a_{23}a_{32}) + (-1)^{1+2} a_{12} (a_{21}a_{33} - a_{23}a_{31}) + (-1)^{1+3} a_{13} (a_{21}a_{32} - a_{22}a_{31}) \\ &= a_{11}a_{22}a_{33} - a_{11}a_{23}a_{32} - a_{12}a_{21}a_{33} + a_{13}a_{21}a_{32} + a_{12}a_{23}a_{31} - a_{13}a_{22}a_{31}. \end{aligned}$$

4.2.8. Στα παρακατω προβληματα δινουμε τις αποδειξεις μερικων απο τις ιδιοτητες των οριζουσων. **Δεν** θα αποδειξουμε την 4.1.7 στο παρον κεφαλαιο· θα δωσουμε ομως την αποδειξη για την ειδικη περιπτωση των πινακων 2×2 . Το ιδιο ισχυει για τις 4.1.8, 4.1.10, 4.1.11 και 4.1.12, ;. Θεωρωντας αυτες τις ιδιοτητες δεδομενες (οι αποδειξεις αυτων θα δοθουν στο Κεφαλαιο 14) και χρησιμοποιωντας επισης τον ορισμο της οριζουσας (4.1.1), θα αποδειξουμε τις υπολοιπες ιδιοτητες που αναφερονται στο Εδαφιο 4.1¹.

4.2.9. Ελεγξτε οτι $|\mathbf{A}| = |\mathbf{A}^T|$ για τον πινακα

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 2 \\ 3 & 4 & 6 \\ 2 & 5 & 1 \end{bmatrix}$$

Απάντηση. Έχουμε

$$\begin{vmatrix} 1 & 0 & 2 \\ 3 & 4 & 6 \\ 2 & 5 & 1 \end{vmatrix} = 1 \cdot \begin{vmatrix} 4 & 6 \\ 5 & 1 \end{vmatrix} - 0 \cdot \begin{vmatrix} 3 & 6 \\ 2 & 1 \end{vmatrix} + 2 \cdot \begin{vmatrix} 3 & 4 \\ 2 & 5 \end{vmatrix} = 1 \cdot (-26) + 2 \cdot 7 = -12$$

και

$$\begin{vmatrix} 1 & 3 & 2 \\ 0 & 4 & 5 \\ 2 & 6 & 1 \end{vmatrix} = 1 \cdot \begin{vmatrix} 4 & 5 \\ 6 & 1 \end{vmatrix} - 3 \cdot \begin{vmatrix} 0 & 5 \\ 2 & 1 \end{vmatrix} + 2 \cdot \begin{vmatrix} 0 & 4 \\ 2 & 6 \end{vmatrix} = 1 \cdot (-26) - 3 \cdot (-10) + 2 \cdot (-8) = -12.$$

¹Οπως θα δουμε στο Κεφαλαιο 14, οι θεμελιωδεις ιδιοτητες αρκουν για να αποδειξουμε οχι μονο ολες τις υπολοιπες ιδιοτητες της οριζουσας, αλλα και τοι η *μονη* συναρτηση η οποια μπορει να εχει αυτες ειναι η οριζουσα.

4.2.10. Ελεγχτε ότι $|\mathbf{A}| = |\mathbf{A}^T|$ για τον πίνακα

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{bmatrix},$$

Απάντηση. Έχουμε

$$\begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{vmatrix} = a_{11}a_{22} - a_{12}a_{21}$$

$$\begin{vmatrix} a_{11} & a_{21} \\ a_{12} & a_{22} \end{vmatrix} = a_{11}a_{22} - a_{21}a_{12}$$

τα οποία είναι ίσα.

4.2.11. Για τον πίνακα

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 4 \end{bmatrix}$$

Ελεγχτε ότι $|\mathbf{A}| = -|\mathbf{A}'|$ όπου $\mathbf{A}'$ είναι ο πίνακας που προκύπτει με εναλλαγή των στηλών του $\mathbf{A}$.

Απάντηση. Πραγματι

$$\begin{vmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 4 \end{vmatrix} = -2 \text{ και } \begin{vmatrix} 2 & 1 \\ 4 & 3 \end{vmatrix} = 2.$$

4.2.12. Για τον πίνακα

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{bmatrix}$$

Ελεγχτε ότι $|\mathbf{A}| = -|\mathbf{A}'|$ όπου $\mathbf{A}'$ είναι ο πίνακας που προκύπτει με εναλλαγή των στηλών του $\mathbf{A}$.

Απάντηση. Πραγματι

$$\begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{vmatrix} = a_{11}a_{22} - a_{12}a_{21} \text{ και } \begin{vmatrix} a_{12} & a_{11} \\ a_{22} & a_{21} \end{vmatrix} = a_{12}a_{21} - a_{11}a_{22} = -(a_{11}a_{22} - a_{12}a_{21}).$$

4.2.13. Για τους πίνακες

$$\mathbf{A}' = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 4 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{A}'' = \begin{bmatrix} 1 & 5 \\ 3 & 6 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 2\kappa + 5\lambda \\ 3 & 4\kappa + 6\lambda \end{bmatrix},$$

Ελεγχτε ότι $|\mathbf{A}| = \kappa |\mathbf{A}'| + \lambda |\mathbf{A}''|$.

Απάντηση. Πραγματι

$$\begin{vmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 4 \end{vmatrix} = -2, \quad \begin{vmatrix} 1 & 5 \\ 3 & 6 \end{vmatrix} = -9$$

και

$$\begin{vmatrix} 1 & 2\kappa + 5\lambda \\ 3 & 4\kappa + 6\lambda \end{vmatrix} = 1 \cdot (4\kappa + 6\lambda) - 3 \cdot (2\kappa + 5\lambda)$$

$$= \kappa \cdot (1 \cdot 4 - 3 \cdot 2) + \lambda \cdot (1 \cdot 6 - 3 \cdot 5) = \kappa \cdot \begin{vmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 4 \end{vmatrix} + \lambda \cdot \begin{vmatrix} 1 & 5 \\ 3 & 6 \end{vmatrix}.$$

4.2.14. Αποδείξτε ότι

$$\begin{vmatrix} a_{11} & \kappa \cdot a'_{12} + \lambda \cdot a''_{12} \\ a_{21} & \kappa \cdot a'_{22} + \lambda \cdot a''_{22} \end{vmatrix} = \kappa \cdot \begin{vmatrix} a_{11} & a'_{12} \\ a_{21} & a'_{22} \end{vmatrix} + \lambda \cdot \begin{vmatrix} a_{11} & a''_{12} \\ a_{21} & a''_{22} \end{vmatrix}.$$

Απάντηση. Πραγματι, με απλή εκτέλεση πράξεων έχουμε

$$\begin{aligned} \kappa \cdot \begin{vmatrix} a_{11} & a'_{12} \\ a_{21} & a'_{22} \end{vmatrix} &= \kappa (a_{11}a'_{22} - a'_{12}a_{21}), \\ \lambda \cdot \begin{vmatrix} a_{11} & a''_{12} \\ a_{21} & a''_{22} \end{vmatrix} &= \lambda (a_{11}a''_{22} - a''_{12}a_{21}), \\ \begin{vmatrix} a_{11} & \kappa \cdot a'_{12} + \lambda \cdot a''_{12} \\ a_{21} & \kappa \cdot a'_{22} + \lambda \cdot a''_{22} \end{vmatrix} &= \kappa a_{11}a'_{22} + \lambda a_{11}a''_{22} - \kappa a_{21}a'_{12} - \lambda a_{21}a''_{12} \\ &= \kappa (a_{11}a'_{22} - a_{21}a'_{12}) + \lambda (a_{11}a''_{22} - a_{21}a''_{12}). \end{aligned}$$

4.2.15. Ελεγχτε ότι

$$\begin{vmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{vmatrix} = 1.$$

Απάντηση. Πραγματι

$$\begin{aligned} \begin{vmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{vmatrix} &= 1 \cdot \begin{vmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{vmatrix} - 0 \cdot \begin{vmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 1 \end{vmatrix} + 0 \cdot \begin{vmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 1 \end{vmatrix} \\ &= 1 \cdot (1 \cdot 1 - 0 \cdot 0) - 0 + 0 = 1. \end{aligned}$$

Απάντηση.

4.2.16. Ελεγχτε με ένα παραδειγμα ότι η οριζούσα ενός πίνακα με δυο ίσες στήλες ισούται με 0.

Απάντηση. Π.χ. έχουμε

$$\begin{aligned} \begin{vmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 2 & 0 & 2 \\ 3 & 5 & 3 \end{vmatrix} &= 1 \cdot \begin{vmatrix} 0 & 2 \\ 5 & 3 \end{vmatrix} - 2 \cdot \begin{vmatrix} 2 & 2 \\ 3 & 3 \end{vmatrix} + 1 \cdot \begin{vmatrix} 2 & 0 \\ 3 & 5 \end{vmatrix} \\ &= 1 \cdot (-10) - 2 \cdot (6 - 6) + 1 \cdot 10 = 0. \end{aligned}$$

4.2.17. Αποδείξτε ότι η οριζούσα ενός πίνακα με δυο ίσες στήλες ισούται με 0.

Απάντηση. Θα χρησιμοποιήσουμε την πρώτη βασική ιδιότητα της 4.1.8. Πραγματι αν έχουμε ένα πίνακα με δυο ίδιες στήλες και τις εναλλάξουμε, θα ισχύει

$$|a_1 \dots a_m \dots a_m \dots a_N| = -|a_1 \dots a_m \dots a_m \dots a_N| \Rightarrow |a_1 \dots a_m \dots a_m \dots a_N| = 0.$$

Δηλ. ο ίδιος ο πίνακας δεν αλλάζει (αφού εναλλάξαμε δυο ίδιες στήλες) αλλά το πρόσημο της οριζούσας του πρέπει να αλλάζει πρόσημο, αφού έγινε εναλλαγή στηλών.

4.2.18. Ελεγχτε με ένα παραδειγμα ότι αν πολλαπλασιασούμε μια στήλη ενός πίνακα με αριθμό κ , η ορίζουσα πολλαπλασιάζεται επί κ .

Απάντηση. Π.χ. έχουμε

$$\begin{vmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 2 & 0 & 2 \\ 3 & 5 & 4 \end{vmatrix} = 1 \cdot \begin{vmatrix} 0 & 2 \\ 5 & 4 \end{vmatrix} - 2 \cdot \begin{vmatrix} 2 & 2 \\ 3 & 4 \end{vmatrix} + 1 \cdot \begin{vmatrix} 2 & 0 \\ 3 & 5 \end{vmatrix} = -4$$

και

$$\begin{vmatrix} 1 \cdot \kappa & 2 & 1 \\ 2 \cdot \kappa & 0 & 2 \\ 3 \cdot \kappa & 5 & 4 \end{vmatrix} = 1 \cdot \kappa \cdot \begin{vmatrix} 0 & 2 \\ 5 & 4 \end{vmatrix} - 2 \cdot \begin{vmatrix} 2 \cdot \kappa & 2 \\ 3 \cdot \kappa & 4 \end{vmatrix} + 1 \cdot \begin{vmatrix} 2 \cdot \kappa & 0 \\ 3 \cdot \kappa & 5 \end{vmatrix} \\ = -10\kappa - 4\kappa + 10\kappa = -4\kappa.$$

4.2.19. Αποδειξτε ότι αν πολλαπλασιασούμε μια στήλη ενός πίνακα με αριθμό κ , η ορίζουσα πολλαπλασιάζεται επί κ .

Απάντηση. Θα χρησιμοποιήσουμε την δεύτερη βασική ιδιότητα της 4.1.8. Πραγματι αν έχουμε ένα πίνακα του οποίου η n -στή στήλη είναι γραμμικός συνδυασμός $\mathbf{a}_n = \kappa \mathbf{a}'_n + \lambda \mathbf{a}''_n$, και παρούμε $\lambda = 0$, τότε έχουμε

$$|\mathbf{a}_1 \dots \kappa \cdot \mathbf{a}'_n + 0 \cdot \mathbf{a}''_n \dots \mathbf{a}_N| = \kappa \cdot |\mathbf{a}_1 \dots \mathbf{a}'_n \dots \mathbf{a}_N| + 0 \cdot |\mathbf{a}_1 \dots \mathbf{a}''_n \dots \mathbf{a}_N| = \kappa \cdot |\mathbf{a}_1 \dots \mathbf{a}'_n \dots \mathbf{a}_N|.$$

Δηλ. ο ίδιος ο πίνακας δεν αλλάζει (αφού εναλλάξαμε δύο ίδιες στήλες) αλλά το προσήμο της ορίζουσας του πρέπει να αλλάζει προσήμο, αφού έγινε εναλλαγή στηλών.

4.2.20. Ελεγχτε με ένα παραδειγμα ότι αν σε μια στήλη μιας ορίζουσας προσθέσουμε κ φορές μια άλλη στήλη, τότε η τιμή της ορίζουσας παραμένει η ίδια.

Απάντηση. Π.χ. έχουμε

$$\begin{vmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 2 & 0 & 2 \\ 3 & 5 & 4 \end{vmatrix} = 1 \cdot \begin{vmatrix} 0 & 2 \\ 5 & 4 \end{vmatrix} - 2 \cdot \begin{vmatrix} 2 & 2 \\ 3 & 4 \end{vmatrix} + 1 \cdot \begin{vmatrix} 2 & 0 \\ 3 & 5 \end{vmatrix} = -4$$

και

$$\begin{vmatrix} 1 & 2+1 \cdot \kappa & 1 \\ 2 & 0+2 \cdot \kappa & 2 \\ 3 & 5+3 \cdot \kappa & 4 \end{vmatrix} = 1 \cdot \begin{vmatrix} 0+2\kappa & 2 \\ 5+3\kappa & 4 \end{vmatrix} - (2+\kappa) \cdot \begin{vmatrix} 2 & 2 \\ 3 & 4 \end{vmatrix} + 1 \cdot \begin{vmatrix} 2 & 0+2 \cdot \kappa \\ 3 & 5+\kappa \end{vmatrix} \\ = (-10 - 6\kappa) - (2+\kappa) \cdot 2 + (10 + 2\kappa) = -4.$$

4.2.21. Αποδειξτε ότι αν πολλαπλασιασούμε μια στήλη ενός πίνακα με αριθμό κ , η ορίζουσα πολλαπλασιάζεται επί κ .

Απάντηση. Θα χρησιμοποιήσουμε την δεύτερη βασική ιδιότητα της 4.1.8. Πραγματι αν έχουμε ένα πίνακα

$$[\mathbf{a}_1 \dots \mathbf{a}_m \dots \mathbf{a}_n \dots \mathbf{a}_N]$$

και δημιουργήσουμε έναν νέο πίνακα

$$[\mathbf{a}_1 \dots 1 \cdot \mathbf{a}_m + \kappa \cdot \mathbf{a}_n \dots \mathbf{a}_n \dots \mathbf{a}_N]$$

θα έχουμε

$$\begin{aligned} |a_1 \dots 1 \cdot a_m + \kappa \cdot a_n \dots a_n \dots a_N| &= 1 \cdot |a_1 \dots a_m \dots a_n \dots a_N| + \kappa \cdot |a_1 \dots a_n \dots a_n \dots a_N| \\ &= |a_1 \dots a_m \dots a_n \dots a_N| \end{aligned}$$

αφού $|a_1 \dots a_n \dots a_n \dots a_N| = 0$ (ο πίνακας έχει δυο ίδιες στήλες).

4.2.22. Ελεγχτε με ένα παραδειγμα ότι η οριζούσα ενός πίνακα με μια μηδενική στήλη ισούται με 0.

Απάντηση. Π.χ. έχουμε

$$\begin{aligned} \begin{vmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 2 & 0 & 2 \\ 3 & 0 & 4 \end{vmatrix} &= 1 \cdot \begin{vmatrix} 0 & 2 \\ 0 & 4 \end{vmatrix} - 0 \cdot \begin{vmatrix} 2 & 2 \\ 3 & 4 \end{vmatrix} + 1 \cdot \begin{vmatrix} 2 & 0 \\ 3 & 0 \end{vmatrix} \\ &= 1 \cdot 0 - 0 \cdot (8 - 6) + 1 \cdot 0 = 0. \end{aligned}$$

4.2.23. Αποδείξτε ότι η οριζούσα ενός πίνακα με μια μηδενική στήλη ισούται με 0.

Απάντηση. Θα χρησιμοποιήσουμε την δεύτερη βασική ιδιότητα της 4.1.8.

$$|a_1 \dots 0 \cdot a'_m + 0 \cdot a''_m \dots a_N| = 0 \cdot |a_1 \dots a'_m \dots a_N| + 0 \cdot |a_1 \dots a''_m \dots a_N| = 0.$$

4.2.24. Ελεγχτε ότι η οριζούσα του

$$\begin{bmatrix} 4 & 0 & 0 & 0 \\ 2 & 5 & 0 & 0 \\ 3 & 6 & 8 & 0 \\ 4 & 7 & 9 & 10 \end{bmatrix}$$

ισούται με $4 \cdot 5 \cdot 8 \cdot 10$.

Απάντηση.

$$\begin{aligned} \begin{vmatrix} 4 & 0 & 0 & 0 \\ 2 & 5 & 0 & 0 \\ 3 & 6 & 8 & 0 \\ 4 & 7 & 9 & 10 \end{vmatrix} &= 4 \cdot \begin{vmatrix} 5 & 0 & 0 \\ 6 & 8 & 0 \\ 7 & 9 & 10 \end{vmatrix} - 0 + 0 - 0 \\ &= 4 \cdot 5 \cdot \begin{vmatrix} 8 & 0 \\ 9 & 10 \end{vmatrix} - 0 + 0 - 0 \\ &= 4 \cdot 5 \cdot 8 \cdot |10| - 0 + 0 - 0 = 4 \cdot 5 \cdot 8 \cdot 10. \end{aligned}$$

4.2.25. Ελεγχτε ότι $|AB| = |A| \cdot |B|$ για τους πίνακες

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 0 & 1 & 2 \\ 3 & 0 & 2 \end{bmatrix}, \quad B = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 \\ 3 & 0 & 2 \end{bmatrix}$$

Απάντηση.

$$AB = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 0 & 1 & 2 \\ 3 & 0 & 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 \\ 3 & 0 & 2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 12 & 2 & 6 \\ 7 & 1 & 4 \\ 9 & 0 & 4 \end{bmatrix}$$

$$|\mathbf{A}| = \begin{vmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 0 & 1 & 2 \\ 3 & 0 & 2 \end{vmatrix} = 5, \quad |\mathbf{B}| = \begin{vmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 \\ 3 & 0 & 2 \end{vmatrix} = 2, \quad |\mathbf{AB}| = \begin{vmatrix} 12 & 2 & 6 \\ 7 & 1 & 4 \\ 9 & 0 & 4 \end{vmatrix} = 10.$$

4.2.26. Ελεγχτε ότι $|\mathbf{AB}| = |\mathbf{A}| \cdot |\mathbf{B}|$ για τους πίνακες

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} a & b \\ c & d \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B} = \begin{bmatrix} x & y \\ z & u \end{bmatrix}$$

Απάντηση.

$$\mathbf{AB} = \begin{bmatrix} a & b \\ c & d \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x & y \\ z & u \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} ax + bz & ay + bu \\ cx + dz & cy + du \end{bmatrix}$$

$$|\mathbf{A}| = \begin{vmatrix} a & b \\ c & d \end{vmatrix} = ad - bc, \quad |\mathbf{B}| = \begin{vmatrix} x & y \\ z & u \end{vmatrix} = xu - yz$$

$$|\mathbf{AB}| = \begin{vmatrix} ax + bz & ay + bu \\ cx + dz & cy + du \end{vmatrix} = axdu + bzcy - aydz - bucx$$

και, τέλος,

$$|\mathbf{A}| \cdot |\mathbf{B}| = (ad - bc)(xu - yz) = axdu + bzcy - aydz - bucx.$$

4.2.27. Ελεγχτε ότι $|\mathbf{A}| = |\mathbf{A}_{11}| \cdot |\mathbf{A}_{22}| \cdot \dots \cdot |\mathbf{A}_{NN}|$ για τον πίνακα

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 2 & 4 & 0 & 0 \\ 1 & 3 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 3 & 6 \\ 0 & 0 & 5 & 2 \end{bmatrix}$$

Απάντηση. Έχουμε

$$\begin{vmatrix} 2 & 4 & 0 & 0 \\ 1 & 3 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 3 & 6 \\ 0 & 0 & 5 & 2 \end{vmatrix} = -48.$$

Χρησιμοποιούμε τους πίνακες

$$\mathbf{A}_{11} = \begin{bmatrix} 2 & 4 \\ 1 & 3 \end{bmatrix} \text{ με } |\mathbf{A}_{11}| = 2,$$

$$\mathbf{A}_{22} = \begin{bmatrix} 3 & 6 \\ 5 & 2 \end{bmatrix} \text{ με } |\mathbf{A}_{22}| = -24$$

οπότε, προφανώς, το ζητούμενο ισχύει.

4.2.28. Εστω $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$. Δειξτε ότι $|\kappa \mathbf{A}| = \kappa^N |\mathbf{A}|$.

Απάντηση. Αυτό προκύπτει επειδή

$$\kappa \mathbf{A} = [\kappa \mathbf{a}_1 \quad \kappa \mathbf{a}_2 \quad \dots \quad \kappa \mathbf{a}_N]$$

ΟΠΟΤΕ

$$\begin{aligned}
 \kappa \mathbf{A} &= \begin{vmatrix} \kappa \mathbf{a}_1 & \kappa \mathbf{a}_2 & \dots & \kappa \mathbf{a}_N \end{vmatrix} \\
 &= \kappa \cdot \begin{vmatrix} \mathbf{a}_1 & \mathbf{a}_2 & \dots & \mathbf{a}_N \end{vmatrix} \\
 &= \kappa^2 \cdot \begin{vmatrix} \mathbf{a}_1 & \mathbf{a}_2 & \dots & \mathbf{a}_N \end{vmatrix} \\
 &= \dots \\
 &= \kappa^N \cdot \begin{vmatrix} \mathbf{a}_1 & \mathbf{a}_2 & \dots & \mathbf{a}_N \end{vmatrix}.
 \end{aligned}$$

4.2.29. Εστω $N \times N$ αντισυμμετρικός πίνακας $\mathbf{A}$, όπου $N = 2M + 1$. Δείξτε ότι $|\mathbf{A}| = 0$.

Απάντηση. Για κάθε $\mathbf{A}$ ισχύει $|\mathbf{A}| = |\mathbf{A}^T|$. Αφού ο $\mathbf{A}$ είναι αντισυμμετρικός, ισχύει $\mathbf{A}^T = -\mathbf{A}$. Άλλα

$$-\mathbf{A} = [(-1) \cdot \mathbf{a}_1 \quad (-1) \cdot \mathbf{a}_2 \quad \dots \quad (-1) \cdot \mathbf{a}_N]$$

οπότε, σύμφωνα με το προηγούμενο πρόβλημα $|\mathbf{A}| = (-1)^{2M+1} |\mathbf{A}| = -|\mathbf{A}|$. Οπότε τελικά

$$|\mathbf{A}| = |\mathbf{A}^T| = |-\mathbf{A}| = (-1)^{2M+1} |\mathbf{A}| = -|\mathbf{A}|$$

το οποίο ισχύει μόνο για $|\mathbf{A}| = 0$.

4.2.30. Εστω $N \times N$ αντισυμμετρικός πίνακας $\mathbf{A}$, τέτοιος ώστε $\mathbf{A}\mathbf{A}^T = \mathbf{I}$. Δείξτε ότι $|\mathbf{A}| = 1$ ή $|\mathbf{A}| = -1$

Απάντηση. Έχουμε

$$\begin{aligned}
 |\mathbf{A}\mathbf{A}^T| &= |\mathbf{A}| \cdot |\mathbf{A}^T| = |\mathbf{A}| \cdot |\mathbf{A}| = |\mathbf{A}|^2 \\
 |\mathbf{A}\mathbf{A}^T| &= |\mathbf{I}| = 1
 \end{aligned}$$

Άρα $|\mathbf{A}|^2 = 1$ που δίνει αμέσως το ζητούμενο.

4.2.31. Χρησιμοποιώντας τον τύπο (για 3×3 πίνακα)

$$\mathbf{A}^{-1} = \frac{1}{|\mathbf{A}|} \begin{bmatrix} A_{11} & -A_{21} & A_{31} \\ -A_{12} & A_{22} & -A_{32} \\ A_{13} & -A_{23} & A_{33} \end{bmatrix}$$

υπολογίστε τον αντιστρόφο των

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 4 & 2 & 3 \\ 1 & 0 & -1 \\ 0 & 1 & 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B} = \begin{bmatrix} 4 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 3 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{C} = \begin{bmatrix} 4 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & -1 \\ 0 & 1 & 1 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Για τον $\mathbf{A}$ έχουμε

$$|\mathbf{A}| = \begin{vmatrix} 4 & 2 & 3 \\ 1 & 0 & -1 \\ 0 & 1 & 1 \end{vmatrix} = 5$$

$$A_{11} = \begin{vmatrix} 0 & -1 \\ 1 & 1 \end{vmatrix} = 1, \quad A_{12} = \begin{vmatrix} 1 & -1 \\ 0 & 1 \end{vmatrix} = 1, \quad A_{13} = \begin{vmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{vmatrix} = 1,$$

$$A_{21} = \begin{vmatrix} 2 & 3 \\ 1 & 1 \end{vmatrix} = -1, \quad A_{22} = \begin{vmatrix} 4 & 3 \\ 0 & 1 \end{vmatrix} = 4, \quad A_{23} = \begin{vmatrix} 4 & 2 \\ 0 & 1 \end{vmatrix} = 4,$$

$$A_{31} = \begin{vmatrix} 2 & 3 \\ 0 & -1 \end{vmatrix} = -2, \quad A_{32} = \begin{vmatrix} 4 & 3 \\ 1 & -1 \end{vmatrix} = -7, \quad A_{33} = \begin{vmatrix} 4 & 2 \\ 1 & 0 \end{vmatrix} = -2,$$

Οποτε

$$\mathbf{A}^{-1} = \frac{1}{5} \begin{bmatrix} 1 & 1 & -2 \\ -1 & 4 & 7 \\ 1 & -4 & -2 \end{bmatrix}$$

Για τον $\mathbf{B}$ εχουμε

$$|\mathbf{B}| = \begin{vmatrix} 4 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 3 \end{vmatrix} = 24$$

$$\begin{aligned} B_{11} &= 6, & B_{12} &= 0, & B_{13} &= 0, \\ B_{21} &= 0, & B_{22} &= 12, & B_{23} &= 0, \\ B_{31} &= 0, & B_{32} &= 0, & B_{33} &= 0, \end{aligned}$$

Οποτε

$$\mathbf{B}^{-1} = \begin{bmatrix} 1/4 & 0 & 0 \\ 0 & 1/2 & 0 \\ 0 & 0 & 1/3 \end{bmatrix}$$

(Παρατηρειστε οτι ο $\mathbf{B}^{-1}$ ειναι, οπως και ο $\mathbf{B}$, διαγωνιος· τι αλλο παρατηρειτε;) Με την

ιδια διαδικασια για τον $\mathbf{C} = \begin{bmatrix} 4 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & -1 \\ 0 & 1 & 1 \end{bmatrix}$ βρισκουμε

$$\begin{vmatrix} 4 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & -1 \\ 0 & 1 & 1 \end{vmatrix} = 12$$

και

$$\begin{aligned} \begin{vmatrix} 2 & -1 \\ 1 & 1 \end{vmatrix} &= 3, & \begin{vmatrix} 0 & -1 \\ 0 & 1 \end{vmatrix} &= 0, & \begin{vmatrix} 0 & 2 \\ 0 & 1 \end{vmatrix} &= 0, \\ \begin{vmatrix} 0 & 0 \\ 1 & 1 \end{vmatrix} &= 0, & \begin{vmatrix} 4 & 0 \\ 0 & 1 \end{vmatrix} &= 4, & \begin{vmatrix} 4 & 0 \\ 0 & 1 \end{vmatrix} &= 4, \\ \begin{vmatrix} 0 & 0 \\ 2 & -1 \end{vmatrix} &= 0, & \begin{vmatrix} 4 & 0 \\ 0 & -1 \end{vmatrix} &= -4, & \begin{vmatrix} 4 & 0 \\ 0 & 2 \end{vmatrix} &= 8, \end{aligned}$$

οποτε

$$\begin{bmatrix} 4 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & -1 \\ 0 & 1 & 1 \end{bmatrix}^{-1} = \begin{bmatrix} \frac{1}{4} & 0 & 0 \\ 0 & \frac{1}{3} & \frac{1}{3} \\ 0 & -\frac{1}{3} & \frac{2}{3} \end{bmatrix}.$$

Αξιζει να παρατηρησουμε οτι οι υποπινακες

$$\begin{bmatrix} \frac{1}{3} & \frac{1}{3} \\ -\frac{1}{3} & \frac{2}{3} \end{bmatrix}, \quad \begin{bmatrix} 2 & -1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix}$$

ειναι αμοιβαia αντιστροφοι.

4.2.32. Αποδείξτε ότι αν $|\mathbf{A}| = 0$ τότε δεν υπάρχει ο $\mathbf{A}^{-1}$.

Απάντηση. Εστω ότι $|\mathbf{A}| = 0$ και υπάρχει ο $\mathbf{A}^{-1}$. Είναι γνωστή η ιδιότητα $|\mathbf{A} \cdot \mathbf{B}| = |\mathbf{A}| \cdot |\mathbf{B}|$, οπότε θα είχαμε

$$1 = |\mathbf{I}| = |\mathbf{A} \cdot \mathbf{A}^{-1}| = 0 \cdot |\mathbf{A}^{-1}| = 0$$

το οποίο είναι άτοπο.

4.2.33. Εστω $N \times N$ ομαλος πίνακας $\mathbf{A}$ για τον οποίο ισχύει $|3\mathbf{A}| = 27|\mathbf{A}|$. Ποια είναι η τιμή του N ;

Απάντηση. Από την 4.2.28 έχουμε ότι $|3\mathbf{A}| = 3^N |\mathbf{A}|$. Άρα

$$3^N |\mathbf{A}| = 27 |\mathbf{A}|$$

το οποίο ισχύει αν $N = 3$ ή αν $|\mathbf{A}|$ (στην δεύτερη περίπτωση δεν μπορούμε να υπολογίσουμε την τιμή του N).

4.2.34. Βρείτε την παραγώγο ως προς x της οριζουσας

$$\begin{vmatrix} 1 & x^2 \\ x & 2x+1 \end{vmatrix}.$$

Απάντηση. Αν υπολογίσουμε την οριζούσα έχουμε

$$f(x) = \begin{vmatrix} 1 & x^2 \\ x & 2x+1 \end{vmatrix} = 2x + 1 - x^3$$

και $df/dx = 2 - 3x^2$. Έχει όμως ενδιαφέρον ότι

$$\begin{vmatrix} \frac{d}{dx} 1 & x^2 \\ \frac{d}{dx} x & 2x+1 \end{vmatrix} + \begin{vmatrix} 1 & \frac{d}{dx} x^2 \\ x & \frac{d}{dx} (2x+1) \end{vmatrix} = \\ \begin{vmatrix} 0 & x^2 \\ 1 & 2x+1 \end{vmatrix} + \begin{vmatrix} 1 & 2x \\ x & 2 \end{vmatrix} = -x^2 + 2 - 2x^2 = 2 - 3x^2.$$

Μπορείτε να γενικεύσετε το παραπάνω αποτέλεσμα;

4.2.35. Βρείτε την παραγώγο ως προς x της οριζουσας

$$\begin{vmatrix} \sin x & x^3 & x^2 \\ x & e^x & 2x+1 \\ x+1 & 0 & 1 \end{vmatrix}.$$

Απάντηση. Αν υπολογίσουμε την οριζούσα έχουμε

$$\begin{vmatrix} \sin x & x^3 & x^2 \\ x & e^x & 2x+1 \\ x+1 & 0 & 1 \end{vmatrix} = (\sin x - x^3 - x^2) \cdot e^x + x^3 \cdot (2x^2 + 2x + 1)$$

και

$$D = \frac{d}{dx} \begin{vmatrix} \sin x & x^3 & x^2 \\ x & e^x & 2x+1 \\ x+1 & 0 & 1 \end{vmatrix} = (\cos x - 4x^2 - 2x + (\sin x) - x^3) e^x + 10x^4 + 8x^3 + 3x^2$$

Επίσης

4.2.36.

$$\begin{aligned}
 D_1 &= \begin{vmatrix} \frac{d}{dx} \sin x & x^3 & x^2 \\ \frac{d}{dx} x & e^x & 2x+1 \\ \frac{d}{dx} (x+1) & 0 & 1 \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} \cos x & x^3 & x^2 \\ 1 & e^x & 2x+1 \\ 1 & 0 & 1 \end{vmatrix} = e^x \cos x + 2x^4 - x^2 e^x \\
 D_2 &= \begin{vmatrix} \sin x & \frac{d}{dx} x^3 & x^2 \\ x & \frac{d}{dx} e^x & 2x+1 \\ x+1 & \frac{d}{dx} 0 & 1 \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} \sin x & 3x^2 & x^2 \\ x & e^x & 2x+1 \\ x+1 & 0 & 1 \end{vmatrix} = (\sin x) e^x + 6x^3 + 6x^4 - x^3 e^x + 3x^2 - x^2 e^x \\
 D_3 &= \begin{vmatrix} \sin x & x^3 & \frac{d}{dx} x^2 \\ x & e^x & \frac{d}{dx} (2x+1) \\ x+1 & 0 & \frac{d}{dx} 1 \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} \sin x & x^3 & 2x \\ x & e^x & 2 \\ x+1 & 0 & 0 \end{vmatrix} = (x+1) (2x^3 - 2e^x x).
 \end{aligned}$$

Μετα απο αρκετες πραξεις επαληθευουμε οτι

$$D = D_1 + D_2 + D_3.$$

Μπορείτε να γενικευσετε το παραπανω αποτελεσμα;

4.2.37. Δειξτε οτι

$$\begin{vmatrix} b+c & a-b & a \\ c+a & b-c & b \\ a+b & c-a & c \end{vmatrix} = 3abc - a^3 - b^3 - c^3.$$

Απάντηση. Απο την δευτερη στηλη αφαιρουμε την τριτη και στην νεα οριζουσα προσθετουμε την δευτερη στηλη στην πρωτη:

$$\begin{aligned}
 \begin{vmatrix} b+c & a-b & a \\ c+a & b-c & b \\ a+b & c-a & c \end{vmatrix} &= \begin{vmatrix} b+c & -b & a \\ c+a & -c & b \\ a+b & -a & c \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} c & -b & a \\ a & -c & b \\ b & -a & c \end{vmatrix} \\
 &= c(-c^2 + ab) + b(ac - b^2) + a(-a^2 + bc) \\
 &= 3abc - a^3 - b^3 - c^3.
 \end{aligned}$$

4.2.38. Δειξτε οτι

$$\begin{vmatrix} a-b-c & 2a & 2a \\ 2b & b-c-a & 2b \\ 2c & 2c & c-a-b \end{vmatrix} = (a+b+c)^3$$

Απάντηση. Στην πρωτη γραμμη προσθετουμε την δευτερη και την τριτη:

$$\begin{aligned}
 \begin{vmatrix} a-b-c & 2a & 2a \\ 2b & b-c-a & 2b \\ 2c & 2c & c-a-b \end{vmatrix} &= \begin{vmatrix} a+b+c & a+b+c & a+b+c \\ 2b & b-c-a & 2b \\ 2c & 2c & c-a-b \end{vmatrix} \\
 &= (a+b+c) \begin{vmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 2b & b-c-a & 2b \\ 2c & 2c & c-a-b \end{vmatrix}.
 \end{aligned}$$

Τώρα απο την δευτερη και την τριτη στηλη αφαιρουμε την πρωτη :

$$(a+b+c) \begin{vmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 2b & b-c-a & 2b \\ 2c & 2c & c-a-b \end{vmatrix} = (a+b+c) \begin{vmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 2b & -c-a-b & 0 \\ 2c & 0 & -a-b-c \end{vmatrix} \\ = (a+b+c)(a+b+c)(a+b+c).$$

4.2.39. Υπολογιστε την

$$\begin{vmatrix} x & a & a & a \\ a & x & a & a \\ a & a & x & a \\ a & a & a & x \end{vmatrix}.$$

Απάντηση. Αφαιρωντας απο την πρωτη, δευτερη και τριτη στηλη την πρωτη παιρνουμε :

$$\begin{vmatrix} x & a & a & a \\ a & x & a & a \\ a & a & x & a \\ a & a & a & x \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} x & a-x & a-x & a-x \\ a & x-a & 0 & 0 \\ a & 0 & x-a & 0 \\ a & 0 & 0 & x-a \end{vmatrix}.$$

Η δευτερη, τριτη και τεταρτη στηλη εχουν κοινο παραγοντα το $(x-a)$:

$$\begin{vmatrix} x & a-x & a-x & a-x \\ a & x-a & 0 & 0 \\ a & 0 & x-a & 0 \\ a & 0 & 0 & x-a \end{vmatrix} = (x-a)^3 \begin{vmatrix} x & -1 & -1 & -1 \\ a & 1 & 0 & 0 \\ a & 0 & 1 & 0 \\ a & 0 & 0 & -1 \end{vmatrix} = \\ (x-a)^3 \cdot \left\{ \begin{vmatrix} a & 0 & 0 \\ a & 1 & 0 \\ a & 0 & -1 \end{vmatrix} + \begin{vmatrix} x & -1 & -1 \\ a & 1 & 0 \\ a & 0 & 1 \end{vmatrix} \right\} = (x-a)^3 (3a+x).$$

4.2.40. Εστω $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$ της μορφης

$$\mathbf{A}_N = \begin{bmatrix} 1 & 1 & \dots & 1 \\ 1 & 0 & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 1 & \dots & \dots & 0 \end{bmatrix}$$

Δειξτε οτι $|\mathbf{A}_N| = (-1)^{N-1}$.

Απάντηση. Απο την πρωτη γραμμη αφαιρουμε την δευτερη και μετα αναπτυσσουμε κατα τα στοιχεία της πρωτης γραμμης:

$$|\mathbf{A}_N| = \begin{vmatrix} 1 & 1 & 1 & \dots & 1 \\ 1 & 0 & 1 & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 1 & \dots & \dots & \dots & 0 \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} 0 & 1 & 0 & \dots & 0 \\ 1 & 0 & 1 & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 1 & \dots & \dots & \dots & 0 \end{vmatrix} = - \begin{vmatrix} 1 & 1 & 1 & \dots & 1 \\ 1 & 0 & 1 & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 1 & \dots & \dots & \dots & 0 \end{vmatrix} = |\mathbf{A}_{N-1}|.$$

Δηλ. $|\mathbf{A}_N| = -|\mathbf{A}_{N-1}|$ οπου η $|\mathbf{A}_{N-1}|$ είναι ταξης $N-1$. Αν επαναλαβουμε $N-1$ φορες τελικα προκυπτει το ζητουμενο.

4.2.41. Εστω $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$ της μορφής

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} -1 & 1 & \dots & 1 \\ 1 & -1 & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 1 & \dots & \dots & -1 \end{bmatrix}$$

Δειξτε ότι $|\mathbf{A}| = (-1)^{N-1} 2^{N-1} (N-2)$.

Απάντηση. Απο την πρώτη γραμμή αφαιρούμε την δεύτερη και μετά αναπτύσσουμε κατά τα στοιχεία της πρώτης γραμμής:

$$\begin{aligned} |\mathbf{A}_N| &= \begin{vmatrix} -1 & 1 & \dots & 1 \\ 1 & -1 & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 1 & \dots & \dots & -1 \end{vmatrix} = -2 \begin{vmatrix} -1 & 1 & \dots & 1 \\ 1 & -1 & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 1 & \dots & \dots & -1 \end{vmatrix} - 2 \begin{vmatrix} 1 & 1 & \dots & 1 \\ 1 & -1 & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 1 & \dots & \dots & -1 \end{vmatrix} \\ &= -2 |\mathbf{A}_{N-1}| - 2 |\mathbf{B}_{N-1}|, \end{aligned}$$

όπου

$$|\mathbf{B}_{N-1}| = \begin{vmatrix} 1 & 1 & \dots & 1 \\ 1 & -1 & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 1 & \dots & \dots & -1 \end{vmatrix}.$$

Τώρα, απο την πρώτη γραμμή της $|\mathbf{B}_{N-1}|$ αφαιρούμε την δεύτερη και μετά αναπτύσσουμε κατά τα στοιχεία της πρώτης γραμμής:

$$|\mathbf{B}_{N-1}| = \begin{vmatrix} 1 & 1 & \dots & 1 \\ 1 & -1 & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 1 & \dots & \dots & -1 \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} 0 & 2 & \dots & 0 \\ 1 & -1 & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 1 & \dots & \dots & -1 \end{vmatrix} = -2 \begin{vmatrix} 1 & 1 & \dots & 1 \\ 1 & -1 & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 1 & \dots & \dots & -1 \end{vmatrix} = -2 |\mathbf{B}_{N-2}|.$$

Αρα λοιπόν, $|\mathbf{B}_{N-1}| = (-2)^{N-2} |\mathbf{B}_1| = (-2)^{N-2}$, οπότε για την $|\mathbf{A}_N|$ έχουμε

$$|\mathbf{A}_N| = -2 |\mathbf{A}_{N-1}| + (-2)^{N-1}. \quad (4.15)$$

Η λύση της (4.15) είναι $|\mathbf{A}_N| = (-1)^{N-1} 2^{N-1} (N-2)$. Αυτό μπορεί να αποδειχτεί με χρήση της θεωρίας των *εξισώσεων διαφορών*, και μπορείτε να ελεγχετε ότι ισχύει θέτοντας $N = 2, 3, \dots$.

4.2.42. Δειξτε ότι

$$D(x, y, z) = \begin{vmatrix} x^2 & x & 1 \\ y^2 & y & 1 \\ z^2 & z & 1 \end{vmatrix} = (x-y)(x-z)(y-z).$$

Απάντηση. Μπορούμε φυσικά να βρούμε το αποτέλεσμα με τον συνηθι υπολογισμό οριζουσας και παραγοντοποίηση του αποτελεσματος. Εδώ όμως θα χρησιμοποιήσουμε μια άλλη προσέγγιση. Αφού η $D(x, y, z)$ είναι άθροισμα γινομενων 3 όρων, με ένα όρο

απο κάθε γραμμή και ένα από κάθε στήλη, η $D(x, y, z)$ θα είναι πολυώνυμο δεύτερου βαθμού ως προς το x (και επίσης ως προς το y και z). Τώρα, αν θέσουμε $x = y$, δύο σειρές της $D(x, y, z)$ γίνονται ίδιες: δηλ. $D(x, x, z) = 0$, άρα στο πολυώνυμο $D(x, y, z)$ θα υπάρχει ένας όρος $(x - y)$ και το ίδιο θα ισχύει και για τον όρο $(x - z)$. Με αντιστοίχη σκεψη για την $D(x, y, z)$ ως πολυώνυμο του y βλέπουμε ότι και ο $(y - z)$ πρέπει να είναι όρος της $D(x, y, z)$. Επίσης, αν θεωρήσουμε την $D(x, y, z)$ ως πολυώνυμο των *τριών* μεταβλητών x, y, z , αυτό θα πρέπει να είναι τρίτου βαθμού. Άρα

$$D(x, y, z) = (x - y)(x - z)(y - z) \text{ ή } D(x, y, z) = -(x - y)(x - z)(y - z).$$

Επειδή όμως ο όρος x^2y στο πολυώνυμο πρέπει να έχει θετικό προσήμο (γιατί; ελέγξτε το αναπτυγμά της οριζουσας!), συμπεραίνουμε τελικά ότι $D(x, y, z) = (x - y)(x - z)(y - z)$.

Γενικεύστε και υπολογίστε με αντιστοίχο τρόπο την οριζούσα

$$D(x_1, x_2, \dots, x_N) = \begin{vmatrix} x_1^{N-1} & x_1^{N-2} & \dots & 1 \\ x_2^{N-1} & x_2^{N-2} & \dots & 1 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ x_N^{N-1} & x_N^{N-2} & \dots & 1 \end{vmatrix}.$$

4.2.43. Να υπολογιστεί η

$$D_N(x) = \begin{vmatrix} 1 & 1 & 1 & \dots & 1 \\ 1 & 1-x & 1 & \dots & 1 \\ 1 & 1 & 1-2x & \dots & 1 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 1 & 1 & 1 & \dots & N-1-x \end{vmatrix}. \quad (4.16)$$

Απάντηση. Αφού η οριζούσα είναι άθροισμα γινομένων N όρων, η $D_N(x)$ είναι πολυώνυμο $N-1$ βαθμού ως προς x και η εξίσωση $D_N = 0$ είναι $N-1$ βαθμού και άρα έχει $N-1$ ρίζες. Παρατηρούμε ότι, για $x = 0, 1, \dots, N-2$, η δεύτερη, τρίτη, ..., N -στη στήλη της οριζουσας ισούνται με την πρώτη. Άρα οι $N-1$ ρίζες της εξίσωσης είναι $x_1 = 0, x_2 = 1, \dots, x_{N-1} = N-2$. Οποτε και

$$D_N(x) = x \cdot (x-1) \cdot \dots \cdot (x-N+2).$$

4.3 Άλυτα Προβλήματα

4.3.1. Υπολογίστε τις παρακάτω οριζουσες.

$$\begin{vmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 4 \end{vmatrix}, \quad \begin{vmatrix} 3 & 0 & 0 \\ 99 & 1 & 2 \\ 373 & 3 & 4 \end{vmatrix}, \quad \begin{vmatrix} 1 & 2 & 3 \\ -1 & 0 & 2 \\ 3 & 1 & 0 \end{vmatrix}, \quad \begin{vmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 2 & 4 & 6 \\ 3 & 1 & 0 \end{vmatrix}, \quad \begin{vmatrix} 0 & 1 & 4 \\ 0 & 2 & 5 \\ 0 & 3 & 6 \end{vmatrix}, \quad \begin{vmatrix} 3 & 2 & 3 \\ 0 & 4 & 2 \\ 0 & 0 & 5 \end{vmatrix}.$$

Απ. $-2, -6, 7, 0, 24, 60$.

4.3.2. Αποδείξτε ότι

$$\begin{vmatrix} a_{11} & 0 & \dots & 0 \\ 0 & a_{22} & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & a_{NN} \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} a_{11} & 0 & \dots & 0 \\ a_{21} & a_{22} & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{N1} & a_{N2} & \dots & a_{NN} \end{vmatrix} = a_{11}a_{22}\dots a_{NN}.$$

4.3.3. Αποδείξτε ότι

$$\begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{vmatrix} + \begin{vmatrix} b_{11} & b_{12} \\ b_{21} & b_{22} \end{vmatrix} \neq \begin{vmatrix} a_{11} + b_{11} & a_{12} + b_{12} \\ a_{21} + b_{21} & a_{22} + b_{22} \end{vmatrix}.$$

4.3.4. Αποδείξτε ότι

$$\begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{vmatrix} + \begin{vmatrix} a_{11} & b_{12} \\ a_{21} & b_{22} \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} + b_{12} \\ a_{21} & a_{22} + b_{22} \end{vmatrix}.$$

4.3.5. Αποδείξτε ότι

$$\begin{vmatrix} a_{11} & \kappa \cdot a_{12} \\ a_{21} & \kappa \cdot a_{22} \end{vmatrix} = \kappa \cdot \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{vmatrix}.$$

Με τι ισούται

$$\begin{vmatrix} \kappa \cdot a_{11} & \kappa \cdot a_{12} \\ \kappa \cdot a_{21} & \kappa \cdot a_{22} \end{vmatrix};$$

4.3.6. Ελεγχτε αν

$$\begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} \end{vmatrix} = - \left(a_{21} \begin{vmatrix} a_{12} & a_{13} \\ a_{32} & a_{33} \end{vmatrix} - a_{22} \begin{vmatrix} a_{11} & a_{13} \\ a_{31} & a_{33} \end{vmatrix} + a_{23} \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{31} & a_{32} \end{vmatrix} \right)$$

4.3.7. Αποδείξτε ότι

$$\begin{vmatrix} x & y+z & z \\ x+1 & y+z+2 & z+1 \\ 1 & 2 & 1 \end{vmatrix} = 0.$$

4.3.8. Αποδείξτε ότι

$$\begin{vmatrix} 1+a & 1 & 1 \\ 1 & 1+a & 1 \\ 1 & 1 & 1+a \end{vmatrix} = 3a^2 + a^3.$$

4.3.9. Αποδείξτε ότι

$$\begin{vmatrix} a & b & 0 & 0 \\ c & d & 0 & 0 \\ 0 & 0 & e & f \\ 0 & 0 & g & h \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} a & b \\ c & d \end{vmatrix} \cdot \begin{vmatrix} e & f \\ g & h \end{vmatrix}.$$

4.3.10. Αποδείξτε ότι

$$\begin{vmatrix} 0 & i & 0 & 0 \\ -i & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{vmatrix} = 1.$$

4.3.11. Αποδείξτε ότι

$$\begin{vmatrix} 1 & 1 & 1 \\ a & b & c \\ b+c & c+a & a+b \end{vmatrix} = 0.$$

4.3.12. Αποδείξτε ότι για $N \in \{2, 3, \dots\}$ έχουμε

$$\begin{vmatrix} 0 & 1 & \dots & 1 \\ 1 & 0 & \dots & 1 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 1 & 1 & \dots & 0 \end{vmatrix} = (-1)^{N-1} (N-1).$$

4.3.13. Αποδείξτε ότι

$$\begin{vmatrix} b+c & a-b & a \\ c+a & b-c & b \\ a+b & c-a & c \end{vmatrix} = 3abc - a^3 - b^3 - c^3.$$

4.3.14. Αποδείξτε ότι

$$\begin{vmatrix} a & b & c & d \\ b & a & d & c \\ c & d & a & b \\ d & c & b & a \end{vmatrix} = (a+b+c+d)(a-b+c-d)(a-b-c+d)(a+b-c-d).$$

4.3.15. Αποδείξτε ότι

$$\begin{vmatrix} -1 & 1 & 1 \\ 1 & -1 & 1 \\ 1 & 1 & -1 \end{vmatrix} = 2^2, \quad \begin{vmatrix} -1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & -1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & -1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & -1 \end{vmatrix} = -2^4.$$

Μπορείτε να γενικεύσετε αυτά τα αποτελέσματα για $N \times N$ οριζούσα;

4.3.16. Αποδείξτε ότι

$$\begin{vmatrix} 0 & a & b & c & d \\ -a & 0 & a & b & c \\ -b & -a & 0 & a & b \\ -c & -b & -a & 0 & a \\ -d & -c & -b & -a & 0 \end{vmatrix} = 0.$$

4.3.17. Αποδείξτε ότι

$$\begin{vmatrix} a & a & a & a \\ a & b & b & b \\ a & b & c & c \\ a & b & c & d \end{vmatrix} = a(b-c)(d-c)(a-b).$$

4.3.18. Για $M \times M$ πίνακες $\mathbf{A}$, $\mathbf{C}$ αποδείξτε ότι

$$\begin{vmatrix} \mathbf{A} & \mathbf{0} \\ \mathbf{B} & \mathbf{C} \end{vmatrix} = |\mathbf{A}| \cdot |\mathbf{C}|.$$

4.3.19. Βρείτε την παραγώγο ως προς x της ορίζουσας

$$\begin{vmatrix} 1 & x^2 \\ x & 2x+1 \end{vmatrix}.$$

Απ. $2 - 3x^2$.

4.3.20. Βρείτε την παραγώγο ως προς x της ορίζουσας

$$\begin{vmatrix} x+2 & x & e^x \\ x+1 & e^x & x+3 \\ e^x & x-7 & x^4 \end{vmatrix}$$

Απ. $7x^4e^x + x^5e^x - 3x^2 + 4x + 29 + 8x^3e^x - 6x^5 + 2e^xx^2 + e^xx - 10e^x - 5x^4 - 3e^{3x}$.

4.3.21. Αν για τον πίνακα $\mathbf{A}$ ισχύει $a_{ij} = \bar{a}_{ji}$ (όπου $\bar{z}$ είναι ο μιγαδικός συζυγής του z), αποδείξτε ότι $|\mathbf{A}|$ είναι πραγματικός αριθμός.

4.3.22. Αποδείξτε ότι

$$(\mathbf{I} + \mathbf{A})^{-1} = \mathbf{I} - (\mathbf{I} + \mathbf{A})^{-1} \mathbf{A} \text{ και } (\mathbf{I} + \mathbf{PQ})^{-1} \mathbf{P} = \mathbf{P} (\mathbf{I} + \mathbf{QP})^{-1}.$$

4.3.23. Αποδείξτε ότι

$$(\mathbf{A} + \mathbf{UCV})^{-1} = \mathbf{A}^{-1} - \mathbf{A}^{-1} (\mathbf{C}^{-1} + \mathbf{VAU})^{-1} \mathbf{VA}^{-1}.$$

4.3.24. Εστω $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$ της μορφής

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 0 & 1 & \dots & 1 \\ 1 & 0 & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 1 & \dots & \dots & 0 \end{bmatrix}$$

Δείξτε ότι $|\mathbf{A}| = (-1)^{N-1} (N-1)$.

4.3.25. Εστω $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$ της μορφής

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} a+b & a & \dots & a \\ a & a+b & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a & \dots & \dots & a+b \end{bmatrix}$$

Δείξτε ότι $|\mathbf{A}| = b^{N-1} (Na + b)$.

4.3.26. Δειξτε ότι

$$\begin{vmatrix} 0 & a_1 & b_1 & c_1 & d_1 \\ -a_1 & 0 & a_2 & b_2 & c_2 \\ -b_1 & -a_2 & 0 & a_3 & b_3 \\ -c_1 & -b_2 & -a_3 & 0 & a_4 \\ -d_1 & -c_2 & -b_3 & -a_4 & 0 \end{vmatrix} = 0.$$

4.3.27. Δειξτε ότι

$$\begin{vmatrix} 1+a_1 & a_2 & a_3 & \dots & a_N \\ a_1 & 1+a_2 & a_3 & \dots & a_N \\ a_1 & a_2 & 1+a_3 & \dots & a_N \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_1 & a_2 & a_3 & \dots & 1+a_N \end{vmatrix} = 1 + a_1 + a_2 + \dots + a_N.$$

4.3.28. Για την παρακατω οριζουσα ταξεως $2N$ δειξτε ότι

$$\begin{vmatrix} a & 0 & \dots & 0 & b \\ 0 & a & \dots & b & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & b & \dots & a & 0 \\ b & 0 & \dots & 0 & a \end{vmatrix} = (a^2 - b^2) \dots$$

4.3.29. Δειξτε ότι

$$\begin{vmatrix} a & -b & -a & b_1 \\ b & a & -b & -a \\ c & -d & c & -d \\ d & c & d & c \end{vmatrix} = 4 \cdot (a^2 + b^2) \cdot (c^2 + d^2).$$

4.3.30. Δειξτε ότι

$$\begin{vmatrix} 1+x & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1-x & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1+z & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 1-z \end{vmatrix} = x^2 z^2.$$

4.3.31. Δειξτε ότι

$$\begin{vmatrix} 0 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & x & y \\ 1 & x & 0 & z \\ 1 & y & z & 0 \end{vmatrix} = x^2 + y^2 + z^2 - 2 \cdot (xy + yz + zx).$$

4.3.32. Δίνεται $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$ που ικανοποιεί:

$$\mathbf{A}_{mn} = a \text{ για } m = n, \quad \mathbf{A}_{mn} = b \text{ για } m \neq n.$$

- (α) Δειξτε ότι αν υπάρχει ο $\mathbf{A}^{-1}$ τότε $(\mathbf{A}^{-1})_{mn} = x$ για $m = n$ και $(\mathbf{A}^{-1})_{mn} = y$ για $m \neq n$.
 (β) βρείτε ικανή και αναγκαία συνθήκη μεταξύ των a, b ώστε να υπάρχει ο $\mathbf{A}^{-1}$.

4.3.33. Δείξτε ότι

$$\begin{vmatrix} 0 & 1 & 2 & \dots & N-1 \\ 1 & 0 & 1 & \dots & N-2 \\ 2 & 1 & 0 & \dots & N-3 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ N-1 & N-2 & N-3 & \dots & 0 \end{vmatrix} = (-1)^{N-1} \cdot 2^{N-2} \cdot (N-1).$$

4.3.34. Δείξτε ότι

$$\begin{vmatrix} 0 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 0 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 1 & 0 \end{vmatrix} = 4(-1)^4$$

Γενικεύστε για οριζούσα N -στης τάξης.

4.3.35. Δείξτε ότι

$$\begin{vmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 0 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 1 & 0 \end{vmatrix} = (-1)^4$$

Γενικεύστε για οριζούσα N -στης τάξης.

4.3.36. Δείξτε ότι

$$\begin{vmatrix} a & 1 & 1 & 1 & \dots & 1 \\ 1 & a & 1 & 1 & \dots & a \\ 1 & 1 & a & 1 & \dots & 1 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 1 & 1 & 1 & 1 & \dots & a \end{vmatrix} = (a-1)^{N-1} (a+N-1).$$

4.3.37. Εστω ότι $a_1 a_2 \dots a_N \neq 0$. Δείξτε ότι

$$\begin{vmatrix} 1+a_1 & 1 & 1 & 1 & \dots & 1 \\ 1 & 1+a_2 & 1 & 1 & \dots & a \\ 1 & 1 & 1+a_3 & 1 & \dots & 1 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 1 & 1 & 1 & 1 & \dots & 1+a_N \end{vmatrix} = a_1 a_2 \dots a_N \cdot \left(1 + \frac{1}{a_1} + \dots + \frac{1}{a_N} \right).$$

4.3.38. Δίνεται ο $N \times N$ πίνακας

$$\mathbf{A}_N = \begin{bmatrix} a & 1 & 0 & 0 & \dots & 0 \\ 1 & a & 1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 1 & a & 1 & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \dots & a \end{bmatrix}.$$

Δείξτε ότι $|\mathbf{A}_N| = a |\mathbf{A}_{N-1}| - |\mathbf{A}_{N-2}|$. Κατόπιν βρείτε την τιμή της $|\mathbf{A}_N|$.

4.3.39. Δείξτε ότι

$$\begin{vmatrix} (a_2 + a_3)^2 & a_1^2 & a_2^2 \\ a_2^2 & (a_3 + a_1)^2 & a_2^2 \\ a_3^2 & a_3^2 & (a_1 + a_2)^2 \end{vmatrix} = 2a_1a_2a_3 \cdot (a_1 + a_2 + a_3)^2.$$

Γενικεύστε για οριζούσα N -στης τάξης.

4.3.40. Δείξτε ότι

$$\begin{vmatrix} x_1 + y_1 & y_1 + z_1 & z_1 + x_1 \\ x_2 + y_2 & y_2 + z_2 & z_2 + x_2 \\ x_3 + y_3 & y_3 + z_3 & z_3 + x_3 \end{vmatrix} = 2 \cdot \begin{vmatrix} x_1 & y_1 & z_1 \\ x_2 & y_2 & z_2 \\ x_3 & y_3 & z_3 \end{vmatrix}.$$

4.3.41. Δείξτε ότι

$$\begin{vmatrix} x & a & b & x \\ a & x & x & b \\ b & x & x & a \\ x & b & a & x \end{vmatrix} = (a + b - 2x)(a + b + 2x)(b - a)^2.$$

4.3.42. Δείξτε ότι

$$\begin{vmatrix} \sum_{n=1}^1 & \sum_{n=1}^1 & \sum_{n=1}^1 & \cdots & \sum_{n=1}^1 \\ \sum_{n=1}^1 & \sum_{n=1}^2 & \sum_{n=1}^2 & \cdots & \sum_{n=1}^2 \\ \sum_{n=1}^1 & \sum_{n=1}^2 & \sum_{n=1}^3 & \cdots & \sum_{n=1}^3 \\ \cdots & \cdots & \cdots & \cdots & \cdots \\ \sum_{n=1}^1 & \sum_{n=1}^2 & \sum_{n=1}^3 & \cdots & \sum_{n=1}^N \end{vmatrix} = N!.$$

4.3.43. Αποδείξτε ότι

$$\begin{bmatrix} 1 & -a & 0 \\ 0 & 1 & -a \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}^{-1} = \begin{bmatrix} 1 & a & a^2 \\ 0 & 1 & a \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Γενικεύστε για $N \times N$ πίνακες.

4.3.44. Αποδείξτε ότι

$$\begin{bmatrix} a & 1 & 1 \\ 1 & a & 1 \\ 1 & 1 & a \end{bmatrix}^{-1} = \begin{bmatrix} \frac{a+1}{a^2+a-2} & -\frac{1}{a^2+a-2} & -\frac{1}{a^2+a-2} \\ -\frac{1}{a^2+a-2} & \frac{a+1}{a^2+a-2} & -\frac{1}{a^2+a-2} \\ -\frac{1}{a^2+a-2} & -\frac{1}{a^2+a-2} & \frac{a+1}{a^2+a-2} \end{bmatrix}.$$

Γενικεύστε για $N \times N$ πίνακες.

4.3.45. Εστω $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$ τέτοιος ώστε $\mathbf{I} + \mathbf{A} + \mathbf{A}^2 + \dots + \mathbf{A}^K = \mathbf{0}$. Αποδείξτε ότι $\mathbf{A}^{-1} = \mathbf{A}^K$.

Κεφάλαιο 5

Οριζουσες και Συστήματα Γραμμικών Εξισώσεων

5.1 Θεωρία

5.1.1. Εστω το σύστημα N γραμμικών εξισώσεων με N αγνώστους

$$\begin{aligned}a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1N}x_N &= b_1 \\a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2N}x_N &= b_2 \\&\dots \\a_{N1}x_1 + a_{N2}x_2 + \dots + a_{NN}x_N &= b_N\end{aligned}\tag{5.1}$$

Το σύστημα μπορεί να γραφτεί και στην μορφή

$$\begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1N} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2N} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{N1} & a_{N2} & \dots & a_{NN} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \dots \\ x_N \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} b_1 \\ b_2 \\ \dots \\ b_N \end{bmatrix}\tag{5.2}$$

ή και

$$\mathbf{Ax} = \mathbf{b}.\tag{5.3}$$

όπου

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1N} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2N} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{N1} & a_{N2} & \dots & a_{NN} \end{bmatrix}, \quad \mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \dots \\ x_N \end{bmatrix}, \quad \mathbf{b} = \begin{bmatrix} b_1 \\ b_2 \\ \dots \\ b_N \end{bmatrix}.$$

5.1.2. Αν $|\mathbf{A}| \neq 0$, τότε η μοναδική λύση της (5.3) είναι

$$\mathbf{x} = \mathbf{A}^{-1}\mathbf{b}.\tag{5.4}$$

5.1.3. (Κανονας του *Cramer*) Αν $|A| \neq 0$, τότε η μοναδική λύση της (5.3) είναι:

$$x_1 = \frac{\begin{vmatrix} b_1 & a_{12} & \dots & a_{1N} \\ b_2 & a_{22} & \dots & a_{2N} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ b_N & a_{N2} & \dots & a_{NN} \end{vmatrix}}{\begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1N} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2N} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{N1} & a_{N2} & \dots & a_{NN} \end{vmatrix}}, x_2 = \frac{\begin{vmatrix} a_{11} & b_1 & \dots & a_{1N} \\ a_{21} & b_2 & \dots & a_{2N} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{N1} & b_N & \dots & a_{NN} \end{vmatrix}}{\begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1N} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2N} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{N1} & a_{N2} & \dots & a_{NN} \end{vmatrix}}, \dots, x_N = \frac{\begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & b_1 \\ a_{21} & a_{22} & \dots & b_2 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{N1} & a_{N2} & \dots & b_N \end{vmatrix}}{\begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1N} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2N} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{N1} & a_{N2} & \dots & a_{NN} \end{vmatrix}}. \quad (5.5)$$

5.1.4. Εστω ότι ο A είναι $M \times N$, και $M < N$. Το σύστημα $Ax = b$, δηλ.

$$\begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1N} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2N} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{M1} & a_{M2} & \dots & a_{MN} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \dots \\ x_N \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} b_1 \\ b_2 \\ \dots \\ b_M \end{bmatrix} \quad (5.6)$$

είναι μη τετραγωνικό και μαλιστα έχει περισσότερους αγνώστους αποτι εξισώσεις. Ωστόσο, μπορεί να λυθεί με τον κανονα του *Cramer*, ως εξής. Το ξαναγραφουμε στην μορφή

$$\begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1M} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2M} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{M1} & a_{M2} & \dots & a_{MM} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \dots \\ x_M \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \hat{b}_1 \\ \hat{b}_2 \\ \dots \\ \hat{b}_M \end{bmatrix} \quad (5.7)$$

οπου

$$\begin{bmatrix} \hat{b}_1 \\ \hat{b}_2 \\ \dots \\ \hat{b}_M \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} b_1 \\ b_2 \\ \dots \\ b_M \end{bmatrix} - \begin{bmatrix} a_{1,M+1} & a_{1,M+2} & \dots & a_{1,N} \\ a_{2,M+1} & a_{2,M+2} & \dots & a_{2,N} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{M,M+1} & a_{M,M+2} & \dots & a_{M,N} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_{M+1} \\ x_{M+2} \\ \dots \\ x_N \end{bmatrix}. \quad (5.8)$$

Οποτε μπορούμε να λυσουμε την (5.7), αρκει να ισχυει

$$\begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1M} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2M} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{M1} & a_{M2} & \dots & a_{MM} \end{vmatrix} \neq 0,$$

και να υπολογισουμε τους αγνώστους $x_1, x_2, \dots, x_M$ συναρτησει των $x_{M+1}, \dots, x_N$. Ετσι παινουμε απειρες λυσεις, που εξαρτωνται απο τις ελευθερες μεταβλητες $x_{M+1}, x_{M+2}, \dots, x_N$, οι οποιες μπορούν να παρουν αυθαιρετες τιμες.

5.1.5. Για το τετραγωνικό σύστημα $Ax = b$ ισχυουν τα εξής.

1. Αν $|A| \neq 0$, το σύστημα έχει μοναδική λύση αυτή που δινεται απο τον κανονα του *Cramer*. Στην ειδική περίπτωση που το σύστημα είναι ομογενές ($b = 0$) η μοναδική λύση είναι η μηδενική: $x_1 = x_2 = \dots = x_N = 0$.

2. Αν $|A| = 0$ και $b = 0$ (ομογενές σύστημα) το σύστημα έχει *απειρες* λύσεις, εκ των οποίων μια είναι η μηδενική.
3. Αν $|A| = 0$ και $b \neq 0$ (μη ομογενές σύστημα) το σύστημα θα έχει ή απειρες ή καμία λύση.

5.1.6. Το τετραγωνικό ομογενές σύστημα $Ax = 0$ έχει *μη μηδενική* λύση αν $|A| = 0$.

5.2 Λυμένα Προβλήματα

5.2.1. Αποδειξτε ότι, αν υπάρχει ο A^{-1} , τότε η μοναδική λύση της $Ax = b$ είναι $x = A^{-1}b$.

Απάντηση. Αφού ο A^{-1} υπάρχει έχουμε

$$Ax = b \Rightarrow A^{-1}Ax = A^{-1}b \Rightarrow Ix = A^{-1}b \Rightarrow x = A^{-1}b.$$

5.2.2. Λύστε με χρήση του αντιστροφού πίνακα το σύστημα

$$\begin{aligned} x_1 + 2x_2 &= 1 \\ 2x_1 - x_2 &= -3 \end{aligned}$$

Απάντηση. Θα γράψουμε το σύστημα στην μορφή $Ax = b$ και θα βρούμε την λύση από την σχέση $x = A^{-1}b$. Έχουμε

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 2 & -1 \end{bmatrix}, \quad b = \begin{bmatrix} 1 \\ -3 \end{bmatrix}, \quad A^{-1} = \begin{bmatrix} \frac{1}{5} & \frac{2}{5} \\ \frac{2}{5} & -\frac{1}{5} \end{bmatrix},$$

$$x = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \frac{1}{5} & \frac{2}{5} \\ \frac{2}{5} & -\frac{1}{5} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ -3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

5.2.3. Λύστε με χρήση του αντιστροφού πίνακα το σύστημα

$$\begin{aligned} x_1 + x_2 &= 5 \\ x_1 - x_2 &= -1 \end{aligned}$$

Απάντηση. Έχουμε

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 1 & -1 \end{bmatrix}, \quad b = \begin{bmatrix} 5 \\ -1 \end{bmatrix}, \quad A^{-1} = \begin{bmatrix} \frac{1}{2} & \frac{1}{2} \\ \frac{1}{2} & -\frac{1}{2} \end{bmatrix},$$

$$x = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \frac{1}{2} & \frac{1}{2} \\ \frac{1}{2} & -\frac{1}{2} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 5 \\ -1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2 \\ 3 \end{bmatrix}.$$

5.2.4. Λύστε με χρήση του αντιστροφού πίνακα το σύστημα

$$\begin{aligned} x_1 + 2x_2 &= 1 \\ 2x_1 + 4x_2 &= 0 \end{aligned}$$

Απάντηση. Παρατηρούμε ότι

$$|A| = \begin{vmatrix} 1 & 2 \\ 2 & 4 \end{vmatrix} = 0,$$

οπότε ο A^{-1} δεν υπάρχει και το σύστημα δεν μπορεί ναλυθεί με τον αντιστροφο πίνακα.

5.2.5. Λύστε με χρήση του αντιστροφου πίνακα το σύστημα

$$\begin{aligned}x_1 + 2x_2 + x_3 &= 2 \\2x_1 - x_2 + 2x_3 &= -1 \\2x_1 + x_2 + x_3 &= 1\end{aligned}$$

Απάντηση. Έχουμε

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 2 & -1 & 2 \\ 2 & 1 & 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{b} = \begin{bmatrix} 2 \\ -1 \\ 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{A}^{-1} = \begin{bmatrix} -\frac{3}{5} & -\frac{1}{5} & 1 \\ \frac{1}{5} & -\frac{1}{5} & 0 \\ \frac{4}{5} & -\frac{1}{5} & -1 \end{bmatrix},$$

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -\frac{3}{5} & -\frac{1}{5} & 1 \\ \frac{1}{5} & -\frac{1}{5} & 0 \\ \frac{4}{5} & -\frac{1}{5} & -1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 \\ -1 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}.$$

5.2.6. Λύστε με χρήση του αντιστροφου πίνακα το σύστημα

$$\begin{aligned}x_1 + 2x_2 + x_3 &= 0 \\2x_1 - x_2 + 2x_3 &= 0 \\x_1 + x_2 + x_3 &= 0\end{aligned}$$

έχουμε

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 2 & -1 & 2 \\ 1 & 1 & 1 \end{bmatrix} \text{ και } |\mathbf{A}| = \begin{vmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 2 & -1 & 2 \\ 1 & 1 & 1 \end{vmatrix} = 0$$

αρα ο $\mathbf{A}^{-1}$ δεν υπάρχει και το σύστημα δεν μπορεί να λυθεί με τον αντιστροφο.

5.2.7. Αποδείξτε τον κανόνα του *Cramer* (5.1.3).

Απάντηση. Εστω $\mathbf{A}_n$ ο πίνακας που προκύπτει από τον $\mathbf{A}$ αν αντικαταστήσουμε την i -στη στήλη με την $\mathbf{b}$. Όμως, με ανάπτυξη της οριζουσας κατά την n -στη στήλη έχουμε

$$|\mathbf{A}_n| = \sum_{k=1}^N b_k A_{kn}. \quad (5.9)$$

(Εδώ χρησιμοποιήσαμε το γεγονός ότι οι $\mathbf{A}_n$ και $\mathbf{A}$ έχουν ίδια ελασσона A_{kn} - γιατί ισχύει αυτο;). Πρέπει να ελεγχουμε ότι το διάνυσμα $\mathbf{x}$ του κανόνα του *Cramer* είναι οντως μια λύση του $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$. Θέτουμε λοιπόν (για $n = 1, 2, \dots, N$)

$$x_n = \frac{1}{|\mathbf{A}|} \sum_{k=1}^N b_k A_{kn} \quad (5.10)$$

και πρέπει (χρησιμοποιώντας την (5.9)) να έχουμε για $i = 1, 2, \dots, N$:

$$\sum_{n=1}^N a_{in} x_n = \sum_{n=1}^N \frac{a_{in}}{|\mathbf{A}|} \sum_{k=1}^N b_k A_{kn} = \frac{1}{|\mathbf{A}|} \sum_{k=1}^N \left(\sum_{n=1}^N a_{in} A_{kn} \right) b_k.$$

Αρκει τώρα να δειξουμε οτι

$$\sum_{n=1}^N a_{in} A_{kn} = \begin{cases} |A| & \text{οταν } i = k, \\ 0 & \text{οταν } i \neq k. \end{cases}$$

Αλλα $\sum_{n=1}^N a_{in} A_{in} = |A|$ ειναι απλα ο τυπος της οριζουσας υπολογισμενης ως προς την i -στη στηλη. Και $\sum_{n=1}^N a_{in} A_{kn} = 0$, $i \neq k$, λεει απλα οτι η οριζουσα ενος πινακα (ποιου;) που εχει δυο ιδιες γραμμες ισουται με μηδεν. Αρα το διανυσμα x της (5.10) ειναι μια (η μοναδικη!) λυση του $Ax = b$.

5.2.8. Λυστε τα παρακατω συστηματα (οπου αυτο ειναι δυνατο) χρησιμοποιωντας τον κανονα του *Cramer*.

$$\begin{array}{lcl} x_1 + 2x_2 = 1 & x_1 + x_2 = 5 & x_1 + 2x_2 = 1 \\ 2x_1 - x_2 = -3 & x_1 - x_2 = -1 & 2x_1 + 4x_2 = 0 \end{array}$$

Απάντηση. Για το

$$\begin{array}{l} x_1 + 2x_2 = 1 \\ 2x_1 - x_2 = -3 \end{array}$$

εχουμε

$$x_1 = \frac{\begin{vmatrix} 1 & 2 \\ -3 & -1 \end{vmatrix}}{\begin{vmatrix} 1 & 2 \\ 2 & -1 \end{vmatrix}} = -1, \quad x_2 = \frac{\begin{vmatrix} 1 & 1 \\ 2 & -3 \end{vmatrix}}{\begin{vmatrix} 1 & 2 \\ 2 & -1 \end{vmatrix}} = 1.$$

Για το

$$\begin{array}{l} x_1 + x_2 = 5 \\ x_1 - x_2 = -1 \end{array}$$

εχουμε

$$x_1 = \frac{\begin{vmatrix} 5 & 1 \\ -1 & -1 \end{vmatrix}}{\begin{vmatrix} 1 & 1 \\ 1 & -1 \end{vmatrix}} = 2, \quad x_2 = \frac{\begin{vmatrix} 1 & 5 \\ 1 & -1 \end{vmatrix}}{\begin{vmatrix} 1 & 1 \\ 1 & -1 \end{vmatrix}} = 3.$$

Για το

$$\begin{array}{l} x_1 + 2x_2 = 1 \\ 2x_1 + 4x_2 = 0 \end{array}$$

πατηνουμε οτι

$$\begin{vmatrix} 1 & 2 \\ 2 & 4 \end{vmatrix} = 0,$$

οποτε ο κανονα του *Cramer* δεν εφαρμoζεται. Επισης πατηνουμε οτι οι δυο εξισωσεις ειναι ασυμβατες, αρα το συστημα ειναι αδυνατο.

5.2.9. Λυστε το παρακατω συστημα χρησιμοποιωντας τον κανονα του *Cramer*.

$$\begin{array}{l} x_1 + 2x_2 + x_3 = 2 \\ 2x_1 - x_2 + 2x_3 = -1 \\ 2x_1 + x_2 + x_3 = 1 \end{array} \quad (5.11)$$

Απάντηση.

$$x_1 = \frac{\begin{vmatrix} 2 & 2 & 1 \\ -1 & -1 & 2 \\ 1 & 1 & 1 \end{vmatrix}}{\begin{vmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 2 & -1 & 2 \\ 2 & 1 & 1 \end{vmatrix}} = \frac{0}{5} = 0, x_2 = \frac{\begin{vmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 2 & -1 & 2 \\ 2 & 1 & 1 \end{vmatrix}}{\begin{vmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 2 & -1 & 2 \\ 2 & 1 & 1 \end{vmatrix}} = \frac{5}{5} = 1, x_3 = \frac{\begin{vmatrix} 1 & 2 & 2 \\ 2 & -1 & -1 \\ 2 & 1 & 1 \end{vmatrix}}{\begin{vmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 2 & -1 & 2 \\ 2 & 1 & 1 \end{vmatrix}} = \frac{0}{5} = 0.$$

5.2.10. Λύστε το παρακάτω σύστημα χρησιμοποιώντας τον κανόνα του *Cramer*.

$$\begin{aligned} x_1 + 2x_2 + x_3 &= 0 \\ 2x_1 - x_2 + 2x_3 &= 0 \\ x_1 + x_2 + x_3 &= 0 \end{aligned}$$

Απάντηση. Έχουμε

$$\begin{vmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 2 & -1 & 2 \\ 1 & 1 & 1 \end{vmatrix} = 0$$

αρα καταρχήν δεν μπορούμε να εφαρμόσουμε τον κανόνα του *Cramer*. Όμως μπορούμε να εφαρμόσουμε το εξής τεχνασμα. Παιρνουμε τις δυο πρώτες εξισώσεις και έχουμε το υπο-σύστημα

$$\begin{aligned} x_1 + 2x_2 + x_3 &= 0 \\ 2x_1 - x_2 + 2x_3 &= 0 \end{aligned}$$

το οποίο ξαναγραφουμε ως

$$\begin{aligned} x_1 + 2x_2 &= -x_3 \\ 2x_1 - x_2 &= -2x_3 \end{aligned}$$

Για το σύστημα αυτό έχουμε

$$x_1 = \frac{\begin{vmatrix} -x_3 & 2 \\ -2x_3 & -1 \end{vmatrix}}{\begin{vmatrix} 1 & 2 \\ 2 & -1 \end{vmatrix}} = -x_3, \quad x_2 = \frac{\begin{vmatrix} 1 & -x_3 \\ 2 & -2x_3 \end{vmatrix}}{\begin{vmatrix} 1 & 2 \\ 2 & -1 \end{vmatrix}} = 0.$$

Επαληθεύουμε την τρίτη εξίσωση. Πραγματι, αντικαθιστώντας τις τιμές των x_1, x_2 στην τρίτη εξίσωση της (5.11), έχουμε

$$x_1 + x_2 + x_3 = -x_3 + 0 + x_3 = 0.$$

Οποτε η λύση του αρχικού συστήματος είναι

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} -x_3 \\ 1 \\ x_3 \end{bmatrix} = t \cdot \begin{bmatrix} -1 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Φαίνεται δηλαδή ότι το $x_3 = t$ επιλέγεται αυθαίρετα και έχουμε απείρως λύσεων (μία για κάθε τιμή του x_3). Η λύση μπορεί γραφτεί και ως εξής:

$$\mathbf{x} = t \cdot \begin{bmatrix} -1 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

5.2.11. Λύστε το παρακάτω σύστημα χρησιμοποιώντας τον κανόνα του *Cramer*.

$$\begin{aligned}x_1 + 2x_2 + x_3 &= 2 \\2x_1 - x_2 + 2x_3 &= -1 \\x_1 + x_2 + x_3 &= 1\end{aligned}$$

Απάντηση. Έχουμε

$$\begin{vmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 2 & -1 & 2 \\ 1 & 1 & 1 \end{vmatrix} = 0$$

αρα δεν μπορούμε να εφαρμόσουμε τον κανόνα του *Cramer* αμέσως. Παιρνουμε τις δυο πρώτες εξισώσεις και έχουμε το υπο-σύστημα

$$\begin{aligned}x_1 + 2x_2 + x_3 &= 2 \\2x_1 - x_2 + 2x_3 &= -1\end{aligned}$$

το οποίο ξαναγράφουμε ως

$$\begin{aligned}x_1 + 2x_2 &= 2 - x_3 \\2x_1 - x_2 &= -1 - 2x_3\end{aligned}$$

Για το σύστημα αυτό έχουμε

$$x_1 = \frac{\begin{vmatrix} 2 - x_3 & 2 \\ -1 - 2x_3 & -1 \end{vmatrix}}{\begin{vmatrix} 1 & 2 \\ 2 & -1 \end{vmatrix}} = -x_3, \quad x_2 = \frac{\begin{vmatrix} 1 & 2 - x_3 \\ 2 & -1 - 2x_3 \end{vmatrix}}{\begin{vmatrix} 1 & 2 \\ 2 & -1 \end{vmatrix}} = 1.$$

Επαληθεύουμε την τρίτη εξίσωση. Πραγματι έχουμε

$$x_1 + x_2 + x_3 = -x_3 + 1 + x_3 = 1.$$

Οπότε η λύση του αρχικού συστήματος είναι

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} + t \cdot \begin{bmatrix} -1 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}$$

για τυχόν $t \in \mathbb{R}$ (απειρία λύσεων). Ποια είναι η σχέση του συστήματος με αυτό της προηγούμενης άσκησης; Πια είναι η σχέση των λύσεων;

5.2.12. Υπολογίστε τον αντιστρόφο του

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \\ -1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 1 \end{bmatrix}$$

με χρήση του κανόνα του *Cramer*.

Απάντηση. Για

$$\mathbf{A}^{-1} = \begin{bmatrix} x_{11} & x_{12} & x_{13} \\ x_{21} & x_{22} & x_{23} \\ x_{31} & x_{32} & x_{33} \end{bmatrix}$$

πρέπει να έχουμε

$$\begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \\ -1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_{11} & x_{12} & x_{13} \\ x_{21} & x_{22} & x_{23} \\ x_{31} & x_{32} & x_{33} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

το οποίο μπορεί να ξαναγραφτεί ως τρία χωριστά υποσυστήματα:

$$\begin{aligned} \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \\ -1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_{11} \\ x_{21} \\ x_{31} \end{bmatrix} &= \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}, \\ \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \\ -1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_{12} \\ x_{22} \\ x_{32} \end{bmatrix} &= \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \\ \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \\ -1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_{13} \\ x_{23} \\ x_{33} \end{bmatrix} &= \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}. \end{aligned}$$

Για το πρώτο σύστημα έχουμε

$$x_{11} = \frac{\begin{vmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 1 \end{vmatrix}}{\begin{vmatrix} 1 & 2 & 3 \\ -1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 1 \end{vmatrix}} = \frac{1}{2}, \quad x_{21} = \frac{\begin{vmatrix} 1 & 1 & 3 \\ -1 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 \end{vmatrix}}{\begin{vmatrix} 1 & 2 & 3 \\ -1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 1 \end{vmatrix}} = -\frac{1}{2}, \quad x_{31} = \frac{\begin{vmatrix} 1 & 2 & 1 \\ -1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \end{vmatrix}}{\begin{vmatrix} 1 & 2 & 3 \\ -1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 1 \end{vmatrix}} = \frac{1}{2}$$

Με αντιστοίχο τρόπο υπολογίζουμε τα $x_{21}, x_{22}, \dots, x_{33}$ και τελικά παίρνουμε

$$\begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \\ -1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 1 \end{bmatrix}^{-1} = \begin{bmatrix} \frac{1}{2} & -\frac{1}{2} & -1 \\ -\frac{1}{2} & -\frac{1}{2} & 2 \\ \frac{1}{2} & \frac{1}{2} & -1 \end{bmatrix}.$$

5.2.13. Αποδείξτε την 5.1.5.

Απάντηση. Αν $|\mathbf{A}| \neq 0$, τότε υπάρχει ο (μοναδικός) $\mathbf{A}^{-1}$ και άρα η μοναδική λύση της $\mathbf{A}\mathbf{x} = \mathbf{b}$ είναι η $\mathbf{x} = \mathbf{A}^{-1}\mathbf{b}$. Αν $\mathbf{b} = \mathbf{0}$, τότε $\mathbf{x} = \mathbf{A}^{-1}\mathbf{0} = \mathbf{0}$.

Αν $|\mathbf{A}| = 0$ και $\mathbf{b} = \mathbf{0}$, βρίσκουμε τον μεγαλύτερο τετραγωνικό υποπίνακα του $\mathbf{A}$, εστω $\mathbf{A}'$, ο οποίος έχει μη μηδενική ορίζουσα. Ένας τέτοιος πίνακας πρέπει να υπάρχει γιατί γιατί σε αντίθετη περίπτωση όλα τα στοιχεία του $\mathbf{A}$ είναι μηδενικά (αποδείξτε το!) και το σύστημα είναι τετριμμένο. Χρησιμοποιώντας τον $\mathbf{A}'$, λύνουμε το αντιστοίχο υποσυστήμα, στο οποίο θα εμφανίζονται ελεύθερες μεταβλητές $x_{n_1}, x_{n_2}, \dots$, άρα θα έχουμε απείρες λύσεις. Μια από αυτές τις λύσεις θα είναι η μηδενική, επειδή ισχύει $\mathbf{A}\mathbf{0} = \mathbf{b} = \mathbf{0}$.

Εστω τώρα ότι $|A| = 0$ και $b \neq 0$ και το σύστημα $Ax = b$ έχει μια λύση u , δηλ.

$$Au = b.$$

Θεωρείστε τώρα το σύστημα $Ax = 0$ το οποίο έχει απείρες λύσεις (αφού $|A| = 0$). Ας παρῶ δυο τυχούσες λύσεις, τις x' και x'' , $x' \neq x''$. Τότε

$$\left. \begin{array}{l} Au = b \\ Ax' = 0 \end{array} \right\} \Rightarrow A \cdot (u + x') = b + 0 = b,$$

δηλ. το $z' = u + x'$ είναι μια λύση του $Ax = b$ με ίδιο τρόπο βρίσκουμε ότι το $z'' = u + x''$ είναι μια *αλλη* λύση του $Ax = b$, διαφορετική της z' (διότι $x' \neq x'' \Rightarrow x' + b \neq x'' + b$). Έτσι, για κάθε μια από τις απείρες λύσεις του $Ax = 0$ παίρνω μια λύση του $Ax = b$ και όλες αυτές είναι διαφορετικές μεταξύ τους. Με άλλα λόγια, αν το $Ax = b$ έχει *μια* λύση, τότε έχει *απείρες*· εναλλακτικά το $Ax = b$ δεν έχει *καμία* λύση.

5.2.14. Δώστε μια γεωμετρική ερμηνεία της 5.1.5 σε σχέση με συστήματα 2×2 .

Απάντηση. Όταν το σύστημα είναι 2×2 έχει την μορφή

$$a_{11}x_1 + a_{12}x_2 = b_1 \quad (5.12)$$

$$a_{21}x_1 + a_{22}x_2 = b_2 \quad (5.13)$$

και οι εξισώσεις (5.12)-(5.13) είναι οι εξισώσεις δυο ευθειών. Ένα σημείο που ικανοποιεί και τις δυο εξισώσεις είναι η τομή των δυο ευθειών. Τώρα,

$$\left| \begin{array}{cc} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{array} \right| \neq 0 \Rightarrow \frac{a_{11}}{a_{21}} \neq \frac{a_{12}}{a_{22}}$$

που σημαίνει ότι οι δυο ευθείες δεν είναι παράλληλες, αρα τέμνονται σε ένα μοναδικό σημείο – δηλ. το σύστημα έχει μοναδική λύση. Επίσης

$$\left| \begin{array}{cc} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{array} \right| = 0 \Rightarrow \frac{a_{11}}{a_{21}} = \frac{a_{12}}{a_{22}}$$

που σημαίνει ότι οι δυο ευθείες είναι *παράλληλες* (αρα δεν τέμνονται σε κανένα σημείο), η συμπίπτουν (αρε τέμνονται σε απείρα σημεία). Στην ειδική περίπτωση που $b_1 = b_2 = 0$, και οι δυο ευθείες περνούν από το σημείο $(0, 0)$ αρα το σύστημα έχει τουλάχιστον μια λύση· αν δε επιπλέον η οριζούσα μηδενίζεται, οι ευθείες περνούν από το $(0, 0)$ και συμπίπτουν – δηλ. το σύστημα έχει απείρες λύσεις.

5.2.15. Δώστε μια γεωμετρική ερμηνεία της 5.1.5 σε σχέση με συστήματα 3×3 .

Απάντηση. Όταν το σύστημα είναι 3×3 έχει την μορφή

$$a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + a_{13}x_3 = b_1 \quad (5.14)$$

$$a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + a_{23}x_3 = b_2 \quad (5.15)$$

$$a_{31}x_1 + a_{32}x_2 + a_{33}x_3 = b_3 \quad (5.16)$$

και αυτές είναι οι εξισώσεις τριών επιπέδων. Η ανάλυση είναι πιο πολύπλοκη αποτι στο 2×2 σύστημα, αλλά ουσιαστικά και πάλι οι περιπτώσεις είναι τρεις: (α) τα δυο επίπεδα τέμνονται σε μια ευθεία η οποία τέμνει το τρίτο επίπεδο σε ένα μοναδικό σημείο ($|A| \neq 0$, μοναδική λύση), (β) τα επίπεδα είτε συμπίπτουν είτε περνούν όλα από μια ευθεία ($|A| = 0$, απείρες λύσεις), (γ) τα δυο τουλάχιστον επίπεδα είναι παράλληλα ($|A| = 0$, καμία λύση).

5.2.16. Αποδείξτε ότι το τετραγωνικό ομογενές σύστημα $Ax = 0$ έχει μη μηδενική λύση αν $|A| = 0$.

Απάντηση. $Ax = 0$ έχει πάντα την μηδενική λύση. Αν έχει και μη μηδενική λύση, τότε θα έχει απείρως λύσεων. Αυτό φαίνεται από την 5.1.5 αλλά μπορούμε να το δούμε και ως εξής: αν $\hat{x}$ είναι μια λύση $A\hat{x} = 0$, τότε για κάθε $\kappa \in \mathbb{R}$ έχουμε

$$A \cdot (\kappa \hat{x}) = \kappa \cdot A\hat{x} = \kappa \cdot 0 = 0,$$

δηλ. το σύστημα έχει απείρως λύσεις (μία για κάθε $\kappa \in \mathbb{R}$). Ξερούμε δε από την 5.1.5 ότι το σύστημα έχει απείρως λύσεις αν $|A| = 0$.

5.2.17. Βρείτε για ποιες τιμές του κ το σύστημα

$$\kappa x_1 + x_2 + x_3 = 1$$

$$x_1 + \kappa x_2 + x_3 = 2$$

$$x_1 + x_2 + \kappa x_3 = 3$$

έχει μοναδική λύση.

Απάντηση. Αν γράψουμε το σύστημα στην μορφή $Ax = b$, τότε

$$|A| = \begin{vmatrix} \kappa & 1 & 1 \\ 1 & \kappa & 1 \\ 1 & 1 & \kappa \end{vmatrix} = \kappa^3 - 3\kappa + 2 = (\kappa + 2)(\kappa - 1)^2.$$

Για να έχει το σύστημα μοναδική λύση, πρέπει $|A| = (\kappa + 2)(\kappa - 1)^2 \neq 0$, δηλ $\kappa \in \mathbb{R} - \{-2, 1\}$.

5.2.18. Βρείτε για ποιες τιμές του κ το σύστημα

$$\kappa x_1 + 2x_2 = 0$$

$$3x_1 + \kappa x_2 = 2$$

έχει απείρως λύσεις.

Απάντηση. Αν γράψουμε το σύστημα στην μορφή $Ax = b$, τότε

$$|A| = \begin{vmatrix} \kappa & 2 \\ 3 & \kappa \end{vmatrix} = \kappa^2 - 6.$$

Αφού το σύστημα είναι ομογενές, θα έχει απείρως λύσεις όταν $|A| = \kappa^2 - 6 = 0$, δηλ. όταν $\kappa = \pm\sqrt{6}$.

5.3 Άλυτα Προβλήματα

5.3.1. Λύστε τα παρακάτω συστήματα (όπου αυτό είναι δυνατό) χρησιμοποιώντας τον κανόνα του *Cramer*.

$$\begin{array}{lll} x_1 + 2x_2 = 1 & x_1 + x_2 = 5 & 2x_1 + x_2 = 5 \\ x_1 - x_2 = -3 & x_1 - x_2 = -1 & x_1 - 2x_2 = -1 \end{array}$$

Απ. $(x_1 = -1, x_2 = 1)$, $(x_1 = 2, x_2 = 3)$, $(x_1 = \frac{9}{5}, x_2 = \frac{7}{5})$.

5.3.2. Λύστε τα παρακάτω συστήματα (όπου αυτό είναι δυνατό) χρησιμοποιώντας τον κανόνα του *Cramer*.

$$\begin{array}{lcl} x_1 + 3x_2 - x_3 = 2 & x_1 + 2x_2 + x_3 = 2 & x_1 + 3x_2 - x_3 = 2 \\ 3x_2 + 2x_3 - x_4 = 5 & 2x_1 - x_2 + 2x_3 = -1 & 3x_1 - x_2 = 5 \\ x_3 + x_4 = 1 & x_1 + x_2 + x_3 = 1 & x_1 + x_2 - x_3 = 1 \\ x_4 = 2 & & \end{array}$$

Απ. $(x_4 = 2, x_3 = -1, x_2 = 3, x_1 = -8)$, $(x_2 = 1, x_3 = x_3, x_1 = -x_3)$, $x_1 = \frac{11}{6}, x_2 = \frac{1}{2}, x_3 = \frac{4}{3}$.

5.3.3. Λύστε τα παρακάτω συστήματα (όπου αυτό είναι δυνατό) χρησιμοποιώντας τον κανόνα του *Cramer*.

$$\begin{array}{lcl} x_1 + x_2 - 2x_3 = 5 & x_1 + x_2 - 2x_3 = 5 & x_1 + x_2 - x_3 = 1 \\ x_1 - x_2 + x_3 = -1 & x_1 + x_3 = -1 & x_1 - x_2 + x_3 = 1 \\ -2x_1 + x_2 + x_3 = 4 & -2x_1 + x_2 + x_3 = 4 & -x_1 + x_2 + x_3 = 1 \end{array}$$

Απ. $(x_1 = \frac{11}{3}, x_2 = 8, x_3 = \frac{10}{3})$, $(x_1 = -\frac{1}{3}, x_2 = 4, x_3 = -\frac{2}{3})$, $(x_1 = 1, x_2 = 1, x_3 = 1)$.

5.3.4. Λύστε τα παρακάτω συστήματα (όπου αυτό είναι δυνατό) χρησιμοποιώντας τον κανόνα του *Cramer*.

$$\begin{array}{lcl} x_1 + 3x_2 - 4x_3 = 0 & x_1 + 3x_2 - 4x_3 = 1 & x_1 + 3x_2 - 4x_3 = 1 \\ x_1 + x_2 - x_3 = 0 & x_1 + x_2 - x_3 = 3 & x_1 + x_2 - x_3 = 2 \\ 2x_1 + 4x_2 - 5x_3 = 0 & 2x_1 + 4x_2 - 5x_3 = 4 & 2x_1 + 4x_2 - 5x_3 = 4 \end{array}$$

Απ. $(x_2 = \frac{3}{2}x_3, x_1 = -\frac{1}{2}x_3, x_3 = x_3)$, $(x_2 = \frac{3}{2}x_3 - 1, x_3 = x_3, x_1 = -\frac{1}{2}x_3 + 4)$, δεν έχει λύση.

5.3.5. Λύστε τα συστήματα των Προβλημάτων 5.3.1 - 5.3.4 με χρήση του αντιστροφικού πίνακα.

5.3.6. Λύστε τα παρακάτω συστήματα (όπου αυτό είναι δυνατό) χρησιμοποιώντας τον κανόνα του *Cramer*.

$$1. \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 3 & 0 & 2 \\ 1 & 2 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{bmatrix} \quad \text{Απ. } \mathbf{x} = \begin{bmatrix} \frac{10}{9} \\ \frac{17}{18} \\ -\frac{2}{3} \end{bmatrix}.$$

$$2. \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 3 & 0 & 2 \\ 1 & 2 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 3 \\ 2 \\ 1 \end{bmatrix} \quad \text{Απ. } \mathbf{x} = \begin{bmatrix} \frac{2}{9} \\ \frac{7}{18} \\ \frac{2}{3} \end{bmatrix}.$$

$$3. \begin{bmatrix} 5 & 2 & 1 \\ 3 & 0 & 2 \\ 2 & 2 & -1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 3 \\ 2 \\ 1 \end{bmatrix} \quad \text{Απ. } \mathbf{x} = \begin{bmatrix} \hat{t}_1 \\ -\frac{7}{4}\hat{t}_1 + 1 \\ -\frac{3}{2}\hat{t}_1 + 1 \end{bmatrix}.$$

$$4. \begin{bmatrix} 5 & 2 & 0 & 0 \\ 3 & 2 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & -1 & 3 \\ 0 & 0 & 2 & 4 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 3 \\ 2 \\ 1 \\ 2 \end{bmatrix} \quad \text{Απ. } \mathbf{x} = \begin{bmatrix} \frac{1}{2} \\ \frac{1}{4} \\ \frac{3}{5} \\ \frac{3}{5} \end{bmatrix}.$$

$$5. \begin{bmatrix} 5 & 2 & 0 & 0 \\ 3 & 2 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & -1 & 3 \\ 0 & 0 & 2 & 4 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 3 \\ 2 \\ 1 \\ 2 \end{bmatrix} \quad \text{Απ. } \mathbf{x} = \begin{bmatrix} \frac{3}{5} \\ 0 \\ \frac{1}{5} \\ \frac{3}{5} \end{bmatrix} ..$$

$$6. \begin{bmatrix} 5 & 2 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & -1 & 3 \\ 0 & 0 & 0 & 4 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 3 \\ 2 \\ 1 \\ 2 \end{bmatrix} \quad \text{Απ. } \mathbf{x} = \begin{bmatrix} \frac{3}{10} \\ \frac{3}{2} \\ \frac{4}{5} \\ \frac{1}{2} \end{bmatrix}.$$

5.3.7. Λύστε τα συστήματα της Άσκησης 5.3.6 με χρήση του αντιστροφικού πίνακα.

5.3.8. Λύστε τα παρακάτω συστήματα.

$$1. \begin{bmatrix} 1 & a & b \\ a & 1 & a \\ a+1 & a+1 & a+b \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 2 \end{bmatrix} \quad \text{Απ. } \mathbf{x} = \begin{bmatrix} \frac{-1+b\hat{t}_1+a-a^2\hat{t}_1}{-1+a^2} \\ -\frac{a+ab\hat{t}_1+1-a\hat{t}_1}{-1+a^2} \\ \hat{t}_1 \end{bmatrix}.$$

$$2. \begin{bmatrix} a & b & c \\ b & c & a \\ a+b & b+c & c+a \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} \quad \text{Απ. } \mathbf{x} = \begin{bmatrix} -\frac{c-c^2\hat{t}_1+ab\hat{t}_1}{b^2-ac} \\ -\frac{-b+bc\hat{t}_1-a^2\hat{t}_1}{b^2-ac} \\ \hat{t}_1 \end{bmatrix}.$$

$$3. \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 3 & 2 & 1 \\ 1 & 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1/2 \end{bmatrix} \quad \text{Απ. } \mathbf{x} = \begin{bmatrix} \hat{t}_1 \\ -2\hat{t}_1 + \frac{1}{2} \\ \hat{t}_1 \end{bmatrix}.$$

5.3.9. Λύστε τα παρακάτω συστήματα.

$$1. \begin{bmatrix} 1 & a & b \\ a & 1 & a \\ b & a & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} \quad \text{Απ. } \mathbf{x} = \begin{bmatrix} -\frac{a-1}{b-2a^2+1} \\ \frac{-2a+b+1}{b-2a^2+1} \\ -\frac{a-1}{b-2a^2+1} \end{bmatrix}.$$

$$2. \begin{bmatrix} a & b & c \\ b & c & a \\ c & b & a \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \quad \text{Απ. } \mathbf{x} = \begin{bmatrix} -\frac{a}{c^2+bc-ab-a^2} \\ -\frac{a}{c^2+bc-ab-a^2} \\ \frac{b+c}{c^2+bc-ab-a^2} \end{bmatrix}.$$

$$3. \begin{bmatrix} -1 & a & 0 \\ 0 & -1 & a \\ 0 & 0 & -1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} \quad \text{Απ. } \mathbf{x} = \begin{bmatrix} -a^2 \\ -a \\ -1 \end{bmatrix}.$$

$$4. \begin{bmatrix} 1 & a & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 1 & a & \dots & 0 \\ 0 & 0 & 1 & \dots & a \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & 0 & \dots & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ \dots \\ x_N \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ \dots \\ 3 \end{bmatrix} \quad \text{Απ. } \mathbf{x} = \begin{bmatrix} -3a^{N-1} \\ \dots \\ 3a^2 \\ -3a \\ 3 \end{bmatrix}.$$

5.3.10. Για ποιες τιμές του a το παρακάτω σύστημα έχει απείρως λύσεων;

$$\begin{bmatrix} a & 2 & 1 \\ 1 & 1 & a \\ 1 & 2 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

Απ. Για $a = 1$ ή $a = \frac{1}{2}$.

5.3.11. Για ποιες τιμές των a, b το παρακάτω σύστημα έχει απείρως λύσεων;

$$\begin{bmatrix} a & 2 & 1 \\ 1 & 1 & a \\ 1 & 2 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

Απ. Για $a = 1$ και b αυθαίρετο, ή για $a \neq 1$ και $b = -1$, ή για $a \neq 1$ και $b = 1$.

5.3.12. Διερευνήστε το πλήθος των λύσεων του παρακάτω συστήματος σε σχέση με τις τιμές του a .

$$\begin{bmatrix} a & 2 & 1 \\ 1 & 1 & a \\ 1 & 2 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}$$

Απ. Για $a = 1$ το σύστημα έχει απείρως λύσεις. Για $a = \frac{1}{2}$ είναι αδύνατο. Για $a \notin \{1, 1/2\}$ έχει μοναδική λύση.

Κεφάλαιο 6

Απαλοιφή Gauss και Συστήματα Γραμμικών Εξισώσεων

6.1 Θεωρία

6.1.1. Εστω το (γενικά μη τετραγωνικό) σύστημα

$$\begin{aligned} a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1N}x_N &= b_1 \\ a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2N}x_N &= b_2 \\ \dots & \\ a_{M1}x_1 + a_{M2}x_2 + \dots + a_{MN}x_N &= b_M \end{aligned} \quad (6.1)$$

6.1.2. Ο επαυξημένος πίνακας του συστήματος είναι ο

$$[\mathbf{A} \quad \mathbf{b}] = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1N} & b_1 \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2N} & b_2 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{M1} & a_{M2} & \dots & a_{MN} & b_M \end{bmatrix}.$$

6.1.3. Λέμε ότι ο $M \times N$ πίνακας $\mathbf{C}$ είναι σε *κλιμακωτή μορφή* αν υπάρχουν αριθμοί $n_1, n_2, \dots, n_M$ τέτοιοι ώστε

1. $1 = n_1 < n_2 < \dots < n_M$.
2. Για $m = 1, 2, \dots, M$ έχουμε $c_{mn} = 0$ όταν $n < n_m$ και $c_{mn_m} \neq 0$.

6.1.4. Τα στοιχεία $c_{11}, c_{2n_2}, \dots, c_{Mn_M}$ λέγονται *κομβοί*. Αν $n_1 = 1, n_2 = 2, n_3 = 3, \dots, n_M = M$, τότε λέμε ότι ο πίνακας είναι σε *τριγωνική μορφή*.

6.1.5. Από το σύστημα $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$ σχηματίζουμε τον επαυξημένο πίνακα $[\mathbf{A} \quad \mathbf{b}]$. Αν αυτός είναι σε κλιμακωτή (τριγωνική) μορφή, λέμε ότι και το σύστημα $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$ είναι σε κλιμακωτή (τριγωνική) μορφή. Βασικές μεταβλητές του συστήματος είναι αυτές που αντιστοιχούν σε κομβούς (δηλ. οι $x_{n_1}, x_{n_2}, \dots$ σύμφωνα με τον συμβολισμό της προηγούμενης παραγράφου) και *ελευθερές* μεταβλητές οι υπολοίπες.

6.1.6. Υπάρχουν τρεις στοιχειώδεις γραμμοπραξίες που μπορούμε να εφαρμόσουμε σε κάθε $M \times N$ πίνακα

$$C = \begin{bmatrix} \mathbf{r}_1 \\ \mathbf{r}_2 \\ \dots \\ \mathbf{r}_M \end{bmatrix}.$$

Οι τρεις στοιχειώδεις γραμμοπραξίες είναι:

1. **εναλλαγή Γραμμών:** εναλλαγή των $\mathbf{r}_m$ και $\mathbf{r}_n$, συμβολίζεται $\mathbf{r}_m \leftrightarrow \mathbf{r}_n$.
2. **πολλαπλασιασμός γραμμής επί αριθμό:** αντικατάσταση της $\mathbf{r}_m$ από ένα πολλαπλάσιο του εαυτού της, συμβολίζεται $\mathbf{r}_m \leftarrow k\mathbf{r}_m$, όπου $k \neq 0$.
3. **προσθήκη γραμμών:** αντικατάσταση της $\mathbf{r}_m$ από το άθροισμα του εαυτού της και ενός πολλαπλασίου της $\mathbf{r}_n$, συμβολίζεται $\mathbf{r}_m \leftarrow \mathbf{r}_m + k\mathbf{r}_n$.

6.1.7. Καθε στοιχειώδης γραμμοπραξία έχει και την *αντιστροφή* της, δηλ. μια άλλη στοιχειώδη γραμμοπραξία η οποία, όταν εφαρμοστεί στον νέο πίνακα, δίνει τον αρχικό. Οι αντιστροφές πράξεις είναι οι εξής:

1. η αντιστροφή της $\mathbf{r}_m \leftrightarrow \mathbf{r}_n$ είναι η $\mathbf{r}_m \leftrightarrow \mathbf{r}_n$.
2. η αντιστροφή της $\mathbf{r}_m \leftarrow k\mathbf{r}_m$ είναι η $\mathbf{r}_m \leftarrow \frac{1}{k}\mathbf{r}_m$.
3. η αντιστροφή της $\mathbf{r}_m \leftarrow \mathbf{r}_m + k\mathbf{r}_n$ είναι η $\mathbf{r}_m \leftarrow \mathbf{r}_m - k\mathbf{r}_n$.

6.1.8. Αν στον αρχικό πίνακα C εφαρμόσουμε μια στοιχειώδη γραμμοπραξία και λάβουμε έναν νέο πίνακα C' , τότε ισχύει $C' = EC$, όπου ο E είναι ο πίνακας που προκύπτει αν εφαρμόσουμε στον μοναδιαίο πίνακα I την αντιστοίχη στοιχειώδη γραμμοπραξία. Ονομάζουμε τους πίνακες E *στοιχειώδεις πίνακες*.

6.1.9. Καθε στοιχειώδης πίνακας E που αναφέρεται στο προηγούμενο εδάφιο έχει αντιστροφή $E' = E^{-1}$ που προκύπτει από τον I αν σε αυτόν εφαρμόσουμε την αντιστροφή γραμμοπραξία. Ισχύει

$$C' = EC \Leftrightarrow C = E^{-1}C'.$$

6.1.10. Εστω σύστημα $Ax = b$. Σχηματίζουμε τον επαυξημένο πίνακα $C = [A \ b]$, εφαρμόζουμε σε αυτόν μια σειρά γραμμοπραξιών και τελικά τον φέρνουμε σε κλιμακωτή μορφή $C' = [A' \ b']$. Το σύστημα $A'x = b'$ είναι ισοδύναμο με το $Ax = b$, δηλ. κάθε x που ικανοποιεί το πρώτο σύστημα ικανοποιεί και το δεύτερο και αντιστρόφως.

6.1.11. Ο *Αλγόριθμος Απαλοιφής του Gauss* για επίλυση του συστήματος $Ax = b$, είναι ο εξής:

1. Με χρήση γραμμοπραξιών φέρνουμε τον επαυξημένο πίνακα $C = [A \ b]$ σε κλιμακωτή μορφή $C' = [A' \ b']$.
2. Κατόπιν λύνουμε το σύστημα $A'x = b'$, το οποίο είναι εύκολο να λυθεί με *προς τα πίσω αντικατάσταση* και έχει τις ίδιες λύσεις με το αρχικό.

6.1.12. Εστω σύστημα $Ax = b$. Σχηματίζουμε τον επαυξημένο πίνακα $C = [A \ b]$, εφαρμόζουμε σε αυτόν μια σειρά γραμμοπραξιών και τελικά τον φέρνουμε σε κλιμακωτή μορφή $C' = [A' \ b']$. Το σύστημα $A'x = b'$ είναι ισοδυναμικό με το $Ax = b$, δηλ. κάθε x που ικανοποιεί το πρώτο σύστημα ικανοποιεί και το δεύτερο και αντιστρόφως.

6.1.13. Το σύστημα $Ax = b$ μπορεί *πάντα* να μετασχηματιστεί σε κλιμακωτή μορφή, για την οποία θα ισχύει ένα από τα εξής ενδεχόμενα.

1. Αν η κλιμακωτή μορφή έχει μια ή περισσότερες εξισώσεις της μορφής $0 = b_m \neq 0$ το σύστημα δεν έχει καμία λύση (είναι *αδύνατο*).
2. Αν η κλιμακωτή μορφή δεν έχει εξισώσεις της μορφής $0 = b_m \neq 0$ και δεν είναι τριγωνική το σύστημα έχει άπειρες λύσεις.
3. Αν η κλιμακωτή μορφή είναι τριγωνική το σύστημα έχει μοναδική λύση.

6.1.14. Εστω $M \times N$ πίνακας A και σύστημα $Ax = b$. Εστω $C = [A \ b]$ ο επαυξημένος πίνακας του συστήματος και $C' = [A' \ b']$ μια κλιμακωτή μορφή του C . Εστω K_1 ο αριθμός των κομβών του A' και K_2 ο αριθμός των κομβών του C' . Ισχύουν τα εξής ενδεχόμενα.

1. $K_1 < K_2$: το σύστημα δεν έχει καμία λύση (είναι *αδύνατο*).
2. $K_1 = K_2 < N$: το σύστημα έχει άπειρες λύσεις.
3. $K_1 = K_2 = N$: το σύστημα έχει μοναδική λύση.

6.1.15. Δίνονται τα συστήματα: $Ax = 0$ (ομογενές) και $Ax = b$, με $b \neq 0$ (μη ομογενές). Εστω ότι $\hat{x}$ είναι μια λύση του μη ομογενούς συστήματος. Τότε

1. Κάθε διάνυσμα της μορφής $\tilde{x} = \hat{x} + u$ είναι λύση του μη ομογενούς συστήματος, αν το u είναι μια λύση του ομογενούς συστήματος.
2. Κάθε λύση $\tilde{x}$ του μη ομογενούς συστήματος μπορεί να γραφτεί στην μορφή $\tilde{x} = \hat{x} + u$, όπου το u είναι μια λύση του ομογενούς συστήματος.

6.1.16. Λέμε ότι ο $M \times N$ πίνακας C είναι σε **ανηγμένη κλιμακωτή μορφή** αν είναι σε κλιμακωτή μορφή και επιπλέον, για κάθε γραμμή η οποία περιέχει κομβό, ισχύουν τα εξής.

1. Ο κομβός είναι ίσος με 1.
2. Ο κομβός είναι το μόνο μη μηδενικό στοιχείο της στήλης του.

6.1.17. Μπορούμε να φέρουμε κάθε $M \times N$ πίνακα A σε ανηγμένη κλιμακωτή μορφή χρησιμοποιώντας γραμμοπραξίες.

6.1.18. Εστω $N \times N$ πίνακας A . Οι παρακάτω συνθήκες είναι ισοδύναμες.

1. Υπάρχει ο A^{-1} .
2. $A = E_1 E_2 \dots E_K$, όπου $E_1, E_2, \dots, E_K$ είναι στοιχειώδεις πίνακες.

6.2 Λυμενα Προβληματα

6.2.1. Λυστε το συστημα

$$\begin{aligned} 2x_1 + x_2 + x_3 &= 1 \\ 4x_1 + x_2 &= -2 \\ -2x_1 + x_2 + x_3 &= 7 \end{aligned}$$

Απάντηση. Αφαιρούμε απο την δευτερη εξίσωση 2 φορές την πρώτη και προσθετουμε στην τριτη εξίσωση 2 φορές την πρώτη :

$$\left. \begin{aligned} 2x_1 + x_2 + x_3 &= 1 \\ 4x_1 + x_2 - 2 \cdot (2x_1 + x_2 + x_3) &= -2 - 2 \cdot 1 \\ -2x_1 + x_2 + x_3 + (2x_1 + x_2 + x_3) &= 7 + 1 \cdot 1 \end{aligned} \right\} \Rightarrow \begin{aligned} 2x_1 + x_2 + x_3 &= 1 \\ -x_2 - 2x_3 &= -4 \\ 2x_2 + 2x_3 &= 8 \end{aligned}$$

Κατοπιν προσθετουμε στην τριτη εξίσωση δυο φορές την δευτερη

$$\left. \begin{aligned} 2x_1 + x_2 + x_3 &= 1 \\ -x_2 - 2x_3 &= -4 \\ 2x_2 + 2x_3 + 2 \cdot (-x_2 - 2x_3) &= 8 + 2 \cdot (-4) \end{aligned} \right\} \Rightarrow \begin{aligned} 2x_1 + x_2 + x_3 &= 1 \\ -x_2 - 2x_3 &= -4 \\ -2x_3 &= 0 \end{aligned}$$

Το τελικο συστημα ειναι *ισοδυναμο* με το αρχικο, δηλ. εχει τις ιδιες λυσεις (γιατι:). Τωρα λυνω το τελικο συστημα ως εξης.

$$\begin{aligned} -2x_3 &= 0 \Rightarrow x_3 = 0, \\ -x_2 - 2x_3 &= -4 \Rightarrow x_2 = 4, \\ 2x_1 + x_2 + x_3 &= 1 \Rightarrow 2x_1 = 1 - 4 - 0 \Rightarrow x_1 = -\frac{3}{2}. \end{aligned}$$

Δηλ. η λυση (του τελικου και του αρχικου συστηματος) ειναι $x_1 = -\frac{3}{2}, x_2 = 4, x_3 = 0$.

6.2.2. Λυστε το ιδιο συστημα γραμμενο σε μορφη πινακων

$$\begin{bmatrix} 2 & 1 & 1 \\ 4 & 1 & 0 \\ -2 & 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 \\ -2 \\ 7 \end{bmatrix}.$$

και χρησιμοποιωντας γραμμοπραξεις.

Απάντηση. Ο επαυξημενος πινακας ειναι

$$\begin{bmatrix} 2 & 1 & 1 & 1 \\ 4 & 1 & 0 & -2 \\ -2 & 1 & 1 & 7 \end{bmatrix}. \quad (6.2)$$

Χρησιμοποιουμε τις γραμμοπραξεις $\mathbf{r}_2 \leftarrow \mathbf{r}_2 + (-2) \cdot \mathbf{r}_1$ και $\mathbf{r}_3 \leftarrow \mathbf{r}_3 + 1 \cdot \mathbf{r}_1$ (το -2 προεκυψε απο τους συντελεστες 2 και 4: $-2 = -\frac{4}{2}$ · το 1 προεκυψε απο τους συντελεστες 2 και -2 : $1 = -\frac{-2}{2}$ · γενικα, οταν θελουμε να απαλειψουμε τον ορο $a_{in}x_n$ χρησιμοποιωντας την γραμμοπραξη $\mathbf{r}_3 \leftarrow \mathbf{r}_3 + k \cdot \mathbf{r}_1$, θα παιρνουμε $k = -\frac{a_{in}}{a_{jn}}$). Ο (6.2) γινεται

$$\begin{bmatrix} 2 & 1 & 1 & 1 \\ 4 + (-2) \cdot 2 & 1 + (-2) \cdot 1 & 0 + (-2) \cdot 1 & -2 + (-2) \cdot 1 \\ -2 + 1 \cdot 2 & 1 + 1 \cdot 1 & 1 + 1 \cdot 1 & 7 + 1 \cdot 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & -1 & -2 & -4 \\ 0 & 2 & 2 & 8 \end{bmatrix} \quad (6.3)$$

Με την γραμμοπραξη $\mathbf{r}_3 \leftarrow \mathbf{r}_3 + 2 \cdot \mathbf{r}_2$ το δεξι μέλος της (6.3) γίνεται

$$\begin{bmatrix} 2 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & -1 & -2 & -4 \\ 0 + 2 \cdot 0 & 2 + 2 \cdot (-1) & 2 + 2 \cdot (-2) & 8 + 2 \cdot (-4) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & -1 & -2 & -4 \\ 0 & 0 & -2 & 0 \end{bmatrix} \quad (6.4)$$

Απο τον επαυξημένο πίνακα στο δεξι μέλος της (6.4) παίρνουμε τους πίνακες

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 2 & 1 & 1 \\ 0 & -1 & -2 \\ 0 & 0 & -2 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{b} = \begin{bmatrix} 1 \\ -4 \\ 0 \end{bmatrix}$$

και το αρχικό σύστημα είναι ισοδυναμο με την εξίσωση πινάκων

$$\begin{bmatrix} 2 & 1 & 1 \\ 0 & -1 & -2 \\ 0 & 0 & -2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 \\ -4 \\ 0 \end{bmatrix}$$

δηλ.

$$\begin{aligned} 2x_1 + x_2 + x_3 &= 1 \\ -x_2 - 2x_3 &= -4 \\ -2x_3 &= 0 \end{aligned}$$

το οποίο μπορεί να λυθεί με *προς-τα-πίσω-αντικατάσταση*:

$$\begin{aligned} -2x_3 &= 0 \Rightarrow x_3 = 0, \\ -x_2 - 2x_3 &= -4 \Rightarrow x_2 - 2 \cdot 0 = 4 \Rightarrow x_2 = 4, \\ 2x_1 + x_2 + x_3 &= 1 \Rightarrow 2x_1 = 1 - 4 - 0 \Rightarrow x_1 = -\frac{3}{2}. \end{aligned}$$

Δηλ. η λύση (του τελικού και του αρχικού συστήματος) είναι $x_1 = -\frac{3}{2}, x_2 = 4, x_3 = 0$.

6.2.3. Υπολογίστε τον πίνακα που υλοποιεί την στοιχειώδη γραμμοπραξη $\mathbf{r}_m \leftrightarrow \mathbf{r}_n$ και τον αντιστροφή του.

Απάντηση. Ο αντιστοιχος πίνακας $\mathbf{E}$ προκύπτει από την αντιμετάθεση των γραμμών m και n στον μοναδιαίο πίνακα. Ο $\mathbf{E}$ είναι αυτοαντιστροφος: $\mathbf{E}^{-1} = \mathbf{E}$. Π.χ. για ένα σύστημα τεσσάρων εξισώσεων, η γραμμοπραξη $\mathbf{r}_2 \leftrightarrow \mathbf{r}_4$ αντιστοιχεί στον πίνακα

$$\mathbf{E} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

και

$$\mathbf{E}^{-1} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \end{bmatrix}.$$

Ελεγξτε τα παραπάνω εφαρμόζοντας τις γραμμοπραξίες και τους πολλαπλασιασμούς πινάκων στον επαυξημένο του συστήματος

$$\begin{aligned}x_1 + x_2 + x_3 + x_4 &= 1 \\x_3 + 2x_4 &= 1 \\x_2 + x_3 - 3x_4 &= 2 \\2x_1 + 3x_3 + x_4 &= 4.\end{aligned}$$

6.2.4. Υπολογίστε τον πίνακα που υλοποιεί την στοιχειώδη γραμμοπραξία $\mathbf{r}_m \leftarrow k\mathbf{r}_m$ ($k \neq 0$) και τον αντιστρόφου του.

Απάντηση. Ο αντιστοίχος πίνακας $\mathbf{E}$ προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό της γραμμής m στον μοναδιαίο πίνακα επί τον αριθμό k , δηλ. η m -στη γραμμή του $\mathbf{E}$ είναι

$$[0 \ 0 \ \dots \ 0 \ k \ 0 \ \dots \ 0].$$

Ο δε $\mathbf{E}^{-1}$ προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό της γραμμής m στον μοναδιαίο πίνακα επί τον αριθμό $1/k$, δηλ. η m -στη γραμμή του $\mathbf{E}$ είναι

$$\left[0 \ 0 \ \dots \ 0 \ \frac{1}{k} \ 0 \ \dots \ 0 \right].$$

Π.χ. για ένα σύστημα τεσσάρων εξισώσεων, η γραμμοπραξία $\mathbf{r}_2 \leftarrow 3\mathbf{r}_2$ αντιστοιχεί στον πίνακα

$$\mathbf{E} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 3 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

και

$$\mathbf{E}^{-1} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & \frac{1}{3} & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Ελεγξτε τα παραπάνω εφαρμόζοντας τις γραμμοπραξίες και τους πολλαπλασιασμούς πινάκων στον επαυξημένο του συστήματος

$$\begin{aligned}x_1 + x_2 + x_3 + x_4 &= 1 \\x_3 + 2x_4 &= 1 \\x_2 + x_3 - 3x_4 &= 2 \\2x_1 + 3x_3 + x_4 &= 4.\end{aligned}$$

6.2.5. Υπολογίστε τον πίνακα που υλοποιεί την στοιχειώδη γραμμοπραξία $\mathbf{r}_m \leftarrow \mathbf{r}_m + k\mathbf{r}_n$ και τον αντιστρόφου του.

Απάντηση. Ο αντιστοίχος πίνακας $\mathbf{E}$ προκύπτει από την προσθήκη ενός k στην γραμμή m του μοναδιαίου πίνακα, δηλ. η m -στη γραμμή του $\mathbf{E}$ είναι

$$[0 \ 0 \ \dots \ 0 \ k \ 0 \ \dots \ 0 \ 1 \ 0 \ \dots \ 0].$$

Ο δε $\mathbf{E}^{-1}$ προκύπτει από την προσθήκη ενός $-k$ στη γραμμή m του μοναδιαίου πίνακα, δηλ. η m -στη γραμμή του $\mathbf{E}$ είναι

$$[0 \ 0 \ \dots \ 0 \ -k \ 0 \ \dots \ 0 \ 1 \ 0 \ \dots \ 0].$$

Π.χ. για ένα σύστημα τεσσάρων εξισώσεων, η γραμμοπραξη $\mathbf{r}_2 \leftarrow \mathbf{r}_2 + 5\mathbf{r}_1$ αντιστοιχεί στον πίνακα

$$\mathbf{E} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 5 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

και στον αντιστροφο

$$\mathbf{E}^{-1} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ -5 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Ελεγξτε τα παραπάνω εφαρμόζοντας τις γραμμοπραξεις και τους πολλαπλασιασμούς πινάκων στον επαυξημένο του συστήματος

$$\begin{aligned} x_1 + x_2 + x_3 + x_4 &= 1 \\ -5x_1 + x_2 + x_3 - 3x_4 &= 2 \\ x_3 + 2x_4 &= 1 \\ 2x_1 + 3x_3 + x_4 &= 4. \end{aligned}$$

6.2.6. Λύστε το σύστημα του Εδαφίου 6.2.1 γραμμένο σε μορφή πινάκων

$$\begin{bmatrix} 2 & 1 & 1 \\ 4 & 1 & 0 \\ -2 & 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 \\ -2 \\ 7 \end{bmatrix}.$$

και υλοποιώντας τις γραμμοπραξεις με πολλαπλασιασμό πινάκων.

Απάντηση. Ο επαυξημένος πίνακας είναι

$$\begin{bmatrix} 2 & 1 & 1 & 1 \\ 4 & 1 & 0 & -2 \\ -2 & 1 & 1 & 7 \end{bmatrix}. \quad (6.5)$$

Για την γραμμοπραξη $\mathbf{r}_2 \leftarrow \mathbf{r}_2 + (-2) \cdot \mathbf{r}_1$ παίρνουμε το γινόμενο

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ -2 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 & 1 & 1 & 1 \\ 4 & 1 & 0 & -2 \\ -2 & 1 & 1 & 7 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & -1 & -2 & -4 \\ -2 & 1 & 1 & 7 \end{bmatrix}$$

Για την $\mathbf{r}_3 \leftarrow \mathbf{r}_3 + 1 \cdot \mathbf{r}_1$ παίρνουμε το γινόμενο

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & -1 & -2 & -4 \\ -2 & 1 & 1 & 7 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & -1 & -2 & -4 \\ 0 & 2 & 2 & 8 \end{bmatrix}$$

Για την $\mathbf{r}_3 \leftarrow \mathbf{r}_3 + 2 \cdot \mathbf{r}_2$ παίρνουμε το γινόμενο

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 2 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & -1 & -2 & -4 \\ 0 & 2 & 2 & 8 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & -1 & -2 & -4 \\ 0 & 0 & -2 & 0 \end{bmatrix}.$$

Με άλλα λόγια, ο αρχικός πίνακας γίνεται:

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 2 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ -2 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 & 1 & 1 & 1 \\ 4 & 1 & 0 & -2 \\ -2 & 1 & 1 & 7 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & -1 & -2 & -4 \\ 0 & 0 & -2 & 0 \end{bmatrix} \quad (6.6)$$

και το ισοδυναμο σύστημα είναι

$$\begin{bmatrix} 2 & 1 & 1 \\ 0 & -1 & -2 \\ 0 & 0 & -2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 \\ -4 \\ 0 \end{bmatrix}.$$

Η λύση με προς-τα-πίσω-αντικατάσταση είναι ίδια όπως και στην προηγούμενη άσκηση.

6.2.7. Λύστε το σύστημα

$$\begin{aligned} x_1 + 2x_2 + 3x_3 &= 6 \\ 2x_1 + 4x_2 + 2x_3 &= 8 \\ x_2 + x_3 &= 2 \end{aligned}$$

Απάντηση. Ο επαυξημένος πίνακας είναι

$$\left[\begin{array}{ccc|c} 1 & 2 & 3 & 6 \\ 2 & 4 & 2 & 8 \\ 0 & 1 & 1 & 2 \end{array} \right]$$

Με γραμμοπραξίες έχουμε

$$\left[\begin{array}{ccc|c} 1 & 2 & 3 & 6 \\ 2 & 4 & 2 & 8 \\ 0 & 1 & 1 & 2 \end{array} \right] \xrightarrow[r_3 \leftarrow r_3]{r_2 \leftarrow r_2 + (-2) \cdot r_1} \left[\begin{array}{ccc|c} 1 & 2 & 3 & 6 \\ 0 & 0 & -4 & -4 \\ 0 & 1 & 1 & 2 \end{array} \right] \xrightarrow[r_2 \leftrightarrow r_3]{} \left[\begin{array}{ccc|c} 1 & 2 & 3 & 6 \\ 0 & 1 & 1 & 2 \\ 0 & 0 & -4 & -4 \end{array} \right].$$

Ισοδυναμα, με γραμμοπραξίες έχουμε

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ -2 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 & 6 \\ 2 & 4 & 2 & 8 \\ 0 & 1 & 1 & 2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 & 6 \\ 0 & 1 & 1 & 2 \\ 0 & 0 & -4 & -4 \end{bmatrix}$$

Το τελικό σύστημα, που είναι ισοδυναμο με το αρχικό, είναι:

$$\left. \begin{aligned} x_1 + 2x_2 + 3x_3 &= 6 \\ x_2 + x_3 &= 2 \\ -4x_3 &= -4 \end{aligned} \right\} \Rightarrow \begin{aligned} x_1 &= 1 \\ x_2 &= 1 \\ x_3 &= 1 \end{aligned}$$

6.2.8. Λύστε το σύστημα

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & -2 & 4 \\ 2 & 2 & -3 & 1 \\ 3 & 3 & -4 & -2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 5 \\ 3 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Ο επαυξημένος πίνακας είναι

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & -2 & 4 & 5 \\ 2 & 2 & -3 & 1 & 3 \\ 3 & 3 & -4 & -2 & 1 \end{bmatrix}$$

Με εφαρμογή των $r_2 \leftarrow r_2 - 2 \cdot r_1$, $r_3 \leftarrow r_3 - 3 \cdot r_1$ παίρνουμε

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & -2 & 4 & 5 \\ 2 - 2 \cdot 1 & 2 - 2 \cdot 1 & -3 - 2 \cdot (-2) & 1 - 2 \cdot 4 & 3 - 2 \cdot 5 \\ 3 - 3 \cdot 1 & 3 - 3 \cdot 1 & -4 - 3 \cdot (-2) & -2 - 3 \cdot 4 & 1 - 3 \cdot 5 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & -2 & 4 & 5 \\ 0 & 0 & 1 & -7 & -7 \\ 0 & 0 & 2 & -14 & -14 \end{bmatrix}$$

Με εφαρμογή της $r_3 \leftarrow r_3 - 2 \cdot r_2$ παίρνουμε

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & -2 & 4 & 5 \\ 0 & 0 & 1 & -7 & -7 \\ 0 - 2 \cdot 0 & 0 - 2 \cdot 0 & 2 - 2 \cdot 1 & -14 - 2 \cdot (-7) & -14 - 2 \cdot (-7) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & -2 & 4 & 5 \\ 0 & 0 & 1 & -7 & -7 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}.$$

Οι παραπάνω γραμμοπραξίες αντιστοιχούν στους αντιστοιχούς πολλαπλασιασμούς με στοιχειώδεις πίνακες:

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & -2 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ -3 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ -2 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 1 & -2 & 4 & 5 \\ 2 & 2 & -3 & 1 & 3 \\ 3 & 3 & -4 & -2 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & -2 & 4 & 5 \\ 0 & 0 & 1 & -7 & -7 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

Το αντιστοιχο σύστημα είναι

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & -2 & 4 \\ 0 & 0 & 1 & -7 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 5 \\ -7 \\ 0 \end{bmatrix},$$

αλλά η τελευταία εξίσωση δεν επηρεάζει την λύση και έτσι έχουμε ισοδύναμα

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & -2 & 4 \\ 0 & 0 & 1 & -7 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 5 \\ -7 \end{bmatrix}$$

Οι αντιστοιχες εξισώσεις είναι

$$\begin{aligned} x_1 + x_2 - 2x_3 + 4x_4 &= 5 \\ x_3 - 7x_4 &= -7 \end{aligned}$$

απο τις οποίες προκύπτει

$$x_3 = -7 + 7x_4$$

$$x_1 = 5 - x_2 + 2x_3 - 4x_4 = 5 - x_2 + 2 \cdot (7x_4 - 7) - 4x_4 = -9 - x_2 + 10x_4$$

Η τελική λύση είναι $x_1 = -9 - a$, $x_2 = 10b$, $x_3 = a$, $-7 + 7b$, $x_4 = b$, όπου a, b αυθαίρετες σταθερές. Δηλαδή το σύστημα έχει *απειρες* λύσεις που μπορούν να γραφούν και με την μορφή:

$$\begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -9 \\ 0 \\ -7 \\ 0 \end{bmatrix} + a \cdot \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} + b \cdot \begin{bmatrix} 10 \\ 0 \\ 7 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

6.2.9. Λύστε το σύστημα

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & -2 & 3 \\ 2 & 3 & 3 & -1 \\ 5 & 7 & 4 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 4 \\ 3 \\ 5 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Ο επαυξημένος πίνακας είναι

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & -2 & 3 & 4 \\ 2 & 3 & 3 & -1 & 3 \\ 5 & 7 & 4 & 1 & 5 \end{bmatrix}$$

Με τις $r_2 \leftarrow r_2 - 2 \cdot r_1$ και $r_3 \leftarrow r_3 - 5 \cdot r_1$ παίρνουμε

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & -2 & 3 & 4 \\ 2 - 2 \cdot 1 & 3 - 2 \cdot 1 & 3 - 2 \cdot (-2) & -1 - 2 \cdot 3 & 3 - 2 \cdot 4 \\ 5 - 5 \cdot 1 & 7 - 5 \cdot 1 & 4 - 5 \cdot (-2) & 1 - 5 \cdot 3 & 5 - 5 \cdot 4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & -2 & 3 & 4 \\ 0 & 1 & 7 & -7 & -5 \\ 0 & 2 & 14 & -14 & -15 \end{bmatrix}$$

Με την $r_3 \leftarrow r_3 - 2 \cdot r_2$ παίρνουμε

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & -2 & 3 & 4 \\ 0 & 1 & 7 & -7 & -5 \\ 0 - 2 \cdot 0 & 0 - 2 \cdot 1 & 14 - 2 \cdot 7 & -14 - 2 \cdot (-7) & -15 - 2 \cdot (-5) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & -2 & 3 & 4 \\ 0 & 1 & 7 & -7 & -5 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 5 \end{bmatrix}.$$

Οι αντιστοιχοι πολλαπλασιασμοι πινακων είναι

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & -2 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ -5 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ -2 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 1 & -2 & 3 & 4 \\ 2 & 3 & 3 & -1 & 3 \\ 5 & 7 & 4 & 1 & 5 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & -2 & 3 & 4 \\ 0 & 1 & 7 & -7 & -5 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & -5 \end{bmatrix}$$

Το αντιστοιχο σύστημα είναι

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & -2 & 4 \\ 0 & 0 & 1 & -7 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 5 \\ -7 \\ 5 \end{bmatrix}$$

και βλέπουμε ότι η τελευταία εξίσωση είναι $0x_1 + 0x_2 + 0x_3 + 0x_4 = 5$, η οποία είναι *αδυνατή*. Το τελικό (αρα και το αρχικό) σύστημα *δεν* έχει λύση.

6.2.10. Λύστε το σύστημα

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 & -1 \\ 2 & 0 & -1 & -2 & 3 \\ 1 & -1 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \\ x_5 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 3 \\ 2 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Ο επαυξημένος είναι

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 & -1 & 3 \\ 2 & 0 & -1 & -2 & 3 & 2 \\ 1 & -1 & 0 & 0 & 1 & 1 \end{bmatrix}.$$

Εχουμε

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 & -1 & 3 \\ 2 & 0 & -1 & -2 & 3 & 2 \\ 1 & -1 & 0 & 0 & 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{array}{l} \mathbf{r}_2 \leftarrow \mathbf{r}_2 - 2 \cdot \mathbf{r}_1 \\ \longrightarrow \\ \mathbf{r}_3 \leftarrow \mathbf{r}_3 - 1 \cdot \mathbf{r}_1 \end{array} \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 & -1 & 3 \\ 0 & -2 & -3 & -4 & 5 & -4 \\ 0 & -2 & -1 & -1 & 2 & -2 \end{bmatrix}$$

και

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 & -1 & 3 \\ 0 & -2 & -3 & -4 & 5 & -4 \\ 0 & -2 & -1 & -1 & 2 & -2 \end{bmatrix} \begin{array}{l} \longrightarrow \\ \mathbf{r}_3 \leftarrow \mathbf{r}_3 - 1 \cdot \mathbf{r}_2 \end{array} \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 & -1 & 3 \\ 0 & -2 & -3 & -4 & 5 & -4 \\ 0 & 0 & 2 & 3 & -3 & 2 \end{bmatrix}$$

Οποτε οι εξισώσεις γίνονται

$$\begin{aligned} x_1 + x_2 + x_3 + x_4 - x_5 &= 3 \\ -2x_2 - 3x_3 - 4x_4 + 5x_5 &= -4 \\ 2x_3 + 3x_4 - 3x_5 &= 2 \end{aligned}$$

Η τριτη δινει οτι $2x_3 + 3x_4 - 3x_5 = 2$

$$x_3 = -\frac{3}{2}x_4 + \frac{3}{2}x_5 + 1.$$

Αντικαθιστώντας στην δευτερη παίρνουμε

$$-2x_2 - 3\left(-\frac{3}{2}x_4 + \frac{3}{2}x_5 + 1\right) - 4x_4 + 5x_5 = -4$$

οποτε

$$x_2 = \frac{1}{4}x_4 + \frac{1}{4}x_5 + \frac{1}{2}.$$

Τελος, αντικαθιστώντας στην πρωτη εχουμε

$$x_1 + \left(\frac{1}{4}x_4 + \frac{1}{4}x_5 + \frac{1}{2}\right) + \left(-\frac{3}{2}x_4 + \frac{3}{2}x_5 + 1\right) + x_4 - x_5 = 3$$

οπότε

$$x_1 = \frac{1}{4}x_4 - \frac{3}{4}x_5 + \frac{3}{2}.$$

Τελικά

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \\ x_5 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \frac{1}{4}x_4 - \frac{3}{4}x_5 + \frac{3}{2} \\ \frac{1}{4}x_4 + \frac{1}{4}x_5 + \frac{1}{2} \\ -\frac{3}{2}x_4 + \frac{3}{2}x_5 + 1 \\ x_4 \\ x_5 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 3/2 \\ 1/2 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} + a \begin{bmatrix} 1/4 \\ 1/4 \\ -3/2 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} + b \begin{bmatrix} -3/4 \\ 1/4 \\ 3/2 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

6.2.11. Λύστε το σύστημα

$$\begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 \\ 2 & 4 & 2 \\ 1 & 2 & 0 \end{bmatrix} \mathbf{x} = \begin{bmatrix} -13 \\ -14 \\ -6 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Ο επαυξημένος είναι

$$\begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 & -13 \\ 2 & 4 & 2 & -14 \\ 1 & 2 & 0 & -6 \end{bmatrix}$$

και με γραμμοπραξεις γίνεται

$$\begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 & -13 \\ 0 & -2 & -6 & 12 \\ 0 & 0 & -1 & 1 \end{bmatrix}$$

οπότε οι εξισώσεις είναι

$$\begin{aligned} x_1 + 3x_2 + 4x_3 &= -13 \\ -2x_2 - 6x_3 &= 12 \\ -x_3 &= 1 \end{aligned}$$

και άρα $x_3 = -1$, $x_2 = (12 - 6) / (-2) = -3$ και $x_1 = 0$. Τελικά

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 0 \\ -3 \\ -1 \end{bmatrix}.$$

6.2.12. Λύστε το σύστημα

$$\begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 \\ 2 & 4 & 2 \\ 4 & 10 & 10 \end{bmatrix} \mathbf{x} = \begin{bmatrix} 8 \\ 10 \\ 26 \end{bmatrix}$$

Απάντηση. Ο επαυξημένος είναι

$$\begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 & 8 \\ 2 & 4 & 2 & 10 \\ 4 & 10 & 10 & 26 \end{bmatrix}$$

και με γραμμοπραξεις γίνεται

$$\begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 & 8 \\ 0 & -2 & -6 & -6 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}.$$

Η τρίτη εξίσωση δεν δίνει καμμία πληροφορία ($0 = 0$) και μπορούμε να την απαλείψουμε από το σύστημα χωρίς να επηρεαστεί η λύση. Οι δύο πρώτες γίνονται

$$\begin{aligned} x_1 + 3x_2 + 4x_3 &= 8 \\ -2x_2 - 6x_3 &= -6 \end{aligned}$$

οπότε $x_2 = (6 - 6x_3) / 2 = 3 - 3x_3$ και $x_1 = -1 + 5x_3$. Τελικά

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} -1 \\ 3 \\ 0 \end{bmatrix} + a \cdot \begin{bmatrix} 5 \\ -3 \\ -1 \end{bmatrix}.$$

6.2.13. Λύστε το σύστημα

$$\begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 \\ 2 & 4 & 2 \\ 4 & 10 & 10 \end{bmatrix} \mathbf{x} = \begin{bmatrix} 8 \\ 10 \\ 24 \end{bmatrix}$$

Απάντηση. Έχουμε, μετά από γραμμοπραξεις,

$$\begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 & 8 \\ 2 & 4 & 2 & 10 \\ 4 & 10 & 10 & 24 \end{bmatrix} \rightarrow \begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 & 8 \\ 0 & -2 & -6 & -6 \\ 0 & 0 & 0 & 4 \end{bmatrix}$$

Αυτό σημαίνει ότι η τελευταία εξίσωση είναι

$$0 = 4$$

που είναι αδύνατη. Άρα το σύστημα είναι αδύνατο.

6.2.14. Λύστε το σύστημα

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & 2 & 0 \\ 2 & 4 & 4 & 1 \end{bmatrix} \mathbf{x} = \begin{bmatrix} 6 \\ 15 \end{bmatrix}$$

Απάντηση. Έχουμε, μετά από γραμμοπραξεις,

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & 2 & 0 & 6 \\ 2 & 4 & 4 & 1 & 15 \end{bmatrix} \rightarrow \begin{bmatrix} 1 & 1 & 2 & 0 & 6 \\ 0 & 2 & 0 & 1 & 3 \end{bmatrix}$$

οπότε

$$\begin{aligned} x_1 + x_2 + 2x_3 &= 6 \\ 2x_2 + x_4 &= 3 \end{aligned}$$

και τελικά

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 9/2 \\ 3/2 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} + a \cdot \begin{bmatrix} -1/2 \\ -1/2 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} + b \cdot \begin{bmatrix} 3/2 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}$$

6.2.15. Δείξτε ότι τα συστήματα

$$A'x = b', \quad Ax = b$$

είναι ισοδυναμικά (δηλ. έχουν τις ίδιες λύσεις) αν ο πίνακας (σε κλιμακωτή μορφή) $C' = \begin{bmatrix} A' & b' \end{bmatrix}$ προέκυψε από τον $C = \begin{bmatrix} A & b \end{bmatrix}$ με εφαρμογή K γραμμοπραξιών.

Απάντηση. Για να δείχεται το ζητούμενο αρκεί να εξετάσουμε την περίπτωση $K = 1$, δηλ. την εφαρμογή *μιας* γραμμοπραξίας. Διότι, αν με την εφαρμογή μιας γραμμοπραξίας, το σύστημα που προκύπτει είναι ισοδυναμικό με το αρχικό, τότε με την εφαρμογή *δύο* γραμμοπραξιών το πρώτο σύστημα θα είναι ισοδυναμικό με το δεύτερο και το δεύτερο με το τρίτο, το οποίο σημαίνει ότι και το πρώτο θα είναι ισοδυναμικό (θα έχει τις ίδιες λύσεις) με το πρώτο.

Ας θεωρήσουμε λοιπόν το αρχικό σύστημα και ας υποθέσουμε ότι εφαρμόζουμε σε αυτό μια γραμμοπραξία. Εξετάζουμε τις τρεις δυνατές περιπτώσεις.

1. Αν η γραμμοπραξία είναι **εναλλαγή γραμμών**, τότε το νέο σύστημα έχει τις ίδιες εξισώσεις με το αρχικό, απλά γραμμένες σε διαφορετική σειρά και άρα έχουν τις ίδιες λύσεις.
2. Αν η γραμμοπραξία είναι **πολλαπλασιασμός γραμμής επί αριθμό**, τότε στο νέο σύστημα μια εξίσωση έχει αντικατασταθεί από ένα πολλαπλάσιο αυτής, π.χ.

$$x_1 + 2x_2 - x_3 = 4 \rightarrow \kappa x_1 + 2\kappa x_2 - \kappa x_3 = 4\kappa.$$

Προφανώς οι δύο εξισώσεις είναι ισοδυναμικές, αρκεί $\kappa \neq 0$.

3. Αν η γραμμοπραξία είναι **προσθήκη γραμμών**, της μορφής $r_m \leftarrow r_m + \kappa \cdot r_n$, τότε στο παλιό σύστημα υπήρχαν δύο εξισώσεις της μορφής

$$\begin{aligned} a_{m1}x_1 + \dots + a_{mN}x_N &= b_m \\ a_{n1}x_1 + \dots + a_{nN}x_N &= b_n \end{aligned} \quad (6.7)$$

οι οποίες στο νέο σύστημα έχουν αντικατασταθεί από δύο εξισώσεις της μορφής

$$\begin{aligned} a_{m1}x_1 + \dots + a_{mN}x_N &= b_m \\ (a_{n1} + \kappa a_{m1})x_1 + \dots + (a_{nN} + \kappa a_{mN})x_N &= b_n \end{aligned} \quad (6.8)$$

Πρέπει να δείξουμε ότι οι (6.7) είναι ισοδυναμικές με τις (6.8). Είναι προφανές ότι $(6.7) \Rightarrow (6.8)$. Για να δείξουμε ότι $(6.8) \Rightarrow (6.7)$ εφαρμόζουμε στην δεύτερη των (6.8) την αντιστροφή γραμμοπραξία: $r_m \leftarrow r_m - \kappa \cdot r_n$, και παίρνουμε

$$\begin{aligned} a_{m1}x_1 + \dots + a_{mN}x_N &= b_m \\ (a_{n1} + \kappa a_{m1} - \kappa a_{m1})x_1 + \dots + (a_{nN} + \kappa a_{mN} - \kappa a_{mN})x_N &= b_n \end{aligned} \quad (6.9)$$

οπότε, προφανώς, οι (6.9) είναι *ιδιες* με τις (6.7).

6.2.16. Δίνονται τα συστήματα: $Ax = 0$ (ομογενές) και $Ax = b$, με $b \neq 0$ (μη ομογενές). Εστω ότι $\hat{x}$ είναι μια λύση του μη ομογενούς συστήματος. Δείξτε ότι

1. Κάθε διάνυσμα της μορφής $\tilde{x} = \hat{x} + u$ είναι λύση του μη ομογενούς συστήματος, αν το u είναι μια λύση του ομογενούς συστήματος.
2. Κάθε λύση $\tilde{x}$ του μη ομογενούς συστήματος μπορεί να γραφτεί στην μορφή $\tilde{x} = \hat{x} + \tilde{u}$, όπου το $\tilde{u}$ είναι μια λύση του ομογενούς συστήματος.

Απάντηση. Δίνεται ότι το $\hat{x}$ είναι μια λύση του μη ομογενούς συστήματος, δηλ. $A\hat{x} = b$.

Εστω επιπλέον ότι το u είναι μια λύση του ομογενούς συστήματος, δηλ. $Au = 0$. Τότε

$$b = b + 0 = A\hat{x} + Au = A \cdot (\hat{x} + u),$$

δηλ. $(\hat{x} + u)$ είναι μια λύση του $Ax = b$.

Εστω μια ακόμη λύση $\tilde{x}$ του $Ax = b$. Δηλ. έχουμε $A\hat{x} = b$ και $A\tilde{x} = b$. Τότε

$$0 = b - b = A\hat{x} - A\tilde{x} = A \cdot (\hat{x} - \tilde{x}).$$

Δηλ. το $\hat{x} - \tilde{x}$ είναι μια λύση του $Ax = 0$, την οποία μπορούμε να συμβολίζουμε και με $\tilde{u} = \hat{x} - \tilde{x}$. Άλλα τότε $\tilde{x} = \hat{x} + \tilde{u}$, όπου το $\tilde{u}$ είναι μια λύση του ομογενούς συστήματος.

6.2.17. Δίνονται τυχόντες θετικοί ακέραιοι M, N τους οποίους θεωρούμε σταθερούς στα παρακάτω. Συμβολίζουμε με $\mathcal{M}_{M,N}$ το σύνολο των $M \times N$ πινάκων. Για $A, B \in \mathcal{M}_{M,N}$ θα γράφουμε $A \sim B$ αν υπάρχουν στοιχειώδεις πίνακες $E_1, E_2, \dots, E_L$ τέτοιοι ώστε

$$B = E_L \cdot E_{L-1} \dots \cdot E_2 \cdot E_1 \cdot A.$$

Δείξτε ότι τα παρακάτω ισχύουν για κάθε $A, B, C \in \mathcal{M}_{M,N}$:

$$A \sim A. \quad (6.10)$$

$$A \sim B \Rightarrow B \sim A. \quad (6.11)$$

$$(A \sim B \text{ και } B \sim C) \Rightarrow A \sim C. \quad (6.12)$$

Απάντηση. Είναι προφανές ότι $A \sim A$ · αρκεί να πάρουμε $L = 1, E_1 = I$. Εστω ότι $A \sim B$ · δηλ. υπάρχουν στοιχειώδεις πίνακες $E_L, E_{L-1}, \dots, E_1$ τέτοιοι ώστε

$$B = E_L \cdot E_{L-1} \dots \cdot E_2 \cdot E_1 \cdot A.$$

Ομως κάθε στοιχειώδης πίνακας έχει και τον αντιστροφή του, ο οποίος είναι επίσης στοιχειώδης πίνακας (αντιστοιχεί σε στοιχειώδη γραμμοπαρξη), άρα

$$A = E_1^{-1} \cdot E_2^{-1} \dots \cdot E_{L-1}^{-1} \cdot E_L^{-1} \cdot B$$

που δείχνει ότι $B \sim A$. Τέλος, εστω ότι $A \sim B$ και $B \sim C$ · δηλ. υπάρχουν στοιχειώδεις πίνακες $E_L, E_{L-1}, \dots, E_1$ και $F_K, F_{K-1}, \dots, F_1$ τέτοιοι ώστε

$$B = E_L \cdot E_{L-1} \dots \cdot E_2 \cdot E_1 \cdot A$$

$$C = F_L \cdot F_{L-1} \dots \cdot F_2 \cdot F_1 \cdot B$$

οπότε

$$\mathbf{C} = \mathbf{F}_L \cdot \mathbf{F}_{L-1} \dots \cdot \mathbf{F}_2 \cdot \mathbf{F}_1 \cdot \mathbf{E}_L \cdot \mathbf{E}_{L-1} \dots \cdot \mathbf{E}_2 \cdot \mathbf{E}_1 \cdot \mathbf{A}$$

δηλ. $\mathbf{B} \sim \mathbf{C}$.

Καθε σχέση που ικανοποιεί τις (6.10)–(6.12) λέγεται *σχέση ισοδυναμίας* και μπορούμε να την σκεφτούμε σαν μια μορφή “ισότητας” (πραγματι, η σχέση ισοτητας ικανοποιεί τις (6.10)–(6.12) αν αντικαταστήσουμε το “ $\sim$ ” με το “ $=$ ”¹). Μπορεί να αποδειχτεί ότι καθε σχέση ισοδυναμίας πάνω σε ένα σύνολο $\mathcal{A}$ *διαμερίζει* το $\mathcal{A}$ σε υποσύνολα – ονομάζουμε καθε τέτοιο υποσύνολο *κλάση ισοδυναμίας*. Στο συγκεκριμένο παραδειγμα, το $\mathcal{M}_{M,N}$, δηλ. το σύνολο των $M \times N$ πινάκων, διαμερίζεται σε κλάσεις ισοδυναμίας (υποσύνολα $M \times N$ πινάκων) με το εξής χαρακτηριστικό: αν οι $\mathbf{A}, \mathbf{B}$ ανήκουν στην ίδια κλάση ισοδυναμίας, τότε ο $\mathbf{A}$ μπορεί να μετασχηματιστεί στον $\mathbf{B}$ με μια σειρά στοιχειωδών γραμμοπραξιών και, αντιστροφα, ο $\mathbf{B}$ μπορεί να μετασχηματιστεί στον $\mathbf{A}$. Η μελέτη των σχέσεων ισοδυναμίας είναι αντικείμενο της Ανωτερής Αλγέβρας.

6.2.18. Μετασχηματίστε τον πίνακα

$$\mathbf{C} = \begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 & -13 \\ 2 & 4 & 2 & -14 \\ 1 & 2 & 0 & -6 \end{bmatrix}$$

σε ανηγμένη κλιμακώτη μορφή.

Απάντηση. Χρησιμοποιούμε τις παρακάτω γραμμοπραξίες:

$$\begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 & -13 \\ 2 & 4 & 2 & -14 \\ 1 & 2 & 0 & -6 \end{bmatrix} \xrightarrow{\mathbf{r}_2 \leftarrow \mathbf{r}_2 - 2 \cdot \mathbf{r}_1} \begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 & -13 \\ 0 & -2 & -6 & 12 \\ 1 & 2 & 0 & -6 \end{bmatrix} \xrightarrow{\mathbf{r}_3 \leftarrow \mathbf{r}_3 - \mathbf{r}_1} \begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 & -13 \\ 0 & -2 & -6 & 12 \\ 0 & -1 & -4 & 7 \end{bmatrix} \xrightarrow{\mathbf{r}_3 \leftarrow \mathbf{r}_2 - \frac{1}{2} \cdot \mathbf{r}_2} \begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 & -13 \\ 0 & -2 & -6 & 12 \\ 0 & 0 & -1 & -1 \end{bmatrix}$$

για να φερούμε το σύστημα σε κλιμακώτη μορφή. Τώρα χρησιμοποιούμε τις παρακάτω γραμμοπραξίες:

$$\begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 & -13 \\ 0 & -2 & -6 & 12 \\ 0 & 0 & -1 & -1 \end{bmatrix} \xrightarrow{\mathbf{r}_2 \leftarrow -\frac{1}{2} \mathbf{r}_2} \begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 & -13 \\ 0 & 1 & 3 & -6 \\ 0 & 0 & -1 & -1 \end{bmatrix} \xrightarrow{\mathbf{r}_3 \leftarrow -\mathbf{r}_2} \begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 & -13 \\ 0 & 1 & 3 & -6 \\ 0 & 0 & 1 & -1 \end{bmatrix}$$

για να μετατρέψουμε τους κομβούς σε μονάδες. Τέλος, χρησιμοποιούμε τις παρακάτω γραμμοπραξίες:

$$\begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 & -13 \\ 0 & 1 & 3 & -6 \\ 0 & 0 & 1 & -1 \end{bmatrix} \xrightarrow{\mathbf{r}_1 \leftarrow \mathbf{r}_1 - 3\mathbf{r}_2} \begin{bmatrix} 1 & 0 & -5 & 5 \\ 0 & 1 & 3 & -6 \\ 0 & 0 & 1 & -1 \end{bmatrix} \xrightarrow{\mathbf{r}_1 \leftarrow \mathbf{r}_1 + 5\mathbf{r}_3} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 3 & -6 \\ 0 & 0 & 1 & -1 \end{bmatrix} \xrightarrow{\mathbf{r}_2 \leftarrow \mathbf{r}_2 - 3\mathbf{r}_3} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & -6 \\ 0 & 1 & 0 & -3 \\ 0 & 0 & 1 & -1 \end{bmatrix}$$

και έχουμε τον

$$\mathbf{C} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & -6 \\ 0 & 1 & 0 & -3 \\ 0 & 0 & 1 & -1 \end{bmatrix}$$

σε ανηγμένη κλιμακώτη μορφή: προφανώς είναι σε κλιμακώτη μορφή, οι κομβοί είναι όλοι ίσοι με 1 και η στήλη καθε κομβού δεν περιέχει άλλα μη μηδενικά στοιχεία.

¹Άλλες σχέσεις ισοδυναμίας είναι ...

6.2.19. Μετασχηματίστε τον πίνακα του προηγούμενου προβλήματος σε ανηγμένη κλιμακώτη μορφή *χρησιμοποιώντας στοιχειώδεις πίνακες*.

Απάντηση. Παρακατω δίνουμε τους πίνακες που αντιστοιχούν στις γραμμοπραξίες. Χρησιμοποιούμε τις παρακατω γραμμοπραξίες:

$$\begin{aligned} \mathbf{r}_2 \leftarrow \mathbf{r}_2 - 2 \cdot \mathbf{r}_1 : \mathbf{E}_1 &= \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ -2 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{r}_3 \leftarrow \mathbf{r}_3 - \mathbf{r}_1 : \mathbf{E}_2 = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ -1 & 0 & 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{r}_3 \leftarrow \mathbf{r}_2 - \frac{1}{2} \cdot \mathbf{r}_2 : \mathbf{E}_3 = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \\ \mathbf{r}_2 \leftarrow -\frac{1}{2} \mathbf{r}_2 : \mathbf{E}_4 &= \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & -\frac{1}{2} & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{r}_3 \leftarrow -\mathbf{r}_3 : \mathbf{E}_5 = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & -1 \end{bmatrix}, \\ \mathbf{r}_1 \leftarrow \mathbf{r}_1 - 3\mathbf{r}_2 : \mathbf{E}_6 &= \begin{bmatrix} 1 & -3 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{r}_1 \leftarrow \mathbf{r}_1 + 5\mathbf{r}_3 : \mathbf{E}_7 = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 5 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{r}_2 \leftarrow \mathbf{r}_2 - 3\mathbf{r}_3 : \mathbf{E}_8 = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} \end{aligned}$$

Αν εκτελέσουμε τους πολλαπλασιασμούς $\mathbf{E}_8\mathbf{E}_7\mathbf{E}_6\mathbf{E}_5\mathbf{E}_4\mathbf{E}_3\mathbf{E}_2\mathbf{E}_1\mathbf{C}$ παίρνουμε, για την κλιμακώτη μορφή

$$\begin{aligned} \mathbf{E}_1\mathbf{C} &= \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ -2 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 & -13 \\ 2 & 4 & 2 & -14 \\ 1 & 2 & 0 & -6 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 & -13 \\ 0 & -2 & -6 & 12 \\ 1 & 2 & 0 & -6 \end{bmatrix} \\ \mathbf{E}_2\mathbf{E}_1\mathbf{C} &= \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ -1 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 & -13 \\ 0 & -2 & -6 & 12 \\ 1 & 2 & 0 & -6 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 & -13 \\ 0 & -2 & -6 & 12 \\ 0 & -1 & -4 & 7 \end{bmatrix} \\ \mathbf{E}_3\mathbf{E}_2\mathbf{E}_1\mathbf{C} &= \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & -\frac{1}{2} & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 & -13 \\ 0 & -2 & -6 & 12 \\ 0 & -1 & -4 & 7 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 & -13 \\ 0 & -2 & -6 & 12 \\ 0 & 0 & -1 & 1 \end{bmatrix} \end{aligned}$$

για να μετατρέψουμε τους κομβούς σε μονάδες

$$\begin{aligned} \mathbf{E}_4\mathbf{E}_3\mathbf{E}_2\mathbf{E}_1\mathbf{C} &= \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & -\frac{1}{2} & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 & -13 \\ 0 & -2 & -6 & 12 \\ 0 & 0 & -1 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 & -13 \\ 0 & 1 & 3 & -6 \\ 0 & 0 & -1 & 1 \end{bmatrix} \\ \mathbf{E}_5\mathbf{E}_4\mathbf{E}_3\mathbf{E}_2\mathbf{E}_1\mathbf{C} &= \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & -1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 & -13 \\ 0 & 1 & 3 & -6 \\ 0 & 0 & -1 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 & -13 \\ 0 & 1 & 3 & -6 \\ 0 & 0 & 1 & -1 \end{bmatrix} \end{aligned}$$

και για την ανηγμένη κλιμακωτή μορφή

$$\begin{aligned} \mathbf{E}_6 \mathbf{E}_5 \mathbf{E}_4 \mathbf{E}_3 \mathbf{E}_2 \mathbf{E}_1 \mathbf{C} &= \begin{bmatrix} 1 & -3 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 & -13 \\ 0 & 1 & 3 & -6 \\ 0 & 0 & 1 & -1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & -5 & 5 \\ 0 & 1 & 3 & -6 \\ 0 & 0 & 1 & -1 \end{bmatrix} \\ \mathbf{E}_7 \mathbf{E}_6 \mathbf{E}_5 \mathbf{E}_4 \mathbf{E}_3 \mathbf{E}_2 \mathbf{E}_1 \mathbf{C} &= \begin{bmatrix} 1 & 0 & 5 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & -5 & 5 \\ 0 & 1 & 3 & -6 \\ 0 & 0 & 1 & -1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 3 & -6 \\ 0 & 0 & 1 & -1 \end{bmatrix} \\ \mathbf{E}_8 \mathbf{E}_7 \mathbf{E}_6 \mathbf{E}_5 \mathbf{E}_4 \mathbf{E}_3 \mathbf{E}_2 \mathbf{E}_1 \mathbf{C} &= \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & -3 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 3 & -6 \\ 0 & 0 & 1 & -1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & -3 \\ 0 & 0 & 1 & -1 \end{bmatrix}. \end{aligned}$$

6.2.20. Λύστε το σύστημα

$$\begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 \\ 2 & 4 & 2 \\ 1 & 2 & 0 \end{bmatrix} \mathbf{x} = \begin{bmatrix} -13 \\ -14 \\ -6 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Ο επαυξημένος του συστήματος είναι

$$\begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 & -13 \\ 2 & 4 & 2 & -14 \\ 1 & 2 & 0 & -6 \end{bmatrix}.$$

Απο το 6.2.19 ξέρουμε ότι η ανηγμένη κλιμακωτή μορφή είναι

$$[\mathbf{A}' \quad \mathbf{b}'] = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & -3 \\ 0 & 0 & 1 & -1 \end{bmatrix}.$$

Αυτό σημαίνει ότι ένα σύστημα ισοδυναμίο του αρχικού είναι

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ -3 \\ -1 \end{bmatrix} \Rightarrow \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ -3 \\ -1 \end{bmatrix}.$$

Αυτή είναι η λύση του συστήματος όπως την είχαμε βρει στο Εδαφίο ;;. Βλέπουμε λοιπόν πως μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε ανηγμένη κλιμακωτή μορφή για να λύσουμε ένα γραμμικό σύστημα.

6.2.21. Λύστε το σύστημα

$$\begin{bmatrix} 2 & 1 & -1 & 1 \\ 1 & 0 & 2 & 0 \\ 3 & 1 & -1 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 3 \\ 3 \\ 3 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Ο επαυξημένος του συστήματος είναι

$$\mathbf{C} = \begin{bmatrix} 2 & 1 & -1 & 1 & 3 \\ 1 & 0 & 2 & 0 & 3 \\ 3 & 1 & -1 & 0 & 3 \end{bmatrix}.$$

Θα χρησιμοποιήσουμε στοιχειώδεις πίνακες για να βρούμε την ανηγμένη κλιμακωτή μορφή. Έχουμε

$$\begin{aligned}
 & \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ -1/2 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 & 1 & -1 & 1 & 3 \\ 1 & 0 & 2 & 0 & 3 \\ 3 & 1 & -1 & 0 & 3 \end{bmatrix} =: \begin{bmatrix} 2 & 1 & -1 & 1 & 3 \\ 0 & -\frac{1}{2} & \frac{5}{2} & -\frac{1}{2} & \frac{3}{2} \\ 3 & 1 & -1 & 0 & 3 \end{bmatrix} \\
 & \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ -3/2 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 & 1 & -1 & 1 & 3 \\ 0 & -\frac{1}{2} & \frac{5}{2} & -\frac{1}{2} & \frac{3}{2} \\ 3 & 1 & -1 & 0 & 3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2 & 1 & -1 & 1 & 3 \\ 0 & -\frac{1}{2} & \frac{5}{2} & -\frac{1}{2} & \frac{3}{2} \\ 0 & -\frac{1}{2} & \frac{1}{2} & -\frac{3}{2} & -\frac{3}{2} \end{bmatrix} \\
 & \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & -1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 & 1 & -1 & 1 & 3 \\ 0 & -\frac{1}{2} & \frac{5}{2} & -\frac{1}{2} & \frac{3}{2} \\ 0 & -\frac{1}{2} & \frac{1}{2} & -\frac{3}{2} & -\frac{3}{2} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2 & 1 & -1 & 1 & 3 \\ 0 & -\frac{1}{2} & \frac{5}{2} & -\frac{1}{2} & \frac{3}{2} \\ 0 & 0 & -2 & -1 & -3 \end{bmatrix} \\
 & \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & -2 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 & 1 & -1 & 1 & 3 \\ 0 & -\frac{1}{2} & \frac{5}{2} & -\frac{1}{2} & \frac{3}{2} \\ 0 & 0 & -2 & -1 & -3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2 & 1 & -1 & 1 & 3 \\ 0 & 1 & -5 & 1 & -3 \\ 0 & 0 & -2 & -1 & -3 \end{bmatrix} \\
 & \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & -1/2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 & 1 & -1 & 1 & 3 \\ 0 & 1 & -5 & 1 & -3 \\ 0 & 0 & -2 & -1 & -3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2 & 1 & -1 & 1 & 3 \\ 0 & 1 & -5 & 1 & -3 \\ 0 & 0 & 1 & \frac{1}{2} & \frac{3}{2} \end{bmatrix} \\
 & \begin{bmatrix} 1/2 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 & 1 & -1 & 1 & 3 \\ 0 & 1 & -5 & 1 & -3 \\ 0 & 0 & 1 & \frac{1}{2} & \frac{3}{2} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & \frac{1}{2} & -\frac{1}{2} & \frac{1}{2} & \frac{3}{2} \\ 0 & 1 & -5 & 1 & -3 \\ 0 & 0 & 1 & \frac{1}{2} & \frac{3}{2} \end{bmatrix} \\
 & \begin{bmatrix} 1 & -1/2 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & \frac{1}{2} & -\frac{1}{2} & \frac{1}{2} & \frac{3}{2} \\ 0 & 1 & -5 & 1 & -3 \\ 0 & 0 & 1 & \frac{1}{2} & \frac{3}{2} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 2 & 0 & 3 \\ 0 & 1 & -5 & 1 & -3 \\ 0 & 0 & 1 & \frac{1}{2} & \frac{3}{2} \end{bmatrix} \\
 & \begin{bmatrix} 1 & 0 & -2 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 2 & 0 & 3 \\ 0 & 1 & -5 & 1 & -3 \\ 0 & 0 & 1 & \frac{1}{2} & \frac{3}{2} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & -1 & 0 \\ 0 & 1 & -5 & 1 & -3 \\ 0 & 0 & 1 & \frac{1}{2} & \frac{3}{2} \end{bmatrix} \\
 & \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 5 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & -1 & 0 \\ 0 & 1 & -5 & 1 & -3 \\ 0 & 0 & 1 & \frac{1}{2} & \frac{3}{2} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & -1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & \frac{7}{2} & \frac{9}{2} \\ 0 & 0 & 1 & \frac{1}{2} & \frac{3}{2} \end{bmatrix}.
 \end{aligned}$$

Έχουμε λοιπόν την ανηγμένη κλιμακωτή μορφή, η οποία αντιστοιχεί στο σύστημα

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & -1 \\ 0 & 1 & 0 & \frac{7}{2} \\ 0 & 0 & 1 & \frac{1}{2} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ \frac{9}{2} \\ \frac{3}{2} \end{bmatrix}$$

δηλ.

$$\begin{aligned}
 x_1 - x_4 &= 0 \\
 x_2 + \frac{7}{2}x_4 &= \frac{9}{2} \\
 x_3 + \frac{1}{2}x_4 &= \frac{3}{2}
 \end{aligned}$$

Παιρνοντας την $x_4 = t$ ως ανεξάρτητη μεταβλητή, τελικά η λύση είναι

$$\begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ \frac{9}{2} \\ \frac{3}{2} \\ 0 \end{bmatrix} + t \cdot \begin{bmatrix} 1 \\ -\frac{7}{2} \\ -\frac{1}{2} \\ 1 \end{bmatrix}.$$

6.2.22. Υπολογίστε τον αντιστροφο του πίνακα

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 \\ 2 & 4 & 2 \\ 1 & 2 & 0 \end{bmatrix}$$

χρησιμοποιώντας την ανηγμένη κλιμακώτη μορφή.

Απάντηση. Μπορούμε να βρούμε τον $\mathbf{A}^{-1}$ λύνοντας το σύστημα

$$\mathbf{A}\mathbf{X} = \mathbf{A} \begin{bmatrix} \mathbf{x}_1 & \mathbf{x}_2 & \mathbf{x}_3 \end{bmatrix} = \mathbf{I}.$$

Αλλά αυτό αναγεται στην λύση τριών υποσυστημάτων:

$$\mathbf{A}\mathbf{x}_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{A}\mathbf{x}_2 = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{A}\mathbf{x}_3 = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Μπορούμε να βρούμε την ανηγμένη κλιμακώτη μορφή των $[\mathbf{A} \ \mathbf{x}_1]$, $[\mathbf{A} \ \mathbf{x}_2]$, $[\mathbf{A} \ \mathbf{x}_3]$ ξεχωριστά. Αλλά οι πράξεις που αφορούν το κομμάτι του $\mathbf{A}$ στον $[\mathbf{A} \ \mathbf{x}_i]$ είναι πάντα οι ίδιες (για $i = 1, 2, 3$). Οπότε μπορούμε να βρούμε απευθείας την “συνολική” ανηγμένη κλιμακώτη μορφή του

$$\mathbf{C} = \begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 & 1 & 0 & 0 \\ 2 & 4 & 2 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & 2 & 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Με εφαρμογή γραμμοπράξεων βρίσκουμε ότι

$$\mathbf{C}' = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & -2 & 4 & -5 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & -2 & 3 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & \frac{1}{2} & -1 \end{bmatrix}.$$

Αυτό αντιστοιχεί στο σύστημα

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_{11} & x_{12} & x_{13} \\ x_{21} & x_{22} & x_{23} \\ x_{31} & x_{32} & x_{33} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -2 & 4 & -5 \\ 1 & -2 & 3 \\ 0 & \frac{1}{2} & -1 \end{bmatrix}$$

δηλ.

$$\mathbf{A}^{-1} = \mathbf{X} = \begin{bmatrix} -2 & 4 & -5 \\ 1 & -2 & 3 \\ 0 & \frac{1}{2} & -1 \end{bmatrix}.$$

6.2.23. Εστω $N \times N$ πίνακας A . Αποδείξτε ότι ο A^{-1} υπάρχει ανν

$$A = E_1 E_2 \dots E_K,$$

όπου $E_1, E_2, \dots, E_K$ είναι στοιχειώδεις πίνακες.

Απάντηση. Εστω ότι ο A^{-1} υπάρχει. Τότε $X = A^{-1}$ είναι λύση του συστήματος (με N^2 εξισώσεις και αγνώστους)

$$AX = I.$$

Ο επαυξημένος του συστήματος είναι $[A \quad I]$ και, όπως είδαμε στο προηγούμενο εδάφιο, μπορούμε να τον φερούμε σε ανηγμένη κλιμακώτη μορφή πολλαπλασιάζοντας με στοιχειώδεις πίνακες:

$$F_K F_{K-1} \dots F_2 F_1 \cdot [A \quad I] = [I \quad B]$$

όπου $F_K, F_{K-1}, \dots, F_2, F_1$ οι οποίοι είναι όλοι ομαλοί (επειδή οι αντίστοιχες γραμμοπραξίες είναι αντιστρεψίμες). Το ισοδυναμο σύστημα είναι

$$IX = B.$$

δηλ. $A^{-1} = X = B$. Με άλλα λόγια ισχύει

$$F_K F_{K-1} \dots F_2 F_1 \cdot [A \quad I] = [I \quad A^{-1}] \Rightarrow \begin{cases} F_K F_{K-1} \dots F_2 F_1 \cdot A = I \\ F_K F_{K-1} \dots F_2 F_1 \cdot I = A^{-1} \end{cases}.$$

Θετώντας $E_1 = F_K^{-1}, E_2 = F_{K-1}^{-1}, \dots, E_{K-1}^{-1} = F_2^{-1}, E_K = F_1^{-1}$ έχουμε

$$F_1^{-1} F_2^{-1} \dots F_{K-1}^{-1} F_K^{-1} \cdot F_K F_{K-1} \dots F_2 F_1 \cdot A = F_1^{-1} F_2^{-1} \dots F_{K-1}^{-1} F_K^{-1} \cdot I \Rightarrow A = E_1 E_2 \dots E_K.$$

Αντιστροφα, αν $A = E_1 E_2 \dots E_K$, τότε

$$A^{-1} = (E_1 E_2 \dots E_K)^{-1} = E_K^{-1} E_{K-1}^{-1} \dots E_2^{-1} E_1^{-1}.$$

αφού ο αντιστροφός του κάθε στοιχειώδη πίνακα E_k υπάρχει

6.3 Άλυτα Προβλήματα

6.3.1. Μετασχηματίστε τους παρακάτω πίνακες σε κλιμακώτη μορφή .

$$1. \begin{bmatrix} 2 & 1 & 4 \\ 3 & 0 & 2 \\ 2 & 1 & 7 \end{bmatrix} \text{ Απ. } \begin{bmatrix} 2 & 1 & 4 \\ 0 & -3 & -8 \\ 0 & 0 & -9 \end{bmatrix}.$$

$$2. \begin{bmatrix} 2 & 1 & 4 & 3 & 7 \\ 3 & 0 & 2 & 2 & 2 \\ 2 & 1 & 7 & 1 & 5 \end{bmatrix} \text{ Απ. } \begin{bmatrix} 2 & 1 & 4 & 3 & 7 \\ 0 & -3 & -8 & -5 & -17 \\ 0 & 0 & -9 & 6 & 6 \end{bmatrix}.$$

$$3. \begin{bmatrix} 2 & 3 & 0 \\ 3 & 6 & 0 \\ 4 & -2 & 2 \\ -5 & 1 & 4 \\ 0 & 7 & 4 \end{bmatrix} \text{ Απ. } \begin{bmatrix} 2 & 3 & 0 \\ 0 & 3 & 0 \\ 0 & 0 & 6 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}.$$

$$4. \begin{bmatrix} 2 & 0 & 4 & 2 & -3 & 0 & 0 \\ 4 & 1 & 0 & 3 & 1 & 2 & 4 \\ -1 & 2 & 0 & 0 & 1 & -5 & 1 \\ 3 & -3 & 1 & 1 & 1 & 2 & 6 \end{bmatrix} \text{Απ.} \begin{bmatrix} 2 & 0 & 4 & 2 & -3 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & -16 & -2 & 14 & 4 & 8 \\ 0 & 0 & 36 & 6 & -29 & -18 & -14 \\ 0 & 0 & 0 & -6 & 113 & -234 & 242 \end{bmatrix}.$$

$$5. \begin{bmatrix} 1 & a & a^2 \\ a & a^2 & 1 \\ a^2 & 1 & a \end{bmatrix} \text{Απ.} \begin{bmatrix} 1 & a & a^2 \\ 0 & 1 - a^3 & a - a^4 \\ 0 & 0 & 1 - 2a^3 + a^6 \end{bmatrix}.$$

6.3.2. Λύστε τα παρακάτω συστήματα με απαλοιφή Gauss.

$$1. \begin{bmatrix} 1 & 3 \\ 2 & 2 \end{bmatrix} \mathbf{x} = \begin{bmatrix} 8 \\ 8 \end{bmatrix} \text{Απ. } \mathbf{x} = \begin{bmatrix} 2 \\ 2 \end{bmatrix}.$$

$$2. \begin{bmatrix} 1 & 3 \\ 2 & 6 \end{bmatrix} \mathbf{x} = \begin{bmatrix} 8 \\ 16 \end{bmatrix} \text{Απ. } \mathbf{x} = \begin{bmatrix} 8 \\ 0 \end{bmatrix} + a \cdot \begin{bmatrix} -3 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

$$3. \begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 \\ 2 & 4 & 2 \\ 1 & 2 & 0 \end{bmatrix} \mathbf{x} = \begin{bmatrix} -13 \\ -14 \\ -6 \end{bmatrix} \text{Απ. } \mathbf{x} = \begin{bmatrix} 0 \\ -3 \\ -1 \end{bmatrix}.$$

$$4. \begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 \\ 2 & 4 & 2 \\ 4 & 10 & 10 \end{bmatrix} \mathbf{x} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \text{Απ. } \mathbf{x} = a \cdot \begin{bmatrix} 5 \\ -3 \\ -1 \end{bmatrix}.$$

$$5. \begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 \\ 2 & 4 & 2 \\ 4 & 10 & 10 \end{bmatrix} \mathbf{x} = \begin{bmatrix} 8 \\ 10 \\ 26 \end{bmatrix} \text{Απ. } \mathbf{x} = \begin{bmatrix} -1 \\ 3 \\ 0 \end{bmatrix} + a \cdot \begin{bmatrix} 5 \\ -3 \\ -1 \end{bmatrix}.$$

$$6. \begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 \\ 2 & 4 & 2 \\ 4 & 10 & 10 \end{bmatrix} \mathbf{x} = \begin{bmatrix} 8 \\ 10 \\ 24 \end{bmatrix} \text{Απ. Το σύστημα είναι αδύνατο.}$$

$$7. \begin{bmatrix} 1 & 1 & 2 \\ 1 & 2 & 2 \\ 1 & 2 & 2 \end{bmatrix} \mathbf{x} = \begin{bmatrix} -3 \\ -5 \\ -5 \end{bmatrix} \text{Απ. } \mathbf{x} = \begin{bmatrix} -1 \\ -2 \\ 0 \end{bmatrix} + a \cdot \begin{bmatrix} -2 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

$$8. \begin{bmatrix} 1 & 1 & 2 & 0 \\ 2 & 4 & 4 & 1 \end{bmatrix} \mathbf{x} = \begin{bmatrix} 6 \\ 15 \end{bmatrix} \text{Απ. } \mathbf{x} = \begin{bmatrix} 6 \\ 0 \\ 0 \\ 3 \end{bmatrix} + a \cdot \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \\ 0 \\ -2 \end{bmatrix} + b \cdot \begin{bmatrix} -2 \\ 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}.$$

$$9. \begin{bmatrix} 1 & 3 & -1 & 1 & 0 \\ 2 & 2 & 0 & 1 & 3 \\ 0 & 1 & 2 & 1 & 2 \end{bmatrix} \mathbf{x} = \begin{bmatrix} -6 \\ -1 \\ -1 \end{bmatrix} \text{Απ. } \mathbf{x} = \begin{bmatrix} 0 \\ -10 \\ -5 \\ 19 \\ 0 \end{bmatrix} + a \cdot \begin{bmatrix} 1 \\ 4 \\ 3 \\ -10 \\ 0 \end{bmatrix} + b \cdot \begin{bmatrix} 0 \\ 7 \\ 4 \\ -17 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

$$10. \begin{bmatrix} 1 & 2 & 2 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & -2 & 1 & 2 \\ 2 & 3 & 0 & 1 & 3 \end{bmatrix} \mathbf{x} = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 4 \end{bmatrix} \text{ Απ. Το σύστημα είναι αδύνατο.}$$

6.3.3. Λύστε τα παρακάτω συστήματα με απαλοιφή *Gauss* και με τον κανόνα του *Cramer*. Συγκρίνετε τις απαντήσεις.

$$1. \begin{bmatrix} 1 & 3 \\ 2 & 2 \end{bmatrix} \mathbf{x} = \begin{bmatrix} 8 \\ 8 \end{bmatrix} \text{ Απ. } \mathbf{x} = \begin{bmatrix} 2 \\ 2 \end{bmatrix}.$$

$$2. \begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 \\ 2 & 4 & 2 \\ 1 & 2 & 0 \end{bmatrix} \mathbf{x} = \begin{bmatrix} -13 \\ -14 \\ -6 \end{bmatrix} \text{ Απ. } \mathbf{x} = \begin{bmatrix} 0 \\ -3 \\ -1 \end{bmatrix}.$$

$$3. \begin{bmatrix} 1 & 1 & 2 \\ 1 & 2 & 2 \\ 1 & 2 & 2 \end{bmatrix} \mathbf{x} = \begin{bmatrix} -3 \\ -5 \\ -5 \end{bmatrix} \text{ Απ. } \mathbf{x} = \begin{bmatrix} -1 \\ -2 \\ 0 \end{bmatrix} + a \cdot \begin{bmatrix} -2 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

$$4. \begin{bmatrix} 1 & 1 & 2 \\ 1 & 2 & 2 \\ 1 & 2 & 2 \end{bmatrix} \mathbf{x} = \begin{bmatrix} 3 \\ 3 \\ 3 \end{bmatrix} \text{ Απ. } \mathbf{x} = \begin{bmatrix} 3 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} + a \cdot \begin{bmatrix} -2 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

$$5. \begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 \\ 0 & 0 & 2 \\ 0 & 2 & 1 \end{bmatrix} \mathbf{x} = \begin{bmatrix} 8 \\ 2 \\ 3 \end{bmatrix} \text{ Απ. } \mathbf{x} = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

6.3.4. Λύστε τα συστήματα του Εδαφίου ;; με απαλοιφή *Gauss* χρησιμοποιώντας στοιχειώδεις πίνακες.

6.3.5. Λύστε τα συστήματα του Εδαφίου ;; χρησιμοποιώντας την ανηγμένη κλιμακωτή μορφή.

6.3.6. Δίνεται ο πίνακας

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 2 & 1 & -3 & 2 & 4 \\ 3 & -2 & 1 & 0 & 0 \\ -2 & 1 & 0 & 5 & 3 \\ 6 & 1 & 3 & 0 & 2 \end{bmatrix}.$$

Για καθένα από τις παρακάτω γραμμοπραξίες βρείτε τον αντίστοιχο στοιχειώδη πίνακα και εφαρμόστε τον στον $\mathbf{A}$. Κατόπιν βρείτε την αντιστροφή γραμμοπραξία και τον αντίστοιχο πίνακα. Με πολλαπλασιασμό πινάκων ελέγξτε ότι η διαδοχική εφαρμογή της γραμμοπραξίας και της αντιστροφής γραμμοπραξίας δίνει τον αρχικό πίνακα $\mathbf{A}$.

$$1. \mathbf{r}_2 \leftarrow \mathbf{r}_2 - 2 \cdot \mathbf{r}_1 \text{ Απ. } \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ -2 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 2 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

$$2. \mathbf{r}_4 \leftarrow -5 \cdot \mathbf{r}_4 \quad \text{Απ.} \quad \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & -5 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & -\frac{1}{5} \end{bmatrix}.$$

$$3. \mathbf{r}_2 \longleftrightarrow \mathbf{r}_3 \quad \text{Απ.} \quad \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

$$4. \mathbf{r}_4 \leftarrow \mathbf{r}_4 + 6 \cdot \mathbf{r}_3 \quad \text{Απ.} \quad \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 6 & 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & -6 & 1 \end{bmatrix}.$$

$$5. \mathbf{r}_1 \leftarrow \mathbf{r}_2 + \mathbf{r}_1 \quad \text{Απ.} \quad \begin{bmatrix} 1 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 & -1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

6.3.7. Βρείτε τον αντιστρόφο των παρακάτω πινάκων χρησιμοποιώντας την ανηγμένη κλιμακωτή μορφή.

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 0 & 1 & 4 \\ -2 & 3 & 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B} = \begin{bmatrix} 3 & 2 & -1 & 2 \\ 0 & 4 & 1 & 2 \\ 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 2 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{C} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Απ.

$$\mathbf{A}^{-1} = \begin{bmatrix} \frac{11}{21} & -\frac{1}{3} & -\frac{5}{21} \\ \frac{8}{21} & -\frac{1}{3} & \frac{4}{21} \\ -\frac{2}{21} & \frac{1}{3} & -\frac{1}{21} \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B}^{-1} = \begin{bmatrix} \frac{1}{4} & -\frac{1}{4} & \frac{1}{2} & -\frac{1}{4} \\ \frac{1}{8} & \frac{5}{24} & -\frac{1}{12} & -\frac{7}{24} \\ -\frac{1}{4} & -\frac{1}{12} & \frac{5}{6} & -\frac{1}{12} \\ -\frac{1}{8} & \frac{1}{8} & -\frac{1}{4} & \frac{5}{8} \end{bmatrix}, \quad \mathbf{C}^{-1} = \begin{bmatrix} 1 & -1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & -1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & -1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

6.3.8. Γραψτε τον πίνακα

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 3 & 2 & 1 \\ 2 & 1 & 4 \\ 1 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

ως γινόμενο στοιχειωδών πινάκων.

Απ. Ο A ισούται με

$$\begin{aligned}
 &= \left(\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 10 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & -7 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & -2/3 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & -1/6 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & -3 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1/3 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \\ 0 & -2 \end{bmatrix} \right. \\
 &= \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ \frac{2}{3} & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ \frac{1}{3} & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 2 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 3 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & -\frac{1}{3} & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \\
 &\quad \cdot \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & -6 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & \frac{2}{3} & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 7 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & -10 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} .
 \end{aligned}$$

Κεφάλαιο 7

Διανυσματικοί Χώροι

Το παρόν κεφάλαιο συζητά την αλγεβρική διατύπωση ορισμένων γεωμετρικών εννοιών (διάνυσμα, ευθεία, επίπεδο, χώρος) και τις γενικεύει στον N -διαστατο χώρο. Η βασική αλγεβρική έννοια που ενοποιεί όλα τα παραπάνω είναι ο *διανυσματικός χώρος*. Όπως θα δούμε, η αλγεβρική διατύπωση των γεωμετρικών εννοιών βασίζεται στα συστήματα γραμμικών εξισώσεων και στους πίνακες¹.

7.1 Θεωρία

7.1.1. Ένα διάνυσμα στο επίπεδο $\mathbb{R}^2$ είναι ένα ζεύγος αριθμών (x_1, x_2) . Γεωμετρικά, ένα τέτοιο διάνυσμα μπορεί να ερμηνευτεί ως ένα ευθυγράμμο τμήμα το οποίο αρχίζει στην αρχή των αξόνων και τελειώνει στο σημείο του επιπέδου (x_1, x_2) . Ακριβέστερα όμως, το (x_1, x_2) δεν αντιπροσωπεύει μόνο το συγκεκριμένο ευθυγράμμο τμήμα, αλλά *όλα* τα ευθυγράμμα τμήματα με το ίδιο μήκος, διεύθυνση και φορά – δηλ. στο παρόν τεύχος μιλάμε για *ελευθερά* διανυσματα.

7.1.2. Με όμοιο τρόπο μπορούμε να αντιστοιχίσουμε σε κάθε τριάδα (x_1, x_2, x_3) ένα διάνυσμα στο (τριδιάστατο) χώρο $\mathbb{R}^3$.

7.1.3. Γενικότερα, ένα διάνυσμα στον N -διαστατο χώρο είναι μια N -άδα $(x_1, x_2, x_3, \dots, x_N)$. Θα συμβολίζουμε το σύνολο των N -διαστατών διανυσμάτων με $\mathbb{R}^N$:

$$\mathbb{R}^N = \{ \mathbf{x} : \mathbf{x} = (x_1, x_2, \dots, x_N), \text{ με } x_1, x_2, \dots, x_N \in \mathbb{R} \}.$$

7.1.4. Μπορούμε ακόμη να συμβολίζουμε τα διανυσματα με πίνακες-γραμμές ή πίνακες-στήλες. Δηλ. αντί για $(x_1, x_2, \dots, x_N)$ θα γράφουμε

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 & x_2 & \dots & x_N \end{bmatrix} \quad \text{ή} \quad \mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \dots \\ x_N \end{bmatrix}.$$

¹Στο επόμενο κεφάλαιο θα δούμε και την “αντιστροφή” θεώρηση, δηλ. την χρήση γεωμετρικών εννοιών για την μελέτη συστημάτων γραμμικών εξισώσεων.

7.1.5. Το μηδενικό διάνυσμα είναι

$$\mathbf{0} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & \dots & 0 \end{bmatrix} \quad \text{ή} \quad \mathbf{0} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ \dots \\ 0 \end{bmatrix}$$

και αντιστοιχεί στην αρχή των αξόνων.

7.1.6. Εστω δυο οποιαδήποτε διανύσματα του N -διαστατού χώρου: $\mathbf{a}, \mathbf{b} \in \mathbb{R}^N$, και δυο οποιοιδήποτε αριθμοί $x, y \in \mathbb{R}$. Τότε η εκφραση $x\mathbf{a} + y\mathbf{b}$ λέγεται *γραμμικός συνδυασμός* των $\mathbf{a}$ και $\mathbf{b}$. Προφανώς, ο γραμμικός συνδυασμός δυο διανυσμάτων είναι και αυτός ένα διάνυσμα. Δηλ. για οποιοδήποτε N ισχύει

$$\forall x, y \in \mathbb{R}, \forall \mathbf{a}, \mathbf{b} \in \mathbb{R}^N : x\mathbf{a} + y\mathbf{b} \in \mathbb{R}^N.$$

7.1.7. Γενικότερα, εστω K διανύσματα $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_K$. Τότε το διάνυσμα

$$x_1\mathbf{a}_1 + x_2\mathbf{a}_2 + \dots + x_K\mathbf{a}_K,$$

όπου οι $x_1, x_2, \dots, x_K$ είναι αριθμοί, λέγεται *γραμμικός συνδυασμός* των $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_K$.

7.1.8. Ένα σύνολο διανυσμάτων $U \subseteq \mathbb{R}^N$ λέγεται *διανυσματικός χώρος* αν έχει την ιδιότητα

$$\forall \mathbf{a}, \mathbf{b} \in U, \forall x, y \in \mathbb{R} : x\mathbf{a} + y\mathbf{b} \in U.$$

δηλ. αν είναι *κλειστός* ως προς γραμμικούς συνδυασμούς.

7.1.9. Εστω ένας διανυσματικός χώρος U και ένα σύνολο διανυσμάτων $V \subseteq U$. Λέμε ότι το V είναι ένας *διανυσματικός υποχώρος του U* αν έχει την ιδιότητα

$$\forall \mathbf{a}, \mathbf{b} \in V, \forall x, y \in \mathbb{R} : x\mathbf{a} + y\mathbf{b} \in V.$$

7.1.10. Εστω ένας διανυσματικός χώρος U και τα διανύσματα $\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M \in U$. Το *αναπτύγμα* των $\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M$ γραφεται $\text{span}(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M)$ και ορίζεται ως εξής:

$$\text{span}(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M) = \{\mathbf{b} : \mathbf{b} = x_1\mathbf{a}_1 + x_2\mathbf{a}_2 + \dots + x_M\mathbf{a}_M \text{ με } x_1, x_2, \dots, x_M \in \mathbb{R}\}.$$

Δηλ. το *αναπτύγμα* των $\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M$ είναι το σύνολο όλων των γραμμικών συνδυασμών των $\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M$. Λέμε και ότι τα $\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M$ *γεννούν* το $\text{span}(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M)$.

7.1.11. Εστω ένας διανυσματικός χώρος U και ένα σύνολο διανυσμάτων $V \subseteq U$. Το *αναπτύγμα* του V γραφεται $\text{span}(V)$ και ορίζεται ως εξής:

$$\text{span}(V) = \{\mathbf{b} : \mathbf{b} = x_1\mathbf{a}_1 + \dots + x_M\mathbf{a}_M \text{ με } x_1, \dots, x_M \in \mathbb{R} \text{ και με } \mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M \in V\}.$$

Δηλ. το *αναπτύγμα* του V είναι το σύνολο όλων των *πεπερασμένων* γραμμικών συνδυασμών διανυσμάτων που ανήκουν στο V .

7.1.12. Εστω τα διανύσματα $\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M \in U$. Έχουμε

$$\{\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M\} \subseteq \text{span}(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M) \subseteq U$$

και το $\text{span}(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M)$ είναι ένας διανυσματικός υποχώρος του U .

7.1.13. Λεμε ότι το σύνολο διανυσμάτων $\{\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M\}$ είναι γραμμικά ανεξάρτητο ανν

$$x_1\mathbf{a}_1 + x_2\mathbf{a}_2 + \dots + x_M\mathbf{a}_M = \mathbf{0} \Rightarrow x_1 = x_2 = \dots = x_M = 0. \quad (7.1)$$

Λεμε ότι το $\{\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M\}$ είναι γραμμικά εξαρτημένο ανν υπάρχουν αριθμοί $x_1, x_2, \dots, x_M$, όχι όλοι ίσοι με μηδέν, τέτοιοι ώστε $x_1\mathbf{a}_1 + x_2\mathbf{a}_2 + \dots + x_M\mathbf{a}_M = \mathbf{0}$.

7.1.14. Αν θέσουμε $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \mathbf{a}_1 & \mathbf{a}_2 & \dots & \mathbf{a}_M \end{bmatrix}$ και $\mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 & x_2 & \dots & x_M \end{bmatrix}^T$, τότε η (7.1) μπορεί να γραφτεί ισοδυναμικά ως

$$\mathbf{A}\mathbf{x} = \mathbf{0} \Rightarrow \mathbf{x} = \mathbf{0}.$$

Δηλ. το $\{\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M\}$ είναι γραμμικά ανεξάρτητο ανν το σύστημα $\mathbf{A}\mathbf{x} = \mathbf{0}$ έχει μόνο την μηδενική λύση· αλλιώς είναι γραμμικά εξαρτημένο.

7.1.15. Εστω ότι $\{\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2\} \subseteq \mathbb{R}^2 - \{\mathbf{0}\}$ (τα διανύσματα είναι διδιάστατα). Τότε αυτά είναι γραμμικά εξαρτημένα ανν είναι συγγραμμικά.

7.1.16. Εστω ότι $\{\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3\} \subseteq \mathbb{R}^3 - \{\mathbf{0}\}$ (τα διανύσματα είναι τριδιάστατα). Τότε αυτά είναι γραμμικά εξαρτημένα ανν είναι συνεπιπεδα.

7.1.17. Το σύνολο $\{\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_N\}$ (όπου τα $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_N$ είναι διανύσματα του $\mathbb{R}^N$) είναι γραμμικά εξαρτημένο ανν $|\mathbf{A}| = 0$ (όπου $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \mathbf{a}_1 & \mathbf{a}_2 & \dots & \mathbf{a}_N \end{bmatrix}$).

7.1.18. Το σύνολο $\{\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M\}$ είναι γραμμικά εξαρτημένο ανν τουλάχιστον ένα από τα $\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M$ μπορεί να εκφραστεί σαν γραμμικός συνδυασμός των υπολοίπων, δηλ. υπάρχει $m \in \{1, 2, \dots, M\}$ και αριθμοί $x_1, \dots, x_{m-1}, x_{m+1}, \dots, x_M$ τέτοιοι ώστε

$$\mathbf{a}_m = x_1\mathbf{a}_1 + \dots + x_{m-1}\mathbf{a}_{m-1} + x_{m+1}\mathbf{a}_{m+1} + \dots + x_M\mathbf{a}_M.$$

7.1.19. Ένα σύνολο $\{\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M\} \subseteq \mathbb{R}^N$ λέγεται *βάση* του διανυσματικού χώρου $U \subseteq \mathbb{R}^N$ ανν (α) είναι γραμμικά ανεξάρτητο και (β) κάθε $\mathbf{b} \in U$ μπορεί να γραφτεί ως

$$\mathbf{b} = x_1\mathbf{a}_1 + \dots + x_M\mathbf{a}_M.$$

7.1.20. Αν τα $\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M$ είναι μια βάση του U , τότε $U = \text{span}(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M)$. Δηλαδή μια οποιαδήποτε βάση του U γεννά τον U .

7.1.21. Αν τα σύνολα $\{\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_K\}$ και $\{\mathbf{b}_1, \mathbf{b}_2, \dots, \mathbf{b}_M\}$ είναι βάσεις του διανυσματικού χώρου $U \subseteq \mathbb{R}^N$ τότε $K = M$. Δηλ. όλες οι βάσεις του U περιέχουν τον ίδιο αριθμό διανυσμάτων.

7.1.22. Η διάσταση ενός διανυσματικού χώρου S συμβολίζεται με $\dim(S)$ και ορίζεται ως εξής

$$\dim(S) \doteq \text{“ο αριθμός των στοιχείων κάθε βάσης του } S\text{”}.$$

7.1.23. Δίνονται διανύσματα $\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M$. Μπορούμε να βρούμε μια βάση του $\text{span}(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M)$ (και άρα και την διάστασή του) με τον εξής αλγόριθμο.

1. Σχηματίζουμε τον πίνακα $\mathbf{A}$ με *γραμμές* τα διανύσματα $\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M$.
2. Φέρνουμε τον $\mathbf{A}$ σε πίνακα κλιμακωτής μορφής $\mathbf{A}'$.
3. Η βάση του $\text{span}(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M)$ είναι οι μη μηδενικές *γραμμές* του $\mathbf{A}'$.

7.1.24. Δίνονται διανύσματα $\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M$. Μπορούμε να βρούμε μια βάση του $\text{span}(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M)$ (και άρα και την διάστασή του) με τον εξής αλγόριθμο.

1. Σχηματίζουμε τον πίνακα $\mathbf{A}$ με *στήλες* τα διανύσματα $\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M$.
2. Φέρνουμε τον $\mathbf{A}$ σε πίνακα κλιμακωτής μορφής $\mathbf{A}'$.
3. Αφαιρούμε από τον $\mathbf{A}'$ τις στήλες που δεν έχουν κομβό.
4. Η βάση του $\text{span}(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M)$ είναι οι υπολοίπες *στήλες* του $\mathbf{A}'$.

7.1.25. Εστω ότι ο διανυσματικός χώρος U έχει διάσταση M . Τότε κάθε σύνολο $\{\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M, \mathbf{a}_{M+1}\}$ είναι γραμμικά εξαρτημένο.

7.1.26. Εστω ότι ο διανυσματικός χώρος U έχει διάσταση M . Τότε κάθε γραμμικά ανεξάρτητο σύνολο $\{\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M\}$ με M στοιχεία είναι μια βάση του U .

7.1.27. Μπορούμε να συνδυάσουμε τις δύο προηγούμενες παρατηρήσεις και να δώσουμε έναν εναλλακτικό ορισμό της βάσης ενός διανυσματικού χώρου U : μια βάση του U είναι ένα γραμμικά ανεξάρτητο σύνολο με μέγιστο αριθμό στοιχείων.

7.1.28. Εστω ότι ο διανυσματικός χώρος U είναι υποχώρος του διανυσματικού χώρου V . Τότε $\dim(U) \leq \dim(V)$. Αν $\dim(U) = \dim(V)$ τότε $U = V$.

7.2 Λυμένα Προβλήματα

7.2.1. Σχεδιάστε τα διανύσματα

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{y} = \begin{bmatrix} 2 \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{z} = \begin{bmatrix} 2 \\ 2 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση.

Σχημα

7.2.2. Σχεδιάστε τα διανύσματα

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} -1 \\ 3 \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{y} = \begin{bmatrix} 0 \\ 4 \\ -2 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{z} = \begin{bmatrix} 2 \\ 2 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση.

Σχημα

7.2.3. Εστώ τα 3-διαστατα διανυσματα

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} -1 \\ 3 \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{y} = \begin{bmatrix} 0 \\ 4 \\ -2 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{z} = \begin{bmatrix} 2 \\ 2 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Υπολογίστε τους γραμμικούς συνδυασμούς $\mathbf{x} + 2\mathbf{y}$, $2\mathbf{z} - \mathbf{y}$, $2\mathbf{x} + \mathbf{y} + \mathbf{z}$.

Απάντηση. Εχουμε

$$\begin{aligned} \mathbf{x} + 2\mathbf{y} &= \begin{bmatrix} -1 \\ 3 \\ 0 \end{bmatrix} + 2 \cdot \begin{bmatrix} 0 \\ 4 \\ -2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -1 \\ 11 \\ -4 \end{bmatrix}, \\ 2\mathbf{z} - \mathbf{y} &= 2 \cdot \begin{bmatrix} 2 \\ 2 \\ 1 \end{bmatrix} - \begin{bmatrix} 0 \\ 4 \\ -2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 4 \\ 0 \\ 4 \end{bmatrix}, \\ 2\mathbf{x} + \mathbf{y} + \mathbf{z} &= 2 \cdot \begin{bmatrix} -1 \\ 3 \\ 0 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 0 \\ 4 \\ -2 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 2 \\ 2 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 \\ 9 \\ -1 \end{bmatrix}. \end{aligned}$$

7.2.4. Δείξτε ότι το επίπεδο $\mathbb{R}^2$ είναι ένας διανυσματικός χώρος. Βρείτε μερικούς διανυσματικούς υποχώρους αυτού.

Απάντηση. Για κάθε $a, b \in \mathbb{R}$ και τυχόντα $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \mathbb{R}^2$ τέτοια ώστε

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{y} = \begin{bmatrix} y_1 \\ y_2 \end{bmatrix},$$

εχουμε

$$a\mathbf{x} + b\mathbf{y} = \begin{bmatrix} ax_1 + by_1 \\ ax_2 + by_2 \end{bmatrix} \in \mathbb{R}^2.$$

Αρα ο $\mathbb{R}^2$ είναι διανυσματικός χώρος.

Θεωρήστε τώρα τον "πρώτο αξονα"· αυτός μπορεί να οριστεί ως εξής

$$U = \left\{ \mathbf{x} : \mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 \\ 0 \end{bmatrix} \right\}.$$

Ο U είναι ένας διανυσματικός υποχώρος του $\mathbb{R}^2$. Διότι, αν θεωρήσουμε $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in U$, θα έχουμε

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{y} = \begin{bmatrix} y_1 \\ 0 \end{bmatrix}$$

και τότε για κάθε $a, b \in \mathbb{R}$ θα έχουμε

$$a\mathbf{x} + b\mathbf{y} = a \cdot \begin{bmatrix} x_1 \\ 0 \end{bmatrix} + b \cdot \begin{bmatrix} y_1 \\ 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} ax_1 + by_1 \\ 0 \end{bmatrix} \in U.$$

Ο "δευτερος αξονας", ο οποίος μπορεί να οριστεί ως εξής:

$$V = \left\{ \mathbf{x} : \mathbf{x} = \begin{bmatrix} 0 \\ x_2 \end{bmatrix} \right\},$$

είναι επίσης ένας διανυσματικός υποχώρος του $\mathbb{R}^2$ (γιατί;).

Γενικότερα, μια ευθεία του $\mathbb{R}^2$ που περνάει από την αρχή των αξόνων μπορεί να γραφτεί ως εξής

$$W = \left\{ \mathbf{x} : \mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 \\ kx_1 \end{bmatrix} \right\}$$

(γιατί;) και είναι ένας διανυσματικός υποχώρος του $\mathbb{R}^2$. Διότι, αν θεωρήσουμε $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in W$, θα έχουμε

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 \\ kx_1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{y} = \begin{bmatrix} y_1 \\ ky_1 \end{bmatrix}$$

και τότε για κάθε $a, b \in \mathbb{R}$ θα έχουμε

$$a\mathbf{x} + b\mathbf{y} = a \cdot \begin{bmatrix} x_1 \\ kx_1 \end{bmatrix} + b \cdot \begin{bmatrix} y_1 \\ ky_1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} ax_1 + by_1 \\ k(ax_1 + by_1) \end{bmatrix} \in W.$$

Τέλος, αξίζει να σημειώσουμε ότι το σύνολο X που περιέχει μόνο το μηδενικό διάνυσμα (την αρχή των αξόνων) δηλ. $X = \{\mathbf{0}\}$ είναι επίσης ένας υποχώρος του $\mathbb{R}^2$. Διότι αν παρούμε $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in X$, τότε θα πρέπει να έχουμε $\mathbf{x} = \mathbf{y} = \mathbf{0}$, οπότε για κάθε $a, b \in \mathbb{R}$ θα έχουμε

$$a\mathbf{x} + b\mathbf{y} = a\mathbf{0} + b\mathbf{0} = \mathbf{0} \in X.$$

7.2.5. Δώστε παραδείγματα αναλόγα με αυτά της προηγούμενης άσκηση για τον $\mathbb{R}^3$.

Απάντηση. Για προφανείς λόγους, ο τριδιάστατος χώρος $\mathbb{R}^3$ είναι ένας διανυσματικός χώρος. Επίσης, οι τρεις του άξονες είναι διανυσματικοί υποχώροι. Π.χ. αν θεσουμε

$$U = \left\{ \mathbf{x} : \mathbf{x} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ x_3 \end{bmatrix} \right\}$$

είναι εύκολο να δείχεται ότι όλοι οι γραμμικοί συνδυασμοί στοιχείων του U είναι επίσης στοιχεία του U (δηλ. αν σχηματίσουμε οποιοδήποτε γραμμικό συνδυασμό διανυσμάτων του U , ο γραμμικός συνδυασμός ανήκει επίσης στον U). Άρα ο U είναι ένας διανυσματικός υποχώρος του $\mathbb{R}^3$. Παρόμοια, θεωρήστε το επίπεδο του $\mathbb{R}^3$ που ορίζεται ως εξής:

$$V = \left\{ \mathbf{x} : \mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ 0 \end{bmatrix} \right\}$$

(γιατί είναι αυτό ένα επίπεδο; ποιο επίπεδο είναι;). Τότε για οποιαδήποτε $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in V$ και $a, b \in \mathbb{R}$ έχουμε

$$a\mathbf{x} + b\mathbf{y} = a \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ 0 \end{bmatrix} + b \begin{bmatrix} y_1 \\ y_2 \\ 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} ax_1 + by_1 \\ ax_2 + by_2 \\ 0 \end{bmatrix} \in V$$

(δηλ. αν σχηματίσουμε οποιοδήποτε γραμμικό συνδυασμό διανυσμάτων από αυτό το επίπεδο, ο γραμμικός συνδυασμός ανήκει στον επίπεδο επίσης). Άρα το V είναι ένας

διανυσματικός υποχώρος του $\mathbb{R}^3$. Το ίδιο ισχύει για το επίπεδο

$$W = \left\{ \mathbf{x} : \mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 \\ 0 \\ x_3 \end{bmatrix} \right\}$$

οπώς και για το επίπεδο

$$X = \left\{ \mathbf{x} : \mathbf{x} = \begin{bmatrix} 0 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} \right\}.$$

Γενικότερα, εστω ένα επίπεδο Y του $\mathbb{R}^3$ το οποίο μπορεί να γραφτεί ως εξής:

$$Y = \left\{ \mathbf{x} : \mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ kx_1 + \lambda x_2 \end{bmatrix} \right\}.$$

Κάθε τέτοιο επίπεδο περνάει από την αρχή των αξόνων (γιατί;). Τότε για οποιαδήποτε $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in Y$ και $a, b \in \mathbb{R}$ έχουμε

$$a\mathbf{x} + b\mathbf{y} = a \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ kx_1 + \lambda x_2 \end{bmatrix} + b \begin{bmatrix} y_1 \\ y_2 \\ ky_1 + \lambda y_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} ax_1 + by_1 \\ ax_2 + by_2 \\ k(ax_1 + by_1) + \lambda(ax_2 + by_2) \end{bmatrix} \in Y,$$

Αρα ο Y είναι ένας διανυσματικός υποχώρος του $\mathbb{R}^3$. Και τέλος το $Z = \{0\}$ είναι ένας υποχώρος του $\mathbb{R}^3$.

Υπάρχουν και άλλοι υποχώροι του $\mathbb{R}^3$, συγκεκριμένα όλες οι ευθείες και όλα τα επίπεδα που περνάνε από το 0 . Η απόδειξη αυτού του γεγονότος αφήνεται ως άσκηση στον αναγνώστη.

7.2.6. Δείξτε ότι το υποσύνολο U του $\mathbb{R}^2$ που ορίζεται από την σχέση

$$U = \left\{ \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} : x_1, x_2 \in \mathbb{R}, \quad x_1 \geq 0, x_2 \geq 0 \right\}$$

δεν είναι ένας διανυσματικός υποχώρος του $\mathbb{R}^3$. Δώστε μια γεωμετρική ερμηνεία του συνόλου U και εξηγήστε γεωμετρικά γιατί δεν είναι ένας διανυσματικός υποχώρος.

Απάντηση. Ευκολά βλέπουμε ότι τα $\mathbf{x} = \begin{bmatrix} \frac{1}{3} & 1 \end{bmatrix}^T$, $\mathbf{y} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \end{bmatrix}^T \in U$. Όμως το $\mathbf{x} - \mathbf{y} = \begin{bmatrix} -\frac{2}{3} & 1 \end{bmatrix}^T$ δεν ανήκει στον U , άρα ο U δεν είναι διανυσματικός χώρος. Το U είναι το πρώτο τεταρτημόριο του επιπέδου. Όπως φαίνεται και στο παρακάτω σχήμα, γραμμικοί συνδυασμοί διανυσμάτων του U μπορεί να δίνουν διάνυσμα εκτός του U .

Σχήμα

7.2.7. Δείξτε ότι το υποσύνολο U του $\mathbb{R}^3$ που ορίζεται από την σχέση

$$U = \left\{ \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} : x_1, x_2, x_3 \in \mathbb{R}, \quad x_1^2 + x_2^2 + x_3^2 \leq 1 \right\}$$

δεν είναι ένας διανυσματικός υποχώρος του $\mathbb{R}^3$. Δώστε μια γεωμετρική ερμηνεία του συνόλου U και εξηγήστε γεωμετρικά γιατί δεν είναι ένας διανυσματικός υποχώρος.

Απάντηση. Τα $\mathbf{x} = \begin{bmatrix} \frac{2}{3} & \frac{2}{3} & 0 \end{bmatrix}^T, \mathbf{y} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \end{bmatrix}^T \in U$. Όμως το $\mathbf{x} + \mathbf{y} = \begin{bmatrix} \frac{5}{3} & \frac{2}{3} & 0 \end{bmatrix}^T$ δεν ανήκει στον U , άρα ο U δεν είναι διανυσματικός χώρος. Το U είναι η σφαίρα (και το εστερικό της) με κέντρο την αρχή των αξόνων και ακτίνα 1. Όπως φαίνεται και στο παρακάτω σχήμα, γραμμικοί συνδυασμοί διανυσμάτων του U μπορεί να δίνουν διάνυσμα εκτός του U .

7.2.8. Θεωρείστε τα διανύσματα

$$\mathbf{a}_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{a}_2 = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{a}_3 = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Δείξτε ότι

$$\text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3) = \mathbb{R}^3.$$

Απάντηση. Θεωρείστε τυχόν διάνυσμα $\mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 & x_2 & x_3 \end{bmatrix}^T \in \mathbb{R}^3$. Θα πρέπει να δείξουμε ότι το $\mathbf{x}$ μπορεί να γραφτεί ως γραμμικός συνδυασμός των $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3$. Πραγματι έχουμε

$$x_1 \mathbf{a}_1 + x_2 \mathbf{a}_2 + x_3 \mathbf{a}_3 = x_1 \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} + x_2 \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} + x_3 \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \mathbf{x}.$$

Άρα κάθε $\mathbf{x} \in \mathbb{R}^3$ μπορεί να γραφτεί σαν γραμμικός συνδυασμός των $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3$, οπότε $\mathbb{R}^3 \subseteq \text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3)$. Επειδή (προφανώς) και $\text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3) \subseteq \mathbb{R}^3$, τελικά έχουμε $\mathbb{R}^3 = \text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3)$.

7.2.9. Θεωρείστε τα διανύσματα

$$\mathbf{a}_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{a}_2 = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{a}_3 = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Δείξτε ότι

$$\text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3) = \mathbb{R}^3.$$

Απάντηση. Θεωρείστε τυχόν διάνυσμα $\mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 & x_2 & x_3 \end{bmatrix} \in \mathbb{R}^3$. Θα πρέπει να δείξουμε ότι το $\mathbf{x}$ μπορεί να γραφτεί ως γραμμικός συνδυασμός των $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3$. Δηλ. θα πρέπει να υπάρχουν y_1, y_2, y_3 τέτοια ώστε

$$y_1 \mathbf{a}_1 + y_2 \mathbf{a}_2 + y_3 \mathbf{a}_3 = \mathbf{x} \Leftrightarrow \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} y_1 \\ y_2 \\ y_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix}$$

ή ισοδυναμια

$$y_1 + y_2 + y_3 = x_1 \tag{7.2}$$

$$y_2 + y_3 = x_2 \tag{7.3}$$

$$y_3 = x_3 \tag{7.4}$$

Το σύστημα αυτό έχει λύση $y_3 = x_3$, $y_2 = x_2 - x_3$, $y_1 = x_1 - x_2$. Άρα κάθε $\mathbf{x} \in \mathbb{R}^3$ μπορεί να γραφτεί σαν γραμμικός συνδυασμός των $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3$ και, παρομοία με το προηγούμενο πρόβλημα, συμπεραίνουμε ότι $\mathbb{R}^3 = \text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3)$. Μπρούσαμε να καταληξούμε στο ίδιο συμπέρασμα και πιο απλά, παρατηρώντας ότι για ο πίνακας

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

έχει οριζούσα $|\mathbf{A}| = 1$ και άρα το σύστημα (7.2)-(7.4) έχει λύση.

7.2.10. Θεωρείστε τα διανύσματα $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3$

$$\mathbf{a}_1 = \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \\ 3 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{a}_2 = \begin{bmatrix} 4 \\ 0 \\ 2 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{a}_3 = \begin{bmatrix} 8 \\ 2 \\ 7 \end{bmatrix}.$$

και βρείτε το $\text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3)$.

Απάντηση. Σχηματίζουμε τον πίνακα $\mathbf{A} = [\mathbf{a}_1 \ \mathbf{a}_2 \ \mathbf{a}_3]$ και υπολογίζουμε $|\mathbf{A}| = 4$. Άρα, για κάθε $\mathbf{x} \in \mathbb{R}^3$, το σύστημα $\mathbf{A}\mathbf{y} = \mathbf{x}$ έχει λύση, δηλαδή υπάρχουν y_1, y_2, y_3 τέτοια ώστε $\mathbf{x} = y_1\mathbf{a}_1 + y_2\mathbf{a}_2 + y_3\mathbf{a}_3$ και άρα (όπως και στα προηγούμενα προβλήματα) $\mathbb{R}^3 = \text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3)$.

7.2.11. Θεωρείστε τα διανύσματα $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3$

$$\mathbf{a}_1 = \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \\ 3 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{a}_2 = \begin{bmatrix} 4 \\ 0 \\ 2 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{a}_3 = \begin{bmatrix} 8 \\ 2 \\ 8 \end{bmatrix}.$$

και βρείτε το $\text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3)$.

Απάντηση. Σχηματίζουμε τον πίνακα $\mathbf{A} = [\mathbf{a}_1 \ \mathbf{a}_2 \ \mathbf{a}_3]$ και υπολογίζουμε $|\mathbf{A}| = 0$. Άρα θα υπάρχουν $\mathbf{x} \in \mathbb{R}^3$ για τα οποία το σύστημα $\mathbf{A}\mathbf{y} = \mathbf{x}$ δεν έχει λύση, οπότε το $\text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3)$ είναι γνήσιο υποσύνολο του $\mathbb{R}^3$. Παρατηρούμε επίσης ότι το $\mathbf{a}_3 = 2\mathbf{a}_1 + \mathbf{a}_2$, οπότε κάθε διάνυσμα $\mathbf{x} = y_1\mathbf{a}_1 + y_2\mathbf{a}_2 + y_3\mathbf{a}_3$ γραφεται και ως

$$\mathbf{x} = y_1\mathbf{a}_1 + y_2\mathbf{a}_2 + y_3\mathbf{a}_3 = (y_1 + 2y_3)\mathbf{a}_1 + y_2\mathbf{a}_2$$

και οι αριθμοί $y_1 + 2y_3, y_2$ μπορούν να ληφθούν ίσοι με οποιοδήποτε ζεύγος z_1, z_2 (γιατί;). Οπότε τελικά

$$\text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3) = \left\{ \mathbf{x} : \mathbf{x} = z_1 \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \\ 3 \end{bmatrix} + z_2 \begin{bmatrix} 4 \\ 0 \\ 2 \end{bmatrix}, z_1, z_2 \in \mathbb{R} \right\}$$

το οποίο είναι ένα επίπεδο στο $\mathbb{R}^3$.

7.2.12. Δίνονται διανύσματα $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M \in U \subseteq \mathbb{R}^N$. Δείξτε ότι το $\text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M)$ είναι διανυσματικός υποχώρος του U .

Απάντηση. Παιρνουμε τυχοντα $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M)$, οποτε θα εχουμε

$$\mathbf{x} = p_1 \mathbf{a}_1 + \dots + p_M \mathbf{a}_M, \quad \mathbf{y} = q_1 \mathbf{a}_1 + \dots + q_M \mathbf{a}_M,$$

και τυχοντα $\kappa, \lambda \in \mathbb{R}$. Τοτε

$$\begin{aligned} \kappa \mathbf{x} + \lambda \mathbf{y} &= \kappa \cdot (p_1 \mathbf{a}_1 + \dots + p_M \mathbf{a}_M) + \lambda \cdot (q_1 \mathbf{a}_1 + \dots + q_M \mathbf{a}_M) \\ &= (\kappa p_1 + \lambda q_1) \mathbf{a}_1 + \dots + (\kappa p_M + \lambda q_M) \mathbf{a}_M \in \text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M) \end{aligned}$$

και αρα το $\text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M)$ ειναι διανυσματικος χωρος του U . επειδη και

$$\text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M) \subseteq U,$$

τελικά το $\text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M)$ ειναι διανυσματικος υποχωρος του U .

7.2.13. Δινονται διανυσματα $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_N \in U \subseteq \mathbb{R}^N$. Δειξτε οτι

$$\text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_N) = \text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_N, \mathbf{0})$$

Απάντηση. Εστω $\mathbf{x} \in \text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M)$. Τοτε

$$\mathbf{x} = p_1 \mathbf{a}_1 + \dots + p_M \mathbf{a}_M = p_1 \mathbf{a}_1 + \dots + p_M \mathbf{a}_M + p_{M+1} \mathbf{0}$$

(αφου $p_{M+1} \mathbf{0} = \mathbf{0}$) οποτε $\mathbf{x} \in \text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_N, \mathbf{0})$. αρα

$$\text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_N) \subseteq \text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_N, \mathbf{0}). \quad (7.5)$$

Απο την αλλη, εστω $\mathbf{x} \in \text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M, \mathbf{0})$. Τοτε

$$\mathbf{x} = p_1 \mathbf{a}_1 + \dots + p_M \mathbf{a}_M + p_{M+1} \mathbf{0} = p_1 \mathbf{a}_1 + \dots + p_M \mathbf{a}_M$$

οποτε $\mathbf{x} \in \text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_N)$. αρα

$$\text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_N) \subseteq \text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_N, \mathbf{0}). \quad (7.6)$$

Οποτε τελικά $\text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_N) = \text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_N, \mathbf{0})$.

7.2.14. Δινονται διανυσματα $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M \in U \subseteq \mathbb{R}^N$ και $\mathbf{w} \in \text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_N)$. Δειξτε οτι

$$\text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M) = \text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_N, \mathbf{w})$$

Απάντηση. Ειναι προφανες οτι $\{\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M\} \subseteq \{\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M, \mathbf{w}\}$ (γιατι;) οποτε

$$\text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M) \subseteq \text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M, \mathbf{w}) \quad (7.7)$$

Απο την αλλη, αφου $\mathbf{w} \in \text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M)$ θα εχουμε

$$\mathbf{w} = q_1 \mathbf{a}_1 + \dots + q_M \mathbf{a}_M.$$

Εστω τωρα $\mathbf{x} \in \text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M, \mathbf{w})$. Τοτε

$$\begin{aligned} \mathbf{x} &= p_1 \mathbf{a}_1 + \dots + p_M \mathbf{a}_M + p_{M+1} \mathbf{w} = p_1 \mathbf{a}_1 + \dots + p_M \mathbf{a}_M + p_{M+1} (q_1 \mathbf{a}_1 + \dots + q_M \mathbf{a}_M) \\ &= (p_1 + p_{M+1} q_1) \mathbf{a}_1 + \dots + (p_M + p_{M+1} q_M) \mathbf{a}_M \end{aligned}$$

οποτε $\mathbf{x} \in \text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M, \mathbf{w})$. αρα

$$\text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M, \mathbf{w}) \subseteq \text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M). \quad (7.8)$$

Απο τις (7.7) και (7.8) εχουμε $\text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M) = \text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_N, \mathbf{w})$.

7.2.15. Δίνονται διανύσματα $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_N \in U \subseteq \mathbb{R}^N$ και $\mathbf{a}_n = x_1 \mathbf{a}_1 + \dots + x_{n-1} \mathbf{a}_{n-1} + x_{n+1} \mathbf{a}_{n+1} + \dots + x_N \mathbf{a}_N$. Δείξτε ότι

$$\text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_N) = \text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_{n-1}, \mathbf{a}_{n+1}, \dots, \mathbf{a}_N)$$

Απάντηση. Το ζητούμενο στην ουσία είναι μια επαναδιατύπωση του προηγούμενου προβλήματος, με το $\mathbf{a}_n$ να παίζει τον ρόλο του $\mathbf{w}$.

7.2.16. Δείξτε ότι τα διανύσματα

$$\begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}$$

του $\mathbb{R}^3$ είναι γραμμικά ανεξαρτήτα.

Απάντηση. Πραγματι, αν έχουμε αριθμούς x_1, x_2, x_3 τέτοιους ώστε

$$x_1 \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} + x_2 \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} + x_3 \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

τότε θα ισχύει το σύστημα

$$1 \cdot x_1 + 0 \cdot x_2 + 0 \cdot x_3 = 0$$

$$0 \cdot x_1 + 1 \cdot x_2 + 0 \cdot x_3 = 0$$

$$0 \cdot x_1 + 0 \cdot x_2 + 1 \cdot x_3 = 0$$

που έχει μοναδική λύση $x_1 = x_2 = x_3 = 0$.

7.2.17. Δείξτε ότι τα διανύσματα

$$\begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ -1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ -3 \end{bmatrix}$$

του $\mathbb{R}^3$ είναι γραμμικά ανεξαρτήτα.

Απάντηση. Πραγματι, αν έχουμε αριθμούς x_1, x_2, x_3 τέτοιους ώστε

$$x_1 \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{bmatrix} + x_2 \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ -1 \end{bmatrix} + x_3 \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ -3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

τότε θα ισχύει το σύστημα

$$1 \cdot x_1 + 0 \cdot x_2 + 0 \cdot x_3 = 0$$

$$2 \cdot x_1 + 1 \cdot x_2 + 0 \cdot x_3 = 0$$

$$3 \cdot x_1 - 1 \cdot x_2 - 3 \cdot x_3 = 0.$$

Απο την πρώτη εξίσωση έχουμε $x_1 = 0$. Αντικαθιστώντας στην δεύτερη έχουμε $2 \cdot x_1 + x_2 = 2 \cdot 0 + x_2 = 0$, οπότε $x_2 = 0$. Τέλος, αντικαθιστώντας στην τρίτη, έχουμε $3 \cdot x_1 - 1 \cdot x_2 - 3 \cdot x_3 = 3 \cdot 0 - 1 \cdot 0 - 3 \cdot x_3 = 0$, οπότε $x_3 = 0$.

7.2.18. Δειξτε ότι τα τα

$$\begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 2 \\ 4 \\ 6 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} -1 \\ -2 \\ -3 \end{bmatrix}$$

είναι γραμμικά εξαρτημένα.

Απάντηση. Αν έχουμε αριθμούς x_1, x_2, x_3 τέτοιους ώστε

$$x_1 \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{bmatrix} + x_2 \begin{bmatrix} 2 \\ 4 \\ 6 \end{bmatrix} + x_3 \begin{bmatrix} -1 \\ -2 \\ -3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

τότε θα ισχύουν οι εξισώσεις

$$x_1 + 2x_2 - x_3 = 0$$

$$2x_1 + 4x_2 - 2x_3 = 0$$

$$3x_1 + 6x_2 - 3x_3 = 0.$$

Το σύστημα αυτό έχει λύση $x_1 = -2a + b$, $x_2 = a$, $x_3 = b$. Π.χ., μια λύση είναι $x_1 = -2 \cdot 1 + 1 = -1$, $x_2 = 1$, $x_3 = 1$. Δηλαδή

$$-\begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 2 \\ 4 \\ 6 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} -1 \\ -2 \\ -3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

και τα διανύσματα είναι γραμμικά εξαρτημένα. Παρατηρήστε στο **Σχήμα** ότι, γεωμετρικά, τα διανύσματα είναι *συγγραμικά*.

Σχήμα

7.2.19. Δειξτε ότι τα

$$\begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 3 \\ 1 \\ -2 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 5 \\ 5 \\ 4 \end{bmatrix}$$

είναι γραμμικά εξαρτημένα.

Απάντηση. Αν έχουμε αριθμούς x_1, x_2, x_3 τέτοιους ώστε

$$x_1 \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{bmatrix} + x_2 \begin{bmatrix} 3 \\ 1 \\ -2 \end{bmatrix} + x_3 \begin{bmatrix} 5 \\ 5 \\ 4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

τότε θα ισχύει το σύστημα

$$x_1 + 3x_2 + 5x_3 = 0$$

$$2x_1 + x_2 + 5x_3 = 0$$

$$3x_1 - 2x_2 + 4x_3 = 0.$$

το οποίο έχει λύσεις της μορφής $x_1 = -2a$, $x_2 = -a$, $x_3 = a$. Π.χ., μια λύση είναι $x_1 = -2$, $x_2 = -1$, $x_3 = 1$. Δηλαδή

$$-2 \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{bmatrix} - \begin{bmatrix} 3 \\ 1 \\ -2 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 5 \\ 5 \\ 4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

και τα διανύσματα είναι γραμμικά εξαρτημένα. Παρατηρείστε στο **Σχήμα** ότι, γεωμετρικά, τα διανύσματα είναι *συνεπιπεδα*.

Σχήμα

7.2.20. Δειξτε ότι τα

$$\begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}$$

είναι γραμμικά ανεξάρτητα

Απάντηση. Αυτό ισχύει επειδή

$$\begin{vmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 \end{vmatrix} = 1 \neq 0.$$

7.2.21. Δειξτε ότι τα

$$\begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ -1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ -3 \end{bmatrix}$$

είναι γραμμικά ανεξάρτητα.

Απάντηση. Αυτό ισχύει διότι

$$\begin{vmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 2 & 1 & 0 \\ 3 & -1 & -3 \end{vmatrix} = -8 \neq 0.$$

7.2.22. Δειξτε ότι τα

$$\begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 3 \\ 1 \\ -2 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 5 \\ 5 \\ 4 \end{bmatrix}$$

είναι γραμμικά εξαρτημένα.

Απάντηση. Αυτό ισχύει διότι

$$\begin{vmatrix} 1 & 3 & 5 \\ 2 & 1 & 5 \\ 3 & -2 & 4 \end{vmatrix} = 0.$$

7.2.23. Δίνονται διανύσματα $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2 \subseteq \mathbb{R}^2 - \{\mathbf{0}\}$. Δείξτε ότι αυτά είναι γραμμικά εξαρτημένα αν είναι συγγραμικά.

Απάντηση. Τα διανύσματα είναι της μορφής

$$\mathbf{a}_1 = \begin{bmatrix} a_{11} \\ a_{21} \end{bmatrix}, \quad \mathbf{a}_2 = \begin{bmatrix} a_{12} \\ a_{22} \end{bmatrix}.$$

Εστω ότι είναι συγγραμικά, τότε υπάρχει $x \neq 0$ τέτοιο ώστε

$$\mathbf{a}_2 = x \cdot \mathbf{a}_1 \Rightarrow -x\mathbf{a}_1 + \mathbf{a}_2 = \mathbf{0}.$$

και άρα το $\{\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2\}$ είναι γραμμικά εξαρτημένο.

Εστω τώρα ότι το $\{\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2\}$ είναι γραμμικά εξαρτημένο. Τότε υπάρχουν αριθμοί x_1, x_2 (οχι όλοι ίσοι με το 0) τέτοιοι ώστε

$$x_1 \cdot \mathbf{a}_1 + x_2 \cdot \mathbf{a}_2 = \mathbf{0}. \quad (7.9)$$

Από το $x_1 x_2 \neq 0$ προκύπτει ότι $x_1 \neq 0$ γιατί αλλιώς θα είχαμε $0 \cdot \mathbf{a}_1 + x_2 \cdot \mathbf{a}_2 = \mathbf{0} \Rightarrow x_2 \mathbf{a}_2 = \mathbf{0} \Rightarrow \mathbf{a}_2 = \mathbf{0}$ αλλά έχουμε υποθέσει $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2 \subseteq \mathbb{R}^2 - \{\mathbf{0}\}$. Άρα λοιπόν $x_1 \neq 0$ και τότε, διαιρώντας την (7.9) με x_1 , παίρνουμε

$$\mathbf{a}_1 + \frac{x_2}{x_1} \cdot \mathbf{a}_2 = \mathbf{0} \Rightarrow \mathbf{a}_1 = -\frac{x_2}{x_1} \cdot \mathbf{a}_2$$

που δείχνει ότι τα $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2$ είναι συγγραμικά.

7.2.24. Δείξτε ότι το σύνολο $\{\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_N\}$ (όπου τα $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_N$ είναι διανύσματα του $\mathbb{R}^N$) είναι γραμμικά εξαρτημένο αν $|\mathbf{A}| = 0$ (όπου $\mathbf{A} = [\mathbf{a}_1 \ \mathbf{a}_2 \ \dots \ \mathbf{a}_N]$).

Απάντηση. Προσεξτε ότι έχουμε N διανύσματα το καθένα εκ των οποίων έχει N συνιστώσες. Εξ ορισμού, το σύνολο $\{\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_N\}$ είναι γραμμικά εξαρτημένο αν το τετραγωνικό σύστημα $\mathbf{A}\mathbf{x} = \mathbf{0}$ έχει μη μηδενική λύση. Αλλά αυτό συμβαίνει αν $|\mathbf{A}| = 0$.

7.2.25. Δείξτε ότι το σύνολο $\{\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M\}$ είναι γραμμικά εξαρτημένο αν τουλάχιστον ένα από τα $\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M$ μπορεί να εκφραστεί σαν γραμμικός συνδυασμός των υπολοίπων, δηλ. υπάρχει $m \in \{1, 2, \dots, M\}$ και αριθμοί $y_1, \dots, y_{m-1}, y_{m+1}, \dots, y_M$ τέτοιοι ώστε

$$\mathbf{a}_m = y_1 \mathbf{a}_1 + \dots + y_{m-1} \mathbf{a}_{m-1} + y_{m+1} \mathbf{a}_{m+1} + \dots + y_M \mathbf{a}_M.$$

Απάντηση. Εστω ότι το σύνολο $\{\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M\}$ είναι γραμμικά εξαρτημένο. Τότε το (οχι υποχρεωτικά τετραγωνικό) σύστημα

$$\mathbf{A} \cdot \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \dots \\ x_M \end{bmatrix} = \mathbf{0}$$

έχει μη μηδενική λύση ή, με άλλα λόγια, υπάρχουν αριθμοί $x_1, x_2, \dots, x_M$, οχι όλοι μηδενικοί, τέτοιοι ώστε

$$x_1 \mathbf{a}_1 + \dots + x_M \mathbf{a}_M = \mathbf{0}. \quad (7.10)$$

Εστω ότι x_m είναι το πρώτο μη μηδενικό x . Τότε η (7.10) μπορεί να ξαναγραφεί

$$\begin{aligned} x_m \mathbf{a}_m &= -x_1 \mathbf{a}_1 - \dots - x_{m-1} \mathbf{a}_{m-1} - x_{m+1} \mathbf{a}_{m+1} - \dots - x_M \mathbf{a}_M \Rightarrow \\ \mathbf{a}_m &= y_1 \mathbf{a}_1 + \dots + y_{m-1} \mathbf{a}_{m-1} + y_{m+1} \mathbf{a}_{m+1} + \dots + y_M \mathbf{a}_M \end{aligned}$$

με $y_1 = -x_1/x_m, \dots, y_M = -x_M/x_m$.

Εστω τώρα ότι υπάρχουν αριθμοί $y_1, \dots, y_{m-1}, y_{m+1}, \dots, y_M$ τέτοιοι ώστε

$$\begin{aligned} \mathbf{a}_m &= y_1 \mathbf{a}_1 + \dots + y_{m-1} \mathbf{a}_{m-1} + y_{m+1} \mathbf{a}_{m+1} + \dots + y_M \mathbf{a}_M \Rightarrow \\ \mathbf{0} &= y_1 \mathbf{a}_1 + \dots + y_{m-1} \mathbf{a}_{m-1} - 1 \cdot \mathbf{a}_m + y_{m+1} \mathbf{a}_{m+1} + \dots + y_M \mathbf{a}_M. \end{aligned}$$

Τότε η εξίσωση $\mathbf{A}\mathbf{x} = \mathbf{0}$ έχει την μη μδενική λύση

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} y_1 & y_2 & \dots & y_{m-1} & -1 & y_{m+1} & \dots & y_M \end{bmatrix}^T$$

και άρα το σύνολο $\{\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M\}$ είναι γραμμικά εξαρτημένο.

7.2.26. Βρείτε δυο βάσεις του $\mathbb{R}^3$.

Απάντηση. Ας θεωρήσουμε το σύνολο $\{\mathbf{e}_1, \mathbf{e}_2, \mathbf{e}_3\}$ όπου

$$\mathbf{e}_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{e}_2 = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{e}_3 = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Κάθε διάνυσμα $\mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 & x_2 & x_3 \end{bmatrix}^T \in \mathbb{R}^3$ μπορεί να γραφτεί στην μορφή

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = x_1 \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} + x_2 \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} + x_3 \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} = x_1 \mathbf{e}_1 + x_2 \mathbf{e}_2 + x_3 \mathbf{e}_3.$$

Επίσης το $\{\mathbf{e}_1, \mathbf{e}_2, \mathbf{e}_3\}$ είναι ένα γραμμικά ανεξαρτητο σύνολο αφού $|\mathbf{e}_1 \ \mathbf{e}_2 \ \mathbf{e}_3| = 1$. Άρα το $\{\mathbf{e}_1, \mathbf{e}_2, \mathbf{e}_3\}$ είναι μια βάση του $\mathbb{R}^3$, η λεγόμενη *κανονική* βάση.

Μια άλλη βάση είναι το σύνολο $\{\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3\}$ όπου

$$\mathbf{a}_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{a}_2 = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{a}_3 = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Πραγματι, το $\{\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3\}$ είναι ένα γραμμικά ανεξαρτητο σύνολο αφού $|\mathbf{a}_1 \ \mathbf{a}_2 \ \mathbf{a}_3| = 1$. Και κάθε $\mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 & x_2 & x_3 \end{bmatrix}^T \in \mathbb{R}^3$ μπορεί να γραφτεί στην μορφή

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = y_1 \mathbf{a}_1 + y_2 \mathbf{a}_2 + y_3 \mathbf{a}_3 = \mathbf{A}\mathbf{y}$$

(με $\mathbf{A} = [\mathbf{a}_1 \ \mathbf{a}_2 \ \mathbf{a}_3]$ και $\mathbf{y} = \begin{bmatrix} y_1 & y_2 & y_3 \end{bmatrix}^T$) επειδή το σύστημα $\mathbf{A}\mathbf{y} = \mathbf{x}$ έχει πάντα λύση (αφού $|\mathbf{A}| = 1$).

Βλεπούμε ότι ένας διανυσματικός χώρος μπορεί να έχει περισσότερες από μια βάσεις.

7.2.27. Βρείτε δυο βάσεις του $\mathbb{R}^4$.

Απάντηση. Τα διανύσματα

$$\begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}$$

είναι η κανονική βάση του $\mathbb{R}^4$. Μια άλλη βάση είναι τα

$$\begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}$$

(γιατί:).

7.2.28. Δείξτε ότι $\dim(\mathbb{R}^2) = 2$ και $\dim(\mathbb{R}^3) = 3$.

Απάντηση. Έχουμε ήδη δει ότι τα $\begin{bmatrix} 1 & 0 \end{bmatrix}^T, \begin{bmatrix} 0 & 1 \end{bmatrix}^T$ είναι μια βάση του $\mathbb{R}^2$, άρα $\dim(\mathbb{R}^2) = 2$. Παρομοίως, έχουμε ήδη δει ότι τα $\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \end{bmatrix}^T, \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}^T, \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}^T$ είναι μια βάση του $\mathbb{R}^3$, άρα $\dim(\mathbb{R}^3) = 3$.

7.2.29. Αποδείξτε ότι αν τα συνολα $\{\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_K\}$ και $\{\mathbf{b}_1, \mathbf{b}_2, \dots, \mathbf{b}_M\}$ είναι βάσεις του διανυσματικού χώρου $U \subseteq \mathbb{R}^N$ τότε $K = M$. Δηλ. κάθε βάση του U έχει τον ίδιο αριθμό διανυσμάτων.

Απάντηση. Αν το $\{\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_K\}$ είναι μια βάση του U , τότε έχουμε

$$\forall m \in \{1, \dots, M\} : \mathbf{b}_m = x_{m1}\mathbf{a}_1 + \dots + x_{mK}\mathbf{a}_K.$$

Η παραπάνω σχέση μπορεί να γραφτεί και ως $\mathbf{B} = \mathbf{A}\mathbf{X}$ όπου

$$\mathbf{B} = [\mathbf{b}_1 \quad \dots \quad \mathbf{b}_M], \quad \mathbf{A} = [\mathbf{a}_1 \quad \dots \quad \mathbf{a}_K], \quad \mathbf{X} = \begin{bmatrix} x_{11} & x_{12} & \dots & x_{1K} \\ x_{21} & x_{22} & \dots & x_{2K} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ x_{M1} & x_{M2} & \dots & x_{MK} \end{bmatrix}.$$

Ο $\mathbf{B}$ είναι $N \times M$, ο $\mathbf{A}$ είναι $N \times K$ και ο $\mathbf{X}$ είναι $K \times M$.

Ας υποθέσουμε τώρα ότι $K < M$ και ας θεωρήσουμε το σύστημα $\mathbf{X}\mathbf{z} = \mathbf{0}$. Ο επαυξημένος πίνακας του συστήματος είναι $[\mathbf{X} \quad \mathbf{0}]$ και (αφού έχει K γραμμές) μπορεί να έχει το πολύ K κομβούς. Επειδή $K < M$ και M είναι ο αριθμός των μεταβλητών (αγνωστών) το σύστημα έχει ελεύθερες μεταβλητές. Επίσης το σύστημα δεν είναι αδύνατο, γιατί καμμία γραμμοπράξη δεν μπορεί να δημιουργήσει κομβό στην τελευταία στήλη – αυτή θα μείνει πάντα ίση με $\mathbf{0}$. Άρα το σύστημα έχει απείρως λύσεων, και άρα τουλάχιστον μια μη μηδενική λύση $\hat{\mathbf{z}}$. Τότε, πολλαπλασιάζοντας τα δυο μέλη του $\mathbf{X}\hat{\mathbf{z}} = \mathbf{0}$ με $\mathbf{A}$ παίρνουμε

$$\mathbf{B}\hat{\mathbf{z}} = \mathbf{A}\mathbf{X}\hat{\mathbf{z}} = \mathbf{A} \cdot \mathbf{0} = \mathbf{0}$$

η, με άλλα λόγια, υπάρχουν αριθμοί (οχι όλοι μηδενικοί) $\hat{z}_1, \dots, \hat{z}_M$ τέτοιοι ώστε

$$\hat{z}_1\mathbf{b}_1 + \dots + \hat{z}_M\mathbf{b}_M = \mathbf{0}$$

το οποίο είναι άτοπο, αφού το $\{b_1, b_2, \dots, b_M\}$ είναι γραμμικά ανεξάρτητο. Άρα $K \geq M$.

Αν τώρα υποθέσουμε $K > M$ και επαναλάβουμε τον συλλογισμό με τους ρόλους των A, B ανεστραμμένους, οδηγούμαστε σε αντιφάση. Άρα συμπεραίνουμε ότι $M = K$.

7.2.30. Θεωρείστε τα διανύσματα

$$a_1 = \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \\ 3 \end{bmatrix}, a_2 = \begin{bmatrix} 4 \\ 0 \\ 2 \end{bmatrix}, a_3 = \begin{bmatrix} 8 \\ 2 \\ 8 \end{bmatrix}.$$

Βρείτε μια βάση του $\text{span}(a_1, a_2, a_3)$ και την διάσταση αυτού.

Απάντηση. Το $\text{span}(a_1, a_2, a_3)$ είναι ένας γραμμικός υποχώρος του $\mathbb{R}^3$. Επειδή $|a_1 \ a_2 \ a_3| = 0$, τα a_1, a_2, a_3 δεν είναι γραμμικά ανεξάρτητα. Τότε ένα από αυτά θα μπορεί να γραφτεί σαν γραμμικός συνδυασμός των άλλων δυο. Π.χ. ας βρούμε x_1, x_2 τέτοια ώστε

$$\begin{bmatrix} 8 \\ 2 \\ 8 \end{bmatrix} = x_1 \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \\ 3 \end{bmatrix} + x_2 \begin{bmatrix} 4 \\ 0 \\ 2 \end{bmatrix}.$$

Παρατηρούμε ότι οι λύσεις του

$$\begin{aligned} 2x_1 + 4x_2 &= 8 \\ x_1 &= 2 \end{aligned}$$

είναι $x_1 = 2, x_2 = 1$ και αυτές επαληθεύουν και την

$$3x_1 + 2x_2 = 8.$$

Οπότε έχουμε

$$a_3 = 2a_1 + a_2.$$

Τώρα θεωρείστε οποιοδήποτε $b \in \text{span}(a_1, a_2, a_3)$. Θα έχουμε

$$\begin{aligned} \begin{bmatrix} b_1 \\ b_2 \\ b_3 \end{bmatrix} &= y_1 a_1 + y_2 a_2 + y_3 a_3 = y_1 a_1 + y_2 a_2 + y_3 \cdot (2a_1 + a_2) \\ &= (y_1 + 2y_3) \cdot a_1 + (y_2 + y_3) \cdot a_2. \end{aligned}$$

Δηλ. οποιοδήποτε $b \in \text{span}(a_1, a_2, a_3)$ μπορεί να γραφτεί σαν γραμμικός συνδυασμός των a_1, a_2 . Επίσης τα a_1, a_2 είναι γραμμικά ανεξάρτητα (ελεγξτε το!). Οπότε τα a_1, a_2 είναι μια βάση του $\text{span}(a_1, a_2, a_3)$.

7.2.31. Βρείτε μια βάση και την διάσταση του

$$U = \text{span} \left(\begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} \right).$$

Απάντηση. Έχουμε

$$\begin{vmatrix} 1 & 1 & 0 \\ 2 & 1 & 1 \\ 3 & 0 & 1 \end{vmatrix} = 2 \neq 0.$$

Αρα τα

$$\begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}$$

είναι γραμμικά ανεξαρτήτα. Αφού (εξ ορισμού) κάθε $\mathbf{b} \in U$ μπορεί να γραφτεί ως γραμμικός συνδυασμός των τριών παραπάνω διανυσμάτων, αυτά αποτελούν μια βάση του U . Αρα $\dim(U) = 3$.

Μπορούμε να οδηγηθούμε στο ίδιο συμπέρασμα εφαρμόζοντας τον αλγόριθμο της 7.1.23. Σχηματίζουμε τον πίνακα με γραμμές τα δοθέντα διανύσματα:

$$\mathbf{C} = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 1 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 1 \end{bmatrix}.$$

Με γραμμοπραξεις παίρνουμε τον ισοδύναμο $\mathbf{C}'$ ο οποίος είναι σε κλιμακωτή μορφή:

$$\mathbf{C}' = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 0 & -1 & -3 \\ 0 & 0 & 2 \end{bmatrix}.$$

Αρα μια βάση του U είναι τα

$$\begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ -1 \\ -3 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 2 \end{bmatrix}$$

και $\dim(U) = 3$.

7.2.32. Βρείτε μια βάση και την διάσταση του

$$U = \text{span} \left(\begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 3 \end{bmatrix} \right).$$

Απάντηση. Εφαρμόζουμε τον αλγόριθμο της 7.1.23. Σχηματίζουμε τον πίνακα με γραμμές τα δοθέντα διανύσματα:

$$\mathbf{C} = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 1 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 3 \end{bmatrix}.$$

Με γραμμοπραξεις παίρνουμε τον ισοδύναμο $\mathbf{C}'$ ο οποίος είναι σε κλιμακωτή μορφή:

$$\mathbf{C}' = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 0 & -1 & -3 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}.$$

Αρα μια βάση του U είναι τα

$$\begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{bmatrix}, \quad \begin{bmatrix} 0 \\ -1 \\ -3 \end{bmatrix}$$

και $\dim(U) = 2$.

7.2.33. Βρείτε μια βάση και την διάσταση του

$$U = \text{span} \left(\begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \\ 4 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 3 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 2 \\ 2 \\ 4 \\ 4 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 2 \\ 3 \\ 7 \\ 4 \end{bmatrix} \right).$$

Απάντηση. Εφαρμόζουμε τον αλγόριθμο της 7.1.23. Σχηματίζουμε τον πίνακα με γραμμές τα δοθέντα διανύσματα:

$$C = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 & 4 \\ 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 3 & 0 \\ 2 & 2 & 4 & 4 \\ 2 & 3 & 7 & 4 \end{bmatrix}.$$

Με γραμμοπραξίες παίρνουμε τον ισοδύναμο C' ο οποίος είναι σε κλιμακωτή μορφή:

$$C' = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 & 4 \\ 0 & -2 & -2 & -4 \\ 0 & 0 & -4 & 4 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}.$$

Αρα μια βάση του U είναι τα

$$\begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \\ 4 \end{bmatrix}, \quad \begin{bmatrix} 0 \\ -2 \\ -2 \\ -4 \end{bmatrix}, \quad \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ -4 \\ 4 \end{bmatrix}$$

και $\dim(U) = 3$.

7.2.34. Αποδείξτε ότι ο αλγόριθμος της 7.1.23 δίνει μια βάση του $\text{span}(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M) \subseteq \mathbb{R}^N$.

Απάντηση. Το αρχικό σύνολο των γραμμών του πίνακα $\mathbf{A}^{(0)} = \mathbf{A}$ είναι $\{\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M\} \subseteq \mathbb{R}^N$ (είναι M διανύσματα διάστασης $N \times 1$). Εστώ ότι στο πρώτο βήμα εφαρμογής του αλγορίθμου παίρνουμε το σύνολο $\mathbf{A}^{(1)} = \{\mathbf{a}_1^{(1)}, \mathbf{a}_1^{(1)}, \dots, \mathbf{a}_M^{(1)}\}$. Το $\mathbf{A}^{(0)}$, $\mathbf{A}^{(1)}$ περιέχουν μόνο ένα διαφορετικό στοιχείο (διάνυσμα), που προέκυψε από εφαρμογή μιας γραμμοπραξίας σε μια γραμμή του $\mathbf{A}^{(0)}$. Αρα κάθε στοιχείο του $\mathbf{A}^{(1)}$ είναι γραμμικός συνδιασμός των στοιχείων του $\mathbf{A}^{(0)}$ και έτσι

$$\text{span}(\mathbf{a}_1^{(1)}, \mathbf{a}_2^{(1)}, \dots, \mathbf{a}_M^{(1)}) \subseteq \text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M).$$

Επειδη καθε γραμμοπραξη που χρησιμοποιουμε ειναι αντιστρεπτη, ισχυει και οτι καθε στοιχειο του $A^{(0)}$ ειναι γραμμικος συνδιασμος των στοιχειων του $A^{(1)}$ και ετσι

$$\text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M) \subseteq \text{span}(\mathbf{a}_1^{(1)}, \mathbf{a}_2^{(1)}, \dots, \mathbf{a}_M^{(1)})$$

(αυτο σημαινει και οτι καθε $\mathbf{a}_m$ μπορει να γραφτει ως γρ. συνδ. των $\mathbf{a}_1^{(1)}, \mathbf{a}_2^{(1)}, \dots, \mathbf{a}_M^{(1)}$). Αρα

$$\text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M) = \text{span}(\mathbf{a}_1^{(1)}, \mathbf{a}_2^{(1)}, \dots, \mathbf{a}_M^{(1)})$$

Συνεχιζοντας κατα τον ιδιο τροπο, βλεπουμε οτι για $k = 1, 2, \dots, K$ (οπου K ειναι τα βηματα του αλγοριθμου) εχουμε

$$\text{span}(\mathbf{a}_1^{(k-1)}, \mathbf{a}_2^{(k-1)}, \dots, \mathbf{a}_M^{(k-1)}) = \text{span}(\mathbf{a}_1^{(k)}, \mathbf{a}_2^{(k)}, \dots, \mathbf{a}_M^{(k)})$$

και αρα τελικα

$$\text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M) = \text{span}(\mathbf{a}_1^{(K)}, \mathbf{a}_2^{(K)}, \dots, \mathbf{a}_M^{(K)})$$

Δηλ., οι γραμμες του A και του κλιμακωτου πινακα A' εχουν το ιδιο span . Καθε στοιχειο $\mathbf{b} \in \text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M)$ που μπορει να γραφτει ως γρ. συνδ.

$$\mathbf{b} = x_1 \mathbf{a}_1 + x_2 \mathbf{a}_2 + \dots + x_M \mathbf{a}_M$$

μπορει επισης να γρατει και ως

$$\mathbf{b} = y_1 \mathbf{a}'_1 + y_2 \mathbf{a}'_2 + \dots + y_M \mathbf{a}'_M$$

(οπου $\mathbf{a}'_1, \mathbf{a}'_2, \dots, \mathbf{a}'_M$ ειναι οι γραμμες του A'), επειδη καθε $\mathbf{a}_m$ μπορει να γραφτει ως γρ. συνδ. των $\mathbf{a}'_1, \mathbf{a}'_2, \dots, \mathbf{a}'_M$. Εστω οτι οι μη μηδενικες γραμμες του A' ειναι οι $\mathbf{a}'_1, \mathbf{a}'_2, \dots, \mathbf{a}'_N$ (με $N \leq M$). Αρα τελικα καθε $\mathbf{b} \in \text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M)$ μπορει να γραφτει ως γρ. συνδ.

$$\mathbf{b} = y_1 \mathbf{a}'_1 + y_2 \mathbf{a}'_2 + \dots + y_N \mathbf{a}'_N$$

αφου οι μηδενικες γραμμες δεν συνεισφερουν στο αθροισμα.

Μενει να δειξουμε οτι τα $\mathbf{a}'_1, \mathbf{a}'_2, \dots, \mathbf{a}'_J$ ειναι γραμμικα ανεξαρτητα. Εστω οτι υπαρχουν $z_1, z_2, \dots, z_J$ τ.ω.

$$z_1 \mathbf{a}'_1 + z_2 \mathbf{a}'_2 + \dots + z_J \mathbf{a}'_J = \mathbf{0}.$$

Αυτο ειναι ενα συστημα N εξισωσεων με J αγνωστους. Αν εξετασουμε την 1η εξισωση βλεπουμε οτι αυτη θα εχει την μορφη

$$z_1 \cdot 1 + z_2 \cdot 0 + \dots + z_J \cdot 0 = 0 \Rightarrow z_1 = 0$$

(το μονο διανυσμα με μη μηδενικο πρωτο στοιχειο ειναι το $\mathbf{a}'_1$ - γιατι;). Προχωρωντας με παρομοιο τροπο για $j = 2, 3, \dots, J$ βλεπουμε οτι $z_1 = z_2 = \dots = z_J = 0$, δηλ. οτι το συνολο $\{\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M\}$ ειναι γρ. αν. και αρα ειναι μια βαση του $\text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_M)$, οποτε εχουμε αποδειξει το ζητουμενο.

7.2.35. Εστω ότι το σύνολο $\{\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M\}$ είναι γραμμικά εξαρτημένο και δεν περιέχει το μηδενικό διάνυσμα. Τότε ένα εκ των $\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M$ είναι γραμμικός συνδυασμός των προηγούμενων διανυσματών.

Απάντηση. Υπάρχουν $x_1, \dots, x_M$ (όχι όλα μηδενικά) τέτοια ώστε

$$x_1 \mathbf{a}_1 + \dots + x_M \mathbf{a}_M = \mathbf{0}.$$

Εστω m ο μεγαλύτερος ακέραιος τ.ω. $x_m \neq 0$. Δηλ.

$$x_1 \mathbf{a}_1 + \dots + x_m \mathbf{a}_m + 0 \mathbf{a}_{m+1} + \dots + 0 \mathbf{a}_M = \mathbf{0} \Rightarrow x_1 \mathbf{a}_1 + \dots + x_m \mathbf{a}_m = \mathbf{0}.$$

Είναι $m > 1$ διότι αλλιώς θα είχαμε $x_1 \mathbf{a}_1 = \mathbf{0} \Rightarrow \mathbf{a}_1 = \mathbf{0}$ που αντιβαίνει στην αρχική υποθεση. Οπότε μπορούμε να γράψουμε

$$\mathbf{a}_m = -\frac{x_1}{x_m} \mathbf{a}_1 - \dots - \frac{x_{m-1}}{x_m} \mathbf{a}_{m-1}$$

που αποδεικνύει το ζητούμενο.

7.2.36. Εστω ότι το $\text{span}(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M) = U$, όπου U διανυσματικός χώρος. Αποδείξτε ότι για κάθε $\mathbf{b} \in U$ το σύνολο $\{\mathbf{b}, \mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M\}$ είναι γρ. εξ. και $\text{span}(\mathbf{b}, \mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M) = U$.

Απάντηση. Προφανώς

$$U = \text{span}(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M) \subseteq \text{span}(\mathbf{b}, \mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M) \subseteq U$$

οπότε $\text{span}(\mathbf{b}, \mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M) = U$. Εξάλλου, αφού $\mathbf{b} \in U = \text{span}(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M)$, το σύνολο $\{\mathbf{b}, \mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M\}$ είναι γραμμικά εξαρτημένο.

7.2.37. Εστω ότι το $\text{span}(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M) = U$, όπου U διανυσματικός χώρος. Αποδείξτε: αν το $\mathbf{a}_m$ είναι γρ. συνδ. των $\{\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_{m-1}, \mathbf{a}_{m+1}, \dots, \mathbf{a}_M\}$ τότε $\text{span}(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_{m-1}, \mathbf{a}_{m+1}, \dots, \mathbf{a}_M) = U$.

Απάντηση. Θα είναι

$$\mathbf{a}_m = x_1 \mathbf{a}_1 + \dots + x_{m-1} \mathbf{a}_{m-1} + x_{m+1} \mathbf{a}_{m+1} + \dots + x_M \mathbf{a}_M.$$

Εστω τυχόν $\mathbf{b} \in U$. Θα είναι

$$\begin{aligned} \mathbf{b} &= y_1 \mathbf{a}_1 + \dots + y_{m-1} \mathbf{a}_{m-1} + y_m \mathbf{a}_m + y_{m+1} \mathbf{a}_{m+1} + \dots + y_M \mathbf{a}_M \\ &= y_1 \mathbf{a}_1 + \dots + y_{m-1} \mathbf{a}_{m-1} + y_m (x_1 \mathbf{a}_1 + \dots + x_{m-1} \mathbf{a}_{m-1} + x_{m+1} \mathbf{a}_{m+1} + \dots + x_M \mathbf{a}_M) + y_{m+1} \mathbf{a}_{m+1} + \dots + y_M \mathbf{a}_M \\ &= (y_1 + y_m x_1) \mathbf{a}_1 + \dots + (y_{m-1} + y_m x_{m-1}) \mathbf{a}_{m-1} + (y_{m+1} + y_m x_{m+1}) \mathbf{a}_{m+1} + \dots + (y_M + y_m x_M) \mathbf{a}_M \end{aligned}$$

οπότε $\mathbf{b} \in \text{span}(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_{m-1}, \mathbf{a}_{m+1}, \dots, \mathbf{a}_M)$.

7.2.38. Δίνεται ο διανυσματικός χώρος U και τα σύνολα $\{\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_K\}$, $\{\mathbf{b}_1, \dots, \mathbf{b}_M\}$ όπου

1. $\text{span}\{\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_K\} = U$.
2. Το $\{\mathbf{b}_1, \dots, \mathbf{b}_M\}$ είναι γραμμικά ανεξαρτητο.

Δειξτε ότι $M \leq K$ και υπάρχουν $i_1, \dots, i_{K-M}$ τέτοια ώστε

$$\text{span} \{ \mathbf{b}_1, \dots, \mathbf{b}_M, \mathbf{a}_{i_1}, \mathbf{a}_{i_2}, \dots, \mathbf{a}_{i_{K-M}} \} = U.$$

Απάντηση. Μπορούμε να υποθέσουμε ότι κανένα εκ των $\mathbf{a}_k$ δεν είναι $\mathbf{0}$ (γιατί;). Αφού $\text{span} \{ \mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_K \} = U$, το $\mathbf{b}$ είναι γραμμικός συνδυασμός των $\{ \mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_K \}$ και τότε, από την 7.2.37, έχουμε ότι

$$\text{span} \{ \mathbf{b}_1, \mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_K \} = U$$

και το $\{ \mathbf{b}_1, \mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_K \}$ είναι γραμμικά εξαρτημένο. Οποτε, από την 7.2.25, κάποιο $\mathbf{a}_j$ είναι γραμμικός συνδυασμός των $\mathbf{b}_1, \mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_{j-1}$ και, από την 7.2.37, μπορούμε να απαλείψουμε το $\mathbf{a}_j$ και να έχουμε

$$\text{span} \{ \mathbf{b}_1, \mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_{j-1}, \mathbf{a}_{j+1}, \dots, \mathbf{a}_K \} = U.$$

Με ομοιο τρόπο μπορούμε να προσθεσουμε το $\mathbf{b}_2$, ν αφαιρέσουμε κάποιο $\mathbf{a}_k$ και να έχουμε

$$\text{span} \{ \mathbf{b}_1, \mathbf{b}_2, \mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_{j-1}, \mathbf{a}_{j+1}, \dots, \mathbf{a}_{k-1}, \mathbf{a}_{k+1}, \dots, \mathbf{a}_K \} = U.$$

Συνεχίζοντας έτσι αφαιρούμε διαδοχικά M από τα διανύσματα $\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_K$ και τα αντικαθιστούμε με τα $\mathbf{b}_1, \dots, \mathbf{b}_M$. Τελικά έχουμε ότι

$$\text{span} \{ \mathbf{b}_1, \mathbf{b}_2, \dots, \mathbf{b}_M, \mathbf{a}_{i_1}, \dots, \mathbf{a}_{i_{K-M}} \} = U. \quad (7.11)$$

οπου τα $\mathbf{a}_{i_1}, \dots, \mathbf{a}_{i_{K-M}}$ είναι τα $\mathbf{a}$ διανύσματα που "περίσσεψαν". Αυτό βεβαια προϋποθέτει ότι $K \geq M$ (αν $K = M$ τότε *όλα* τα $\mathbf{a}$ διανύσματα αντικαθιστανται από $\mathbf{b}$ στο τελικο βήμα). Δεν είναι δυνατόν να έχουμε $K < M$ γιατί, σε αυτή την περίπτωση, μετά K βήματα θα είχαμε ότι $\text{span} \{ \mathbf{b}_1, \mathbf{b}_2, \dots, \mathbf{b}_K \} = U$ και τότε από το $\mathbf{b}_{K+1} \in U$ θα είχαμε γραμμική εξάρτηση του $\mathbf{b}_{K+1}$ από τα $\mathbf{b}_1, \mathbf{b}_2, \dots, \mathbf{b}_K$ που δεν συμβιβάζεται με την αρχική υποθεση ότι το $\{ \mathbf{b}_1, \dots, \mathbf{b}_M \}$ είναι γραμμικά ανεξάρτητο.

7.2.39. Δίνεται ο διανυσματικός χώρος U . Αποδειξτε ότι αν $\dim(U) = K$, κάθε σύνολο $\{ \mathbf{b}_1, \dots, \mathbf{b}_{K+1} \}$ είναι γραμμικά εξαρτημένο.

Απάντηση. Αυτό προκύπτει από την 7.2.29. Διότι $\dim(U) = K$ σημαίνει ότι υπάρχει σύνολο $\{ \mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_K \}$ που είναι βάση του U και τότε, αν το $\{ \mathbf{b}_1, \dots, \mathbf{b}_{K+1} \}$ ήταν γραμμικά ανεξάρτητο θα είχαμε $K + 1 = K$, το οποίο φυσικά είναι άτοπο.

7.2.40. Εστω ότι ο διανυσματικός χώρος U έχει διάσταση M . Δειξτε ότι κάθε γραμμικά ανεξάρτητο σύνολο $\{ \mathbf{b}_1, \mathbf{b}_2, \dots, \mathbf{b}_M \}$ είναι μια βάση του U .

Απάντηση. Αυτό προκύπτει από την 7.2.38. Διότι ξεκινώντας με μια τυχούσα βάση $\{ \mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M \}$ και εφαρμόζοντας την διαδικασία αντικατάστασης των $\mathbf{a}$ από τα $\mathbf{b}$ καταλήγουμε στο ότι

$$\text{span}(\mathbf{b}_1, \mathbf{b}_2, \dots, \mathbf{b}_M) = U$$

(συγκρίνε με την (7.11)) και, αφού το $\{ \mathbf{b}_1, \mathbf{b}_2, \dots, \mathbf{b}_M \}$ είναι και γραμμικά ανεξάρτητο, είναι μια βάση του U .

7.2.41. Δίνεται ο διανυσματικός χώρος U, V με $U \subseteq V$. Αποδείξτε ότι $\dim(U) \leq \dim(V)$ και, αν $\dim(U) \leq \dim(V)$ τότε $U = V$.

Απάντηση. Εστω $K = \dim(V)$. Εστω επίσης $\{b_1, b_2, \dots, b_M\}$ μια τυχούσα βάση του U . Αφού είναι βάση, είναι και γραμμικά ανεξάρτητο σύνολο· αλλά δεν μπορεί να υπάρχει μέσα στο V γραμμικά ανεξάρτητο σύνολο με περισσότερα από K στοιχεία. Άρα $\dim(U) = M \leq K = \dim(V)$. Αν τώρα $\dim(U) = M = K$, τότε το $\{b_1, b_2, \dots, b_M\}$ είναι μια βάση του V . Άρα

$$U = \text{span}(b_1, b_2, \dots, b_M) = V.$$

7.2.42. Δίνονται διανυσματικοί χώροι $U \subseteq \mathbb{R}^N, V \subseteq \mathbb{R}^N$. Δείξτε ότι $W = U \cap V$ είναι διανυσματικός υποχώρος των $U, V, \mathbb{R}^N$.

Απάντηση. Εστω τυχόντα $a, b \in \mathbb{R}$ και $x, y \in U \cap V$. Τότε $x, y \in U$ και $ax + by \in U$. Ομοίως $x, y \in V$ και $ax + by \in V$. Οπότε $ax + by \in U \cap V$ και ο $U \cap V$ είναι διανυσματικός χώρος, ο οποίος προφανώς είναι και υποσύνολο των U, V και $\mathbb{R}^N$.

7.2.43. Δίνονται μια οικογένεια διανυσματικών χώρων $\{U_t : t \in T\}$ όπου T είναι ένα τυχόν (πεπερασμένο ή άπειρο) σύνολο-δείκτης και για κάθε $t \in T$ έχουμε $U_t \subseteq \mathbb{R}^N$. Δείξτε ότι $W = \bigcap_{t \in T} U_t$ είναι διανυσματικός υποχώρος του $\mathbb{R}^N$.

Απάντηση. Η απόδειξη είναι ίδια με αυτή του προηγούμενου προβλήματος, ακόμη και αν το T είναι άπειρο σύνολο.

7.3 Άλυτα Προβλήματα

7.3.1. Δίνονται διανύσματα $a_1, a_2, \dots, a_N \in S \subseteq \mathbb{R}^3 - \{0\}$. Δείξτε ότι αυτά είναι γραμμικά εξαρτημένα αν είναι συνεπιπεδα.

7.3.2. Δείξτε ότι το υποσύνολο U του $\mathbb{R}^3$ που ορίζεται από την σχέση

$$U = \left\{ \begin{bmatrix} x & x & x \end{bmatrix}^T : x \in \mathbb{R} \right\}$$

είναι ένας διανυσματικός υποχώρος του $\mathbb{R}^3$.

7.3.3. Δείξτε ότι το υποσύνολο T του $\mathbb{R}^4$ που ορίζεται από την σχέση

$$U = \left\{ \begin{bmatrix} x & 0 & 2x & x \end{bmatrix}^T : x \in \mathbb{R} \right\}$$

είναι ένας διανυσματικός υποχώρος του $\mathbb{R}^4$.

7.3.4. Δείξτε ότι το υποσύνολο U του $\mathbb{R}^3$ που ορίζεται από την σχέση

$$T = \left\{ \begin{bmatrix} x_1 & x_2 & x_3 \end{bmatrix} : x_1, x_2, x_3 \in \mathbb{R}, \quad x_1^2 + x_2^2 + x_3^2 \leq 1 \right\}$$

δεν είναι ένας διανυσματικός υποχώρος του $\mathbb{R}^3$. Δώστε μια γεωμετρική ερμηνεία του συνόλου U και εξηγήστε γεωμετρικά γιατί δεν είναι ένας διανυσματικός υποχώρος.

7.3.5. Δείξτε ότι το υποσύνολο U του $\mathbb{R}^3$ που ορίζεται από την σχέση

$$T = \left\{ \begin{bmatrix} x_1 & x_2 & x_3 \end{bmatrix} : x_1, x_2, x_3 \in \mathbb{R}, \quad |x_1| + |x_2| + |x_3| \leq 1 \right\}$$

δεν είναι ένας διανυσματικός υποχώρος του $\mathbb{R}^3$. Δώστε μια γεωμετρική ερμηνεία του συνόλου U και εξηγήστε γεωμετρικά γιατί δεν είναι ένας διανυσματικός υποχώρος.

7.3.6. Είναι τα παρακάτω σύνολα διανυσμάτων γραμμικά εξαρτημένα ή ανεξαρτητά;

1. $\left\{ \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} \right\}$. **Απ.** Γρ. αν.

2. $\left\{ \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ -1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 3 \\ 5 \\ 5 \end{bmatrix} \right\}$. **Απ.** Γρ. εξ.

3. $\left\{ \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \\ 4 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ -1 \\ 4 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ -3 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \\ -3 \end{bmatrix} \right\}$ **Απ.** Γρ. αν.

4. $\left\{ \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ -1 \\ -2 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ -1 \\ 4 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ -3 \end{bmatrix} \right\}$ **Απ.** Γρ. αν.

7.3.7. Εστω ότι το σύνολο $\{a, b, c\}$ είναι γραμμικά ανεξαρτητό. Δείξτε ότι το σύνολο $\{a + b, b + c, c + a\}$ είναι επίσης γρ. αν.

7.3.8. Είναι τα $\begin{bmatrix} 2 \\ 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}$ βάση του $\mathbb{R}^2$; **Απ.** Ναι.

7.3.9. Είναι τα $\begin{bmatrix} 2 \\ 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 4 \\ 2 \end{bmatrix}$ βάση του $\mathbb{R}^2$; **Απ.** Ναι.

7.3.10. Είναι τα $\begin{bmatrix} 2 \\ 1 \\ 3 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 4 \\ 0 \\ 2 \end{bmatrix}$ βάση του $\mathbb{R}^3$; **Απ.** Όχι.

7.3.11. Είναι τα $\begin{bmatrix} 2 \\ 1 \\ 3 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 4 \\ 0 \\ 2 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 2 \\ -1 \\ -1 \end{bmatrix}$ βάση του $\mathbb{R}^3$; **Απ.** Όχι.

7.3.12. Βρείτε την διάσταση και μια βάση του

$$\text{span} \left(\begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} \right).$$

Απ. $\dim = 3$, βάση:

$$\left\{ \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} \right\}.$$

7.3.13. Βρείτε την διάσταση και μια βάση του

$$\text{span} \left(\begin{bmatrix} 4 \\ 2 \\ 3 \\ 5 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \\ 6 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 2 \\ 0 \\ 3 \\ 7 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 5 \\ 1 \\ 6 \\ 6 \end{bmatrix} \right).$$

Απ. $\dim = 3$, βάση

$$\left\{ \begin{bmatrix} 4 \\ 2 \\ 3 \\ 5 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \\ 6 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 2 \\ 0 \\ 3 \\ 7 \end{bmatrix} \right\}.$$

7.3.14. Βρείτε την διάσταση και μια βάση του

$$\text{span} \left(\begin{bmatrix} 1 \\ 2 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \end{bmatrix} \right).$$

Απ. $\dim = 2$, βάση

$$\left\{ \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \end{bmatrix} \right\}.$$

7.3.15. Βρείτε την διάσταση και μια βάση του

$$\text{span} \left(\begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 5 \\ 7 \\ 5 \end{bmatrix} \right).$$

Απ. $\dim = 2$, βάση $\left\{ \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} \right\}$.

7.3.16. Αποδείξτε ότι ο αλγόριθμος της 7.1.24 δίνει μια βάση του $\text{span}(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M)$.

7.3.17. Εστω V_1, V_2 διανυσματικοί υποχώροι του $\mathbb{R}^N$. Δείξτε ότι $V = V_1 \cap V_2$ είναι επίσης ένας διανυσματικός υποχώρος του $\mathbb{R}^2$.

7.3.18. Μπορείτε να γενικεύσετε το προηγούμενο πρόβλημα για K υποχώρους; Για έναν άπειρο αριθμό υποχώρων;

7.3.19. Εστω ότι καθένα από τα σύνολα διανυσμάτων U_1, U_2 είναι ένας διαν. υποχώρος του $\mathbb{R}^N$ και επίσης $U_1 \cup U_2$ είναι διαν. υποχώρος του $\mathbb{R}^N$. Δείξτε ότι είτε $U_1 \subseteq U_2$ είτε $U_2 \subseteq U_1$.

7.3.20. Εστω ότι καθένα από τα σύνολα διανυσμάτων $U_1, U_2, \dots, U_K$ είναι γραμμικά ανεξάρτητο και επιπλέον ισχύει

$$U_1 \subseteq U_2 \subseteq \dots \subseteq U_K.$$

Δείξτε ότι το και το σύνολο $U_1 \cup U_2 \cup \dots \cup U_K$ είναι γρ. αν.

7.3.21. Εστω διανυσματα $\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M$. Δείξτε ότι

$$\text{span}(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M) = \text{span}(\text{span}(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_M)).$$

7.3.22. Εστω σύνολα διανυσμάτων U, V τ.ω. $U \subseteq V$. Δείξτε ότι

$$\text{span}(U) \subseteq \text{span}(V).$$

Κεφάλαιο 8

Διανυσματικοί Χώροι και Συστήματα Γραμμικών Εξισώσεων

Στο παρόν κεφάλαιο χρησιμοποιούμε την “αντιστροφή” διαδικασία από αυτή του Κεφαλαίου 7, δηλ. την χρήση γεωμετρικών εννοιών για την μελέτη συστημάτων γραμμικών εξισώσεων.

8.1 Θεωρία

8.1.1. Ο βαθμός του $M \times N$ πίνακα A συμβολίζεται με $rank(A)$ και ορίζεται ως εξής

$rank(A) =$ “ο μέγιστος αριθμός γραμμικά ανεξαρτητών στηλών του A ”.

8.1.2. Εστω ότι $A = [a_1 \ a_2 \ \dots \ a_N]$. Τότε $rank(A) = \dim(\text{span}\{a, a_2, \dots, a_N\})$.

8.1.3. Ο βαθμός του A είναι ίσος με την τάξη της μεγαλύτερης μη μηδενικής υποορίζουσας του A .

8.1.4. Οι A και A^T έχουν ίδιο βαθμό. Ακριβέστερα, για κάθε $M \times N$ πίνακα A έχουμε

$$rank(A) = rank(A^T) \leq \min(M, N).$$

8.1.5. Για κάθε $M \times K$ πίνακα A και για κάθε $K \times N$ πίνακα B έχουμε

$$rank(AB) \leq \min(rank(A), rank(B)).$$

8.1.6. Ο βαθμός του A είναι ίσος με τον αριθμό των κομβών του ισοδυναμού κλιμακώτου πίνακα.

8.1.7. Η εικόνα του $M \times N$ πίνακα A συμβολίζεται με $im(A)$ και ορίζεται ως εξής

$$im(A) = \{y : y = Ax\} \subseteq \mathbb{R}^M.$$

8.1.8. Η εικόνα του A είναι διανυσματικός χώρος.

8.1.9. Ο βαθμός του $M \times N$ πίνακα $\mathbf{A}$ ικανοποιεί: $\text{rank}(\mathbf{A}) = \dim(\text{im}(\mathbf{A}))$.

8.1.10. Ο πυρήνας του $M \times N$ πίνακα $\mathbf{A}$ συμβολίζεται με $\ker(\mathbf{A})$ και ορίζεται ως εξής

$$\ker(\mathbf{A}) = \{\mathbf{x} : \mathbf{Ax} = \mathbf{0}\} \subseteq \mathbb{R}^N.$$

8.1.11. Ο πυρήνας του $\mathbf{A}$ είναι διανυσματικός χώρος.

8.1.12. Η μηδενικότητα του $\mathbf{A}$ συμβολίζεται με $\text{null}(\mathbf{A})$ και ορίζεται ως

$$\text{null}(\mathbf{A}) = \dim(\ker(\mathbf{A})).$$

8.1.13. Για κάθε $M \times N$ πίνακα $\mathbf{A}$ έχουμε: $\text{rank}(\mathbf{A}) + \text{null}(\mathbf{A}) = N$.

8.1.14. Τα παρακάτω είναι ισοδυναμα.

1. Το σύστημα $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$ έχει λύση.
2. Το $\mathbf{b}$ είναι γραμμικός συνδυασμός των στηλών του $\mathbf{A}$.
3. $\text{rank}(\mathbf{A}) = \text{rank}([\mathbf{A} \ \mathbf{b}])$.

8.1.15. Εστω το $M \times N$ σύστημα $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$. Ισχύουν τα εξής.

1. Το σύστημα δεν έχει καμία λύση, αν $\text{rank}(\mathbf{A}) < \text{rank}([\mathbf{A} \ \mathbf{b}])$
2. Το σύστημα έχει απείρως λύσεις αν $\text{rank}(\mathbf{A}) = \text{rank}([\mathbf{A} \ \mathbf{b}]) < N$.
3. Το σύστημα έχει μοναδική λύση αν $\text{rank}(\mathbf{A}) = \text{rank}([\mathbf{A} \ \mathbf{b}]) = N$

8.1.16. Εστω $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$. Οι παρακάτω συνθήκες είναι ισοδυναμες.

1. Το σύστημα $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$ έχει μοναδική λύση.
2. $\text{rank}(\mathbf{A}) = N$.
3. $|\mathbf{A}| \neq 0$.
4. Υπάρχει ο $\mathbf{A}^{-1}$.

8.2 Λυμενα Προβληματα

8.2.1. Βρείτε τον βαθμο του

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 1 & 3 & 6 \\ 2 & 4 & 1 \end{bmatrix}.$$

Λυση. Επειδη $|\mathbf{A}| = -21 \neq 0$, το συστημα

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 1 & 3 & 6 \\ 2 & 4 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

εχει μοναδικη $x_1 = x_2 = x_3 = 0$, δηλ. οι στηλες $\begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 2 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 3 \\ 4 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 6 \\ 1 \end{bmatrix}$ ειναι γραμμικα

ανεξαρτητες Αρα $\text{rank}(\mathbf{A}) = 3$.

Εναλλακτικα, μπορουμε να φερούμε τον $\mathbf{A}$ σε κλιμακωτη μορφη:

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 1 & 3 & 6 \\ 2 & 4 & 1 \end{bmatrix} \rightarrow \mathbf{A}' = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 3 & 6 \\ 0 & 0 & -21 \end{bmatrix}$$

Βλεπουμε οτι ο $\mathbf{A}'$ εχει τρεις κομβους, αρα $\text{rank}(\mathbf{A}) = 3$.

8.2.2. Βρείτε τον βαθμο του

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 6 & 1 \\ 2 & 3 & 2 & 3 \\ 4 & 5 & 0 & 0 \end{bmatrix}.$$

Λυση. Θεωρειστε το συστημα $\mathbf{Ax} = \mathbf{0}$, δηλ.

$$x_1 \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 4 \end{bmatrix} + x_2 \begin{bmatrix} 1 \\ 3 \\ 5 \end{bmatrix} + x_3 \begin{bmatrix} 6 \\ 2 \\ 0 \end{bmatrix} + x_4 \begin{bmatrix} 1 \\ 3 \\ 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \quad (8.1)$$

η και

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & 6 & 1 \\ 2 & 3 & 2 & 3 \\ 4 & 5 & 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}. \quad (8.2)$$

Αυτο εχει (μη μηδενικες) λυσεις της μορφης

$$\begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \end{bmatrix} = a \cdot \begin{bmatrix} -16 \\ \frac{64}{5} \\ 1 \\ -\frac{14}{5} \end{bmatrix}.$$

Αρα οι τεσσερις στηλες του $\mathbf{A}$ δεν ειναι γρ. αν. και $\text{rank}(\mathbf{A}) < 4$. Θα μπορουσαμε να προσδιορισουμε τον $\text{rank}(\mathbf{A})$ συμφωνα με τον ορισμο, δηλ. να εξετασουμε αν ο $\mathbf{A}$ εχει

τρεις, δυο κτλ. γρ. αν. στήλες. Η θα μπορούσαμε να ψάξουμε για τον μεγαλύτερο υποπίνακα του A με μη μηδενική οριζούσα. Π.χ. ο υποπίνακας $\begin{bmatrix} 1 & 1 & 6 \\ 2 & 3 & 2 \\ 4 & 5 & 0 \end{bmatrix}$ έχει οριζούσα -14 , άρα $\text{rank}(A) = 3$. Πιο απλό είναι να φέρουμε τον A σε κλιμακωτή μορφή:

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & 6 & 1 \\ 0 & 1 & -10 & 1 \\ 0 & 0 & -14 & -5 \end{bmatrix}.$$

Παρατηρούμε ότι ο αριθμός των κομβών είναι 3, οπότε και $\text{rank}(A) = 3$.

8.2.3. Εστω ότι $A = [a_1 \ a_2 \ \dots \ a_N]$. Αποδείξτε ότι $\text{rank}(A) = \dim(\text{im}(A))$.

Απάντηση. Ξερούμε ότι το $\text{im}(A) = \text{span}(a_1, a_2, \dots, a_N)$ είναι διανυσματικός χώρος. Εστω ότι έχει διάσταση $\dim(\text{span}(a_1, a_2, \dots, a_N)) = K$. Τότε K από τις $a_1, a_2, \dots, a_N$ θα είναι μια βάση του $\text{span}(a_1, a_2, \dots, a_N)$ και άρα θα είναι (εκ του ορισμού της βάσης) γραμμικά ανεξαρτητές. Δεν μπορεί να υπάρχουν περισσότερες (εστω $K+1$) γραμμικά ανεξαρτητές στήλες διότι τότε θα ήταν και αυτές μια βάση, αλλά όλες οι βάσεις του $\text{span}(a_1, a_2, \dots, a_N)$ πρέπει να έχουν ίσο αριθμό στοιχείων. Άρα ο μέγιστος αριθμός γραμμικά ανεξαρτητών στηλών του A (δηλ. το $\text{rank}(A)$) είναι K .

8.2.4. Αποδείξτε ότι, για κάθε $M \times N$ πίνακα A έχουμε

$$\text{rank}(A) = \text{rank}(A^T) \leq \min(M, N).$$

Απάντηση. Εστω

$$A = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1N} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2N} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{M1} & a_{M2} & \dots & a_{MN} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \mathbf{r}_1 \\ \mathbf{r}_2 \\ \dots \\ \mathbf{r}_M \end{bmatrix} = [a_1 \ a_2 \ \dots \ a_N].$$

Εστω ότι $\dim(\text{span}(\mathbf{r}_1, \mathbf{r}_2, \dots, \mathbf{r}_M)) = J$ και ότι τα $\mathbf{r}_{m_1}, \mathbf{r}_{m_2}, \dots, \mathbf{r}_{m_J}$ είναι μια βάση του $\text{span}(\mathbf{r}_1, \mathbf{r}_2, \dots, \mathbf{r}_M)$. Τότε κάθε γραμμή γραφεται ως γραμμικός συνδυασμός των $\mathbf{r}_{m_1}, \mathbf{r}_{m_2}, \dots, \mathbf{r}_{m_J}$:

$$[a_{m1} \ a_{m2} \ \dots \ a_{mN}] = \mathbf{r}_m = k_{m1}\mathbf{r}_{i_1} + k_{m2}\mathbf{r}_{i_2} + \dots + k_{mJ}\mathbf{r}_{i_J}$$

και, εξισώνοντας την n συνιστώσα της κάθε γραμμής παίρνουμε (για $n = 1, 2, \dots, N$)

$$\begin{aligned} a_{1n} &= k_{11}a_{i_1n} + k_{12}a_{i_2n} + \dots + k_{1J}a_{i_Jn} \\ a_{2n} &= k_{21}a_{i_1n} + k_{22}a_{i_2n} + \dots + k_{2J}a_{i_Jn} \\ &\dots \\ a_{Mn} &= k_{M1}a_{i_1n} + k_{M2}a_{i_2n} + \dots + k_{MJ}a_{i_Jn} \end{aligned}$$

Δηλ. (για $n = 1, 2, \dots, N$)

$$\mathbf{a}_n = \begin{bmatrix} a_{1n} \\ a_{2n} \\ \dots \\ a_{Mn} \end{bmatrix} = a_{i_1n} \cdot \begin{bmatrix} k_{11} \\ k_{21} \\ \dots \\ k_{M1} \end{bmatrix} + a_{i_2n} \cdot \begin{bmatrix} k_{12} \\ k_{22} \\ \dots \\ k_{M2} \end{bmatrix} + \dots + a_{i_Jn} \cdot \begin{bmatrix} k_{1J} \\ k_{2J} \\ \dots \\ k_{MJ} \end{bmatrix}.$$

Με άλλα λόγια, καθε στήλη $\mathbf{a}_n$ του $\mathbf{A}$ είναι γραμμικός συνδυασμός των J διανυσμάτων

$$\mathbf{k}_1 = \begin{bmatrix} k_{11} \\ k_{21} \\ \dots \\ k_{M1} \end{bmatrix}, \quad \mathbf{k}_2 = \begin{bmatrix} k_{12} \\ k_{22} \\ \dots \\ k_{M2} \end{bmatrix}, \quad \dots, \quad \mathbf{k}_J = \begin{bmatrix} k_{1J} \\ k_{2J} \\ \dots \\ k_{MJ} \end{bmatrix},$$

δηλ. $\dim(\text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_N)) \leq J = \dim(\text{span}(\mathbf{r}_1, \mathbf{r}_2, \dots, \mathbf{r}_M))$. Αφού οι γραμμές του $\mathbf{A}$ είναι οι στήλες του $\mathbf{A}^T$, συμπεραίνουμε ότι

$$\text{rank}(\mathbf{A}) \leq \text{rank}(\mathbf{A}^T) \quad (8.3)$$

Εφαρμοζοντας τον παραπάνω συλλογισμό στον $\mathbf{A}^T$ παίρνουμε

$$\text{rank}(\mathbf{A}^T) \leq \text{rank}(\mathbf{A}) \quad (8.4)$$

και με συνδυασμό των (8.3) και (8.4) έχουμε αποδείξει

$$\text{rank}(\mathbf{A}^T) = \text{rank}(\mathbf{A}) \quad (8.5)$$

Επίσης, αφού ο $\mathbf{A}$ έχει M γραμμές

$$\text{rank}(\mathbf{A}) \leq M \quad (8.6)$$

και αφού ο $\mathbf{A}^T$ έχει N γραμμές

$$\text{rank}(\mathbf{A}) \leq N \quad (8.7)$$

οπότε, με συνδυασμό των (8.5), (8.6), (8.7) παίρνουμε το ζητούμενο.

8.2.5. Δίνεται πίνακας $\mathbf{A} = [\mathbf{a}_1 \ \mathbf{a}_2 \ \dots \ \mathbf{a}_N]$. Εστω τυχόν πίνακας $\mathbf{A}' = [\mathbf{a}'_1 \ \mathbf{a}'_2 \ \dots \ \mathbf{a}'_N]$ ο οποίος προκύπτει από εφαρμογή στοιχειωδών γραμμοπραξιών στον $\mathbf{A}$. Αποδείξτε ότι

$$\text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_N) = \text{span}(\mathbf{a}'_1, \mathbf{a}'_2, \dots, \mathbf{a}'_N)$$

Απάντηση. Αφού οι $\mathbf{a}'_1, \mathbf{a}'_2, \dots, \mathbf{a}'_N$ προκύπτουν από γραμμικούς συνδυασμούς των $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_N$, έχουμε

$$\text{span}(\mathbf{a}'_1, \mathbf{a}'_2, \dots, \mathbf{a}'_N) \subseteq \text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_N). \quad (8.8)$$

Ομως και οι $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_N$ προκύπτουν από γραμμικούς συνδυασμούς των $\mathbf{a}'_1, \mathbf{a}'_2, \dots, \mathbf{a}'_N$ (άρκει να εφαρμόσουμε στις $\mathbf{a}'_1, \mathbf{a}'_2, \dots, \mathbf{a}'_N$ τις αντίστροφες γραμμοπραξίες αυτών που εφαρμόσαμε στις $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_N$) άρα έχουμε και

$$\text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_N) \subseteq \text{span}(\mathbf{a}'_1, \mathbf{a}'_2, \dots, \mathbf{a}'_N). \quad (8.9)$$

Από τις (8.8) και (8.9) προκύπτει το ζητούμενο.

8.2.6. Αποδείξτε ότι ο βαθμός του $\mathbf{A}$ είναι ίσος με τον αριθμό των κομβών του ισοδυναμικού κλιμακώτου πίνακα.

Απάντηση. Αφού $\text{rank}(\mathbf{A}) = \text{rank}(\mathbf{A}^T)$, αρκεί να αποδείξουμε ότι ο βαθμός του $\mathbf{A}^T$ είναι ίσος με τον αριθμό των κομβών του κλιμακώτου πίνακα $\mathbf{A}'$ ισοδυναμικού του $\mathbf{A}$. Εστω λοιπόν $\mathbf{r}_1, \dots, \mathbf{r}_M$ οι γραμμές του $\mathbf{A}$ (δηλ. οι στήλες του $\mathbf{A}^T$). Ξερούμε ότι μια βάση του $\text{span}(\mathbf{r}_1, \dots, \mathbf{r}_M)$ είναι οι μη μηδενικές γραμμές $\mathbf{r}'_1, \dots, \mathbf{r}'_K$ του ισοδυναμικού κλιμακώτου $\mathbf{A}'$ και ότι, σε αυτή την περίπτωση,

$$K = \dim(\text{span}(\mathbf{r}_1, \dots, \mathbf{r}_M)) = \text{rank}(\mathbf{A}^T) = \text{rank}(\mathbf{A}).$$

Αλλά οι μη μηδενικές γραμμές του $\mathbf{A}'$ είναι ακριβώς αυτές που έχουν κομβούς, δηλ. K είναι ο αριθμός των κομβών του $\mathbf{A}'$.

8.2.7. Αποδείξτε ότι για κάθε $M \times K$ πίνακα $\mathbf{A}$ και για κάθε $K \times N$ πίνακα $\mathbf{B}$ έχουμε

$$\text{rank}(\mathbf{AB}) \leq \min(\text{rank}(\mathbf{A}), \text{rank}(\mathbf{B})).$$

Απάντηση. Γράφουμε τους πίνακες $\mathbf{A}, \mathbf{B}$ ως προς τις γραμμές αυτών:

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \mathbf{a}_1 \\ \mathbf{a}_2 \\ \dots \\ \mathbf{a}_M \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B} = \begin{bmatrix} \mathbf{b}_1 \\ \mathbf{b}_2 \\ \dots \\ \mathbf{b}_M \end{bmatrix}.$$

Τώρα παίρνουμε τυχούσα γραμμή $\mathbf{a}_m$ και έχουμε

$$\begin{aligned} \mathbf{a}_m \mathbf{B} &= [a_{m1}b_{11} + \dots a_{mK}b_{K1} \quad a_{m1}b_{12} + \dots a_{mK}b_{K2} \quad \dots \quad a_{m1}b_{1N} + \dots a_{mK}b_{KN}] \\ &= \sum_{k=1}^K a_{mk} \cdot [b_{k1} \quad b_{k2} \quad \dots \quad b_{kN}] = \sum_{k=1}^K a_{mk} \cdot \mathbf{b}_k \end{aligned}$$

δηλ. κάθε γραμμή $\mathbf{a}_m \mathbf{B}$ είναι γραμικός συνδυασμός των γραμμών $\mathbf{b}_1, \dots, \mathbf{b}_K$. Τώρα

$$\mathbf{AB} = \begin{bmatrix} \mathbf{a}_1 \mathbf{B} \\ \mathbf{a}_2 \mathbf{B} \\ \dots \\ \mathbf{a}_M \mathbf{B} \end{bmatrix}$$

αρα το σύνολο των γραμμών του $\mathbf{AB}$ είναι υποσύνολο του $\text{span}(\mathbf{b}_1, \dots, \mathbf{b}_K)$. Αρα

$$\text{rank}(\mathbf{AB}) \leq \text{rank}(\mathbf{B}^T) = \text{rank}(\mathbf{B}). \quad (8.10)$$

Επαναλαμβάνοντας τον συλλογισμό στο γινόμενο $\mathbf{B}^T \mathbf{A}^T$ παίρνουμε

$$\text{rank}(\mathbf{B}^T \mathbf{A}^T) \leq \text{rank}(\mathbf{A}^T) = \text{rank}(\mathbf{A}). \quad (8.11)$$

Απο τις (8.10)-(8.11) προκύπτει το ζητούμενο.

8.2.8. Ποιος είναι ο πυρήνας του

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 3 \\ 2 & 2 \end{bmatrix}?$$

Απάντηση. Ο πυρήνας του $\mathbf{A}$ είναι τα $\mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 & x_2 \end{bmatrix}^T$ τέτοια ώστε

$$\begin{bmatrix} 1 & 3 \\ 2 & 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix}.$$

Για την παραπάνω εξίσωση έχουμε

$$\begin{vmatrix} 1 & 3 \\ 2 & 2 \end{vmatrix} = -4 \neq 0 \Rightarrow \text{η μοναδική λύση είναι } \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix} = \mathbf{0}.$$

Οπότε $\ker(\mathbf{A}) = \{\mathbf{0}\}$.

8.2.9. Ποιος είναι ο πυρήνας του

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 3 & 2 \\ 2 & 1 & 2 \\ 4 & 7 & 6 \end{bmatrix}?$$

Απάντηση. Ο πυρήνας του $\mathbf{A}$ είναι τα $\mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 & x_2 & x_3 \end{bmatrix}^T$ τέτοια ώστε

$$\begin{bmatrix} 1 & 3 & 2 \\ 2 & 1 & 2 \\ 4 & 7 & 6 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}.$$

Λύνοντας το σύστημα παίρνουμε

$$\begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \kappa \cdot \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \\ -\frac{5}{2} \end{bmatrix}$$

Οπότε

$$\ker(\mathbf{A}) = \left\{ \mathbf{x} : \mathbf{x} = \kappa \cdot \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \\ -\frac{5}{2} \end{bmatrix}, \kappa \in \mathbb{R} \right\}.$$

8.2.10. Αποδείξτε ότι ο πυρήνας του $\mathbf{A}$ είναι διανυσματικός χώρος.

Απάντηση. Πραγματι, εστω ότι $\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2 \in \ker(\mathbf{A})$. Τότε για κάθε $k_1, k_2 \in \mathbb{R}$ ισχύει

$$\left. \begin{array}{l} \mathbf{0} = \mathbf{A}\mathbf{x}_1 \\ \mathbf{0} = \mathbf{A}\mathbf{x}_2 \end{array} \right\} \Rightarrow \mathbf{0} = k_1\mathbf{A}\mathbf{x}_1 + k_2\mathbf{A}\mathbf{x}_2 = \mathbf{A} \cdot (k_1\mathbf{x}_1 + k_2\mathbf{x}_2).$$

Αρα για κάθε $k_1, k_2 \in \mathbb{R}$ έχουμε $k_1\mathbf{x}_1 + k_2\mathbf{x}_2 \in \ker(\mathbf{A})$.

8.2.11. Αποδείξτε ότι για κάθε $M \times N$ πίνακα $\mathbf{A}$ έχουμε: $\text{rank}(\mathbf{A}) + \text{null}(\mathbf{A}) = N$.

Απάντηση. Εστω ότι $J = \text{rank}(\mathbf{A})$ και $\mathbf{u}_1, \mathbf{u}_2, \dots, \mathbf{u}_J$ είναι μια βάση του $\text{span}(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_N)$. Αφού $\mathbf{u}_j \in \text{span}(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_N)$ το σύστημα $\mathbf{A}\mathbf{x} = \mathbf{u}_j$ θα έχει μια λύση, εστω $\mathbf{v}_j$. Δηλ.

$$\mathbf{A}\mathbf{v}_1 = \mathbf{u}_1, \quad \dots, \quad \mathbf{A}\mathbf{v}_J = \mathbf{u}_J$$

Εστω επίσης $K = \text{null}(\mathbf{A})$ και $\mathbf{w}_1, \mathbf{w}_2, \dots, \mathbf{w}_K$ είναι μια βάση του $\ker(\mathbf{A})$. Θετούμε

$$B = \{\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_J, \mathbf{w}_1, \mathbf{w}_2, \dots, \mathbf{w}_K\}$$

Θα δείξουμε τώρα ότι το B είναι μια βάση του $\mathbb{R}^N$. Πρέπει να δείξουμε ότι το $\text{span}(B) = \mathbb{R}^N$ και ότι το B είναι γραμμικά ανεξάρτητο.

Εστω τυχόν $\mathbf{v} \in \mathbb{R}^N$ και $\mathbf{u} = \mathbf{A}\mathbf{v}$. Τότε $\mathbf{u} \in \text{span}(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_N)$ άρα

$$\mathbf{u} = \mathbf{A}\mathbf{v} = k_1\mathbf{u}_1 + \dots + k_J\mathbf{u}_J.$$

Θετούμε $\mathbf{v}' = \mathbf{v} - k_1\mathbf{v}_1 - \dots - k_J\mathbf{v}_J$. Άρα

$$\begin{aligned} \mathbf{A}\mathbf{v}' &= \mathbf{A} \cdot (\mathbf{v} - k_1\mathbf{v}_1 - \dots - k_J\mathbf{v}_J) \\ &= \mathbf{A} \cdot \mathbf{v} - k_1\mathbf{A} \cdot \mathbf{v}_1 - \dots - k_J\mathbf{A} \cdot \mathbf{v}_J \\ &= \mathbf{A} \cdot \mathbf{v} - k_1\mathbf{u}_1 - \dots - k_J\mathbf{u}_J = \mathbf{A}\mathbf{v} - \mathbf{A}\mathbf{v} = \mathbf{0}. \end{aligned}$$

Άρα $\mathbf{v}' \in \ker(\mathbf{A})$ και μπορεί να γραφτεί ως γραμμικός συνδυασμός των $\mathbf{w}_k$: $\mathbf{v}' = c_1\mathbf{w}_1 + \dots + c_K\mathbf{w}_K$ οπότε

$$\mathbf{v} = \mathbf{v}' + k_1\mathbf{v}_1 + \dots + k_J\mathbf{v}_J = c_1\mathbf{w}_1 + \dots + c_K\mathbf{w}_K + k_1\mathbf{v}_1 + \dots + k_J\mathbf{v}_J \in \text{span}(B).$$

Εστω

$$a_1\mathbf{v}_1 + a_2\mathbf{v}_2 + \dots + a_J\mathbf{v}_J + b_1\mathbf{w}_1 + \dots + b_K\mathbf{w}_K = \mathbf{0}. \quad (8.12)$$

Τότε για κάθε k έχουμε $\mathbf{A}\mathbf{w}_k = \mathbf{0}$ οπότε

$$\begin{aligned} \mathbf{0} &= \mathbf{A} \cdot (a_1\mathbf{v}_1 + a_2\mathbf{v}_2 + \dots + a_J\mathbf{v}_J + b_1\mathbf{w}_1 + \dots + b_K\mathbf{w}_K) \\ &= a_1\mathbf{A} \cdot \mathbf{v}_1 + a_2\mathbf{A} \cdot \mathbf{v}_2 + \dots + a_J\mathbf{A} \cdot \mathbf{v}_J + b_1\mathbf{A} \cdot \mathbf{w}_1 + \dots + b_K\mathbf{A} \cdot \mathbf{w}_K \\ &= a_1\mathbf{A} \cdot \mathbf{v}_1 + a_2\mathbf{A} \cdot \mathbf{v}_2 + \dots + a_J\mathbf{A} \cdot \mathbf{v}_J \\ &= a_1\mathbf{u}_1 + a_2\mathbf{u}_2 + \dots + a_J\mathbf{u}_J. \end{aligned}$$

Αφού τα $\mathbf{u}_1, \mathbf{u}_2, \dots, \mathbf{u}_J$ είναι γραμμικά ανεξάρτητα, έχουμε $a_1 = \dots = a_J = 0$. Οπότε, αντικαθιστώντας στην (8.12) παίρνουμε

$$b_1\mathbf{w}_1 + \dots + b_K\mathbf{w}_K = \mathbf{0}. \quad (8.13)$$

Αλλά και τα $\mathbf{w}_1, \mathbf{w}_2, \dots, \mathbf{w}_K$ είναι γραμμικά ανεξάρτητα, οπότε και $b_1 = \dots = b_K = 0$. Άρα το B είναι γραμμικά ανεξάρτητο.

Άρα το B είναι μια βάση του $\mathbb{R}^N$ και άρα περιέχει ακριβώς N στοιχεία. Δηλαδή $J + K = N$. Αλλά $J = \text{rank}(\mathbf{A})$, $K = \text{null}(\mathbf{A})$ άρα

$$\text{rank}(\mathbf{A}) + \text{null}(\mathbf{A}) = N.$$

8.2.12. Ποιος είναι ο πυρήνας, η εικόνα, η μηδενικότητα και ο βαθμός του $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 2 & 2 \end{bmatrix}$;

Απάντηση. Θεωρείστε την συναρτηση $\begin{bmatrix} y_1 \\ y_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 2 & 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix}$. Ο πυρήνας του $\mathbf{A}$ είναι τα $\mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix}$ τέτοια ώστε

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 2 & 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix}.$$

Λύνοντας την παραπάνω εξίσωση βρίσκουμε ότι έχει λύσεις της μορφής

$$\begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} = a \begin{bmatrix} 1 \\ -1 \end{bmatrix}.$$

Οπότε

$$\ker(\mathbf{A}) = \left\{ \mathbf{x} = a \begin{bmatrix} 1 \\ -1 \end{bmatrix}, a \in \mathbb{R} \right\}.$$

Η εικόνα είναι απλά

$$\operatorname{im}(\mathbf{A}) = \left\{ \mathbf{x} = a \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \end{bmatrix}, a \in \mathbb{R} \right\}.$$

Παρατηρούμε ότι η μηδενικότητα είναι $\operatorname{null}(\mathbf{A}) = \dim(\ker(\mathbf{A})) = 1$. Οπότε $\operatorname{rank}(\mathbf{A}) = N - \operatorname{null}(\mathbf{A}) = 2 - 1 = 1$.

8.2.13. Βρείτε τον βαθμό του

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 2 & -3 \\ 2 & 5 & -8 \\ 1 & 4 & -6 \end{bmatrix}$$

και επιβεβαιώστε ότι $\operatorname{rank}(\mathbf{A}) + \operatorname{null}(\mathbf{A}) = 3$.

Απάντηση. Ο $\mathbf{A}$ έχει κλιμακωτή μορφή

$$\begin{bmatrix} 1 & 2 & -3 \\ 0 & 1 & -2 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

και άρα ο βαθμός του είναι 3. Για την μηδενικότητα, πρέπει να βρούμε τις λύσεις του

$$\begin{bmatrix} 1 & 2 & -3 \\ 0 & 1 & -2 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}.$$

Αυτές έχουν την μορφή

$$\begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}.$$

οπότε η μηδενικότητα του $\mathbf{A}$ είναι 0. Έχουμε $\operatorname{rank}(\mathbf{A}) + \operatorname{null}(\mathbf{A}) = 3 + 0 = 3$.

8.2.14. Βρείτε τον βαθμό του

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 2 & -3 \\ 2 & 5 & -8 \\ 1 & 4 & -6 \end{bmatrix}$$

και επιβεβαιώστε ότι $\text{rank}(\mathbf{A}) + \text{null}(\mathbf{A}) = 3$.

Απάντηση. Ο $\mathbf{A}$ έχει κλιμακωτή μορφή

$$\begin{bmatrix} 1 & 2 & -3 \\ 0 & 1 & -2 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

και άρα ο βαθμός του είναι 3. Για την μηδενικότητα, πρέπει να βρούμε τις λύσεις του

$$\begin{bmatrix} 1 & 2 & -3 \\ 0 & 1 & -2 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}.$$

Αυτές έχουν την μορφή

$$\begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}.$$

οπότε η μηδενικότητα του $\mathbf{A}$ είναι 0. Έχουμε $\text{rank}(\mathbf{A}) + \text{null}(\mathbf{A}) = 3 + 0 = 3$.

8.2.15. Βρείτε τον βαθμό του

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 2 & -3 & -2 & 4 \\ 2 & 5 & -8 & -1 & 6 \\ 1 & 4 & -7 & 5 & 2 \end{bmatrix}$$

και επιβεβαιώστε ότι $\text{rank}(\mathbf{A}) + \text{null}(\mathbf{A}) = 5$.

Λύση. Ο $\mathbf{A}$ έχει κλιμακωτή μορφή

$$\begin{bmatrix} 1 & 2 & -3 & -2 & 4 \\ 0 & 1 & -2 & 3 & -2 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 2 \end{bmatrix}$$

και άρα ο βαθμός του είναι 3. Για την μηδενικότητα, πρέπει να βρούμε τις λύσεις του

$$\begin{bmatrix} 1 & 2 & -3 & -2 & 4 \\ 2 & 5 & -8 & -1 & 6 \\ 1 & 4 & -7 & 5 & 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \\ x_5 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}.$$

Αυτές έχουν την μορφή

$$t_1 \cdot \begin{bmatrix} -24 \\ 8 \\ 0 \\ -2 \\ 1 \end{bmatrix} + t_2 \cdot \begin{bmatrix} -1 \\ 2 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}.$$

οπότε η μηδενικότητα του $\mathbf{A}$ είναι 2. Έχουμε $\text{rank}(\mathbf{A}) + \text{null}(\mathbf{A}) = 3 + 2 = 5$.

8.2.16. Βρείτε τον βαθμό του

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 2 & -3 & -2 & 4 & 1 \\ 2 & 5 & -8 & -1 & 6 & 1 \\ 1 & 4 & -7 & 5 & 2 & 1 \\ 2 & 3 & -4 & -8 & 8 & 1 \end{bmatrix}$$

και επιβεβαιώστε ότι $\text{rank}(\mathbf{A}) + \text{null}(\mathbf{A}) = 6$.

Λυση. Ο $\mathbf{A}$ έχει κλιμακώτη μορφή

$$\begin{bmatrix} 1 & 2 & -3 & -2 & 4 & 1 \\ 0 & 1 & -2 & 3 & -2 & -1 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 2 & 2 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

και άρα ο βαθμός του είναι 3. Για την μηδενικότητα, πρέπει να βρούμε τις λύσεις του

$$\begin{bmatrix} 1 & 2 & -3 & -2 & 4 & 1 \\ 2 & 5 & -8 & -1 & 6 & 1 \\ 1 & 4 & -7 & 5 & 2 & 1 \\ 2 & 3 & -4 & -8 & 8 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \\ x_5 \\ x_6 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}.$$

Αυτές έχουν την μορφή

$$t_1 \cdot \begin{bmatrix} -1 \\ 2 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} + t_2 \cdot \begin{bmatrix} -24 \\ 8 \\ 0 \\ 1 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} + t_3 \cdot \begin{bmatrix} -19 \\ 7 \\ 0 \\ -2 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix},$$

οπότε η μηδενικότητα του $\mathbf{A}$ είναι 3. Έχουμε $\text{rank}(\mathbf{A}) + \text{null}(\mathbf{A}) = 3 + 3 = 6$.

8.2.17. Αφού πρώτα υπολογίσετε τον αριθμό των λύσεων του συστήματος

$$\begin{bmatrix} 1 & 2 & -3 \\ 2 & 5 & 2 \\ 1 & 4 & -7 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 \\ 4 \\ 8 \end{bmatrix}$$

συγκρίνοντας τον βαθμό των $\mathbf{A}$ και $[\mathbf{A} \ \mathbf{b}]$, κατοπιν επαληθεύστε τα αποτελέσματα που βρήκατε λύνοντας το σύστημα.

Απάντηση. Ο επαυξημένος είναι

$$\begin{bmatrix} 1 & 2 & -3 & 1 \\ 2 & 5 & 2 & 4 \\ 1 & 4 & -7 & 8 \end{bmatrix}$$

με κλιμακωτή μορφή

$$\begin{bmatrix} 1 & 2 & -3 & 1 \\ 0 & 1 & 8 & 2 \\ 0 & 0 & -20 & 3 \end{bmatrix}$$

Εχουμε $\text{rank}(\mathbf{A}) = \text{rank}([\mathbf{A} \ \mathbf{b}]) = 3 = N$. Άρα το σύστημα έχει μοναδική λύση. Πραγματι, λυνοντας βλέπουμε ότι η λύση είναι

$$\begin{bmatrix} -\frac{117}{20} \\ \frac{16}{5} \\ -\frac{3}{20} \end{bmatrix}.$$

8.2.18. Αφου πρώτα υπολογίσετε τον αριθμό των λύσεων του συστήματος

$$\begin{bmatrix} 1 & -1 & 1 & 0 & 0 \\ 2 & 2 & 6 & 4 & 0 \\ 3 & 1 & 5 & 4 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \\ x_5 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 4 \\ 24 \\ 22 \end{bmatrix}$$

συγκρινοντας τον βαθμό των $\mathbf{A}$ και $[\mathbf{A} \ \mathbf{b}]$, κατοπιν επαληθευστε τα αποτελεσματα που βρηκατε λυνοντας το σύστημα.

Απάντηση. Ο επαυξημένος πίνακας είναι

$$\begin{bmatrix} 1 & -1 & 1 & 0 & 0 & 4 \\ 2 & 2 & 6 & 4 & 0 & 24 \\ 3 & 1 & 5 & 4 & 1 & 22 \end{bmatrix}$$

ο οποίος έχει κλιμακωτή μορφή

$$\begin{bmatrix} 1 & -1 & 1 & 0 & 0 & 4 \\ 0 & 4 & 4 & 4 & 0 & 16 \\ 0 & 0 & -2 & 0 & 1 & -6 \end{bmatrix}$$

Εχουμε $\text{rank}(\mathbf{A}) = \text{rank}([\mathbf{A} \ \mathbf{b}]) = 3 < 5 = N$. Άρα το σύστημα έχει διπλή απειρία λύσεων. Πραγματι, λυνοντας βλέπουμε ότι οι λύσεις έχουν την μορφή

$$\begin{bmatrix} 8 \\ 4 \\ 0 \\ 0 \\ -6 \end{bmatrix} + a \cdot \begin{bmatrix} -2 \\ -1 \\ 1 \\ 0 \\ 2 \end{bmatrix} + b \cdot \begin{bmatrix} -1 \\ -1 \\ 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}.$$

8.2.19. Αφου πρώτα υπολογίσετε τον αριθμό των λύσεων του συστήματος

$$\begin{bmatrix} 1 & -2 & 4 \\ 2 & -3 & 5 \\ 3 & -4 & 6 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2 \\ 3 \\ 7 \end{bmatrix}$$

συγκρίνοντας τον βαθμό των $\mathbf{A}$ και $[\mathbf{A} \ \mathbf{b}]$, κατοπιν επαληθεύστε τα αποτελέσματα που βρήκατε λύνοντας το σύστημα.

Απάντηση. Ο επαυξημένος πίνακας είναι

$$\begin{bmatrix} 1 & -2 & 4 & 2 \\ 2 & -3 & 5 & 3 \\ 3 & -4 & 6 & 7 \end{bmatrix}$$

ο οποίος έχει κλιμακωτή μορφή

$$\begin{bmatrix} 1 & -2 & 4 & 2 \\ 0 & 1 & -3 & -1 \\ 0 & 0 & 0 & 3 \end{bmatrix}$$

Εχουμε $\text{rank}(\mathbf{A}) = 2 < \text{rank}([\mathbf{A} \ \mathbf{b}]) = 3 = N$. Άρα το σύστημα είναι αδύνατο, πράγμα που διαπιστώνουμε αν προσπαθήσουμε να το λύσουμε.

8.2.20. Για κάθε $M \times N$ πίνακα τα παρακάτω είναι ισοδύναμα.

1. Το σύστημα $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$ έχει λύση.
2. Το $\mathbf{b}$ είναι γραμμικός συνδυασμός των στηλών του $\mathbf{A}$.
3. $\text{rank}(\mathbf{A}) = \text{rank}([\mathbf{A} \ \mathbf{b}])$.

Απάντηση. Εστω $\mathbf{A} = [\mathbf{a}_1 \ \dots \ \mathbf{a}_N]$. Τότε, αν υπάρχει $\hat{\mathbf{x}}$ τέτοιο ώστε $\mathbf{A}\hat{\mathbf{x}} = \mathbf{b}$, θα έχουμε

$$\mathbf{b} = \mathbf{A}\hat{\mathbf{x}} = \hat{x}_1\mathbf{a}_1 + \dots + \hat{x}_N\mathbf{a}_N$$

που δείχνει ότι η ιδιότητα 1 συνεπαγεται την 2. Επίσης, αν το $\mathbf{b}$ είναι γραμμικός συνδυασμός των στηλών του $\mathbf{A}$, τότε ο αριθμός των γραμμικά ανεξαρτητών στηλών στους $\mathbf{A}$ και $[\mathbf{A} \ \mathbf{b}]$ είναι ίδιος, άρα η ιδιότητα 2 συνεπαγεται την 3. Τέλος, αν $\text{rank}(\mathbf{A}) = \text{rank}([\mathbf{A} \ \mathbf{b}])$, το $\mathbf{b}$ πρέπει να ανήκει στο $\text{span}(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_N)$ οπότε υπάρχει

$$\hat{\mathbf{x}} = [\hat{x}_1 \ \hat{x}_2 \ \dots \ \hat{x}_N]^T$$

τέτοιο ώστε

$$\mathbf{b} = \mathbf{A}\hat{\mathbf{x}} = \hat{x}_1\mathbf{a}_1 + \dots + \hat{x}_N\mathbf{a}_N.$$

Δηλ. η ιδιότητα 3 συνεπαγεται την 1.

8.2.21. Εστω το $M \times N$ σύστημα $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$. Αποδείξτε ότι ισχύουν τα εξής.

1. Το σύστημα δεν έχει καμία λύση αν $\text{rank}(\mathbf{A}) < \text{rank}([\mathbf{A} \ \mathbf{b}])$.
2. Το σύστημα έχει απείρως λύσεις αν $\text{rank}(\mathbf{A}) = \text{rank}([\mathbf{A} \ \mathbf{b}]) < N$.
3. Το σύστημα έχει μοναδική λύση αν $\text{rank}(\mathbf{A}) = \text{rank}([\mathbf{A} \ \mathbf{b}]) = N$.

Απάντηση. Από την προηγούμενη άσκηση ξέρουμε ότι το σύστημα έχει μια ή περισσότερες λύσεις αν $\text{rank}(\mathbf{A}) = \text{rank}([\mathbf{A} \ \mathbf{b}])$ και άρα δεν έχει καμία λύση αν $\text{rank}(\mathbf{A}) < \text{rank}([\mathbf{A} \ \mathbf{b}])$. Αυτό αποδεικνύει την ιδιότητα 1. Όπως έχουμε δει στο Κεφάλαιο 6, το σύστημα απείρες λύσεις αν περιέχει μια ή περισσότερες ελεύθερες μεταβλητές, δηλ. αν ο αριθμός των κομβών, ο οποίος είναι $\text{rank}(\mathbf{A})$, είναι μικρότερος από τον αριθμό των μεταβλητών, ο οποίος είναι N . Αυτό αποδεικνύει άμεσα την ιδιότητα 2 και έμμεσα την 3.

8.2.22. Εστω $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$. Αποδείξτε ότι οι παρακάτω συνθήκες είναι ισοδύναμες.

1. $\text{rank}(\mathbf{A}) = N$.
2. $|\mathbf{A}| \neq 0$.
3. Υπάρχει ο $\mathbf{A}^{-1}$.
4. Το σύστημα $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$ έχει μοναδική λύση.

Απάντηση. Αν $\text{rank}(\mathbf{A}) = N$, τότε οι N στήλες του $\mathbf{A}$ είναι γραμμικά ανεξάρτητες, άρα $|\mathbf{A}| \neq 0$. Αν τώρα $|\mathbf{A}| \neq 0$, έχουμε δει στο Κεφάλαιο 5 ότι υπάρχει ο $\mathbf{A}^{-1}$. Αν υπάρχει ο $\mathbf{A}^{-1}$ θα είναι μοναδικός και τότε το σύστημα $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$ έχει μοναδική λύση την $\mathbf{x} = \mathbf{A}^{-1}\mathbf{b}$.

Τέλος, αν $\text{rank}(\mathbf{A}) < N$, αυτό σημαίνει ότι το σύστημα $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$ σε κλιμακωτή μορφή γίνεται $\mathbf{A}'\mathbf{x} = \mathbf{b}'$ και έχει ελεύθερες μεταβλητές· άρα έχει απείρες λύσεις. Άρα, αντιστρόφως, αν το $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$ έχει μοναδική λύση, τότε $\text{rank}(\mathbf{A}) = N$.

8.3 Άλυτα Προβλήματα

8.3.1. Να βρεθεί ο βαθμός των παρακάτω πινάκων

1. $\begin{bmatrix} 1 & 3 \\ 2 & 2 \end{bmatrix}$ **Απ. 2.**

2. $\begin{bmatrix} 1 & 1 & 2 & 0 \\ 2 & 4 & 4 & 1 \end{bmatrix}$ **Απ. 2.**

3. $\begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 2 & 2 \\ 3 & 3 \end{bmatrix}$ **Απ. 1.**

4. $\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 1 & 2 & 0 \\ 1 & 2 & 2 \end{bmatrix}$ **Απ. 3.**

5. $\begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 \\ 2 & 4 & 2 \\ 1 & 2 & 0 \end{bmatrix}$ **Απ. 2.**

6. $\begin{bmatrix} 1 & 1 & 2 \\ 1 & 2 & 2 \\ 1 & 2 & 2 \end{bmatrix}$ **Απ. 2.**

7. $\begin{bmatrix} 1 & 1 & 2 & -1 & 0 \\ 0 & 1 & 3 & 2 & 1 \end{bmatrix}$ **Απ. 2.**

8. $\begin{bmatrix} 1 & 2 & 2 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & -2 & 1 & 2 \\ 1 & -2 & 3 & 1 & 0 \end{bmatrix}$ **Απ. 3.**

9. $\begin{bmatrix} 1 & 0 & 6 & 7 & 1 \\ 2 & 3 & 2 & 3 & 1 \\ 4 & 3 & 14 & 17 & 3 \end{bmatrix}$ **Απ. 2.**

8.3.2. Πόσες λύσεις έχει το καθένα από τα παρακάτω συστήματα; Απαντήστε με πλήρη επιλυση και με χρήση της σχέσης μεταξύ των $\text{rank}(\mathbf{A})$ και $\text{rank}([\mathbf{A} \ \mathbf{b}])$.

1. $\begin{bmatrix} 1 & 3 & 4 \\ 2 & 4 & 2 \\ 1 & 2 & 0 \end{bmatrix} \mathbf{x} = \begin{bmatrix} -13 \\ -14 \\ -6 \end{bmatrix}$ **Απ. 1 λύση, $\text{rank}(\mathbf{A})=3$, $\text{rank}([\mathbf{A} \ \mathbf{b}])=3$.**

2. $\begin{bmatrix} 1 & 1 & 2 \\ 1 & 2 & 2 \\ 1 & 2 & 2 \end{bmatrix} \mathbf{x} = \begin{bmatrix} -3 \\ -5 \\ -5 \end{bmatrix}$ **Απ. ∞ λύσεις, $\text{rank}(\mathbf{A})=2$, $\text{rank}([\mathbf{A} \ \mathbf{b}])=2$.**

3. $\begin{bmatrix} 1 & 1 & 2 \\ 1 & 2 & 2 \\ 1 & 2 & 2 \end{bmatrix} \mathbf{x} = \begin{bmatrix} -3 \\ -5 \\ -4 \end{bmatrix}$ **Απ. 0 λύσεις, $\text{rank}(\mathbf{A})=2$, $\text{rank}([\mathbf{A} \ \mathbf{b}])=3$.**

4. $\begin{bmatrix} 1 & 1 & 2 & 0 \\ 2 & 4 & 4 & 1 \end{bmatrix} \mathbf{x} = \begin{bmatrix} 6 \\ 15 \end{bmatrix}$ **Απ. ∞ λύσεις, $\text{rank}(\mathbf{A})=2$, $\text{rank}([\mathbf{A} \ \mathbf{b}])=2$.**

5. $\begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 3 & 0 \\ 2 & 1 \end{bmatrix} \mathbf{x} = \begin{bmatrix} 0 \\ -3 \\ -1 \end{bmatrix}$ **Απ. ∞ λύσεις, $\text{rank}(\mathbf{A})=2$, $\text{rank}([\mathbf{A} \ \mathbf{b}])=2$.**

6. $\begin{bmatrix} 1 & 1 & 2 & -1 & 0 \\ 0 & 1 & 3 & 2 & 1 \end{bmatrix} \mathbf{x} = \begin{bmatrix} -7 \\ -1 \end{bmatrix}$ **Απ. ∞ λύσεις, $\text{rank}(\mathbf{A})=2$, $\text{rank}([\mathbf{A} \ \mathbf{b}])=2$.**

7. $\begin{bmatrix} 1 & 3 & -1 & 1 & 0 \\ 2 & 2 & 0 & 1 & 3 \\ 0 & 1 & 2 & 1 & 2 \end{bmatrix} \mathbf{x} = \begin{bmatrix} -6 \\ -1 \\ -1 \end{bmatrix}$ **Απ. ∞ λύσεις, $\text{rank}(\mathbf{A})=3$, $\text{rank}([\mathbf{A} \ \mathbf{b}])=3$.**

8.3.3. Ελεγχτε ότι $\text{rank}(\mathbf{A}) + \text{null}(\mathbf{A}) = N$ και βρείτε μια βάση του $\text{im}(\mathbf{A})$ και μια βάση του $\text{ker}(\mathbf{A})$.

$$1. \mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 3 \\ 2 & 2 \end{bmatrix}.$$

Απ. $\text{rank}(\mathbf{A})=2$, $\text{null}(\mathbf{A})=0$, βάση του $\text{im}(\mathbf{A})$:

$$\left\{ \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \end{bmatrix} \right\}.$$

$$2. \mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 2 & 0 \\ 2 & 4 & 4 & 1 \end{bmatrix}.$$

Απ. $\text{rank}(\mathbf{A})=2$, $\text{null}(\mathbf{A})=2$, βάση του $\text{im}(\mathbf{A})$:

$$\left\{ \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \end{bmatrix} \right\},$$

βάση του $\text{ker}(\mathbf{A})$:

$$\left\{ \begin{bmatrix} -2 \\ 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \\ 0 \\ -2 \end{bmatrix} \right\}$$

$$3. \mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 3 & 0 \\ 2 & 1 \end{bmatrix}.$$

Απ. $\text{rank}(\mathbf{A})=2$, $\text{null}(\mathbf{A})=0$, βάση του $\text{im}(\mathbf{A})$:

$$\left\{ \begin{bmatrix} 1 \\ 3 \\ 2 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} \right\}.$$

$$4. \mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 1 & 2 & 0 \\ 1 & 2 & 2 \end{bmatrix}.$$

Απ. $\text{rank}(\mathbf{A})=3$, $\text{null}(\mathbf{A})=0$, βάση του $\text{im}(\mathbf{A})$:

$$\left\{ \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} \right\}.$$

$$5. \mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 2 \\ 1 & 2 & 2 \\ 1 & 2 & 2 \end{bmatrix}.$$

Απ. $\text{rank}(\mathbf{A})=2$, $\text{null}(\mathbf{A})=1$, βάση του $\text{im}(\mathbf{A})$:

$$\left\{ \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 2 \end{bmatrix} \right\}$$

βαση του $\ker(\mathbf{A})$:

$$\left\{ \begin{bmatrix} -2 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} \right\}.$$

$$6. \mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 3 & -1 & 1 & 0 \\ 2 & 2 & 0 & 1 & 3 \\ 0 & 1 & 2 & 1 & 2 \end{bmatrix}.$$

Απ. $\text{rank}(\mathbf{A})=3$, $\text{null}(\mathbf{A})=2$, βαση του $\text{im}(\mathbf{A})$:

$$\left\{ \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} \right\},$$

βαση του $\ker(\mathbf{A})$:

$$\left\{ \begin{bmatrix} -\frac{4}{3} \\ \frac{2}{3} \\ 0 \\ -\frac{11}{3} \\ 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} \frac{1}{3} \\ \frac{4}{3} \\ 1 \\ -\frac{10}{3} \\ 0 \end{bmatrix} \right\}.$$

8.3.4. Ο βαθμος του $\mathbf{A}$ είναι ίσος με την ταξη της μεγαλύτερης μη μηδενικής υποορίζουσας του $\mathbf{A}$.

8.3.5. Εστω $M \times K$ πίνακας $\mathbf{A}$ και $K \times N$ πίνακας $\mathbf{B}$. Αποδείξτε ότι

$$\text{rank}(\mathbf{AB}) \leq \min(\text{rank}(\mathbf{A}), \text{rank}(\mathbf{B})).$$

8.3.6. Εστω $M \times K$ πίνακας $\mathbf{A}$ και $K \times N$ πίνακας $\mathbf{B}$. Αποδείξτε ότι

$$\text{rank}(\mathbf{AB}) = \text{rank}(\mathbf{A}) \Rightarrow \exists \mathbf{B}^{-1}.$$

Τι σημαίνει αυτό για τα K, N ;

8.3.7. Εστω $M \times N$ πίνακες $\mathbf{A}$ και $\mathbf{B}$. Αποδείξτε ότι

$$|\text{rank}(\mathbf{A}) - \text{rank}(\mathbf{B})| \leq \text{rank}(\mathbf{A} - \mathbf{B}).$$

8.3.8. Εστω $M \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$. Αποδείξτε ότι

$$\text{rank}(\mathbf{AA}^T) = \text{rank}(\mathbf{A}^T\mathbf{A}) = \text{rank}(\mathbf{A}).$$

8.3.9. Εστω $M \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$. Αποδείξτε ότι

$$\text{rank}(\mathbf{AA}^T) = 0 \Rightarrow \text{rank}(\mathbf{A}) = 0.$$

8.3.10. Εστω $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$ τ.ω. $\mathbf{A} = \mathbf{A}^2$. Αποδείξτε ότι $\text{rank}(\mathbf{A}) + \text{rank}(\mathbf{I} - \mathbf{A}) = N$.

8.3.11. Δίνονται οι πίνακες

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 2 & 1 & 4 \\ 3 & 2 & 1 \\ 6 & 0 & 5 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B} = \begin{bmatrix} 2 & 1 & 4 \\ 0 & 1 & -10 \\ 0 & 0 & -37 \end{bmatrix}.$$

Δειξτε ότι $\text{im}(\mathbf{A}) = \text{im}(\mathbf{B})$.

8.3.12. Να βρείτε 3×3 πίνακες $\mathbf{A}, \mathbf{B}$ τ.ω. (α) $\text{rank}(\mathbf{A} + \mathbf{B}) < \min(\text{rank}(\mathbf{A}), \text{rank}(\mathbf{B}))$, (β) $\text{rank}(\mathbf{A} + \mathbf{B}) = \text{rank}(\mathbf{A}) = \text{rank}(\mathbf{B})$, (γ) $\text{rank}(\mathbf{A} + \mathbf{B}) > (\text{rank}(\mathbf{A}), \text{rank}(\mathbf{B}))$.

8.3.13. Ένα επίπεδο στον $\mathbb{R}^3$ ορίζεται από την εξίσωση $a_1x_1 + a_2x_2 + a_3x_3 = b$. Έστω τρία επίπεδα, E_1, E_2 και E_3 τα οποία ορίζονται, αντιστοίχα, από τις εξισώσεις

$$a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + a_{13}x_3 = b_1$$

$$a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + a_{23}x_3 = b_2$$

$$a_{31}x_1 + a_{32}x_2 + a_{33}x_3 = b_3$$

Ορίζουμε τους πίνακες

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} \end{bmatrix}, \quad \mathbf{b} = \begin{bmatrix} b_1 \\ b_2 \\ b_3 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{C} = [\mathbf{A} \quad \mathbf{b}].$$

Αποδειξτε ότι αναγκαία και ικανή συνθήκη για να τέμνονται τα τρία επίπεδα σε ένα ακριβώς σημείο είναι

$$\text{rank}(\mathbf{A}) = \text{rank}(\mathbf{C}) = 3.$$

Εξετάστε άλλες πιθανές σχέσεις μεταξύ των $\text{rank}(\mathbf{A})$ και $\text{rank}(\mathbf{C})$ και ερμηνεύστε τις γεωμετρικά, σε σχέση με την τομή των επιπέδων.

8.3.14. Αν ο $\mathbf{a}$ είναι $N \times 1$ και ο $\mathbf{b}$ είναι $1 \times N$, δείξτε ότι $\text{rank}(\mathbf{ab}) = 1$.

Κεφάλαιο 9

Ορθογωνιοτητα Διανυσματων

Η ορθογωνιοτητα ειναι χρησιμη σε πολλες εφαρμογες. Ειναι μια εννοια κατα βαση γεωμετρικη, αλλα στο παρον κεφαλαιο θα την μελετησουμε κυριως αλγεβρικα. Το βασικο εργαλειο για την μελετη της ορθογωνιοτητας ειναι το *εσωτερικο γινόμενο* δυο διανυσματων.

9.1 Θεωρια

9.1.1. Για καθε $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \mathbb{R}^N$, το *εσωτερικο γινόμενο* των $\mathbf{x}$ και $\mathbf{y}$ γραφεται ως $\mathbf{x} \circ \mathbf{y}$ και οριζεται ως εξης

$$\mathbf{x} \circ \mathbf{y} = x_1 y_1 + x_2 y_2 + \dots + x_N y_N. \quad (9.1)$$

Αν θεωρησουμε τα $\mathbf{x}, \mathbf{y}$ ως $N \times 1$ πινακες (στηλες), τοτε ισοδυναμια με την (9.1) εχουμε

$$\mathbf{x} \circ \mathbf{y} = \mathbf{x}^T \cdot \mathbf{y},$$

και αν θεωρησουμε τα $\mathbf{x}, \mathbf{y}$ ως $1 \times N$ πινακες (γραμμες), τοτε ισοδυναμια με την (9.1) εχουμε

$$\mathbf{x} \circ \mathbf{y} = \mathbf{x} \cdot \mathbf{y}^T.$$

9.1.2. Για καθε $\mathbf{x}, \mathbf{y}, \mathbf{z} \in \mathbb{R}^N$ και $a, b \in \mathbb{R}$ εχουμε

1. $\mathbf{x} \circ \mathbf{x} \geq 0$.
2. $\mathbf{x} \circ \mathbf{x} = 0 \Leftrightarrow \mathbf{x} = \mathbf{0}$.
3. $\mathbf{x} \circ \mathbf{y} = \mathbf{y} \circ \mathbf{x}$.
4. $\mathbf{x} \circ (a \cdot \mathbf{y} + b \cdot \mathbf{z}) = a \cdot (\mathbf{x} \circ \mathbf{y}) + b \cdot (\mathbf{x} \circ \mathbf{z})$.
5. $(a \cdot \mathbf{x}) \circ \mathbf{y} = \mathbf{x} \circ (a \cdot \mathbf{y}) = a \cdot (\mathbf{x} \circ \mathbf{y})$.

9.1.3. Το *μηκος* του $\mathbf{x}$ γραφεται $\|\mathbf{x}\|$ και οριζεται ως εξης

$$\|\mathbf{x}\| = \sqrt{\mathbf{x} \circ \mathbf{x}} = \sqrt{x_1^2 + x_2^2 + \dots + x_N^2}.$$

9.1.4. (Ανισότητα Cauchy-Schwarz) Για κάθε $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \mathbb{R}^N$ έχουμε:

$$|\mathbf{x} \circ \mathbf{y}| \leq \|\mathbf{x}\| \cdot \|\mathbf{y}\|.$$

9.1.5. Για κάθε $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \mathbb{R}^N$ και $a \in \mathbb{R}$ έχουμε:

1. $\|\mathbf{x}\| \geq 0$.
2. $\|\mathbf{x}\| = 0 \Leftrightarrow \mathbf{x} = \mathbf{0}$.
3. $\|a \cdot \mathbf{x}\| = |a| \cdot \|\mathbf{x}\|$.
4. $\|\mathbf{x} + \mathbf{y}\| \leq \|\mathbf{x}\| + \|\mathbf{y}\|$

(τριγωνική ανισότητα· η ισότητα ισχύει αν υπάρχει μη αρνητικό $a \in \mathbb{R}$ τέτοιο ώστε $\mathbf{x} = a \cdot \mathbf{y}$).

9.1.6. Για $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \mathbb{R}^2$ και $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \mathbb{R}^3$, η γωνία μεταξύ των διανυσμάτων $\mathbf{x}, \mathbf{y}$ συμβολίζεται με $\widehat{\mathbf{x}, \mathbf{y}}$ και ικανοποιεί

$$\cos(\widehat{\mathbf{x}, \mathbf{y}}) = \frac{\mathbf{x} \circ \mathbf{y}}{\|\mathbf{x}\| \cdot \|\mathbf{y}\|}.$$

9.1.7. Για $N > 3$ και για κάθε $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \mathbb{R}^N$ υπάρχει γωνία $\phi \in [0, \pi]$ τέτοια ώστε

$$\cos \phi = \frac{\mathbf{x} \circ \mathbf{y}}{\|\mathbf{x}\| \cdot \|\mathbf{y}\|}.$$

Ορίζουμε αυτήν την ϕ να είναι η γωνία μεταξύ των $\mathbf{x}, \mathbf{y}$ και γράφουμε $\phi = \widehat{\mathbf{x}, \mathbf{y}}$. Έχουμε λοιπόν

$$\cos(\widehat{\mathbf{x}, \mathbf{y}}) = \frac{\mathbf{x} \circ \mathbf{y}}{\|\mathbf{x}\| \cdot \|\mathbf{y}\|}.$$

9.1.8. Για κάθε $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \mathbb{R}^N$ λέμε ότι τα $\mathbf{x}$ και $\mathbf{y}$ είναι *ορθογώνια* (γράφουμε και $\mathbf{x} \perp \mathbf{y}$) αν $\mathbf{x} \circ \mathbf{y} = 0$ (δηλ. $\widehat{\mathbf{x}, \mathbf{y}} = \pi/2$).

9.1.9. Εστω ένα σύνολο V . Λέμε ότι μια συνάρτηση $d : V \times V \rightarrow \mathbb{R}$ είναι μια *γενικευμένη απόσταση* αν ικανοποιεί τις εξής ιδιότητες για κάθε $\mathbf{x}, \mathbf{y}, \mathbf{z} \in V$.

1. $d(\mathbf{x}, \mathbf{y}) \geq 0$
2. $d(\mathbf{x}, \mathbf{y}) = 0 \Leftrightarrow \mathbf{x} = \mathbf{y}$.
3. $d(\mathbf{x}, \mathbf{y}) = d(\mathbf{y}, \mathbf{x})$.
4. $d(\mathbf{x}, \mathbf{z}) \leq d(\mathbf{x}, \mathbf{y}) + d(\mathbf{y}, \mathbf{z})$ (τριγωνική ανισότητα).

9.1.10. Για κάθε $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \mathbb{R}^N$ ορίζουμε την *απόσταση* των $\mathbf{x}$ και $\mathbf{y}$ να είναι το μήκος του διανύσματος $\mathbf{x} - \mathbf{y}$, δηλ.

$$\|\mathbf{x} - \mathbf{y}\| = (\mathbf{x} - \mathbf{y}) \circ (\mathbf{x} - \mathbf{y}) = \sqrt{(x_1 - y_1)^2 + (x_2 - y_2)^2 + \dots + (x_N - y_N)^2}.$$

9.1.11. Για κάθε $\mathbf{x}, \mathbf{y}, \mathbf{z} \in \mathbb{R}^N$ έχουμε

1. $\|\mathbf{x} - \mathbf{y}\| \geq 0$
2. $\|\mathbf{x} - \mathbf{y}\| = 0 \Leftrightarrow \mathbf{x} = \mathbf{y}$.
3. $\|\mathbf{x} - \mathbf{y}\| = \|\mathbf{y} - \mathbf{x}\|$.
4. $\|\mathbf{x} - \mathbf{z}\| \leq \|\mathbf{x} - \mathbf{y}\| + \|\mathbf{y} - \mathbf{z}\|$ (τριγωνική ανισότητα).

Με άλλα λόγια, η $d(\mathbf{x}, \mathbf{y}) = \|\mathbf{x} - \mathbf{y}\|$ έχει τις ιδιότητες της γενικευμένης απόστασης.

9.1.12. Για κάθε $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \mathbb{R}^N$, η προβολή του $\mathbf{x}$ στο $\mathbf{y}$ γραφεται $proj(\mathbf{x}, \mathbf{y})$ και ορίζεται να είναι το διάνυσμα $c\mathbf{y}$, όπου το c επιλέγεται έτσι ώστε να ελαχιστοποιεί την απόσταση $\|\mathbf{x} - c\mathbf{y}\|$ (ως συνάρτηση του c).

9.1.13. Για κάθε $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \mathbb{R}^N$, η προβολή του $\mathbf{x}$ στο $\mathbf{y}$ είναι

$$proj(\mathbf{x}, \mathbf{y}) = \frac{\mathbf{x} \circ \mathbf{y}}{\|\mathbf{y}\|^2} \cdot \mathbf{y}.$$

Δηλαδή, το c της προηγούμενης προτάσης είναι $c = \mathbf{x} \circ \mathbf{y} / \|\mathbf{y}\|^2$. Για αυτήν την τιμή του c , το διάνυσμα $\mathbf{x} - c\mathbf{y}$ είναι ορθογώνιο στο $\mathbf{y}$.

9.1.14. Μπορούμε να δώσουμε έναν πιο γενικό ορισμό του εσωτερικού γινομένου. Εστω διανυσματικός χώρος V : ονομάζεται *γενικευμένο εσωτερικό γινόμενο* κάθε πράξη $*$: $V \times V \rightarrow \mathbb{C}$ η οποία ικανοποιεί τις παρακάτω συνθήκες για κάθε $\mathbf{x}, \mathbf{y}, \mathbf{z} \in V$ και κάθε $a, b \in \mathbb{C}$.

1. $\mathbf{x} * \mathbf{x} \geq 0$.
2. $\mathbf{x} * \mathbf{x} = 0 \Leftrightarrow \mathbf{x} = \mathbf{0}$.
3. $\mathbf{x} * \mathbf{y} = \mathbf{y} * \mathbf{x}$.
4. $\mathbf{x} * (a \cdot \mathbf{y} + b\mathbf{z}) = a \cdot (\mathbf{x} * \mathbf{y}) + b \cdot (\mathbf{x} * \mathbf{z})$.
5. $(a \cdot \mathbf{x}) * \mathbf{y} = \mathbf{x} * (a \cdot \mathbf{y}) = a \cdot (\mathbf{x} * \mathbf{y})$.

Χρησιμοποιώντας αυτόν τον ορισμό μπορούμε να ορίσουμε διαφορές πράξεις (καταλληλές για συγκεκριμένες εφαρμογές) και να δείξουμε ότι αυτές είναι γενικευμένα εσωτερικά γινόμενα.

9.2 Λυμένα Προβλήματα

9.2.1. Υπολογίστε όλα τα δυνατά εσωτερικά γινόμενα των διανυσμάτων

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{y} = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{z} = \begin{bmatrix} 2 \\ -1 \end{bmatrix},$$

Απάντηση.

$$\begin{aligned} \mathbf{x} \circ \mathbf{y} &= \begin{bmatrix} 1 & 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix} = 3 = \mathbf{y} \circ \mathbf{x} \\ \mathbf{y} \circ \mathbf{z} &= \begin{bmatrix} 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 \\ -1 \end{bmatrix} = 1 = \mathbf{z} \circ \mathbf{y} \\ \mathbf{z} \circ \mathbf{x} &= \begin{bmatrix} 1 & 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 \\ -1 \end{bmatrix} = 0 = \mathbf{x} \circ \mathbf{z}. \end{aligned}$$

Τα $\mathbf{x}$ και $\mathbf{z}$ είναι μεταξύ τους ορθογώνια.

9.2.2. Υπολογίστε όλα τα δυνατά εσωτερικά γινόμενα των διανυσμάτων

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{y} = \begin{bmatrix} 1 \\ 4 \\ -2 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{z} = \begin{bmatrix} 6 \\ -2 \\ -1 \end{bmatrix},$$

Απάντηση.

$$\begin{aligned} \mathbf{x} \circ \mathbf{y} &= \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ 4 \\ -2 \end{bmatrix} = 3 = \mathbf{y} \circ \mathbf{x} \\ \mathbf{y} \circ \mathbf{z} &= \begin{bmatrix} 1 & 4 & -2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 6 \\ -2 \\ -1 \end{bmatrix} = 0 = \mathbf{z} \circ \mathbf{y} \\ \mathbf{z} \circ \mathbf{x} &= \begin{bmatrix} 6 & -2 & -1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} = 3 = \mathbf{x} \circ \mathbf{z}. \end{aligned}$$

Τα $\mathbf{y}$ και $\mathbf{z}$ είναι μεταξύ τους ορθογώνια.

9.2.3. Υπολογίστε όλα τα δυνατά εσωτερικά γινόμενα των διανυσμάτων

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ -1 \\ 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{y} = \begin{bmatrix} 2 \\ -3 \\ 2 \\ -1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{z} = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση.

$$\begin{aligned} \mathbf{x} \circ \mathbf{y} &= \begin{bmatrix} 1 & 0 & -1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 \\ -3 \\ 2 \\ -1 \end{bmatrix} = -1 = \mathbf{y} \circ \mathbf{x} \\ \mathbf{y} \circ \mathbf{z} &= \begin{bmatrix} 2 & -3 & 2 & -1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} = -2 = \mathbf{z} \circ \mathbf{y} \\ \mathbf{z} \circ \mathbf{x} &= \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ -1 \\ 1 \end{bmatrix} = 0 = \mathbf{x} \circ \mathbf{z}. \end{aligned}$$

Τα $\mathbf{x}$ και $\mathbf{z}$ είναι μεταξύ τους ορθογώνια.

9.2.4. Αποδείξτε ότι για κάθε $\mathbf{x}, \mathbf{y}, \mathbf{z} \in \mathbb{R}^N$ και $a, b \in \mathbb{R}$ έχουμε

1. $\mathbf{x} \circ \mathbf{x} \geq 0$.
2. $\mathbf{x} \circ \mathbf{x} = 0 \Leftrightarrow \mathbf{x} = \mathbf{0}$.
3. $\mathbf{x} \circ \mathbf{y} = \mathbf{y} \circ \mathbf{x}$.
4. $\mathbf{x} \circ (a \cdot \mathbf{y} + b\mathbf{z}) = a \cdot (\mathbf{x} \circ \mathbf{y}) + b \cdot (\mathbf{x} \circ \mathbf{z})$.
5. $(a \cdot \mathbf{x}) \circ \mathbf{y} = \mathbf{x} \circ (a \cdot \mathbf{y}) = a \cdot (\mathbf{x} \circ \mathbf{y})$.

Απάντηση. Έχουμε

$$\mathbf{x} \circ \mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 & x_2 & \dots & x_N \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \dots \\ x_N \end{bmatrix} = x_1^2 + x_2^2 + \dots + x_N^2$$

από την οποία είναι προφανείς οι ιδιότητες 1 και 2. Επίσης

$$\mathbf{x} \circ \mathbf{y} = x_1 y_1 + x_2 y_2 + \dots + x_N y_N = y_1 x_1 + y_2 x_2 + \dots + y_N x_N = \mathbf{y} \circ \mathbf{x}$$

αρα ισχύει και η 3. Για την 4 έχουμε

$$\begin{aligned} \mathbf{x} \circ (a \cdot \mathbf{y} + b\mathbf{z}) &= x_1 \cdot (ay_1 + bz_1) + x_2 \cdot (ay_2 + bz_2) + \dots + x_N \cdot (ay_N + bz_N) \\ &= ax_1 y_1 + bx_1 z_1 + ax_2 y_2 + bx_2 z_2 + \dots + ax_N y_N + bx_N z_N \\ &= ax_1 y_1 + ax_2 y_2 + \dots + ax_N y_N + bx_1 z_1 + bx_2 z_2 + \dots + bx_N z_N \\ &= a \cdot (\mathbf{x} \circ \mathbf{y}) + b \cdot (\mathbf{x} \circ \mathbf{z}). \end{aligned}$$

και για την 5

$$\begin{aligned}(a \cdot \mathbf{x}) \circ \mathbf{y} &= (ax_1) \cdot y_1 + (ax_2) \cdot y_2 + \dots + (ax_N) \cdot y_N \\ &= ax_1y_1 + ax_2y_2 + \dots + ax_Ny_N \\ &= a \cdot (\mathbf{x} \circ \mathbf{y})\end{aligned}$$

και αντιστοίχα αποδεικνύεται $\mathbf{x} \circ (a \cdot \mathbf{y}) = a \cdot (\mathbf{x} \circ \mathbf{y})$.

9.2.5. Για τα διανύσματα $\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 1 & 2 \end{bmatrix}^T$, $\mathbf{y} = \begin{bmatrix} 1 & 3 \end{bmatrix}^T$ ελεγχτε ότι ισχύει η ανισότητα *Cauchy-Schwarz*.

Απάντηση. Εχουμε

$$\|\mathbf{x}\| = \sqrt{1^2 + 2^2} = \sqrt{5}, \quad \|\mathbf{y}\| = \sqrt{1^2 + 3^2} = \sqrt{10}, \quad |\mathbf{x} \circ \mathbf{y}| = |1 \cdot 1 + 2 \cdot 3| = 7$$

και οντως

$$7 < \sqrt{5}\sqrt{10} = 5\sqrt{2} = 7.0711\dots$$

9.2.6. Για τα διανύσματα $\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 2 & 0 & 4 \end{bmatrix}^T$, $\mathbf{y} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 2 \end{bmatrix}^T$ ελεγχτε ότι ισχύει η ανισότητα *Cauchy-Schwarz*.

Απάντηση. Εχουμε

$$\begin{aligned}\|\mathbf{x}\| &= \sqrt{2^2 + 0^2 + 4^2} = \sqrt{20}, \quad \|\mathbf{y}\| = \sqrt{1^2 + 0^2 + 2^2} = \sqrt{5}, \\ |\mathbf{x} \circ \mathbf{y}| &= |2 \cdot 1 + 0 \cdot 0 + 4 \cdot 2| = 10\end{aligned}$$

και οντως

$$10 = \sqrt{20}\sqrt{5} = \sqrt{100} = 10.$$

Εδώ έχουμε ισότητα, επειδή $\mathbf{x} = \frac{1}{2}\mathbf{y}$.

9.2.7. Για τα διανύσματα $\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 0 & 4 \end{bmatrix}^T$, $\mathbf{y} = \begin{bmatrix} -1 & 0 & 1 & -1 \end{bmatrix}^T$ ελεγχτε ότι ισχύει η ανισότητα *Cauchy-Schwarz*.

Απάντηση. Εχουμε

$$\begin{aligned}\|\mathbf{x}\| &= \sqrt{1^2 + 2^2 + 0^2 + 4^2} = \sqrt{21}, \quad \|\mathbf{y}\| = \sqrt{(-1)^2 + 0^2 + 1^2 + (-1)^2} = \sqrt{3}, \\ |\mathbf{x} \circ \mathbf{y}| &= |1 \cdot (-1) + 2 \cdot 0 + 0 \cdot 1 + 4 \cdot (-1)| = 5\end{aligned}$$

και οντως

$$5 = \sqrt{21}\sqrt{3} = \sqrt{63} = 7.9373.$$

9.2.8. Αποδείξτε ότι για κάθε $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \mathbb{R}^N$ έχουμε $|\mathbf{x} \circ \mathbf{y}| \leq \|\mathbf{x}\| \cdot \|\mathbf{y}\|$.

Απάντηση. Θεωρούμε το μέτρο του $\mathbf{x} + t\mathbf{y}$ ως συνάρτηση του $t \in \mathbb{R}$:

$$0 \leq \|\mathbf{x} + t\mathbf{y}\|^2 = (\mathbf{x} + t\mathbf{y}) \circ (\mathbf{x} + t\mathbf{y}) = \|\mathbf{x}\|^2 + 2t \cdot (\mathbf{x} \circ \mathbf{y}) + t^2 \|\mathbf{y}\|^2.$$

Βλέπουμε λοιπόν ότι το $\|\mathbf{x} + t\mathbf{y}\|^2$ είναι ένα τριώνυμο ως προς t και παίρνει μη αρνητικές τιμές για κάθε $t \in \mathbb{R}$. Άρα η διακρινούσα του τριωνύμου πρέπει να είναι αρνητική:

$$0 \geq (2 \cdot \mathbf{x} \circ \mathbf{y})^2 - 4 \cdot \|\mathbf{x}\|^2 \cdot \|\mathbf{y}\|^2 \Rightarrow 4 \cdot \|\mathbf{x}\|^2 \cdot \|\mathbf{y}\|^2 \geq 4 \cdot (\mathbf{x} \circ \mathbf{y})^2.$$

Το ζητούμενο προκύπτει διαιρώντας το 4 και παίρνοντας ρίζες.

9.2.9. Υπολογίστε την γωνία μεταξύ των παρακάτω διανυσμάτων.

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{y} = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{z} = \begin{bmatrix} 0 \\ -1 \end{bmatrix},$$

Απάντηση. Έχουμε

$$\cos(\widehat{\mathbf{x}, \mathbf{y}}) = \frac{\mathbf{x} \circ \mathbf{y}}{\|\mathbf{x}\| \cdot \|\mathbf{y}\|} = \frac{1}{\sqrt{1}\sqrt{2}} = \frac{\sqrt{2}}{2} \Rightarrow \widehat{\mathbf{x}, \mathbf{y}} = \frac{\pi}{4}.$$

$$\cos(\widehat{\mathbf{y}, \mathbf{z}}) = \frac{\mathbf{y} \circ \mathbf{z}}{\|\mathbf{y}\| \cdot \|\mathbf{z}\|} = \frac{-1}{\sqrt{2}\sqrt{1}} = -\frac{\sqrt{2}}{2} \Rightarrow \widehat{\mathbf{y}, \mathbf{z}} = -\frac{\pi}{4}.$$

$$\cos(\widehat{\mathbf{z}, \mathbf{x}}) = \frac{\mathbf{z} \circ \mathbf{x}}{\|\mathbf{z}\| \cdot \|\mathbf{x}\|} = \frac{0}{\sqrt{1}\sqrt{1}} \Rightarrow \widehat{\mathbf{z}, \mathbf{x}} = \frac{\pi}{2}.$$

9.2.10. Υπολογίστε την γωνία μεταξύ των παρακάτω διανυσμάτων.

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{y} = \begin{bmatrix} -1 \\ 0 \\ -1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{z} = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix},$$

Απάντηση. Έχουμε

$$\cos(\widehat{\mathbf{x}, \mathbf{y}}) = \frac{\mathbf{x} \circ \mathbf{y}}{\|\mathbf{x}\| \cdot \|\mathbf{y}\|} = \frac{-2}{\sqrt{2}\sqrt{2}} = -1 \Rightarrow \widehat{\mathbf{x}, \mathbf{y}} = \pi.$$

$$\cos(\widehat{\mathbf{y}, \mathbf{z}}) = \frac{\mathbf{y} \circ \mathbf{z}}{\|\mathbf{y}\| \cdot \|\mathbf{z}\|} = \frac{-1}{\sqrt{2}\sqrt{2}} = -\frac{1}{2} \Rightarrow \widehat{\mathbf{y}, \mathbf{z}} = -\frac{\pi}{3}.$$

$$\cos(\widehat{\mathbf{z}, \mathbf{x}}) = \frac{\mathbf{z} \circ \mathbf{x}}{\|\mathbf{z}\| \cdot \|\mathbf{x}\|} = \frac{1}{\sqrt{2}\sqrt{2}} \Rightarrow \widehat{\mathbf{z}, \mathbf{x}} = \frac{\pi}{3}.$$

9.2.11. Υπολογίστε την γωνία μεταξύ των παρακάτω διανυσμάτων.

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 2 \\ 3 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{y} = \begin{bmatrix} 0 \\ 2 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{z} = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Έχουμε

$$\cos(\widehat{\mathbf{x}, \mathbf{y}}) = \frac{\mathbf{x} \circ \mathbf{y}}{\|\mathbf{x}\| \cdot \|\mathbf{y}\|} = \frac{-2}{\sqrt{15}\sqrt{5}} = -\frac{2}{5\sqrt{3}} \Rightarrow \widehat{\mathbf{x}, \mathbf{y}} = 1.8038.$$

$$\cos(\widehat{\mathbf{y}, \mathbf{z}}) = \frac{\mathbf{y} \circ \mathbf{z}}{\|\mathbf{y}\| \cdot \|\mathbf{z}\|} = \frac{0}{\sqrt{5}\sqrt{2}} = 0 \Rightarrow \widehat{\mathbf{y}, \mathbf{z}} = \frac{\pi}{2}.$$

$$\cos(\widehat{\mathbf{z}, \mathbf{x}}) = \frac{\mathbf{z} \circ \mathbf{x}}{\|\mathbf{z}\| \cdot \|\mathbf{x}\|} = \frac{1}{\sqrt{2}\sqrt{15}} \Rightarrow \widehat{\mathbf{z}, \mathbf{x}} = 1.3872.$$

9.2.12. Υπολογίστε τα μήκη των παρακάτω διανυσμάτων και τις μεταξύ τους αποστάσεις.

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{y} = \begin{bmatrix} -1 \\ 0 \\ -1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{z} = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix},$$

Απάντηση. Έχουμε

$$\begin{aligned}\|\mathbf{x}\| &= \sqrt{1^2 + 0^2 + 1^2} = \sqrt{2}, \\ \|\mathbf{y}\| &= \sqrt{(-1)^2 + 0^2 + (-1)^2} = \sqrt{2}, \\ \|\mathbf{z}\| &= \sqrt{1^2 + 1^2 + 1^2} = \sqrt{3}\end{aligned}$$

και

$$\begin{aligned}\|\mathbf{x} - \mathbf{y}\| &= \sqrt{(1+1)^2 + 0^2 + (1+1)^2} = 2, \\ \|\mathbf{y} - \mathbf{z}\| &= \sqrt{(-1-1)^2 + (0-1)^2 + (-1-1)^2} = \sqrt{5}, \\ \|\mathbf{z} - \mathbf{x}\| &= \sqrt{(1-1)^2 + (1-0)^2 + (1-1)^2} = 1.\end{aligned}$$

9.2.13. Αποδείξτε ότι για κάθε $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \mathbb{R}^N$ και $a \in \mathbb{R}$ έχουμε:

1. $\|\mathbf{x}\| \geq 0$.
2. $\|\mathbf{x}\| = 0 \Leftrightarrow \mathbf{x} = \mathbf{0}$.
3. $\|a \cdot \mathbf{x}\| = |a| \cdot \|\mathbf{x}\|$.
4. $\|\mathbf{x} + \mathbf{y}\| \leq \|\mathbf{x}\| + \|\mathbf{y}\|$

Απάντηση. Από την

$$\|\mathbf{x}\| = \sqrt{x_1^2 + x_2^2 + \dots + x_N^2}$$

είναι προφανείς οι 1 και 2. Για την 3 έχουμε

$$\begin{aligned}\|a\mathbf{x}\| &= \sqrt{(ax_1)^2 + (ax_2)^2 + \dots + (ax_N)^2} \\ &= \sqrt{a^2 \cdot (x_1^2 + x_2^2 + \dots + x_N^2)} \\ &= |a| \cdot \sqrt{x_1^2 + x_2^2 + \dots + x_N^2} = |a| \cdot \|\mathbf{x}\|.\end{aligned}$$

Για την 4

$$\begin{aligned}\|\mathbf{x} + \mathbf{y}\|^2 &= (\mathbf{x} + \mathbf{y}) \circ (\mathbf{x} + \mathbf{y}) = \|\mathbf{x}\|^2 + 2 \cdot \mathbf{x} \circ \mathbf{y} + \|\mathbf{y}\|^2 \\ &\leq \|\mathbf{x}\|^2 + \|\mathbf{y}\|^2 + 2 \cdot \|\mathbf{x}\| \cdot \|\mathbf{y}\| = (\|\mathbf{x}\| + \|\mathbf{y}\|)^2\end{aligned}$$

που δίνει το ζητούμενο.

9.2.14. Αποδείξτε ότι για κάθε $\mathbf{x}, \mathbf{y}, \mathbf{z} \in \mathbb{R}^N$ έχουμε

1. $\|\mathbf{x} - \mathbf{y}\| \geq 0$
2. $\|\mathbf{x} - \mathbf{y}\| = 0 \Leftrightarrow \mathbf{x} = \mathbf{y}$.

$$3. \|x - y\| = \|y - x\|.$$

$$4. \|x - z\| \leq \|x - y\| + \|y - z\| \text{ (τριγωνική ανισότητα).}$$

Απάντηση. Η 1, 2, 3 είναι προφανείς από την

$$\|x - y\| = \sqrt{(x_1 - y_1)^2 + (x_2 - y_2)^2 + \dots + (x_N - y_N)^2}.$$

Η 4 προκύπτει άμεσα από την $\|x' + y'\| \leq \|x'\| + \|y'\|$ αν θεσουμε $x' = x - y$ και $y' = y - z$.

9.2.15. Αποδείξτε ότι για κάθε $x, y, z, u \in \mathbb{R}^N$ έχουμε

$$\|x + y\|^2 + \|x - y\|^2 = 2\|x\|^2 + 2\|y\|^2$$

Απάντηση. Έχουμε

$$\begin{aligned} \|x + y\|^2 &= (x + y) \circ (x + y) = x \circ x + y \circ x + x \circ y + y \circ y \\ &= \|x\|^2 + 2 \cdot x \circ y + \|y\|^2 \\ \|x - y\|^2 &= (x - y) \circ (x - y) = x \circ x - y \circ x - x \circ y + y \circ y \\ &= \|x\|^2 - 2 \cdot x \circ y + \|y\|^2 \end{aligned}$$

και με προσθήκη κατά μέλη παίρνουμε το ζητούμενο.

9.2.16. Δείξτε ότι

$$x \circ y = \frac{1}{4} (\|x + y\|^2 - \|x - y\|^2)$$

Αρα το εσωτερικό γινόμενο μπορεί να οριστεί δια μέσου της απόστασης.

Απάντηση. Έχουμε

$$\begin{aligned} \|x + y\|^2 &= (x + y) \circ (x + y) = x \circ x + y \circ x + x \circ y + y \circ y \\ &= \|x\|^2 + 2 \cdot x \circ y + \|y\|^2 \\ \|x - y\|^2 &= (x - y) \circ (x - y) = x \circ x - y \circ x - x \circ y + y \circ y \\ &= \|x\|^2 - 2 \cdot x \circ y + \|y\|^2 \end{aligned}$$

και με αφαίρεση κατά μέλη παίρνουμε

$$\|x + y\|^2 - \|x - y\|^2 = 4 \cdot x \circ y$$

που δίνει το ζητούμενο.

9.2.17. Δείξτε ότι

$$(a_1 + \dots + a_N)^2 \leq N \cdot (a_1^2 + \dots + a_N^2)$$

Απάντηση. Αυτή προκύπτει άμεσα από την ανισότητα *Cauchy-Schwarz* αν θεσουμε $x = [a_1 \ a_2 \ \dots \ a_N]^T$ και $y = [1 \ 1 \ \dots \ 1]^T$.

9.2.18. Δείξτε ότι

$$\mathbf{x} \circ \mathbf{y} = 0 \Leftrightarrow (\|\mathbf{x}\|^2 + \|\mathbf{y}\|^2 = \|\mathbf{x} + \mathbf{y}\|^2)$$

Απάντηση. Αυτό προκύπτει αμέσως από το

$$\|\mathbf{x} + \mathbf{y}\|^2 = (\mathbf{x} + \mathbf{y}) \circ (\mathbf{x} + \mathbf{y}) = \|\mathbf{x}\|^2 + 2 \cdot \mathbf{x} \circ \mathbf{y} + \|\mathbf{y}\|^2$$

9.2.19. Αποδείξτε ότι

$$\|\mathbf{x}\| = \|\mathbf{y}\| \Leftrightarrow ((\mathbf{x} + \mathbf{y}) \circ (\mathbf{x} - \mathbf{y}) = 0)$$

Απάντηση. Αυτό προκύπτει αμέσως από το

$$\|\mathbf{x} - \mathbf{y}\|^2 = (\mathbf{x} - \mathbf{y}) \circ (\mathbf{x} - \mathbf{y}) = \|\mathbf{x}\|^2 - 2 \cdot \mathbf{x} \circ \mathbf{y} + \|\mathbf{y}\|^2$$

9.2.20. Υπολογίστε την προβολή του $\mathbf{x}$ στο $\mathbf{y}$ όταν $\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 \end{bmatrix}^T$, $\mathbf{y} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \end{bmatrix}^T$.

Απάντηση. Εχουμε

$$\text{proj}(\mathbf{x}, \mathbf{y}) = \frac{\mathbf{x} \circ \mathbf{y}}{\|\mathbf{y}\|^2} \cdot \mathbf{y} = \frac{1 \cdot 1 + 2 \cdot 1 + 1 \cdot 1}{1^2 + 1^2 + 1^2} \cdot \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} = \frac{4}{3} \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} = \frac{4}{3} \cdot \mathbf{y}.$$

9.2.21. Υπολογίστε την προβολή του $\mathbf{x}$ στο $\mathbf{y}$ όταν $\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 0 \end{bmatrix}^T$, $\mathbf{y} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \end{bmatrix}^T$.

Απάντηση. Εχουμε

$$\text{proj}(\mathbf{x}, \mathbf{y}) = \frac{\mathbf{x} \circ \mathbf{y}}{\|\mathbf{y}\|^2} \cdot \mathbf{y} = \frac{1 \cdot 1 + 2 \cdot 1 + 0 \cdot 1}{1^2 + 1^2 + 1^2} \cdot \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} = \mathbf{y}.$$

9.2.22. Υπολογίστε την προβολή του $\mathbf{x}$ στο $\mathbf{y}$ όταν $\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 0 & 4 \end{bmatrix}^T$, $\mathbf{y} = \begin{bmatrix} 6 & 7 & 1 & 3 \end{bmatrix}^T$.

Απάντηση. Εχουμε

$$\text{proj}(\mathbf{x}, \mathbf{y}) = \frac{\mathbf{x} \circ \mathbf{y}}{\|\mathbf{y}\|^2} \cdot \mathbf{y} = \frac{1 \cdot 6 + 2 \cdot 7 + 0 \cdot 1 + 4 \cdot 3}{6^2 + 7^2 + 1^2 + 3^2} \cdot \begin{bmatrix} 6 \\ 7 \\ 1 \\ 3 \end{bmatrix} = \frac{32}{95} \cdot \begin{bmatrix} 6 \\ 7 \\ 1 \\ 3 \end{bmatrix} = \frac{32}{95} \cdot \mathbf{y}.$$

9.2.23. Αποδείξτε ότι η προβολή του $\mathbf{x}$ στο $\mathbf{y}$ είναι

$$\text{proj}(\mathbf{x}, \mathbf{y}) = \frac{\mathbf{x} \circ \mathbf{y}}{\|\mathbf{y}\|^2} \cdot \mathbf{y}.$$

Απάντηση. Εξ ορισμού, η προβολή του $\mathbf{x}$ στο $\mathbf{y}$ είναι ένα διάνυσμα $c\mathbf{y}$ τέτοιο ώστε $\|\mathbf{x} - c\mathbf{y}\|$ να ελαχιστοποιείται. Θέλουμε λοιπόν να βρούμε το c το οποίο ελαχιστοποιεί το $\|\mathbf{x} - c\mathbf{y}\|$, αλλά αυτό θα είναι το ίδιο (γιατί;) με το c το οποίο ελαχιστοποιεί την

$$F(c) = \|\mathbf{x} - c\mathbf{y}\|^2 = (\mathbf{x} - c\mathbf{y}) \circ (\mathbf{x} - c\mathbf{y}) = \|\mathbf{x}\|^2 - 2c\mathbf{x} \circ \mathbf{y} + c^2 \|\mathbf{y}\|^2.$$

Θετούμε

$$0 = \frac{dF}{dc} = -2\mathbf{x} \circ \mathbf{y} + 2c\|\mathbf{y}\|^2 \Rightarrow c = \frac{\mathbf{x} \circ \mathbf{y}}{\|\mathbf{y}\|^2}$$

οπότε οντως

$$\text{proj}(\mathbf{x}, \mathbf{y}) = \frac{\mathbf{x} \circ \mathbf{y}}{\|\mathbf{y}\|^2} \cdot \mathbf{y}.$$

9.2.24. Βρείτε όλα τα διανύσματα που είναι ορθογώνια στο $\begin{bmatrix} 1 & -2 & 1 \end{bmatrix}^T$ και στο $\begin{bmatrix} 2 & -1 & 1 \end{bmatrix}^T$.

Απάντηση. Τα ζητούμενα διανύσματα θα είναι της μορφής $\mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 & x_2 & x_3 \end{bmatrix}^T$ τέτοια ώστε

$$\begin{aligned} x_1 - 2x_2 + x_3 &= 0 \\ 2x_1 - x_2 + x_3 &= 0. \end{aligned}$$

Το σύνολο των λύσεων του είναι

$$V = \left\{ \mathbf{x} : \mathbf{x} = t \cdot \begin{bmatrix} -1/3 \\ 1/3 \\ 1 \end{bmatrix} \right\}$$

δηλ. η ευθεία η οποία περνάει από την αρχή των αξόνων και είναι κάθετη στο επίπεδο που σχηματίζουν τα διανύσματα $\begin{bmatrix} 1 & -2 & 1 \end{bmatrix}^T$ και $\begin{bmatrix} 2 & -1 & 1 \end{bmatrix}^T$.

9.2.25. Βρείτε όλα τα διανύσματα που είναι ορθογώνια στο $\begin{bmatrix} 1 & -2 & 1 \end{bmatrix}^T$.

Απάντηση. Τα ζητούμενα διανύσματα θα είναι της μορφής $\mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 & x_2 & x_3 \end{bmatrix}^T$ τέτοια ώστε

$$\begin{bmatrix} 1 & -2 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = 0 \Leftrightarrow x_1 - 2x_2 + x_3 = 0$$

δηλ. σχηματίζουν το σύνολο

$$V = \{ \mathbf{x} : x_1 - 2x_2 + x_3 = 0 \}$$

το οποίο είναι ένα επίπεδο το οποίο περνάει από την αρχή των αξόνων. Αυτό αντιστοιχεί στο γεωμετρικό γεγονός ότι όλα τα διανύσματα τα κάθετα σε μίαν ευθεία απαρτίζουν ένα επίπεδο.

9.2.26. Δείξτε ότι η πράξη $\mathbf{x} * \mathbf{y} = \sum_{n=1}^N w_n x_n y_n$ είναι ένα γενικευμένο εσωτερικό γινόμενο όταν τα $w_n > 0$.

Απάντηση. Πρέπει να επαληθεύσουμε τις ιδιότητες τις ιδιότητες 1-5 της **9.1.14**. Πραγματι

$$\mathbf{x} * \mathbf{x} = \sum_{n=1}^N w_n x_n^2 \geq 0$$

και η ισότητα ισχύει αν $x_1 \equiv \dots \equiv x_n = 0$ (δηλ. $\mathbf{x} = \mathbf{0}$). Επίσης

$$\mathbf{x} * \mathbf{y} = \sum_{n=1}^N w_n x_n y_n = \mathbf{y} * \mathbf{x} = \sum_{n=1}^N w_n y_n x_n = \mathbf{y} * \mathbf{x},$$

$$\mathbf{x} * (a\mathbf{y} + b\mathbf{z}) = \sum_{n=1}^N w_n x_n \cdot (ay_n + bz_n) = a \cdot \sum_{n=1}^N w_n x_n y_n + b \cdot \sum_{n=1}^N w_n x_n z_n = a \cdot \mathbf{x} * \mathbf{y} + b \cdot \mathbf{x} * \mathbf{z},$$

$$(a\mathbf{x}) * \mathbf{y} = \sum_{n=1}^N w_n ax_n y_n = a \sum_{n=1}^N w_n x_n y_n = a \cdot (\mathbf{x} * \mathbf{y}).$$

Αρα όλες οι ιδιότητες του εσωτερικού γινομένου ισχύουν για την $*$.

9.2.27. Εστω ότι ο $N \times N$ πίνακας Q έχει την ιδιότητα

$$\forall \mathbf{x} \neq \mathbf{0} : \mathbf{x}^T Q \mathbf{x} > 0. \quad (9.2)$$

Δειξτε ότι η πράξη $\mathbf{x} * \mathbf{y} = \mathbf{x}^T Q \mathbf{y}$ είναι ένα γενικευμένο εσωτερικό γινόμενο.

Απάντηση. Οι ιδιότητες 1 και 2 της **9.1.14** προκύπτουν άμεσα από την (9.2). Επειδή $\mathbf{x}^T Q \mathbf{y}$ είναι 1×1 , έχουμε $\mathbf{x}^T Q \mathbf{y} = (\mathbf{x}^T Q \mathbf{y})^T$ οπότε

$$\mathbf{x} * \mathbf{y} = \mathbf{x}^T Q \mathbf{y} = (\mathbf{x}^T Q \mathbf{y})^T = \mathbf{y}^T Q \mathbf{x} = \mathbf{y} * \mathbf{x}$$

οπότε η ιδιότητα 3 ισχύει. Οι 4 και 5 αποδεικνύονται εύκολα.

9.3 Άλυτα Προβλήματα

9.3.1. Υπολογίστε όλα τα δυνατά εσωτερικά γινόμενα των διανυσμάτων

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{y} = \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{z} = \begin{bmatrix} 2 \\ -1 \end{bmatrix},$$

$$\text{Απ. } \mathbf{x} \circ \mathbf{y} = -1 = \mathbf{y} \circ \mathbf{x}, \mathbf{x} \circ \mathbf{z} = 3 = \mathbf{z} \circ \mathbf{x}, \mathbf{y} \circ \mathbf{z} = -3 = \mathbf{z} \circ \mathbf{y}.$$

9.3.2. Υπολογίστε όλα τα δυνατά εσωτερικά γινόμενα των διανυσμάτων

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{y} = \begin{bmatrix} 1 \\ -1 \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{z} = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix},$$

Απ. $\mathbf{x} \circ \mathbf{y} = 1 = \mathbf{y} \circ \mathbf{x}$, $\mathbf{x} \circ \mathbf{z} = 2 = \mathbf{z} \circ \mathbf{x}$, $\mathbf{y} \circ \mathbf{z} = 0 = \mathbf{z} \circ \mathbf{y}$ (τα $\mathbf{y}, \mathbf{z}$ είναι μεταξύ τους ορθογώνια).

9.3.3. Εστω

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 5 \\ -1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{y} = \begin{bmatrix} 2 \\ -3 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{z} = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \\ -1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{u} = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Υπολογίστε τα εξής: $\|\mathbf{x}\|$, $\|\mathbf{y}\|$, $\|\mathbf{y} + 2\mathbf{z}\|$, $\|\mathbf{y} - \mathbf{z}\|$, $\|\mathbf{x} - \mathbf{u}\|$, $\|\mathbf{z} - \mathbf{u}\|$, $\|\mathbf{y} - \mathbf{u}\|$,

$$\text{Απ. } \sqrt{31}, \sqrt{434}, \sqrt{(3486 - 16\sqrt{434})}, 2\sqrt{6}, \sqrt{6}, 3\sqrt{2}.$$

9.3.4. Για τα διανύσματα του προηγούμενου προβλήματος ελεγχτε ότι

$$\|\mathbf{x} + \mathbf{y}\| \leq \|\mathbf{x}\| + \|\mathbf{y}\|,$$

$$\|\mathbf{y} - \mathbf{u}\| \leq \|\mathbf{y} - \mathbf{z}\| + \|\mathbf{z} - \mathbf{u}\|.$$

$$\|\mathbf{x} - \mathbf{u}\| \leq \|\mathbf{x} - \mathbf{y}\| + \|\mathbf{y} - \mathbf{z}\| + \|\mathbf{z} - \mathbf{u}\|.$$

9.3.5. Εστω

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 1 \\ -1 \\ 1 \end{bmatrix}, \mathbf{y} = \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \\ -1 \end{bmatrix}, \mathbf{z} = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \mathbf{u} = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}.$$

Δείξτε ότι τα $\mathbf{x}, \mathbf{y}$ είναι ορθογώνια, υπολογίστε την γωνία μεταξύ των $\mathbf{x}$ και $\mathbf{z}$, δείξτε ότι $\mathbf{u} \circ (3\mathbf{y} + 2\mathbf{z}) = 3\mathbf{u} \circ \mathbf{y} + 2\mathbf{u} \circ \mathbf{z}$ και ότι $\mathbf{u} \circ (3\mathbf{y} + 2\mathbf{z}) = 3\mathbf{u} \circ \mathbf{y} + 2\mathbf{u} \circ \mathbf{z}$.

9.3.6. Για τα διανύσματα του προηγούμενου προβλήματος ελεγχίστε ότι

$$\begin{aligned} \mathbf{x} \circ \mathbf{y} &\leq \|\mathbf{x}\| \cdot \|\mathbf{y}\|, & \|\mathbf{x} + \mathbf{y}\| &\leq \|\mathbf{x}\| + \|\mathbf{y}\| \\ \mathbf{x} \circ \mathbf{z} &\leq \|\mathbf{x}\| \cdot \|\mathbf{z}\|, & \|\mathbf{x} + \mathbf{z}\| &\leq \|\mathbf{x}\| + \|\mathbf{z}\|. \end{aligned}$$

9.3.7. Για τα διανύσματα του προηγούμενου προβλήματος βρείτε την προβολή του $\mathbf{z}$ στο $\mathbf{x}$ και του $\mathbf{z}$ στο $\mathbf{y}$.

Απ. $0, \sqrt{\frac{3}{2}}\mathbf{y}.$

9.3.8. Για τα διανύσματα $\mathbf{x} = [1 \ 1]^T, \mathbf{y} = [1 \ 0]^T$ ελεγχίστε ότι ισχύει η ανισότητα *Cauchy-Schwarz*.

9.3.9. Για τα διανύσματα $\mathbf{x} = [1 \ 3 \ 2]^T, \mathbf{y} = [1 \ 2 \ -1]^T$ ελεγχίστε ότι ισχύει η ανισότητα *Cauchy-Schwarz*.

9.3.10. Για τα διανύσματα $\mathbf{x} = [1 \ 1 \ 0 \ 2]^T, \mathbf{y} = [1 \ 0 \ -1 \ -1]^T$ ελεγχίστε ότι ισχύει η ανισότητα *Cauchy-Schwarz*.

9.3.11. Υπολογίστε τις γωνίες μεταξύ των παρακάτω διανυσμάτων.

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \mathbf{y} = \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \end{bmatrix}, \mathbf{z} = \begin{bmatrix} 0 \\ -1 \end{bmatrix},$$

Απ. $\cos(\widehat{\mathbf{x}, \mathbf{y}}) = 0, \widehat{\mathbf{x}, \mathbf{y}} = 0, \cos(\widehat{\mathbf{x}, \mathbf{z}}) = -1, \widehat{\mathbf{x}, \mathbf{z}} = -\pi/2, \cos(\widehat{\mathbf{z}, \mathbf{y}}) = -1, \widehat{\mathbf{z}, \mathbf{y}} = -\pi/2.$

9.3.12. Υπολογίστε τις γωνίες μεταξύ των παρακάτω διανυσμάτων.

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \mathbf{y} = \begin{bmatrix} -1 \\ 0 \\ -1 \end{bmatrix}, \mathbf{z} = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix},$$

Απ. $\cos(\widehat{\mathbf{x}, \mathbf{y}}) = -2/\sqrt{6}, \cos(\widehat{\mathbf{x}, \mathbf{z}}) = 2/\sqrt{6}, \cos(\widehat{\mathbf{z}, \mathbf{y}}) = -1.$

9.3.13. Υπολογίστε την γωνία μεταξύ των παρακάτω διανυσμάτων

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ -1 \\ 1 \end{bmatrix}, \mathbf{y} = \begin{bmatrix} 2 \\ -3 \\ -1 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Απ. $\cos(\widehat{\mathbf{x}, \mathbf{y}}) = 1/2\sqrt{15}.$

9.3.14. Για τα διανύσματα του προηγούμενου προβλήματος επαληθεύστε ότι $\|\mathbf{x} + \mathbf{y}\|^2 + \|\mathbf{x} - \mathbf{y}\|^2 = 2\|\mathbf{x}\|^2 + 2\|\mathbf{y}\|^2$.

9.3.15. Αποδείξτε ότι για κάθε $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \mathbb{R}^N$ έχουμε $\|\mathbf{x} + \mathbf{y}\|^2 + \|\mathbf{x} - \mathbf{y}\|^2 = 2\|\mathbf{x}\|^2 + 2\|\mathbf{y}\|^2$.

9.3.16. Υπολογίστε τα μήκη των παρακάτω διανυσμάτων και τις μεταξύ τους αποστάσεις.

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{y} = \begin{bmatrix} -1 \\ 0 \\ -1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{z} = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix},$$

Απ. $\|\mathbf{x}\| = \sqrt{3}$, $\|\mathbf{y}\| = \sqrt{2}$, $\|\mathbf{z}\| = \sqrt{2}$, $\|\mathbf{x} - \mathbf{y}\| = 3$, $\|\mathbf{y} - \mathbf{z}\| = \sqrt{3}$, $\|\mathbf{z}\| = 1$.

9.3.17. Αποδείξτε ότι για κάθε $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \mathbb{R}^N$ η συνάρτηση

$$\|\mathbf{x} - \mathbf{y}\|_1 = \sum_{n=1}^N |x_n - y_n|$$

ικανοποιεί τις ιδιότητες της γενικευμένης απόστασης (Εδάφιο 9.1.11).

9.3.18. Υπολογίστε την προβολή του $\mathbf{x}$ στο $\mathbf{y}$ όταν $\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 \end{bmatrix}^T$, $\mathbf{y} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \end{bmatrix}^T$.

Απάντηση. Έχουμε

$$\text{proj}(\mathbf{x}, \mathbf{y}) = \frac{\mathbf{x} \circ \mathbf{y}}{\|\mathbf{y}\|^2} \cdot \mathbf{y} = \frac{1 \cdot 1 + 2 \cdot 1 + 1 \cdot 1}{1^2 + 1^2 + 1^2} \cdot \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} = \frac{4}{3} \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} = \frac{4}{3} \cdot \mathbf{y}.$$

9.3.19. Υπολογίστε την προβολή του $\mathbf{x}$ στο $\mathbf{y}$ όταν $\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 1 & -2 & 3 & -4 \end{bmatrix}^T$, $\mathbf{y} = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 & 2 \end{bmatrix}^T$.

Απ. $\begin{bmatrix} -\frac{4}{5} & -\frac{8}{5} & -\frac{4}{5} & -\frac{8}{5} \end{bmatrix}^T$.

9.3.20. Υπολογίστε την προβολή του $\mathbf{x}$ στο $\mathbf{y}$ όταν $\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 4 \end{bmatrix}^T$, $\mathbf{y} = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 \end{bmatrix}^T$.

Απάντηση. Έχουμε $\text{proj}(\mathbf{x}, \mathbf{y}) = \begin{bmatrix} \frac{1}{3} & \frac{2}{3} & \frac{1}{3} \end{bmatrix}$.

9.3.21. Βρείτε όλα τα διανύσματα που είναι ορθογώνια στο $\begin{bmatrix} 1 & 2 & -2 \end{bmatrix}^T$ και στο $\begin{bmatrix} 1 & -1 & 1 \end{bmatrix}^T$.

Απ. Τα ζητούμενα διανύσματα θα είναι της μορφής $\mathbf{x} = t \cdot \begin{bmatrix} 0 & 1 & t \end{bmatrix}^T$.

9.3.22. Βρείτε όλα τα διανύσματα που είναι ορθογώνια στο $\begin{bmatrix} 1 & 1 & 2 \end{bmatrix}^T$.

Απ. Τα ζητούμενα διανύσματα σχηματίζουν το επίπεδο

$$V = \{\mathbf{x} : x_1 + x_2 + 2x_3 = 0\}.$$

9.3.23. Δείξτε ότι η πράξη $\mathbf{x} * \mathbf{y} = x_1y_1 - x_1y_2 - x_2y_1 + 2x_2y_2$ είναι ένα γενικευμένο εσωτερικό γινόμενο

9.3.24. Δείξτε ότι δύο διανύσματα $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \mathbb{R}^N$ είναι ορθογώνια αν

$$\forall a, b \in \mathbb{R} : \|a\mathbf{x} + b\mathbf{y}\|^2 = \|a\mathbf{x}\|^2 + \|b\mathbf{y}\|^2.$$

9.3.25. Εστω

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 1 \\ 3 \\ -1 \\ 3 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{y} = \begin{bmatrix} 5 \\ 1 \\ -3 \\ 3 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{z} = \begin{bmatrix} 1 \\ -1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Βρείτε την ελαχίστη γωνία που σχηματίζει το $\mathbf{x}$ με διάνυσμα $\mathbf{u} \in \text{span}(\mathbf{y}, \mathbf{z})$.

Απ. $\pi/4$.

Κεφάλαιο 10

Ορθογωνιοτητα Διανυσματικων Χωρων

10.1 Θεωρια

10.1.1. Εστω γραμμικος υποχωρος $S \subseteq \mathbb{R}^N$ και διανυσμα $\mathbf{x} \in \mathbb{R}^N$. Το $\mathbf{x}$ λεγεται *ορθογωνιο* στον S αν για καθε $\mathbf{y} \in S$ εχουμε $\mathbf{x} \circ \mathbf{y} = 0$. Γραφουμε και $\mathbf{x} \perp S$, $S \perp \mathbf{x}$.

10.1.2. Δυο γραμμικοι υποχωροι $S, T \subseteq \mathbb{R}^N$ λεγονται *ορθογωνιοι* (προς αλληλους) αν για καθε $\mathbf{x} \in S$ και $\mathbf{y} \in T$ εχουμε $\mathbf{x} \circ \mathbf{y} = 0$. Γραφουμε και $S \perp T$, $T \perp S$.

10.1.3. Εστω $\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \dots, \mathbf{x}_M, \mathbf{y} \in \mathbb{R}^N$ τετοια ωστε (για $m = 1, 2, \dots, M$) $\mathbf{x}_m \circ \mathbf{y} = 0$. Τότε, για καθε $\mathbf{z} \in \text{span}(\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \dots, \mathbf{x}_M)$ εχουμε $\mathbf{z} \circ \mathbf{y} = 0$.

10.1.4. Εστω γραμμικος υποχωρος $S \subseteq \mathbb{R}^N$. Το *ορθογωνιο συμπληρωμα* του S γραφεται $S^\perp$ και οριζεται ως εξης

$$S^\perp = \{ \mathbf{x} \in \mathbb{R}^N : \forall \mathbf{y} \in S \text{ εχουμε } \mathbf{x} \circ \mathbf{y} = 0 \}.$$

10.1.5. Για καθε γραμμικο υποχωρο $S \subseteq \mathbb{R}^N$, το ορθογωνιο συμπληρωμα $S^\perp$ ειναι ενας γραμμικος υποχωρος.

10.1.6. Εστω γραμμικος υποχωρος $S \subseteq \mathbb{R}^N$ και διανυσμα $\mathbf{x} \in \mathbb{R}^N$. Η *προβολη* του $\mathbf{x}$ στον S γραφεται $\text{proj}(\mathbf{x}, S)$ και οριζεται ως εξης: ειναι το διανυσμα $\mathbf{y} \in S$ το οποιο ελαχιστοποιει το $\|\mathbf{x} - \mathbf{y}\|$.

10.1.7. Εστω οτι τα $\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \dots, \mathbf{x}_M$ ειναι μια βαση του διανυσματικου υποχωρου $S \subseteq \mathbb{R}^N$. Αν τα $\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \dots, \mathbf{x}_M$ ειναι αμοιβαια ορθογωνια, τότε λεμε οτι το $\{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \dots, \mathbf{x}_M\}$ ειναι μια *ορθογωνια βαση* του S . Αν επιπλεον $\|\mathbf{x}_1\| = \|\mathbf{x}_2\| = \dots = \|\mathbf{x}_M\| = 1$, τότε λεμε οτι ειναι μια *ορθοκανονικη βαση* του S .

10.1.8. Εστω $\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \dots, \mathbf{x}_M \in \mathbb{R}^N$ τετοια ωστε $\mathbf{x}_m \circ \mathbf{x}_n = 0$ (για $m, n = 1, 2, \dots, M$ και $m \neq n$). Τότε, τα $\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \dots, \mathbf{x}_M$ ειναι γραμμικα ανεξαρτητα.

10.1.9. Εστω γραμμικος υποχωρος $S \subseteq \mathbb{R}^N$ με $\dim(S) = M$, εστω $\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \dots, \mathbf{x}_M \in S$ τετοια ωστε (για $m, n = 1, 2, \dots, M$ και $m \neq n$) εχουμε $\mathbf{x}_m \circ \mathbf{x}_n = 0$. Τότε, το συνολο $\{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \dots, \mathbf{x}_M\}$ ειναι μια ορθογωνια βαση του S .

10.1.10. (Αλγόριθμος *Gram – Schmidt*) Εστω ότι τα $\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \dots, \mathbf{x}_M$ είναι μια βάση του διανυσματικού υποχώρου $S \subseteq \mathbb{R}^N$. Ορίζουμε τα διανύσματα $\mathbf{y}_1, \mathbf{y}_2, \dots, \mathbf{y}_M$ ως εξής

$$\begin{aligned} \mathbf{y}_1 &= \mathbf{x}_1 \\ \mathbf{y}_2 &= \mathbf{x}_2 - \frac{\mathbf{x}_2 \circ \mathbf{y}_1}{\mathbf{y}_1 \circ \mathbf{y}_1} \mathbf{y}_1 \\ \mathbf{y}_3 &= \mathbf{x}_3 - \frac{\mathbf{x}_3 \circ \mathbf{y}_1}{\mathbf{y}_1 \circ \mathbf{y}_1} \mathbf{y}_1 - \frac{\mathbf{x}_3 \circ \mathbf{y}_2}{\mathbf{y}_2 \circ \mathbf{y}_2} \mathbf{y}_2 \\ &\dots \\ \mathbf{y}_M &= \mathbf{x}_M - \frac{\mathbf{x}_M \circ \mathbf{y}_1}{\mathbf{y}_1 \circ \mathbf{y}_1} \mathbf{y}_1 - \dots - \frac{\mathbf{x}_M \circ \mathbf{y}_{M-1}}{\mathbf{y}_{M-1} \circ \mathbf{y}_{M-1}} \mathbf{y}_{M-1}. \end{aligned}$$

Τα $\mathbf{y}_1, \mathbf{y}_2, \dots, \mathbf{y}_M$ είναι μια ορθογώνια βάση. Τα δε $\mathbf{z}_1, \mathbf{z}_2, \dots, \mathbf{z}_M$, που ορίζονται ως εξής:

$$\mathbf{z}_1 = \frac{\mathbf{y}_1}{\|\mathbf{y}_1\|}, \quad \mathbf{z}_2 = \frac{\mathbf{y}_2}{\|\mathbf{y}_2\|}, \quad \dots, \mathbf{z}_M = \frac{\mathbf{y}_M}{\|\mathbf{y}_M\|},$$

είναι μια ορθοκανονική βάση του S .

10.1.11. Κάθε γραμμικός υποχώρος $S \subseteq \mathbb{R}^N$, διάστασης M , περιέχει M αμοιβαία ορθογώνια διανύσματα $\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \dots, \mathbf{x}_M$ (δηλ. $\mathbf{x}_m \circ \mathbf{x}_n = 0$ για $m = 1, 2, \dots, M$). Ο υποχώρος δεν μπορεί να περιέχει περισσότερα από M αμοιβαία ορθογώνια διανύσματα.

10.1.12. Εστω γραμμικός υποχώρος $S \subseteq \mathbb{R}^N$ και $\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \dots, \mathbf{x}_M$ μια ορθογώνια βάση του S . Κάθε $\mathbf{y} \in S$ μπορεί να γραφτεί στην μορφή

$$\mathbf{y} = \frac{\mathbf{y} \circ \mathbf{x}_1}{\mathbf{x}_1 \circ \mathbf{x}_1} \cdot \mathbf{x}_1 + \frac{\mathbf{y} \circ \mathbf{x}_2}{\mathbf{x}_2 \circ \mathbf{x}_2} \cdot \mathbf{x}_2 + \dots + \frac{\mathbf{y} \circ \mathbf{x}_M}{\mathbf{x}_M \circ \mathbf{x}_M} \cdot \mathbf{x}_M.$$

10.1.13. Εστω γραμμικός υποχώρος $S \subseteq \mathbb{R}^N$, εστω $\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \dots, \mathbf{x}_M$ μια ορθοκανονική βάση του S και εστω $\mathbf{y}, \mathbf{z} \in S$ τυχόντα στοιχεία του S . Τα $\mathbf{y}, \mathbf{z}$ μπορούν να γραφτούν ως γραμμικοί συνδυασμοί των διανυσμάτων της βάσης:

$$\begin{aligned} \mathbf{y} &= a_1 \cdot \mathbf{x}_1 + a_2 \cdot \mathbf{x}_2 + \dots + a_M \cdot \mathbf{x}_M \\ \mathbf{z} &= b_1 \cdot \mathbf{x}_1 + b_2 \cdot \mathbf{x}_2 + \dots + b_M \cdot \mathbf{x}_M, \end{aligned}$$

και το εσωτερικό τους γινόμενο ως

$$\mathbf{y} \circ \mathbf{z} = a_1 b_1 + a_2 b_2 + \dots + a_M b_M.$$

Επίσης

$$\|\mathbf{y}\|^2 = a_1^2 + a_2^2 + \dots + a_M^2, \quad \|\mathbf{z}\|^2 = b_1^2 + b_2^2 + \dots + b_M^2.$$

10.1.14. Εστω γραμμικός υποχώρος $S \subseteq \mathbb{R}^N$, $\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \dots, \mathbf{x}_M$ μια ορθογώνια βάση του S και τυχόν διάνυσμα $\mathbf{y} \in \mathbb{R}^N$. Η προβολή του $\mathbf{y}$ στον S δίνεται από την σχέση

$$\text{proj}(\mathbf{y}, S) = \frac{\mathbf{y} \circ \mathbf{x}_1}{\mathbf{x}_1 \circ \mathbf{x}_1} \cdot \mathbf{x}_1 + \frac{\mathbf{y} \circ \mathbf{x}_2}{\mathbf{x}_2 \circ \mathbf{x}_2} \cdot \mathbf{x}_2 + \dots + \frac{\mathbf{y} \circ \mathbf{x}_M}{\mathbf{x}_M \circ \mathbf{x}_M} \cdot \mathbf{x}_M.$$

10.1.15. Το $\|\mathbf{A}\mathbf{x} - \mathbf{b}\|^2$ ελαχιστοποιείται όταν $\mathbf{x} = (\mathbf{A}^T \mathbf{A})^{-1} \mathbf{A}^T \mathbf{b}$.

10.1.16. Εστω $M \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$. Γραφουμε τον πίνακα προβολής που αντιστοιχεί στον $\mathbf{A}$ ως $\mathbf{P}_A$ και τον ορίζουμε ως εξής:

$$\mathbf{P}_A = \mathbf{A} \cdot (\mathbf{A}^T \mathbf{A})^{-1} \cdot \mathbf{A}^T.$$

10.1.17. Εστω S ένας διανυσματικός υποχώρος του $\mathbb{R}^M$ και $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_N \in \mathbb{R}^M$ τέτοια ώστε $S = \text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_N)$. Θετουμε $\mathbf{A} = [\mathbf{a}_1 \ \mathbf{a}_2 \ \dots \ \mathbf{a}_N]$. Για κάθε $\mathbf{b} \in \mathbb{R}^M$, η προβολή του $\mathbf{b}$ στο S είναι το $\mathbf{P}_A \mathbf{b}$.

10.1.18. Εστω διανύσματα $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_N \in \mathbb{R}^M$. Θετουμε $\mathbf{A} = [\mathbf{a}_1 \ \mathbf{a}_2 \ \dots \ \mathbf{a}_N]$. Για κάθε $\mathbf{b} \in \mathbb{R}^M$, η προβολή του $\mathbf{b}$ στο $\text{im}(\mathbf{A})$ είναι το $\mathbf{P}_A \mathbf{b}$.

10.1.19. Εστω $M \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$ και $\mathbf{P}_A$ ο αντιστοιχός πίνακας προβολής. Ισχύουν τα εξής.

1. Ο $\mathbf{P}_A$ είναι $M \times M$ (δηλ. ο $\mathbf{P}_A$ είναι τετραγωνικός)..
2. $\mathbf{P}_A^T = \mathbf{P}_A$ (δηλ. ο $\mathbf{P}_A$ είναι συμμετρικός).
3. Για $k = 1, 2, \dots$ έχουμε $(\mathbf{P}_A)^k = \mathbf{P}_A$ (δηλ. ο $\mathbf{P}_A$ είναι ταυτοδυναμικός)

10.1.20. Κάθε τετραγωνικός πίνακας $\mathbf{P}$ ο οποίος ικανοποιεί $\mathbf{P}\mathbf{P} = \mathbf{P}$ και $\mathbf{P}^T = \mathbf{P}$ είναι πίνακας προβολής στον υποχώρο $\text{im}(\mathbf{P})$.

10.2 Λυμένα Προβλήματα

10.2.1. Εστω διανύσματα

$$\mathbf{x}_1 = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \mathbf{x}_2 = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}, \mathbf{y} = \begin{bmatrix} 3 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}.$$

Δείξτε ότι το $\mathbf{y}$ είναι ορθογώνιο στον υποχώρο $S = \text{span}(\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2)$.

Απάντηση. Διοτι, προφανώς τα $\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2$ είναι μια ορθογώνια βάση του S και έχουμε

$$\mathbf{x}_1 \circ \mathbf{y} = 0 \cdot 3 + 1 \cdot 0 + 0 \cdot 0 = 0$$

$$\mathbf{x}_2 \circ \mathbf{y} = 0 \cdot 3 + 0 \cdot 0 + 1 \cdot 0 = 0.$$

Άρα $\mathbf{y} \perp S$, σύμφωνα με το 10.1.13.

10.2.2. Εστω διανύσματα

$$\mathbf{x}_1 = \begin{bmatrix} 2 \\ 0 \\ 3 \end{bmatrix}, \mathbf{x}_2 = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 4 \end{bmatrix}, \mathbf{y} = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}.$$

Δείξτε ότι το $\mathbf{y}$ είναι ορθογώνιο στον υποχώρο $S = \text{span}(\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2)$.

Απάντηση. Διοτι, τα $\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2$ είναι γρ. αν. και άρα είναι μια βάση του S (όχι ορθογώνια). Επίσης έχουμε

$$\begin{aligned}\mathbf{x}_1 \circ \mathbf{y} &= 2 \cdot 0 + 0 \cdot 1 + 3 \cdot 0 = 0 \\ \mathbf{x}_2 \circ \mathbf{y} &= 1 \cdot 0 + 0 \cdot 1 + 4 \cdot 0 = 0.\end{aligned}$$

Άρα $\mathbf{y} \perp S$.

10.2.3. Εστω διανύσματα

$$\mathbf{x}_1 = \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \\ 3 \end{bmatrix}, \mathbf{x}_2 = \begin{bmatrix} 1 \\ 3 \\ 4 \end{bmatrix}, \mathbf{y} = \begin{bmatrix} -1 \\ -1 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Δειξτε ότι το $\mathbf{y}$ είναι ορθογώνιο στον υποχώρο $S = \text{span}(\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2)$.

Απάντηση. Διοτι, τα $\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2$ είναι γρ. αν. και άρα είναι μια βάση του S (όχι ορθογώνια). Επίσης έχουμε

$$\begin{aligned}\mathbf{x}_1 \circ \mathbf{y} &= -2 \cdot 1 - 1 \cdot 1 + 3 \cdot 1 = 0 \\ \mathbf{x}_2 \circ \mathbf{y} &= -1 \cdot 1 - 3 \cdot 1 + 4 \cdot 1 = 0.\end{aligned}$$

Άρα $\mathbf{y} \perp S$.

10.2.4. Αποδείξτε το 10.1.3.

Απάντηση. Εστω τυχόν $\mathbf{z} \in S = \text{span}(\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \dots, \mathbf{x}_M)$. Θα είναι

$$\mathbf{z} = a_1 \mathbf{x}_1 + a_2 \mathbf{x}_2 + \dots + a_M \mathbf{x}_M.$$

Τότε

$$\begin{aligned}\mathbf{y} \circ \mathbf{z} &= \mathbf{y} \circ (a_1 \mathbf{x}_1 + a_2 \mathbf{x}_2 + \dots + a_M \mathbf{x}_M) \\ &= a_1 \mathbf{y} \circ \mathbf{x}_1 + a_2 \mathbf{y} \circ \mathbf{x}_2 + \dots + a_M \mathbf{y} \circ \mathbf{x}_M \\ &= a_1 \cdot 0 + a_2 \cdot 0 + \dots + a_M \cdot 0 = 0.\end{aligned}$$

Με άλλα λόγια, $\mathbf{y} \in S^\perp$, το ορθογώνιο συμπλήρωμα του $S = \text{span}(\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \dots, \mathbf{x}_M)$.

10.2.5. Εστω οι υποχώροι

$$S = \left\{ \mathbf{x} : \mathbf{x} = a \cdot \begin{bmatrix} -1 \\ 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, a \in \mathbb{R} \right\}, \quad T = \left\{ \mathbf{x} : \mathbf{x} = b \cdot \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \\ 2 \end{bmatrix}, b \in \mathbb{R} \right\}.$$

Δειξτε ότι $S \perp T$.

Απάντηση. Διοτι, για τυχόντα $\mathbf{x} \in S$ και $\mathbf{y} \in T$ θα έχουμε

$$\mathbf{x} \circ \mathbf{y} = \left(a \cdot \begin{bmatrix} -1 \\ 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} \right) \circ \left(b \cdot \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \\ 2 \end{bmatrix} \right) = a \cdot b \cdot (-1 \cdot 0 + 0 \cdot 1 + 1 \cdot 0 + 0 \cdot 2) = 0.$$

10.2.6. Εστω οι υποχώροι

$$S = \left\{ \mathbf{x} : \mathbf{x} = a \cdot \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \\ 1 \\ -\frac{1}{2} \end{bmatrix}, a \in \mathbb{R} \right\}, \quad T = \left\{ \mathbf{x} : \mathbf{x} = b \cdot \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \\ 2 \end{bmatrix}, b \in \mathbb{R} \right\}.$$

Δειξτε ότι $S \perp T$.

Απάντηση. Διοτι, για τυχοντα $\mathbf{x} \in S$ και $\mathbf{y} \in T$ θα εχουμε

$$\mathbf{x} \circ \mathbf{y} = \left(a \cdot \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \\ 1 \\ -\frac{1}{2} \end{bmatrix} \right) \circ \left(b \cdot \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \\ 2 \end{bmatrix} \right) = a \cdot b \cdot \left(-1 \cdot 0 + 1 \cdot 1 + 1 \cdot 0 - \frac{1}{2} \cdot 2 \right) = 0.$$

10.2.7. Εστω οι υποχώροι

$$S = \left\{ \mathbf{x} : \mathbf{x} = a \cdot \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \\ 1 \\ -\frac{1}{2} \end{bmatrix}, a \in \mathbb{R} \right\}, \quad T = \left\{ \mathbf{x} : \mathbf{x} = b \cdot \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \\ 2 \end{bmatrix} + c \cdot \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \\ 2 \end{bmatrix}, b, c \in \mathbb{R} \right\}.$$

Δειξτε ότι $S \perp T$.

Απάντηση. Για τυχοντα $\mathbf{x} \in S$ και $\mathbf{y} \in T$ εχουμε

$$\begin{aligned} \mathbf{x} \circ \mathbf{y} &= \left(a \cdot \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \\ 1 \\ -\frac{1}{2} \end{bmatrix} \right) \circ \left(b \cdot \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \\ 2 \end{bmatrix} + c \cdot \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \\ 2 \end{bmatrix} \right) \\ &= a \cdot b \cdot \left(-1 \cdot 0 + 1 \cdot 1 + 1 \cdot 0 - \frac{1}{2} \cdot 2 \right) + a \cdot c \cdot \left(-1 \cdot 1 + 1 \cdot 1 + 1 \cdot 1 - \frac{1}{2} \cdot 2 \right) = 0. \end{aligned}$$

10.2.8. Εστω

$$\mathbf{y} = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \mathbf{z} = \begin{bmatrix} 1 \\ -1 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Βρειτε ενα διανυσμα

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 & x_2 & x_3 \end{bmatrix}^T$$

που να ειναι ορθογωνιο στον υποχωρο $S = \text{span}(\mathbf{y}, \mathbf{z})$.

Απάντηση. Αρκει να εχουμε $\mathbf{x} \circ \mathbf{y} = \mathbf{x} \circ \mathbf{z} = 0$. Αρα θα λυσουμε το συστημα

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & -1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix}.$$

Αυτο εχει την οικογενεια λυσεων (ευθεια)

$$a \cdot \begin{bmatrix} -a & 0 & a \end{bmatrix}^T.$$

Αρα το

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} -1 & 0 & 1 \end{bmatrix}^T \perp \text{span}(\mathbf{y}, \mathbf{z}).$$

Γενικότερα, αν θεσουμε

$$T = \left\{ \mathbf{x} : \mathbf{x} = a \cdot \begin{bmatrix} -1 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}, a \in \mathbb{R} \right\}$$

(το T είναι ένας υποχώρος) τότε $T \perp S$.

10.2.9. Ορίζουμε τα διανύσματα

$$\mathbf{u}_1 = \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \\ 3 \\ 0 \end{bmatrix}, \mathbf{u}_2 = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Εστω ο υποχώρος

$$S = \{ \mathbf{x} : \mathbf{x} = a \cdot \mathbf{u}_1 + b \cdot \mathbf{u}_2 \text{ όπου } a, b \in \mathbb{R} \}.$$

Βρείτε το $S^\perp$, δηλ. το ορθογώνιο συμπλήρωμα του S .

Απάντηση. Αυτό είναι το σύνολο όλων των $\mathbf{y} \in \mathbb{R}^4$ τα οποία ικανοποιούν $\mathbf{x} \circ \mathbf{y} = 0$ για κάθε $\mathbf{y} \in S$. Δηλ. ισχύει

$$(a \cdot \mathbf{u}_1 + b \cdot \mathbf{u}_2) \circ \mathbf{y} = 0 \quad (10.1)$$

για κάθε τιμή των $a, b \in \mathbb{R}$. Αρα η (10.1) θα ισχύει και για $a = 1, b = 0$ όπως και για $a = 0, b = 1$. Δηλ θα έχουμε το σύστημα

$$\begin{bmatrix} -1 & 1 & 3 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} y_1 \\ y_2 \\ y_3 \\ y_4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

το οποίο έχει την οικογένεια λύσεων

$$T = \left\{ \mathbf{y} : \mathbf{y} = c \cdot \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} + d \cdot \begin{bmatrix} 3 \\ 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} \text{ όπου } c, d \in \mathbb{R} \right\}.$$

Κάθε $\mathbf{y} \in T$ ικανοποιεί $\mathbf{u}_1 \circ \mathbf{y} = \mathbf{u}_2 \circ \mathbf{y} = 0$, αρα (αφού τα $\mathbf{u}_1, \mathbf{u}_2$ είναι βάση του S) και $S \perp \mathbf{y}$. Αφού αυτό ισχύει για κάθε $\mathbf{y} \in T$, έχουμε $S^\perp = T$.

10.2.10. Ορίζουμε το διάνυσμα $\mathbf{u} = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \\ 4 \end{bmatrix}$. Εστω ο υποχώρος

$$S = \{ \mathbf{x} : \mathbf{x} = a \cdot \mathbf{u} \text{ όπου } a \in \mathbb{R} \}.$$

Θα βρούμε το $S^\perp$, δηλ. το ορθογώνιο συμπλήρωμα του S . Αυτό είναι το σύνολο όλων των $y \in \mathbb{R}^4$ τα οποία ικανοποιούν $x \circ y = 0$ για κάθε $y \in S$. Αρκεί να ισχύει

$$u \circ y = 0$$

δηλ.

$$\begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 & 4 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} y_1 \\ y_2 \\ y_3 \\ y_4 \end{bmatrix} = [0]$$

το οποίο (προφανώς) έχει την οικογένεια λύσεων

$$T = \left\{ y : y = b \cdot \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \\ -\frac{1}{4} \end{bmatrix} + c \cdot \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \\ -\frac{2}{4} \end{bmatrix} + d \cdot \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \\ -\frac{3}{4} \end{bmatrix} \text{ όπου } b, c, d \in \mathbb{R} \right\}.$$

Οπότε έχουμε $S^\perp = T$.

10.2.11. Αποδειξτε το 10.1.5.

Απάντηση. Εστω $x, y \in S^\perp$ και $a, b \in \mathbb{R}$ και $z \in S$. Τότε

$$(ax + by) \circ z = ax \circ z + by \circ z = a \cdot 0 + b \cdot 0 = 0,$$

δηλ. $S^\perp$ είναι ένας διανυσματικός χώρος.

10.2.12. Δείξτε ότι τα διανύσματα

$$x_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix}, x_2 = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \end{bmatrix}$$

είναι μια ορθοκανονική βάση του $\mathbb{R}^2$.

Απάντηση. Προφανώς κάθε $y = \begin{bmatrix} y_1 & y_2 \end{bmatrix}^T \in \mathbb{R}^2$ μπορεί να γραφτεί ως

$$y = y_1 \cdot x_1 + y_2 \cdot x_2,$$

επίσης $x_1 \circ x_2 = 0$ και τέλος $\|x_1\| = \|x_2\| = 1$. Άρα τα x_1, x_2 είναι μια ορθοκανονική βάση του $\mathbb{R}^2$.

10.2.13. Δείξτε ότι τα διανύσματα

$$x_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}, x_2 = \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \end{bmatrix}$$

είναι μια ορθογώνια βάση του $\mathbb{R}^2$.

Απάντηση. Έχουμε $x_1 \circ x_2 = 0$ και επιπλέον

$$\begin{vmatrix} 1 & -1 \\ 1 & 1 \end{vmatrix} = 2 \neq 0$$

άρα τα x_1, x_2 είναι γραμμικά ανεξάρτητα. Έχουμε $\|x_1\| = \|x_2\| = \sqrt{2}$, άρα η βάση δεν είναι ορθοκανονική. Όμως τα διανύσματα $y_1 = \frac{1}{\sqrt{2}}x_1, y_2 = \frac{1}{\sqrt{2}}x_2$ ικανοποιούν $\|y_1\| = \|y_2\| = 1$ είναι μια ορθοκανονική βάση του $\mathbb{R}^2$.

10.2.14. Δείξτε ότι τα διανύσματα

$$\mathbf{x}_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}, \mathbf{x}_2 = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \mathbf{x}_3 = \begin{bmatrix} -1 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}$$

είναι μια ορθογώνια βάση του $\mathbb{R}^3$.

Απάντηση. Πραγματι είναι εύκολο να ελεγχουμε ότι $\mathbf{x}_1 \circ \mathbf{x}_2 = \mathbf{x}_2 \circ \mathbf{x}_3 = \mathbf{x}_3 \circ \mathbf{x}_1 = 0$, δηλ. ότι τα $\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \mathbf{x}_3$ είναι αμοιβαία ορθογώνια (και άρα γραμμικά ανεξαρτήτα). Τρία γρ. αν. διανύσματα στον $\mathbb{R}^3$ αποτελούν μια βάση (διότι $\dim(\mathbb{R}^3) = 3$).

10.2.15. Δείξτε ότι τα διανύσματα

$$\mathbf{x}_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ -1 \end{bmatrix}, \mathbf{x}_2 = \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}$$

είναι μια ορθογώνια βάση του $\text{span}(\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2)$.

Απάντηση. Προφανώς $\{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2\}$ είναι μια βάση του $\text{span}(\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2)$. Επίσης εύκολα μπορούμε να δούμε ότι $\mathbf{x}_1 \circ \mathbf{x}_2 = 0$.

10.2.16. Αποδείξτε το 10.1.8.

Απάντηση. Εστω $\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \dots, \mathbf{x}_M \in \mathbb{R}^N$ τέτοια ώστε $\mathbf{x}_m \circ \mathbf{x}_n = 0$ (για $m, n = 1, 2, \dots, M$ και $m \neq n$) και εστω αριθμοί $a_1, a_2, \dots, a_M$ τ.ω.

$$a_1 \mathbf{x}_1 + a_2 \mathbf{x}_2 + \dots + a_M \mathbf{x}_M = 0.$$

Πολλαπλασιάζουμε με $\mathbf{x}_m$ για τυχόν $m \in \{1, \dots, M\}$ και παίρνουμε

$$\begin{aligned} 0 &= (a_1 \mathbf{x}_1 + a_2 \mathbf{x}_2 + \dots + a_M \mathbf{x}_M) \circ \mathbf{x}_m \\ &= a_1 \mathbf{x}_1 \circ \mathbf{x}_m + a_2 \mathbf{x}_2 \circ \mathbf{x}_m + \dots + a_m \mathbf{x}_m \circ \mathbf{x}_m + \dots + a_M \mathbf{x}_M \circ \mathbf{x}_m \\ &= a_1 \cdot 0 + a_2 \cdot 0 + \dots + a_m \cdot \|\mathbf{x}_m\| + \dots + a_M \cdot 0 = a_m \cdot \|\mathbf{x}_m\|. \end{aligned}$$

Αρα $a_m \cdot \|\mathbf{x}_m\| = 0$ που σημαίνει ότι $a_m = 0$. Αφού αυτό ισχύει για κάθε $m \in \{1, \dots, M\}$. Αρα τα $\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \dots, \mathbf{x}_M$ είναι γραμμικά ανεξαρτήτα.

10.2.17. Αποδείξτε το 10.1.9.

Απάντηση. Εστω γραμμικός υποχώρος $S \subseteq \mathbb{R}^N$ με $\dim(S) = M$, εστω $\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \dots, \mathbf{x}_M \in S$ τέτοια ώστε (για $m, n = 1, 2, \dots, M$ και $m \neq n$) έχουμε $\mathbf{x}_m \circ \mathbf{x}_n = 0$. Σύμφωνα με το 10.1.8, το $\{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \dots, \mathbf{x}_M\}$ είναι ένα γρ.αν. σύνολο, με M στοιχεία. Αρα είναι μια βάση του S . Αφού τα $\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \dots, \mathbf{x}_M$ είναι και μεταξύ τους ορθογώνια, το $\{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \dots, \mathbf{x}_M\}$ είναι μια ορθογώνια βάση του S .

10.2.18. Βρείτε μια ορθογώνια βάση του $\mathbb{R}^3$ η οποία να περιέχει τα διανύσματα

$$\mathbf{x}_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \mathbf{x}_2 = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ -2 \end{bmatrix}$$

Απάντηση. Ευκολα βλέπουμε ότι τα $\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2$ είναι γραμμικά ανεξάρτητα και ορθογώνια. Θα τα συμπληρώσουμε με ένα ακόμη διάνυσμα, το $\mathbf{x}_3$ ώστε το $\{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \mathbf{x}_3\}$ να είναι μια ορθογώνια βάση του $\mathbb{R}^3$. Ζητούμε ένα διάνυσμα $\mathbf{x}_3 = \begin{bmatrix} x_{13} & x_{23} & x_{33} \end{bmatrix}^T$ που να ικανοποιεί $\mathbf{x}_1 \circ \mathbf{x}_3 = \mathbf{x}_2 \circ \mathbf{x}_3 = 0$. Δηλ. πρέπει να ισχύει

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & -2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_{13} \\ x_{23} \\ x_{33} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix}.$$

Οι λύσεις έχουν την μορφή $a \cdot \begin{bmatrix} -a & a & 0 \end{bmatrix}^T$. Θέτοντας $a = 1$ παίρνουμε $\mathbf{x}_3 = \begin{bmatrix} -1 & 1 & 0 \end{bmatrix}^T$.

10.2.19. Βρείτε μια ορθογώνια βάση του $\text{span}(\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2)$, όπου

$$\mathbf{x}_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ -1 \\ 3 \end{bmatrix}, \mathbf{x}_2 = \begin{bmatrix} -2 \\ -1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Ευκολα βλέπουμε ότι τα $\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2$ είναι γραμμικά ανεξάρτητα αλλά όχι ορθογώνια. Θα δημιουργήσουμε δυο νέα, μεταξύ τους ορθογώνια, διανύσματα $\mathbf{y}_1, \mathbf{y}_2$ τέτοια ώστε το

$$\text{span}(\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2) = \text{span}(\mathbf{y}_1, \mathbf{y}_2)$$

να είναι γραμμικά ανεξάρτητο. Ας θέσουμε $\mathbf{y}_1 = \mathbf{x}_1$. Κατόπιν θέτουμε

$$\mathbf{y}_2 = \mathbf{x}_2 - \text{proj}(\mathbf{x}_2, \mathbf{y}_1) = \mathbf{x}_2 - \frac{\mathbf{x}_2 \circ \mathbf{y}_1}{\mathbf{y}_1 \circ \mathbf{y}_1} \cdot \mathbf{y}_1 = \mathbf{x}_2 - \frac{\mathbf{x}_2 \circ \mathbf{x}_1}{\mathbf{x}_1 \circ \mathbf{x}_1} \cdot \mathbf{x}_1.$$

Πραγματι

$$\mathbf{y}_1 \circ \mathbf{y}_2 = \mathbf{x}_1 \circ \left(\mathbf{x}_2 - \frac{\mathbf{x}_2 \circ \mathbf{x}_1}{\mathbf{x}_1 \circ \mathbf{x}_1} \cdot \mathbf{x}_1 \right) = \mathbf{x}_1 \circ \mathbf{x}_2 - \frac{\mathbf{x}_2 \circ \mathbf{x}_1}{\mathbf{x}_1 \circ \mathbf{x}_1} \cdot \mathbf{x}_1 \circ \mathbf{x}_1 = 0$$

και, προφανώς, αφού $\mathbf{y}_1 = \mathbf{x}_1$ και το $\mathbf{y}_2$ είναι γραμμικός συνδυασμός των $\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2$ έχουμε $\text{span}(\mathbf{y}_1, \mathbf{y}_2) = \text{span}(\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2)$.

10.2.20. Βρείτε μια ορθογώνια βάση του $\text{span}(\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \mathbf{x}_3)$, όπου

$$\mathbf{x}_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \mathbf{x}_2 = \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \mathbf{x}_3 = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 2 \end{bmatrix}$$

Απάντηση. Τα $\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \mathbf{x}_3$ είναι γραμμικά ανεξάρτητα (αλλά όχι ορθογώνια) και άρα είναι μια βάση του $\mathbb{R}^3$. Θα βρούμε τώρα μια άλλη, ορθογώνια βάση με την διαδικασία

Gram-Schmidt.

$$\begin{aligned} \mathbf{y}_1 &= \mathbf{x}_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} \\ \mathbf{y}_2 &= \mathbf{x}_2 - \frac{\mathbf{x}_2 \circ \mathbf{y}_1}{\mathbf{y}_1 \circ \mathbf{y}_1} \mathbf{y}_1 = \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} - \frac{\mathbf{x}_2 \circ \mathbf{y}_1}{\mathbf{y}_1 \circ \mathbf{y}_1} \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} - \frac{1}{3} \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -4/3 \\ 2/3 \\ 2/3 \end{bmatrix} \\ \mathbf{y}_3 &= \mathbf{x}_3 - \frac{\mathbf{x}_3 \circ \mathbf{y}_1}{\mathbf{y}_1 \circ \mathbf{y}_1} \mathbf{y}_1 - \frac{\mathbf{x}_3 \circ \mathbf{y}_2}{\mathbf{y}_2 \circ \mathbf{y}_2} \mathbf{y}_2 = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 2 \end{bmatrix} - \frac{3}{3} \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} - \frac{2}{8/3} \begin{bmatrix} -4/3 \\ 2/3 \\ 2/3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ -\frac{1}{2} \\ \frac{1}{2} \end{bmatrix}. \end{aligned}$$

10.2.21. Βρείτε μια ορθογώνια βάση του $\text{span}(\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \mathbf{x}_3, \mathbf{x}_4)$, όπου

$$\mathbf{x}_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \mathbf{x}_2 = \begin{bmatrix} -1 \\ 0 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \mathbf{x}_3 = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 1 \\ 2 \end{bmatrix}, \mathbf{x}_4 = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Τα $\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \mathbf{x}_3, \mathbf{x}_4$ είναι γραμμικά ανεξάρτητα και άρα είναι μια βάση του $\mathbb{R}^4$. Θα βρούμε τώρα μια ορθογώνια βάση με την διαδικασία *Gram-Schmidt*.

$$\begin{aligned} \mathbf{y}_1 &= \mathbf{x}_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} \\ \mathbf{y}_2 &= \mathbf{x}_2 - \frac{\mathbf{x}_2 \circ \mathbf{y}_1}{\mathbf{y}_1 \circ \mathbf{y}_1} \mathbf{y}_1 = \begin{bmatrix} -1 \\ 0 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} - \frac{1}{4} \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -\frac{5}{4} \\ -\frac{1}{4} \\ \frac{3}{4} \\ \frac{3}{4} \end{bmatrix} \\ \mathbf{y}_3 &= \mathbf{x}_3 - \frac{\mathbf{x}_3 \circ \mathbf{y}_1}{\mathbf{y}_1 \circ \mathbf{y}_1} \mathbf{y}_1 - \frac{\mathbf{x}_3 \circ \mathbf{y}_2}{\mathbf{y}_2 \circ \mathbf{y}_2} \mathbf{y}_2 \\ &= \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 1 \\ 2 \end{bmatrix} - \frac{4}{4} \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} - \frac{2}{\frac{11}{4}} \begin{bmatrix} -\frac{5}{4} \\ -\frac{1}{4} \\ \frac{3}{4} \\ \frac{3}{4} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -\frac{1}{11} \\ \frac{1}{2} \\ -\frac{6}{11} \\ \frac{5}{11} \end{bmatrix} \\ \mathbf{y}_4 &= \mathbf{x}_4 - \frac{\mathbf{x}_4 \circ \mathbf{y}_1}{\mathbf{y}_1 \circ \mathbf{y}_1} \mathbf{y}_1 - \frac{\mathbf{x}_4 \circ \mathbf{y}_2}{\mathbf{y}_2 \circ \mathbf{y}_2} \mathbf{y}_2 - \frac{\mathbf{x}_4 \circ \mathbf{y}_3}{\mathbf{y}_3 \circ \mathbf{y}_3} \mathbf{y}_3 \\ &= \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} - \frac{2}{4} \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} - \frac{\frac{6}{4}}{\frac{11}{4}} \begin{bmatrix} -\frac{5}{4} \\ -\frac{1}{4} \\ \frac{3}{4} \\ \frac{3}{4} \end{bmatrix} - \frac{-\frac{1}{11}}{\frac{11}{6}} \begin{bmatrix} -\frac{1}{11} \\ \frac{1}{2} \\ -\frac{6}{11} \\ \frac{5}{11} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -\frac{1}{6} \\ -\frac{1}{3} \\ 0 \\ \frac{1}{6} \end{bmatrix}. \end{aligned}$$

10.2.22. Αποδείξτε ότι η διαδικασία *Gram-Schmidt* δίνει παντοτε μια ορθογώνια βάση του $\text{span}(\mathbf{x}_1, \dots, \mathbf{x}_M)$ (Εδαφιο 10.1.10).

Απάντηση. Θα αποδείξουμε επαγωγικά ότι τα $y_1, \dots, y_M$ είναι μεταξύ τους ορθογώνια. Πιο συγκεκριμένα, θα αποδείξουμε ότι

$$\text{για } m \in \{2, \dots, M\}, \text{ το } y_m \text{ είναι ορθογώνιο στα } y_1, \dots, y_{m-1}. \quad (10.2)$$

Πραγματι, για $m = 2$ έχουμε

$$\begin{aligned} y_2 \cdot y_1 &= \left(x_2 - \frac{x_2 \circ y_1}{y_1 \circ y_1} y_1 \right) \cdot y_1 \\ &= x_2 \circ y_1 - \frac{x_2 \circ y_1}{y_1 \circ y_1} y_1 \circ y_1 = 0. \end{aligned}$$

Εστω ότι η (10.2) ισχύει για $m = 2, 3, \dots, k$. Για $m = k + 1$ και τυχόν $n \leq k$ έχουμε

$$\begin{aligned} y_{k+1} \circ y_n &= \left(x_{k+1} - \frac{x_{k+1} \circ y_1}{y_1 \circ y_1} y_1 - \dots - \frac{x_{k+1} \circ y_k}{y_k \circ y_k} y_k \right) \circ \left(x_{n+1} - \frac{x_{n+1} \circ y_1}{y_1 \circ y_1} y_1 - \dots - \frac{x_{n+1} \circ y_n}{y_n \circ y_n} y_n \right) \\ &= \end{aligned}$$

εστω τυχόντα $m, n \in \{1, 2, \dots, M\}$. Τότε ...

10.2.23. Αποδείξτε το 10.1.12

Απάντηση. Αφού το $\{x_1, \dots, x_M\}$ είναι μια βάση του S , κάθε $y \in S$ μπορεί να γραφτεί ως

$$y = a_1 x_1 + \dots + a_M x_M. \quad (10.3)$$

Αν πολλαπλασιάσουμε την (10.3) με x_m παρνουμε

$$y \circ x_m = (a_1 x_1 + \dots + a_M x_M) \circ x_m = a_m x_m \circ x_m$$

αφού το $\{x_1, \dots, x_M\}$ είναι μια ορθογώνια βάση. Αρα, για κάθε $m \in \{1, 2, \dots, M\}$ έχουμε

$$a_m = \frac{y \circ x_m}{x_m \circ x_m}$$

και έχουμε αποδείξει το ζητούμενο.

10.2.24. Αποδείξτε το 10.1.13

Απάντηση. Τα y, z προφανώς μπορούν να γραφτούν ως γραμμικοί συνδυασμοί των διανυσμάτων της βάσης:

$$\begin{aligned} y &= a_1 \cdot x_1 + a_2 \cdot x_2 + \dots + a_M \cdot x_M, \\ z &= b_1 \cdot x_1 + b_2 \cdot x_2 + \dots + b_M \cdot x_M. \end{aligned}$$

Τότε

$$\begin{aligned} y \circ z &= (a_1 \cdot x_1 + a_2 \cdot x_2 + \dots + a_M \cdot x_M) \circ (b_1 \cdot x_1 + b_2 \cdot x_2 + \dots + b_M \cdot x_M) \\ &= \sum_{m=1}^M \sum_{n=1}^M a_m b_n x_m \circ x_n. \end{aligned}$$

Αφού $\mathbf{x}_m \circ \mathbf{x}_n = 0$ για $m \neq n$, τελικά έχουμε

$$\mathbf{y} \circ \mathbf{z} = \sum_{m=1}^M a_m b_m \mathbf{x}_m \circ \mathbf{x}_m = \sum_{m=1}^M a_m b_m \|\mathbf{x}_m\| = \sum_{m=1}^M a_m b_m \cdot 1 = \sum_{m=1}^M a_m b_m.$$

Αν τώρα $\mathbf{y} = \mathbf{z}$, τότε

$$\|\mathbf{y}\|^2 = \mathbf{y} \circ \mathbf{y} = \sum_{m=1}^M a_m a_m \mathbf{x}_m \circ \mathbf{x}_m = \sum_{m=1}^M a_m^2.$$

10.2.25. Αποδείξτε το 10.1.14

Απάντηση. Πρέπει να αποδείξουμε ότι η ποσότητα $\|\mathbf{y} - \mathbf{x}\|$ ελαχιστοποιείται (ως προς όλα τα διανύσματα $\mathbf{x} \in S$) από το

$$\mathbf{x}^* = \frac{\mathbf{y} \circ \mathbf{x}_1}{\mathbf{x}_1 \circ \mathbf{x}_1} \cdot \mathbf{x}_1 + \frac{\mathbf{y} \circ \mathbf{x}_2}{\mathbf{x}_2 \circ \mathbf{x}_2} \cdot \mathbf{x}_2 + \dots + \frac{\mathbf{y} \circ \mathbf{x}_M}{\mathbf{x}_M \circ \mathbf{x}_M} \cdot \mathbf{x}_M.$$

Αντι να ελαχιστοποιήσουμε το $\|\mathbf{y} - \mathbf{x}\|$, θα ελαχιστοποιήσουμε (ισοδυναμικά) το $\|\mathbf{y} - \mathbf{x}\|^2$. Πριν όμως κάνουμε αυτό, θα δείξουμε ότι, για κάθε $\mathbf{z} \in S$ ισχύει $\mathbf{z} \perp (\mathbf{y} - \mathbf{x}^*)$. Πραγματι, το $\mathbf{z}$ μπορεί να γραφτεί ως άθροισμα των διανυσμάτων βάσης:

$$\mathbf{z} = a_1 \mathbf{x}_1 + a_2 \mathbf{x}_2 + \dots + a_M \mathbf{x}_M.$$

Τώρα

$$\begin{aligned} \mathbf{z} \circ (\mathbf{y} - \mathbf{x}^*) &= (a_1 \mathbf{x}_1 + a_2 \mathbf{x}_2 + \dots + a_M \mathbf{x}_M) \circ \left(\mathbf{y} - \frac{\mathbf{y} \circ \mathbf{x}_1}{\mathbf{x}_1 \circ \mathbf{x}_1} \cdot \mathbf{x}_1 - \frac{\mathbf{y} \circ \mathbf{x}_2}{\mathbf{x}_2 \circ \mathbf{x}_2} \cdot \mathbf{x}_2 - \dots + \frac{\mathbf{y} \circ \mathbf{x}_M}{\mathbf{x}_M \circ \mathbf{x}_M} \cdot \mathbf{x}_M \right). \end{aligned} \quad (10.4)$$

Εκτελώντας το εσωτερικό γινόμενο της (10.4) θα έχουμε όρους της μορφής $\kappa_{mn} \mathbf{x}_m \circ \mathbf{x}_n$. Όλοι αυτοί οι όροι θα μηδενίζονται για $m \neq n$ (γιατί;). Οπότε τελικά η (10.4) γίνεται

$$a_1 \mathbf{x}_1 \circ \mathbf{y} + \dots + a_M \mathbf{x}_M \circ \mathbf{y} - \frac{\mathbf{y} \circ \mathbf{x}_1}{\mathbf{x}_1 \circ \mathbf{x}_1} \cdot a_1 \mathbf{x}_1 \circ \mathbf{x}_1 - \dots - \frac{\mathbf{y} \circ \mathbf{x}_M}{\mathbf{x}_M \circ \mathbf{x}_M} \cdot a_M \mathbf{x}_M \circ \mathbf{x}_M = 0$$

που αποδεικνύει ότι $\mathbf{z} \perp (\mathbf{y} - \mathbf{x}^*)$.

Ας εξετάσουμε τώρα την ποσότητα

$$\begin{aligned} \|\mathbf{y} - \mathbf{x}\|^2 &= \|\mathbf{y} - \mathbf{x}^* + \mathbf{x}^* - \mathbf{x}\|^2 = (\mathbf{y} - \mathbf{x}^* + \mathbf{x}^* - \mathbf{x}) \circ (\mathbf{y} - \mathbf{x}^* + \mathbf{x}^* - \mathbf{x}) \\ &= (\mathbf{y} - \mathbf{x}^*) \circ (\mathbf{y} - \mathbf{x}^*) + 2 \cdot (\mathbf{y} - \mathbf{x}^*) \circ (\mathbf{x}^* - \mathbf{x}) + (\mathbf{x}^* - \mathbf{x}) \circ (\mathbf{x}^* - \mathbf{x}) \\ &= \|\mathbf{y} - \mathbf{x}^*\|^2 + \|\mathbf{x}^* - \mathbf{x}\|^2. \end{aligned}$$

Στο τελευταίο βήμα χρησιμοποιήσαμε $(\mathbf{y} - \mathbf{x}^*) \perp (\mathbf{x}^* - \mathbf{x})$ (γιατί ισχύει αυτό;). Τώρα, η ποσότητα $\|\mathbf{y} - \mathbf{x}^*\|^2$ είναι σταθερή. Αρα, για να ελαχιστοποιήσουμε την $\|\mathbf{y} - \mathbf{x}\|^2$, αρκεί να ελαχιστοποιήσουμε την $\|\mathbf{x}^* - \mathbf{x}\|^2$. Αλλά η ελάχιστη τιμή αυτής είναι $\|\mathbf{x}^* - \mathbf{x}\|^2 = 0$ και επιτυγχάνεται όταν $\mathbf{x}^* = \mathbf{x}$, οπότε έχουμε αποδείξει το ζητούμενο.

$$\mathbf{x} = a_1 \cdot \mathbf{x}_1 + a_2 \cdot \mathbf{x}_2 + \dots + a_M \cdot \mathbf{x}_M.$$

Θέτουμε

$$\|\mathbf{y} - \mathbf{x}\|^2 = \|\mathbf{y} - \mathbf{x}^* + \mathbf{x}^* - \mathbf{x}\|^2$$

10.2.26. Αποδείξτε το 10.1.15.

Απάντηση. Η απόδειξη θυμίζει αυτή του προηγούμενου εδαφίου. Θετούμε $\mathbf{x}^* = (\mathbf{A}^T \mathbf{A})^{-1} \mathbf{A}^T \mathbf{b}$ και, για κάθε $\mathbf{x}$, θετούμε $\mathbf{z} = \mathbf{A}\mathbf{x}$ (οπότε και $\mathbf{z}^* = \mathbf{A}\mathbf{x}^*$). Τώρα έχουμε

$$\begin{aligned}\|\mathbf{A}\mathbf{x} - \mathbf{b}\|^2 &= \|\mathbf{z} - \mathbf{b}\|^2 = \|\mathbf{z} - \mathbf{z}^* + \mathbf{z}^* - \mathbf{b}\|^2 \\ &= \|\mathbf{z} - \mathbf{z}^*\|^2 + \|\mathbf{z}^* - \mathbf{b}\|^2 + 2 \cdot (\mathbf{z} - \mathbf{z}^*) \circ (\mathbf{z}^* - \mathbf{b}).\end{aligned}$$

Τώρα θα δείξουμε ότι $(\mathbf{z} - \mathbf{z}^*) \circ (\mathbf{z}^* - \mathbf{b}) = 0$. Πραγματι, ας θεσουμε $\mathbf{u} = \mathbf{x} - \mathbf{x}^*$, τότε έχουμε

$$\mathbf{A}\mathbf{u} = \mathbf{A}\mathbf{x} - \mathbf{A}\mathbf{x}^* = \mathbf{z} - \mathbf{z}^*$$

και

$$\begin{aligned}(\mathbf{z} - \mathbf{z}^*) \circ (\mathbf{z}^* - \mathbf{b}) &= (\mathbf{A}\mathbf{u}) \circ (\mathbf{z}^* - \mathbf{b}) = \mathbf{u}^T \mathbf{A}^T \cdot (\mathbf{z}^* - \mathbf{b}) \\ &= \mathbf{u}^T \mathbf{A}^T \mathbf{z}^* - \mathbf{u}^T \mathbf{A}^T \mathbf{b} = \mathbf{u}^T \mathbf{A}^T \mathbf{A} (\mathbf{A}^T \mathbf{A})^{-1} \mathbf{A}^T \mathbf{b} - \mathbf{u}^T \mathbf{A}^T \mathbf{b} \\ &= \mathbf{u}^T \mathbf{A}^T \mathbf{b} - \mathbf{u}^T \mathbf{A}^T \mathbf{b} = 0.\end{aligned}$$

Αρα λοιπόν

$$\|\mathbf{A}\mathbf{x} - \mathbf{b}\|^2 = \|\mathbf{z} - \mathbf{z}^*\|^2 + \|\mathbf{z}^* - \mathbf{b}\|^2$$

και το $\|\mathbf{z}^* - \mathbf{b}\|^2$ είναι σταθερό, οπότε η συνολική ποσότητα ελαχιστοποιείται όταν $\|\mathbf{z} - \mathbf{z}^*\|^2 = 0$, δηλ. όταν $\mathbf{z} = \mathbf{z}^*$.

10.2.27. Βρείτε την λύση ελαχιστού τετραγωνικού σφαλματος για το σύστημα

$$x = 2, \quad x = 1, \quad x = 0, \quad 2x = 1.$$

Απάντηση. Το σύστημα μπορεί να γραφεί

$$\begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \\ 2 \end{bmatrix} x = \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Θετούμε

$$\mathbf{a} = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \\ 2 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{b} = \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}$$

και, σύμφωνα με το Εδαφίο 10.1.15, υπολογίζουμε το x ως εξής:

$$x = \frac{\mathbf{a}^T \mathbf{b}}{\mathbf{a}^T \mathbf{a}} = \frac{\begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \\ 2 \end{bmatrix}^T \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}}{\begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \\ 2 \end{bmatrix}^T \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \\ 2 \end{bmatrix}} = \frac{5}{7}.$$

10.2.28. Βρείτε την λύση ελαχιστου τετραγωνικου σφαλματος για το συστημα

$$\begin{bmatrix} -1 \\ 2 \\ 1 \\ 2 \end{bmatrix} x = \begin{bmatrix} 3 \\ 2 \\ -1 \\ 4 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Θετουμε

$$\mathbf{a} = \begin{bmatrix} -1 \\ 2 \\ 1 \\ 2 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{b} = \begin{bmatrix} 3 \\ 2 \\ -1 \\ 4 \end{bmatrix}$$

και υπολογιζουμε το

$$x = \frac{\mathbf{a}^T \mathbf{b}}{\mathbf{a}^T \mathbf{a}} = \frac{\begin{bmatrix} -1 \\ 2 \\ 1 \\ 2 \end{bmatrix}^T \begin{bmatrix} 3 \\ 2 \\ -1 \\ 4 \end{bmatrix}}{\begin{bmatrix} -1 \\ 2 \\ 1 \\ 2 \end{bmatrix}^T \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \\ 2 \end{bmatrix}} = \frac{8}{6}.$$

10.2.29. Βρείτε την λύση ελαχιστου τετραγωνικου σφαλματος για το συστημα

$$\begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 1 & 1 \\ 4 & 1 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Εχουμε

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 1 & 1 \\ 4 & 1 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{b} = \begin{bmatrix} 2 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}$$

και η λύση ελ. τετρ. σφαλματος για το $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$ είναι

$$\begin{aligned} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} &= \left(\begin{bmatrix} 1 & 1 & 4 & 0 \\ 2 & 1 & 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 1 & 1 \\ 4 & 1 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} \right)^{-1} \begin{bmatrix} 1 & 1 & 4 & 0 \\ 2 & 1 & 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} 18 & 7 \\ 7 & 7 \end{bmatrix}^{-1} \begin{bmatrix} 1 & 1 & 4 & 0 \\ 2 & 1 & 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -\frac{1}{11} \\ \frac{51}{77} \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} \frac{1}{11} & -\frac{1}{11} \\ -\frac{1}{11} & \frac{18}{77} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 1 & 4 & 0 \\ 2 & 1 & 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -\frac{1}{11} \\ \frac{51}{77} \end{bmatrix}. \end{aligned}$$

10.2.30. Βρείτε την λύση ελαχίστου τετραγωνικού σφαλματος για το σύστημα

$$\begin{bmatrix} 1 & 2 & -1 \\ 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 1 \\ 0 & -1 & 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. . Έχουμε

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 2 & -1 \\ 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 1 \\ 0 & -1 & 2 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{b} = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}$$

και η λύση ελ. τετρ. σφαλματος για το $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$ είναι

$$\begin{aligned} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} &= \left(\begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 0 & 0 \\ 2 & 1 & 1 & 1 & -1 \\ -1 & 1 & 0 & 1 & 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 2 & -1 \\ 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 1 \\ 0 & -1 & 2 \end{bmatrix} \right)^{-1} \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 0 & 0 \\ 2 & 1 & 1 & 1 & -1 \\ -1 & 1 & 0 & 1 & 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} 3 & 4 & 0 \\ 4 & 8 & -2 \\ 0 & -2 & 7 \end{bmatrix}^{-1} \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 0 & 0 \\ 2 & 1 & 1 & 1 & -1 \\ -1 & 1 & 0 & 1 & 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} \frac{13}{11} & -\frac{7}{11} & -\frac{2}{11} \\ -\frac{7}{11} & \frac{21}{44} & \frac{22}{11} \\ -\frac{2}{11} & \frac{3}{22} & \frac{2}{11} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 0 & 0 \\ 2 & 1 & 1 & 1 & -1 \\ -1 & 1 & 0 & 1 & 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} \frac{12}{11} \\ -\frac{3}{44} \\ \frac{9}{22} \end{bmatrix}. \end{aligned}$$

10.2.31. Βρείτε την προβολή του $\mathbf{z} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \end{bmatrix}^T$ στο

$$\text{span} \left(\begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{bmatrix} \right).$$

Απάντηση. Η προβολή υπολογίζεται ως εξής. Θετούμε

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 2 & 2 \\ 0 & 3 \end{bmatrix}$$

οπότε ο πίνακας προβολής είναι

$$\begin{aligned} \mathbf{P} &= \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 2 & 2 \\ 0 & 3 \end{bmatrix} \left(\begin{bmatrix} 1 & 2 & 0 \\ 1 & 2 & 3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 2 & 2 \\ 0 & 3 \end{bmatrix} \right)^{-1} \begin{bmatrix} 1 & 2 & 0 \\ 1 & 2 & 3 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 2 & 2 \\ 0 & 3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 5 & 5 \\ 5 & 14 \end{bmatrix}^{-1} \begin{bmatrix} 1 & 2 & 0 \\ 1 & 2 & 3 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 2 & 2 \\ 0 & 3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \frac{14}{45} & -\frac{1}{9} \\ -\frac{1}{9} & \frac{1}{9} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 2 & 0 \\ 1 & 2 & 3 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} \frac{1}{5} & \frac{2}{5} & 0 \\ \frac{2}{5} & \frac{2}{5} & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \end{aligned}$$

και αρα η προβολη του $\mathbf{z}$ ειναι

$$\begin{bmatrix} \frac{1}{5} & \frac{2}{5} & 0 \\ \frac{2}{5} & \frac{4}{5} & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \frac{3}{5} \\ \frac{6}{5} \\ 1 \end{bmatrix}.$$

10.2.32. Βρειτε την προβολη του $\mathbf{z} = [1 \ 2 \ 1 \ 4]^T$ στο

$$\text{span} \left(\begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \\ 2 \end{bmatrix} \right)$$

Απάντηση. Η προβολη υπολογιζεται ως εξης. Θετουμε

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 2 & 2 \\ 0 & 3 \\ 1 & 2 \end{bmatrix}$$

οπότε

$$\begin{aligned} \mathbf{P} &= \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 2 & 2 \\ 0 & 3 \\ 1 & 2 \end{bmatrix} \left(\begin{bmatrix} 1 & 2 & 0 & 1 \\ 1 & 2 & 3 & 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 2 & 2 \\ 0 & 3 \\ 1 & 2 \end{bmatrix} \right)^{-1} \begin{bmatrix} 1 & 2 & 0 & 1 \\ 1 & 2 & 3 & 2 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 2 & 2 \\ 0 & 3 \\ 1 & 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 6 & 7 \\ 7 & 18 \end{bmatrix}^{-1} \begin{bmatrix} 1 & 2 & 0 & 1 \\ 1 & 2 & 3 & 2 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 2 & 2 \\ 0 & 3 \\ 1 & 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \frac{18}{59} & -\frac{7}{59} \\ -\frac{7}{59} & \frac{6}{59} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 2 & 0 & 1 \\ 1 & 2 & 3 & 2 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} \frac{10}{59} & \frac{20}{59} & -\frac{3}{59} & \frac{9}{59} \\ \frac{20}{59} & \frac{40}{59} & -\frac{6}{59} & \frac{18}{59} \\ -\frac{3}{59} & -\frac{6}{59} & \frac{54}{59} & \frac{15}{59} \\ -\frac{7}{59} & -\frac{14}{59} & \frac{15}{59} & \frac{14}{59} \end{bmatrix} \end{aligned}$$

και αρα η προβολη του $\mathbf{z}$ ειναι

$$\begin{bmatrix} \frac{10}{59} & \frac{20}{59} & -\frac{3}{59} & \frac{9}{59} \\ \frac{20}{59} & \frac{40}{59} & -\frac{6}{59} & \frac{18}{59} \\ -\frac{3}{59} & -\frac{6}{59} & \frac{54}{59} & \frac{15}{59} \\ -\frac{7}{59} & -\frac{14}{59} & \frac{15}{59} & \frac{14}{59} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 1 \\ 4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \frac{83}{166} \\ \frac{59}{99} \\ \frac{59}{116} \\ \frac{59}{59} \end{bmatrix}.$$

10.2.33. Αποδείξτε ότι ο 4×4 πίνακας

$$\mathbf{P} = \begin{bmatrix} \frac{1}{4} & \frac{1}{4} & \frac{1}{4} & \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} & \frac{1}{4} & \frac{1}{4} & \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} & \frac{1}{4} & \frac{1}{4} & \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} & \frac{1}{4} & \frac{1}{4} & \frac{1}{4} \end{bmatrix}.$$

είναι πίνακας προβολής.

Απάντηση. Ο $\mathbf{P}$ είναι συμμετρικός (προφανώς) και ταυτοδυναμικός:

$$\begin{bmatrix} \frac{1}{4} & \frac{1}{4} & \frac{1}{4} & \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} & \frac{1}{4} & \frac{1}{4} & \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} & \frac{1}{4} & \frac{1}{4} & \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} & \frac{1}{4} & \frac{1}{4} & \frac{1}{4} \end{bmatrix}^2 = \begin{bmatrix} \frac{1}{4} & \frac{1}{4} & \frac{1}{4} & \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} & \frac{1}{4} & \frac{1}{4} & \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} & \frac{1}{4} & \frac{1}{4} & \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} & \frac{1}{4} & \frac{1}{4} & \frac{1}{4} \end{bmatrix}.$$

Άρα ο $\mathbf{P}$ είναι πίνακας προβολής στον υποχώρο

$$S = \text{span} \left(\begin{bmatrix} \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} \end{bmatrix} \right)$$

Προφανώς $\dim(S) = 1$ και μάλιστα

$$S = \text{span} \left(\begin{bmatrix} \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} \end{bmatrix} \right) = \text{span} \left(\begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} \right).$$

Αυτός είναι ο χώρος στον οποίο προβάλλει ο $\mathbf{P}$.

10.2.34. Δείξτε ότι ο 3×3 πίνακας

$$\mathbf{P} = \begin{bmatrix} \frac{5}{6} & \frac{1}{3} & -\frac{1}{6} \\ \frac{1}{3} & \frac{1}{3} & \frac{1}{3} \\ -\frac{1}{6} & \frac{1}{3} & \frac{5}{6} \end{bmatrix}.$$

είναι πίνακας προβολής.

Απάντηση. Ο $\mathbf{P}$ είναι συμμετρικός (προφανώς) και ταυτοδυναμικός: Είναι συμμετρικός (προφανώς) και ταυτοδυναμικός:

$$\begin{bmatrix} \frac{5}{6} & \frac{1}{3} & -\frac{1}{6} \\ \frac{1}{3} & \frac{1}{3} & \frac{1}{3} \\ -\frac{1}{6} & \frac{1}{3} & \frac{5}{6} \end{bmatrix}^2 = \begin{bmatrix} \frac{5}{6} & \frac{1}{3} & -\frac{1}{6} \\ \frac{1}{3} & \frac{1}{3} & \frac{1}{3} \\ -\frac{1}{6} & \frac{1}{3} & \frac{5}{6} \end{bmatrix}.$$

Άρα ο $\mathbf{P}$ είναι πίνακας προβολής στον υποχώρο

$$S = \text{span} \left(\begin{bmatrix} \frac{5}{6} \\ \frac{1}{3} \\ -\frac{1}{6} \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} \frac{1}{3} \\ \frac{1}{3} \\ \frac{1}{3} \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} -\frac{1}{6} \\ \frac{1}{3} \\ \frac{5}{6} \end{bmatrix} \right).$$

Εχουμε $|\mathbf{P}| = 0$, δηλ. $\dim(S) < 3$. Επειδή

$$\begin{vmatrix} \frac{5}{6} & \frac{1}{3} \\ \frac{1}{3} & \frac{1}{3} \end{vmatrix} = \frac{1}{6} \neq 0$$

(δηλ. ο S έχει δυο γραμμικά ανεξάρτητα διανύσματα) έχουμε $\dim(S) = 2$. Αν πάρουμε τα δυο γρ. αν. διανύσματα να είναι οι δυο πρώτες στήλες του $\mathbf{P}$, τότε

$$S = \text{span} \left(\begin{bmatrix} \frac{5}{6} \\ \frac{1}{3} \\ -\frac{1}{6} \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} \frac{1}{3} \\ \frac{1}{3} \\ \frac{1}{3} \end{bmatrix} \right)$$

και αυτό είναι ο χώρος στον οποίο προβάλλει ο $\mathbf{P}$.

10.2.35. ◀ *Δείξτε ότι ο 4×4 πίνακας

$$\mathbf{P} = \begin{bmatrix} \frac{47}{57} & -\frac{2}{57} & \frac{7}{19} & -\frac{5}{57} \\ -\frac{2}{57} & \frac{57}{49} & \frac{57}{8} & \frac{19}{11} \\ \frac{7}{19} & \frac{57}{8} & \frac{57}{57} & \frac{1}{57} \\ -\frac{5}{57} & \frac{6}{19} & \frac{1}{57} & \frac{57}{57} \end{bmatrix}.$$

είναι πίνακας προβολής.

Απάντηση. Ο $\mathbf{P}$ είναι συμμετρικός (προφανώς) και ταυτοδυναμικός:

$$\begin{bmatrix} \frac{47}{57} & -\frac{2}{57} & \frac{7}{19} & -\frac{5}{57} \\ -\frac{2}{57} & \frac{57}{49} & \frac{57}{8} & \frac{19}{11} \\ \frac{7}{19} & \frac{57}{8} & \frac{57}{57} & \frac{1}{57} \\ -\frac{5}{57} & \frac{6}{19} & \frac{1}{57} & \frac{57}{57} \end{bmatrix}^2 = \begin{bmatrix} \frac{47}{57} & -\frac{2}{57} & \frac{7}{19} & -\frac{5}{57} \\ -\frac{2}{57} & \frac{57}{49} & \frac{57}{8} & \frac{19}{11} \\ \frac{7}{19} & \frac{57}{8} & \frac{57}{57} & \frac{1}{57} \\ -\frac{5}{57} & \frac{6}{19} & \frac{1}{57} & \frac{57}{57} \end{bmatrix}.$$

Αρα ο $\mathbf{P}$ είναι πίνακας προβολής στον υποχώρο

$$S = \text{span} \left(\begin{bmatrix} \frac{47}{57} \\ -\frac{2}{57} \\ \frac{7}{19} \\ -\frac{5}{57} \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} -\frac{2}{57} \\ \frac{57}{49} \\ \frac{57}{8} \\ \frac{6}{19} \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} \frac{7}{19} \\ \frac{57}{8} \\ \frac{57}{57} \\ \frac{1}{57} \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} -\frac{5}{57} \\ \frac{19}{11} \\ \frac{1}{57} \\ \frac{57}{57} \end{bmatrix} \right).$$

Η κλιμακωτή μορφή του $\mathbf{P}$ είναι

$$\begin{bmatrix} -\frac{2}{57} & \frac{49}{57} & \frac{8}{57} & \frac{6}{19} \\ 0 & \frac{55}{6} & \frac{5}{3} & \frac{10}{3} \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

αρα $\dim(S) = 2$. Αν πάρουμε δυο γρ. αν. διανύσματα του S να είναι οι δυο πρώτες στήλες του $\mathbf{P}$, τότε

$$S = \text{span} \left(\begin{bmatrix} \frac{47}{57} \\ -\frac{2}{57} \\ \frac{7}{19} \\ -\frac{5}{57} \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} -\frac{2}{57} \\ \frac{57}{49} \\ \frac{57}{8} \\ \frac{6}{19} \end{bmatrix} \right)$$

και αυτό είναι ο χώρος στον οποίο προβάλλει ο $\mathbf{P}$.

10.2.36. ◁Αποδείξτε το 10.1.17: αν ο S είναι διανυσματικός υποχώρος του $\mathbb{R}^M$ και $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_N \in \mathbb{R}^M$ τέτοια ώστε $S = \text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_N)$ και $\mathbf{A} = [\mathbf{a}_1 \ \mathbf{a}_2 \ \dots \ \mathbf{a}_N]$, τότε, για κάθε $\mathbf{b} \in \mathbb{R}^M$, η προβολή του $\mathbf{b}$ στο S είναι το $\mathbf{P}_A \mathbf{b}$.

Απάντηση. Πρέπει να αποδείξουμε ότι, απολα τα διανύσματα $\mathbf{y} \in \text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_N)$, το $\mathbf{y}^* = \mathbf{P}_A \mathbf{b}$ είναι αυτό που ελαχιστοποιεί την ποσότητα $\|\mathbf{y} - \mathbf{b}\|^2$. Ομως, κάθε τέτοιο $\mathbf{y}$ μπορεί να γραφτεί στην μορφή $\mathbf{y} = \mathbf{A}\mathbf{x}$, δηλ. ως γραμμικός συνδυασμός των στηλών του $\mathbf{A}$. Οποτε, ζητάμε το διάνυσμα $\mathbf{y}^* = \mathbf{A}\mathbf{x}^*$ το οποίο ελαχιστοποιεί την ποσότητα $\|\mathbf{A}\mathbf{x} - \mathbf{b}\|^2$. Αυτό το πρόβλημα το έχουμε λύσει στο Εδαφίο 10.2.26 και ξέρουμε ότι $\mathbf{x}^* = (\mathbf{A}^T \mathbf{A})^{-1} \mathbf{A}^T \mathbf{b}$ και άρα $\mathbf{y}^* = \mathbf{A} (\mathbf{A}^T \mathbf{A})^{-1} \mathbf{A}^T \mathbf{b}$. Οποτε έχουμε δείξει το ζητούμενο.

10.2.37. ▷Αποδείξτε το 10.1.18: για διανύσματα $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_N \in \mathbb{R}^M$ και πίνακα $\mathbf{A} = [\mathbf{a}_1 \ \mathbf{a}_2 \ \dots \ \mathbf{a}_N]$ και για κάθε $\mathbf{b} \in \mathbb{R}^M$, η προβολή του $\mathbf{b}$ στο $\text{im}(\mathbf{A})$ είναι το $\mathbf{P}_A \mathbf{b}$.

Απάντηση. Αυτό είναι απλά μια διαφορετική διατύπωση του ; (το οποίο αποδείξαμε στο προηγούμενο εδαφίο), επειδή

$$\text{span}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_N) = \text{im}(\mathbf{A}).$$

10.2.38. ►Αποδείξτε το 10.1.19: για κάθε $M \times N$ πίνακα $\mathbf{A}$, ο αντιστοιχος πίνακας προβολής

$$\mathbf{P}_A = \mathbf{A} (\mathbf{A}^T \mathbf{A})^{-1} \mathbf{A}^T$$

είναι τετραγωνικός, συμμετρικός και ταυτοδυναμικός.

Απάντηση. Ο $\mathbf{A}^T \mathbf{A}$ και άρα και ο $(\mathbf{A}^T \mathbf{A})^{-1}$ είναι $N \times N$. Ο $\mathbf{P}_A = \mathbf{A} (\mathbf{A}^T \mathbf{A})^{-1} \mathbf{A}^T$ είναι $M \times M$, τετραγωνικός. Για την συμμετρικότητα έχουμε

$$\begin{aligned} \mathbf{P}_A^T &= (\mathbf{A} (\mathbf{A}^T \mathbf{A})^{-1} \mathbf{A}^T)^T = (\mathbf{A}^T)^T ((\mathbf{A}^T \mathbf{A})^{-1})^T \mathbf{A}^T \\ &= \mathbf{A} ((\mathbf{A}^T \mathbf{A})^T)^{-1} \mathbf{A}^T = \mathbf{A} (\mathbf{A}^T (\mathbf{A}^T)^T)^{-1} \mathbf{A}^T = \mathbf{A} (\mathbf{A}^T \mathbf{A})^{-1} \mathbf{A}^T = \mathbf{P}_A. \end{aligned}$$

Για την ταυτοδυναμία έχουμε

$$\begin{aligned} \mathbf{P}_A^2 &= (\mathbf{A} (\mathbf{A}^T \mathbf{A})^{-1} \mathbf{A}^T) \cdot (\mathbf{A} (\mathbf{A}^T \mathbf{A})^{-1} \mathbf{A}^T) \\ &= \mathbf{A} (\mathbf{A}^T \mathbf{A})^{-1} \mathbf{A}^T \mathbf{A} (\mathbf{A}^T \mathbf{A})^{-1} \mathbf{A}^T \\ &= \mathbf{A} (\mathbf{A}^T \mathbf{A})^{-1} \cdot \mathbf{I} \cdot \mathbf{A}^T = \mathbf{A} (\mathbf{A}^T \mathbf{A})^{-1} \mathbf{A}^T = \mathbf{P}_A. \end{aligned}$$

Αφού $\mathbf{P}_A^2 = \mathbf{P}_A$, έχουμε και $\mathbf{P}_A^3 = \mathbf{P}_A^2 \mathbf{P}_A = \mathbf{P}_A \mathbf{P}_A = \mathbf{P}_A^2 = \mathbf{P}_A$ και με αντιστοιχο τρόπο δείχνουμε ότι $\mathbf{P}_A^k = \mathbf{P}_A$ για κάθε $k \in \{1, 2, \dots\}$. Οποτε έχουμε αποδείξει το ζητούμενο.

10.3 Άλυτα Πρόβληματα

10.3.1. Εστω

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 1 \\ -1 \\ 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{y} = \begin{bmatrix} 3 \\ -2 \\ -5 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{z} = \begin{bmatrix} 2 \\ -1 \\ -3 \end{bmatrix}.$$

Δείξτε ότι $\mathbf{x} \perp \text{span}(\mathbf{y}, \mathbf{z})$.

10.3.2. Εστω

$$\mathbf{u} = \begin{bmatrix} 0 \\ 4 \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{v} = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 3 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{w} = \begin{bmatrix} 2 \\ 0 \\ -2 \end{bmatrix}.$$

Δειξτε ότι $\mathbf{u} \perp \text{span}(\mathbf{v}, \mathbf{w})$

10.3.3. Για τα $\mathbf{u}, \mathbf{v}, \mathbf{w}$ του προηγούμενου προβλήματος, βρείτε το ορθογώνιο συμπληρώμα του $\text{span}(\mathbf{u}, \mathbf{v})$ και του $\text{span}(\mathbf{u}, \mathbf{w})$.

(Απ. $(\text{span}(\mathbf{u}, \mathbf{v}))^\perp = \left\{ \mathbf{x} = \begin{bmatrix} -3t & 0 & t \end{bmatrix}^T, t \in \mathbb{R} \right\}, (\text{span}(\mathbf{u}, \mathbf{w}))^\perp = \left\{ \mathbf{x} = \begin{bmatrix} t & 0 & t \end{bmatrix}^T, t \in \mathbb{R} \right\}.$)

10.3.4. Εστω

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \end{bmatrix}^T, \quad \mathbf{y} = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 \end{bmatrix}^T.$$

Βρείτε μια βάση του $(\text{span}(\mathbf{x}, \mathbf{y}))^\perp$.

(Απ. $\left\{ \begin{bmatrix} -2t & t & 0 \end{bmatrix}^T, t \in \mathbb{R} \right\}.$)

10.3.5. Εστω

$$\mathbf{x}_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \\ -1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{x}_2 = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 1 \\ 3 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{x}_3 = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ -9 \\ 2 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{x}_4 = \begin{bmatrix} 16 \\ -13 \\ 1 \\ 3 \end{bmatrix}.$$

Δειξτε ότι αυτά είναι μια ορθογώνια βάση του $\mathbb{R}^4$.

10.3.6. Εκφράστε το διάνυσμα $\mathbf{y} = \begin{bmatrix} 2 & 2 & 2 & -2 \end{bmatrix}^T$ ως γραμμικό συνδυασμό των $\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \mathbf{x}_3, \mathbf{x}_4$ του προηγούμενου προβλήματος.

(Απ. $\mathbf{y} = \begin{bmatrix} \frac{3318}{5365} & \frac{34}{37} & \frac{238}{5365} & \frac{34}{1073} \end{bmatrix}^T$.)

10.3.7. Τα διάνυσματα

$$\mathbf{x}_1 = \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{x}_2 = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \end{bmatrix}$$

είναι γραμμικά ανεξάρτητα και άρα είναι μια βάση του $\mathbb{R}^2$. Βρείτε μια ορθογώνια βάση με την διαδικασία *Gram-Schmidt*.

(Απ. $\mathbf{y}_1 = \begin{bmatrix} 2 & 1 \end{bmatrix}^T, \mathbf{y}_2 = \begin{bmatrix} 1 & -2 \end{bmatrix}^T$.)

10.3.8. Εστω

$$\mathbf{x}_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{x}_2 = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{x}_3 = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Βρείτε μια ορθογώνια βάση του $\text{span}(\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \mathbf{x}_3)$ με την διαδικασία *Gram-Schmidt*.

(Απ. $\mathbf{y}_1 = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \end{bmatrix}^T, \mathbf{y}_2 = \begin{bmatrix} -2/3 & 1/3 & 1/3 \end{bmatrix}^T, \mathbf{y}_3 = \begin{bmatrix} 0 & -1/2 & 1/2 \end{bmatrix}^T$.)

10.3.9. Εστω

$$\mathbf{x}_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{x}_2 = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 2 \\ 4 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{x}_3 = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ -4 \\ -3 \end{bmatrix}.$$

Βρείτε μια ορθογώνια βάση του $\text{span}(\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \mathbf{x}_3)$ με την διαδικασία *Gram-Schmidt*.

(Απ. $\mathbf{y}_1 = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 \end{bmatrix}^T, \mathbf{y}_2 = \begin{bmatrix} -1 & -1 & 0 & 2 \end{bmatrix}^T, \mathbf{y}_3 = \begin{bmatrix} 1/2 & 3/2 & -3 & 1 \end{bmatrix}^T$.)

10.3.10. Εστω

$$\mathbf{x}_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \mathbf{x}_2 = \begin{bmatrix} 1 \\ -1 \\ 2 \\ 2 \end{bmatrix}, \mathbf{x}_3 = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ -3 \\ -4 \end{bmatrix}.$$

Βρείτε μια ορθογώνια βάση του $\text{span}(\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \mathbf{x}_3)$, όπως και την προβολή σε αυτό του $\mathbf{y} = [1 \ 2 \ -3 \ 4]^T$.

(Απ. $\mathbf{y}_1 = [1 \ 1 \ 1 \ 1]^T$, $\mathbf{y}_2 = [0 \ -2 \ 1 \ 1]^T$, $\mathbf{y}_3 = [12 \ -4 \ -1 \ -7]^T$, $\text{proj}(\mathbf{y}) = [-14/70 \ 158/70 \ 47/70 \ 89/70]^T$.)

10.3.11. Βρείτε την λύση ελαχιστου σφαλματος για το σύστημα

$$\begin{bmatrix} 2 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} x = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}$$

(Απ. $x = \frac{1}{6}$.)

10.3.12. Βρείτε την λύση ελαχιστου σφαλματος για το σύστημα

$$\begin{bmatrix} 2 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \\ -1 \end{bmatrix} x = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}$$

(Απ. $x = \frac{3}{8}$.)

10.3.13. Βρείτε την λύση ελαχιστου σφαλματος για το σύστημα

$$\begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 1 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ -1 \end{bmatrix}$$

(Απ. $[x_1 \ x_2]^T = [0 \ \frac{1}{2}]^T$.)

10.3.14. Βρείτε την λύση ελαχιστου σφαλματος για το σύστημα

$$\begin{bmatrix} 1 & 2 & -1 \\ 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

(Απ. $[x_1 \ x_2 \ x_3]^T = [1 \ 0 \ \frac{1}{3}]^T$.)

10.3.15. Βρείτε την προβολή του $\mathbf{z} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \end{bmatrix}^T$ στο

$$\text{span} \left(\begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{bmatrix} \right)$$

(Απ. $\text{proj}(\mathbf{z}) = \begin{bmatrix} \frac{3}{5} & \frac{6}{5} & 1 \end{bmatrix}^T$.)

10.3.16. Βρείτε την προβολή του $\mathbf{z} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \end{bmatrix}^T$ στο

$$\text{span} \left(\begin{bmatrix} -1 \\ 2 \\ 2 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 4 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} \right).$$

(Απ. $\text{proj}(\mathbf{z}) = \begin{bmatrix} \frac{143}{149} & \frac{173}{149} & \frac{122}{149} \end{bmatrix}^T$.)

10.3.17. Βρείτε την προβολή του $\mathbf{z} = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & 1 \end{bmatrix}^T$ στο

$$\text{span} \left(\begin{bmatrix} -1 \\ 2 \\ 2 \\ 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 4 \\ 2 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} \right).$$

(Απ. $\text{proj}(\mathbf{z}) = \begin{bmatrix} -\frac{3}{206} & \frac{73}{103} & \frac{66}{103} & \frac{59}{206} \end{bmatrix}^T$.)

10.3.18. Επαληθεύστε ότι ο πίνακας ο οποίος προβαλλει στο

$$\text{span} \left(\begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} \right).$$

είναι ο

$$\mathbf{P} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

10.3.19. Επαληθεύστε ότι ο πίνακας ο οποίος προβαλλει στο

$$\text{span} \left(\begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 3 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} \right)$$

είναι ο

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}.$$

10.3.20. Επαληθευστε ότι ο πίνακας ο οποίος προβάλλει στο

$$\text{span} \left(\begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 3 \\ 1 \\ 5 \end{bmatrix} \right)$$

είναι ο

$$\begin{bmatrix} \frac{29}{110} & \frac{9}{55} & \frac{9}{22} \\ \frac{9}{55} & \frac{53}{55} & -\frac{1}{11} \\ \frac{9}{22} & -\frac{1}{11} & \frac{17}{22} \end{bmatrix}$$

10.3.21. Επαληθευστε ότι ο πίνακας ο οποίος προβάλλει στο

$$\text{span} \left(\begin{bmatrix} 3 \\ 2 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 3 \\ 1 \\ 5 \end{bmatrix} \right).$$

είναι ο

$$\begin{bmatrix} \frac{139}{202} & \frac{37}{101} & \frac{41}{202} & -\frac{20}{101} \\ \frac{37}{101} & \frac{101}{75} & \frac{202}{16} & \frac{101}{55} \\ \frac{41}{202} & \frac{202}{16} & \frac{101}{15} & \frac{202}{5} \\ \frac{20}{101} & \frac{101}{55} & \frac{202}{101} & \frac{101}{175} \end{bmatrix}.$$

10.3.22. Επαληθευστε ότι ο

$$\mathbf{P} = \begin{bmatrix} \frac{41}{50} & \frac{6}{25} & -\frac{3}{10} \\ \frac{6}{25} & \frac{17}{25} & \frac{2}{5} \\ -\frac{3}{10} & \frac{2}{5} & \frac{1}{2} \end{bmatrix}$$

είναι πίνακας προβολής και βρείτε τον υποχώρο στον οποίο προβάλλει.

(Απ. Προβάλλει στο

$$\text{span} \left(\begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 4 \\ 3 \\ 0 \end{bmatrix} \right).$$

10.3.23. Επαληθευστε ότι ο

$$\mathbf{P} = \begin{bmatrix} \frac{1}{2} & \frac{1}{2} & 0 \\ \frac{1}{2} & \frac{1}{2} & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

είναι πίνακας προβολής και βρείτε τον υποχώρο στον οποίο προβάλλει.

(Απ. Προβάλλει στο

$$\text{span} \left(\begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 2 \end{bmatrix} \right)$$

10.3.24. Επαληθευστε ότι ο

$$\mathbf{P} = \begin{bmatrix} \frac{2}{7} & \frac{1}{7} & \frac{3}{7} \\ \frac{1}{7} & \frac{34}{35} & -\frac{3}{35} \\ \frac{3}{7} & -\frac{3}{35} & \frac{26}{35} \end{bmatrix}$$

είναι πίνακας προβολής και βρείτε τον υποχώρο στον οποίο προβάλλει.

(Απ. Προβάλλει στο

$$\text{span} \left(\begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \\ 3 \end{bmatrix} \right).$$

10.3.25. Εστω

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 1 \\ -1 \\ 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{y} = \begin{bmatrix} 3 \\ -2 \\ -5 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{z} = \begin{bmatrix} 2 \\ -1 \\ -3 \end{bmatrix}.$$

Δειξτε ότι $\mathbf{x} \perp \text{span}(\mathbf{y}, \mathbf{z})$.

10.3.26. Εστω

$$\mathbf{u} = \begin{bmatrix} 0 \\ 4 \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{v} = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 3 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{w} = \begin{bmatrix} 2 \\ 0 \\ -2 \end{bmatrix}.$$

Δειξτε ότι $\mathbf{u} \perp \text{span}(\mathbf{v}, \mathbf{w})$.

10.3.27. Αποδειξτε ότι κάθε τετραγωνικός πίνακας $\mathbf{P}$ ο οποίος ικανοποιεί $\mathbf{P}\mathbf{P} = \mathbf{P}$ και $\mathbf{P}^T = \mathbf{P}$ είναι πίνακας προβολής στον υποχώρο $\text{im}(\mathbf{P})$.

10.3.28. Εστω διανυσματικός χώρος V . Δειξτε ότι $S \subseteq (S^\perp)^\perp$.

Κεφάλαιο 11

Μιγαδικοί Πίνακες

11.1 Περίληψη

11.1.1. Στα προηγούμενα κεφάλαια έχουμε υποθέσει ότι κάθε πίνακας (και διάνυσμα) A είναι *πραγματική* συνάρτηση:

$$A : \{1, 2, \dots, M\} \times \{1, 2, \dots, N\} \rightarrow \mathbb{R}.$$

Τώρα επεκτείνουμε τον ορισμό του πίνακα (και του διανυσματος): ένας πίνακας είναι μια ορθογώνια διατάξη *μιγαδικών* αριθμών ή, ισοδυναμικά, ένα πίνακας A είναι μια συνάρτηση

$$A : \{1, 2, \dots, M\} \times \{1, 2, \dots, N\} \rightarrow \mathbb{C}.$$

Θα μιλάμε λοιπόν για *πραγματικούς πίνακες* (αυτούς που έχουν στοιχεία πραγματικούς αριθμούς) και *μιγαδικούς πίνακες* (αυτούς που έχουν στοιχεία μιγαδικούς αριθμούς).

11.1.2. Ο κυριότερος λόγος για την παραπάνω γενίκευση αυτή είναι ότι στα Κεφάλαια 12 και 13 (σχετικά με τις *ιδιότητες*) θα χρειαστούμε μιγαδικούς πίνακες και διανύσματα.

11.1.3. Επιπλέον, η γενίκευση στους μιγαδικούς πίνακες έχει “μηδενικό κόστος”. Όλα όσα έχουμε πει στα προηγούμενα κεφάλαια για τους πραγματικούς πίνακες ισχύουν εξίσου και για τους μιγαδικούς πίνακες¹. Συγκεκριμένα, όλες οι αλγεβρικές πλευρές της μελέτης των πινάκων (και των συστημάτων γραμμικών εξισώσεων) που είδαμε στα προηγούμενα κεφάλαια εξακολουθούν να ισχύουν και για τους μιγαδικούς πίνακες, όπως επίσης και η γενική θεωρία των διανυσματικών χώρων. Αυτό συμβαίνει γιατί *όλες οι έννοιες που έχουμε χρησιμοποιήσει στηρίζονται στις απλές αριθμητικές πράξεις (προσθήκη, αφαίρεση, πολλαπλασιασμός, διαίρεση) οι οποίες γενικεύονται άμεσα στο σύνολο των μιγαδικών αριθμών*.

11.1.4. Μπορούμε επίσης να γενικεύσουμε τον ορισμό του εσωτερικού γινομένου ώστε να εφαρμόζεται και για μιγαδικά διανύσματα. Ο ορισμός που θα δοθεί στην **19.1.2** είναι *επέκταση* αυτού της **9.1.1**, δηλ. όταν $x, y \in \mathbb{R}^N$, ο παλιός και ο νέος ορισμός δίνουν το ίδιο αποτέλεσμα (γί αυτό και χρησιμοποιούμε το ίδιο σύμβολο $\cdot$).

¹Με μόνη εξαίρεση την γεωμετρική ερμηνεία των διανυσμάτων ως σημείων του χώρου· πράγματι, οι χώροι $\mathbb{C}^2$ και $\mathbb{C}^N$ δεν έχουν προφανή αντιστοιχία με τον φυσικό χώρο.

11.1.5. Για κάθε $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \mathbb{C}^N$, το εσωτερικο γινόμενο των $\mathbf{x}$ και $\mathbf{y}$ γραφεται ως $\mathbf{x} \circ \mathbf{y}$ και οριζεται ως εξης:

$$\mathbf{x} \circ \mathbf{y} = x_1 \bar{y}_1 + x_2 \bar{y}_2 + \dots + x_N \bar{y}_N. \quad (11.1)$$

11.1.6. Για κάθε $\mathbf{x}, \mathbf{y}, \mathbf{z} \in \mathbb{C}^N$ και $a, b \in \mathbb{C}$ εχουμε

1. $\mathbf{x} \circ \mathbf{x} = \|\mathbf{x}\|^2 \geq 0$.
2. $\mathbf{x} \circ \mathbf{x} = 0 \Leftrightarrow \mathbf{x} = \mathbf{0}$.
3. $\mathbf{x} \circ \mathbf{y} = \overline{\mathbf{y} \circ \mathbf{x}}$.
4. $\mathbf{x} \circ (a \cdot \mathbf{y} + b\mathbf{z}) = \bar{a} \cdot (\mathbf{x} \circ \mathbf{y}) + \bar{b} \cdot (\mathbf{x} \circ \mathbf{z})$.
5. $(a \cdot \mathbf{x}) \circ \mathbf{y} = \mathbf{x} \circ (\bar{a} \cdot \mathbf{y}) = a \cdot (\mathbf{x} \circ \mathbf{y})$.

11.1.7. Εστω $M \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$. Ο συζυγής αναστροφος του $\mathbf{A}$ συμβολιζεται με $\mathbf{A}^H$ και οριζεται ως εξης:

$$(\mathbf{A}^H)_{mn} = \overline{(\mathbf{A})_{nm}}.$$

Αν ο $\mathbf{A}$ είναι πραγματικός πίνακας, ο συζυγής αναστροφος ταυτιζεται με τον αναστροφο: $\mathbf{A}^H = \mathbf{A}^T$.

11.1.8. Ένας πίνακας λεγεται *ερμιτιανος* αν $\mathbf{A}^H = \mathbf{A}$ και *αντιερμιτιανος* αν $\mathbf{A}^H = -\mathbf{A}$.

11.1.9. Αν θεωρησουμε τα $\mathbf{x}, \mathbf{y}$ ως $1 \times N$ πίνακες (γραμμες), τότε ισοδυναμα με την (19.1) εχουμε

$$\mathbf{x} \circ \mathbf{y} = \mathbf{x} \mathbf{y}^H.$$

11.1.10. Δυο διανυσματα $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \mathbb{C}^N$ λεγονται ορθογώνια αν $\mathbf{x} \circ \mathbf{y} = \mathbf{x} \mathbf{y}^H = 0$.

11.2 Θεωρια και Παραδειγματα

11.2.1. Υπολογιστε το αθροισμα $\mathbf{A} + \mathbf{B}$ και τα γινόμενα $\mathbf{AB}, \mathbf{BA}$ των πίνακων

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1+i & i \\ 2 & 1-i \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B} = \begin{bmatrix} 2-i & i \\ 3 & 1+i \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Το αθροισμα είναι

$$\begin{aligned} \mathbf{A} + \mathbf{B} &= \begin{bmatrix} 1+i & i \\ 2 & 1-i \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 2-i & i \\ 3 & 1+i \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} 1+i+2-i & i+i \\ 2+3 & 1-i+1+i \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 3+2i & 2i \\ 5 & 2 \end{bmatrix}. \end{aligned}$$

Το γινόμενο είναι

$$\begin{aligned} \mathbf{A} \cdot \mathbf{B} &= \begin{bmatrix} 1+i & i \\ 2 & 1-i \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} 2-i & i \\ 3 & 1+i \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} (1+i)(2-i) + i3 & (1+i)i + i(1+i) \\ 2(2-i) + (1-i)3 & 2i + (1-i)(1-i) \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} 3+4i & -2+2i \\ 7-5i & 2+2i \end{bmatrix}. \end{aligned}$$

11.2.2. Υπολογίστε τα γινόμενα $\mathbf{AB}$, $\mathbf{BA}$ των πινάκων

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} i & 2+3i & 1 \\ 2 & 1-i & i \\ 2i & 1+i & 3 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B} = \begin{bmatrix} 2-i & i & 3 \\ 3 & 1+1 & 2-i \\ 1 & i & 4+i \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Είναι

$$\begin{aligned} \mathbf{AB} &= \begin{bmatrix} i & 2+3i & 1 \\ 2 & 1-i & i \\ 2i & 1+i & 3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2-i & i & 3 \\ 3 & 1+1 & 2-i \\ 1 & i & 4+i \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} 8+11i & 3+7i & 11+8i \\ 7-4i & 1 & 6+i \\ 8+7i & 5i & 15+10i \end{bmatrix}, \\ \mathbf{BA} &= \begin{bmatrix} 2-i & i & 3 \\ 3 & 1+1 & 2-i \\ 1 & i & 4+i \end{bmatrix} \begin{bmatrix} i & 2+3i & 1 \\ 2 & 1-i & i \\ 2i & 1+i & 3 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} 1+10i & 11+8i & 10-i \\ 6+7i & 11+8i & 9-i \\ -2+11i & 6+9i & 12+3i \end{bmatrix}. \end{aligned}$$

11.2.3. Υπολογίστε τα $\mathbf{A}^2$, $\mathbf{A}^3$ για τον πίνακα

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1+i & i \\ 2 & 1-i \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Είναι

$$\mathbf{A}^2 = \mathbf{AA} = \begin{bmatrix} 1+i & i \\ 2 & 1-i \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1+i & i \\ 2 & 1-i \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 4i & 2i \\ 4 & 0 \end{bmatrix}$$

και

$$\mathbf{A}^3 = \mathbf{A}^2\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 4i & 2i \\ 4 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1+i & i \\ 2 & 1-i \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -4+8i & -2+2i \\ 4+4i & 4i \end{bmatrix}.$$

11.2.4. Υπολογίστε τα $\mathbf{A}^2$, $\mathbf{A}^3$ για τον πίνακα

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1+i & 3 & i \\ 4 & 1-2i & 1 \\ 2 & i & 1-i \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Είναι

$$\begin{aligned} \mathbf{A}^2 = \mathbf{AA} &= \begin{bmatrix} 1+i & 3 & i \\ 4 & 1-2i & 1 \\ 2 & i & 1-i \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1+i & 3 & i \\ 4 & 1-2i & 1 \\ 2 & i & 1-i \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} 12+4i & 5-3i & 3+2i \\ 10-4i & 9-3i & 2+i \\ 4+4i & 9+2i & i \end{bmatrix} \end{aligned}$$

και

$$\begin{aligned} \mathbf{A}^3 &= \mathbf{A}^2 \mathbf{A} = \begin{bmatrix} 12+4i & 5-3i & 3+2i \\ 10-4i & 9-3i & 2+i \\ 4+4i & 9+2i & i \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1+i & 3 & i \\ 4 & 1-2i & 1 \\ 2 & i & 1-i \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} 34+8i & 33+2i & 6+8i \\ 54-4i & 32-31i & 16+6i \\ 36+18i & 24-4i & 6+7i \end{bmatrix}. \end{aligned}$$

11.2.5. Δίνονται οι πίνακες $(a, b \in \mathbb{R})$

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} a+ib & 0 \\ 0 & c+id \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B} = \begin{bmatrix} a & b & 0 & 0 \\ -b & a & 0 & 0 \\ 0 & 0 & c & d \\ 0 & 0 & -d & c \end{bmatrix},$$

Υπολογίστε τις δυνάμεις $\mathbf{A}^2, \mathbf{B}^2$. Τι παρατηρείτε; Υπολογίστε τις δυνάμεις $\mathbf{A}^3, \mathbf{B}^3$. Μπορείτε να γενικεύσετε τα συμπεράσματά σας;

Απάντηση. Καταρχήν ο $\mathbf{A}$ είναι διαγώνιος πίνακας, και ο $\mathbf{B}$ είναι διαμερισμένος διαγώνιος:

$$\mathbf{B} = \begin{bmatrix} \mathbf{B}_{11} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{B}_{22} \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B}_{11} = \begin{bmatrix} a & b \\ -b & a \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B}_{22} = \begin{bmatrix} c & d \\ -d & c \end{bmatrix}.$$

Επίσης, το στοιχείο a_{11} αντιστοιχίζεται στον υποπίνακα $\mathbf{B}_{11}$ και το στοιχείο a_{22} αντιστοιχίζεται στον υποπίνακα $\mathbf{B}_{22}$

$$a+ib \rightarrow \begin{bmatrix} a & b \\ -b & a \end{bmatrix}, \quad c+id \rightarrow \begin{bmatrix} c & d \\ -d & c \end{bmatrix}.$$

Τώρα, παίρνοντας τετράγωνα έχουμε

$$\begin{aligned} \mathbf{A}^2 &= \begin{bmatrix} a+ib & 0 \\ 0 & c+id \end{bmatrix}^2 = \begin{bmatrix} a^2+2iab-b^2 & 0 \\ 0 & c^2+2icd-d^2 \end{bmatrix} \\ \mathbf{B}^2 &= \begin{bmatrix} a & b & 0 & 0 \\ -b & a & 0 & 0 \\ 0 & 0 & c & d \\ 0 & 0 & -d & c \end{bmatrix}^2 = \begin{bmatrix} a^2-b^2 & 2ab & 0 & 0 \\ -2ab & a^2-b^2 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & c^2-d^2 & 2cd \\ 0 & 0 & -2cd & c^2-d^2 \end{bmatrix}. \end{aligned}$$

Ο $\mathbf{A}^2$ είναι διαγώνιος και ο $\mathbf{B}^2$ είναι διαμερισμένος διαγώνιος (και τα δύο ήταν αναμενόμενα). Επιπλέον, η αντιστοιχισή μεταξύ στοιχείων και υποπίνακων εξακολουθεί να ισχύει:

$$\begin{aligned} (a+ib)^2 &= a^2-b^2+2iab \rightarrow \begin{bmatrix} a^2-b^2 & 2ab \\ -2ab & a^2-b^2 \end{bmatrix}, \\ (c+id)^2 &= c^2-d^2+2icd \rightarrow \begin{bmatrix} c^2-d^2 & 2cd \\ -2cd & c^2-d^2 \end{bmatrix}. \end{aligned}$$

Συγκρινοντας τους $\mathbf{A}^3$, $\mathbf{B}^3$ εχουμε

$$\begin{aligned}\mathbf{A}^3 &= \begin{bmatrix} a+ib & 0 \\ 0 & c+id \end{bmatrix} \begin{bmatrix} a^2+2iab-b^2 & 0 \\ 0 & c^2+2icd-d^2 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} a^3+3ia^2b-3ab^2-ib^3 & 0 \\ 0 & c^3+3ic^2d-3cd^2-id^3 \end{bmatrix} \\ \mathbf{B}^3 &= \begin{bmatrix} a & b & 0 & 0 \\ -b & a & 0 & 0 \\ 0 & 0 & c & d \\ 0 & 0 & -d & c \end{bmatrix} \begin{bmatrix} a^2-b^2 & 2ab & 0 & 0 \\ -2ab & a^2-b^2 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & c^2-d^2 & 2cd \\ 0 & 0 & -2cd & c^2-d^2 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} a^3-3ab^2 & 3a^2b-b^3 & 0 & 0 \\ b^3-3a^2b & a^3-3ab^2 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & c^3-3cd^2 & 3c^2d-d^3 \\ 0 & 0 & d^3-3c^2d & c^3-3cd^2 \end{bmatrix}\end{aligned}$$

και η απεικονιση εξακολουθει να ισχυει.

Μπορειτε να αποδειξετε οτι για καθε $K \in \{0, 1, 2, 3, 4, \dots\}$ θα εχουμε

$$(\mathbf{A}^K)_{11} = (\mathbf{B}^K)_{11}, \quad (\mathbf{A}^K)_{22} = (\mathbf{B}^K)_{22};$$

11.2.6. Βρειτε τον αναστροφο συζυγη $\mathbf{A}^H$ του πινακα

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 3+2i & 2+i \\ 3-2i & 1 & 2-3ii \\ 2-i & 2+3i & 2 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Είναι

$$\mathbf{A}^H = \begin{bmatrix} 1 & 3+2i & 2+i \\ 3-2i & 1 & 2-3ii \\ 2-i & 2+3i & 2 \end{bmatrix}^H = \begin{bmatrix} 1 & 3+2i & 2+i \\ 3-2i & 1 & 2-3i \\ 2-i & 5 & 2 \end{bmatrix}.$$

11.2.7. Αποδειξετε οτι για καθε $M \times N$ πινακα $\mathbf{A}$, εχουμε $(\mathbf{A}^H)^H = \mathbf{A}$.

Απάντηση. Για καθε $m \in \{1, \dots, M\}$ και $n \in \{1, \dots, N\}$ εχουμε

$$\left((\mathbf{A}^H)^H\right)_{mn} = \overline{((\mathbf{A}^H)_{nm})} = \overline{\overline{(\mathbf{A})_{mn}}} = \overline{(\overline{a_{mn}})} = a_{mn} = (\mathbf{A})_{mn}.$$

Αρα $(\mathbf{A}^H)^H = \mathbf{A}$.

11.2.8. Ποιοι απο τους παρακατω πινακες ειναι ερμιτιανοι και ποιοι αντιερμιτιανοι;

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 3+2i & 2+i \\ 3-2i & 1 & 2-3i \\ 2-i & 2+3i & 2 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B} = \begin{bmatrix} 1+i & 3+2i & i \\ 3-2i & 1 & 1+i \\ -i & 1-i & 2+3i \end{bmatrix}, \quad \mathbf{C} = \begin{bmatrix} 0 & -3+2i & i \\ 3+2i & 0 & 0 \\ i & 0 & 0 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Έχουμε

$$\mathbf{A}^H = \begin{bmatrix} 1 & 3+2i & 2+i \\ 3-2i & 1 & 2-3i \\ 2-i & 2+3i & 2 \end{bmatrix}^H = \begin{bmatrix} 1 & 3+2i & 2+i \\ 3-2i & 1 & 2-3i \\ 2-i & 2+3i & 2 \end{bmatrix} = \mathbf{A}$$

αρα ο $\mathbf{A}$ είναι ερμιτιανός. Επίσης

$$\mathbf{B}^H = \begin{bmatrix} 1+i & 3+2i & i \\ 3-2i & 1 & 1+i \\ -i & 1-i & 2+3i \end{bmatrix}^H = \begin{bmatrix} 1-i & 3+2i & i \\ 3-2i & 1 & 1+i \\ -i & 1-i & 2-3i \end{bmatrix} \neq \mathbf{B}, \mathbf{B}^H$$

αρα ο $\mathbf{B}$ δεν είναι ούτε ερμιτιανός ούτε αντιερμιτιανός. Τέλος

$$\mathbf{C}^H = \begin{bmatrix} 0 & -3+2i & i \\ 3+2i & 0 & 0 \\ -i & 0 & 0 \end{bmatrix}^H = \begin{bmatrix} 0 & 3-2i & -i \\ -3-2i & 0 & 0 \\ i & 0 & 0 \end{bmatrix} = -\mathbf{C}$$

αρα ο $\mathbf{C}$ είναι αντιερμιτιανός.

11.2.9. Αποδείξτε ότι κάθε $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$ μπορεί να γραφτεί ως άθροισμα ενός ερμιτιανού και ενός αντιερμιτιανού πίνακα.

Απάντηση. Εστω ότι

$$\mathbf{A} = \mathbf{B} + \mathbf{C} \quad (11.2)$$

όπου $\mathbf{B} = \mathbf{B}^H$ (ερμιτιανός) και $\mathbf{C} = -\mathbf{C}^H$ (αντιερμιτιανός). Παιρνουμε την συζυγή αναστροφή της (11.2):

$$\mathbf{A}^H = \mathbf{B}^H + \mathbf{C}^H = \mathbf{B} - \mathbf{C}^H. \quad (11.3)$$

Προσθετοντας και κατόπιν αφαιρώντας τις (11.2) και (11.3) έχουμε

$$\mathbf{A} + \mathbf{A}^H = 2\mathbf{B}, \quad \mathbf{A} - \mathbf{A}^H = 2\mathbf{C}.$$

Με άλλα λόγια,

$$\mathbf{B} = \frac{1}{2} (\mathbf{A} + \mathbf{A}^H), \quad \mathbf{C} = \frac{1}{2} (\mathbf{A} - \mathbf{A}^H).$$

Ευκολα ελεγχουμε ότι $\mathbf{A} = \mathbf{B} + \mathbf{C}$. Επίσης, πραγματι ο $\mathbf{B}$ είναι ερμιτιανός και ο $\mathbf{C}$ αντιερμιτιανός, διότι

$$\begin{aligned} \mathbf{B}^H &= \left(\frac{1}{2} (\mathbf{A} + \mathbf{A}^H) \right)^H = \frac{1}{2} (\mathbf{A}^H + (\mathbf{A}^H)^H) = \frac{1}{2} (\mathbf{A}^H + \mathbf{A}) = \mathbf{B}, \\ \mathbf{C}^H &= \left(\frac{1}{2} (\mathbf{A} - \mathbf{A}^H) \right)^H = \frac{1}{2} (\mathbf{A}^H - (\mathbf{A}^H)^H) = \frac{1}{2} (\mathbf{A}^H - \mathbf{A}) = -\mathbf{C}. \end{aligned}$$

11.2.10. Αποδείξτε ότι για κάθε $N \times N$ πίνακα $\mathbf{A}$, ο $\mathbf{A}^H \mathbf{A}$ είναι ερμιτιανός.

Απάντηση. Εστω $\mathbf{B} = \mathbf{A}^H \mathbf{A}$. Έχουμε

$$\mathbf{B}^H = (\mathbf{A}^H \mathbf{A})^H = \mathbf{A}^H (\mathbf{A}^H)^H = \mathbf{A}^H \mathbf{A} = \mathbf{B}$$

αρα ο $\mathbf{B} = \mathbf{A}^H \mathbf{A}$ είναι ερμιτιανός.

11.2.11. Υπολογίστε την οριζούσα του πίνακα

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & i \\ i & 2 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Έχουμε

$$|\mathbf{A}| = \begin{vmatrix} 1 & i \\ i & 2 \end{vmatrix} = 1 \cdot 2 - i \cdot i = 2 + 1 = 3.$$

11.2.12. Υπολογίστε την οριζούσα του πίνακα

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} i & 1 & 1+i \\ 0 & 1 & 1 \\ i & 1 & i \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Είναι

$$\begin{aligned} |\mathbf{A}| &= \begin{vmatrix} i & 1 & 1+i \\ 0 & 1 & 1 \\ i & 1 & i \end{vmatrix} = i \cdot \begin{vmatrix} 1 & 1 \\ 1 & i \end{vmatrix} - 1 \cdot \begin{vmatrix} 0 & 1 \\ i & i \end{vmatrix} + (1+i) \cdot \begin{vmatrix} 0 & 1 \\ i & 1 \end{vmatrix} \\ &= i \cdot (i - 1) - 1 \cdot (0 - i) + (1+i) \cdot (0 - i) \\ &= -1 - i + i - i + 1 = -i. \end{aligned}$$

11.2.13. Υπολογίστε τον αντιστρόφο του πίνακα

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & i \\ i & 2 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Σύμφωνα με τον τύπο για 2×2 αντιστρόφο έχουμε

$$\mathbf{A}^{-1} = \frac{1}{|\mathbf{A}|} \begin{bmatrix} 2 & -i \\ -i & 1 \end{bmatrix} = \frac{1}{3} \begin{bmatrix} 2 & -i \\ -i & 1 \end{bmatrix}$$

και επαληθεύουμε ότι

$$\mathbf{A}^{-1}\mathbf{A} = \frac{1}{3} \begin{bmatrix} 2 & -i \\ -i & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & i \\ i & 2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

11.2.14. Υπολογίστε τον αντιστρόφο του πίνακα

$$\mathbf{B} = \begin{bmatrix} 1-i & 2i & 0 \\ 3 & 1+i & 0 \\ 0 & 0 & 1-i \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Σύμφωνα με τον γνωστό τύπο του Κεφαλαίου 4 έχουμε

$$|\mathbf{B}| = \begin{vmatrix} 1-i & 2i & 0 \\ 3 & 1+i & 0 \\ 0 & 0 & 1-i \end{vmatrix} = -6 - 10i$$

και

$$\begin{aligned} B_{11} &= \begin{vmatrix} 1+i & 0 \\ 0 & 1-i \end{vmatrix} = 2-2i, & B_{12} &= \begin{vmatrix} 3 & 0 \\ 0 & 1-i \end{vmatrix} = 3-3i, & B_{13} &= \begin{vmatrix} 3 & 1+i \\ 0 & 0 \end{vmatrix} = 0, \\ B_{21} &= \begin{vmatrix} 2i & 0 \\ 0 & 1-i \end{vmatrix} = 2+2i, & B_{22} &= \begin{vmatrix} 1-i & 0 \\ 0 & 1-i \end{vmatrix} = -2i, & B_{23} &= \begin{vmatrix} 1-i & 2i \\ 0 & 0 \end{vmatrix} = 0, \\ B_{31} &= \begin{vmatrix} 2i & 0 \\ 1+i & 0 \end{vmatrix} = 0, & B_{32} &= \begin{vmatrix} 1-i & 0 \\ 3 & 0 \end{vmatrix} = 0, & B_{33} &= \begin{vmatrix} 1-i & 2i \\ 3 & 1+i \end{vmatrix} = 2-8i. \end{aligned}$$

Οπότε ο αντιστροφος είναι

$$\mathbf{B}^{-1} = \frac{1}{-6-10i} \begin{bmatrix} 2-2i & -2-2i & 0 \\ -3+3i & -2i & 0 \\ 0 & 0 & 2-8i \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \frac{1}{17} + \frac{4}{17}i & \frac{4}{17} - \frac{1}{17}i & 0 \\ -\frac{3}{34} - \frac{6}{17}i & \frac{5}{34} + \frac{3}{34}i & 0 \\ 0 & 0 & \frac{1}{2} + \frac{1}{2}i \end{bmatrix}.$$

11.2.15. Λύστε το σύστημα

$$\begin{aligned} x_1 + ix_2 &= 1 \\ ix_1 + x_2 &= 1. \end{aligned}$$

Απάντηση. Χρησιμοποιούμε τον κανόνα του *Cramer*:

$$x_1 = \frac{\begin{vmatrix} 1 & i \\ 1 & 1 \end{vmatrix}}{\begin{vmatrix} 1 & i \\ i & 1 \end{vmatrix}} = \frac{1-i}{2}, \quad x_2 = \frac{\begin{vmatrix} 1 & 1 \\ i & 1 \end{vmatrix}}{\begin{vmatrix} 1 & i \\ i & 1 \end{vmatrix}} = \frac{1-i}{2}$$

και επαληθεύουμε ότι

$$\begin{aligned} \frac{1-i}{2} + i \cdot \frac{1-i}{2} &= 1 \\ i \cdot \frac{1-i}{2} + \frac{1-i}{2} &= 1. \end{aligned}$$

11.2.16. Λύστε το σύστημα

$$\begin{aligned} (1+i)x_1 + (1-2i)x_2 &= 1 \\ x_1 - ix_2 &= 3 \end{aligned}$$

με τον κανόνα του *Cramer*, με χρήση αντιστροφου πίνακα και με την απαλοιφή *Gauss*.

Απάντηση. Το σύστημα είναι $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$ με

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1+i & 1-2i \\ 1 & -i \end{bmatrix}, \quad \mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{b} = \begin{bmatrix} 1 \\ 3 \end{bmatrix}.$$

Με τον κανόνα του *Cramer* έχουμε

$$x_1 = \frac{\begin{vmatrix} 1 & 1-2i \\ 3 & -i \end{vmatrix}}{\begin{vmatrix} 1+i & 1-2i \\ 1 & -i \end{vmatrix}} = 5+3i, \quad x_2 = \frac{\begin{vmatrix} 1+i & 1 \\ 1 & 3 \end{vmatrix}}{\begin{vmatrix} 1+i & 1-2i \\ 1 & -i \end{vmatrix}} = 3-2i.$$

Με τον αντιστροφo πίνακα είναι

$$\mathbf{x} = \mathbf{A}^{-1}\mathbf{b} = \begin{bmatrix} 1+i & 1-2i \\ 1 & -i \end{bmatrix}^{-1} \begin{bmatrix} 1 \\ 3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -1 & 2+i \\ i & 1-i \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ 3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 5+3i \\ 3-2i \end{bmatrix}.$$

Με απαλοιφή *Gauss*, εκτελούμε στον επαυξημένο την γραμμοπραξη $R_2 \leftarrow R_2 - (1+i)^{-1} R_1$ χρησιμοποιώντας ένα στοιχειώδη πίνακα. Έχουμε

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 \\ -(1+i)^{-1} & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1+i & 1-2i & 1 \\ 1 & -i & 3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1+i & 1-2i & 1 \\ 0 & \frac{1}{2} + \frac{1}{2}i & \frac{5}{2} + \frac{1}{2}i \end{bmatrix}$$

οπότε το σύστημα είναι

$$\begin{aligned} (1+i)x_1 + (1-2i)x_2 &= 1 \\ \frac{1}{2}(1+i)x_2 &= \frac{1}{2}(5+i) \end{aligned}$$

οπότε

$$\begin{aligned} x_2 &= \frac{5+i}{1+i} = 3-2i \\ x_1 &= \frac{1 - (1-2i)x_2}{1+i} = \frac{1 - (1-2i)(3-2i)}{1+i} = 5+3i. \end{aligned}$$

Και με τους τρεις τρόπους παίρνουμε την ίδια λύση.

11.2.17. Λύστε το σύστημα

$$\begin{aligned} 2x_1 + (1-2i)x_2 + x_3 - ix_4 &= 1 \\ (1+i)x_1 - ix_2 - (2+3i)x_4 &= 3 \\ x_1 + x_4 &= 2+3i \end{aligned}$$

με απαλοιφή *Gauss*.

Απάντηση. Ο επαυξημένος είναι

$$\begin{bmatrix} 2 & 1-2i & 1 & -i & 1 \\ 1+i & -i & 0 & 2+3i & 3 \\ 1 & 0 & 0 & 1 & 2+3i \end{bmatrix}.$$

Γράφουμε κατά σειρά τις γραμμοπραξεις που χρησιμοποιούμε, με συμβολισμό στοιχειωδών πινάκων.

$$\begin{aligned} & \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ -\frac{1}{2}(1+i) & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 & 1-2i & 1 & -i & 1 \\ 1+i & -i & 0 & 2+3i & 3 \\ 1 & 0 & 0 & 1 & 2+3i \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} 2 & 1-2i & 1 & -i & 1 \\ 0 & -\frac{3}{2} - \frac{1}{2}i & -\frac{1}{2} - \frac{1}{2}i & \frac{3}{2} + \frac{7}{2}i & \frac{5}{2} - \frac{1}{2}i \\ 1 & 0 & 0 & 1 & 2+3i \end{bmatrix} \end{aligned}$$

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ -1/2 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 & 1-2i & 1 & -i & 1 \\ 0 & -\frac{3}{2}-\frac{1}{2}i & -\frac{1}{2}-\frac{1}{2}i & \frac{3}{2}+\frac{7}{2}i & \frac{5}{2}-\frac{1}{2}i \\ 1 & 0 & 0 & 1 & 2+3i \end{bmatrix}$$

$$= \begin{bmatrix} 2 & 1-2i & 1 & -i & 1 \\ 0 & -\frac{3}{2}-\frac{1}{2}i & -\frac{1}{2}-\frac{1}{2}i & \frac{3}{2}+\frac{7}{2}i & \frac{5}{2}-\frac{1}{2}i \\ 0 & -\frac{1}{2}+i & -\frac{1}{2} & 1+\frac{1}{2}i & \frac{3}{2}+3i \end{bmatrix}$$

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & -\frac{-\frac{1}{2}+i}{-\frac{3}{2}-\frac{1}{2}i} & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 & 1-2i & 1 & -i & 1 \\ 0 & -\frac{3}{2}-\frac{1}{2}i & -\frac{1}{2}-\frac{1}{2}i & \frac{3}{2}+\frac{7}{2}i & \frac{5}{2}-\frac{1}{2}i \\ 0 & -\frac{1}{2}+i & -\frac{1}{2} & 1+\frac{1}{2}i & \frac{3}{2}+3i \end{bmatrix}$$

$$= \begin{bmatrix} 2 & 1-2i & 1 & -i & 1 \\ 0 & -\frac{3}{2}-\frac{1}{2}i & -\frac{1}{2}-\frac{1}{2}i & \frac{3}{2}+\frac{7}{2}i & \frac{5}{2}-\frac{1}{2}i \\ 0 & 0 & -\frac{1}{10}-\frac{3}{10}i & -\frac{8}{5}+\frac{6}{5}i & \frac{8}{5}+\frac{24}{5}i \end{bmatrix}$$

Το σύστημα λοιπόν γίνεται

$$\begin{aligned} 2x_1 + (1-2i)x_2 + x_3 - ix_4 &= 1 \\ (-\frac{3}{2}-\frac{1}{2}i)x_2 + (-\frac{1}{2}-\frac{1}{2}i)x_3 + (\frac{3}{2}+\frac{7}{2}i)x_4 &= \frac{5}{2}-\frac{1}{2}i \\ (-\frac{1}{10}-\frac{3}{10}i)x_3 + (-\frac{8}{5}+\frac{6}{5}i)x_4 &= \frac{8}{5}+\frac{24}{5}i \end{aligned}$$

Η x_4 είναι ανεξάρτητη μεταβλητή. Λύνοντας με προς τα πίσω αντικατάσταση τελικά παίρνουμε

$$x_1 = 2 - x_4 + 3i, \quad x_2 = 5 - (4 - 3i)x_4 + 4i, \quad x_3 = -10ix_4 - 16.$$

11.2.18. Γραψτε τον πίνακα

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1+i & i & 1 \\ 3i & 1 & 0 \\ 1 & 1 & 1+i \end{bmatrix}.$$

ως γινόμενο στοιχειωδών πινάκων.

Απάντηση. Γραφουμε κατα σειρα τις γραμμοπραξεις που χρησιμοποιουμε, με συμβολισμό στοιχειωδων πινακων.

$$\begin{aligned}
 & \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ -\frac{3i}{1+i} & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1+i & i & 1 \\ 3i & 1 & 0 \\ 1 & 1 & 1+i \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1+i & i & 1 \\ 0 & \frac{5}{2} - \frac{3}{2}i & -\frac{3}{2} - \frac{3}{2}i \\ 1 & 1 & 1+i \end{bmatrix} \\
 & \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ -\frac{1}{1+i} & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1+i & i & 1 \\ 0 & \frac{5}{2} - \frac{3}{2}i & -\frac{3}{2} - \frac{3}{2}i \\ 1 & 1 & 1+i \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1+i & i & 1 \\ 0 & \frac{5}{2} - \frac{3}{2}i & -\frac{3}{2} - \frac{3}{2}i \\ 0 & \frac{1}{2} - \frac{1}{2}i & \frac{1}{2} + \frac{3}{2}i \end{bmatrix} \\
 & \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & -\frac{\frac{1}{2} - \frac{1}{2}i}{\frac{5}{2} - \frac{3}{2}i} & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1+i & i & 1 \\ 0 & \frac{5}{2} - \frac{3}{2}i & -\frac{3}{2} - \frac{3}{2}i \\ 0 & \frac{1}{2} - \frac{1}{2}i & \frac{1}{2} + \frac{3}{2}i \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1+i & i & 1 \\ 0 & \frac{5}{2} - \frac{3}{2}i & -\frac{3}{2} - \frac{3}{2}i \\ 0 & 0 & \frac{16}{17} + \frac{30}{17}i \end{bmatrix} \\
 & \begin{bmatrix} \frac{1}{1+i} & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1+i & i & 1 \\ 0 & \frac{5}{2} - \frac{3}{2}i & -\frac{3}{2} - \frac{3}{2}i \\ 0 & 0 & \frac{16}{17} + \frac{30}{17}i \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & \frac{1}{2} + \frac{1}{2}i & \frac{1}{2} - \frac{1}{2}i \\ 0 & \frac{5}{2} - \frac{3}{2}i & -\frac{3}{2} - \frac{3}{2}i \\ 0 & 0 & \frac{16}{17} + \frac{30}{17}i \end{bmatrix} \\
 & \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & \frac{1}{\frac{5}{2} - \frac{3}{2}i} & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & \frac{1}{2} + \frac{1}{2}i & \frac{1}{2} - \frac{1}{2}i \\ 0 & \frac{5}{2} - \frac{3}{2}i & -\frac{3}{2} - \frac{3}{2}i \\ 0 & 0 & \frac{16}{17} + \frac{30}{17}i \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & \frac{1}{2} + \frac{1}{2}i & \frac{1}{2} - \frac{1}{2}i \\ 0 & 1 & -\frac{3}{17} - \frac{12}{17}i \\ 0 & 0 & \frac{16}{17} + \frac{30}{17}i \end{bmatrix} \\
 & \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & \frac{1}{\frac{16}{17} + \frac{30}{17}i} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & \frac{1}{2} + \frac{1}{2}i & \frac{1}{2} - \frac{1}{2}i \\ 0 & 1 & -\frac{3}{17} - \frac{12}{17}i \\ 0 & 0 & \frac{16}{17} + \frac{30}{17}i \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & \frac{1}{2} + \frac{1}{2}i & \frac{1}{2} - \frac{1}{2}i \\ 0 & 1 & -\frac{3}{17} - \frac{12}{17}i \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \\
 & \begin{bmatrix} 1 & -(\frac{1}{2} + \frac{1}{2}i) & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & \frac{1}{2} + \frac{1}{2}i & \frac{1}{2} - \frac{1}{2}i \\ 0 & 1 & -\frac{3}{17} - \frac{12}{17}i \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & \frac{4}{17} - \frac{1}{17}i \\ 0 & 1 & -\frac{3}{17} - \frac{12}{17}i \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \\
 & \begin{bmatrix} 1 & 0 & -(\frac{4}{17} - \frac{1}{17}i) \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & \frac{4}{17} - \frac{1}{17}i \\ 0 & 1 & -\frac{3}{17} - \frac{12}{17}i \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & -\frac{3}{17} - \frac{12}{17}i \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \\
 & \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & -(-\frac{3}{17} - \frac{12}{17}i) \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & -\frac{3}{17} - \frac{12}{17}i \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}.
 \end{aligned}$$

Αρα ο $\mathbf{A}$ είναι ισος με το γινόμενο των αντιστροφων των παραπανω στοιχειωδων πινακων

$$\begin{aligned}
 \mathbf{A} &= \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ \frac{3}{2} + \frac{3}{2}i & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ \frac{1}{2} - \frac{1}{2}i & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & \frac{4}{17} - \frac{1}{17}i & 1 \end{bmatrix} \\
 &\quad \begin{bmatrix} 1+i & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & \frac{5}{2} - \frac{3}{2}i & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & \frac{16}{17} + \frac{30}{17}i \end{bmatrix} \\
 &\quad \begin{bmatrix} 1 & \frac{1}{2} + \frac{1}{2}i & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & \frac{4}{17} - \frac{1}{17}i \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & -\frac{3}{17} - \frac{12}{17}i \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}.
 \end{aligned}$$

11.2.19. Εξετάστε αν είναι γραμμικά ανεξάρτητο το σύνολο

$$\left\{ \begin{bmatrix} 0 \\ 1-i \\ 0 \\ 3i \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 2i \\ 1+i \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 3 \\ 2+i \\ i \\ 1 \end{bmatrix} \right\}.$$

Απάντηση. Λύνουμε το σύστημα

$$\begin{bmatrix} 0 & 1 & 3 \\ 1-i & 2i & 2+i \\ 0 & 1+i & i \\ 3i & 1+i & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

και βρίσκουμε ότι έχει μοναδική λύση την

$$\begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}.$$

Αρα το σύνολο είναι γραμμικά ανεξάρτητο.

11.2.20. Εξετάστε αν είναι γραμμικά ανεξάρτητο το σύνολο

$$\left\{ \begin{bmatrix} 1 \\ 1-i \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1+i \\ 2 \end{bmatrix} \right\}.$$

Απάντηση. Παρατηρούμε ότι η ορίζουσα

$$\begin{vmatrix} 1 & 1+i \\ 1-i & 2 \end{vmatrix} = 0$$

αρα το σύνολο είναι γραμμικά εξαρτημένο.

11.2.21. Βρείτε μια βάση του

$$\text{span} \left(\begin{bmatrix} 0 \\ 1-i \\ 0 \\ 3i \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 2i \\ 1+i \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 1+i \\ 6i \end{bmatrix} \right)$$

Απάντηση. Έχουμε ήδη δει ότι το σύνολο

$$\left\{ \begin{bmatrix} 0 \\ 1-i \\ 0 \\ 3i \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 2i \\ 1+i \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 1+i \\ 6i \end{bmatrix} \right\}$$

είναι γρ.αν. Αρα μια βάση είναι το ίδιο το σύνολο.

11.2.22. Βρείτε δυο διαφορετικές βάσεις του

$$\text{span} \left(\begin{bmatrix} 1 \\ 1-i \\ 1+i \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 1+i \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 6i \end{bmatrix} \right)$$

Απάντηση. Καταρχήν

$$\begin{vmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1-i & 1+i & 2 \\ 1+i & 0 & 6i \end{vmatrix} = -10 \neq 0$$

αρα το

$$\left\{ \begin{bmatrix} 1 \\ 1-i \\ 1+i \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 1+i \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 6i \end{bmatrix} \right\}$$

είναι γρ.αν. και είναι μια βάση του span . Μπορούμε να βρούμε μια άλλη βάση φερνοντας τον πίνακα

$$\begin{bmatrix} 1 & 1-i & 1+i \\ 1 & 1+i & 0 \\ 1 & 2 & 6i \end{bmatrix}$$

σε κλιμακωτή μορφή. Αυτή είναι

$$\begin{bmatrix} 1 & 1-i & 1+i \\ 0 & 2i & -1-i \\ 0 & 0 & 5i \end{bmatrix}$$

οπότε μια άλλη βάση είναι η

$$\left\{ \begin{bmatrix} 1 \\ 1-i \\ 1+i \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 2i \\ -1-i \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 5i \end{bmatrix} \right\}.$$

11.2.23. Υπολογίστε τον βαθμό του πίνακα

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1+i & 0 & i & 0 \\ 3i & 1 & 0 & 1-i \\ 1 & -2 & 1 & 0 \\ 2+4i & -1 & 1+i & 1-i \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Η κλιμακωτή μορφή του πίνακα (προκύπτει με γραμμοπραξεις ότι) είναι

$$\begin{bmatrix} 1 & -2 & 1 & 0 \\ 0 & 1+6i & -3i & 1-i \\ 0 & 0 & -\frac{7}{37} + \frac{42}{37}i & -\frac{4}{37} + \frac{24}{37}i \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}.$$

Αφού ο πίνακας έχει τρεις κομβούς, $\text{rank}(\mathbf{A}) = 3$.

11.2.24. Υπολογίστε τα εσωτερικά γινόμενα των

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 2 & 1+i & i \end{bmatrix}, \quad \mathbf{y} = \begin{bmatrix} 3-2i & 1 & 1+4i \end{bmatrix}, \quad \mathbf{z} = \begin{bmatrix} 1 & i & 3 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Είναι

$$\mathbf{x} \circ \mathbf{y} = \mathbf{x}\mathbf{y}^H = \begin{bmatrix} 2 & 1+i & i \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 3+2i \\ 1 \\ 1-4i \end{bmatrix} = 11+6i,$$

$$\mathbf{x} \circ \mathbf{z} = \mathbf{x}\mathbf{z}^H = \begin{bmatrix} 2 & 1+i & i \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ -i \\ 3 \end{bmatrix} = 3+2i,$$

$$\mathbf{y} \circ \mathbf{z} = \mathbf{y}\mathbf{z}^H = \begin{bmatrix} 3-2i & 1 & 1+4i \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ -i \\ 3 \end{bmatrix} = 6+9i.$$

11.2.25. Υπολογίστε τα $\|\mathbf{x}\|$, $\|\mathbf{y}\|$, $\|\mathbf{z}\|$ για τα διανύσματα του προηγούμενου προβλήματος.

Απάντηση. Είναι

$$\|\mathbf{x}\|^2 = \mathbf{x} \circ \mathbf{x} = \mathbf{x}\mathbf{x}^H = \begin{bmatrix} 2 & 1+i & i \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 \\ 1-i \\ -i \end{bmatrix} = 7,$$

$$\|\mathbf{z}\|^2 = \mathbf{z} \circ \mathbf{z} = \mathbf{z}\mathbf{z}^H = \begin{bmatrix} 1 & i & 3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ -i \\ 3 \end{bmatrix} = 11,$$

$$\|\mathbf{y}\|^2 = \mathbf{y} \circ \mathbf{y} = \mathbf{y}\mathbf{y}^H = \begin{bmatrix} 3-2i & 1 & 1+4i \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 3+2i \\ 1 \\ 1-4i \end{bmatrix} = 31.$$

11.2.26. Αποδείξτε ότι $\mathbf{x} \circ \mathbf{x} = \|\mathbf{x}\|^2$ και $\mathbf{x} \circ \mathbf{x} = 0$ ανν $\mathbf{x} = \mathbf{0}$.

Απάντηση. Έχουμε

$$\mathbf{x} \circ \mathbf{x} = \mathbf{x}^H \mathbf{x} = \sum_{n=1}^N \bar{x}_n x_n = \sum_{n=1}^N |x_n|^2 = \|\mathbf{x}\|^2 \geq 0$$

και

$$\mathbf{x} \circ \mathbf{x} = \sum_{n=1}^N |x_n|^2 = 0 \Leftrightarrow (\forall n : x_n = 0) \Leftrightarrow \mathbf{x} = \mathbf{0}.$$

11.2.27. Αποδείξτε ότι $\mathbf{y} \circ \mathbf{x} = \overline{\mathbf{x} \circ \mathbf{y}}$.

Απάντηση. Έχουμε

$$\overline{\mathbf{x} \circ \mathbf{y}} = \overline{\sum_{n=1}^N \bar{x}_n y_n} = \sum_{n=1}^N \overline{\bar{x}_n y_n} = \sum_{n=1}^N \overline{\bar{x}_n} \overline{y_n} = \sum_{n=1}^N x_n \bar{y}_n = \mathbf{y} \circ \mathbf{x}.$$

11.2.28. Βρείτε την προβολή του $\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 3+4i & 2-3i \end{bmatrix}$ στο $\mathbf{y} = \begin{bmatrix} 5+i & 2i \end{bmatrix}$.

Απάντηση. Είναι

$$\begin{aligned} \text{proj}(\mathbf{x}, \mathbf{y}) &= \frac{\mathbf{x} \circ \mathbf{y}}{\mathbf{y} \circ \mathbf{y}} \cdot \mathbf{y} = \frac{\begin{bmatrix} 3+4i \\ 2-3i \end{bmatrix} \circ \begin{bmatrix} 5+i \\ 2i \end{bmatrix}}{\begin{bmatrix} 5+i \\ 2i \end{bmatrix} \circ \begin{bmatrix} 5+i \\ 2i \end{bmatrix}} \begin{bmatrix} 5+i \\ 2i \end{bmatrix} \\ &= \frac{(3+4i)(5-i) + (2-3i)(-2i)}{(5+i)(5-i) + (2i)(-2i)} \begin{bmatrix} 5+i \\ 2i \end{bmatrix} \\ &= \left(\frac{13}{30} + \frac{13}{30}i \right) \begin{bmatrix} 5+i \\ 2i \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \frac{26}{15} + \frac{13}{5}i \\ -\frac{13}{15} + \frac{13}{15}i \end{bmatrix} \end{aligned}$$

11.2.29. Δίνονται τα διανύσματα

$$\mathbf{x}_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ i \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{x}_2 = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 1-i \end{bmatrix}.$$

Βρείτε μια ορθογώνια βάση του $\text{span}(\mathbf{x}, \mathbf{y})$.

Απάντηση. Εφαρμοζουμε τον αλγόριθμο *Gram – Schmidt*. Θετουμε $\mathbf{y}_1 = \mathbf{x}_1$ και τότε το $\mathbf{y}_2$ είναι

$$\begin{aligned} \mathbf{y}_2 &= \mathbf{x}_2 - \frac{\mathbf{x}_2 \circ \mathbf{y}_1}{\mathbf{y}_1 \circ \mathbf{y}_1} \cdot \mathbf{y}_1 \\ &= \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 1-i \end{bmatrix} - \frac{\begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 1-i \end{bmatrix} \circ \begin{bmatrix} 1 \\ i \\ 0 \end{bmatrix}}{\begin{bmatrix} 1 \\ i \\ 0 \end{bmatrix} \circ \begin{bmatrix} 1 \\ i \\ 0 \end{bmatrix}} \begin{bmatrix} 1 \\ i \\ 0 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 1-i \end{bmatrix} - \frac{\begin{bmatrix} 1 & 2 & 1-i \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ -i \\ 0 \end{bmatrix}}{\begin{bmatrix} 1 & i & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ -i \\ 0 \end{bmatrix}} \begin{bmatrix} 1 \\ i \\ 0 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 1-i \end{bmatrix} - \frac{(1-2i)}{2} \begin{bmatrix} 1 \\ i \\ 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \frac{1}{2} + i \\ 1 - \frac{1}{2}i \\ 1-i \end{bmatrix} \end{aligned}$$

Αρα η ζητούμενη βάση είναι

$$\left\{ \begin{bmatrix} 1 \\ i \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} \frac{1}{2} + i \\ 1 - \frac{1}{2}i \\ 1-i \end{bmatrix} \right\}.$$

11.2.30. Δείξτε ότι στο $\mathbb{C}^N$ δεν ισχύει

$$(\|\mathbf{x} + \mathbf{y}\|^2 = \|\mathbf{x}\|^2 + \|\mathbf{y}\|^2) \Leftrightarrow \mathbf{x} \circ \mathbf{y} = 0.$$

Απάντηση. Θα δώσουμε ένα αντιπαραδείγμα. Αν πάρουμε

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{y} = \begin{bmatrix} i \\ 0 \end{bmatrix}.$$

Τότε

$$\|\mathbf{x}\|^2 = 1, \quad \|\mathbf{y}\|^2 = 1, \quad \|\mathbf{x} + \mathbf{y}\|^2 = \left\| \begin{bmatrix} 1+i \\ 0 \end{bmatrix} \right\|^2 = (1+i)(1-i) = 2.$$

Δηλ. ισχύει ότι $\|\mathbf{x} + \mathbf{y}\|^2 = \|\mathbf{x}\|^2 + \|\mathbf{y}\|^2$. Όμως

$$\mathbf{x} \circ \mathbf{y} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -i \\ 0 \end{bmatrix} = -i \neq 0.$$

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{y} = \begin{bmatrix} i \\ 0 \end{bmatrix}.$$

Τότε

$$\|\mathbf{x}\|^2 = 2, \quad \|\mathbf{y}\|^2 = 1, \quad \|\mathbf{x} + \mathbf{y}\|^2 = \left\| \begin{bmatrix} 1+i \\ 1 \end{bmatrix} \right\|^2 = (1+i)(1-i) + 1 = 3.$$

Δηλ. ισχύει ότι $\|\mathbf{x} + \mathbf{y}\|^2 = \|\mathbf{x}\|^2 + \|\mathbf{y}\|^2$. Όμως

$$\mathbf{x} \circ \mathbf{y} = \begin{bmatrix} 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -i \\ 0 \end{bmatrix} = -i \neq 0.$$

11.3 Άλυτα Προβλήματα

11.3.1. Υπολογίστε το άθροισμα $\mathbf{A} + \mathbf{B}$ και τα γινόμενα $\mathbf{AB}$, $\mathbf{BA}$ των πινάκων

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 2+3i & i \\ 2i & 1+i \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B} = \begin{bmatrix} 1-i & i \\ 1 & 1+i \end{bmatrix}.$$

Απ. $\mathbf{A} + \mathbf{B} = \begin{bmatrix} 3+2i & 2i \\ 1+2i & 2+2i \end{bmatrix}, \quad \mathbf{AB} = \begin{bmatrix} 5+2i & -4+3i \\ 3+3i & -2+2i \end{bmatrix} :$

11.3.2. Υπολογίστε τα γινόμενα $\mathbf{AB}$, $\mathbf{BA}$ των πινάκων

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1+i & 2+i & 1 \\ 2+i & 1+i & 1+i \\ 2 & 1 & -1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B} = \begin{bmatrix} 2+i & i & 3 \\ 3+i & 1-i & 2+i \\ 1 & i & 4+i \end{bmatrix}.$$

Απ. $\mathbf{AB} = \begin{bmatrix} 7+8i & -1+2i & 10+8i \\ 6+9i & -2+3i & 10+11i \\ 6+3i & i & 4 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{BA} = \begin{bmatrix} 6+5i & 5+5i & -2+2i \\ 6+6i & 7+6i & 1 \\ 8+5i & 5+3i & -4 \end{bmatrix}.$

11.3.3. Υπολογίστε τους αντιστροφους των πινάκων

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1+2i & i \\ 1 & 1-i \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B} = \begin{bmatrix} 1-i & 2i & 0 \\ 3 & 1+i & 0 \\ 0 & 0 & 1-i \end{bmatrix}.$$

$$\text{Απ. } \mathbf{A}^{-1} = \begin{bmatrix} \frac{1}{3} - \frac{1}{3}i & -\frac{1}{3}i \\ -\frac{1}{3} & \frac{1}{3} + \frac{2}{3}i \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B}^{-1} = \begin{bmatrix} \frac{1}{17} + \frac{4}{17}i & \frac{4}{17} - \frac{1}{17}i & 0 \\ -\frac{3}{34} - \frac{6}{17}i & \frac{5}{34} + \frac{3}{34}i & 0 \\ 0 & 0 & \frac{1}{2} + \frac{1}{2}i \end{bmatrix}.$$

11.3.4. Υπολογίστε τα $\mathbf{A}^2$, $\mathbf{A}^3$ για τον πίνακα

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1+i & i \\ 2 & 1-i \end{bmatrix}.$$

$$\text{Απ. } \mathbf{A}^2 = \begin{bmatrix} 4i & 2i \\ 4 & 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{A}^3 = \begin{bmatrix} -4+8i & -2+2i \\ 4+4i & 4i \end{bmatrix}.$$

11.3.5. Υπολογίστε τα $\mathbf{A}^2$, $\mathbf{A}^3$ για τον πίνακα

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 2+i & 1 & i \\ 4 & 1+2i & 0 \\ 2 & i & 1-i \end{bmatrix}.$$

$$\text{Απ. } \mathbf{A}^2 = \begin{bmatrix} 7+6i & 2+3i & 3i \\ 12+12i & 1+4i & 4i \\ 6+4i & 1+2i & 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{A}^3 = \begin{bmatrix} 16+37i & 13i & -3+10i \\ 16+60i & 1+18i & -8+16i \\ 12+22i & 3+8i & -4+6i \end{bmatrix}.$$

11.3.6. Βρείτε τον αναστροφο συζυγή $\mathbf{A}^H$ του πίνακα

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1+i & 2 & i \\ 3-2i & 6 & 1+i \\ 2-i & 2+3i & 2-3i \end{bmatrix}.$$

$$\text{Απ. } \mathbf{A}^H = \begin{bmatrix} 1-i & 3+2i & 2+i \\ 2 & 6 & 2-3i \\ -i & 1-i & 2+3i \end{bmatrix}.$$

11.3.7. Ποιοι από τους παρακάτω πίνακες είναι ερμιτιανοί και ποιοι αντιερμιτιανοί;

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 6 & 1+2i \\ 1-2i & 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B} = \begin{bmatrix} 1 & 1+4i & i \\ 1-4i & 3 & 1+i \\ -i & 1-i & 2 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{C} = \begin{bmatrix} 0 & -1+3i \\ 1-3i & 0 \end{bmatrix}, \quad .$$

Απ. Οι $\mathbf{A}, \mathbf{B}$ είναι ερμιτιανοί, ο $\mathbf{C}$ είναι αντιερμιτιανός.

11.3.8. Αποδείξτε ότι για κάθε $N \times N$ πίνακα $\mathbf{A}$, ο $\mathbf{A}\mathbf{A}^H$ είναι συμμετρικός.

11.3.9. Υπολογίστε τις ορίζουσες των πινάκων

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 3+i & i \\ 1 & 1-i \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B} = \begin{bmatrix} 2+i & i & 1 \\ 3+i & 1+i & -2+i \\ i & 2 & 3i \end{bmatrix}, \quad \mathbf{C} = \begin{bmatrix} 1+i & 0 & 0 & 0 \\ 2 & 1+2i & 0 & 0 \\ 1 & i-4 & 4 & 0 \\ 2i & 1 & 4i & 3+i \end{bmatrix}.$$

Απ. $|\mathbf{A}| = 4 - 3i$, $|\mathbf{B}| = 21 + 14i$, $|\mathbf{C}| = -24 + 32i$.

11.3.10. Λύστε το σύστημα

$$\begin{aligned} (2+3i)x_1 + (1-2i)x_2 &= 1 \\ (1+i)x_1 - ix_2 &= 1 \end{aligned}$$

με τον κανόνα του *Cramer*, με χρήση αντιστροφου πίνακα και με την απαλοιφή *Gauss*.

Απ. $x_1 = -1 - i$, $x_2 = -2 + i$.

11.3.11. Λύστε το σύστημα

$$\begin{aligned} x_1 + (1-2i)x_2 - (1+i)x_3 &= 1 \\ ix_1 - (3-i)x_2 + (4+3i)x_3 &= 1 \end{aligned}$$

με τον κανόνα του *Cramer* και με την απαλοιφή *Gauss*.

Απ. $x_1 = \frac{4}{5} - \left(\frac{6}{5} - \frac{7}{5}i\right)x_3 - \frac{3}{5}i$, $x_2 = \left(\frac{3}{5} + \frac{4}{5}i\right)x_3 - \frac{1}{5} + \frac{1}{5}i$.

11.3.12. Εξετάστε αν είναι γραμμικά ανεξάρτητο το σύνολο

$$\left\{ \begin{bmatrix} 0 \\ 1-i \\ 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 2i \\ i \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 2 \\ 1+3i \\ 1+2i \end{bmatrix} \right\}.$$

Απ. Είναι γρ. εξ.

11.3.13. Εξετάστε αν είναι γραμμικά ανεξάρτητο το σύνολο

$$\left\{ \begin{bmatrix} 1 \\ 1-i \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1+i \\ 1 \end{bmatrix} \right\}.$$

Απ. Είναι γρ. αν.

11.3.14. Βρείτε μια βάση του

$$\text{span} \left(\begin{bmatrix} 1 \\ 4 \\ 1+i \\ i \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} -1 \\ -i \\ 2 \\ 3 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 8-i \\ 4+2i \\ 3+2i \end{bmatrix} \right)$$

Απ. $\left\{ \begin{bmatrix} 1 \\ 4 \\ 1+i \\ i \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} -1 \\ -i \\ 2 \\ 3 \end{bmatrix} \right\}$

11.3.15. Υπολογίστε τον βαθμό του πίνακα

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 6+3i & 0 & i & 0 \\ 3i & 3+i & 0 & 1-i \\ 1 & -2 & 1-7i & 0 \\ 2i & 1 & 3+4i & 3i \end{bmatrix}.$$

Απ. $\text{rank}(\mathbf{A}) = 4$.

11.3.16. Υπολογίστε τον βαθμό του πίνακα

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1+i & i & -1 \\ 3i & 1+i & 1-2i \\ 0 & 1 & 1 \end{bmatrix}.$$

Απ. $\text{rank}(\mathbf{A}) = 2$.

11.3.17. Υπολογίστε τα εσωτερικά γινόμενα των

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 2 & 1+i & i \end{bmatrix}, \quad \mathbf{y} = \begin{bmatrix} 3-2i & 1 & 1+4i \end{bmatrix}, \quad \mathbf{z} = \begin{bmatrix} 1 & i & 3 \end{bmatrix}.$$

Απ. $\mathbf{x} \circ \mathbf{y} = 11 + 6i$, $\mathbf{x} \circ \mathbf{z} = 3 + 2i$, $\mathbf{y} \circ \mathbf{z} = 6 + 9i$.

11.3.18. Υπολογίστε τα $\|\mathbf{x}\|$, $\|\mathbf{y}\|$, $\|\mathbf{z}\|$ για τα διανύσματα του προηγούμενου προβλήματος.

Απ. $\|\mathbf{x}\|^2 = 7$, $\|\mathbf{y}\|^2 = 31$, $\|\mathbf{z}\|^2 = 11$.

11.3.19. Βρείτε την προβολή του $\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 3+i & 5-2i \end{bmatrix}^T$ στο $\mathbf{y} = \begin{bmatrix} 5+i & 1+2i \end{bmatrix}^T$.

Απ. $\frac{19-5i}{28} \begin{bmatrix} 5+i & 1+2i \end{bmatrix}^T$.

11.3.20. Δίνεται το διάνυσμα $\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 1 & i & 1+i \end{bmatrix}^T$. Βρείτε μια ορθογώνια βάση του $\text{span}(\mathbf{x})^\perp$.

Απ. $\left\{ \begin{bmatrix} 0 & 1-i & i \end{bmatrix}^T, \begin{bmatrix} 3i-3 & 1+i & 2 \end{bmatrix}^T \right\}$.

11.3.21. Δειξτε ότι για κάθε $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \mathbb{C}^N$ και $a, b \in \mathbb{C}^N$ έχουμε

$$1. \quad \mathbf{x} \circ (a \cdot \mathbf{y} + b \cdot \mathbf{z}) = \bar{a} \cdot (\mathbf{x} \circ \mathbf{y}) + \bar{b} \cdot (\mathbf{x} \circ \mathbf{z}).$$

$$2. \quad (a \cdot \mathbf{x}) \circ \mathbf{y} = \mathbf{x} \circ (\bar{a} \cdot \mathbf{y}) = a \cdot (\mathbf{x} \circ \mathbf{y}).$$

11.3.22. Δειξτε ότι για κάθε $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \mathbb{C}^N$ έχουμε

$$4 \cdot \mathbf{x} \circ \mathbf{y} = \|\mathbf{x} + \mathbf{y}\|^2 - \|\mathbf{x} - \mathbf{y}\|^2 + i \cdot \|\mathbf{x} - i\mathbf{y}\| - i \cdot \|\mathbf{x} + i\mathbf{y}\|.$$

11.3.23. Δειξτε ότι

$$\mathbf{x} \circ \mathbf{y} = 0 \Leftrightarrow (\forall a, b \in \mathbb{C}^N : \|a\mathbf{x} + b\mathbf{y}\|^2 = \|a\mathbf{x}\|^2 + \|b\mathbf{y}\|^2).$$

Κεφάλαιο 12

Ιδιοτιμες και Ιδιοδιανυσματα

12.1 Θεωρια

12.1.1. Εστω $N \times N$ πίνακας A . Το χαρακτηριστικό πολυώνυμο του A γραφεται ως $f_A(\lambda)$ και οριζεται ως

$$f_A(\lambda) = |\lambda I - A|.$$

Η χαρακτηριστική εξίσωση του A οριζεται ως

$$|\lambda I - A| = 0.$$

12.1.2. Για καθε $N \times N$ πίνακα A , το χαρακτηριστικό πολυώνυμο είναι πραγματικό πολυώνυμο N -στου βαθμού. Το πολυώνυμο αυτό έχει N ρίζες $\lambda_1, \dots, \lambda_N$. Καποιες από αυτές μπορεί να είναι επαναλαμβανόμενες, δηλ. $\lambda_m = \lambda_n$ για $m \neq n$. Έχουμε

$$|A| = \lambda_1 \cdot \lambda_2 \cdot \dots \cdot \lambda_N.$$

12.1.3. Εστω $N \times N$ πίνακας A . Καθε ρίζα λ της χαρακτηριστικής εξίσωσης $|\lambda I - A| = 0$ λεγεται *ιδιοτιμη* του A . Ο πίνακας έχει N ιδιοτιμες. Καθε λύση v της εξίσωσης

$$Av = \lambda v$$

λεγεται *ιδιοδιανυσμα* του A (το οποίο αντιστοιχει στο λ).

12.1.4. Αν v είναι μια ιδιοτιμη του A , τότε και cv είναι μια ιδιοτιμη του A (για οποιοδήποτε μη μηδενικό $c \in \mathbb{C}$). Αρα, αν ένας πίνακας έχει ένα ιδιοδιανυσμα, έχει απειρα ιδιοδιανυσματα.

12.1.5. Εστω $N \times N$ πίνακας A , τότε οι A , A^T έχουν το ίδιο χαρακτηριστικό πολυώνυμο και τις ίδιες ιδιοτιμες.

12.1.6. Εστω $N \times N$ ανω ή κατω τριγωνικός πίνακας. Τότε οι ιδιοτιμες του A είναι $a_{11}, a_{22}, \dots, a_{NN}$.

12.1.7. Εστω $N \times N$ πίνακας A με ιδιοτιμες $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_N$. Τότε οι ιδιοτιμες του A^k είναι $\lambda_1^k, \lambda_2^k, \dots, \lambda_N^k$, για $k = 1, 2, \dots$.

12.1.8. Εστω $N \times N$ αντιστρεψίμος πίνακας A με ιδιοτιμές $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_N$. Τότε οι ιδιοτιμές του A^{-k} είναι $\lambda_1^{-k}, \lambda_2^{-k}, \dots, \lambda_N^{-k}$, για $k = 1, 2, \dots$.

12.1.9. Εστω $N \times N$ πίνακες A, B, P τέτοιοι ώστε $PAP^{-1} = B$. Τότε οι A, B έχουν ίδιο χαρακτηριστικό πολυώνυμο και ίδιες ιδιοτιμές.

12.1.10. Αν $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_K$ είναι διαφορετικές μεταξύ τους ιδιοτιμές ενός πίνακα και $v_1, v_2, \dots, v_K$ είναι ιδιοδιανύσματα που αντιστοιχούν στις $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_K$, τότε το σύνολο $\{v_1, v_2, \dots, v_K\}$ είναι γραμμικά ανεξάρτητο.

12.1.11. Εστω $N \times N$ πίνακας A , λ μια ιδιοτιμή αυτού και V το σύνολο όλων των (ιδιο)διανυσμάτων που ικανοποιούν $Av = \lambda v$. Το V είναι διανυσματικός χώρος, τον οποίο ονομάζουμε *ιδιοχώρο* της λ .

12.1.12. Η *αλγεβρική πολλαπλότητα* μιας ιδιοτιμής είναι η πολλαπλότητα της ως ρίζας της χαρακτηριστικής εξίσωσης. Η *γεωμετρική πολλαπλότητα* είναι η διάσταση του αντιστοιχού ιδιοχώρου (δηλαδή ο μέγιστος αριθμός γραμμικά ανεξάρτητων διανυσμάτων του ιδιοχώρου).

12.1.13. Εστω $N \times N$ πίνακας A και λ μια ιδιοτιμή αυτού. Η γεωμετρική πολλαπλότητα της λ είναι μικρότερη ή ίση της αλγεβρικής πολλαπλότητας.

12.1.14. Εστω $N \times N$ πίνακας A και λ μια ιδιοτιμή αυτού. Η γεωμετρική πολλαπλότητα της λ ισούται με $N - \text{rank}(\lambda I - A)$.

12.1.15. Αν ένας πίνακας είναι πραγματικός και συμμετρικός, τότε όλες οι ιδιοτιμές του είναι πραγματικές. Επιπλέον, αν τα ιδιοδιανύσματα u, v αντιστοιχούν σε διαφορετικές ιδιοτιμές ικανοποιούν $u^T v = 0$.

12.2 Λυμένα Προβλήματα

12.2.1. Βρείτε τις ιδιοτιμές και ιδιοδιανύσματα του

$$A = \begin{bmatrix} 3 & 2 \\ 1 & 2 \end{bmatrix}$$

και του A^T .

Απάντηση. Εργαζομαστε ως εξής:

$$\begin{aligned} f_A(\lambda) &= |A - \lambda I| = \left| \begin{bmatrix} 3 & 2 \\ 1 & 2 \end{bmatrix} - \lambda \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} \right| = \left| \begin{bmatrix} 3-\lambda & 2 \\ 1 & 2-\lambda \end{bmatrix} \right| \\ &= (3-\lambda) \cdot (2-\lambda) - 2 \cdot 1 = 4 - 5\lambda + \lambda^2. \end{aligned}$$

Αυτό είναι το χαρακτηριστικό πολυώνυμο των A και A^T . Βρισκουμε τις ρίζες του.

$$4 - 5\lambda + \lambda^2 = 0 \Rightarrow (\lambda = 1, \lambda = 4).$$

Δηλ. $\lambda_1 = 1$ και $\lambda_2 = 4$ είναι οι ιδιοτιμές των $\mathbf{A}$ και $\mathbf{A}^T$. Για τον $\mathbf{A}$ έχουμε:

$$\begin{bmatrix} 3 - \lambda_1 & 2 \\ 1 & 2 - \lambda_1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix} \Rightarrow \begin{bmatrix} 3 - 1 & 2 \\ 1 & 2 - 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix} \Rightarrow$$

$$\begin{bmatrix} 2 & 2 \\ 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix} \Rightarrow \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} = t \cdot \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \end{bmatrix}$$

οπου t αυθαιρετη σταθερα. Αρα ενα ιδιοδιανυσμα που αντιστοιχει στην $\lambda_1 = 1$ είναι $\begin{bmatrix} -1 & 1 \end{bmatrix}^T$ (για $t = 1$). Επισης

$$\begin{bmatrix} 3 - \lambda_2 & 2 \\ 1 & 2 - \lambda_2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix} \Rightarrow \begin{bmatrix} 3 - 4 & 2 \\ 1 & 2 - 4 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix} \Rightarrow$$

$$\begin{bmatrix} -1 & 2 \\ 1 & -2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix} \Rightarrow \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} = t \cdot \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \end{bmatrix}$$

οπου t αυθαιρετη σταθερα. Αρα ενα ιδιοδιανυσμα που αντιστοιχει στην $\lambda_2 = 4$ είναι $\begin{bmatrix} 2 & 1 \end{bmatrix}^T$ (για $t = 1$). Τελικα οι ιδιοτιμες και ιδιοδιανυσματα του $\mathbf{A}$ είναι: $\begin{bmatrix} -1 & 1 \end{bmatrix}^T \leftrightarrow 1$ και $\begin{bmatrix} 2 & 1 \end{bmatrix}^T \leftrightarrow 4$. Καθε γραμμικος συνδυασμος

$$\mathbf{v} = \kappa \cdot \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \end{bmatrix} + \lambda \cdot \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \end{bmatrix}$$

ειναι επισης ιδιοδιανυσμα του $\mathbf{A}$. Διοτι

$$\begin{aligned} \mathbf{v} &= \mathbf{A} \cdot \left(\kappa \cdot \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \end{bmatrix} + \lambda \cdot \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \end{bmatrix} \right) = \kappa \cdot \mathbf{A} \cdot \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \end{bmatrix} + \lambda \cdot \mathbf{A} \cdot \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \end{bmatrix} \\ &= \kappa \cdot \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \end{bmatrix} + \lambda \cdot \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \end{bmatrix} = \mathbf{v}. \end{aligned}$$

Για τον $\mathbf{A}^T$ εχουμε:

$$\begin{bmatrix} 3 - \lambda_1 & 1 \\ 2 & 2 - \lambda_1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix} \Rightarrow$$

$$\begin{bmatrix} 3 - 1 & 1 \\ 2 & 2 - 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix} \Rightarrow$$

$$\begin{bmatrix} 2 & 1 \\ 2 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix} \Rightarrow$$

$$\begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} = t \cdot \begin{bmatrix} 1 \\ -2 \end{bmatrix}.$$

Αρα ένα ιδιοδιάνυσμα που αντιστοιχεί στην λ_1 είναι $\begin{bmatrix} 1 & -2 \end{bmatrix}^T$. Επίσης

$$\begin{aligned} \begin{bmatrix} 3 - \lambda_2 & 1 \\ 2 & 2 - \lambda_2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} &= \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix} \Rightarrow \\ \begin{bmatrix} 3 - 4 & 1 \\ 2 & 2 - 4 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} &= \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix} \Rightarrow \\ \begin{bmatrix} -1 & 1 \\ 2 & -2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} &= \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix} \Rightarrow \\ \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} &= t \cdot \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}. \end{aligned}$$

Αρα ένα ιδιοδιάνυσμα που αντιστοιχεί στην λ_2 είναι $\begin{bmatrix} 1 & 1 \end{bmatrix}^T$. Τελικά οι ιδιοτιμές και ιδιοδιανύσματα του $\mathbf{A}^T$ είναι: $\begin{bmatrix} 1 & -2 \end{bmatrix}^T \leftrightarrow 1$, $\begin{bmatrix} 1 & 1 \end{bmatrix}^T \leftrightarrow 4$. Κάθε γραμμικός συνδυασμός

$$\mathbf{v} = \kappa \cdot \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \end{bmatrix} + \lambda \cdot \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \end{bmatrix}$$

είναι επίσης ιδιοδιάνυσμα του $\mathbf{A}$.

12.2.2. Βρείτε τις ιδιοτιμές και ιδιοδιανύσματα του

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 2 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & -1 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Έχουμε

$$\begin{aligned} |\mathbf{A} - \lambda \mathbf{I}| &= \left| \begin{bmatrix} 2 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & -1 \end{bmatrix} - \lambda \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \right| = \left| \begin{bmatrix} 2 - \lambda & 0 & 0 \\ 0 & 1 - \lambda & 0 \\ 0 & 0 & -1 - \lambda \end{bmatrix} \right| \\ &= (2 - \lambda)(1 - \lambda)(-1 - \lambda) = -2 + \lambda + 2\lambda^2 - \lambda^3 = f_{\mathbf{A}^t}(\lambda). \end{aligned}$$

και $(2 - \lambda)(1 - \lambda)(-1 - \lambda) = 0$ συνεπαγεται ότι $\lambda = 2$, $\lambda = 1$, $\lambda = -1$. Δηλαδή ο $\mathbf{A}$ έχει ιδιοτιμές $\lambda_1 = 2$, $\lambda_2 = 1$, $\lambda_3 = -1$. Για $\lambda_1 = 2$ ισχύει:

$$\begin{bmatrix} 2 - 2 & 0 & 0 \\ 0 & 1 - 2 & 0 \\ 0 & 0 & -1 - 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \Rightarrow \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = t \cdot \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

Αρα ένα ιδιοδιάνυσμα που αντιστοιχεί στην λ_1 είναι $\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \end{bmatrix}^T$. Επίσης

$$\begin{bmatrix} 2 - 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 - 1 & 0 \\ 0 & 0 & -1 - 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \Rightarrow \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = t \cdot \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}$$

Αρα ένα ιδιοδιάνυσμα που αντιστοιχεί στην $\lambda_2 = 1$ είναι $\begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}^T$. Τέλος

$$\begin{bmatrix} 2 + 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 + 1 & 0 \\ 0 & 0 & -1 + 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \Rightarrow \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = t \cdot \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}$$

Αρα ένα ιδιοδιάνυσμα που αντιστοιχεί στην $\lambda_3 = -1$ είναι $\begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}^T$. Τελικά οι ιδιοτιμές και ιδιοδιανύσματα είναι

$$\begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \leftrightarrow 2, \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} \leftrightarrow 1, \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} \leftrightarrow -1$$

και κάθε γραμμικός συνδυασμός

$$\mathbf{v} = \kappa \cdot \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} + \lambda \cdot \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} + \mu \cdot \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

12.2.3. Βρείτε τις ιδιοτιμές και ιδιοδιανύσματα του

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 2 & 1 & 1 \\ -2 & 1 & 3 \\ 3 & 1 & -1 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Έχουμε

$$|\mathbf{A} - \lambda \mathbf{I}| = \begin{vmatrix} 2 - \lambda & 1 & 1 \\ -2 & 1 - \lambda & 3 \\ 3 & 1 & -1 - \lambda \end{vmatrix} = -6 + 2\lambda^2 + 5\lambda - \lambda^3 = 0$$

που έχει ρίζες $\lambda_1 = 1, \lambda_2 = 3, \lambda_3 = -2$. Τώρα

$$\begin{aligned} \begin{bmatrix} 2-1 & 1 & 1 \\ -2 & 1-1 & 3 \\ 3 & 1 & -1-1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} &= \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \Rightarrow \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = t \cdot \begin{bmatrix} \frac{3}{2} \\ -\frac{5}{2} \\ 1 \end{bmatrix} \\ \begin{bmatrix} 2-3 & 1 & 1 \\ -2 & 1-3 & 3 \\ 3 & 1 & -1-3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} &= \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \Rightarrow \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = t \cdot \begin{bmatrix} 5 \\ 1 \\ 4 \end{bmatrix} \\ \begin{bmatrix} 2-(-2) & 1 & 1 \\ -2 & 1-(-2) & 3 \\ 3 & 1 & -1-(-2) \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} &= \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \Rightarrow \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = t \cdot \begin{bmatrix} 0 \\ -1 \\ 1 \end{bmatrix} \end{aligned}$$

Αρα οι ιδιοτιμές και ιδιοδιανύσματα είναι

$$\begin{bmatrix} 5 \\ 1 \\ 4 \end{bmatrix} \leftrightarrow 3, \begin{bmatrix} \frac{3}{2} \\ -\frac{5}{2} \\ 1 \end{bmatrix} \leftrightarrow 1, \begin{bmatrix} 0 \\ -1 \\ 1 \end{bmatrix} \leftrightarrow -2.$$

και οι γραμμικοί συνδυασμοί των παραπάνω διανυσμάτων είναι επίσης ιδιοδιανύσματα.

12.2.4. Βρείτε τις ιδιοτιμές και ιδιοδιανύσματα του

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & -1 & 0 \\ 0 & 2 & 0 \\ 1 & 1 & 2 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Έχουμε

$$|\lambda \mathbf{I} - \mathbf{A}| = \begin{vmatrix} \lambda - 1 & 1 & 0 \\ 0 & \lambda - 2 & 0 \\ -1 & -1 & \lambda - 2 \end{vmatrix} = \lambda^3 - 5\lambda^2 + 8\lambda - 4 = (\lambda - 1)(\lambda - 2)^2 = 0$$

που έχει ρίζες $\lambda_1 = 1, \lambda_2 = \lambda_3 = 2$. Τώρα

$$\begin{bmatrix} 1-1 & 1 & 0 \\ 0 & 1-2 & 0 \\ -1 & -1 & 1-2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \Rightarrow \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = t \cdot \begin{bmatrix} -1 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}$$

$$\begin{bmatrix} 2-1 & 1 & 0 \\ 0 & 2-2 & 0 \\ -1 & -1 & 2-2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \Rightarrow \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = s \cdot \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} + t \cdot \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}$$

Αρα οι ιδιοτιμές και ιδιοδιανύσματα είναι

$$\begin{bmatrix} -1 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} \leftrightarrow 1, \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} \leftrightarrow 2, \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} \leftrightarrow 2.$$

και οι γραμμικοί συνδυασμοί των παραπάνω διανυσμάτων είναι επίσης ιδιοδιανύσματα.

12.2.5. Αποδείξτε: για κάθε $N \times N$ πίνακα $\mathbf{A}$, το χαρακτηριστικό πολυώνυμο είναι πραγματικό πολυώνυμο N -στού βαθμού. Το πολυώνυμο αυτό έχει N ρίζες $\lambda_1, \dots, \lambda_N$. Καποιες από αυτές μπορεί να είναι επαναλαμβανόμενες, δηλ. $\lambda_m = \lambda_n$ για $m \neq n$. Έχουμε

$$|\mathbf{A}| = \lambda_1 \cdot \lambda_2 \cdot \dots \cdot \lambda_N.$$

Απάντηση. Έχουμε $f_A(\lambda) = |\lambda \mathbf{I} - \mathbf{A}|$. Όπως έχουμε δει, η ορίζουσα είναι άθροισμα γινομένων, όπου κάθε γινόμενο περιέχει ακριβώς έναν όρο από κάθε γραμμή και στήλη του πίνακα $\mathbf{B}(\lambda) = \lambda \mathbf{I} - \mathbf{A}$. Κάθε ένας από αυτά τα γινόμενα είναι ένα πολυώνυμο του λ (γιατί;), άρα και η ορίζουσα θα είναι άθροισμα πολυωνύμων, οπότε θα είναι και αυτή πολυώνυμο, με N ρίζες: $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_N$ (καποιες από αυτές τις ρίζες μπορεί να είναι επαναλαμβανόμενες, δηλ. $\lambda_m = \lambda_n$ για $m \neq n$). Αρα

$$|\lambda \mathbf{I} - \mathbf{A}| = \kappa \cdot (\lambda - \lambda_1) \cdot (\lambda - \lambda_2) \cdot \dots \cdot (\lambda - \lambda_N) \quad (12.1)$$

Η μεγαλύτερη δύναμη του λ προκύπτει από τον όρο της ορίζουσας

$$b_{11}(\lambda) \cdot \dots \cdot b_{NN}(\lambda) = (\lambda - a_{11}) \cdot \dots \cdot (\lambda - a_{NN})$$

και είναι, προφανώς, λ^N . Αρα η σταθερά κ στην (12.1) είναι $\kappa = 1$ και

$$|\lambda \mathbf{I} - \mathbf{A}| = (\lambda - \lambda_1) \cdot (\lambda - \lambda_2) \cdot \dots \cdot (\lambda - \lambda_N) \quad (12.2)$$

Θετώντας $\lambda = 0$ στην (12.2) παίρνουμε

$$|-\mathbf{A}| = (-1)^N \cdot \lambda_1 \cdot \lambda_2 \cdot \dots \cdot \lambda_N.$$

Αλλά $|-\mathbf{A}| = (-1)^N \cdot |\mathbf{A}|$ (γιατί;). Αρα

$$|\mathbf{A}| = \lambda_1 \cdot \lambda_2 \cdot \dots \cdot \lambda_N.$$

12.2.6. Αποδείξτε: αν $\mathbf{v}$ είναι ένα ιδιοδιάνυσμα του $\mathbf{A}$, κάθε διάνυσμα $c\mathbf{v}$, $c \in \mathbb{C}$, είναι επίσης ιδιοδιάνυσμα.

Απάντηση. Αυτό ισχύει επειδή

$$\mathbf{A}\mathbf{v} = \lambda\mathbf{v} \Rightarrow c\mathbf{A}\mathbf{v} = c\lambda\mathbf{v} \Rightarrow \mathbf{A} \cdot (c\mathbf{v}) = \lambda \cdot (c\mathbf{v}).$$

12.2.7. Αποδείξτε: οι $N \times N$ πίνακες $\mathbf{A}$, $\mathbf{A}^T$ έχουν ίδιο χαρακτηριστικό πολυώνυμο και ίδιες ιδιοτιμές.

Απάντηση. Αυτό ισχύει επειδή

$$f_A(\lambda) = |\lambda\mathbf{I} - \mathbf{A}| = |(\lambda\mathbf{I} - \mathbf{A})^T| = |\lambda\mathbf{I}^T - \mathbf{A}^T| = |\lambda\mathbf{I} - \mathbf{A}^T| = f_{A^T}(\lambda).$$

Αφού οι πίνακες έχουν ίδιο χαρακτηριστικό πολυώνυμο θα έχουν και ίδιες ιδιοτιμές (οι οποίες είναι οι ρίζες του πολυώνυμου).

12.2.8. Εστω $N \times N$ ανώ ή κατώ τριγωνικός πίνακας. Τότε οι ιδιοτιμές του $\mathbf{A}$ είναι $a_{11}, a_{22}, \dots, a_{NN}$.

Απάντηση. Για κατώ τριγωνικό πίνακα έχουμε:

$$|\lambda\mathbf{I} - \mathbf{A}| = \begin{vmatrix} \lambda - a_{11} & 0 & \dots & 0 \\ -a_{21} & \lambda - a_{22} & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ -a_{N1} & -a_{N2} & \dots & \lambda - a_{NN} \end{vmatrix} = (\lambda - a_{11}) \cdot (\lambda - a_{22}) \cdot \dots \cdot (\lambda - a_{NN})$$

που δίνει το ζητούμενο. Για ανώ τριγωνικό πίνακα η απόδειξη είναι παρόμοια.

12.2.9. Εστω $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$ με ιδιοτιμές $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_N$. Τότε οι ιδιοτιμές του $\mathbf{A}^k$ είναι $\lambda_1^k, \lambda_2^k, \dots, \lambda_N^k$, για $k = 1, 2, \dots$.

Απάντηση. Για τυχόν $n \in \{1, 2, \dots, N\}$ έχουμε

$$\mathbf{A}\mathbf{v} = \lambda_n\mathbf{v} \Rightarrow \mathbf{A}\mathbf{A}\mathbf{v} = \mathbf{A}\lambda_n\mathbf{v} \Rightarrow \mathbf{A}^2\mathbf{v} = \lambda_n\mathbf{A}\mathbf{v} = \lambda_n\lambda_n\mathbf{v} = \lambda_n^2\mathbf{v}$$

το οποίο δείχνει ότι η λ_n^2 είναι ιδιοτιμή του $\mathbf{A}^2$. Αντιστοίχα έχουμε $\mathbf{A}^3\mathbf{v} = \lambda_n\mathbf{A}^2\mathbf{v} = \lambda_n^3\mathbf{v}$ κτλ.

12.2.10. Εστω $N \times N$ αντιστρεψίμος πίνακας $\mathbf{A}$ με ιδιοτιμές $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_N$. Τότε οι ιδιοτιμές του $\mathbf{A}^{-k}$ είναι $\lambda_1^{-k}, \lambda_2^{-k}, \dots, \lambda_N^{-k}$, για $k = 1, 2, \dots$.

Απάντηση. Για τυχόν $n \in \{1, 2, \dots, N\}$ έχουμε

$$\mathbf{A}\mathbf{v} = \lambda_n\mathbf{v} \Rightarrow \mathbf{A}^{-1}\mathbf{A}\mathbf{v} = \mathbf{A}^{-1}\lambda_n\mathbf{v} \Rightarrow \mathbf{v} = \lambda_n\mathbf{A}^{-1}\mathbf{v} \Rightarrow \mathbf{A}^{-1}\mathbf{v} = \lambda_n^{-1}\mathbf{v}$$

το οποίο δείχνει ότι η λ_n^{-1} είναι ιδιοτιμή του $\mathbf{A}^{-1}$ (παρατηρείστε ότι $\lambda_n = 0$ είναι αδύνατον, διότι τότε $|\mathbf{A}| = \lambda_1 \cdot \dots \cdot \lambda_N = 0$ οπότε ο $\mathbf{A}$ να ήταν μη αντιστρεψίμος). Από την $\mathbf{A}^{-1}\mathbf{v} = \lambda_n^{-1}\mathbf{v}$ παίρνουμε $\mathbf{A}^{-k}\mathbf{v} = \lambda_n^{-k}\mathbf{v}$ με διαδοχικούς πολλαπλασιασμούς με $\mathbf{A}^{-1}$.

12.2.11. Εστω $N \times N$ πίνακες $\mathbf{A}, \mathbf{B}, \mathbf{P}$ τέτοιοι ώστε $\mathbf{PAP}^{-1} = \mathbf{B}$. Τότε οι $\mathbf{A}, \mathbf{B}$ έχουν ίδιο χαρακτηριστικό πολυώνυμο και, συνεπώς, ίδιες ιδιοτιμές.

Απάντηση. Έχουμε

$$\begin{aligned} f_A(\lambda) &= |\lambda\mathbf{I} - \mathbf{A}| = |\mathbf{P}| |\lambda\mathbf{I} - \mathbf{A}| |\mathbf{P}|^{-1} \\ &= |\mathbf{P}| |\lambda\mathbf{I} - \mathbf{A}| |\mathbf{P}^{-1}| = |\lambda\mathbf{PIP}^{-1} - \mathbf{PAP}^{-1}| = |\lambda\mathbf{I} - \mathbf{B}| = f_B(\lambda). \end{aligned}$$

12.2.12. Αν $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_K$ είναι διαφορετικές μεταξύ τους ιδιοτιμές ενός $N \times N$ πίνακα $\mathbf{A}$ και $\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_K$ είναι ιδιοδιανύσματα που αντιστοιχούν στις $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_K$, τότε το σύνολο $\{\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_K\}$ είναι γραμμικά ανεξάρτητο.

Απάντηση. Εστω ότι το ζητούμενο δεν ισχύει. Θα υπάρχει ένα υποσύνολο του $\{\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_K\}$ το οποίο να είναι γραμμικά εξαρτημένο και να περιέχει τον μέγιστο δυνατό αριθμό διανυσμάτων (δηλ. αν αφαιρέσουμε ένα από τα διανύσματα, το σύνολο που απομένει είναι γραμμικά ανεξάρτητο). Ας υποθέσουμε ότι αυτό το *ελάχιστο* γραμμικά ανεξάρτητο υποσύνολο είναι το $\{\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_M\}$ με $M \leq K$. Μπορούμε πάντα να αριθμήσουμε τις ιδιοτιμές και τα ιδιοδιανύσματα έτσι ώστε το $\{\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_{M-1}\}$ να είναι γραμμικά ανεξάρτητο αλλά το $\{\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_M\}$ γραμμικά εξαρτημένο. Λόγω της γραμμικής εξαρτησης θα υπάρχουν αριθμοί $a_1, \dots, a_{M-1}$ τέτοιοι ώστε

$$\mathbf{v}_M = a_1 \mathbf{v}_1 + a_2 \mathbf{v}_2 + \dots + a_{M-1} \mathbf{v}_{M-1} \Rightarrow \quad (12.3)$$

$$\begin{aligned} \mathbf{A} \mathbf{v}_M &= \mathbf{A} \cdot (a_1 \mathbf{v}_1 + a_2 \mathbf{v}_2 + \dots + a_{M-1} \mathbf{v}_{M-1}) \Rightarrow \\ \mathbf{A} \mathbf{v}_M &= a_1 \mathbf{A} \mathbf{v}_1 + a_2 \mathbf{A} \mathbf{v}_2 + \dots + a_{M-1} \mathbf{A} \mathbf{v}_{M-1} \Rightarrow \\ \lambda_M \mathbf{v}_M &= a_1 \lambda_1 \mathbf{v}_1 + a_2 \lambda_2 \mathbf{v}_2 + \dots + a_{M-1} \lambda_{M-1} \mathbf{v}_{M-1}. \end{aligned} \quad (12.4)$$

Πολλαπλασιάζουμε την (12.3) με λ_M και παίρνουμε

$$\lambda_M \mathbf{v}_M = a_1 \lambda_M \mathbf{v}_1 + a_2 \lambda_M \mathbf{v}_2 + \dots + a_{M-1} \lambda_M \mathbf{v}_{M-1} \quad (12.5)$$

και, αφαιρώντας την (12.4) από την (12.5) έχουμε

$$\mathbf{0} = a_1 \cdot (\lambda_M - \lambda_1) \cdot \mathbf{v}_1 + a_2 \cdot (\lambda_M - \lambda_2) \cdot \mathbf{v}_2 + \dots + a_{M-1} \cdot (\lambda_M - \lambda_{M-1}) \cdot \mathbf{v}_{M-1}. \quad (12.6)$$

Αλλά το $\{\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_{M-1}\}$ είναι γραμμικά ανεξάρτητο, οπότε πρέπει να είναι

$$0 = a_1 \cdot (\lambda_M - \lambda_1) = a_2 \cdot (\lambda_M - \lambda_2) = \dots = a_{M-1} \cdot (\lambda_M - \lambda_{M-1}). \quad (12.7)$$

Ομως ένα τουλάχιστον εκ των a_m είναι διάφορο του 0 οπότε πρέπει για ένα τουλάχιστον m να είναι $\lambda_M - \lambda_m = 0$. Αλλά έχουμε υποθέσει ότι όλες οι ιδιοτιμές είναι διαφορετικές μεταξύ τους, άρα έχουμε οδηγηθεί σε αντιφάση. Άρα το $\{\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_K\}$ είναι γραμμικά ανεξάρτητο.

12.2.13. Εστω $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$, λ μια ιδιοτιμή αυτού και V_λ το σύνολο όλων των (ιδιο)διανυσμάτων που ικανοποιούν $\mathbf{A} \mathbf{v} = \lambda \mathbf{v}$. Το V_λ είναι διανυσματικός χώρος, τον οποίο ονομάζουμε *ιδιοχώρο* της λ .

Απάντηση. Εστω $\mathbf{u}, \mathbf{v} \in V_\lambda$, δηλ. τέτοια ώστε $\mathbf{A} \mathbf{u} = \lambda \mathbf{u}$ και $\mathbf{A} \mathbf{v} = \lambda \mathbf{v}$. εστω $a, b \in \mathbb{C}$. Τότε

$$\mathbf{A} \cdot (a \mathbf{u} + b \mathbf{v}) = a \mathbf{A} \mathbf{u} + b \mathbf{A} \mathbf{v} = a \lambda \mathbf{u} + b \lambda \mathbf{v} = \lambda \cdot (a \mathbf{u} + b \mathbf{v}).$$

Άρα $a \mathbf{u} + b \mathbf{v} \in V_\lambda$ και το V_λ είναι διανυσματικός χώρος.

12.2.14. Εστω $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$ και λ μια ιδιοτιμή αυτού. Η γεωμετρική πολλαπλότητα της λ ισούται με $N - \text{rank}(\lambda \mathbf{I} - \mathbf{A})$.

Απάντηση. Η γεωμετρική πολλαπλότητα του $\mathbf{A}$ είναι απλά η διάσταση του ιδιοχώρου V_λ , δηλ. του συνόλου όλων των $\mathbf{u}$ τέτοιων ώστε

$$(\lambda \mathbf{I} - \mathbf{A}) \mathbf{u} = \mathbf{0}.$$

Με άλλα λόγια, ο V_λ είναι ο πυρήνας του $(\lambda \mathbf{I} - \mathbf{A})$ και η γεωμετρική πολλαπλότητα του $\mathbf{A}$ είναι $\text{null}(\lambda \mathbf{I} - \mathbf{A})$. Ως είναι γνωστό, έχουμε

$$\text{rank}(\lambda \mathbf{I} - \mathbf{A}) + \text{null}(\lambda \mathbf{I} - \mathbf{A}) = N$$

το οποίο δίνει αμέσως το ζητούμενο.

12.2.15. Βρείτε την γεωμετρική και αλγεβρική πολλαπλότητα των ιδιοτιμών του

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & 4 \\ 1 & 1 & 2 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Από την $|\lambda \mathbf{I} - \mathbf{A}| = 0$ έχουμε

$$\begin{vmatrix} 1-\lambda & 0 & 0 \\ 0 & 2-\lambda & 4 \\ 1 & 1 & 2-\lambda \end{vmatrix} = 0 \Rightarrow (1-\lambda)(-4\lambda + \lambda^2) = 0$$

αρα οι ιδιοτιμές του $\mathbf{A}$ είναι $\lambda_1 = 1, \lambda_2 = 0, \lambda_3 = 4$. Τα αντιστοιχα ιδιοδιανύσματα είναι

$$\begin{aligned} \begin{bmatrix} 1-1 & 0 & 0 \\ 0 & 2-1 & 4 \\ 1 & 1 & 2-1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} &= \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \Rightarrow \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = t \cdot \begin{bmatrix} 3 \\ -4 \\ 1 \end{bmatrix}. \\ \begin{bmatrix} 1-0 & 0 & 0 \\ 0 & 2-0 & 4 \\ 1 & 1 & 2-0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} &= \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \Rightarrow \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = t \cdot \begin{bmatrix} 0 \\ -2 \\ 1 \end{bmatrix}. \\ \begin{bmatrix} 1-4 & 0 & 0 \\ 0 & 2-4 & 4 \\ 1 & 1 & 2-4 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} &= \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \Rightarrow \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = t \cdot \begin{bmatrix} 0 \\ 2 \\ 1 \end{bmatrix}. \end{aligned}$$

Για να ελεγχουμε την γρ. ανεξαρτησία των στηλών του πίνακα

$$\begin{bmatrix} 3 & 0 & 0 \\ -4 & -2 & 2 \\ 1 & 1 & 1 \end{bmatrix}$$

άρκει να υπολογίσουμε την οριζούσα. Επειδή

$$\begin{vmatrix} 3 & 0 & 0 \\ -4 & -2 & 2 \\ 1 & 1 & 1 \end{vmatrix} = -12.$$

συμπεραίνουμε ότι οι στήλες είναι γραμμικά ανεξαρτητες. Αρα κάθε ιδιοτιμή του $\mathbf{A}$ έχει αλγεβρική και γεωμετρική πολλαπλότητα 1.

12.2.16. Βρείτε την γεωμετρική και αλγεβρική πολλαπλότητα των ιδιοτιμών του

$$A = \begin{bmatrix} 1 & -3 & 3 \\ 3 & -5 & 3 \\ 6 & -6 & 4 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Από την $|\lambda I - A| = 0$ έχουμε

$$\begin{vmatrix} 1-\lambda & -3 & 3 \\ 3 & -5-\lambda & 3 \\ 6 & -6 & 4-\lambda \end{vmatrix} = 0 \Rightarrow 16 + 12\lambda - \lambda^3 = -(\lambda - 4)(2 + \lambda)^2 = 0$$

αρα οι ιδιοτιμές του A είναι $\lambda_1 = 4, \lambda_2 = \lambda_3 = -2$. Παρατηρούμε ότι η -2 είναι *διπλή* ιδιοτιμή. Τα αντιστοιχα ιδιοδιανύσματα είναι

$$\begin{bmatrix} 1-4 & -3 & 3 \\ 3 & -5-4 & 3 \\ 6 & -6 & 4-4 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \Rightarrow \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = t \cdot \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 2 \end{bmatrix}.$$

$$\begin{bmatrix} 1-(-2) & -3 & 3 \\ 3 & -5-(-2) & 3 \\ 6 & -6 & 4-(-2) \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \Rightarrow \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = s \cdot \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} + t \cdot \begin{bmatrix} -1 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Βλέπουμε ότι στην διπλή ιδιοτιμή -2 αντιστοιχούν δυο (προφανώς) γραμμικά ανεξαρτήτα ιδιοδιανύσματα. Ελέγχουμε τώρα αν είναι γραμμικά ανεξαρτητές οι στήλες

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & -1 \\ 1 & 1 & 0 \\ 2 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Επειδή

$$\begin{vmatrix} 1 & 1 & -1 \\ 1 & 1 & 0 \\ 2 & 0 & 1 \end{vmatrix} = 2.$$

τα ιδιοδιανύσματα είναι γραμμικά ανεξαρτήτα. Έτσι η 4 έχει αλγεβρική και γεωμετρική πολλαπλότητα 1 , ενώ η -2 έχει αλγεβρική και γεωμετρική πολλαπλότητα 2 .

12.2.17. Βρείτε την γεωμετρική και αλγεβρική πολλαπλότητα των ιδιοτιμών του

$$A = \begin{bmatrix} 3 & -1 & 1 \\ 7 & -5 & 1 \\ 6 & -6 & 2 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Από την $|\lambda I - A| = 0$ προκύπτουν οι ιδιοτιμές 2 και -4 . Τα αντιστοιχα ιδιοδιανύσματα είναι

$$\begin{bmatrix} 3-2 & -1 & 1 \\ 7 & -5-2 & 1 \\ 6 & -6 & 2-2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \Rightarrow \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = t \cdot \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}.$$

$$\begin{bmatrix} 3+4 & -1 & 1 \\ 7 & -5+4 & 1 \\ 6 & -6 & 2+4 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \Rightarrow \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = s \cdot \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Βλεπουμε οτι στην μονη ιδιοτιμη 2 αντιστοιχει ενα ιδιοδιανυσμα (αυτη εχει αλγεβρικη και γεωμετρικη πολλαπλοτητα 1) και στην διπλη ιδιοτιμη -4 αντιστοιχει ενα γραμμικα ανεξαρτητο ιδιοδιανυσμα (αυτη εχει αλγεβρικη πολλαπλοτητα 2 και γεωμετρικη πολλαπλοτητα 1).

12.2.18. Αν ενας πινακας ειναι πραγματικος και συμμετρικος, τοτε ολες οι ιδιοτιμες του ειναι πραγματικες. Επιπλεον, αν τα ιδιοδιανυσματα $\mathbf{u}$, $\mathbf{v}$ αντιστοιχουν σε διαφορετικες ιδιοτιμες ικανοποιουν $\mathbf{u}^T \mathbf{v} = 0$.

Απάντηση. Εστω $N \times N$ πραγματικος συμμετρικος πινακας $\mathbf{A}$, λ μια ιδιοτιμη αυτου και $\mathbf{x} = [x_1 \ x_2 \ \dots \ x_N]^T$ το αντιστοιχο $N \times 1$ ιδιοδιανυσμα. Η λ μπορεί να ειναι μιγαδικη και το $\mathbf{x}$ μπορεί να εχει ιγαδικα στοιχεια. Οριζουμε τωρα το διανυσμα

$$\mathbf{x}^H = [\bar{x}_1 \ \bar{x}_2 \ \dots \ \bar{x}_N]$$

οπου $\bar{x}_n$ ειναι ο μιγαδικος συζυγης του x_n . Παρατηρουμε οτι

$$\mathbf{x}^H \cdot \mathbf{x} = \bar{x}_1 x_1 + \bar{x}_2 x_2 + \dots + \bar{x}_N x_N = |x_1|^2 + |x_2|^2 + \dots + |x_N|^2$$

δηλ. ειναι πραγματικος (και μαλιστα θετικος) αριθμος.

Εχουμε $\mathbf{Ax} = \lambda \mathbf{x}$ πολλαπλασιαζοντας με $\mathbf{x}^H$ παιρνουμε

$$\mathbf{x}^H \mathbf{Ax} = \lambda \mathbf{x}^H \mathbf{x}. \quad (12.8)$$

Το αριστερο μελος της (12.8) ειναι

$$\mathbf{x}^H \mathbf{Ax} = \sum_{m=1}^N \sum_{n=1}^N a_{mn} \bar{x}_m x_n = \sum_{m=1}^N a_{mm} |x_m|^2 + \sum_{m=1}^N \sum_{n \neq m}^N a_{mn} \bar{x}_m x_n.$$

Το πρωτο αθροισμα ειναι πραγματικος αριθμος, διοτι τα a_{mm} ειναι πραγματικοι αριθμοι, οπως και τα $|x_m|^2$. Το δευτερο αθροισμα ειναι επισης πραγματικος αριθμος, διοτι μπορουμε να ομαδοπησουμε τους ορους του σε ζευγη ως εξης:

$$a_{mn} \bar{x}_m x_n + a_{nm} \bar{x}_n x_m = a_{mn} \cdot (\bar{x}_m x_n + \bar{x}_n x_m) = a_{mn} \cdot (\bar{x}_m x_n + \overline{\bar{x}_m x_n})$$

οποτε μεσα στην παρενθεση εχουμε αθροισμα συζυγων, το οποιο ειναι πραγματικος αριθμος.

Αρα το αριστερο μελος της (12.8) ειναι πραγματικος αριθμος και πρεπει το δεξι μελος να ειναι επισης πραγματικος. Αλλα το δεξι μελος ειναι

$$\lambda \cdot \mathbf{x}^H \mathbf{x} = \lambda \cdot (|x_1|^2 + |x_2|^2 + \dots + |x_N|^2)$$

οποτε και το λ πρεπει να ειναι πραγματικος αριθμος και εχουμε αποδειξει το πρωτο ζητουμενο.

Αφου καθε ιδιοτιμη λ ειναι πραγματικη και καθε ιδιοδιανυσμα $\mathbf{u}$ τετοιο ωστε $(\mathbf{A} - \lambda \mathbf{I}) \mathbf{u} = \mathbf{0}$ ειναι επισης πραγματικο, ως λυση ενος πραγματικου συστηματος γραμμικων εξισωσεων.

Για το δευτερο ζητουμενο, εστω λ, μ δυο διαφορετικες ιδιοτιμες του $\mathbf{A}$ με αντιστοιχα ιδιοδιανυσματα $\mathbf{u}, \mathbf{v}$. Εχουμε

$$\mathbf{Au} = \lambda \mathbf{u} \Rightarrow \mathbf{v}^T \mathbf{Au} = \lambda \mathbf{v}^T \mathbf{u}$$

$$\mathbf{Av} = \mu \mathbf{v} \Rightarrow \mathbf{u}^T \mathbf{Av} = \mu \mathbf{u}^T \mathbf{v}.$$

Αλλα το $\mathbf{v}^T \mathbf{A} \mathbf{u}$ είναι 1×1 οποτε $\mathbf{v}^T \mathbf{A} \mathbf{u} = (\mathbf{v}^T \mathbf{A} \mathbf{u})^T = \mathbf{u}^T \mathbf{A} \mathbf{v}$ οποτε και

$$\lambda \mathbf{v}^T \mathbf{u} = \mu \mathbf{u}^T \mathbf{v} \Rightarrow (\lambda - \mu) \cdot \mathbf{u}^T \mathbf{v} = 0.$$

Αφου $\lambda \neq \mu$, θα εχουμε $\mathbf{u}^T \mathbf{v} = 0$ και εχουμε αποδειξει το δευτερο ζητουμενο.

12.2.19. Για ποιες τιμες του k εχει ο

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} k & 0 & 0 \\ 0 & 1 & k \\ 0 & 2 & 1 \end{bmatrix}$$

ιδιοτιμη ιση με 1;

Απάντηση. Το χαρακτηριστικο πολυωνυμο του $\mathbf{A}$ είναι $(\lambda - k)(\lambda^2 - 2\lambda + 1 - 2k)$ το οποιο εχει ριζες $\lambda = k, 1 \pm \sqrt{2k}$. Πρεπει να εχουμε

$$k = 1 \quad \text{ή} \quad 1 \pm \sqrt{2k} = 1 \Rightarrow k = 0.$$

Αρα οι ζητουμενες τιμες είναι $k = 1$ ή $k = 0$.

12.2.20. Δινεται $N \times N$ πινακας $\mathbf{A}$ και σχηματιζουμε τον $\mathbf{B} = \mathbf{A} - \alpha \mathbf{I}$. Δειξτε: αν η λ είναι ιδιοτιμη του $\mathbf{A}$, η $\lambda - \alpha$ είναι ιδιοτιμη του $\mathbf{B}$.

Απάντηση. Εστω λ ιδιοτιμη του $\mathbf{A}$ και $\mathbf{u}$ αντιστοιχο ιδιοδιανυσμα. Τότε

$$\mathbf{A} \mathbf{u} = \lambda \mathbf{u} \Rightarrow \mathbf{A} \mathbf{u} - \alpha \mathbf{u} = (\lambda - \alpha) \mathbf{u} \Rightarrow (\mathbf{A} - \alpha \mathbf{I}) \mathbf{u} = (\lambda - \alpha) \mathbf{u}$$

που αποδεικνυει το ζητουμενο.

12.2.21. Βρειτε τις ιδιοτιμες του

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \cos \phi & \sin \phi \\ -\sin \phi & \cos \phi \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Εχουμε

$$|\lambda \mathbf{I} - \mathbf{A}| = \begin{vmatrix} \lambda - \cos \phi & -\sin \phi \\ \sin \phi & \lambda - \cos \phi \end{vmatrix} = \lambda^2 - 2\lambda \cos \phi + \cos^2 \phi + \sin^2 \phi = 0$$

που εχει ριζες

$$\lambda_{1,2} = \frac{2 \cos \phi \pm \sqrt{4 \cos^2 \phi - 4}}{2} = \cos \phi \pm i \sin \phi = e^{\pm i \phi}.$$

Βλεπουμε οτι ενας πραγματικος πινακας μπορει να εχει μιγαδικες ιδιοτιμες.

12.2.22. Βρειτε τις ιδιοτιμες του

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} i & 1 \\ 0 & i \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Εχουμε

$$|\lambda \mathbf{I} - \mathbf{A}| = \begin{vmatrix} \lambda - i & -1 \\ 0 & \lambda - i \end{vmatrix} = \lambda^2 - 2i\lambda - 1 = 0$$

Αλλα $\lambda^2 - 2i\lambda - 1 = \lambda^2 - 2i\lambda + i^2 = (\lambda - i)^2$ αρα ο $\mathbf{A}$ εχει διπλη ιδιοτιμη την i .

12.2.23. Αν $f_A(\lambda)$ είναι το χαρακτηριστικό πολυώνυμο του $N \times N$ πίνακα $\mathbf{A}$, βρείτε το χαρακτηριστικό πολυώνυμο του $-\mathbf{A}$.

Απάντηση. Έχουμε

$$f_{-\mathbf{A}}(\lambda) = |\lambda \mathbf{I} + \mathbf{A}| = (-1)^N \cdot |-\lambda \mathbf{I} - \mathbf{A}| = (-1)^N \cdot f_{\mathbf{A}}(-\lambda).$$

12.2.24. Αν $f_A(\lambda)$ είναι το χαρακτηριστικό πολυώνυμο του $N \times N$ πίνακα $\mathbf{A}$, μπορείτε να βρείτε το χαρακτηριστικό πολυώνυμο του $\mathbf{A}^2$;

Απάντηση. Έχουμε

$$(-1)^N \cdot f_A(\lambda) \cdot f_A(-\lambda) = f_A(\lambda) f_{-\mathbf{A}}(\lambda) = (-1)^N \cdot |\lambda \mathbf{I} - \mathbf{A}| \cdot |\lambda \mathbf{I} + \mathbf{A}| = |\lambda^2 \mathbf{I} - \mathbf{A}^2| = (-1)^N \cdot f_{\mathbf{A}^2}(\lambda^2).$$

Αρα

$$f_{\mathbf{A}^2}(\lambda^2) = (-1)^N \cdot f_A(\lambda) f_{-\mathbf{A}}(-\lambda).$$

Προσοχή! Αυτό δεν δημαίνει ότι $f_{\mathbf{A}^2}(\lambda) = (-1)^N \cdot f_A(\sqrt{\lambda}) f_{-\mathbf{A}}(-\sqrt{\lambda})$, διότι το δεξί μέρος δεν είναι υποχρεωτικά πολυώνυμο του λ .

12.2.25. Αποδείξτε την ανισότητα

$$a^2 + b^2 + c^2 \geq ab + bc + ca$$

χρησιμοποιώντας τον πίνακα

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} c & a & b \\ a & b & c \\ b & c & a \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Θετούμε $\lambda_0 = \sqrt{a^2 + b^2 + c^2 - (ab + bc + ca)}$ και υπολογίζουμε την οριζούσα

$$|\lambda_0 \mathbf{I} - \mathbf{A}| = \begin{vmatrix} \lambda_0 - c & -a & -b \\ -a & \lambda_0 - b & -c \\ -b & -c & \lambda_0 - a \end{vmatrix}.$$

Μετα αρκετές πράξεις προκύπτει ότι η οριζούσα είναι 0, δηλ. είναι μια ιδιοτιμή του $\mathbf{A}$. Αλλά ο $\mathbf{A}$ είναι συμμετρικός, άρα όλες οι ιδιοτιμές του είναι πραγματικές. Οπότε $a^2 + b^2 + c^2 \geq ab + bc + ca$.

12.3 Άλυτα Προβλήματα

12.3.1. Να βρεθούν οι ιδιοτιμές και τα ιδιοδιανύσματα των $\mathbf{A}$ και $\mathbf{A}^T$.

1. $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 3 \\ 0 & 2 \end{bmatrix}$ **Απ.** $\begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix} \leftrightarrow 1, \begin{bmatrix} 3 \\ 1 \end{bmatrix} \leftrightarrow 2$.

2. $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 3 \\ 2 & 2 \end{bmatrix}$ **Απ.** $\begin{bmatrix} -\frac{3}{2} \\ 1 \end{bmatrix} \leftrightarrow -1, \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix} \leftrightarrow 4$.

$$3. \mathbf{A} = \begin{bmatrix} 3 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 2 \end{bmatrix} \quad \text{Απ.} \quad \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \leftrightarrow 3, \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} \leftrightarrow 1, \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} \leftrightarrow 2.$$

$$4. \mathbf{A} = \begin{bmatrix} 3 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 3 \\ 0 & 2 & 2 \end{bmatrix} \quad \text{Απ.} \quad \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \leftrightarrow 3, \begin{bmatrix} 0 \\ -\frac{3}{2} \\ 1 \end{bmatrix} \leftrightarrow -1, \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} \leftrightarrow 4.$$

$$5. \mathbf{A} = \begin{bmatrix} 2 & 0 & 2 \\ 7 & 1 & 6 \\ 3 & 0 & 1 \end{bmatrix} \quad \text{Απ.} \quad \begin{bmatrix} 1 \\ \frac{13}{3} \\ 1 \end{bmatrix} \leftrightarrow 4, \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ -\frac{3}{2} \end{bmatrix} \leftrightarrow -1, \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} \leftrightarrow 1.$$

$$6. \mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 0 \\ 0 & 3-i & 1 \\ 0 & 0 & 3+i \end{bmatrix}$$

$$\text{Απ.} \quad \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \leftrightarrow 1, \begin{bmatrix} 1 \\ 2-i \\ 0 \end{bmatrix} \leftrightarrow 3-i, \begin{bmatrix} 1 \\ 2+i \\ -2+4i \end{bmatrix} \leftrightarrow 3+i.$$

$$7. \mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1-i & 0 & 2 \\ 0 & 3 & 0 \\ 1 & 0 & 1+i \end{bmatrix}$$

$$\text{Απ.} \quad \begin{bmatrix} 1-i \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} \leftrightarrow 2, \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ -\frac{1}{2} + \frac{1}{2}i \end{bmatrix} \leftrightarrow 0, \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} \leftrightarrow 3$$

$$8. \mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1-i & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1+i & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 1+i & 0 \\ 1 & 2 & 3 & 4 \end{bmatrix}.$$

$$\text{Απ.} \quad \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} \leftrightarrow 4, \begin{bmatrix} -\frac{18}{13} + \frac{14}{13}i \\ 0 \\ -\frac{7}{13} - \frac{9}{13}i \\ 1 \end{bmatrix} \leftrightarrow 1-i, \left(\begin{bmatrix} 0 \\ -\frac{3}{2} \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ -\frac{3}{2} + \frac{1}{2}i \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} \right) \leftrightarrow 1+i.$$

12.3.2. Να βρείτε την γεωμετρική και αλγεβρική πολλαπλότητα των ιδιοτιμών του

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & 1 \\ 0 & 0 & 2 \end{bmatrix}.$$

Απ. Η $\lambda_1 = 1$ έχει αλγεβρική πολλαπλότητα 1 και γεωμετρική πολλαπλότητα 1. Η $\lambda_2 = 2$ έχει αλγεβρική πολλαπλότητα 2 και γεωμετρική πολλαπλότητα 1.

12.3.3. Να βρείτε την γεωμετρική και αλγεβρική πολλαπλότητα των ιδιοτιμών του

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 2 \end{bmatrix}.$$

Απ. Η $\lambda_1 = 1$ έχει αλγεβρική πολλαπλότητα 2 και γεωμετρική πολλαπλότητα 2, η $\lambda_2 = 2$ έχει αλγεβρική πολλαπλότητα 2 και γεωμετρική πολλαπλότητα 2.

12.3.4. Να βρείτε την γεωμετρική και αλγεβρική πολλαπλότητα των ιδιοτιμών του

$$A = \begin{bmatrix} 3 & -1 & 1 \\ 7 & -5 & 1 \\ 6 & -6 & 2 \end{bmatrix}.$$

Απ. Η $\lambda_1 = -4$ έχει αλγεβρική πολλαπλότητα 1 και γεωμετρική πολλαπλότητα 1. Η $\lambda_2 = 2$ έχει αλγεβρική πολλαπλότητα 2 και γεωμετρική πολλαπλότητα 1.

12.3.5. Να βρείτε την γεωμετρική και αλγεβρική πολλαπλότητα των ιδιοτιμών του

$$A = \begin{bmatrix} 4 & -2 & 2 \\ 6 & -3 & 4 \\ 3 & -2 & 3 \end{bmatrix}.$$

Απ. Η $\lambda_1 = 2$ έχει αλγεβρική πολλαπλότητα 1 και γεωμετρική πολλαπλότητα 1. Η $\lambda_2 = 1$ έχει αλγεβρική πολλαπλότητα 2 και γεωμετρική πολλαπλότητα 2.

12.3.6. Να βρείτε την γεωμετρική και αλγεβρική πολλαπλότητα των ιδιοτιμών του

$$A = \begin{bmatrix} 4 & -2 & 2 \\ 6 & -3 & 4 \\ 3 & -2 & 3 \end{bmatrix}.$$

Απ. $\lambda_1 = 1$ έχει αλγεβρική πολλαπλότητα 2 και γεωμετρική πολλαπλότητα 2. Η $\lambda_2 = 2$ έχει αλγεβρική πολλαπλότητα 1 και γεωμετρική πολλαπλότητα 1.)

12.3.7. Να βρείτε την γεωμετρική και αλγεβρική πολλαπλότητα των ιδιοτιμών του

$$A = \begin{bmatrix} 3 & -2 & 2 \\ 4 & -4 & 6 \\ 2 & -3 & 5 \end{bmatrix}$$

Απ. Η $\lambda_1 = 1$ έχει αλγεβρική πολλαπλότητα 2 και γεωμετρική πολλαπλότητα 1. Η $\lambda_2 = 2$ έχει αλγεβρική πολλαπλότητα 1 και γεωμετρική πολλαπλότητα 1.

12.3.8. Εστω $N \times N$ αντισυμμετρικός πίνακας A . Αποδείξτε ότι ο $I + A$ είναι ομαλός και ο $(I + A)(I - A)^{-1}$ είναι ορθογώνιος.

12.3.9. Δείξτε ότι αν το $\mathbf{v}$ είναι ιδιοδιάνυσμα των $\mathbf{A}$ και $\mathbf{B}$ τότε είναι ιδιοδιάνυσμα και του $\mathbf{A} + \mathbf{B}$.

12.3.10. Δίνεται ο $(2N - 1) \times (2N - 1)$ πίνακας

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} x & 1 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 1 & x & 1 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & 1 & x & \dots & 0 & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & 0 & \dots & x & 1 \\ 0 & 0 & 0 & \dots & 1 & x \end{bmatrix}.$$

Δείξτε ότι τα ιδιοδιανύσματα του $\mathbf{A}$ είναι

$$\mathbf{v}_n = \begin{bmatrix} \sin \frac{n\pi}{2N} \\ \sin \frac{2n\pi}{2N} \\ \sin \frac{3n\pi}{2N} \\ \dots \\ \sin \frac{(2N-1)\pi}{2N} \end{bmatrix}, \quad n = 1, 2, \dots, 2N - 1.$$

12.3.11. Δίνεται ο $N \times N$ πίνακας

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & 0 & \dots & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & \dots & 1 & 0 \end{bmatrix}.$$

Δείξτε ότι οι ιδιοτιμές του $\mathbf{A}$ είναι

$$\mathbf{v}_n = 2i \cdot \begin{bmatrix} \cos \frac{\pi}{N+1} \\ \cos \frac{2\pi}{N+1} \\ \dots \\ \cos \frac{N\pi}{N+1} \end{bmatrix}, \quad n = 1, 2, \dots, N.$$

12.3.12. Εστω $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$ με μη αρνητικά στοιχεία τα οποία ικανοποιούν (για $m = 1, 2, \dots, N$) $\sum_{n=1}^N a_{mn} = 1$. Αποδείξτε ότι $\lambda = 1$ είναι μια ιδιοτιμή του $\mathbf{A}$.

12.3.13. Εστω $(2N - 1) \times (2N - 1)$ ορθογώνιος πίνακας $\mathbf{A}$ με $|\mathbf{A}| \in \{-1, +1\}$. Δείξτε ότι ο $\mathbf{A}$ έχει ιδιοτιμή την $+1$ ή την -1 .

12.3.14. Αποδείξτε ότι, αν η λ είναι ιδιοτιμή του $\mathbf{A}$, τότε η $\bar{\lambda}$ είναι ιδιοτιμή του $\mathbf{A}^H$.

12.3.15. Εστω $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$ που ικανοποιεί $\mathbf{A}^2 = \mathbf{I}$ και $\mathbf{v}$ τυχόν ιδιοδιάνυσμα. Δείξτε ότι ο $\mathbf{I} + \mathbf{A}$ έχει ιδιοτιμή $\lambda_1 = +1$ και ιδιοδιάνυσμα $(\mathbf{I} + \mathbf{A})\mathbf{v}$. Αντιστοίχα δείξτε ότι ο $\mathbf{I} - \mathbf{A}$ έχει ιδιοτιμή $\lambda_1 = -1$ και ιδιοδιάνυσμα $(\mathbf{I} - \mathbf{A})\mathbf{v}$.

12.3.16. Εστω $N \times N$ πίνακας A . Αποδείξτε ότι, αν $\text{rank}(A) = K$, τότε τουλάχιστον $N - K$ ιδιοτιμές του A είναι μηδενικές.

12.3.17. Εστω $N \times N$ ερμιτιανός πίνακας A ο οποίος ικανοποιεί $A = B + iC$, όπου B, C είναι πραγματικοί πίνακες. Ποια είναι η αντιστοιχία των ιδιοτιμών και ιδιοδιανυσμάτων του C με αυτά του πίνακα

$$\begin{bmatrix} B & -C \\ C & B \end{bmatrix}.$$

12.3.18. Αποδείξτε ότι οι ιδιοτιμές ενός ορθογωνίου πίνακα έχουν μέτρο ίσο με το 1.

12.3.19. Εστω $N \times N$ πίνακας A και λ μια ιδιοτιμή αυτού. Αποδείξτε ότι η γεωμετρική πολλαπλότητα της λ είναι μικρότερη ή ίση της αλγεβρικής πολλαπλότητας.

12.3.20. Αποδείξτε ότι κάθε ερμιτιανός πίνακας έχει πραγματικές ιδιοτιμές.

Κεφάλαιο 13

Διαγωνιοποίηση και Συναρτήσεις Πινάκων

13.1 Θεωρία

13.1.1. Εστω $N \times N$ πίνακας A με N (πιθανόν επαναλαμβανόμενες) ιδιοτιμές $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_N$ και N αντίστοιχα ιδιοδιανύσματα $\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_N$. Δηλ.

$$A\mathbf{v}_n = \lambda_n \mathbf{v}_n \quad \text{για } n = 1, 2, \dots, N. \quad (13.1)$$

Μπορούμε να γράψουμε την (13.1) σε πιο συμπαγή μορφή. Ορίζουμε

$$X = [\mathbf{v}_1 \quad \mathbf{v}_2 \quad \dots \quad \mathbf{v}_N], \quad \Lambda = \begin{bmatrix} \lambda_1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \lambda_2 & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & \lambda_N \end{bmatrix}.$$

Τότε η (13.1) είναι ισοδύναμη με την

$$AX = X\Lambda.$$

13.1.2. Εστω $N \times N$ πίνακας A με N γραμμικά ανεξάρτητα ιδιοδιανύσματα. Τότε υπάρχουν πίνακες X (αντιστρεψίμος) και Λ (διαγώνιος) τέτοιοι ώστε $X^{-1}AX = \Lambda$. Σε αυτή την περίπτωση λέμε ότι ο A είναι *διαγωνιοποιήσιμος*.

13.1.3. (Θεώρημα *Cayley-Hamilton*) Εστω τετραγωνικός πίνακας A με χαρακτηριστικό πολυώνυμο $f_A(\lambda) = |\mathbf{A} - \lambda \mathbf{I}|$. Τότε $f_A(\mathbf{A}) = \mathbf{0}$.

13.1.4. Εστω μια συνάρτηση $f(z)$ η οποία στην γειτονία του 0 έχει αναπτυγμά *Taylor*:

$$f(z) = f(0) + f'(0) \frac{z}{1!} + f''(0) \frac{z^2}{2!} + \dots$$

Τότε για οποιοδήποτε N και για κάθε $N \times N$ πίνακα A μπορούμε να ορίσουμε την αντίστοιχη συνάρτηση πίνακα ως εξής:

$$f(A) = f(0) \mathbf{I} + f'(0) A + \frac{1}{2!} f''(0) A^2 + \dots \quad (13.2)$$

υπο την προϋπόθεση ότι η (13.2) συγκλίνει.

13.1.5. Εστω $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$ με N ιδιοτιμές $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_N$, και αντιστοίχα γραμμικά ανεξάρτητα ιδιοδιανύσματα $\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_N$. Επίσης, εστω μια συνάρτηση $f(z)$ η οποία στην γειτονία του 0 έχει αναπτυγμά *Taylor*. Τότε

$$f(\mathbf{A}) = [\mathbf{v}_1 \ \mathbf{v}_2 \ \dots \ \mathbf{v}_N] \begin{bmatrix} f(\lambda_1) & 0 & \dots & 0 \\ 0 & f(\lambda_2) & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & f(\lambda_N) \end{bmatrix} [\mathbf{v}_1 \ \mathbf{v}_2 \ \dots \ \mathbf{v}_N]^{-1}.$$

13.1.6. Εστω $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$ με N ιδιοτιμές $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_N$, και αντιστοίχα γραμμικά ανεξάρτητα ιδιοδιανύσματα $\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_N$. Επίσης, εστω πολυώνυμο (οποιοδήποτε βαθμού) $f(z)$. Τότε το $f(\mathbf{A})$ ισούται με ένα πολυώνυμο του $\mathbf{A}$ το οποίο είναι το πολύ $N - 1$ βαθμού.

13.1.7. Εστω $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$ με N ιδιοτιμές $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_N$, και αντιστοίχα γραμμικά ανεξάρτητα ιδιοδιανύσματα $\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_N$. Επίσης, εστω μια συνάρτηση $f(z)$ η οποία στην γειτονία του 0 έχει αναπτυγμά *Taylor*. Τότε η $f(\mathbf{A})$ ισούται με ένα πολυώνυμο του $\mathbf{A}$ το οποίο είναι το πολύ $N - 1$ βαθμού.

13.1.8. Μια τετραγωνική μορφή των μεταβλητών $x_1, x_2, \dots, x_N$ είναι ένα ομογενές πολυώνυμο δευτέρου βαθμού, δηλ. ένα πολυώνυμο της μορφής

$$f(x_1, x_2, \dots, x_N) = a_{11}x_1^2 + a_{22}x_2^2 + \dots + a_{NN}x_N^2 + a_{12} \cdot x_1x_2 + \dots + a_{N-1,N}x_{N-1}x_N$$

όπου $a_{mn} \in \mathbb{R}$ για κάθε $m, n \in \{1, 2, \dots, N\}$.

13.1.9. Καθε τετραγωνική μορφή $f(x_1, x_2, \dots, x_N)$ μπορεί να γραφτεί ως $\mathbf{x}^T \mathbf{P} \mathbf{x}$, όπου $\mathbf{x} = [x_1 \ x_2 \ \dots \ x_N]^T$ και $\mathbf{P}$ είναι συμμετρικός πραγματικός πίνακας.

13.1.10. Μια τετραγωνική μορφή $f(x_1, x_2, \dots, x_N) = \mathbf{x}^T \mathbf{P} \mathbf{x}$ (όπου ο $\mathbf{P}$ είναι συμμετρικός) λέγεται *θετική ορισμένη* (αρνητική ορισμένη) αν $\mathbf{x}^T \mathbf{P} \mathbf{x} > 0$ ($\mathbf{x}^T \mathbf{P} \mathbf{x} < 0$) για κάθε $\mathbf{x} \in \mathbb{R}^N - \{0\}$. Αντιστοίχα, ο πίνακας $\mathbf{P}$ λέγεται *θετικός ορισμένος* (αρνητικός ορισμένος).

13.1.11. Μια τετραγωνική μορφή $f(x_1, x_2, \dots, x_N) = \mathbf{x}^T \mathbf{P} \mathbf{x}$ (όπου ο $\mathbf{P}$ είναι συμμετρικός) είναι *θετική ορισμένη* (αρνητική ορισμένη) αν ο $\mathbf{P}$ έχει N θετικές (αρνητικές) ιδιοτιμές.

13.2 Λύμενα Προβλήματα

13.2.1. Διαγωνιοποιείστε τον πίνακα

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 5 & 4 \\ 4 & -1 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Οι ιδιοτιμές είναι $\lambda_1 = -3, \lambda_2 = 7$. Τα ιδιοδιανύσματα είναι

$$\begin{bmatrix} 5+3 & 4 \\ 4 & -1+3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix} \Rightarrow \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} = t \cdot \begin{bmatrix} 1 \\ -2 \end{bmatrix}.$$

$$\begin{bmatrix} 5 & -7 & 4 \\ & 4 & -1 & -7 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix} \Rightarrow \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} = t \cdot \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Σχηματίζουμε τον πίνακα

$$\mathbf{X} = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ -2 & 1 \end{bmatrix}.$$

Υπολογίζουμε

$$\mathbf{X}^{-1} = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ -2 & 1 \end{bmatrix}^{-1} = \begin{bmatrix} \frac{1}{5} & -\frac{2}{5} \\ \frac{2}{5} & \frac{1}{5} \end{bmatrix}.$$

Και τώρα διαγωνιοποιούμε τον $\mathbf{A}$ ως εξής:

$$\begin{bmatrix} \frac{1}{5} & -\frac{2}{5} \\ \frac{2}{5} & \frac{1}{5} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 5 & 4 \\ 4 & -1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ -2 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -3 & 0 \\ 0 & 7 \end{bmatrix}.$$

13.2.2. Διαγωνιοποιείστε τον πίνακα

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & -3 & 3 \\ 3 & -5 & 3 \\ 6 & -6 & 4 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Οι ιδιοτιμές είναι $\lambda_1 = 4, \lambda_2 = -2$ (διπλή) και τα ιδιοδιανύσματα είναι

$$\begin{bmatrix} 1-4 & -3 & 3 \\ 3 & -5-4 & 3 \\ 6 & -6 & 4-4 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \Rightarrow \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = t \cdot \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 2 \end{bmatrix}.$$

$$\begin{bmatrix} 1-(-2) & -3 & 3 \\ 3 & -5-(-2) & 3 \\ 6 & -6 & 4-(-2) \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \Rightarrow \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = s \cdot \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} + t \cdot \begin{bmatrix} -1 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Αρα η $\lambda_1 = 4$ έχει αλγεβρική και γεωμετρική πολλαπλότητα 1· η $\lambda_2 = -2$ έχει αλγεβρική και γεωμετρική πολλαπλότητα 2. Σχηματίζουμε τον πίνακα

$$\mathbf{X} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & -1 \\ 1 & 1 & 0 \\ 2 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Επειδή

$$\begin{vmatrix} 1 & 1 & -1 \\ 1 & 1 & 0 \\ 2 & 0 & 1 \end{vmatrix} = 2 \neq 0$$

υπάρχει ο $\mathbf{X}^{-1}$. Υπολογίζουμε

$$\mathbf{X}^{-1} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & -1 \\ 1 & 1 & 0 \\ 2 & 0 & 1 \end{bmatrix}^{-1} = \begin{bmatrix} \frac{1}{2} & -\frac{1}{2} & \frac{1}{2} \\ -\frac{1}{2} & \frac{1}{2} & -\frac{1}{2} \\ -1 & 1 & 0 \end{bmatrix}.$$

Και τώρα διαγωνιοποιούμε τον $\mathbf{A}$ ως εξής:

$$\begin{bmatrix} \frac{1}{2} & -\frac{1}{2} & \frac{1}{2} \\ -\frac{1}{2} & \frac{1}{2} & -\frac{1}{2} \\ -1 & 1 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & -3 & 3 \\ 3 & -5 & 3 \\ 6 & -6 & 4 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 1 & -1 \\ 1 & 1 & 0 \\ 2 & 0 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 4 & 0 & 0 \\ 0 & -2 & 0 \\ 0 & 0 & -2 \end{bmatrix}.$$

13.2.3. Διαγωνιοποιείστε τον πίνακα

$$A = \begin{bmatrix} -3 & 1 & -1 \\ -7 & 5 & -1 \\ -6 & 6 & -2 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Οι ιδιοτιμές είναι $\lambda_1 = 4, \lambda_2 = -2$ (διπλή). Τα ιδιοδιανύσματα είναι

$$\begin{bmatrix} -3-4 & 1 & -1 \\ -7 & 5-4 & -1 \\ -6 & 6 & -2-4 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \Rightarrow \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = t \cdot \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

$$\begin{bmatrix} -3-(-2) & 1 & -1 \\ -7 & 5-(-2) & -1 \\ -6 & 6 & -2-(-2) \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \Rightarrow \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = t \cdot \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}.$$

Αρα η $\lambda_1 = 4$ έχει αλγεβρική και γεωμετρική πολλαπλότητα 1· η $\lambda_2 = -2$ έχει αλγεβρική πολλαπλότητα 2 και γεωμετρική πολλαπλότητα 1. Αρα ο A δεν είναι διαγωνιοποιήσιμος.

13.2.4. Βρείτε έναν 2×2 πίνακα ο οποίος έχει ιδιοτιμές $\lambda_1 = 1, \lambda_2 = 2$

Απάντηση. Μια εύκολη λύση είναι $A = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 2 \end{bmatrix}$. Γενικότερα, εστω $A = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{bmatrix}$, αυτός έχει χαρακτηριστικό πολυώνυμο

$$\lambda^2 - (a_{22} + a_{11})\lambda + a_{11}a_{22} - a_{12}a_{21}$$

και να έχουμε

$$3 = \lambda_1 + \lambda_2 = a_{22} + a_{11}$$

$$2 = \lambda_1 \cdot \lambda_2 = a_{11}a_{22} - a_{12}a_{21}.$$

Οπότε μπορούμε να διαλέξουμε τα a_{ij} αρκεί να ικανοποιούν τις παραπάνω συνθήκες. Π.χ. αν θέσουμε αυθαίρετα $a_{11} = 4$ και $a_{12} = 1$, τότε παίρνουμε $a_{22} = 3 - a_{11} = 3 - 4 = -1$ και $a_{21} = \frac{2 - a_{11}a_{22}}{-a_{12}} = \frac{6}{1} = 6$. Πραγματι μπορούμε εύκολα να ελεγχουμε ότι ο

$$A = \begin{bmatrix} 4 & 1 \\ -6 & -1 \end{bmatrix}$$

έχει ιδιοτιμές 1 και 2.

13.2.5. Βρείτε έναν 3×3 πίνακα ο οποίος έχει ιδιοτιμές $\lambda_1 = 1, \lambda_2 = 2, \lambda_3 = 2$ και αντιστοίχα ιδιοδιανύσματα

$$\begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Ας θέσουμε

$$X = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \end{bmatrix}.$$

Τότε $|\mathbf{X}| = -2 \neq 0$ και άρα υπάρχει ο

$$\mathbf{X}^{-1} = \begin{bmatrix} \frac{1}{2} & -\frac{1}{2} & \frac{1}{2} \\ -\frac{1}{2} & \frac{1}{2} & \frac{1}{2} \\ \frac{1}{2} & \frac{1}{2} & -\frac{1}{2} \end{bmatrix}.$$

Οπότε ο πίνακας

$$\begin{aligned} \mathbf{A} &= \mathbf{X}\mathbf{\Lambda}\mathbf{X}^{-1} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \frac{1}{2} & -\frac{1}{2} & \frac{1}{2} \\ -\frac{1}{2} & \frac{1}{2} & \frac{1}{2} \\ \frac{1}{2} & \frac{1}{2} & -\frac{1}{2} \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} \frac{3}{2} & \frac{1}{2} & -\frac{1}{2} \\ 0 & 2 & 0 \\ -\frac{1}{2} & \frac{1}{2} & \frac{3}{2} \end{bmatrix} \end{aligned}$$

πραγματι έχει τις ζητούμενες ιδιοτιμές και ίδιο διανυσματά, όπως μπορούμε ευκολα να ελεγχουμε με υπολογισμό.

13.2.6. Βρείτε έναν 3×3 πίνακα ο οποίος έχει ιδιοτιμές $\lambda_1 = 1, \lambda_2 = 2, \lambda_3 = 2$.

Απάντηση. Αφού δεν ζητούνται συγκεκριμένα ιδιοδιανύσματα, μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε όποια θέλουμε. Παιρνουμε

$$\mathbf{x}_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{x}_2 = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{x}_3 = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}, \quad \text{και } \mathbf{X} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

οπότε προφανώς

$$\mathbf{X}^{-1} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

και ο ζητούμενος πίνακας είναι

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 2 \end{bmatrix}.$$

πραγματι έχει τις ζητούμενες ιδιοτιμές και ίδιο διανυσματά, όπως μπορούμε ευκολα να ελεγχουμε χωρίς υπολογισμό.

13.2.7. Βρείτε έναν ανώ τριγωνικό 3×3 πίνακα ο οποίος έχει ιδιοτιμές $\lambda_1 = 1, \lambda_2 = 2, \lambda_3 = 2$.

Απάντηση. Δεν είναι αναγκαίο να χρησιμοποιήσουμε τα τεχνάσματα των προηγούμενων ασκήσεων. Μας είναι γνωστό ότι κάθε ανώ τριγωνικός πίνακας έχει ιδιοτιμές τα στοιχεία που εμφανίζονται στην διαγώνιο. Άρα οποιοσδήποτε πίνακας

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & x & y \\ 0 & 2 & z \\ 0 & 0 & 2 \end{bmatrix}$$

με τυχόντα x, y, z ικανοποιεί τις απαιτήσεις του προβλήματος.

13.2.8. Επαληθευστε το Θεώρημα *Cayley-Hamilton* για τον

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 3 \\ -1 & 2 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Έχουμε

$$f_A(\lambda) = \begin{vmatrix} 1-\lambda & 3 \\ -1 & 2-\lambda \end{vmatrix} = 5 - 3\lambda + \lambda^2.$$

Και

$$\begin{aligned} 5\mathbf{I} - 3\mathbf{A} + \mathbf{A}^2 &= 5 \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} - 3 \begin{bmatrix} 1 & 3 \\ -1 & 2 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 1 & 3 \\ -1 & 2 \end{bmatrix}^2 = \\ &= 5 \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} - 3 \begin{bmatrix} 1 & 3 \\ -1 & 2 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} -2 & 9 \\ -3 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix}. \end{aligned}$$

13.2.9. Επαληθευστε το Θεώρημα *Cayley-Hamilton* για τον πίνακα

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 1 \\ -1 & 1 & -3 \\ 2 & 2 & 4 \end{bmatrix}.$$

Κατοπιν υπολογίστε τον $\mathbf{A}^{-1}$ χρησιμοποιώντας το το Θεώρημα *Cayley-Hamilton*.

Απάντηση. Έχουμε

$$f_A(\lambda) = \begin{vmatrix} 1-\lambda & 0 & 1 \\ -1 & 1-\lambda & -3 \\ 2 & 2 & 4-\lambda \end{vmatrix} = 6 - 13\lambda + 6\lambda^2 - \lambda^3.$$

Και

$$\begin{aligned} 6\mathbf{I} - 13\mathbf{A} + 6\mathbf{A}^2 - \mathbf{A}^3 &= 6 \begin{bmatrix} 1 & 0 & 1 \\ -1 & 1 & -3 \\ 2 & 2 & 4 \end{bmatrix} - 13 \begin{bmatrix} 1 & 0 & 1 \\ -1 & 1 & -3 \\ 2 & 2 & 4 \end{bmatrix} + 6 \begin{bmatrix} 1 & 0 & 1 \\ -1 & 1 & -3 \\ 2 & 2 & 4 \end{bmatrix}^2 - \begin{bmatrix} 1 & 0 & 1 \\ -1 & 1 & -3 \\ 2 & 2 & 4 \end{bmatrix}^3 \\ &= 6 \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} - 13 \begin{bmatrix} 1 & 0 & 1 \\ -1 & 1 & -3 \\ 2 & 2 & 4 \end{bmatrix} + 6 \begin{bmatrix} 3 & 2 & 5 \\ -8 & -5 & -16 \\ 8 & 10 & 12 \end{bmatrix} - \begin{bmatrix} 11 & 12 & 17 \\ -35 & -37 & -57 \\ 22 & 34 & 26 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}. \end{aligned}$$

Τώρα

$$\begin{aligned} 6\mathbf{I} - 13\mathbf{A} + 6\mathbf{A}^2 - \mathbf{A}^3 &= \mathbf{0} \Rightarrow \\ 6\mathbf{A}^{-1} - 13\mathbf{I} + 6\mathbf{A} - \mathbf{A}^2 &= \mathbf{0} \Rightarrow \\ \frac{13}{6}\mathbf{I} - \mathbf{A} + \frac{1}{6}\mathbf{A}^2 &= \mathbf{A}^{-1} \Rightarrow \end{aligned}$$

$$\mathbf{A}^{-1} = \frac{13}{6} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} - \begin{bmatrix} 1 & 0 & 1 \\ -1 & 1 & -3 \\ 2 & 2 & 4 \end{bmatrix} + \frac{1}{6} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 1 \\ -1 & 1 & -3 \\ 2 & 2 & 4 \end{bmatrix}^2 = \begin{bmatrix} \frac{5}{3} & \frac{1}{3} & -\frac{1}{6} \\ -\frac{1}{3} & \frac{1}{3} & \frac{1}{6} \\ -\frac{2}{3} & -\frac{1}{3} & \frac{1}{6} \end{bmatrix}.$$

13.2.10. Χρησιμοποιώντας το Θεώρημα *Cayley-Hamilton* υπολογίστε τον $\mathbf{A}^{-1}$ για

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 2 & 0 & 1 \\ 0 & 2 & 3 \end{bmatrix}$$

Απάντηση. Το χαρακτηριστικό πολυώνυμο του $\mathbf{A}$ είναι $\lambda^3 - 4\lambda^2 - 3\lambda + 10$. Άρα, από το Θεώρημα *Cayley-Hamilton* έχουμε

$$\mathbf{A}^3 - 4\mathbf{A}^2 - 3\mathbf{A} + 10\mathbf{I} = \mathbf{0} \Rightarrow \mathbf{A}^{-1} = -\frac{1}{10} \cdot (\mathbf{A}^2 - 4\mathbf{A} - 3\mathbf{I}) \Rightarrow$$

$$\begin{aligned} \mathbf{A}^{-1} &= -\frac{1}{10} \cdot (\mathbf{A}^2 - 4\mathbf{A} - 3\mathbf{I}) \\ &= -\frac{1}{10} \left(\begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 2 & 0 & 1 \\ 0 & 2 & 3 \end{bmatrix}^2 - 4 \begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 2 & 0 & 1 \\ 0 & 2 & 3 \end{bmatrix} - 3 \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \right) \\ &= \begin{bmatrix} \frac{1}{5} & \frac{2}{5} & -\frac{1}{5} \\ \frac{3}{5} & -\frac{3}{10} & -\frac{1}{10} \\ -\frac{2}{5} & \frac{1}{5} & \frac{2}{5} \end{bmatrix} \end{aligned}$$

13.2.11. Αποδείξτε το Θεώρημα *Cayley-Hamilton*: κάθε $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$ επαληθεύει την χαρακτηριστική του εξίσωση.

Απάντηση. Εστω ότι το χαρακτηριστικό πολυώνυμο του $\mathbf{A}$ είναι

$$f_A(\lambda) = \lambda^N + a_{N-1}\lambda^{N-1} + \dots + a_1\lambda + a_0.$$

Παίρνουμε τώρα τον προσαρτημένο πίνακα $\mathbf{B}(\lambda)$ του πίνακα $|\lambda\mathbf{I} - \mathbf{A}|$. Αυτός θα έχει την ιδιότητα (θυμηθείτε τον τύπο του αντιστροφου πίνακα)

$$(\lambda\mathbf{I} - \mathbf{A}) \mathbf{B}(\lambda) = |\lambda\mathbf{I} - \mathbf{A}| \cdot \mathbf{I} = f_A(\lambda) \cdot \mathbf{I}.$$

Επίσης, αν υπολογίσουμε τον $\mathbf{B}(\lambda)$ με ανάπτυξη των υποοριζουσών, θα παρούμε ένα πολυώνυμο της μορφής

$$\mathbf{B}(\lambda) = \mathbf{B}_{N-1}\lambda^{N-1} + \mathbf{B}_{N-2}\lambda^{N-2} + \dots + \mathbf{B}_1\lambda + \mathbf{B}_0.$$

Οι συντελεστές του πολυωνυμου είναι πίνακες και ο βαθμος του δεν είναι μεγαλύτερος του λ^{N-1} γιατί κάθε υποοριζουσα σχηματίζεται απαλειφοντας μια γραμμη και μια στηλη απο τον $\lambda\mathbf{I} - \mathbf{A}$. Άρα έχουμε

$$(\lambda\mathbf{I} - \mathbf{A}) (\mathbf{B}_{N-1}\lambda^{N-1} + \mathbf{B}_{N-2}\lambda^{N-2} + \dots + \mathbf{B}_1\lambda + \mathbf{B}_0) = (\lambda^N + a_{N-1}\lambda^{N-1} + \dots + a_1\lambda + a_0) \cdot \mathbf{I}.$$

Εκτελώντας τους πολλαπλασιασμούς στο αριστερο μέλος και εξισώνοντας τους συντελεστες παίρνουμε

$$\mathbf{B}_{N-1} = \mathbf{I}, \quad \mathbf{B}_{N-2} - \mathbf{A}\mathbf{B}_{N-1} = a_{N-1}\mathbf{I}, \quad \dots, \quad \mathbf{B}_0 - \mathbf{A}\mathbf{B}_1 = a_1\mathbf{I}, \quad -\mathbf{A}\mathbf{B}_0 = a_0\mathbf{I}.$$

Πολλαπλασιαζοντας τις παραπάνω εξισώσεις με $\mathbf{A}^N, \mathbf{A}^{N-1}, \dots, \mathbf{A}, \mathbf{I}$ παίρνουμε

$$\begin{aligned} \mathbf{A}^N \mathbf{B}_{N-1} &= \mathbf{A}^N \mathbf{I}, \\ \mathbf{A}^{N-1} \mathbf{B}_{N-2} - \mathbf{A}^N \mathbf{B}_{N-1} &= a_{N-1} \mathbf{A}^{N-1}, \\ &\dots, \\ \mathbf{A} \mathbf{B}_0 - \mathbf{A}^2 \mathbf{B}_1 &= a_1 \mathbf{A}, \\ -\mathbf{A} \mathbf{B}_0 &= a_0 \mathbf{I}. \end{aligned}$$

Προσθετοντας τώρα τα αριστερα και δεξια μελη των παραπάνω παίρνουμε

$$\begin{aligned} \mathbf{0} &= \mathbf{A}^N \mathbf{B}_{N-1} + \mathbf{A}^{N-1} \mathbf{B}_{N-2} - \mathbf{A}^N \mathbf{B}_{N-1} + \dots + \mathbf{A} \mathbf{B}_0 - \mathbf{A}^2 \mathbf{B}_1 - \mathbf{A} \mathbf{B}_0 \\ &= \mathbf{A}^N + a_{N-1} \mathbf{A}^{N-1} + \dots + a_1 \mathbf{A} + a_0 \mathbf{I} = f_A(\mathbf{A}) \end{aligned}$$

και έχουμε δείξει το ζητούμενο.

13.2.12. Αποδειξτε ότι για κάθε $N \times N$ πίνακα $\mathbf{A}$ με N ιδιοτιμές $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_N$, και αντιστοίχα γραμμικά ανεξάρτητα ιδιοδιανύσματα $\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_N$ η συνάρτηση $f(z)$ (η οποία στην γειτονία του 0 έχει αναπτυγμα *Taylor*) ισούται με

$$f(\mathbf{A}) = \mathbf{V} \begin{bmatrix} f(\lambda_1) & 0 & \dots & 0 \\ 0 & f(\lambda_2) & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & f(\lambda_N) \end{bmatrix} \mathbf{V}^{-1}.$$

όπου

$$\mathbf{V} = [\mathbf{v}_1 \quad \mathbf{v}_2 \quad \dots \quad \mathbf{v}_N]$$

Απάντηση. Έχουμε

$$\begin{aligned} f(\mathbf{A}) &= f(0) \mathbf{I} + f'(0) \mathbf{A} + \frac{1}{2!} f''(0) \mathbf{A}^2 + \dots \Rightarrow \\ \mathbf{V}^{-1} f(\mathbf{A}) \mathbf{V} &= \mathbf{V}^{-1} \cdot \left(f(0) \mathbf{I} + f'(0) \mathbf{A} + \frac{1}{2!} f''(0) \mathbf{A}^2 + \dots \right) \cdot \mathbf{V} \\ &= f(0) \mathbf{V}^{-1} \cdot \mathbf{I} \cdot \mathbf{V} + f'(0) \mathbf{V}^{-1} \cdot \mathbf{A} \cdot \mathbf{V} + \frac{1}{2!} f''(0) \mathbf{V}^{-1} \cdot \mathbf{A}^2 \cdot \mathbf{V} + \dots \quad (13.3) \end{aligned}$$

Επειδή $\mathbf{V}^{-1} \cdot \mathbf{A} \cdot \mathbf{V} = \mathbf{\Lambda}$, κάθε όρος της μορφής $\mathbf{V}^{-1} \cdot \mathbf{A}^k \cdot \mathbf{V}$ μπορεί να γραφτεί

$$\mathbf{V}^{-1} \cdot \mathbf{A}^k \cdot \mathbf{V} = \mathbf{V}^{-1} \cdot \mathbf{A} \cdot \mathbf{V} \cdot \mathbf{V}^{-1} \cdot \mathbf{A} \cdot \mathbf{V} \cdot \dots \cdot \mathbf{V}^{-1} \cdot \mathbf{A} \cdot \mathbf{V} = \mathbf{V}^{-1} \cdot \mathbf{\Lambda}^k \cdot \mathbf{V}.$$

Αρα η (13.3) γίνεται

$$\mathbf{V}^{-1} f(\mathbf{A}) \mathbf{V} = f(0) \mathbf{I} + f'(0) \mathbf{V}^{-1} \cdot \mathbf{\Lambda} \cdot \mathbf{V} + \frac{1}{2!} f''(0) \mathbf{V}^{-1} \cdot \mathbf{\Lambda}^2 \cdot \mathbf{V} + \dots$$

$$= \begin{bmatrix} f(0) + f'(0)\lambda_1 + \frac{1}{2!}f''(0)\lambda_1^2 + \dots & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots \\ 0 & \dots & f(0) + f'(0)\lambda_N + \frac{1}{2!}f''(0)\lambda_N^2 + \dots \end{bmatrix}$$

οπότε

$$\mathbf{V}^{-1}f(\mathbf{A})\mathbf{V} = \begin{bmatrix} f(\lambda_1) & 0 & \dots & 0 \\ 0 & f(\lambda_2) & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & f(\lambda_N) \end{bmatrix} \Rightarrow$$

$$f(\mathbf{A}) = \mathbf{V} \cdot \begin{bmatrix} f(\lambda_1) & 0 & \dots & 0 \\ 0 & f(\lambda_2) & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & f(\lambda_N) \end{bmatrix} \cdot \mathbf{V}^{-1}$$

και έτσι έχουμε αποδείξει το ζητούμενο.

13.2.13. Υπολογίστε τον $e^{\mathbf{A}}$ όπου

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 2 & 1 \\ 0 & 3 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Ο $\mathbf{A}$ έχει ιδιοτιμές και αντιστοίχα ιδιοδιανύσματα

$$\begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix} \leftrightarrow 2, \quad \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix} \leftrightarrow 3$$

Οπότε

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 & 0 \\ 0 & 3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}^{-1}$$

και

$$e^{\mathbf{A}} = \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} e^2 & 0 \\ 0 & e^3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}^{-1} = \begin{bmatrix} e^2 & e^3 - e^2 \\ 0 & e^3 \end{bmatrix}.$$

13.2.14. Υπολογίστε τον $e^{\mathbf{A}}$ όπου

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 2 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & -1 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Οι ιδιοτιμές του $\mathbf{A}$ και τα αντιστοίχα ιδιοδιανύσματα είναι

$$\begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} \leftrightarrow 0, \quad \begin{bmatrix} 0 \\ -1 \\ 1 \end{bmatrix} \leftrightarrow 1, \quad \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \leftrightarrow 2$$

Οπότε έχουμε

$$e^{\mathbf{A}} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 1 & -1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & e & 0 \\ 0 & 0 & e^2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 1 & -1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}^{-1} = \begin{bmatrix} e^2 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & -e + 1 \\ 0 & 0 & e \end{bmatrix}.$$

13.2.15. Υπολογίστε τον πίνακα $\sin(\mathbf{A})$ όπου

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ -1 & 4 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Ο $\mathbf{A}$ έχει ιδιοτιμές και 3 και 2, με αντιστοίχα ιδιοδιανύσματα

$$\begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \quad \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Έχουμε

$$\begin{bmatrix} 1 & 2 \\ -1 & 4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 3 & 0 \\ 0 & 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 1 & 1 \end{bmatrix}^{-1}$$

και

$$\begin{aligned} \sin\left(\begin{bmatrix} 1 & 2 \\ -1 & 4 \end{bmatrix}\right) &= \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \sin(3) & 0 \\ 0 & \sin(2) \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -1 & 2 \\ 1 & -1 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} -\sin 3 + 2\sin 2 & 2\sin 3 - 2\sin 2 \\ -\sin 3 + \sin 2 & 2\sin 3 - \sin 2 \end{bmatrix}. \end{aligned}$$

13.2.16. Αποδείξτε ότι για κάθε $N \times N$ πίνακα $\mathbf{A}$ με N ιδιοτιμές $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_N$, και αντιστοίχα γραμμικά ανεξάρτητα ιδιοδιανύσματα $\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_N$ και για κάθε πολυώνυμο $f(\lambda)$, το $f(\mathbf{A})$ ισούται με ένα πολυώνυμο του $\mathbf{A}$ το οποίο είναι το πολύ $N - 1$ βαθμού.

Απάντηση. Αν το $f(\lambda)$ είναι βαθμού μικρότερου ή ίσου με το $N - 1$, δεν χρειάζεται να αποδείξουμε τίποτα. Εστω λοιπόν ότι ο βαθμός του $f(\lambda)$ είναι μεγαλύτερος ή ίσος του N . Εστω $f_A(\lambda)$ το χαρακτηριστικό πολυώνυμο του $\mathbf{A}$. Μπορούμε να διαιρέσουμε το $f(\lambda)$ με το $f_A(\lambda)$ και να πάρουμε υπόλοιπον $v(\lambda)$

$$f(\lambda) = f_A(\lambda)u(\lambda) + v(\lambda) \quad (13.4)$$

όπου το $v(\lambda)$ είναι βαθμού το πολύ $N - 1$ (αφού το $f_A(\lambda)$ είναι βαθμού N). Θέτοντας $\lambda = \mathbf{A}$ στην (13.4) παίρνουμε

$$f(\mathbf{A}) = f_A(\mathbf{A})u(\mathbf{A}) + v(\mathbf{A}) = \mathbf{0}u(\mathbf{A}) + v(\mathbf{A}) = v(\mathbf{A}) \quad (13.5)$$

και έχουμε αποδείξει το ζητούμενο. Η (13.5) είναι χρήσιμη στον υπολογισμό διαφορών πολυωνύμων, όπως θα φανεί στις παρακάτω προβλήματα.

13.2.17. Να υπολογιστεί το $\mathbf{A}^{31}$ για

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \frac{7}{5} & \frac{6}{5} \\ -\frac{4}{5} & -\frac{7}{5} \end{bmatrix}$$

Απάντηση. Είναι επιπλέον να υψώσουμε τον $\mathbf{A}$ στην 31η δύναμη (ποσοί πολλαπλασιασμοί χρειάζονται; μπορεί αυτοί να είναι λιγότεροι από 30;) γι' αυτό θα χρησιμοποιήσουμε την πολυωνυμική διαίρεση με το χαρακτηριστικό πολυώνυμο. Θέτουμε $f(\lambda) = \lambda^{31}$. Ο $\mathbf{A}$ έχει δύο ιδιοτιμές $\lambda_1 = 1$, $\lambda_2 = -1$. Χρησιμοποιώντας

$$\begin{aligned} f(\lambda) &= f_A(\lambda)u(\lambda) + v(\lambda) \\ v(\lambda) &= a_0 + a_1\lambda \end{aligned}$$

παιρνουμε δυο εξισώσεις

$$f(\lambda_1) = v(\lambda_1) = a_0 + a_1\lambda_1$$

$$f(\lambda_2) = v(\lambda_2) = a_0 + a_1\lambda_2$$

οι οποίες γίνονται

$$1 = a_0 + a_1$$

$$-1 = a_0 - a_1$$

και προφανώς έχουν λύση $a_0 = 0, a_1 = 1$. Οποτε

$$\mathbf{A}^{31} = a_0\mathbf{I} + a_1\mathbf{A} = \mathbf{A} = \begin{bmatrix} \frac{7}{5} & \frac{6}{5} \\ -\frac{4}{5} & -\frac{1}{5} \end{bmatrix}.$$

13.2.18. Να υπολογιστεί το $\mathbf{A}^{20} - 3\mathbf{A}^4$ για

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \frac{1}{3} & -\frac{1}{3} \\ \frac{3}{4} & \frac{5}{3} \end{bmatrix}$$

Απάντηση. Θετούμε $f(\lambda) = \lambda^{20} - 3\lambda^4$. Ο $\mathbf{A}$ έχει διπλή ιδιοτιμή $\lambda_1 = \lambda_2 = 1$ με γεωμετρική πολλαπλότητα 1 (δίνει μόνο ένα γραμμικά ανεξάρτητο ιδιοδιάνυσμα, το $\begin{bmatrix} 1 & -2 \end{bmatrix}^T$). Παρομοία με την προηγούμενη άσκηση, χρησιμοποιώντας την

$$f(\lambda) = f_A(\lambda)u(\lambda) + v(\lambda)$$

παιρνουμε μια εξίσωση

$$f(\lambda_1) = v(\lambda_1) = a_0 + a_1\lambda_1.$$

Χρειαζομαστε άλλη μια εξίσωση, αλλά αυτή δεν μπορεί να είναι η $f(\lambda_1) = v(\lambda_1)$ (αφού $\lambda_1 = \lambda_2$). Αυτή βρίσκεται ως εξής. Αφού η $\lambda_1 = \lambda_2 = 1$ είναι διπλή ιδιοτιμή, το χαρακτηριστικό πολυώνυμο θα έχει ένα παραγοντα $(\lambda - 1)^2$. Αν λοιπόν παραγωγίσουμε την (13.7) θα έχουμε

$$\begin{aligned} f'(\lambda) &= f'_A(\lambda)u(\lambda) + f_A(\lambda)u'(\lambda) + v(\lambda) \Rightarrow \\ f'(\lambda_1) &= f'_A(\lambda_1)u(\lambda_1) + f_A(\lambda_1)u'(\lambda_1) + v(\lambda_1) \\ f'(\lambda_1) &= v(\lambda_1). \end{aligned}$$

Δηλ., εξ αιτίας του παραγοντα $(\lambda - \lambda_1)^2$, έχουμε $f_A(\lambda_1) = 0$ και $f'_A(\lambda_1) = 0$! Η επιπλέον εξίσωση είναι $f'(\lambda_1) = a_1$. Τελικά το σύστημα γίνεται

$$f(\lambda_1) = a_0 + a_1\lambda_1$$

$$f'(\lambda_1) = a_1$$

και, αφού $(\lambda^{20} - 3\lambda^4)' = 20\lambda^{19} - 12\lambda^3$ και $v'(\lambda) = a_1$, τελικά έχουμε για το συγκεκριμένο πρόβλημα:

$$-2 = a_0 + a_1$$

$$8 = a_1$$

με λύση $a_0 = -10$, $a_1 = 8$. Έτσι έχουμε

$$\mathbf{A}^{20} - 3\mathbf{A}^4 = a_0\mathbf{I} + a_1\mathbf{A} = -10 \cdot \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} + 8 \cdot \begin{bmatrix} \frac{1}{3} & -\frac{1}{3} \\ \frac{4}{3} & \frac{5}{3} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -\frac{22}{3} & -\frac{8}{3} \\ \frac{32}{3} & \frac{10}{3} \end{bmatrix}.$$

13.2.19. Αποδειξτε ότι για κάθε $N \times N$ πίνακα $\mathbf{A}$ με N ιδιοτιμές $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_N$, και αντιστοίχα γραμμικά ανεξάρτητα ιδιοδιανύσματα $\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_N$ και για κάθε συνάρτηση $f(z)$ η οποία στην γειτονία του 0 έχει αναπτυγμά *Taylor*, η $f(\mathbf{A})$ ισούται με ένα πολυώνυμο του $\mathbf{A}$ το οποίο είναι το πολύ $N - 1$ βαθμού.

Απάντηση. Η απόδειξη του ζητούμενου είναι ομοία με αυτή της 13.2.16, αλλά τώρα η $f(z)$ είναι η σειρά *Taylor* της ζητούμενης συνάρτησης. Αυτή είναι πολυώνυμο απείρης τάξης, αλλά αυτό δεν εμποδίζει την εκτέλεση της διαιρέσης και το υπόλοιπο $v(\lambda)$ εξακολουθεί να είναι βαθμού το πολύ $N - 1$. Έτσι η μέθοδος μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τον υπολογισμό διαφορών συναρτήσεων πίνακων (ως μια εναλλακτική της μεθόδου με διαγωνιοποίηση) όπως θα φανεί στις παρακάτω προβλήματα.

13.2.20. Χρησιμοποιώντας το υπόλοιπο πολυωνυμικής διαιρέσης, υπολογίστε τον $e^{\mathbf{A}}$ όπου

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 2 & 1 \\ 0 & 3 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Ο $\mathbf{A}$ έχει ιδιοτιμές 2, 3. Ο $e^{\mathbf{A}}$ θα πρέπει να είναι $v(\mathbf{A})$ όπου το $v(\lambda)$ δίνεται από την διαιρέση $f(\lambda) = f_A(\lambda)u(\lambda) + v(\lambda)$ με $f(\lambda) = e^\lambda$ και $f_A(\lambda)$ το χαρακτηριστικό πολυώνυμο του $\mathbf{A}$. Αλλά επίσης έχουμε $f(\lambda_1) = f(\lambda_2) = 0$. Αν λοιπόν θεσουμε

$$v(\lambda) = a_0 + a_1\lambda$$

θα πρέπει να έχουμε

$$\begin{aligned} e^2 &= a_0 + 2a_1 \\ e^3 &= a_0 + 3a_1. \end{aligned}$$

Λύνοντας το σύστημα παίρνουμε $a_0 = 3e^2 - 2e^3$, $a_1 = e^3 - e^2$. Οπότε

$$\begin{aligned} e^{\mathbf{A}} &= v(\mathbf{A}) = (3e^2 - 2e^3) \cdot \mathbf{I} + (e^3 - e^2) \cdot \mathbf{A} \\ &= (3e^2 - 2e^3) \cdot \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} + (e^3 - e^2) \cdot \begin{bmatrix} 2 & 1 \\ 0 & 3 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} (3e^2 - 2e^3) + 2(e^3 - e^2) & (e^3 - e^2) \\ 0 & (3e^2 - 2e^3) + 3(e^3 - e^2) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} e^2 & e^3 - e^2 \\ 0 & e^3 \end{bmatrix} \end{aligned}$$

που επαληθεύει το αποτέλεσμα που βρήκαμε με διαγωνιοποίηση.

13.2.21. Χρησιμοποιώντας το υπόλοιπο πολυωνυμικής διαιρέσης, υπολογίστε τον $e^{\mathbf{A}}$ όπου

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 2 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & -1 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

Απάντηση. Οι ιδιοτιμές του $\mathbf{A}$ είναι 0, 1, 2. Ο $e^{\mathbf{A}}$ θα ρεπει να είναι $v(\mathbf{A})$ όπου το $v(\lambda)$ δίνεται από την διαίρεση $f(\lambda) = f_A(\lambda)u(\lambda) + v(\lambda)$ με $f(\lambda) = e^\lambda$ και $f_A(\lambda)$ το χαρακτηριστικό πολυώνυμο του $\mathbf{A}$. Αν θεσουμε

$$v(\lambda) = a_0 + a_1\lambda + a_2\lambda^2$$

θα έχουμε

$$\begin{aligned} e^0 &= a_0 \\ e^1 &= a_0 + a_1 + a_2 \\ e^2 &= a_0 + 2a_1 + 4a_2. \end{aligned}$$

Λύνοντας το σύστημα παίρνουμε $a_0 = 1$, $a_1 = 2e - \frac{3}{2} - \frac{1}{2}e^2$, $a_2 = \frac{1}{2}e^2 + \frac{1}{2} - e$. Οπότε

$$\begin{aligned} e^{\mathbf{A}} &= \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} + \left(2e - \frac{3}{2} - \frac{1}{2}e^2\right) \begin{bmatrix} 2 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & -1 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} + \left(\frac{1}{2}e^2 + \frac{1}{2} - e\right) \begin{bmatrix} 2 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & -1 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}^2 \\ &= \begin{bmatrix} e^2 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & -e+1 \\ 0 & 0 & e \end{bmatrix} \end{aligned}$$

13.2.22. Χρησιμοποιώντας το υπόλοιπο πολυωνυμικής διαίρεσης, υπολογίστε τον πίνακα $\sin(\mathbf{A})$ όπου

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ -1 & 4 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Ο $\mathbf{A}$ έχει ιδιοτιμές και 3 και 2, άρα θα έχουμε

$$\begin{aligned} \sin(2) &= a_0 + 2a_1 \\ \sin(3) &= a_0 + 3a_1 \end{aligned}$$

που έχει λύση $a_0 = 3\sin 2 - 2\sin 3$, $a_1 = \sin 3 - \sin 2$. Έτσι

$$\begin{aligned} \sin\left(\begin{bmatrix} 1 & 2 \\ -1 & 4 \end{bmatrix}\right) &= (3\sin 2 - 2\sin 3) \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} + (\sin 3 - \sin 2) \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ -1 & 4 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} 2\sin 2 - \sin 3 & 2\sin 3 - 2\sin 2 \\ -\sin 3 + \sin 2 & -\sin 2 + 2\sin 3 \end{bmatrix} \end{aligned}$$

13.2.23. Να υπολογιστεί ο $e^{\mathbf{A}}$ όπου

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \frac{3}{2} & \frac{1}{2} & -\frac{1}{2} \\ 0 & 2 & 0 \\ -\frac{1}{2} & \frac{1}{2} & \frac{3}{2} \end{bmatrix}$$

Απάντηση. Ο $\mathbf{A}$ έχει ιδιοτιμές $\lambda_1 = 1$ και $\lambda_2 = \lambda_3 = 2$. Αν θεσουμε

$$\begin{aligned} f(\lambda) &= f_A(\lambda)u(\lambda) + v(\lambda) \\ v(\lambda) &= a_0 + a_1\lambda + a_2\lambda^2, \end{aligned} \tag{13.6}$$

παιρνουμε, με τον συνηθη τροπο, δυο εξισωσεις

$$\begin{aligned}e^1 &= a_0 + a_1 + a_2 \\e^2 &= a_0 + 2a_1 + 4a_2\end{aligned}$$

και χρειαζομαστε μια εξισωση ακομη! Αυτη βρισκεται ως εξης. Αφου η $\lambda_2 = \lambda_3 = 2$ ειναι διπλη ιδιοτιμ, το χαρακτηριστικο πολυωνυμο θα εχει ενα παραγοντα $(\lambda - 2)^2$. Αν λοιπον παραγωγισουμε την (13.7) θα εχουμε

$$\begin{aligned}f'(\lambda) &= f'_A(\lambda) u(\lambda) + f_A(\lambda) u'(\lambda) + v(\lambda) \Rightarrow \\f'(\lambda_2) &= f'_A(\lambda_2) u(\lambda_2) + f_A(\lambda_2) u'(\lambda_2) + v(\lambda_2) \\f'(\lambda_2) &= v(\lambda_2).\end{aligned}$$

Δηλ., εξ αιτιας του παραγοντα $(\lambda - \lambda_2)^2$, εχουμε $f_A(\lambda_2) = 0$ και $f'_A(\lambda_2) = 0$! Αφου $(e^\lambda)' = e^\lambda$ και $v'(\lambda) = a_1 + 2a_2\lambda$, στο συγκεκριμενο προβλημα εχουμε την επιπλεον εξισωση

$$e^2 = a_1 + 4a_2.$$

Αρα το συστημα γινεται

$$\begin{aligned}e^1 &= a_0 + a_1 + a_2 \\e^2 &= a_0 + 2a_1 + 4a_2 \\e^2 &= a_1 + 4a_2\end{aligned}$$

με λυση $a_1 = e^2 - 4e$, $a_2 = e$, $a_0 = -e^2 + 4e$ και ετσι

$$\begin{aligned}e^A &= (-e^2 + 4e) \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} + (e^2 - 4e) \begin{bmatrix} \frac{3}{2} & \frac{1}{2} & -\frac{1}{2} \\ 0 & 2 & 0 \\ -\frac{1}{2} & \frac{1}{2} & \frac{3}{2} \end{bmatrix} + e \begin{bmatrix} \frac{3}{2} & \frac{1}{2} & -\frac{1}{2} \\ 0 & 2 & 0 \\ -\frac{1}{2} & \frac{1}{2} & \frac{3}{2} \end{bmatrix}^2 \\&= \begin{bmatrix} \frac{1}{2}e + \frac{1}{2}e^2 & \frac{1}{2}e^2 - \frac{1}{2}e & \frac{1}{2}e - \frac{1}{2}e^2 \\ 0 & e^2 & 0 \\ \frac{1}{2}e - \frac{1}{2}e^2 & \frac{1}{2}e^2 - \frac{1}{2}e & \frac{1}{2}e + \frac{1}{2}e^2 \end{bmatrix}\end{aligned}$$

13.2.24. Να υπολογιστει ο e^A οπου

$$A = \begin{bmatrix} \frac{3}{2} & \frac{1}{2} & -\frac{1}{2} \\ 0 & 2 & 0 \\ -\frac{1}{2} & \frac{1}{2} & \frac{3}{2} \end{bmatrix}$$

Απάντηση. Ο A εχει ιδιοτιμες $\lambda_1 = 1$ και $\lambda_2 = \lambda_3 = 2$. Αν θεσουμε

$$\begin{aligned}f(\lambda) &= f_A(\lambda) u(\lambda) + v(\lambda) \\v(\lambda) &= a_0 + a_1\lambda + a_2\lambda^2,\end{aligned} \tag{13.7}$$

παιρνουμε, με τον συνηθη τροπο, δυο εξισωσεις

$$\begin{aligned}e^1 &= a_0 + a_1 + a_2 \\e^2 &= a_0 + 2a_1 + 4a_2\end{aligned}$$

και χρειαζομαστε μια εξίσωση ακόμη! Αυτή βρίσκεται ως εξής. Αφού η $\lambda_2 = \lambda_3 = 2$ είναι διπλή ιδιοτιμή, το χαρακτηριστικό πολυώνυμο θα έχει ένα παραγοντα $(\lambda - 2)^2$. Αν λοιπόν παραγωγίσουμε την (13.7) θα έχουμε

$$\begin{aligned} f'(\lambda) &= f'_A(\lambda) u(\lambda) + f_A(\lambda) u'(\lambda) + v(\lambda) \Rightarrow \\ f'(\lambda_2) &= f'_A(\lambda_2) u(\lambda_2) + f_A(\lambda_2) u'(\lambda_2) + v(\lambda_2) \\ f'(\lambda_2) &= v(\lambda_2). \end{aligned}$$

Δηλ., εξ αιτίας του παραγοντα $(\lambda - \lambda_2)^2$, έχουμε $f_A(\lambda_2) = 0$ και $f'_A(\lambda_2) = 0$! Αφού $(e^\lambda)' = e^\lambda$ και $v'(\lambda) = a_1 + 2a_2\lambda$, στο συγκεκριμένο πρόβλημα έχουμε την επιπλέον εξίσωση

$$e^2 = a_1 + 4a_2.$$

Αρα το σύστημα γίνεται

$$\begin{aligned} e^1 &= a_0 + a_1 + a_2 \\ e^2 &= a_0 + 2a_1 + 4a_2 \\ e^2 &= a_1 + 4a_2 \end{aligned}$$

με λύση $a_1 = e^2 - 4e$, $a_2 = e$, $a_0 = -e^2 + 4e$ και έτσι

$$\begin{aligned} e^A &= (-e^2 + 4e) \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} + (e^2 - 4e) \begin{bmatrix} \frac{3}{2} & \frac{1}{2} & -\frac{1}{2} \\ 0 & 2 & 0 \\ -\frac{1}{2} & \frac{1}{2} & \frac{3}{2} \end{bmatrix} + e \begin{bmatrix} \frac{3}{2} & \frac{1}{2} & -\frac{1}{2} \\ 0 & 2 & 0 \\ -\frac{1}{2} & \frac{1}{2} & \frac{3}{2} \end{bmatrix}^2 \\ &= \begin{bmatrix} \frac{1}{2}e + \frac{1}{2}e^2 & \frac{1}{2}e^2 - \frac{1}{2}e & \frac{1}{2}e - \frac{1}{2}e^2 \\ 0 & e^2 & 0 \\ \frac{1}{2}e - \frac{1}{2}e^2 & \frac{1}{2}e^2 - \frac{1}{2}e & \frac{1}{2}e + \frac{1}{2}e^2 \end{bmatrix} \end{aligned}$$

13.2.25. Να υπολογιστεί ο e^A όπου

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Ο πίνακας A έχει τριπλή ιδιοτιμή $\lambda_1 = \lambda_2 = \lambda_3 = 1$ και μόνο ένα γραμμικά ανεξάρτητο ιδιοδιάνυσμα, το $\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \end{bmatrix}^T$. Αρα ο A δεν είναι διαγωνιοποιήσιμος και ο e^A δεν μπορεί να υπολογιστεί με διαγωνιοποίηση. Όμως, παρομοία με την προηγούμενη άσκηση, χρησιμοποιώντας την

$$f(\lambda) = f_A(\lambda) u(\lambda) + v(\lambda)$$

παιρνουμε τρεις εξισώσεις

$$f(\lambda_1) = v(\lambda_1), \quad f(\lambda_1) = v'(\lambda_1), \quad f''(\lambda_1) = v''(\lambda_1)$$

και, αν υποθέσουμε $v(\lambda) = a_0 + a_1\lambda + a_2\lambda^2$, αυτές γίνονται για το συγκεκριμένο πρόβλημα

$$\begin{aligned} e^1 &= a_0 + a_1 + a_2 \\ e^1 &= a_1 + 2a_2 \\ e^1 &= 2a_2 \end{aligned}$$

με λύση $a_2 = \frac{1}{2}e$, $a_1 = 0$, $a_0 = \frac{1}{2}e$. Έτσι τελικά

$$e^{\mathbf{A}} = \frac{1}{2}e \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} + \frac{1}{2}e \begin{bmatrix} 1 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}^2 = \begin{bmatrix} e & e & \frac{1}{2}e \\ 0 & e & e \\ 0 & 0 & e \end{bmatrix}.$$

13.2.26. Να υπολογιστεί ο $\cos(\mathbf{A})$ όπου

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \pi & 1 & 0 \\ 0 & \pi & 1 \\ 0 & 0 & \pi \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Ο πίνακας $\mathbf{A}$ έχει τριπλή ιδιοτιμή $\lambda_1 = \lambda_2 = \lambda_3 = \pi$ με γεωμετρική πολλαπλότητα 1. Παρομοία με την προηγούμενη άσκηση, έχουμε

$$\begin{aligned} \cos(\pi) &= a_0 + a_1 + a_2 \\ -\sin(\pi) &= a_1 + 2a_2 \\ -\cos(\pi) &= 2a_2 \end{aligned}$$

δηλ.

$$\begin{aligned} -1 &= a_0 + a_1 + a_2 \\ 0 &= a_1 + 2a_2 \\ 1 &= 2a_2 \end{aligned}$$

με λύση $a_1 = -1$, $a_2 = \frac{1}{2}$, $a_0 = -\frac{1}{2}$. Έτσι τελικά

$$\begin{aligned} \cos(\mathbf{A}) &= -\frac{1}{2} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} - 1 \begin{bmatrix} \pi & 1 & 0 \\ 0 & \pi & 1 \\ 0 & 0 & \pi \end{bmatrix} + \frac{1}{2} \begin{bmatrix} \pi & 1 & 0 \\ 0 & \pi & 1 \\ 0 & 0 & \pi \end{bmatrix}^2 \\ &= \begin{bmatrix} -\frac{1}{2} - \pi + \frac{1}{2}\pi^2 & -1 + \pi & \frac{1}{2} \\ 0 & -\frac{1}{2} - \pi + \frac{1}{2}\pi^2 & -1 + \pi \\ 0 & 0 & -\frac{1}{2} - \pi + \frac{1}{2}\pi^2 \end{bmatrix}. \end{aligned}$$

13.2.27. Αποδείξτε ότι κάθε τετραγωνική μορφή $f(x_1, x_2, \dots, x_N)$ μπορεί να γραφτεί ως $\mathbf{x}^T \mathbf{P} \mathbf{x}$, όπου $\mathbf{x} = [x_1 \ x_2 \ \dots \ x_N]^T$ και $\mathbf{P}$ είναι συμμετρικός πραγματικός πίνακας.

Απάντηση. Η τετραγωνική μορφή είναι

$$f(x_1, x_2, \dots, x_N) = a_{11}x_1^2 + a_{22}x_2^2 + \dots + a_{NN}x_N^2 + a_{12} \cdot x_1x_2 + \dots + a_{N-1,N}x_{N-1}x_N$$

$$= \begin{bmatrix} x_1 & x_2 & \dots & x_N \end{bmatrix} \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1N} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2N} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{N1} & a_{N2} & \dots & a_{NN} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \dots \\ x_N \end{bmatrix}$$

όπως μπορεί να ελεγχθεί ευκολά με εκτέλεση του πολλαπλασιασμού πινάκων. Αν τώρα θεσούμε

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1N} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2N} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{N1} & a_{N2} & \dots & a_{NN} \end{bmatrix}, \quad \mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \dots \\ x_N \end{bmatrix}$$

εχουμε (αφου το $\mathbf{x}^T \mathbf{A} \mathbf{x}$ ειναι 1×1 εχουμε $(\mathbf{x}^T \mathbf{A} \mathbf{x})^T = \mathbf{x}^T \mathbf{A}^T \mathbf{x}$)

$$\begin{aligned} f(x_1, x_2, \dots, x_N) &= \mathbf{x}^T \mathbf{A} \mathbf{x} = \frac{1}{2} \cdot (\mathbf{x}^T \mathbf{A} \mathbf{x} + (\mathbf{x}^T \mathbf{A} \mathbf{x})^T) \\ &= \frac{1}{2} \cdot (\mathbf{x}^T \mathbf{A} \mathbf{x} + \mathbf{x}^T \mathbf{A}^T \mathbf{x}) = \mathbf{x}^T \cdot \left(\frac{1}{2} \cdot (\mathbf{A} + \mathbf{A}^T) \right) \cdot \mathbf{x} = \mathbf{x}^T \mathbf{P} \mathbf{x} \end{aligned}$$

οπου ο πινακας $\mathbf{P} = \frac{1}{2} \cdot (\mathbf{A} + \mathbf{A}^T)$ ειναι συμμετρικος.

13.2.28. Αποδειξτε οτι μια τετραγωνικη μορφη $f(x_1, x_2, \dots, x_N) = \mathbf{x}^T \mathbf{P} \mathbf{x}$ (οπου ο $\mathbf{P}$ ειναι συμμετρικος) ειναι θετικη (αρνητικη) ορισμενη αν ο $\mathbf{P}$ εχει N θετικες (αρνητικες) ιδιοτιμες.

Απάντηση. Θα αποδειξουμε το ζητουμενο μονο για την περιπτωση που ο $\mathbf{P}$ εχει N διαφορετικες μεταξυ τους ιδιοτιμες (το ζητουμενο ισχυει και οταν υπαρχουν επαναλαμβανομενες ιδιοτιμες, αλλα η αποδειξη ειναι πιο πολυπλοκη).

Εστω λοιπον οτι ο $\mathbf{P}$ εχει ιδιοτιμες $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_N$, ολες διαφορετικες μεταξυ τους, και αντιστοιχα ιδιοδιανυσματα $\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_N$. Επειδη ο $\mathbf{P}$ ειναι συμμετρικος, ολες οι ιδιοτιμες ειναι πραγματικες και τα ιδιοδιανυσματα ικανοποιουν

$$m \neq n \Rightarrow \mathbf{v}_m^T \mathbf{v}_n = 0.$$

Επισης, επειδη καθε $c\mathbf{v}_n$ ($c \neq 0$) ειναι επισης ιδιοδιανυσμα, μπορουμε να επιλεξουμε τα $\mathbf{v}_n$ τετοια ωστε $\mathbf{v}_n^T \mathbf{v}_n = 1$. Αν ιωρα σχηματισουμε τον πινακα

$$\mathbf{V} = [\mathbf{v}_1 \quad \mathbf{v}_2 \quad \dots \quad \mathbf{v}_N]$$

αυτος διαγωνιοποιει τον $\mathbf{P}$, δηλ. $\mathbf{V}^{-1} \mathbf{P} \mathbf{V} = \mathbf{\Lambda}$ (ο $\mathbf{V}^{-1}$ υπαρχει γιατι ο $\mathbf{P}$ ειναι συμμετρικος και ιδιοδιανυσματα που αντιστοιχουν σε διαφορετικες ιδιοτιμες ειναι ανεξαρτητα). Επισης ο $\mathbf{V}$ θα εχει αναστροφο

$$\mathbf{V}^T = \begin{bmatrix} \mathbf{v}_1^T \\ \mathbf{v}_2^T \\ \dots \\ \mathbf{v}_N^T \end{bmatrix}$$

και θα εχουμε

$$\begin{aligned} \mathbf{V}^T \mathbf{V} &= \begin{bmatrix} \mathbf{v}_1^T \\ \mathbf{v}_2^T \\ \dots \\ \mathbf{v}_N^T \end{bmatrix} [\mathbf{v}_1 \quad \mathbf{v}_2 \quad \dots \quad \mathbf{v}_N] \\ &= \begin{bmatrix} \mathbf{v}_1^T \mathbf{v}_1 & \mathbf{v}_1^T \mathbf{v}_2 & \dots & \mathbf{v}_1^T \mathbf{v}_N \\ \mathbf{v}_2^T \mathbf{v}_1 & \mathbf{v}_2^T \mathbf{v}_2 & \dots & \mathbf{v}_2^T \mathbf{v}_N \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \mathbf{v}_N^T \mathbf{v}_1 & \mathbf{v}_N^T \mathbf{v}_2 & \dots & \mathbf{v}_N^T \mathbf{v}_N \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 1 & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & 1 \end{bmatrix} = \mathbf{I}. \end{aligned}$$

Με αλλα λογια $\mathbf{V}^T = \mathbf{V}^{-1}$. Αρα

$$\mathbf{V}^T \mathbf{P} \mathbf{V} = \mathbf{\Lambda} \Rightarrow \mathbf{P} = \mathbf{V} \mathbf{\Lambda} \mathbf{V}^T.$$

Αν λοιπον θεσουμε $\mathbf{y} = \mathbf{V}^T \mathbf{x}$, μπορουμε λοιπον να γραψουμε την τετραγωνικη μορφη ως

$$\mathbf{x}^T \mathbf{P} \mathbf{x} = \mathbf{x}^T \mathbf{V} \mathbf{\Lambda} \mathbf{V}^T \mathbf{x} = \mathbf{y}^T \mathbf{\Lambda} \mathbf{y} = \sum_{n=1}^N \lambda_n y_n^2$$

και ειναι φανερο οτι

$$\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_N > 0 \Leftrightarrow (\forall \mathbf{y} \in \mathbb{R}^N - \{\mathbf{0}\} : \mathbf{x}^T \mathbf{P} \mathbf{x} > 0) \quad (13.8)$$

$$\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_N < 0 \Leftrightarrow (\forall \mathbf{y} \in \mathbb{R}^N - \{\mathbf{0}\} : \mathbf{x}^T \mathbf{P} \mathbf{x} < 0). \quad (13.9)$$

Τελος παρατηρουμε οτι ο $\mathbf{V}$ ειναι ομαλος ($\mathbf{V}^{-1} = \mathbf{V}^T$) και αρα

$$\mathbf{y} \in \mathbb{R}^N - \{\mathbf{0}\} \Leftrightarrow \mathbf{x} \in \mathbb{R}^N - \{\mathbf{0}\}$$

οποτε οι (13.8)-(13.9) γραφονται ισοδυναμα

$$\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_N > 0 \Leftrightarrow (\forall \mathbf{x} \in \mathbb{R}^N - \{\mathbf{0}\} : \mathbf{x}^T \mathbf{P} \mathbf{x} > 0)$$

$$\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_N < 0 \Leftrightarrow (\forall \mathbf{x} \in \mathbb{R}^N - \{\mathbf{0}\} : \mathbf{x}^T \mathbf{P} \mathbf{x} < 0).$$

και εχουμε αποδειξει το ζητουμενο.

13.2.29. Εξεταστε αν η τετραγωνικη μορφη $x_1^2 + x_1 x_2 + 2x_2^2$ ειναι θετικα η αρνητικα ορισμενη

Απάντηση. Εχουμε

$$x_1^2 + x_1 x_2 + 2x_2^2 = \begin{bmatrix} x_1 & x_2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 1/2 \\ 1/2 & 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} = \mathbf{x}^T \mathbf{A} \mathbf{x}.$$

Ο πινακας $\mathbf{A}$ εχει ιδιοτιμες $\lambda_1 = \frac{1}{2}\sqrt{2} + \frac{3}{2} > 0$, $\lambda_2 = \frac{3}{2} - \frac{1}{2}\sqrt{2} > 0$ οποτε η $\mathbf{x}^T \mathbf{A} \mathbf{x}$ ειναι θετικα ορισμενη.

13.2.30. Εξεταστε αν η τετραγωνικη μορφη $2x_1^2 + 5x_2^2 + 5x_3^2 + 4x_1 x_2 - 4x_1 x_3 - 8x_2 x_3$ ειναι θετικα η αρνητικα ορισμενη

Απάντηση. Εχουμε

$$2x_1^2 + 5x_2^2 + 5x_3^2 + 4x_1 x_2 - 4x_1 x_3 - 8x_2 x_3 = \begin{bmatrix} x_1 & x_2 & x_3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 & 2 & -2 \\ 2 & 5 & -4 \\ -2 & -4 & 5 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \mathbf{x}^T \mathbf{A} \mathbf{x}.$$

Ο πινακας

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 2 & 2 & -2 \\ 2 & 5 & -4 \\ -2 & -4 & 5 \end{bmatrix}$$

εχει ιδιοτιμες $\lambda_1 = \lambda_2 = 1 > 0$ και $\lambda_3 = 10 > 0$, οποτε η $\mathbf{x}^T \mathbf{A} \mathbf{x}$ ειναι θετικα ορισμενη.

13.2.31. Αναγνωρίστε την καμπυλή που περιγράφεται από την εξίσωση $3x_1^2 + 2x_1x_2 + 3x_2^2 = 1$.

Απάντηση. Το αριστερό μέρος της εξίσωσης μπορεί να γραφτεί στην μορφή

$$3x_1^2 + 2x_1x_2 + 3x_2^2 = \begin{bmatrix} x_1 & x_2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 3 & 1 \\ 1 & 3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} = \mathbf{x}^T \mathbf{P} \mathbf{x} \text{ με } \mathbf{P} = \begin{bmatrix} 3 & 1 \\ 1 & 3 \end{bmatrix}.$$

Υπολογίζουμε τις ιδιοτιμές και τα ιδιοδιανύσματα του $\mathbf{P}$ και βρίσκουμε

$$\lambda_1 = 2, \quad \mathbf{v}_1 = \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \end{bmatrix}, \quad \lambda_2 = 4, \quad \mathbf{v}_2 = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}$$

και παρατηρούμε ότι $\mathbf{v}_1^T \mathbf{v}_2 = 0$. Κανονικοποιώντας τα ιδιοδιανύσματα παίρνουμε

$$\mathbf{u}_1 = \begin{bmatrix} -1/\sqrt{2} \\ 1/\sqrt{2} \end{bmatrix}, \quad \mathbf{u}_2 = \begin{bmatrix} 1/\sqrt{2} \\ 1/\sqrt{2} \end{bmatrix}, \quad \mathbf{U} = \begin{bmatrix} -1/\sqrt{2} & 1/\sqrt{2} \\ 1/\sqrt{2} & 1/\sqrt{2} \end{bmatrix}$$

και

$$\begin{bmatrix} -1/\sqrt{2} & 1/\sqrt{2} \\ 1/\sqrt{2} & 1/\sqrt{2} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 3 & 1 \\ 1 & 3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -1/\sqrt{2} & 1/\sqrt{2} \\ 1/\sqrt{2} & 1/\sqrt{2} \end{bmatrix}^T = \begin{bmatrix} 2 & 0 \\ 0 & 4 \end{bmatrix}$$

Αρα έχουμε

$$\begin{aligned} \mathbf{x}^T \mathbf{P} \mathbf{x} &= \begin{bmatrix} x_1 & x_2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 3 & 1 \\ 1 & 3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} x_1 & x_2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -1/\sqrt{2} & 1/\sqrt{2} \\ 1/\sqrt{2} & 1/\sqrt{2} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 3 & 1 \\ 1 & 3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -1/\sqrt{2} & 1/\sqrt{2} \\ 1/\sqrt{2} & 1/\sqrt{2} \end{bmatrix}^T \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} y_1 & y_2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 & 0 \\ 0 & 4 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} y_1 \\ y_2 \end{bmatrix} = 2y_1^2 + 4y_2^2. \end{aligned}$$

Η αρχική εξίσωση $3x_1^2 + 2x_1x_2 + 3x_2^2 = 1$ είναι λοιπόν ισοδυναμική με την

$$2y_1^2 + 4y_2^2 = 1$$

που αναγνωρίζεται ως εξίσωση ελλειψής.

13.2.32. Αναγνωρίστε την καμπυλή που περιγράφεται από την εξίσωση $4x_1^2 + 24x_1x_2 + 11x_2^2 = 1$.

Απάντηση. Το αριστερό μέρος της εξίσωσης μπορεί να γραφτεί στην μορφή

$$4x_1^2 + 24x_1x_2 + 11x_2^2 = \begin{bmatrix} x_1 & x_2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 4 & 12 \\ 12 & 11 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} = \mathbf{x}^T \mathbf{P} \mathbf{x} \text{ με } \mathbf{P} = \begin{bmatrix} 4 & 12 \\ 12 & 11 \end{bmatrix}.$$

Υπολογίζουμε τις ιδιοτιμές και τα ιδιοδιανύσματα του $\mathbf{P}$ και βρίσκουμε

$$\lambda_1 = -5, \quad \mathbf{v}_1 = \begin{bmatrix} -4 \\ 3 \end{bmatrix}, \quad \lambda_2 = 20, \quad \mathbf{v}_2 = \begin{bmatrix} 3 \\ 4 \end{bmatrix}$$

και παρατηρούμε ότι $\mathbf{v}_1^T \mathbf{v}_2 = 0$. Κανονικοποιώντας τα ιδιοδιανύσματα παίρνουμε

$$\mathbf{u}_1 = \begin{bmatrix} -4/5 \\ 3/5 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{u}_2 = \begin{bmatrix} 3/5 \\ 4/5 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{U} = \begin{bmatrix} -4/5 & 3/5 \\ 3/5 & 4/5 \end{bmatrix}$$

και

$$\begin{bmatrix} -4/5 & 3/5 \\ 3/5 & 4/5 \end{bmatrix}^T \begin{bmatrix} 4 & 12 \\ 12 & 11 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -4/5 & 3/5 \\ 3/5 & 4/5 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -5 & 0 \\ 0 & 20 \end{bmatrix}$$

$$\begin{aligned} \mathbf{x}^T \mathbf{P} \mathbf{x} &= \begin{bmatrix} x_1 & x_2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 4 & 12 \\ 12 & 11 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} x_1 & x_2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -4/5 & 3/5 \\ 3/5 & 4/5 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 4 & 12 \\ 12 & 11 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -4/5 & 3/5 \\ 3/5 & 4/5 \end{bmatrix}^T \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} y_1 & y_2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -5 & 0 \\ 0 & 20 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} y_1 \\ y_2 \end{bmatrix} = -5y_1^2 + 20y_2^2. \end{aligned}$$

Η αρχική εξίσωση $4x_1^2 + 24x_1x_2 + 11x_2^2 = 1$, είναι λοιπόν ισοδύναμη με την

$$-5y_1^2 + 20y_2^2 = 1$$

που αναγνωρίζεται ως εξίσωση υπερβολής.

13.2.33. Αναγνωρίστε την επιφάνεια που περιγράφεται από την εξίσωση $5x_1^2 + 6x_2^2 + 7y_3^2 - 4x_1x_2 + 4x_2x_3 = 1$.

Απάντηση. Το αριστερό μέρος της εξίσωσης μπορεί να γραφτεί στην μορφή

$$\begin{aligned} &5x_1^2 + 6x_2^2 + 7y_3^2 - 4x_1x_2 + 4x_2x_3 \\ &= \begin{bmatrix} x_1 & x_2 & x_3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 5 & -2 & 0 \\ -2 & 6 & 2 \\ 0 & 2 & 7 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \mathbf{x}^T \mathbf{P} \mathbf{x}. \end{aligned}$$

με

$$\mathbf{P} = \begin{bmatrix} 5 & -2 & 0 \\ -2 & 6 & 2 \\ 0 & 2 & 7 \end{bmatrix}$$

Υπολογίζουμε τις ιδιοτιμές και τα ιδιοδιανύσματα του $\mathbf{P}$ και βρίσκουμε

$$\lambda_1 = 3, \quad \mathbf{v}_1 = \begin{bmatrix} -2 \\ -2 \\ 1 \end{bmatrix}, \quad \lambda_2 = 9, \quad \mathbf{v}_2 = \begin{bmatrix} 1 \\ -2 \\ -2 \end{bmatrix}, \quad \lambda_3 = 6, \quad \mathbf{v}_3 = \begin{bmatrix} -2 \\ 1 \\ -2 \end{bmatrix}$$

και παρατηρούμε ότι $\mathbf{v}_m^T \mathbf{v}_n = 0$ για $m \neq n$. Κανονικοποιώντας τα ιδιοδιανύσματα παίρνουμε

$$\mathbf{u}_1 = \begin{bmatrix} -2/3 \\ -2/3 \\ 1/3 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{u}_2 = \begin{bmatrix} 1/3 \\ -2/3 \\ -2/3 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{u}_3 = \begin{bmatrix} -2/3 \\ 1/3 \\ -2/3 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{U} = \begin{bmatrix} -2/3 & 1/3 & -2/3 \\ -2/3 & -2/3 & 1/3 \\ 1/3 & -2/3 & -2/3 \end{bmatrix}$$

και

$$\begin{bmatrix} -2/3 & 1/3 & -2/3 \\ -2/3 & -2/3 & 1/3 \\ 1/3 & -2/3 & -2/3 \end{bmatrix}^T \begin{bmatrix} 5 & -2 & 0 \\ -2 & 6 & 2 \\ 0 & 2 & 7 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -2/3 & 1/3 & -2/3 \\ -2/3 & -2/3 & 1/3 \\ 1/3 & -2/3 & -2/3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 3 & 0 & 0 \\ 0 & 9 & 0 \\ 0 & 0 & 6 \end{bmatrix}$$

$$\begin{aligned} \mathbf{x}^T \mathbf{P} \mathbf{x} &= \begin{bmatrix} x_1 & x_2 & x_3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 5 & -2 & 0 \\ -2 & 6 & 2 \\ 0 & 2 & 7 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} x_1 & x_2 & x_3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -2/3 & 1/3 & -2/3 \\ -2/3 & -2/3 & 1/3 \\ 1/3 & -2/3 & -2/3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 5 & -2 & 0 \\ -2 & 6 & 2 \\ 0 & 2 & 7 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -2/3 & 1/3 & -2/3 \\ -2/3 & -2/3 & 1/3 \\ 1/3 & -2/3 & -2/3 \end{bmatrix}^T \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} y_1 & y_2 & y_3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 6 & 0 & 0 \\ 0 & 3 & 0 \\ 0 & 0 & 9 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} y_1 \\ y_2 \\ y_3 \end{bmatrix} = 6y_1^2 + 3y_2^2 + 9y_3^2. \end{aligned}$$

Η αρχική εξίσωση είναι λοιπόν ισοδυναμική με την

$$6y_1^2 + 3y_2^2 + 9y_3^2 = 1$$

που αναγνωρίζεται ως εξίσωση ελλειψοειδούς.

13.2.34. Αναγνωρίστε την επιφάνεια που περιγράφεται από την εξίσωση

$$3x_1^2 - 2x_2^2 - x_3^2 - 4x_1x_2 - 8x_1x_3 - 12x_3x_2 = 0.$$

Απάντηση. Η καμπύλη μπορεί να γραφτεί στην μορφή

$$0 = 3x_1^2 - 2x_2^2 - x_3^2 - 4x_1x_2 - 8x_1x_3 - 12x_3x_2 = 0. = \begin{bmatrix} x_1 & x_2 & x_3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 3 & -2 & -4 \\ -2 & -2 & -6 \\ -4 & -6 & -1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \mathbf{x}^T \mathbf{P} \mathbf{x}.$$

με

$$\mathbf{P} = \begin{bmatrix} 3 & -2 & -4 \\ -2 & -2 & -6 \\ -4 & -6 & -1 \end{bmatrix}$$

Υπολογίζουμε τις ιδιοτιμές και τα ιδιοδιανύσματα του $\mathbf{P}$ και βρίσκουμε

$$\lambda_1 = 3, \quad \mathbf{v}_1 = \begin{bmatrix} 2 \\ -2 \\ 1 \end{bmatrix}, \quad \lambda_2 = 6, \quad \mathbf{v}_2 = \begin{bmatrix} -2 \\ -1 \\ 2 \end{bmatrix}, \quad \lambda_3 = -9, \quad \mathbf{v}_3 = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 2 \end{bmatrix}$$

και παρατηρούμε ότι $\mathbf{v}_m^T \mathbf{v}_n = 0$ για $m \neq n$. Κανονικοποιώντας τα ιδιοδιανύσματα παίρνουμε

$$\mathbf{u}_1 = \begin{bmatrix} 2/3 \\ -2/3 \\ 1/3 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{u}_2 = \begin{bmatrix} -2/3 \\ -1/3 \\ 2/3 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{u}_3 = \begin{bmatrix} 1/3 \\ 2/3 \\ 2/3 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{U} = \begin{bmatrix} 2/3 & -2/3 & 1/3 \\ -2/3 & -1/3 & 2/3 \\ 1/3 & 2/3 & 2/3 \end{bmatrix}$$

και

$$\begin{bmatrix} 2/3 & -2/3 & 1/3 \\ -2/3 & -1/3 & 2/3 \\ 1/3 & 2/3 & 2/3 \end{bmatrix}^T \begin{bmatrix} 3 & -2 & -4 \\ -2 & -2 & -6 \\ -4 & -6 & -1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2/3 & -2/3 & 1/3 \\ -2/3 & -1/3 & 2/3 \\ 1/3 & 2/3 & 2/3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 3 & 0 & 0 \\ 0 & 6 & 0 \\ 0 & 0 & -9 \end{bmatrix}$$

$$\begin{aligned} \mathbf{x}^T \mathbf{P} \mathbf{x} &= \begin{bmatrix} x_1 & x_2 & x_3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 3 & -2 & -4 \\ -2 & -2 & -6 \\ -4 & -6 & -1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} x_1 & x_2 & x_3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2/3 & -2/3 & 1/3 \\ -2/3 & -1/3 & 2/3 \\ 1/3 & 2/3 & 2/3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 3 & -2 & -4 \\ -2 & -2 & -6 \\ -4 & -6 & -1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2/3 & -2/3 & 1/3 \\ -2/3 & -1/3 & 2/3 \\ 1/3 & 2/3 & 2/3 \end{bmatrix}^T \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} y_1 & y_2 & y_3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 3 & 0 & 0 \\ 0 & 6 & 0 \\ 0 & 0 & -9 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} y_1 \\ y_2 \\ y_3 \end{bmatrix} = 3x_1^2 + 6x_2^2 - 9x_3^2 = 0. \end{aligned}$$

Αρα η επιφάνεια είναι ένας κώνος.

13.3 Άλυτα Προβλήματα

13.3.1. Διαγωνιοποιήστε (εφόσον αυτό είναι δυνατό) τους παρακάτω πίνακες.

$$1. \begin{bmatrix} 5 & 4 \\ 4 & -1 \end{bmatrix} \text{ Απ. } \begin{bmatrix} \frac{1}{5} & -\frac{2}{5} \\ \frac{3}{5} & \frac{1}{5} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 5 & 4 \\ 4 & -1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ -2 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -3 & 0 \\ 0 & 7 \end{bmatrix}.$$

$$2. \begin{bmatrix} 4 & -2 \\ 6 & -3 \end{bmatrix} \text{ Απ. } \begin{bmatrix} -3 & 2 \\ 4 & -2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 4 & -2 \\ 6 & -3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 2 & \frac{3}{2} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

$$3. \begin{bmatrix} 4 & -2 & 2 \\ 6 & -3 & 4 \\ 3 & -2 & 3 \end{bmatrix} \text{ Απ. } \begin{bmatrix} 3 & -2 & 2 \\ -6 & 5 & -4 \\ -2 & 2 & -2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 4 & -2 & 2 \\ 6 & -3 & 4 \\ 3 & -2 & 3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 2 & 1 & 0 \\ 1 & 1 & -\frac{3}{2} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

$$4. \begin{bmatrix} 3 & 1 & -1 \\ 2 & 4 & -2 \\ -1 & -1 & 3 \end{bmatrix} \text{ Απ. } \begin{bmatrix} -\frac{1}{4} & -\frac{1}{4} & \frac{1}{4} \\ -\frac{1}{2} & \frac{1}{2} & \frac{1}{2} \\ \frac{3}{4} & -\frac{1}{4} & \frac{1}{4} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 3 & 1 & -1 \\ 2 & 4 & -2 \\ -1 & -1 & 3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -1 & 0 & 1 \\ -2 & 1 & 0 \\ 1 & 1 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 6 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 2 \end{bmatrix}.$$

$$5. \begin{bmatrix} 3 & -1 & 1 \\ 7 & -5 & 1 \\ 6 & -6 & 2 \end{bmatrix} \text{ Απ. Ο πίνακας δεν διαγωνιοποιείται.}$$

13.3.2. Βρείτε έναν πίνακα $\mathbf{A}$ ο οποίος έχει ιδιοτιμές $\lambda_1 = 1, \lambda_2 = 2, \lambda_3 = 3$ και αντιστοίχα ιδιοδιανύσματα

$$\begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}.$$

Απ. $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 3 & 0 & -2 \\ 1 & 2 & -2 \\ 1 & -1 & 1 \end{bmatrix}.$

13.3.3. Βρείτε έναν ανώ τριγωνικό 3×3 πίνακα $\mathbf{A}$ ο οποίος έχει ιδιοτιμές $\lambda_1 = -1, \lambda_2 = 4, \lambda_3 = 2$.

Απ. $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} -1 & x & y \\ 0 & 4 & z \\ 0 & 0 & 2 \end{bmatrix}$ με τυχόντα x, y, z .

13.3.4. Επαληθεύστε το Θεώρημα *Cayley-Hamilton* για τον

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 4 & 3 \end{bmatrix}.$$

13.3.5. Επαληθεύστε το Θεώρημα *Cayley-Hamilton* για τον

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} -4 & 5 & 5 \\ -5 & 6 & 5 \\ -5 & 5 & 6 \end{bmatrix}.$$

13.3.6. Χρησιμοποιώντας το Θεώρημα *Cayley-Hamilton* υπολογίστε τον $\mathbf{A}^{-1}$ για

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 3 & 6 \\ 0 & 3 & 2 \\ 0 & 0 & -2 \end{bmatrix}$$

Απ. $\mathbf{A}^{-1} = \begin{bmatrix} 1 & -1 & 2 \\ 0 & \frac{1}{3} & \frac{1}{3} \\ 0 & 0 & -\frac{1}{2} \end{bmatrix}$

13.3.7. Χρησιμοποιώντας το Θεώρημα *Cayley-Hamilton* υπολογίστε τον $\mathbf{A}^{-1}$ για

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 4 & 6 & 6 \\ 1 & 3 & 2 \\ -1 & -5 & -2 \end{bmatrix}$$

Απ. $\mathbf{A}^{-1} = \begin{bmatrix} 1 & -\frac{9}{2} & -\frac{3}{2} \\ 0 & -\frac{1}{2} & -\frac{1}{2} \\ -\frac{1}{2} & \frac{7}{2} & \frac{3}{2} \end{bmatrix}.$

13.3.8. Υπολογίστε τους παρακατω πίνακες

$$e \begin{bmatrix} 2 & 0 \\ 0 & 3 \end{bmatrix}, \quad e \begin{bmatrix} 2 & 1 \\ 0 & 3 \end{bmatrix}.$$

Απ. $\begin{bmatrix} e^2 & 0 \\ 0 & e^3 \end{bmatrix}$ και $\begin{bmatrix} e^2 & e^3 - e^2 \\ 0 & e^3 \end{bmatrix}.$

13.3.9. Υπολογίστε τον e^A όπου

$$A = \begin{bmatrix} 4 & 2 \\ 0 & 3 \end{bmatrix}.$$

Απ. $\begin{bmatrix} e^4 & 2e^4 - 2e^3 \\ 0 & e^3 \end{bmatrix}.$

13.3.10. Υπολογίστε τον e^A όπου

$$A = \begin{bmatrix} 3 & 1 & -1 \\ 2 & 4 & -2 \\ -1 & -1 & 3 \end{bmatrix}.$$

Απ. $\begin{bmatrix} \frac{3}{4}e^2 + \frac{1}{4}e^6 & \frac{1}{4}e^6 - \frac{1}{4}e^2 & \frac{1}{4}e^2 - \frac{1}{4}e^6 \\ \frac{1}{2}e^6 - \frac{1}{2}e^2 & \frac{1}{2}e^2 + \frac{1}{2}e^6 & \frac{1}{2}e^2 - \frac{1}{2}e^6 \\ \frac{1}{4}e^2 - \frac{1}{4}e^6 & \frac{1}{4}e^2 - \frac{1}{4}e^6 & \frac{3}{4}e^2 + \frac{1}{4}e^6 \end{bmatrix}.$

13.3.11. Υπολογίστε τον e^A όπου

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 2 & -1 \\ -2 & 3 & 1 \\ -3 & 8 & 1 \end{bmatrix}.$$

Απ. $\begin{bmatrix} 2 & 2 & -1 \\ \frac{16}{25} - \frac{11}{25}e^5 & \frac{13}{25}e^5 + \frac{22}{25} & \frac{6}{25}e^5 - \frac{11}{25} \\ \frac{57}{25} - \frac{22}{25}e^5 & \frac{26}{25}e^5 + \frac{44}{25} & \frac{12}{25}e^5 - \frac{22}{25} \end{bmatrix}.$

13.3.12. Υπολογίστε τον e^A όπου

$$A = \begin{bmatrix} 3 & 2 & -1 \\ 3 & 8 & -3 \\ 3 & 6 & -1 \end{bmatrix}$$

Απ. $\begin{bmatrix} \frac{3}{4}e^2 + \frac{1}{4}e^6 & \frac{1}{2}e^6 - \frac{1}{2}e^2 & -\frac{1}{4}e^6 + \frac{1}{4}e^2 \\ -\frac{3}{4}e^2 + \frac{3}{4}e^6 & -\frac{1}{2}e^2 + \frac{3}{2}e^6 & -\frac{3}{4}e^6 + \frac{3}{4}e^2 \\ -\frac{3}{4}e^2 + \frac{3}{4}e^6 & \frac{3}{2}e^6 - \frac{3}{2}e^2 & \frac{7}{4}e^2 - \frac{3}{4}e^6 \end{bmatrix}$

13.3.13. Υπολογίστε τον e^A όπου

$$A = \begin{bmatrix} 1 & -1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix}.$$

Απ. $\begin{bmatrix} \frac{1}{2}e^{1-i} + \frac{1}{2}e^{1+i} & \frac{1}{2}ie^{1+i} - \frac{1}{2}ie^{1-i} \\ \frac{1}{2}ie^{1-i} - \frac{1}{2}ie^{1+i} & \frac{1}{2}e^{1-i} + \frac{1}{2}e^{1+i} \end{bmatrix}.$

13.3.14. Υπολογίστε τον πίνακα $\sin(\mathbf{A})$ όπου

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ -1 & 4 \end{bmatrix}.$$

Απ.

13.3.15. Υπολογίστε τον πίνακα $\sin(\mathbf{A})$ όπου

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ -1 & 4 \end{bmatrix}.$$

Απ.

13.3.16. Υπολογίστε τον

$$\sin \begin{bmatrix} \pi & 1 & 0 \\ 0 & \pi & 0 \\ 4 & 1 & \pi/2 \end{bmatrix}$$

Απ. $\begin{bmatrix} 0 & -1/\pi & 0 \\ 0 & 0 & 0 \\ -8/\pi & (16 - 10\pi)/\pi^2 & 1 \end{bmatrix}$

13.3.17. Υπολογίστε τον πίνακα $\sin(\mathbf{A})$ όπου

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 2 & 1 \end{bmatrix}.$$

Απ. $\frac{1}{2} \begin{bmatrix} -\sin(1) + \sin(3) & \sin(1) + \sin(3) \\ \sin(1) + \sin(3) & -\sin(1) + \sin(3) \end{bmatrix}$

13.3.18. Υπολογίστε τον πίνακα $\cos(\mathbf{A})$ όπου

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 7 & 3 \\ 3 & -1 \end{bmatrix}.$$

Απ. $\frac{1}{10} \begin{bmatrix} \cos(2) + 9\cos(8) & -3\cos(2) + 3\cos(8) \\ -3\cos(2) + 3\cos(8) & \cos(2) + 9\cos(8) \end{bmatrix}$

13.3.19. Υπολογίστε τον πίνακα $\cos(\mathbf{A})$ όπου

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 4 & 1 & -1 \\ 2 & 5 & -2 \\ 1 & 1 & 2 \end{bmatrix}.$$

Απ. $\frac{1}{2} \begin{bmatrix} \cos(5) + \cos(3) & \cos(5) - \cos(3) & -\cos(5) + \cos(3) \\ 2\cos(5) - 2\cos(3) & 2\cos(5) & -2\cos(5) + 2\cos(3) \\ \cos(5) - \cos(3) & \cos(5) - \cos(3) & -\cos(5) + 3\cos(3) \end{bmatrix}$

13.3.20. Να υπολογιστεί το A^{12} για

$$A = \begin{bmatrix} 5 & 4 \\ 4 & -1 \end{bmatrix}$$

Απ. $\begin{bmatrix} 11\,073\,136\,049 & 5536\,302\,304 \\ 5536\,302\,304 & 2768\,682\,593 \end{bmatrix}$

13.3.21. Να υπολογιστεί το A^{123} για

$$A = \begin{bmatrix} 4 & -2 \\ 6 & -3 \end{bmatrix}$$

Απ. $\begin{bmatrix} 4 & -2 \\ 6 & -3 \end{bmatrix}.$

13.3.22. Να υπολογιστεί το A^{52} για

$$A = \begin{bmatrix} -2 & 3 \\ -1 & 2 \end{bmatrix}$$

Απ. $\begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}.$

13.3.23. Να υπολογιστεί το $A^{202} - 3A^{147} + 2I$ για

$$A = \begin{bmatrix} -2 & 3 \\ -1 & 2 \end{bmatrix}$$

Απ. $\begin{bmatrix} 9 & -9 \\ 3 & -3 \end{bmatrix}.$

13.3.24. Να υπολογιστεί το A^{521} για

$$A = \begin{bmatrix} 4 & 1 & -3 \\ 0 & -1 & 0 \\ 5 & 1 & -4 \end{bmatrix}$$

Απ. $\begin{bmatrix} 4 & 1 & -3 \\ 0 & -1 & 0 \\ 5 & 1 & -4 \end{bmatrix}.$

13.3.25. Εξετάστε ποιες από τις τετραγωνικές μορφές

- (α) $4x_1^2 + 5x_1x_2 + 7x_2^2$
- (β) $2x_1^2 - 3x_1x_2 - x_2^2$
- (γ) $x_1^2 + 4x_1x_2 + 5x_2^2 + 6x_1x_3 + 2x_2x_3 + 4x_3^2$
- (δ) $x_1^2 + 2x_2^2 + 7x_3^2 + 2x_1x_2 + 6x_2x_3 + 4x_1x_3$

είναι θετικά ή αρνητικά ορισμένες.

Απ. (α) θ.ο., (β) α.ο., (δ) θ.ο..

13.3.26. Αναγνωρίστε την καμπυλή που περιγράφεται από την εξίσωση $5x_1^2 - 6x_1x_2 + 5x_2^2 = 32$.

Απ. Ελλειψη.

13.3.27. Αναγνωρίστε την καμπυλή που περιγράφεται από την εξίσωση $x_1^2 + 6x_1x_2 + 3x_2^2 = 1$.

Απ. Υπερβολή.

13.3.28. Αναγνωρίστε την επιφάνεια που περιγράφεται από την εξίσωση

$$2x_1^2 + 2x_2^2 + 2x_3^2 + 2x_1x_2 - 2x_2x_3 = 1.$$

Απ. Ελλειψοειδές.

13.3.29. Αναγνωρίστε την επιφάνεια που περιγράφεται από την εξίσωση

$$3x_1^2 + 2x_2^2 + 4x_3^2 + 4x_1x_2 + 4x_1x_3 = 1.$$

Απ. Ελλειπτικός κυλινδρός.

13.3.30. Αναγνωρίστε την επιφάνεια που περιγράφεται από την εξίσωση

$$5x_1^2 + 6x_2^2 + 7x_3^2 - 4x_1x_2 + 4x_2x_3 - 10x_1 + 8x_2 + 14x_3 = 6.$$

Απ. Ελλειψοειδές.

Μέρος II
Συμπληρωματικά Θέματα

Κεφάλαιο 14

Ορίζουσες : Θεωρητική Θεμελίωση

Στο Κεφάλαιο 4 ορίσαμε την ορίζουσα πίνακα και αποδείξαμε αρκετές από τις ιδιοτητές αυτής. Αν και ο *αναδρομικός* ορισμός 4.1.1 είναι εύκολα κατανοητός, δυσχεραίνει την απόδειξη ορισμένων ιδιοτήτων της ορίζουσας. Γι' αυτό τον λόγο αφήσαμε αναποδείκτες στο Κεφ. 4 τις ιδιοτητές 4.1.7, 4.1.11-4.1.15 και, κυρίως, τις *θεμελιώδεις ιδιοτητές* του Εδαφίου 4.1.8. Επιπλέον, ο *αναδρομικός* ορισμός 4.1.1 αποκρύπτει την *συνδυαστική* φύση της ορίζουσας. Για όλους αυτούς τους λόγους, στο παρόν κεφάλαιο ακολουθούμε μια διαφορετική προσέγγιση στις ορίζουσες. Κατ' αρχήν, δίνουμε έναν νέο, *συνδυαστικό* ορισμό της ορίζουσας, στο Εδάφιο 14.1.5. (Ο ορισμός αυτός απαιτεί την εισαγωγή της έννοιας της *μεταθέσης*, την οποία συζητούμε στα Εδάφια 14.1.1-14.1.4.) Κατόπιν αποδεικνύουμε τις θεμελιώδεις ιδιοτητές της ορίζουσας, στο Εδάφιο 14.1.9. Βάσει αυτών και του συνδυαστικού ορισμού αποδεικνύουμε επίσης μιας σειρά άλλων ιδιοτήτων. Κατόπιν δείχνουμε ότι οι θεμελιώδεις ιδιοτητές *καθορίζουν* την ορίζουσα, δηλ. η ορίζουσα είναι η *μοναδική* συνάρτηση η οποία ικανοποιεί τις θεμελιώδεις ιδιοτητές. Τέλος δίνουμε μια γεωμετρική ερμηνεία της ορίζουσας και των θεμελιωδών ιδιοτήτων αυτής.

14.1 Θεωρία

14.1.1. Μια *μεταθεση* των αριθμών $\{1, 2, \dots, N\}$ είναι μια 1-προς-1 συνάρτηση σ του $\{1, 2, \dots, N\}$ στον εαυτό του. Γραφούμε $\sigma(i) = j_i$ ή και $\sigma = j_1 j_2 \dots j_N$.

14.1.2. Το σύνολο όλων των μεταθεσών των αριθμών $\{1, 2, \dots, N\}$ γραφεται S_N .

14.1.3. Δίνεται μια μεταθεση σ του $\{1, 2, \dots, N\}$. Μια *αντιστροφή* είναι ένα ζεύγος (i, k) τέτοιο ώστε $i < k$ και $\sigma(i) > \sigma(k)$.

14.1.4. Λέμε ότι η μεταθεση σ είναι *αρτία* (και γραφούμε $\text{sign}(\sigma) = +1$) αν ο συνολικός αριθμός αντιστροφών στην σ είναι άρτιος. Λέμε ότι η μεταθεση σ είναι *περιπτή* (και γραφούμε $\text{sign}(\sigma) = -1$) αν ο συνολικός αριθμός αντιστροφών στην σ είναι περιττός.

14.1.5. Δίνεται $N \times N$ πίνακας A . Η ορίζουσα του A συμβολίζεται ως $|A|$ ή $D(A)$ και ορίζεται ως

$$|A| = \sum_{\sigma \in S_N} \text{sign}(\sigma) a_{1\sigma(1)} a_{2\sigma(2)} \dots a_{N\sigma(N)}. \quad (14.1)$$

Στην (14.1) το άθροισμα είναι πάνω σε όλα τα στοιχεία του S_N , δηλ. πάνω σε όλες τις μεταθεσεις των $\{1, 2, \dots, N\}$.

14.1.6. Σε κάθε ορο (γινόμενο) του αθροίσματος (14.1) εμφανίζεται ακριβώς ένα στοιχείο από κάθε σειρά και κάθε στήλη του πίνακα A .

14.1.7. Εστω ο $N \times N$ πίνακας A . Ισχύει ότι

$$|A| = |A^T|. \quad (14.2)$$

14.1.8. Επομένως όλες οι ιδιοτητες που δίνονται παρακάτω σε σχέση με τις στήλες ενός πίνακα ισχύουν επίσης και σε σχέση με τις γραμμές αυτού.

14.1.9. Εστω $N \times N$ πίνακας A με στήλες $a_1, a_2, \dots, a_n, \dots, a_N$. Δηλ.

$$A = [a_1 \ a_2 \ \dots \ a_n \ \dots \ a_N]$$

Ορίζουμε την συνάρτηση

$$D(a_1, a_2, \dots, a_n, \dots, a_N) = |A|$$

(δηλ. η D είναι η ορίζουσα του A ως συνάρτηση των στηλών αυτού). Τότε η D έχει τις παρακάτω ιδιοτητες.

1. Αν μια στήλη a_n είναι γραμμικός συνδυασμός $a_n = \kappa' a'_n + \kappa'' a''_n$, το αντίστοιχο ισχύει και για την D :

$$\begin{aligned} D(a_1, a_2, \dots, \kappa' a'_n + \kappa'' a''_n, \dots, a_N) \\ = \kappa' D(a_1, a_2, \dots, a'_n, \dots, a_N) + \kappa'' D(a_1, a_2, \dots, a''_n, \dots, a_N). \end{aligned} \quad (14.3)$$

2. Αν εναλλάξουμε δύο στήλες, τότε η D αλλάζει πρόσημο:

$$D(a_1, a_2, \dots, a_m, \dots, a_n, \dots, a_N) = -D(a_1, a_2, \dots, a_n, \dots, a_m, \dots, a_N). \quad (14.4)$$

3. Εστω τα μοναδιαία διανύσματα βάσης

$$e_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ \dots \\ 0 \end{bmatrix}, \quad e_2 = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ \dots \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \dots, \quad e_N = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ \dots \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Τότε

$$D(e_1, e_2, \dots, e_N) = 1. \quad (14.5)$$

14.1.10. Ξαναγραφουμε τις παραπάνω ιδιοτητες με συμβολισμό ορίζουσων. Εστω $N \times N$ πίνακας

$$A = [a_1 \ a_2 \ \dots \ a_n \ \dots \ a_N]$$

1. Αν μια στήλη $\mathbf{a}_n$ είναι γραμμικός συνδυασμός $\mathbf{a}_n = \kappa' \mathbf{a}'_n + \kappa'' \mathbf{a}''_n$, τότε:

$$\begin{vmatrix} \mathbf{a}_1 & \mathbf{a}_2 & \dots & \kappa' \mathbf{a}'_n + \kappa'' \mathbf{a}''_n & \dots & \mathbf{a}_N \end{vmatrix} \\ = \kappa' \begin{vmatrix} \mathbf{a}_1 & \mathbf{a}_2 & \dots & \mathbf{a}'_n & \dots & \mathbf{a}_N \end{vmatrix} + \kappa'' \begin{vmatrix} \mathbf{a}_1 & \mathbf{a}_2 & \dots & \mathbf{a}''_n & \dots & \mathbf{a}_N \end{vmatrix}. \quad (14.6)$$

2. Αν εναλλάξουμε δυο στήλες, τότε η οριζούσα αλλάζει προσημο:

$$\begin{vmatrix} \mathbf{a}_1 & \mathbf{a}_2 & \dots & \mathbf{a}_m & \dots & \mathbf{a}_n & \dots & \mathbf{a}_N \end{vmatrix} = - \begin{vmatrix} \mathbf{a}_1 & \mathbf{a}_2 & \dots & \mathbf{a}_n & \dots & \mathbf{a}_m & \dots & \mathbf{a}_N \end{vmatrix}. \quad (14.7)$$

3. Για τα μοναδιαία διανύσματα βάσης έχουμε

$$\begin{vmatrix} \mathbf{e}_1 & \mathbf{e}_2 & \dots & \mathbf{e}_N \end{vmatrix} = |\mathbf{I}| = 1. \quad (14.8)$$

14.1.11. Εστω ο $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A} = [\mathbf{a}_1 \dots \mathbf{a}_m \dots \mathbf{a}_n \dots \mathbf{a}_N]$. Ισχύουν τα εξής.

1. Αν μια στήλη (γραμμή) του πίνακα είναι μηδενική, τότε η οριζούσα είναι μηδέν:

$$\begin{vmatrix} \mathbf{a}_1 & \dots & \mathbf{0} & \dots & \mathbf{a}_N \end{vmatrix} = 0. \quad (14.9)$$

2. Αν δυο στήλες (γραμμές) του πίνακα είναι ίσες, τότε η οριζούσα είναι μηδέν:

$$\begin{vmatrix} \mathbf{a}_1 & \dots & \mathbf{a}_m & \dots & \mathbf{a}_m & \dots & \mathbf{a}_N \end{vmatrix} = 0. \quad (14.10)$$

3. Αν πολλαπλασιάσουμε μια στήλη (γραμμή) του πίνακα με τον αριθμό κ , η οριζούσα πολλαπλασιάζεται επί κ :

$$\begin{vmatrix} \mathbf{a}_1 & \dots & \kappa \mathbf{a}_n & \dots & \mathbf{a}_N \end{vmatrix} = \kappa \cdot \begin{vmatrix} \mathbf{a}_1 & \dots & \mathbf{a}_n & \dots & \mathbf{a}_N \end{vmatrix}. \quad (14.11)$$

4. Αν σε μια στήλη (γραμμή) του πίνακα προσθέσουμε ένα πολλαπλάσιο άλλης στήλης, η τιμή της οριζούσας παραμένει αμεταβλήτη:

$$\begin{vmatrix} \mathbf{a}_1 & \dots & \mathbf{a}_m + \kappa \mathbf{a}_n & \dots & \mathbf{a}_N \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} \mathbf{a}_1 & \dots & \mathbf{a}_m & \dots & \mathbf{a}_n & \dots & \mathbf{a}_N \end{vmatrix}. \quad (14.12)$$

14.1.12. Επειδή $|\mathbf{A}| = |\mathbf{A}^T|$, όλες οι παραπάνω ιδιότητες ισχύουν και για τις γραμμές ενός πίνακα.

14.1.13. Αν ο $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$ είναι (άνω ή κάτω) τριγωνικός, η οριζούσα ισούται με το γινόμενο των διαγωνίων στοιχείων:

$$\begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1N} \\ 0 & a_{22} & \dots & a_{2N} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & a_{NN} \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} a_{11} & 0 & \dots & 0 \\ a_{21} & a_{22} & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{N1} & a_{N2} & \dots & a_{NN} \end{vmatrix} = a_{11} a_{22} \dots a_{NN}. \quad (14.13)$$

14.1.14. Ο αναδρομικός ορισμός της ορίζουσας 4.1.1 προκύπτει από τον συνδυαστικό ορισμό 14.1.5. Δηλ. για κάθε $N \times N$ πίνακα $\mathbf{A}$. Ισχύει ότι

$$\begin{aligned} |\mathbf{A}| &= \sum_{\sigma \in \mathbf{S}_N} \text{sign}(\sigma) a_{1\sigma(1)} a_{2\sigma(2)} \dots a_{N\sigma(N)} \\ &= (-1)^{1+1} a_{11} A_{11} + (-1)^{1+2} a_{12} A_{12} + \dots + (-1)^{1+N} a_{1N} A_{1N}, \end{aligned} \quad (14.14)$$

όπου A_{ij} είναι η *υποορίζουσα* του $(N-1) \times (N-1)$ πίνακα ο οποίος προκύπτει διαγράφοντας την i γραμμή και j στήλη του $\mathbf{A}$.

14.1.15. Γενικότερα, εστω $\mathbf{B}$ ο πίνακας ο οποίος προκύπτει αντικαθιστώντας την i -στή γραμμή του $N \times N$ πίνακα $\mathbf{A}$ με το διάνυσμα $\mathbf{b} = [b_{i1} \ b_{i2} \ \dots \ b_{iN}]$. Τότε ισχύει ότι

$$|\mathbf{B}| = (-1)^{1+1} b_{i1} A_{i1} + (-1)^{1+2} b_{i2} A_{i2} + \dots + (-1)^{1+N} b_{iN} A_{iN}, \quad (14.15)$$

14.1.16. Εστω $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$ με $|\mathbf{A}| \neq 0$. Τότε

$$\mathbf{A}^{-1} = \frac{1}{|\mathbf{A}|} \begin{bmatrix} (-1)^{1+1} A_{11} & (-1)^{1+2} A_{21} & \dots & (-1)^{1+N} A_{N1} \\ (-1)^{2+1} A_{12} & (-1)^{2+2} A_{22} & \dots & (-1)^{2+N} A_{N2} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ (-1)^{N+1} A_{1N} & \dots & \dots & (-1)^{N+N} A_{NN} \end{bmatrix} \quad (14.16)$$

14.1.17. Εστω $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$. Τότε ο αντιστροφός $\mathbf{A}^{-1}$ υπάρχει αν η ορίζουσα είναι διαφορετική του μηδενός:

$$\exists \mathbf{A}^{-1} \Leftrightarrow |\mathbf{A}| \neq 0. \quad (14.17)$$

14.1.18. Εστω $N \times N$ πίνακες $\mathbf{A}, \mathbf{B}$. Τότε

$$|\mathbf{AB}| = |\mathbf{A}| \cdot |\mathbf{B}|. \quad (14.18)$$

14.1.19. Εστω $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$ ο οποίος είναι *διαγωνίως διαμερισμένος*:

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \mathbf{A}_{11} & \mathbf{0} & \dots & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{A}_{22} & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \mathbf{0} & \dots & \dots & \mathbf{A}_{NN} \end{bmatrix} \quad (14.19)$$

Τότε

$$|\mathbf{A}| = |\mathbf{A}_{11}| \cdot |\mathbf{A}_{22}| \cdot \dots \cdot |\mathbf{A}_{NN}| \quad (14.20)$$

14.1.20. Η ορίζουσα είναι η *μοναδική* συνάρτηση των στηλών ενός τετραγωνικού πίνακα η οποία ικανοποιεί τις ιδιότητες της 14.1.9.

14.1.21. Εστω 2×2 πίνακας $\mathbf{A} = [\mathbf{a}_1 \ \mathbf{a}_2]$. Το εμβαδόν του παραλληλογράμμου με πλευρές $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2$ είναι $|\mathbf{A}|$.

14.1.22. Εστω 3×3 πίνακας $\mathbf{A} = [\mathbf{a}_1 \ \mathbf{a}_2 \ \mathbf{a}_3]$. Ο όγκος του παραλληλεπίπεδου με πλευρές $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3$ είναι $|\mathbf{A}|$.

14.1.23. Εστω $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A} = [\mathbf{a}_1 \ \mathbf{a}_2 \ \dots \ \mathbf{a}_N]$. *Ορίζουμε* τον (υπερ)όγκο του (υπερ)παραλληλεπίπεδου με πλευρές $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_N$ να είναι ίσος με $|\mathbf{A}|$.

14.2 Λυμένα Προβλήματα

14.2.1. Απαριθμήστε όλες τις μεταθεσεις του $\{1, 2\}$, του $\{1, 2, 3\}$ και του $\{1, 2, 3, 4\}$.

Απάντηση. Είναι προφανές ότι οι μονές δυνατές μεταθεσεις του $\{1, 2\}$ είναι: 12 και 21. Καθεμία εξ αυτών μπορεί να αναπαρασταθεί ως μια συνάρτηση. Π.χ. η 12 είναι η συνάρτηση σ_0 με $\sigma_0(1) = 1$, $\sigma_0(2) = 2$: παρατηρείστε ότι αυτή είναι η *μηδενική* μεταθεση, δηλ. αυτή η οποία δεν αλλάζει την θέση κανενός στοιχείου. Η μεταθεση 21 μπορεί να αναπαρασταθεί από την συνάρτηση σ_1 με $\sigma_1(1) = 2$, $\sigma_1(2) = 1$.

Όλες οι *μεταθεσεις* του $\{1, 2, 3\}$ είναι 123, 132, 312, 213, 231, 321. Τις υπολογίσαμε με τον εξής τρόπο: για κάθε μεταθεση του $\{1, 2\}$ παίρνουμε το επιπλέον στοιχείο 3 και το εισαγούμε σε όλες τις δυνατές θέσεις: 123, 132, 312. Με αντιστοιχο τρόπο, από την 21 παίρνουμε τις 213, 231, 321. Σε αυτό το σημείο κάντε μια παύση και βεβαιωθείτε ότι απαριθμήσαμε *όλες* τις δυνατές μεταθεσεις του $\{1, 2, 3\}$ χωρίς να επαναλάβουμε καμία. Παρατηρείστε επίσης ότι για κάθε μια από τις δύο μεταθεσεις του $\{1, 2\}$ παίρνουμε 3 μεταθεσεις του $\{1, 2, 3\}$, άρα έχουμε συνολικά $2 \cdot 3 = 3! = 6$ μεταθεσεις. Σε καθεμία εξ αυτών αντιστοιχεί μια συνάρτηση:

$$\begin{aligned}\sigma_0(1) &= 1, & \sigma_0(2) &= 2, & \sigma_0(3) &= 3, \\ \sigma_1(1) &= 2, & \sigma_1(2) &= 1, & \sigma_1(3) &= 3, \\ &\dots \\ \sigma_5(1) &= 3, & \sigma_5(2) &= 2, & \sigma_5(3) &= 1.\end{aligned}$$

Με τον ίδιο τρόπο μπορούμε να βρούμε όλες τις μεταθεσεις του $\{1, 2, 3, 4\}$. Είναι

$$\begin{aligned}123 &\rightarrow 1234, 1243, 1423, 4123 \\ 132 &\rightarrow 1324, 1342, 1432, 4132 \\ 312 &\rightarrow 3124, 3142, 3412, 4312 \\ 213 &\rightarrow 2134, 2143, 2413, 4213 \\ 231 &\rightarrow 2314, 2341, 2431, 4231 \\ 321 &\rightarrow 3214, 3241, 3421, 4321\end{aligned}$$

δηλ. συνολικά $3! \cdot 4 = 4! = 24$ μεταθεσεις.

14.2.2. Ποιος είναι ο συνολικός αριθμός των μεταθεσεων του $\{1, 2, \dots, N\}$;

Απάντηση. Χρησιμοποιώντας την μέθοδο του προηγούμενου εδαφίου, βλέπουμε ότι το $\{1, 2, \dots, N\}$ έχει συνολικά $N!$ μεταθεσεις.

14.2.3. Δίνεται η μεταθεση $\sigma = 4132$ του $\{1, 2, 3, 4\}$. Ποιο είναι το προσημο της σ ;

Απάντηση. Πρέπει να μετρήσουμε όλα τα ζευγή (i, k) τέτοια ώστε $i < k$ και $\sigma(i) > \sigma(k)$. Π.χ., για το ζευγός $(1, 2)$ έχουμε $1 < 2$ και $\sigma(1) = 4 > 1 = \sigma(2)$: για το $(1, 3)$ έχουμε $1 < 3$ και $\sigma(1) = 4 > 3 = \sigma(3)$: για το $(1, 4)$ έχουμε $1 < 4$ και $\sigma(1) = 4 > 2 = \sigma(4)$. Αυτή η διαδικασία μπορεί να περιγραφεί πιο απλά: στην σ το 4 προηγείται των 1, 3, 2 τα οποία είναι μικρότερα αυτού: άρα από το 4 παίρνουμε 3 αντιστροφές. Παρομοια, από το 1 παίρνουμε 0 αντιστροφές (το 1 προηγείται των 2 και 3, κανένα εκ των οποίων δεν είναι μικρότερο του 1): από το 3 παίρνουμε 1 αντιστροφή (προηγείται του 2) και από το 2 παίρνουμε 0 αντιστροφές (δεν προηγείται κανενός άλλου στοιχείου). Συνολικά λοιπόν έχουμε $3 + 0 + 1 + 0 = 4$ αντιστροφές: αφού $(-1)^4 = 1$, η $\sigma = 4132$ είναι μια αρτία μεταθεση, δηλ. $\text{sign}(\sigma) = +1$.

14.2.4. Ποιο είναι το πρόσημο της μεταθέσης $\tau = 53421$;

Απάντηση. Από το 5 παίρνουμε 4 αντιστροφές ($5 > 3, 5 > 4, 5 > 2, 5 > 1$)· από το 3 παίρνουμε 2 αντιστροφές ($3 > 2, 3 > 1$)· από το 4 παίρνουμε 2 αντιστροφές ($4 > 2, 4 > 1$)· από το 2 παίρνουμε 1 αντιστροφή ($2 > 1$)· από το 1 παίρνουμε 0 αντιστροφές. Έχουμε $4 + 2 + 2 + 1 + 0 = 9$, $(-1)^9 = -1$ και $\text{sign}(\tau) = -1$.

14.2.5. Πώς μπορεί να αναπαρασταθεί η μεταθεση $\sigma = 4132$ με ένα πίνακα;

Απάντηση. Ας παρούμε τον μοναδιαίο 4×4 πίνακα $\mathbf{I}$ και ας σχηματίζουμε έναν κανονικό πίνακα $\mathbf{E}$ εφαρμόζοντας στις γραμμές του $\mathbf{I}$ την μεταθεση 4132· δηλ. ως 1η γραμμή του $\mathbf{E}$ παίρνουμε την 4η του $\mathbf{I}$, ως 2η γραμμή του $\mathbf{E}$ παίρνουμε την 1η του $\mathbf{I}$, ως 3η γραμμή του $\mathbf{E}$ παίρνουμε την 3η του $\mathbf{I}$ και ως 4η γραμμή του $\mathbf{E}$ παίρνουμε την 2η του $\mathbf{I}$. Τότε ο πίνακας $\mathbf{E}$ είναι

$$\mathbf{E} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

και αναπαριστά την μεταθεση σ με την εξής έννοια: έστω ένα τυχόν διάνυσμα

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 & x_2 & x_3 & x_4 \end{bmatrix},$$

τότε έχουμε

$$\mathbf{E}\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} x_4 \\ x_1 \\ x_3 \\ x_2 \end{bmatrix}$$

δηλ. ο (απο αριστερά) πολλαπλασιασμός του $\mathbf{x}$ με τον $\mathbf{E}$ μεταθέτει τα στοιχεία του $\mathbf{x}$ ακριβώς όπως και η μεταθεση σ . Παρατηρείστε ότι η σ είναι αρτία μεταθεση (γιατί;). Μπορούμε να υπολογίσουμε ότι

$$\begin{vmatrix} 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \end{vmatrix} = 1 = \text{sign}(\sigma).$$

14.2.6. Πώς μπορεί να αναπαρασταθεί η μεταθεση $\tau = 4123$ με ένα πίνακα;

Απάντηση. Παρόμοια με το προηγούμενο εδάφιο, παίρνουμε τις γραμμές του $\mathbf{I}$ στη σειρά που προσδιορίζει η τ και έχουμε τον πίνακα

$$\mathbf{F} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}.$$

Ευκολά διαπιστώνουμε ότι

$$\mathbf{F}\mathbf{x} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} x_4 \\ x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix}$$

Επειδή ο $\mathbf{F}$ προκύπτει από τον $\mathbf{E}$ με εναλλαγή της τρίτης και τεταρτης γραμμής, από την ιδιότητα (14.4) των οριζουσών έχουμε

$$|\mathbf{F}| = |\mathbf{E}| = -1.$$

Ποιο είναι το $\text{sign}(\tau)$;

14.2.7. Πώς μπορεί να αναπαρασταθεί τυχούσα μεταθεση σ του $\{1, 2, \dots, N\}$ με ένα πίνακα;

Απάντηση. Σύμφωνα με την μέθοδο των προηγούμενων εδαφίων: ξεκινούμε με τον μοναδιαίο $N \times N$ πίνακα $\mathbf{I}$ και σχηματίζουμε τον $\mathbf{E}$ τοποθετώντας τις γραμμές του $\mathbf{I}$ στην σειρά που προσδιορίζει η σ . Ο $\mathbf{E}$ αντιστοιχεί στην σ και μπορεί να αποδειχτεί (κάντε το!) ότι έχει την ιδιότητα

$$\mathbf{E} \cdot \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \dots \\ x_N \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} x_{\sigma(1)} \\ x_{\sigma(2)} \\ \dots \\ x_{\sigma(N)} \end{bmatrix}$$

και ότι $|\mathbf{E}| = \text{sign}(\sigma)$.

14.2.8. Δίνονται οι μεταθεσεις $\sigma = 4132$ και $\tau = 2143$. Υπολογίστε την μεταθεση $\sigma(\tau)$.

Απάντηση. Οι σ και τ είναι συναρτησεις. Η $\sigma(\tau)$ είναι επίσης μια συναρτηση, η συνθεση των σ και τ . Δηλ. για κάθε $n \in \{1, 2, 3, 4\}$ έχουμε

$$\sigma(\tau)(n) = \sigma(\tau(n)).$$

Στο συγκεκριμένο παράδειγμα έχουμε

Σχημα:

$$\begin{aligned} \sigma(1) &= 4, \sigma(2) = 1, \sigma(3) = 3, \sigma(4) = 2, \\ \tau(1) &= 2, \tau(2) = 1, \tau(3) = 4, \tau(4) = 3, \end{aligned}$$

Οπότε παίρνοντας την συνθεση των δυο συναρτησεων έχουμε

$$\begin{aligned} \sigma(\tau)(1) &= \sigma(\tau(1)) = \sigma(2) = 1 \\ \sigma(\tau)(2) &= \sigma(\tau(2)) = \sigma(1) = 4 \\ \sigma(\tau)(3) &= \sigma(\tau(3)) = \sigma(4) = 2 \\ \sigma(\tau)(4) &= \sigma(\tau(4)) = \sigma(3) = 3 \end{aligned}$$

Παρατηρείστε ότι η $\sigma(\tau)$ είναι 1-προς-1, δηλ. είναι και αυτή μια μεταθεση. (Αποδείξτε γιατί ισχύει αυτό!) Ποιος είναι ο πίνακας της $\sigma(\tau)$; Εστω $\mathbf{E}$ και $\mathbf{F}$ οι πίνακες των σ και τ αντιστοίχα:

$$\mathbf{E} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{F} = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}.$$

Τότε ο πίνακας G της $\sigma(t)$ είναι

$$G = FE = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

(ελεγξτε το!). Παρατηρίστε ότι για την σύνθεση $\sigma(\tau)$ ο πολλαπλασιασμός είναι FE , δηλ. οι πίνακες πολλαπλασιάζονται με την αντιστροφή σειρά από αυτή με την οποία γράφουμε την σύνθεση των μεταθεσών.

14.2.9. Δίνονται οι μεταθεσείς $\sigma = 2341$ και $\tau = 4321$. Υπολογίστε την μεταθεση $\sigma(\tau)$.

Απάντηση. Οι πίνακες των σ και τ είναι, αντιστοίχα,

$$E = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}, \quad F = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}.$$

Τότε ο πίνακας G της $\sigma(\tau)$ είναι

$$G = FE = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

οπότε $\sigma(\tau) = 1432$.

14.2.10. Αποδείξτε ότι για κάθε πίνακα μεταθεσης E ισχύει $EE^T = E^T E = I$ και $E^{-1} = E^T$.

Απάντηση. Εστω ένας $N \times N$ πίνακας E ο οποίος αντιστοιχεί στην μεταθεση σ . Ο E προέκυψε από την εφαρμογή της σ στις στήλες του μοναδιαίου πίνακα. Δηλ.

$$E = [a_1 \ a_2 \ \dots \ a_N] = [e_{\sigma(1)} \ e_{\sigma(2)} \ \dots \ e_{\sigma(N)}]$$

(όπου $e_1, \dots, e_N$ είναι τα τυπικά μοναδιαία διανύσματα βάσης). Αρα, για κάθε $m, n \in \{1, 2, \dots, N\}$ έχουμε

$$a_m^T a_n = \begin{cases} 1 & \text{αν } m = n \\ 0 & \text{αν } m \neq n \end{cases}$$

το οποίο αποδεικνύει το ζητούμενο. Επίσης παρατηρείστε ότι κάθε στήλη και γραμμή του E περιέχει ακριβώς 1 μονάδα και $N - 1$ μηδενικά.

14.2.11. Δίνεται η μεταθεση $\sigma = 4132$. Υπολογίστε την αντιστροφή μεταθεση σ^{-1} .

Απάντηση. Αφού η σ είναι 1-προς-1 συνάρτηση θα έχει και αντιστροφή συνάρτηση, την σ^{-1} . αυτή είναι επίσης μια μεταθεση (γιατί;). Η σ^{-1} θα πρέπει να είναι τέτοια ώστε οι $\sigma(\sigma^{-1})$ και $\sigma^{-1}(\sigma)$ να δίνουν την μηδενική μεταθεση σ_0 , δηλ. αυτή η οποία δεν αλλάζει την σειρά κανενός στοιχείου. Μπορούμε να βρούμε την σ^{-1} απευθείας (αναζητώντας την μεταθεση η οποία "αναιρεί" την σ), αλλά είναι πιο εύκολο να σκεφτούμε ως εξής. Η σ^{-1}

θα έχει ένα αντιστοιχο πίνακα, εστω $\mathbf{H}$. Ο $\mathbf{H}$ θα πρέπει να ικανοποιεί $\mathbf{EH} = \mathbf{HE} = \mathbf{I}$ (γιατί;). Δηλ. ο $\mathbf{H}$ είναι ο $\mathbf{E}^{-1}$. Μπορούμε να υπολογίσουμε τον $\mathbf{E}^{-1}$ χρησιμοποιώντας μια μέθοδο υπολογισμού αντιστροφου πίνακα (δες Κεφ. 4, 6). Όμως είναι πιο ευκολο να χρησιμοποιήσουμε το αποτέλεσμα του εδαφίου 14.2.10.

$$\mathbf{H} = \mathbf{E}^{-1} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \end{bmatrix}^{-1} = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}.$$

Οποτε καταλαβαίνουμε (απο την σειρά με την οποία εμφανίζονται στον $\mathbf{H}$ οι γραμμές του $\mathbf{I}$) ότι $\sigma^{-1} = 2431$.

14.2.12. Δίνεται η μεταθεση $\sigma = 32451$. Βρείτε την μεταθεση σ^{-1} .

Απάντηση. Ο πίνακας της σ είναι,

$$\mathbf{E} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}.$$

Τότε ο πίνακας της σ^{-1} είναι

$$\mathbf{E}^{-1} = \mathbf{E}^T = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}^T = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}.$$

Ευκολα ελγχουμε οτι

$$\begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

και οτι $\sigma(\sigma^{-1}) = \sigma^{-1}(\sigma) = \sigma_0$.

14.2.13. Δίνεται τυχουσα μεταθεση σ του $\{1, \dots, N\}$. Ορίζουμε τα πολυωνυμα

$$g(x_1, \dots, x_N) = \prod_{i < j} (x_i - x_j), \quad \sigma(g) = \prod_{i < j} (x_{\sigma(i)} - x_{\sigma(j)}).$$

Για $N = 3$, $\sigma_0 = 123$ και $\sigma_1 = 213$ υπολογιστε τα πολυωνυμα $g(x_1, x_2, x_3)$, $\sigma_0(g)(x_1, x_2, x_3)$, $\sigma_1(g)(x_1, x_2, x_3)$.

Απάντηση. Στο γινόμενο $\prod_{i < j} (x_i - x_j)$ περιέχονται ακριβώς τρεις όροι με $i < j$: $i = 1 < 2 = j$, $i = 1 < 3 = j$, $i = 2 < 3 = j$. Οποτε το πολυώνυμο g είναι

$$g(x_1, x_2, x_3) = (x_1 - x_2)(x_1 - x_3)(x_2 - x_3).$$

Με $N = 3$, στο γινόμενο $\prod_{i < j} (x_{\sigma(i)} - x_{\sigma(j)})$ υπάρχουν τρεις όροι: για $i = 1 < 2 = j$, για $i = 1 < 3 = j$ και για $i = 2 < 3 = j$. Οποτε για την μεταθεση $\sigma_0 = 123$, το πολυώνυμο $\sigma_0(g)$ είναι

$$\begin{aligned} \sigma_0(g)(x_1, x_2, x_3) &= (x_{\sigma_0(1)} - x_{\sigma_0(2)})(x_{\sigma_0(1)} - x_{\sigma_0(3)})(x_{\sigma_0(2)} - x_{\sigma_0(3)}) \\ &= (x_1 - x_2)(x_1 - x_3)(x_2 - x_3). \end{aligned}$$

Για την μεταθεση $\sigma_1 = 213$, το πολυώνυμο $\sigma_1(g)$ είναι

$$\begin{aligned} \sigma_1(g)(x_1, x_2, x_3) &= (x_{\sigma_1(1)} - x_{\sigma_1(2)})(x_{\sigma_1(1)} - x_{\sigma_1(3)})(x_{\sigma_1(2)} - x_{\sigma_1(3)}) \\ &= (x_2 - x_1)(x_2 - x_3)(x_1 - x_3). \end{aligned}$$

Παρατηρείστε ότι $\sigma_1(g)(x_1, x_2, x_3) = -\sigma_0(g)(x_1, x_2, x_3)$. επίσης ότι η σ_0 είναι αρτία μεταθεση και η σ_1 περιττή (γιατί;).

14.2.14. Δίνεται η μεταθεση $\sigma = 3241$. Βρείτε το αντιστοιχο πολυώνυμο $\sigma(g)$.

Απάντηση. Εχουμε

$$\begin{aligned} \sigma(g)(x_1, x_2, x_3, x_4) &= (x_{\sigma(1)} - x_{\sigma(2)})(x_{\sigma(1)} - x_{\sigma(3)})(x_{\sigma(1)} - x_{\sigma(4)})(x_{\sigma(2)} - x_{\sigma(3)})(x_{\sigma(2)} - x_{\sigma(4)})(x_{\sigma(3)} - x_{\sigma(4)}) \\ &= (x_3 - x_2)(x_3 - x_4)(x_3 - x_1)(x_2 - x_4)(x_2 - x_1)(x_4 - x_1) \\ &= (x_1 - x_2)(x_1 - x_3)(x_1 - x_4)(x_2 - x_3)(x_2 - x_4)(x_1 - x_3) = g(x_1, x_2, x_3, x_4), \end{aligned}$$

το οποίο ήταν αναμενόμενο, αφού $\text{sign}(\sigma) = +1$.

14.2.15. Δείξτε ότι για κάθε N έχουμε $\sigma(g) = \text{sign}(\sigma) \cdot g$.

Απάντηση. Καταρχήν παρατηρείστε ότι στο γινόμενο $g(x_1, \dots, x_N) = \prod_{i < j} (x_i - x_j)$ εμφανίζονται όλα τα $\frac{N(N-1)}{2}$ δυνατά ζευγή x_i και x_j . Αφού η σ είναι 1-προς-1, στο γινόμενο $\prod_{i < j} (x_{\sigma(i)} - x_{\sigma(j)})$ θα εμφανίζονται επίσης όλα τα δυνατά ζευγή x_i και x_j , είτε στην "αρχική" μορφή $(x_i - x_j)$, είτε στην μορφή $(x_j - x_i) = -(x_i - x_j)$. Για την ακρίβεια (αποδείξτε το!), αν η σ διατηρεί την σειρά των i, j (δηλ. για $i < j$ έχουμε και $\sigma(i) < \sigma(j)$) τότε ο αρχικός όρος $(x_i - x_j)$ θα εμφανίζεται ως $(x_i - x_j)$ και στο $\sigma(g)$, ενώ αν η σ αντιστρέφει την σειρά των i, j (δηλ. για $i < j$ έχουμε $\sigma(i) > \sigma(j)$), τότε ο αρχικός όρος $(x_i - x_j)$ θα εμφανίζεται ως $-(x_i - x_j)$ στο $\sigma(g)$. Με άλλα λόγια

$$\sigma(g)(x_1, \dots, x_N) = (-1)^K g(x_1, \dots, x_N)$$

οπου K είναι ο αριθμός των αντιστροφών. Αλλα, αν ο K είναι αρτιος, τότε η σ είναι αρτια και $(-1)^K = \text{sign}(\sigma) = 1$, ενώ αν ο K είναι περιττος, τότε η σ είναι περιττη και $(-1)^K = \text{sign}(\sigma) = -1$. Με αλλα λογια

$$\sigma(g)(x_1, \dots, x_N) = \text{sign}(\sigma) g(x_1, \dots, x_N)$$

και εχουμε αποδειξει το ζητουμενο.

14.2.16. Δινονται τυχουσες μεταθεσεις σ, τ του $\{1, \dots, N\}$. Δειξτε οτι (α) $\text{sign}(\sigma(\tau)) = \text{sign}(\sigma) \cdot \text{sign}(\tau)$, (β) $\text{sign}(\sigma) = \text{sign}(\sigma^{-1})$.

Απάντηση. Εχουμε

$$\text{sign}(\sigma(\tau)) \cdot g = \sigma(\tau)(g) = \sigma(\tau(g)) = \text{sign}(\sigma) \cdot \tau(g) = \text{sign}(\sigma) \cdot \text{sign}(\tau) \cdot g$$

και εχουμε αποδειξει το πρωτο ζητουμενο. Αν τωρα θεσουμε $\tau = \sigma^{-1}$, εχουμε $\sigma(\sigma^{-1}) = \sigma_0$, την μηδενικη μεταθεση, η οποια προφανως είναι αρτια (γιατι;). Οποτε

$$1 = \text{sign}(\sigma_0) = \text{sign}(\sigma(\sigma^{-1})) = \text{sign}(\sigma) \text{sign}(\sigma^{-1}).$$

Αρα ειτε $\text{sign}(\sigma) = \text{sign}(\sigma^{-1}) = 1$, ειτε $\text{sign}(\sigma) = \text{sign}(\sigma^{-1}) = -1$ και εχουμε αποδειξει το δευτερο ζητουμενο.

14.2.17. Δινεται η μεταθεση $\sigma = 4132$ και 4×4 πινακας **A**. Δειξτε οτι

$$a_{\sigma(1)1} a_{\sigma(2)2} a_{\sigma(3)3} a_{\sigma(4)4} = a_{1\tau(1)} a_{2\tau(2)} a_{3\tau(3)} a_{4\tau(4)}$$

οπου $\tau = \sigma^{-1}$.

Απάντηση. Ο πινακας της σ είναι

$$\mathbf{E} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \end{bmatrix}.$$

Αρα ο πινακας της σ^{-1} είναι

$$\mathbf{E}^{-1} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \end{bmatrix}^T = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

Οποτε $\tau = \sigma^{-1} = 2431$. Τελος, εχουμε

$$\begin{aligned} a_{\sigma(1)1} a_{\sigma(2)2} a_{\sigma(3)3} a_{\sigma(4)4} &= a_{41} a_{12} a_{33} a_{24} = \\ a_{12} a_{24} a_{33} a_{41} &= a_{1\tau(1)} a_{2\tau(2)} a_{3\tau(3)} a_{4\tau(4)} \end{aligned}$$

14.2.18. Δίνεται τυχούσα μεταθεση $\sigma = j_1 \dots j_N$ και $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$. Δειξτε ότι

$$a_{j_1 1} a_{j_2 2} \dots a_{j_N N} = a_{1 k_1} a_{2 k_2} \dots a_{N k_N}$$

όπου $\sigma^{-1} = k_1 k_2 \dots k_N$.

Απάντηση. Αφού $j_1 \dots j_N$ είναι μια μεταθεση του $\{1, \dots, N\}$, οι αριθμοί $j_1, j_2, \dots, j_N$ είναι ακριβώς οι $1, 2, \dots, N$, γραμμενοι με διαφορετική σειρά. Μπορούμε να ξαναγραφούμε το γινόμενο έτσι ώστε οι όροι να εμφανίζονται σε αυξούσα σειρά των δεικτών *γραμμής*:

$$a_{j_1 1} a_{j_2 2} \dots a_{j_N N} = a_{1 k_1} a_{2 k_2} \dots a_{N k_N}$$

όπου $k_1, k_2, \dots, k_N$ είναι και πάλι οι αριθμοί $1, 2, \dots, N$ γραμμενοι με κάποια άλλη σειρά· δηλ. υπάρχει μια μεταθεση τ των $\{1, 2, \dots, N\}$ τέτοια ώστε $\tau = k_1 k_2 \dots k_N$. Μπορούμε λοιπόν να γράψουμε

$$a_{\sigma(1)1} a_{\sigma(2)2} \dots a_{\sigma(N)N} = a_{1\tau(1)} a_{2\tau(2)} \dots a_{N\tau(N)}. \quad (14.21)$$

Στο παραπάνω γινόμενο έχουμε, π.χ., $a_{\sigma(1)1} = a_{m'\tau(m')}$, δηλ. $\sigma(1) = m'$ και $\tau(m') = 1$. Με άλλα λόγια, $\tau(\sigma(1)) = 1$. Αντιστοίχα μπορούμε να δείξουμε ότι $\tau(\sigma(n)) = n$ για κάθε $n \in \{1, 2, \dots, N\}$, όπως και $\sigma(\tau(n)) = n$ για κάθε $n \in \{1, 2, \dots, N\}$. Δηλ. $\tau = \sigma^{-1}$ και έχουμε δείξει το ζητούμενο.

14.2.19. Υπολογίστε την οριζούσα του πίνακα

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{bmatrix}$$

χρησιμοποιώντας την (14.1).

Απάντηση. Οι μεταθεσεις του $\{1, 2\}$ είναι $\sigma_0 = 12$, $\sigma_1 = 21$. Οποτε

$$|\mathbf{A}| = \text{sign}(\sigma_0) a_{1\sigma_0(1)} a_{2\sigma_0(2)} + \text{sign}(\sigma_1) a_{1\sigma_1(1)} a_{2\sigma_1(2)} = +a_{11}a_{22} - a_{12}a_{21}$$

δηλ. ο γνωστος τυπος της 2×2 οριζουσας.

14.2.20. Υπολογίστε την οριζούσα του πίνακα

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} \end{bmatrix}$$

χρησιμοποιώντας την (14.1).

Απάντηση. Οι μεταθεσεις του $\{1, 2\}$ είναι

$$\begin{array}{lll} \sigma_0 & 123 & \text{sign}(\sigma_0) = +1 \\ \sigma_1 & 132 & \text{sign}(\sigma_1) = -1 \\ \sigma_2 & 213 & \text{sign}(\sigma_2) = -1 \\ \sigma_3 & 231 & \text{sign}(\sigma_3) = +1 \\ \sigma_4 & 312 & \text{sign}(\sigma_4) = +1 \\ \sigma_5 & 321 & \text{sign}(\sigma_5) = -1 \end{array} .$$

Οποτε

$$\begin{aligned} |\mathbf{A}| &= \sum_{\sigma \in \mathbf{S}_N} \text{sign}(\sigma) a_{1\sigma(1)} a_{2\sigma(2)} = \sum_{i=0}^5 \text{sign}(\sigma_i) a_{1\sigma_i(1)} a_{2\sigma_i(2)} a_{3\sigma_i(3)} \\ &= +a_{11}a_{22}a_{33} - a_{11}a_{23}a_{32} - a_{12}a_{21}a_{33} + a_{12}a_{23}a_{31} + a_{13}a_{21}a_{32} - a_{13}a_{22}a_{31}. \end{aligned}$$

Ελεγξτε οτι αυτος ειναι ο γνωστος τυπος της 3×3 οριζουσας.

14.2.21. Αποδειξτε οτι σε καθε ορο (γινόμενο) του αθροισματος (14.1) εμφανίζεται ακριβώς ένα στοιχείο απο καθε σειρα και καθε στηλη του πινακα $\mathbf{A}$.

Απάντηση. Καθε ορος του αθροισματος εχει την μορφη $a_{1\sigma(1)}a_{2\sigma(2)}\dots a_{N\sigma(N)}$, οπου σ ειναι μια μεταθεση. Αφου οι δεικτες γραμμων στο $a_{1\sigma(1)}a_{2\sigma(2)}\dots a_{N\sigma(N)}$ ειναι $1, 2, \dots, N$, ειναι φανερο οτι εμφανιζεται ενας ακριβως ορος απο την 1η γραμμη, ενας απο την 2η κτλ. Οι δεικτες στηλων ειναι $\sigma(1), \sigma(2), \dots, \sigma(N)$ και, αφου η σ ειναι μια μεταθεση, οι $\sigma(1), \sigma(2), \dots, \sigma(N)$ ειναι απλα οι $1, 2, \dots, N$ γραμμενοι σε διαφορετικη σειρα. Οποτε στο $a_{1\sigma(1)}a_{2\sigma(2)}\dots a_{N\sigma(N)}$ εμφανιζεται ακριβως ενας ορος απο καθε στηλη.

14.2.22. Αποδειξτε οτι $|\mathbf{A}| = |\mathbf{A}^T|$.

Απάντηση. Εστω $\mathbf{B} = \mathbf{A}^T$, οποτε εχουμε $b_{ij} = a_{ji}$. Συμφωνα με τον ορισμο 14.16

$$|\mathbf{A}^T| = |\mathbf{B}| = \sum_{\sigma \in \mathbf{S}_N} \text{sign}(\sigma) b_{1\sigma(1)} b_{2\sigma(2)} \dots b_{N\sigma(N)} = \sum_{\sigma \in \mathbf{S}_N} \text{sign}(\sigma) a_{\sigma(1)1} a_{\sigma(2)2} \dots a_{\sigma(N)N}$$

(λογω του $\mathbf{B} = \mathbf{A}^T$). Για καθε σ εστω $\tau = \sigma^{-1}$. τοτε $\text{sign}(\sigma) = \text{sign}(\tau)$ και

$$a_{\sigma(1)1} a_{\sigma(2)2} \dots a_{\sigma(N)N} = a_{1\tau(1)} a_{2\tau(2)} \dots a_{N\tau(N)}$$

λογω της (14.21). Οποτε

$$|\mathbf{A}^T| = \sum_{\sigma \in \mathbf{S}_N} \text{sign}(\tau) a_{1\tau(1)} a_{2\tau(2)} \dots a_{N\tau(N)}$$

Στο παραπανω αθροιζουμε επι ολων των δυνατων μεταθεσεων σ του $\{1, 2, \dots, N\}$. Ομως αυτο ειναι ισοδυναμο με το να αθροισουμε επι ολων των δυνατων μεταθεσεων $\tau = \sigma^{-1}$ (γιατι;). Αρα

$$|\mathbf{A}^T| = \sum_{\tau \in \mathbf{S}_N} \text{sign}(\tau) a_{1\tau(1)} a_{2\tau(2)} \dots a_{N\tau(N)}$$

που ειναι ισο με την $|\mathbf{A}|$. Ετσι εχουμε αποδειξει το ζητουμενο.

14.2.23. Δινεται ο πινακας

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 2 & 0 & 1 \\ 4 & 1 & 2 \\ 3 & 1 & 0 \end{bmatrix}.$$

Ελεγξτε ποιες ιδιοτητες του Εδαφιου 14.1.9 ισχυουν για αυτο τον πινακα.

Απάντηση. Για την ιδιοτητα (14.3) ας ορισουμε πινακες

$$\mathbf{A}' = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 2 \\ 1 & 1 & 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{A}'' = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 3 & 1 & 2 \\ 2 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

και αριθμούς $\kappa' = 1, \kappa'' = 1$. Παρατηρούμε ότι

$$\begin{bmatrix} 2 \\ 4 \\ 3 \end{bmatrix} = \kappa' \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} + \kappa'' \begin{bmatrix} 1 \\ 3 \\ 2 \end{bmatrix}$$

$$|\mathbf{A}| = \begin{vmatrix} 2 & 0 & 1 \\ 4 & 1 & 2 \\ 3 & 1 & 0 \end{vmatrix} = -3, \quad |\mathbf{A}'| = \begin{vmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 2 \\ 1 & 1 & 0 \end{vmatrix} = -2, \quad |\mathbf{A}''| = \begin{vmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 3 & 1 & 2 \\ 2 & 1 & 0 \end{vmatrix} = -1$$

και

$$|\mathbf{A}| = \kappa' |\mathbf{A}'| + \kappa'' |\mathbf{A}''|.$$

Για την ιδιότητα (14.4) ας ορίσουμε τον πίνακα

$$\mathbf{A}' = \begin{bmatrix} 0 & 2 & 1 \\ 1 & 4 & 2 \\ 1 & 3 & 0 \end{bmatrix}.$$

Παρατηρούμε ότι

$$|\mathbf{A}| = \begin{vmatrix} 2 & 0 & 1 \\ 4 & 1 & 2 \\ 3 & 1 & 0 \end{vmatrix} = -3, \quad |\mathbf{A}'| = \begin{vmatrix} 0 & 2 & 1 \\ 1 & 4 & 2 \\ 1 & 3 & 0 \end{vmatrix} = 3,$$

δηλ. $|\mathbf{A}| = -|\mathbf{A}'|$.

Η ιδιότητα (14.5) δεν εφαρμόζεται στον $|\mathbf{A}|$.

14.2.24. Αποδειξτε την 14.1.9.

Απάντηση. Εστω $N \times N$ πίνακας

$$\mathbf{A} = [\mathbf{a}_1 \quad \mathbf{a}_2 \quad \dots \quad \mathbf{a}_n \quad \dots \quad \mathbf{a}_N]$$

Η 14.1.9 έχει τρία μέρη. Για το (14.3), εστω $N \times N$ πίνακας

$$\mathbf{A} = [\mathbf{a}_1 \quad \mathbf{a}_2 \quad \dots \quad \kappa' \mathbf{a}'_n + \kappa'' \mathbf{a}''_n \quad \dots \quad \mathbf{a}_N]$$

Εχουμε

$$\begin{aligned} |\mathbf{A}| &= D(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \kappa' \mathbf{a}'_n + \kappa'' \mathbf{a}''_n, \dots, \mathbf{a}_N) \\ &= \sum_{\sigma} \text{sign}(\sigma) a_{\sigma(1)1} a_{\sigma(2)2} \dots (\kappa' a'_{\sigma(n)n} + \kappa'' a''_{\sigma(n)n}) \dots a_{\sigma(N)N} \\ &= \sum_{\sigma} \text{sign}(\sigma) a_{\sigma(1)1} a_{\sigma(2)2} \dots \kappa' a'_{\sigma(n)n} \dots a_{\sigma(N)N} + \sum_{\sigma} \text{sign}(\sigma) a_{\sigma(1)1} a_{\sigma(2)2} \dots \kappa'' a''_{\sigma(n)n} \dots a_{\sigma(N)N} \\ &= \kappa' \sum_{\sigma} \text{sign}(\sigma) a_{\sigma(1)1} a_{\sigma(2)2} \dots a'_{\sigma(n)n} \dots a_{\sigma(N)N} + \kappa'' \sum_{\sigma} \text{sign}(\sigma) a_{\sigma(1)1} a_{\sigma(2)2} \dots a''_{\sigma(n)n} \dots a_{\sigma(N)N} \\ &= \kappa' D(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}'_n, \dots, \mathbf{a}_N) + \kappa'' D(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}''_n, \dots, \mathbf{a}_N). \end{aligned}$$

Για το (14.4), εστω $N \times N$ πίνακες

$$\begin{aligned} \mathbf{A} &= [\mathbf{a}_1 \quad \mathbf{a}_2 \quad \dots \quad \mathbf{a}_m \quad \dots \quad \mathbf{a}_n \quad \dots \quad \mathbf{a}_N], \\ \mathbf{B} &= [\mathbf{a}_1 \quad \mathbf{a}_2 \quad \dots \quad \mathbf{a}_n \quad \dots \quad \mathbf{a}_m \quad \dots \quad \mathbf{a}_N]. \end{aligned}$$

Εχουμε

$$|\mathbf{A}| = \sum_{\sigma \in \mathbf{S}_N} \text{sign}(\sigma) a_{1\sigma(1)} a_{2\sigma(2)} \dots a_{m\sigma(m)} \dots a_{n\sigma(n)} \dots a_{N\sigma(N)}.$$

Ας θεωρήσουμε τώρα την μεταθεση τ η οποία εναλλάσσει τα στοιχεία m και n και αφήνει όλα τα άλλα στοιχεία αμεταβλητά. Τότε

$$\begin{aligned} |\mathbf{B}| &= \sum_{\sigma \in \mathbf{S}_N} \text{sign}(\sigma) b_{1\sigma(1)} b_{2\sigma(2)} \dots b_{m\sigma(m)} \dots b_{n\sigma(n)} \dots b_{N\sigma(N)} \\ &= \sum_{\sigma \in \mathbf{S}_N} \text{sign}(\sigma) a_{1\tau(\sigma(1))} a_{2\tau(\sigma(2))} \dots a_{m\tau(\sigma(m))} \dots a_{n\tau(\sigma(n))} \dots a_{N\tau(\sigma(N))}. \end{aligned}$$

Καθώς η σ διατρέχει όλα τις δυνατές μεταθεσεις στο $\mathbf{S}_N$, το ίδιο κάνει και η $\tau(\sigma)$. Επίσης, η τ είναι μια περιττή μεταθεση (γιατί;) οπότε και $\text{sign}(\tau(\sigma)) = \text{sign}(\tau) \cdot \text{sign}(\sigma) = -\text{sign}(\sigma)$. Οπότε έχουμε

$$|\mathbf{B}| = - \sum_{\tau(\sigma) \in \mathbf{S}_N} \text{sign}(\tau(\sigma)) a_{1\tau(\sigma(1))} a_{2\tau(\sigma(2))} \dots a_{m\tau(\sigma(m))} \dots a_{n\tau(\sigma(n))} \dots a_{N\tau(\sigma(N))} = -|\mathbf{A}|$$

και έχουμε αποδείξει το δεύτερο ζητούμενο.

Το (14.5) προκύπτει ευκολά χρησιμοποιώντας τον ορισμό

$$|\mathbf{I}| = \sum_{\sigma \in \mathbf{S}_N} \text{sign}(\sigma) i_{1\sigma(1)} i_{2\sigma(2)} \dots i_{n\sigma(n)} \dots i_{N\sigma(N)}. \quad (14.22)$$

Για κάθε μεταθεση $\sigma \neq \sigma_0$ (όπου σ_0 είναι η ταυτοτική μεταθεση) θα υπάρχει κάποιο $\sigma(n) \neq n$ οπότε στο γινόμενο θα εμφανίζεται ένας όρος $a_{n\sigma(n)} = 0$ (όρος εκτός της κύριας διαγωνίου). Οπότε, από τα γινόμενα στην (14.22), το μόνο μη μηδενικό θα είναι αυτό που αντιστοιχεί στην ταυτοτική μεταθεση:

$$|\mathbf{I}| = \sum_{\sigma=\sigma_0} \text{sign}(\sigma) i_{1\sigma(1)} i_{2\sigma(2)} \dots i_{n\sigma(n)} \dots i_{N\sigma(N)} = i_{11} i_{22} \dots i_{NN} = 1 \cdot 1 \cdot \dots \cdot 1 = 1.$$

Έτσι έχουμε αποδείξει όλα τα ζητούμενα σε σχέση με τις στήλες ενός πίνακα $\mathbf{A}$. Δεδομένου ότι $|\mathbf{A}| = |\mathbf{A}^T|$, όλα τα παραπάνω ισχύουν όχι μόνο σε σχέση με τις στήλες αλλά και με τις γραμμές ενός πίνακα $\mathbf{A}$.

14.2.25. Δίνεται ο πίνακας

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 2 & 1 & 1 \\ 4 & 0 & 2 \\ 3 & 1 & 0 \end{bmatrix}.$$

Ελεγξτε ότι ισχύει η (14.4).

Απάντηση. Θετούμε

$$\mathbf{A}' = \begin{bmatrix} 2 & 1 & 1 \\ 4 & 2 & 0 \\ 3 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

Εχουμε

$$|\mathbf{A}| = \begin{vmatrix} 2 & 1 & 1 \\ 4 & 0 & 2 \\ 3 & 1 & 0 \end{vmatrix} = 6, \quad |\mathbf{A}'| = \begin{vmatrix} 2 & 1 & 1 \\ 4 & 2 & 0 \\ 3 & 0 & 1 \end{vmatrix} = -6 = -|\mathbf{A}|.$$

14.2.26. Δίνονται οι πίνακες

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 2 & 1 & 1 \\ 4 & 0 & 2 \\ 3 & 1 & 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{A}' = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 2 & 0 & 2 \\ 1 & 1 & 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{A}'' = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 2 & 0 & 2 \\ 2 & 1 & 0 \end{bmatrix}.$$

Ελεγξτε ότι ισχύει η (14.3).

Απάντηση. Εχουμε

$$\begin{bmatrix} 2 \\ 4 \\ 3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 1 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 2 \end{bmatrix}.$$

και

$$|\mathbf{A}| = \begin{vmatrix} 2 & 1 & 1 \\ 4 & 0 & 2 \\ 3 & 1 & 0 \end{vmatrix} = 6 = 2 + 4 = \begin{vmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 2 & 0 & 2 \\ 1 & 1 & 0 \end{vmatrix} + \begin{vmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 2 & 0 & 2 \\ 2 & 1 & 0 \end{vmatrix} = |\mathbf{A}'| + |\mathbf{A}''|.$$

14.2.27. Αποδειξτε την 14.1.11.

Απάντηση. Τα ζητούμενα της 14.1.11 προκύπτουν από αυτά της 14.1.9. Π.χ., σύμφωνα με την (14.3),

$$\begin{aligned} \begin{vmatrix} \mathbf{a}_1 & \dots & 0 & \dots & \mathbf{a}_N \end{vmatrix} &= \begin{vmatrix} \mathbf{a}_1 & \dots & 1 \cdot \mathbf{a}_n + (-1) \cdot \mathbf{a}_n & \dots & \mathbf{a}_N \end{vmatrix} \\ &= 1 \cdot \begin{vmatrix} \mathbf{a}_1 & \dots & \mathbf{a}_n & \dots & \mathbf{a}_N \end{vmatrix} + (-1) \cdot \begin{vmatrix} \mathbf{a}_1 & \dots & \mathbf{a}_n & \dots & \mathbf{a}_N \end{vmatrix} \\ &= |\mathbf{A}| - |\mathbf{A}| = 0 \end{aligned}$$

και έτσι έχουμε αποδείξει την (14.9).

Επίσης, εστω ότι ο $\mathbf{A}$ έχει δύο ίδιες στήλες:

$$\mathbf{A} = \begin{vmatrix} \mathbf{a}_1 & \dots & \mathbf{a}_m & \dots & \mathbf{a}_m & \dots & \mathbf{a}_N \end{vmatrix}.$$

Εάν εναλλάξουμε αυτές τις δύο στήλες, σύμφωνα με την (14.4), έχουμε

$$|\mathbf{A}| = \begin{vmatrix} \mathbf{a}_1 & \dots & \mathbf{a}_m & \dots & \mathbf{a}_m & \dots & \mathbf{a}_N \end{vmatrix} = - \begin{vmatrix} \mathbf{a}_1 & \dots & \mathbf{a}_m & \dots & \mathbf{a}_m & \dots & \mathbf{a}_N \end{vmatrix} = -|\mathbf{A}|.$$

Αλλά $|\mathbf{A}| = -|\mathbf{A}| \Rightarrow |\mathbf{A}| = 0$ και έτσι έχουμε αποδείξει την (14.10).

Σύμφωνα με την ιδιότητα (14.3), έχουμε

$$\begin{aligned} \begin{vmatrix} \mathbf{a}_1 & \dots & \kappa \mathbf{a}_n & \dots & \mathbf{a}_N \end{vmatrix} &= D(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \kappa \cdot \mathbf{a}_n + 0 \cdot \mathbf{a}_n'', \dots, \mathbf{a}_N) \\ &= \kappa \cdot D(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_n, \dots, \mathbf{a}_N) + 0 \cdot D(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_n'', \dots, \mathbf{a}_N) \\ &= \kappa \cdot |\mathbf{A}| + 0 = \kappa \cdot |\mathbf{A}| \end{aligned}$$

και έτσι έχουμε αποδείξει την (14.11).

Και πάλι σύμφωνα με την ιδιότητα (14.3), έχουμε

$$\begin{aligned} \begin{vmatrix} \mathbf{a}_1 & \dots & \mathbf{a}_m + \kappa \cdot \mathbf{a}_n & \dots & \mathbf{a}_N \end{vmatrix} &= D(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, 1 \cdot \mathbf{a}_m + \kappa \cdot \mathbf{a}_n, \dots, \mathbf{a}_n, \mathbf{a}_N) \\ &= 1 \cdot D(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_m, \dots, \dots, \mathbf{a}_n, \dots, \mathbf{a}_N) \\ &\quad + \kappa \cdot D(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_n, \dots, \dots, \mathbf{a}_n, \dots, \mathbf{a}_N) \\ &= 1 \cdot D(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_m, \dots, \dots, \mathbf{a}_n, \dots, \mathbf{a}_N) + \kappa \cdot 0 \\ &= \begin{vmatrix} \mathbf{a}_1 & \dots & \mathbf{a}_m & \dots & \mathbf{a}_n & \dots & \mathbf{a}_N \end{vmatrix} \end{aligned}$$

αφού $D(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_n, \dots, \dots, \mathbf{a}_n, \dots, \mathbf{a}_N)$ (ο $\begin{vmatrix} \mathbf{a}_1 & \dots & \mathbf{a}_n & \dots & \mathbf{a}_m & \dots & \mathbf{a}_N \end{vmatrix}$ έχει δύο ίδιες στήλες).

Έτσι έχουμε αποδείξει όλα τα ζητούμενα σε σχέση με τις στήλες ενός πίνακα $\mathbf{A}$. Δεδομένου ότι $|\mathbf{A}| = |\mathbf{A}^T|$, όλα τα παραπάνω ισχύουν όχι μόνο σε σχέση με τις στήλες αλλά και με τις γραμμές ενός πίνακα $\mathbf{A}$.

14.2.28. Δίνεται ο πίνακας

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 2 & 0 & 0 \\ 4 & 1 & 0 \\ 3 & 1 & 4 \end{bmatrix}.$$

Υπολογίστε την ορίζουσα αυτού.

Απάντηση. Επειδή ο πίνακας είναι κάτω τριγωνικός, έχουμε

$$|\mathbf{A}| = \begin{vmatrix} 2 & 0 & 0 \\ 4 & 1 & 0 \\ 3 & 1 & 4 \end{vmatrix} = 2 \cdot 1 \cdot 4 = 8.$$

14.2.29. Δίνεται ο πίνακας

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 2 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 4 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 3 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 4 \end{bmatrix}.$$

Υπολογίστε την ορίζουσα αυτού.

Απάντηση. Επειδή ο πίνακας είναι διαγώνιος (αρά και τριγωνικός), έχουμε

$$|\mathbf{A}| = \begin{vmatrix} 2 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 4 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 3 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 4 \end{vmatrix} = 2 \cdot 1 \cdot 4 \cdot 3 \cdot 4 = 96.$$

14.2.30. Εστω ανώ ή κάτω τριγωνικός $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$. Αποδείξτε ότι

$$|\mathbf{A}| = a_{11}a_{22}\dots a_{NN}.$$

Απάντηση. Σε κάθε γινόμενο του αθροίσματος

$$|\mathbf{A}| = \sum_{\sigma \in \mathbf{S}_N} \text{sign}(\sigma) a_{1\sigma(1)} a_{2\sigma(2)} \dots a_{N\sigma(N)}$$

εμφανίζεται ένας όρος από κάθε γραμμή και κάθε στήλη. Αν ένα τέτοιο γινόμενο περιέχει εστω και έναν όρο κάτω της κυρίας διαγωνίου του πίνακα, αυτός θα είναι μηδενικός και το συγκεκριμένο γινόμενο θα μηδενίζεται. Επίσης, για κάθε εμφανιζόμενο όρο *ανω* της κυρίας διαγωνίου θα εμφανίζεται και ένας άλλος όρος *κάτω* της κυρίας διαγωνίου (αποδείξτε το!). Άρα το μόνο γινόμενο το οποίο δεν μηδενίζεται είναι αυτό το οποίο περιέχει *μόνο* όρους της κυρία διαγωνίου:

$$|\mathbf{A}| = \sum_{\sigma \in \mathbf{S}_N} \text{sign}(\sigma) a_{1\sigma(1)} a_{2\sigma(2)} \dots a_{N\sigma(N)} = \text{sign}(\sigma_0) a_{11} a_{22} \dots a_{NN}$$

οι οποίοι προκύπτουν από την ταυτοτική μεταθεση ($\sigma_0(1) = 1, \sigma_0(2) = 2, \dots$) και άρα $\text{sign}(\sigma_0) = 1$.

14.2.31. Αποδείξτε ότι για κάθε $N \times N$ πίνακα $\mathbf{A}$ έχουμε

$$|\mathbf{A}| = (-1)^{i+1} a_{i1} A_{i1} + (-1)^{i+2} a_{i2} A_{i2} + \dots + (-1)^{i+N} a_{iN} A_{iN}, \quad (14.23)$$

όπου A_{ij} είναι η *υποοριζούσα* του $(N-1) \times (N-1)$ πίνακα ο οποίος προκύπτει διαγραφοντας την i γραμμή και j στήλη του $\mathbf{A}$.

Απάντηση. Σύμφωνα με τον συνδυαστικό ορισμό 14.1.5 της οριζουσας έχουμε

$$|\mathbf{A}| = \sum_{\sigma \in \mathbf{S}_N} \text{sign}(\sigma) a_{1\sigma(1)} a_{2\sigma(2)} \dots a_{N\sigma(N)}$$

Επειδή σε κάθε γινόμενο εμφανίζεται ακριβώς ένας όρος από κάθε γραμμή, για τυχόν $i \in \{1, 2, \dots, N\}$ μπορούμε να ξαναγράψουμε την οριζούσα ως εξής:

$$|\mathbf{A}| = a_{i1} \bar{A}_{i1} + a_{i2} \bar{A}_{i2} + \dots + a_{iN} \bar{A}_{iN}$$

όπου ο όρος $\bar{A}_{ij}$ ($j \in \{1, 2, \dots, N\}$) είναι μια (αριθμητική) έκφραση η οποία δεν περιέχει το a_{ij} . Για να αποδείξουμε το ζητούμενο, αρκεί να δείξουμε

$$\bar{A}_{ij} = (-1)^{i+j} A_{ij} = (-1)^{i+j} |\mathbf{A}^{(i,j)}| \quad (14.24)$$

όπου A_{ij} είναι η γνωστή ελασσών υποοριζούσα (η οποία προκύπτει διαγραφοντας την i γραμμή και j στήλη). Επίσης στα παρακάτω θα χρησιμοποιήσουμε τον συμβολισμό $\mathbf{A}^{(i,j)}$ για τον υποπίνακα ο οποίος προκύπτει διαγραφοντας από τον $\mathbf{A}$ την i γραμμή και j στήλη. Παρατηρείστε ότι $|\mathbf{A}^{(i,j)}| = A_{ij}$.

Θα εξετάσουμε πρώτα την περίπτωση $i = j = N$. Τότε το αθροισμα των όρων που περιέχουν το a_{NN} είναι

$$a_{NN} \bar{A}_{NN} = a_{NN} \sum_{\sigma \in \bar{\mathbf{S}}_N} \text{sign}(\sigma) a_{1\sigma(1)} a_{2\sigma(2)} \dots a_{N-1,\sigma(N-1)}$$

οπου $\bar{S}_N$ είναι το σύνολο των μεταθεσεων σ οι οποίες ικανοποιουν $\sigma(N) = N$. Ομως αυτο είναι ισοδυναμο με το να αθροισουμε πανω σε όλες τις $\sigma \in S_{N-1}$. Αρα

$$\bar{A}_{NN} = \sum_{\sigma \in \bar{S}_{N-1}} \text{sign}(\sigma) a_{1\sigma(1)} a_{2\sigma(2)} \dots a_{N-1,\sigma(N-1)} = |\mathbf{A}^{(N,N)}| = (-1)^{N+N} A_{NN}.$$

Ας παρουμε τώρα τυχοντα $i, j \in \{1, \dots, N\}$. Μπορουμε να δημιουργησουμε εναν νεο πινακα $\mathbf{A}'$, μετατοπιζοντας την i γραμμη του $\mathbf{A}$ στην τελευταια θεση του πινακα (κανοντας $N - i$ εναλλαγες γραμμων) και κατοπιν μετατοπιζοντας την j στηλη στην τελευταια θεση του πινακα (κανοντας $N - j$ εναλλαγες στηλων). Αυτο δεν επηρεαζει τον $\mathbf{A}^{(i,j)}$, ουτε την υποοριζουσα $|\mathbf{A}^{(i,j)}| = A_{ij}$, ομως αλλαζει τα προσημα των $|\mathbf{A}|$ και $\bar{A}_{ij}$ συνολικα $N - i + N - j$ φορες. Οποτε

$$\bar{A}_{ij} = (-1)^{N-i+N-j} |\mathbf{A}^{(i,j)}| = (-1)^{i+j} A_{ij}.$$

Εχουμε λοιπον αποδειξει οτι, για καθε $i, j \in \{1, 2, \dots, N\}$ ισχυει η (14.24), απο την οποια προκυπτει η (14.24).

14.2.32. Εστω $\mathbf{B}$ ο πινακας ο οποιος προκυπτει αντικαθιστωντας την i -στη γραμμη του $N \times N$ πινακα $\mathbf{A}$ με το διανυσμα $\mathbf{b} = [b_{i1} \ b_{i2} \ \dots \ b_{iN}]$. Τότε ισχυει οτι

$$|\mathbf{B}| = (-1)^{i+1} b_{i1} A_{i1} + (-1)^{i+2} b_{i2} A_{i2} + \dots + (-1)^{i+N} b_{iN} A_{iN}, \quad (14.25)$$

Απάντηση. Απο την (14.23) εχουμε

$$|\mathbf{B}| = (-1)^{i+1} b_{i1} B_{i1} + \dots + (-1)^{i+N} b_{iN} B_{iN}.$$

Η υποοριζουσα B_{in} δεν εξαρταται απο την i -στη γραμμη του $\mathbf{B}$ (γιατι:). Αρα $B_{ij} = A_{ij}$ για $i, j \in \{1, 2, \dots, N\}$ και ετσι

$$|\mathbf{B}| = b_{i1} (-1)^{i+1} A_{i1} + \dots + b_{iN} (-1)^{i+N} A_{iN}$$

και εχουμε δειξει το ζητουμενο.

14.2.33. Εστω $N \times N$ πινακας $\mathbf{A}$ με $|\mathbf{A}| \neq 0$. Τότε

$$\mathbf{A}^{-1} = \frac{1}{|\mathbf{A}|} \begin{bmatrix} (-1)^{1+1} A_{11} & (-1)^{1+2} A_{21} & \dots & (-1)^{1+N} A_{N1} \\ (-1)^{2+1} A_{12} & (-1)^{2+2} A_{22} & \dots & (-1)^{2+N} A_{N2} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ (-1)^{N+1} A_{1N} & \dots & \dots & (-1)^{N+N} A_{NN} \end{bmatrix}$$

Απάντηση. Εστω $\mathbf{A}'$ ο πινακας ο οποιος προκυπτει απο τον $\mathbf{A}$, αντικαθιστωντας την γραμμη i με τη γραμμη j . Αφου ο $\mathbf{A}'$ εχει δυο ιδιες γραμμες, $|\mathbf{A}'| = 0$. Οποτε, απο την (14.25) εχουμε

$$0 = |\mathbf{A}'| = a_{j1} (-1)^{j+1} A_{j1} + \dots + a_{jN} (-1)^{j+N} A_{jN}.$$

Χρησιμοποιωντας $|\mathbf{A}| = |\mathbf{A}^T|$ μπορουμε να αποδειξουμε και οτι (καντει το!)

$$0 = a_{1j} (-1)^{1+j} A_{1j} + \dots + a_{Nj} (-1)^{N+j} A_{Nj}.$$

14.2.34. Ας θεσουμε

$$\mathbf{B} = \begin{bmatrix} (-1)^{1+1} A_{11} & (-1)^{2+1} A_{21} & \dots & (-1)^{N+1} A_{N1} \\ (-1)^{1+2} A_{12} & (-1)^{2+2} A_{22} & \dots & (-1)^{N+2} A_{N2} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ (-1)^{1+N} A_{1N} & \dots & \dots & (-1)^{N+N} A_{NN} \end{bmatrix}, \quad \mathbf{C} = \mathbf{AB}.$$

Η i γραμμή του $\mathbf{A}$ είναι (προφανώς)

$$[a_{i1} \ a_{i2} \ \dots \ a_{iN}]. \quad (14.26)$$

Η j στήλη του $\mathbf{B}$ είναι (γιατί;)

$$[(-1)^{j+1} A_{j1} \ A_{j2}^{j+2} \ \dots \ A_{jN}^{j+N}]^T. \quad (14.27)$$

Το (i, j) στοιχείο του $\mathbf{C}$ είναι (πολλαπλασιάζοντας τις (14.26) και (14.27))

$$c_{ij} = a_{i1} (-1)^{j+1} A_{j1} + \dots + a_{iN} (-1)^{j+N} A_{jN}.$$

Αλλά αυτή η έκφραση είναι $|A|$ όταν $i = j$ και 0 όταν $i \neq j$ (γιατί;). Με άλλα λόγια, έχουμε δείξει

$$\frac{c_{ij}}{|A|} = \begin{cases} 1 & \text{οταν } i = j \\ 0 & \text{οταν } i \neq j \end{cases}$$

δηλ.

$$\left(\frac{1}{|A|} \mathbf{B} \right) \cdot \mathbf{A} = \mathbf{I}$$

το οποίο δείχνει ότι

$$\mathbf{A}^{-1} = \frac{1}{|A|} \begin{bmatrix} (-1)^{1+1} A_{11} & (-1)^{1+2} A_{21} & \dots & (-1)^{1+N} A_{N1} \\ (-1)^{2+1} A_{12} & (-1)^{2+2} A_{22} & \dots & (-1)^{2+N} A_{N2} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ (-1)^{N+1} A_{1N} & \dots & \dots & (-1)^{N+N} A_{NN} \end{bmatrix}. \quad (14.28)$$

14.2.35. Εστω $\mathbf{B}$ τυχόν $N \times N$ πίνακας και $\mathbf{E}$ στοιχειώδης $N \times N$ πίνακας. Αποδείξτε ότι $|\mathbf{EB}| = |\mathbf{E}| \cdot |\mathbf{B}|$.

Απάντηση. Θυμηθείτε (Κεφ. 6) ότι πολλαπλασιάζοντας τον $\mathbf{B}$ με ένα στοιχειώδη πίνακα $\mathbf{E}$ υλοποιούμε μια από τις στοιχειώδεις γραμμοπραξίες (εναλλαγή γραμμών, πολ/σμο γραμμής επί αριθμό κ , προσθήκη σε γραμμή πολλαπλασίου μιας άλλης γραμμής). Ας εξετάσουμε λοιπόν αυτές τις τρεις περιπτώσεις.

1. Εστω ότι ο $\mathbf{E}$ αντιστοιχεί σε εναλλαγή των γραμμών i και j . Αυτό σημαίνει ότι ο $\mathbf{E}$ προήλθε από εναλλαγή των i και j γραμμών του μοναδιαίου πίνακα $\mathbf{I}$. Άρα (σύμφωνα με την (14.4)) $|\mathbf{E}| = -|\mathbf{I}| = -1$. Επίσης, ο $\mathbf{EB}$ είναι ο πίνακας $\mathbf{B}$ με εναλλαγμένες τις i και j γραμμές. Άρα $|\mathbf{EB}| = -|\mathbf{B}|$. Οπότε

$$|\mathbf{EB}| = -|\mathbf{B}| = |\mathbf{E}| \cdot |\mathbf{B}|.$$

2. Παρομοια, εστω ότι ο $\mathbf{E}$ αντιστοιχεί στον πολλαπλασιασμό της γραμμής i επί κ . Αυτό σημαίνει ότι ο $\mathbf{E}$ προήλθε από πολλαπλασιασμό της γραμμής i του μοναδιαίου πίνακα $\mathbf{I}$ επί κ . Άρα (σύμφωνα με την (14.11)) $|\mathbf{E}| = \kappa \cdot |\mathbf{I}| = \kappa$. Επίσης, ο $\mathbf{EB}$ είναι ο πίνακας $\mathbf{B}$ με την i γραμμή πολλαπλασιασμένη επί κ . Άρα $|\mathbf{EB}| = \kappa \cdot |\mathbf{B}|$. Οπότε

$$|\mathbf{EB}| = \kappa \cdot |\mathbf{B}| = |\mathbf{E}| \cdot |\mathbf{B}|.$$

3. Τέλος, εστω ότι εστω ότι ο $\mathbf{E}$ αντιστοιχεί στην προσθήκη στην i γραμμή της j γραμμής πολλαπλασιασμένης επί κ . Ο $\mathbf{E}$ προήλθε από εφαρμογή αυτής της γραμμοπραξίας στον $\mathbf{I}$. Άρα (σύμφωνα με την (14.5)) $|\mathbf{E}| = |\mathbf{I}| = 1$ · τα ίδια ισχύουν για τον $\mathbf{EB}$ και τον $\mathbf{B}$, άρα

$$|\mathbf{EB}| = |\mathbf{B}| = |\mathbf{E}| \cdot |\mathbf{B}|.$$

14.2.36. Δίνεται ο πίνακας

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 2 & 9 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \\ 0 & 3 & 4 \end{bmatrix}$$

και οι πίνακες

$$\mathbf{E}_1 = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{E}_2 = \begin{bmatrix} 3 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{E}_3 = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{E}_4 = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 3 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Αποδείξτε ότι

$$|\mathbf{E}_4 \mathbf{E}_3 \mathbf{E}_2 \mathbf{E}_1 \mathbf{A}| = |\mathbf{E}_4| \cdot |\mathbf{E}_3| \cdot |\mathbf{E}_2| \cdot |\mathbf{E}_1| \cdot |\mathbf{A}|.$$

Απάντηση. Έχουμε (προσεξτε την επιδραση των $\mathbf{E}_k$ στο γινόμενο των πινάκων)

$$\begin{aligned} & \mathbf{E}_4 \mathbf{E}_3 \mathbf{E}_2 \mathbf{E}_1 \mathbf{A} \\ &= \begin{bmatrix} 1 & 0 & 3 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 3 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 & 9 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \\ 0 & 3 & 4 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} 1 & 0 & 3 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 3 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 1 & 0 \\ 2 & 9 & 1 \\ 0 & 3 & 4 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} 1 & 0 & 3 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 3 & 3 & 0 \\ 2 & 9 & 1 \\ 0 & 3 & 4 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} 1 & 0 & 3 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & 3 & 4 \\ 3 & 3 & 0 \\ 2 & 9 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 6 & 30 & 7 \\ 3 & 3 & 0 \\ 2 & 9 & 1 \end{bmatrix}. \end{aligned}$$

Τώρα

$$|\mathbf{E}_4 \mathbf{E}_3 \mathbf{E}_2 \mathbf{E}_1 \mathbf{A}| = \begin{vmatrix} 6 & 30 & 7 \\ 3 & 3 & 0 \\ 2 & 9 & 1 \end{vmatrix} = 75, \quad |\mathbf{A}| = \begin{vmatrix} 2 & 9 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \\ 0 & 3 & 4 \end{vmatrix} = -25$$

και

$$|\mathbf{E}_4| = \begin{vmatrix} 1 & 0 & 3 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{vmatrix} = 1, \quad |\mathbf{E}_3| = \begin{vmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \end{vmatrix} = 1, \quad |\mathbf{E}_2| = \begin{vmatrix} 3 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{vmatrix} = 3, \quad |\mathbf{E}_1| = \begin{vmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{vmatrix} = -1.$$

Πραγματι λοιπον, $|\mathbf{E}_4\mathbf{E}_3\mathbf{E}_2\mathbf{E}_1\mathbf{A}| = |\mathbf{E}_4| \cdot |\mathbf{E}_3| \cdot |\mathbf{E}_2| \cdot |\mathbf{E}_1| \cdot |\mathbf{A}|$.

14.2.37. Εστω $\mathbf{B}$ τυχόν $N \times N$ πίνακας και $\mathbf{E}_1, \dots, \mathbf{E}_K$ στοιχειώδεις $N \times N$ πίνακες.

Αποδείξτε ότι $|\mathbf{E}_K\mathbf{E}_{K-1}\dots\mathbf{E}_1\mathbf{B}| = |\mathbf{E}_K| \cdot |\mathbf{E}_{K-1}| \cdot \dots \cdot |\mathbf{E}_1| \cdot |\mathbf{B}|$.

Απάντηση. Αυτό προκύπτει από το 14.2.35 με επαγωγή.

14.2.38. Εστω $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$. Ο $\mathbf{A}^{-1}$ υπάρχει ανν $|\mathbf{A}| \neq 0$. (Με άλλα λόγια, $\exists \mathbf{A}^{-1} \Leftrightarrow |\mathbf{A}| \neq 0$.)

Απάντηση. Αν $|\mathbf{A}| \neq 0$, τότε ο $\mathbf{A}^{-1}$ υπάρχει και δίνεται από τον τύπο (14.28).

Από την άλλη, αν υπάρχει ο αντιστροφός, τότε αυτός μπορεί να υπολογιστεί αναγόντας τον πίνακα $[\mathbf{A}|\mathbf{I}]$ στον πίνακα $[\mathbf{I}|\mathbf{A}^{-1}]$ χρησιμοποιώντας *αντιστροφές* γραμμοπράξεις (δες Κεφ. 6). Πιο συγκεκριμένα, έχουμε

$$\begin{aligned} \mathbf{E}_K\mathbf{E}_{K-1}\dots\mathbf{E}_1\mathbf{A} &= \mathbf{I} \\ \mathbf{E}_K\mathbf{E}_{K-1}\dots\mathbf{E}_1\mathbf{I} &= \mathbf{A}^{-1}. \end{aligned}$$

Οποτε, σύμφωνα με το εδάφιο 14.2.37,

$$\begin{aligned} |\mathbf{E}_K| \cdot |\mathbf{E}_{K-1}| \cdot \dots \cdot |\mathbf{E}_1| \cdot |\mathbf{B}| &= |\mathbf{E}_K\mathbf{E}_{K-1}\dots\mathbf{E}_1\mathbf{B}| = |\mathbf{I}| = 1 \Rightarrow \\ |\mathbf{B}| &= \frac{1}{|\mathbf{E}_K| \cdot |\mathbf{E}_{K-1}| \cdot \dots \cdot |\mathbf{E}_1|} \neq 0 \end{aligned}$$

(για $k \in \{1, 2, \dots, K\}$ έχουμε $|\mathbf{E}_k| \neq 0$, αφού οι γραμμοπράξεις είναι *αντιστροφές*).

14.2.39. Δίνονται οι πίνακες

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 4 & 2 \\ 0 & 1 & 4 \\ 1 & 2 & 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B} = \begin{bmatrix} 3 & 0 & 1 \\ 1 & 2 & 4 \\ 0 & 1 & 2 \end{bmatrix}.$$

Ελεγξτε ότι $|\mathbf{AB}| = |\mathbf{A}| \cdot |\mathbf{B}|$.

Απάντηση. Έχουμε

$$\begin{aligned} |\mathbf{A}| &= \begin{vmatrix} 1 & 4 & 2 \\ 0 & 1 & 4 \\ 1 & 2 & 0 \end{vmatrix} = 6, & |\mathbf{B}| &= \begin{vmatrix} 3 & 0 & 1 \\ 1 & 2 & 4 \\ 0 & 1 & 2 \end{vmatrix} = 1 \\ |\mathbf{AB}| &= \left| \begin{bmatrix} 1 & 4 & 2 \\ 0 & 1 & 4 \\ 1 & 2 & 0 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} 3 & 0 & 1 \\ 1 & 2 & 4 \\ 0 & 1 & 2 \end{bmatrix} \right| = \begin{vmatrix} 7 & 10 & 21 \\ 1 & 6 & 12 \\ 5 & 4 & 9 \end{vmatrix} = 6 \end{aligned}$$

και οντως $|\mathbf{AB}| = |\mathbf{A}| \cdot |\mathbf{B}|$.

14.2.40. Αποδείξτε ότι $|\mathbf{AB}| = |\mathbf{A}| \cdot |\mathbf{B}|$.

Απάντηση. Θα διακρίνουμε δυο περιπτώσεις: $|\mathbf{A}| = 0$ και $|\mathbf{A}| \neq 0$.

Αν $|\mathbf{A}| = 0$ τότε δεν υπάρχει ο $\mathbf{A}^{-1}$. Αλλά τότε δεν υπάρχει ούτε και ο $(\mathbf{AB})^{-1}$, διότι, αν υπήρχε, ο $\mathbf{A} [\mathbf{B} (\mathbf{AB})^{-1}] = \mathbf{I}$ και άρα ο $[\mathbf{B} (\mathbf{AB})^{-1}]$ θα ήταν ο αντιστροφος του $\mathbf{A}$. Αφού δεν υπάρχει $(\mathbf{AB})^{-1}$, έχουμε $|\mathbf{AB}| = 0$, οπότε και

$$|\mathbf{AB}| = 0 = 0 \cdot |\mathbf{B}| = |\mathbf{A}| \cdot |\mathbf{B}|.$$

Εστω τώρα ότι $|\mathbf{A}| \neq 0$. Τότε υπάρχει ο $\mathbf{A}^{-1}$ και

$$\begin{aligned} \mathbf{E}_K \mathbf{E}_{K-1} \dots \mathbf{E}_1 \mathbf{A} &= \mathbf{I} \Rightarrow \mathbf{A} = \mathbf{E}_1^{-1} \mathbf{E}_2^{-1} \dots \mathbf{E}_K^{-1} \\ \mathbf{E}_K \mathbf{E}_{K-1} \dots \mathbf{E}_1 \mathbf{I} &= \mathbf{A}^{-1}. \end{aligned}$$

Οι πίνακες $\mathbf{E}_1^{-1}, \mathbf{E}_2^{-1}, \dots, \mathbf{E}_K^{-1}$ αντιστοιχούν επίσης σε στοιχειώδεις γραμμοπραξεις· ας τους ονομάσουμε $\mathbf{F}_1, \mathbf{F}_2, \dots, \mathbf{F}_K$ οπότε έχουμε

$$|\mathbf{A}| = |\mathbf{F}_1 \mathbf{F}_2 \dots \mathbf{F}_K| = |\mathbf{F}_1| \cdot |\mathbf{F}_2| \cdot \dots \cdot |\mathbf{F}_K|$$

$$\begin{aligned} |\mathbf{AB}| &= |\mathbf{F}_1 \mathbf{F}_2 \dots \mathbf{F}_K \mathbf{B}| = |\mathbf{F}_1| \cdot |\mathbf{F}_2 \dots \mathbf{F}_K \mathbf{B}| \\ &= |\mathbf{F}_1| \cdot |\mathbf{F}_2| \cdot |\mathbf{F}_3 \dots \mathbf{F}_K \mathbf{B}| \\ &= |\mathbf{F}_1| \cdot |\mathbf{F}_2| \cdot \dots \cdot |\mathbf{F}_K| \cdot |\mathbf{B}| = |\mathbf{A}| \cdot |\mathbf{B}|. \end{aligned}$$

14.2.41. Δίνεται ο πίνακας

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 4 & 0 & 0 & 0 \\ 4 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 9 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 2 \\ 0 & 0 & 0 & 3 & 4 \end{bmatrix}.$$

Υπολογίστε την $|\mathbf{A}|$.

Απάντηση. Θετούμε

$$\mathbf{A}_{11} = \begin{bmatrix} 1 & 4 \\ 4 & 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{A}_{22} = [9], \quad \mathbf{A}_{33} = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 4 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{A} = \begin{bmatrix} \mathbf{A}_{11} & 0 & 0 \\ 0 & \mathbf{A}_{22} & 0 \\ 0 & 0 & \mathbf{A}_{33} \end{bmatrix},$$

οπότε

$$|\mathbf{A}| = |\mathbf{A}_{11}| \cdot |\mathbf{A}_{22}| \cdot |\mathbf{A}_{33}| = (-15) \cdot 9 \cdot (-2) = 270$$

14.2.42. Εστω $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$ ο οποίος είναι *διαγωνιος διαμερισμενος*:

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \mathbf{A}_{11} & \mathbf{0} & \dots & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{A}_{22} & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \mathbf{0} & \dots & \dots & \mathbf{A}_{KK} \end{bmatrix}$$

Αποδειξτε ότι

$$|\mathbf{A}| = |\mathbf{A}_{11}| \cdot |\mathbf{A}_{22}| \cdot \dots \cdot |\mathbf{A}_{KK}|$$

Απάντηση. Αρκεί να αποδείξουμε το θεώρημα για $K = 2$ (γιατί;). Θετούμε $\mathbf{A}_{11} = \mathbf{B}$, $\mathbf{A}_{12} = \mathbf{C}$, $\mathbf{A}_{22} = \mathbf{D}$. Έχουμε

$$|\mathbf{A}| = \begin{vmatrix} \mathbf{B} & \mathbf{C} \\ \mathbf{0} & \mathbf{D} \end{vmatrix} = \sum_{\sigma \in \mathbf{S}_N} \text{sign}(\sigma) a_{1\sigma(1)} a_{2\sigma(2)} \dots a_{N\sigma(N)}.$$

Εστω ότι ο $\mathbf{A}_{11}$ είναι $N_1 \times N_1$ και ο $\mathbf{A}_{22}$ είναι $N_2 \times N_2$ (και $N = N_1 + N_2$ · ποια είναι η διασπαση του $\mathbf{A}_{12}$;). Αν $i > N_1$ και $j < N_2$, τότε $a_{ij} = 0$. Άρα αρκεί να εξετάσουμε μεταθεσεις τέτοιες ώστε

$$\begin{aligned} \sigma(\{N_1 + 1, \dots, N_1 + N_2\}) &= \{N_1 + 1, \dots, N_1 + N_2\} \\ \sigma(\{1, \dots, N_2\}) &= \{1, \dots, N_2\}. \end{aligned}$$

Εστω $\sigma_1(k) = \sigma(k)$ για $k \leq N_1$ και $\sigma_2(k) = \sigma(N_1 + k) - N_1$ για $k \leq N_2$. Τότε

$$\text{sign}(\sigma) a_{1\sigma(1)} a_{2\sigma(2)} \dots a_{N\sigma(N)} = \text{sign}(\sigma_1) b_{1\sigma_1(1)} b_{2\sigma_1(2)} \dots b_{N\sigma_1(N)} \text{sign}(\sigma_2) d_{1\sigma_2(1)} d_{2\sigma_2(2)} \dots d_{N\sigma_2(N)}$$

και

$$\begin{aligned} |\mathbf{A}| &= \sum_{\sigma \in \mathbf{S}_N} \text{sign}(\sigma) a_{1\sigma(1)} a_{2\sigma(2)} \dots a_{N\sigma(N)} \\ &= \sum_{\sigma_1 \in \mathbf{S}_{N_1}, \sigma_2 \in \mathbf{S}_{N_2}} \text{sign}(\sigma_1) b_{1\sigma_1(1)} b_{2\sigma_1(2)} \dots b_{N\sigma_1(N)} \text{sign}(\sigma_2) d_{1\sigma_2(1)} d_{2\sigma_2(2)} \dots d_{N\sigma_2(N)} \\ &= \left(\sum_{\sigma_1 \in \mathbf{S}_{N_1}} \text{sign}(\sigma_1) b_{1\sigma_1(1)} b_{2\sigma_1(2)} \dots b_{N\sigma_1(N)} \right) \left(\sum_{\sigma_2 \in \mathbf{S}_{N_2}} \text{sign}(\sigma_2) d_{1\sigma_2(1)} d_{2\sigma_2(2)} \dots d_{N\sigma_2(N)} \right) \\ &= |\mathbf{B}| \cdot |\mathbf{D}|. \end{aligned}$$

14.2.43. Αποδειξτε ότι η οριζουσα είναι η μοναδικη συναρτηση των στηλων ενός τετραγωνικού πίνακα η οποία ικανοποιεί τις ιδιότητες της 14.1.9.

Απάντηση. Έχουμε ήδη δει στο Εδαφίο 14.2.24 ότι η $D(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_N)$ ικανοποιεί τις ιδιότητες (14.3)-(14.5). Εστω τώρα ότι υπάρχει μια άλλη συναρτηση $F(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_N)$ η οποία ικανοποιεί τις ίδιες ιδιότητες. Αυτή η συναρτηση θα ικανοποιεί επίσης και τις (14.9)-(14.12), επειδή αυτές αποδείχτηκαν χρησιμοποιώντας μόνο τις (14.3)-(14.5). Εστω

$$\mathbf{e}_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ \dots \\ 0 \end{bmatrix}, \mathbf{e}_2 = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ \dots \\ 0 \end{bmatrix}, \dots, \mathbf{e}_N = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ \dots \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Απο την (14.5) έχουμε $F(\mathbf{e}_1, \dots, \mathbf{e}_N) = 1$. Επίσης, αν $\sigma = i_1 i_2 \dots i_N$, τότε απο την (14.4) έχουμε

$$F(\mathbf{e}_{i_1}, \mathbf{e}_{i_2}, \dots, \mathbf{e}_{i_N}) = \text{sign}(\sigma).$$

Τώρα ας παρούμε τυχόντα $N \times N$ πίνακα $\mathbf{A}$ και ας τον γράψουμε ως εξής

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \mathbf{a}_1 & \dots & \mathbf{a}_N \end{bmatrix} \\ = \begin{bmatrix} a_{11}\mathbf{e}_1 + a_{21}\mathbf{e}_2 + \dots + a_{N1}\mathbf{e}_N & \dots & a_{1N}\mathbf{e}_1 + a_{2N}\mathbf{e}_2 + \dots + a_{NN}\mathbf{e}_N \end{bmatrix}.$$

Τότε

$$F(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_N) = F(a_{11}\mathbf{e}_1 + a_{21}\mathbf{e}_2 + \dots + a_{N1}\mathbf{e}_N, \dots, a_{1N}\mathbf{e}_1 + a_{2N}\mathbf{e}_2 + \dots + a_{NN}\mathbf{e}_N).$$

Εκμεταλλευόμενοι την (14.11), παίρνουμε

$$F(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_N) = \sum F(a_{1i_1}\mathbf{e}_{i_1}, \dots, a_{Ni_N}\mathbf{e}_{i_N}) \\ = \sum a_{1i_1} \dots a_{Ni_N} F(\mathbf{e}_{i_1}, \dots, \mathbf{e}_{i_N}).$$

Το άθροισμα εκτείνεται σε όλες τις δυνατές σειρές $i_1 i_2 \dots i_N$, όχι μόνο στις μεταθεσίες. Με άλλα λόγια, μέσα σε μια σειρά μπορούμε να έχουμε και επαναλήψεις των $\{1, 2, \dots, N\}$. Όμως, από την (14.10) βλέπουμε ότι $F(\mathbf{e}_{i_1}, \dots, \mathbf{e}_{i_N}) = 0$ για κάθε σειρά με επαναλήψεις δεικτών. Και επίσης βλέπουμε ότι για κάθε μεταθεσία $\sigma = i_1 i_2 \dots i_N$ έχουμε

$$F(\mathbf{e}_{i_1}, \dots, \mathbf{e}_{i_N}) = \text{sign}(\sigma).$$

Οπότε τελικά

$$F(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_N) = \sum_{\sigma \in S_N} a_{1\sigma(1)} \dots a_{N\sigma(N)} F(\mathbf{e}_{\sigma(1)}, \dots, \mathbf{e}_{\sigma(N)}) = D(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_N).$$

Με άλλα λόγια, κάθε συνάρτηση $F(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_N)$ η οποία ικανοποιεί τις (14.3)-(14.5), τελικά είναι ίση με $D(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_N)$, το οποίο είναι ένας άλλος τρόπος για να πούμε ότι η μοναδική τέτοια συνάρτηση είναι η $D(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_N)$, δηλ. η ορίζουσα.

Τώρα φαίνεται γιατί ονομάσαμε τις (14.3)-(14.5) *θεμελιώδεις* ιδιότητες της ορίζουσας. Αυτές είναι που καθορίζουν τον συνδυαστικό τύπο της ορίζουσας 14.1.5, όπως και τον αναδρομικό τύπο 14.1.14, καθώς και όλες τις άλλες ιδιότητες της ορίζουσας, τις οποίες έχουμε αποδείξει στο Κεφ. 6 και στο παρόν Κεφάλαιο.

14.2.44. Εστω 2×2 πίνακας $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \mathbf{a}_1 & \mathbf{a}_2 \end{bmatrix}$. Αποδείξτε ότι το εμβαδόν του παραλληλογράμμου με πλευρές τα διανύσματα $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2$ είναι $|\mathbf{A}|$.

Απάντηση. Ας θέσουμε

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \mathbf{a}_1 & \mathbf{a}_2 \end{bmatrix}.$$

Με άλλα λόγια

$$\mathbf{a}_1 = \begin{bmatrix} a_{11} \\ a_{21} \end{bmatrix}, \quad \mathbf{a}_2 = \begin{bmatrix} a_{12} \\ a_{22} \end{bmatrix}$$

Τώρα δείτε το σχήμα. Όπως είναι γνωστό από το Λυκείο, το εμβαδόν E του παραλληλογράμμου είναι ίσο με το εξωτερικό γινόμενο των $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2$:

Σχήμα

$$E = \mathbf{a}_1 \times \mathbf{a}_2 = a_{11}a_{22} - a_{21}a_{12} = \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{vmatrix}.$$

14.2.45. Δίνονται τα διανύσματα $\mathbf{a}_1 = \begin{bmatrix} 2 & 1 \end{bmatrix}^T$ και $\mathbf{a}_2 = \begin{bmatrix} 1 & 4 \end{bmatrix}^T$. Ποιο είναι το εμβαδόν του παραλληλογράμμου με πλευρές τα διανύσματα $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2$;

Απάντηση. Είναι (δες και σχήμα)

$$\begin{vmatrix} 2 & 1 \\ 1 & 4 \end{vmatrix} = 7.$$

Σχήμα

14.2.46. Εστω δυο τριδιάστατα, $\mathbf{a}_1 = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} \end{bmatrix}^T$ και $\mathbf{a}_2 = \begin{bmatrix} a_{21} & a_{22} & a_{23} \end{bmatrix}^T$. Ποιο είναι το εμβαδόν του παραλληλογράμμου με πλευρές τα διανύσματα $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2$;

Απάντηση. Αυτό το πρόβλημα είναι (προφανώς) μια επέκταση του προηγούμενου. Θα χρησιμοποιήσουμε το γεγονός (το οποίο αποδεικνύεται στην Αναλυτική Γεωμετρία) ότι το εμβαδόν του παραλληλογράμμου είναι και πάλι το εξωτερικό γινόμενο των $\mathbf{a}_1$ και $\mathbf{a}_2$. Όμως τώρα πρέπει να είμαστε προσεκτικοί. Θυμηθείτε ότι το εξωτερικό γινόμενο τριδιάστατων διανυσμάτων δίνεται από τον τύπο

$$\mathbf{a}_1 \times \mathbf{a}_2 = \begin{vmatrix} \mathbf{i} & \mathbf{j} & \mathbf{k} \\ a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \end{vmatrix} \quad (14.29)$$

Στην (14.29) μεταχειριζόμαστε τον συμβολισμό της Αναλυτικής Γεωμετρίας. Τα $\mathbf{i}, \mathbf{j}, \mathbf{k}$ είναι τα μοναδιαία διανύσματα βάσης κατά τους άξονες x, y και z · με τον συμβολισμό του παρόντος βιβλίου θα τα γράφαμε ως $\mathbf{e}_1, \mathbf{e}_2, \mathbf{e}_3$. Το εξωτερικό γινόμενο υπολογίζεται όπως μια ορίζουσα, δηλ.

$$\begin{aligned} \mathbf{a}_1 \times \mathbf{a}_2 &= \mathbf{i} \cdot \begin{vmatrix} a_{12} & a_{13} \\ a_{22} & a_{23} \end{vmatrix} - \mathbf{j} \cdot \begin{vmatrix} a_{11} & a_{13} \\ a_{21} & a_{23} \end{vmatrix} + \mathbf{k} \cdot \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{vmatrix} \\ &= \mathbf{i} \cdot (a_{12}a_{23} - a_{13}a_{22}) - \mathbf{j} \cdot (a_{11}a_{23} - a_{13}a_{21}) + \mathbf{k} \cdot (a_{12}a_{22} - a_{21}a_{12}). \end{aligned}$$

Με τον συμβολισμό της Γραμμικής Αλγέβρας θα γράφαμε

$$\mathbf{a}_1 \times \mathbf{a}_2 = \begin{bmatrix} a_{12}a_{23} - a_{13}a_{22} \\ -a_{11}a_{23} + a_{13}a_{21} \\ a_{12}a_{22} - a_{21}a_{12} \end{bmatrix}.$$

Το πιο σημαντικό όμως είναι ότι το εμβαδόν είναι διανυσματικό μέγεθος. Αυτό συμβαίνει επειδή ένα επίπεδο σχήμα στον τριδιάστατο χώρο έχει εμβαδόν και προσανατολισμό (δες Σχήμα). Χρησιμοποιώντας το διανυσματικό εμβαδόν δίνουμε την πληροφορία και για τα δυο (το αριθμητικό μέγεθος του εμβαδού και τον προσανατολισμό του).

Σχήμα

Αν τα $\mathbf{a}_1$ και $\mathbf{a}_2$ περιεχόταν στο επίπεδο xy , τότε θα είχαν την μορφή

$$\mathbf{a}_1 = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & 0 \end{bmatrix}^T, \quad \mathbf{a}_2 = \begin{bmatrix} a_{21} & a_{22} & 0 \end{bmatrix}^T$$

ή και

$$\mathbf{a}_1 = \mathbf{i}a_{11} + \mathbf{j}a_{12}, \quad \mathbf{a}_2 = \mathbf{i}a_{21} + \mathbf{j}a_{22}$$

και το εσωτερικό γινόμενο θα ήταν

$$\mathbf{a}_1 \times \mathbf{a}_2 = \mathbf{i} \cdot \begin{vmatrix} a_{12} & 0 \\ a_{22} & 0 \end{vmatrix} - \mathbf{j} \cdot \begin{vmatrix} a_{11} & 0 \\ a_{21} & 0 \end{vmatrix} + \mathbf{k} \cdot \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{vmatrix} = \mathbf{k} \cdot (a_{12}a_{22} - a_{21}a_{12}).$$

Δηλ. το εμβαδόν θα είχε την αριθμητική τιμή της οριζούσας και διανυσματικά θα ήταν ομορροπο με τον άξονα των z . Ή μήπως όχι; Τι θα συνέβαινε αν η οριζούσα ήταν αρνητική; Για να απαντήσετε αυτό το ερώτημα, υπολογίστε το εμβαδόν δυο παραλληλογράμμων. Το πρώτο έχει πλευρές τις $\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \end{bmatrix}^T$, $\begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}^T$ και το δεύτερο έχει τις $\begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}^T$, $\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \end{bmatrix}^T$.

14.2.47. Δίνονται τα διανύσματα $\mathbf{a}_1 = \begin{bmatrix} 2 & 1 & 2 \end{bmatrix}^T$ και $\mathbf{a}_2 = \begin{bmatrix} 1 & -2 & 4 \end{bmatrix}^T$. Ποιο είναι το εμβαδόν του παραλληλογράμμου με πλευρές τα διανύσματα $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2$;

Απάντηση. Είναι (δες και το σχήμα)

$$\mathbf{a}_1 \times \mathbf{a}_2 = \begin{vmatrix} \mathbf{i} & \mathbf{j} & \mathbf{k} \\ 2 & 1 & 2 \\ 1 & -2 & 4 \end{vmatrix} = 8\mathbf{i} - 6\mathbf{j} - 5\mathbf{k}.$$

Σχήμα

14.2.48. Εστω 3×3 πίνακας $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \mathbf{a}_1 & \mathbf{a}_2 & \mathbf{a}_3 \end{bmatrix}$. Αποδείξτε ότι ο όγκος του παραλληλεπιπέδου με πλευρές $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3$ είναι $|\mathbf{A}|$.

Απάντηση. Ας θεσουμε

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \mathbf{a}_1 & \mathbf{a}_2 & \mathbf{a}_3 \end{bmatrix}.$$

Με άλλα λόγια

$$\mathbf{a}_1 = \begin{bmatrix} a_{11} \\ a_{21} \\ a_{31} \end{bmatrix}, \quad \mathbf{a}_2 = \begin{bmatrix} a_{12} \\ a_{22} \\ a_{32} \end{bmatrix}, \quad \mathbf{a}_3 = \begin{bmatrix} a_{13} \\ a_{23} \\ a_{33} \end{bmatrix}.$$

Τώρα δείτε το σχήμα. Ο όγκος V του παραλληλεπιπέδου δίνεται από το *μεικτό γινόμενο* των $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3$:

Σχήμα

$$V = \mathbf{a}_1 \cdot (\mathbf{a}_2 \times \mathbf{a}_3).$$

Ο τύπος αυτός συνήθως δεν διδασκείται στο λύκειο, αλλά μπορούμε να τον δικαιολογήσουμε ευκολά. Ο ζητούμενος όγκος είναι ίσος με το εμβαδόν της βάσεως του παρ/επιπέδου επί το ύψος αυτού. Εδώ φαίνεται η χρησιμότητα του διανυσματικού ορισμού του εμβαδού. Το εμβαδόν της βάσης είναι $\mathbf{a}_2 \times \mathbf{a}_3$. Το ύψος είναι ίσο με την προβολή της πλευράς $\mathbf{a}_1$ κατά την διεύθυνση την κάθετη στο επίπεδο των $\mathbf{a}_2$ και $\mathbf{a}_3$, δηλ. την προβολή κατά την διεύθυνση του $\mathbf{a}_2 \times \mathbf{a}_3$. Αυτή η προβολή όμως είναι ακριβώς ίση με $\mathbf{a}_1 \cdot \frac{(\mathbf{a}_2 \times \mathbf{a}_3)}{\|\mathbf{a}_2 \times \mathbf{a}_3\|}$. Ο ζητούμενος όγκος είναι ίσος με το ύψος επί την αριθμητική τιμή του εμβαδού, δηλ.

$$V = \mathbf{a}_1 \cdot \frac{(\mathbf{a}_2 \times \mathbf{a}_3)}{\|\mathbf{a}_2 \times \mathbf{a}_3\|} \|\mathbf{a}_2 \times \mathbf{a}_3\| = \mathbf{a}_1 \cdot (\mathbf{a}_2 \times \mathbf{a}_3).$$

Μένει μόνο να εκφράσουμε τον ογκο σε μορφή ορίζουσας. Έχουμε

$$\begin{aligned} V &= \mathbf{a}_1 \cdot (\mathbf{a}_2 \times \mathbf{a}_3) \\ &= (\mathbf{i}a_{11} + \mathbf{j}a_{12} + \mathbf{k}a_{13}) \cdot (\mathbf{i}(a_{22}a_{33} - a_{23}a_{32}) - \mathbf{j}(a_{21}a_{33} - a_{23}a_{31}) + \mathbf{k}(a_{22}a_{32} - a_{31}a_{22})) \\ &= a_{11} \cdot (a_{22}a_{33} - a_{23}a_{32}) - a_{12} \cdot (a_{21}a_{33} - a_{23}a_{31}) + a_{13} \cdot (a_{22}a_{32} - a_{31}a_{22}) \\ &= \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} \end{vmatrix}. \end{aligned}$$

Η ορίζουσα είναι αριθμητικό μέγεθος, όχι διανυσματικό, αλλά μπορεί να είναι αρνητική ή θετική. Τι σημαίνει αρνητικός ογκος; Για να απαντήσετε το ερώτημα θα σας βοηθήσει να υπολογίσετε τον ογκο δυο παραλληλεπιπεδων. Το πρώτο έχει πλευρες τις $\mathbf{e}_1, \mathbf{e}_2, \mathbf{e}_3$ και το δεύτερο τις $\mathbf{e}_2, \mathbf{e}_1, \mathbf{e}_3$.

14.2.49. Δίνονται τα διανυσματα $\mathbf{a}_1 = [1 \ 1 \ 3]^T$, $\mathbf{a}_2 = [2 \ 1 \ 2]^T$ και $\mathbf{a}_3 = [-1 \ -1 \ 2]^T$. Ποιος είναι ο ογκος του παραλληλεπιπεδου με πλευρες τα διανυσματα $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3$;

Απάντηση. Είναι (δες και το σχημα)

$$V = \mathbf{a}_1 \cdot (\mathbf{a}_2 \times \mathbf{a}_3) = \begin{vmatrix} 1 & 1 & 3 \\ 2 & 1 & 2 \\ -1 & -1 & 2 \end{vmatrix} = -5$$

Σχημα

14.2.50. Δίνονται τα διανυσματα $\mathbf{a}_1 = [1 \ 1 \ 3]^T$, $\mathbf{a}_2 = [2 \ 1 \ 2]^T$ και $\mathbf{a}_3 = [3 \ 2 \ 5]^T$. Ποιος είναι ο ογκος του παραλληλεπιπεδου με πλευρες τα διανυσματα $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3$;

Απάντηση. Είναι

$$V = \mathbf{a}_1 \cdot (\mathbf{a}_2 \times \mathbf{a}_3) = \begin{vmatrix} 1 & 1 & 3 \\ 2 & 1 & 2 \\ 3 & 2 & 5 \end{vmatrix} = 0$$

Σχημα

Ο ογκος προκύπτει μηδενικός επειδη τα $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3$ είναι *συνεπιπεδα* (δες και το σχημα).

14.2.51. Εστω $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A} = [\mathbf{a}_1 \ \mathbf{a}_2 \ \dots \ \mathbf{a}_N]$. Εξηγήστε τον λογο για τον οποιο ο (υπερ)ογκος του (υπερ)παραλληλεπιπεδου με πλευρες $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_N$ οριζεται να είναι ισος με $|\mathbf{A}|$.

Απάντηση. Στο παρον προβλημα δεν έχουμε να *αποδειξουμε* κατι. Αντιθετα, πρεπει να επιχειρηματολογήσουμε υπερ της χρησης της ορίζουσας ως συναρτησης (υπερ)ογκου. Εστω λοιπον μια τετοια συναρτηση $V(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_N)$, που δεχεται ως εισοδο τις πλευρες $\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_N$ ενος (υπερ) παραλληλεπιπεδου και δινει ως αποτελεσμα τον (υπερ)ογκο αυτου.

Η συναρτηση $V(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2)$ θα δινει το *εμβαδον* ενος παραλληλογραμμου με πλευρες $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2$. Η συναρτηση $V(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3)$ θα δινει τον *ογκο* ενος παραλληλεπιπεδου με πλευρες $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3$. Τι θα δινει η $V(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_N)$ για $N > 3$;

Δεν έχουμε μια σαφή, εποπτική αντίληψη του N -διαστατού χώρου ή του N -διαστατού (υπερ)παραλληλεπιπέδου. Έχουμε όμως δει ότι αυτά συμπεριφέρονται αντιστοιχά με το 2διαστατο και 3διαστατο αναλόγους. Αντιστοιχά, θα θέλαμε η συνάρτηση $V(a_1, \dots, a_N)$, του (υπερ)ογκού ενός N -διαστατού (υπερ)παραλληλεπιπέδου να συμπεριφέρεται αναλόγως με το εμβαδόν $V(a_1, a_2)$, ενός 2διαστατού παραλληλογράμμου και με τον όγκο $V(a_1, a_2, a_3)$, ενός 3διαστατού παραλληλεπιπέδου. Όπως θα φανεί τώρα, τρεις ιδιότητες του εμβαδού (ογκού) είναι αρκετές για να καθορίσουν απολύτως τη συνάρτηση εμβαδού (ογκού). Η γενικευση αυτών των τριών ιδιοτήτων στις N -διαστάσεις είναι ακριβώς οι *θεμελιώδεις ιδιότητες* (14.3)-(14.5) της ορίζουσας.

Η απλούστερη ιδιότητα που ζητάμε από την συνάρτηση εμβαδού (ογκού) είναι το μοναδιαίο τετραγώνον (κύβος) να έχει εμβαδόν (όγκο) ίσο με την μονάδα. Δηλ. $V(e_1, e_2) = 1$ και $V(e_1, e_2, e_3) = 1$. Η γενικευση αυτών των ιδιοτήτων είναι $V(e_1, e_2, \dots, e_N) = 1$, δηλ. η ιδιότητα (14.5).

Μια άλλη ιδιότητα που ζητάμε από το εμβαδόν / όγκο είναι η *προσθετικότητα*. Δείτε το παρακάτω σχήμα:

Σχήμα

Το ζητούμενο είναι το εμβαδόν του παραλληλογράμμου $OACG$ να ισούται με το άθροισμα των εμβαδών των $OABD$ και $OAFE$. Αλγεβρικά, αυτό γράφεται ως

$$V(a_1, a_2 + a_3) = V(a_1, a_2) + V(a_1, a_3).$$

Αντιστοιχά θέλουμε να ισχύει και η *πολλαπλασιαστικότητα*: αν πολλαπλασιάσουμε το μήκος μιας πλευράς επί κ , θέλουμε το εμβαδόν να πολλαπλασιαστεί επί κ επίσης. Αλγεβρικά, αυτό γράφεται ως

$$V(a_1, \kappa a_2) = \kappa V(a_1, a_2).$$

Και οι δύο ιδιότητες μαζί μπορούν να γραφτούν ως

$$V(a_1, \kappa a_2 + \lambda a_3) = \kappa V(a_1, a_2) + \lambda V(a_1, a_3).$$

Ζητούμε την αντιστοιχία ιδιότητα για *κάθε* πλευρά του παραλληλογράμμου και, αντιστοιχά, για *κάθε* πλευρά ενός παραλληλεπιπέδου. Η γενικευση αυτής της ιδιότητας είναι

$$V(a_1, a_2, \dots, \kappa \cdot a'_n + \kappa'' \cdot a''_n, \dots, a_N) = \kappa' \cdot D(a_1, a_2, \dots, a'_n, \dots, a_N) + \kappa'' \cdot D(a_1, a_2, \dots, a''_n, \dots, a_N)$$

η οποία είναι η ιδιότητα (14.3).

Τέλος ζητούμε από το εμβαδόν / όγκο κτλ. να ικανοποιούν μια ακόμη ιδιότητα, σχετική με το πρόσημο αυτών. Σχετικά ερωτήματα (τι σημαίνει αρνητικό εμβαδόν, αρνητικός όγκος;) σας έχουν ήδη σε προηγούμενα εδάφια. Ίσως τα έχετε ήδη απαντήσει ή όχι. Η ζητούμενη απάντηση είναι ότι θέλουμε ένα εμβαδόν / όγκος / (υπερ)όγκος να είναι θετικό όταν αντιστοιχεί σε δεξιόστροφο σύστημα πλευρών και να είναι αρνητικό όταν αντιστοιχεί σε αριστερόστροφο σύστημα πλευρών. Και αλγεβρικά αυτή η ιδιότητα διατυπώνεται ως εξής

$$V(a_1, a_2, \dots, a_m, \dots, a_n, \dots, a_N) = -V(a_1, a_2, \dots, a_n, \dots, a_m, \dots, a_N)$$

(επειδή η εναλλαγή δύο στηλών αλλάζει το (υπερ)παρ/δο από δεξιόστροφο σε αριστερόστροφο) και είναι (προφανώς) η (14.4).

Οι παραπάνω τρεις ιδιότητες είναι θεμελιώδεις. Ίσως να θέλαμε να προσδιορίσουμε και άλλες ιδιότητες του (υπερ)ογκου αλλά καταλαβαίνουμε (λόγω του 14.2.43) ότι οι τρεις παραπάνω ιδιότητες προσδιορίζουν μονοσημαντα την συνάρτηση *προσημασμένου* υπερογκου και αυτή είναι η οριζούσα. Έτσι έχουμε πλέον δει και την γεωμετρική σημασία της οριζούσας.

14.3 Άλυστα Προβλήματα

14.3.1. Απαριθμήστε όλες τις μεταθεσεις του $\{a, b, c\}$.

(Απ. Στα προηγούμενα μιλούσαμε για μεταθεσεις συνολων της μορφής $\{1, 2, \dots, N\}$ αλλά τα ίδια ακριβώς ισχυουν και για μεταθεσεις γενικων συνολων (χρησιμοποιησαμε τις αριθμητικες ιδιότητες των ακεραιων μονο για να υπολογισουμε το προσημο μιας μεταθεσης). Οι μεταθεσεις του $\{a, b, c\}$ ειναι: $abc, acb, bac, bca, cab, cba$.)

14.3.2. Ποια ειναι τα προσημα των μεταθεσεων (α) 321, (β) 51234, (γ) 1234576;

(Απ. (α) -1 , (β) $+1$, (γ) -1 .)

14.3.3. Βρείτε τους πινακες και τα προσημα των μεταθεσεων (α) 52341, (β) 23145;

(Απ. $E = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$, $F = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$.)

14.3.4. Βρείτε την συνθεση $\sigma(\tau)$ των μεταθεσεων $\sigma = 52341$, $\tau = 23145$.

(Απ. $\sigma(\tau) = 23541$.)

14.3.5. Βρείτε την σ^{-1} αν $\sigma = 52341$.

(Απ. $\sigma^{-1} = 52341$.)

14.3.6. Δίνεται η μεταθεση $\sigma = 3214$. Βρείτε το πολυωνυμο $\sigma(g)$.

(Απ. $\sigma(g) = (x_3 - x_2)(x_3 - x_1)(x_3 - x_4)(x_2 - x_1)(x_2 - x_4)(x_1 - x_4)$.)

14.3.7. Δειξτε οτι για τυχουσα μεταθεση σ , στο πολυωνυμο $\sigma(g)$ ο αρχικος ορος $(x_i - x_j)$ θα εμφανιζεται ως $(x_i - x_j)$ αν για $i < j$ εχουμε και $\sigma(i) < \sigma(j)$, ενω εμφανιζεται ως $-(x_i - x_j)$ αν για $i < j$ εχουμε $\sigma(i) > \sigma(j)$.

14.3.8. Δειξτε η μηδενικη μεταθεση σ_0 ειναι αρτια.

14.3.9. Ποια ιδιοτητα του Εδαφιου 14.1.9 επαλυθευει ο πινακας

$$\begin{bmatrix} 1 & 2 & 0 & 1 \\ 2 & 1 & 3 & 2 \\ 1 & 0 & 1 & 1 \\ 4 & 4 & 2 & 4 \end{bmatrix}.$$

14.3.10. Δειξτε η μεταθεση η οποια εναλασσει τα στοιχεια m και n και αφηνει ολα τα αλλα στοιχεια αμεταβλητα ειναι περιττη.

14.3.11. Υπολογίστε την ορίζουσα του πίνακα

$$\begin{bmatrix} 2 & 1 & 6 & 132 & 5 \\ 0 & 4 & 0 & 0 & 6 \\ 0 & 0 & 4 & 7 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 9 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 4 \end{bmatrix}.$$

(Απ. 1152.)

14.3.12. Δείξτε ότι στον συνδυαστικό ορισμό της ορίζουσας, σε κάθε γινόμενο αν εμφανίζεται ένας όρος *ανω* της κυρίας διαγωνίου θα εμφανίζεται και ένας αντιστοιχος όρος *κατω* της κυρίας διαγωνίου.

14.3.13. Δείξτε ότι η εκφραση $a_{i1}(-1)^{j+1}A_{j1} + \dots + a_{iN}(-1)^{j+N}A_{jN}$ είναι ίση με $|A|$ όταν $i = j$ και 0 όταν $i \neq j$.

14.3.14. Δίνεται ο πίνακας

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 1 & 0 & 1 \\ 4 & 3 & 2 \end{bmatrix}$$

και οι πίνακες

$$E_1 = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 \end{bmatrix}, \quad E_2 = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 4 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}, \quad E_3 = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}, \quad E_4 = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Αποδειξτε ότι

$$|E_4 E_3 E_2 E_1 A| = |E_4| \cdot |E_3| \cdot |E_2| \cdot |E_1| \cdot |A|.$$

14.3.15. Εστω B τυχόν $N \times N$ πίνακας και $E_1, \dots, E_K$ στοιχειώδεις $N \times N$ πίνακες. Δώστε μια πλήρη επαγωγική αποδείξη ότι

$$|E_K E_{K-1} \dots E_1 B| = |E_K| \cdot |E_{K-1}| \cdot \dots \cdot |E_1| \cdot |B|.$$

14.3.16. Υπολογίστε την ορίζουσα του πίνακα

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 4 & 0 & 0 & 0 \\ 2 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 4 & 0 \\ 0 & 0 & 3 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 2 \end{bmatrix}.$$

(Απ. 154.)

14.3.17. Εστω $N \times N$ πίνακας A ο οποίος είναι *διαγωνίως διαμερισμένος*:

$$A = \begin{bmatrix} A_{11} & 0 & \dots & 0 \\ 0 & A_{22} & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & \dots & \dots & A_{KK} \end{bmatrix}$$

Αποδειξτε ότι $|A| = |A_{11}| \cdot |A_{22}| \cdot \dots \cdot |A_{KK}|$ για $K > 2$.

14.3.18. Δίνονται τα διανύσματα $\mathbf{a}_1 = \begin{bmatrix} 1 & 4 \end{bmatrix}^T$ και $\mathbf{a}_2 = \begin{bmatrix} 2 & -1 \end{bmatrix}^T$. Ποιο είναι το εμβαδόν του παραλληλογράμμου με πλευρές τα διανύσματα $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2$;

(Απ. -9 .)

14.3.19. Δίνονται τα διανύσματα $\mathbf{a}_1 = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \end{bmatrix}^T$ και $\mathbf{a}_2 = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 2 \end{bmatrix}^T$. Ποιο είναι το εμβαδόν του παραλληλογράμμου με πλευρές τα διανύσματα $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2$;

(Απ. $2\mathbf{i} - \mathbf{j} - \mathbf{k}$.)

14.3.20. Δίνονται τα διανύσματα $\mathbf{a}_1 = \begin{bmatrix} 2 & 1 & 3 \end{bmatrix}^T$, $\mathbf{a}_2 = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \end{bmatrix}^T$ και $\mathbf{a}_3 = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 2 \end{bmatrix}^T$. Ποιος είναι ο όγκος του παραλληλεπιπέδου με πλευρές τα διανύσματα $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3$;

(Απ. 3 .)

Κεφάλαιο 15

Επαναληπτική Λυση Συστημάτων Γραμμικών Εξισώσεων

Κεφάλαιο 16

Πινακες, Εξισώσεις Διαφορων και Διαφορικές Εξισώσεις

Κεφάλαιο 17

Στοχαστικοί Πίνακες

Κεφάλαιο 18

Πίνακες και Ηλεκτρικά Κυκλώματα

Κεφάλαιο 19

Γενικεύσεις

19.1 Περίληψη

19.1.1. Μπορούμε να γενικεύσουμε τον ορισμό του εσωτερικού γινομένου ώστε να εφαρμόζεται και για μιγαδικά διανύσματα. Ο ορισμός που θα δοθεί στην **19.1.2** είναι επέκταση αυτού της **9.1.1**, δηλ. όταν $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \mathbb{R}^N$, ο παλιός και ο νέος ορισμός δίνουν το ίδιο αποτέλεσμα (γί' αυτό και χρησιμοποιούμε το ίδιο σύμβολο $\circ$).

19.1.2. Για κάθε $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \mathbb{C}^N$, το εσωτερικό γινόμενο των $\mathbf{x}$ και $\mathbf{y}$ γραφεται ως $\mathbf{x} \circ \mathbf{y}$ και ορίζεται ως εξής

$$\mathbf{x} \circ \mathbf{y} = x_1 \bar{y}_1 + x_2 \bar{y}_2 + \dots + x_N \bar{y}_N. \quad (19.1)$$

19.1.3. Εστω $M \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$. Ο συζυγής αναστροφός του $\mathbf{A}$ συμβολίζεται με $\mathbf{A}^H$ και ορίζεται ως εξής:

$$(\mathbf{A}^H)_{mn} = (\mathbf{A})_{nm}.$$

Αν ο $\mathbf{A}$ είναι πραγματικός πίνακας, ο συζυγής αναστροφός ταυτίζεται με τον αναστροφό: $\mathbf{A}^H = \mathbf{A}^T$.

19.1.4. Αν θεωρήσουμε τα $\mathbf{x}, \mathbf{y}$ ως $N \times 1$ πίνακες (στήλες), τότε ισοδυναμικά με την (19.1) έχουμε

$$\mathbf{x} \circ \mathbf{y} = \mathbf{x}^H \cdot \mathbf{y},$$

και αν θεωρήσουμε τα $\mathbf{x}, \mathbf{y}$ ως $1 \times N$ πίνακες (γραμμές), τότε ισοδυναμικά με την (19.1) έχουμε

$$\mathbf{x} \circ \mathbf{y} = \mathbf{x} \cdot \mathbf{y}^H.$$

19.1.5. Δύο διανύσματα $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \mathbb{C}^N$ λέγονται ορθογώνια αν $\mathbf{x} \circ \mathbf{y} = \mathbf{x}^H \cdot \mathbf{y} = 0$.

19.1.6. Οι αντιστοιχίες των ιδιοτήτων 9.1.10.1-5 μπορούν να αποδειχθούν για το μιγαδικό εσωτερικό γινόμενο αλλά δεν θα επεκταθούμε προς αυτή την κατεύθυνση.

19.1.7. Μπορούμε να δώσουμε έναν ακόμη πιο γενικό ορισμό του εσωτερικού γινομένου. Εστω διανυσματικός χώρος V . ονομάζεται γενικευμένο εσωτερικό γινόμενο κάθε πράξη $*$: $V \times V \rightarrow \mathbb{C}$ η οποία ικανοποιεί τις παρακάτω συνθήκες για κάθε $\mathbf{x}, \mathbf{y}, \mathbf{z} \in V$ και κάθε $a, b \in \mathbb{C}$.

1. $\mathbf{x} * \mathbf{x} \geq 0$.
2. $\mathbf{x} * \mathbf{x} = 0 \Leftrightarrow \mathbf{x} = \mathbf{0}$.
3. $\mathbf{x} * \mathbf{y} = \overline{\mathbf{y} * \mathbf{x}}$.
4. $\mathbf{x} * (a \cdot \mathbf{y} + b\mathbf{z}) = a \cdot (\mathbf{x} * \mathbf{y}) + b \cdot (\mathbf{x} * \mathbf{z})$.
5. $(a \cdot \mathbf{x}) * \mathbf{y} = \mathbf{x} * (a \cdot \mathbf{y}) = a \cdot (\mathbf{x} * \mathbf{y})$.

19.1.8. Δειξτε ότι το

$$\left(\int_{-1}^1 f(x) g(x) dx \right)^2 \leq \left(\int_{-1}^1 (f(x))^2 dx \right) \left(\int_{-1}^1 (g(x))^2 dx \right).$$

Απάντηση. Η ζητούμενη ανισότητα είναι άμεση συνέπεια της ανισότητας *Cauchy-Schwarz* στον διανυσματικό χώρο των συνεχών συναρτήσεων με πεδίο ορισμού το $[-1, 1]$ και εσωτερικό γινόμενο το

$$f \circ g = \int_{-1}^1 f(x) g(x) dx.$$

19.1.9. Βρείτε την προβολή της $f(x) = x^3 - 1$ στις $g_1(x) = 1$, $g_2(x) = x$, $g_3(x) = x^2$ ως προς το εσωτερικό γινόμενο της προηγούμενης άσκησης.

Απάντηση. Έχουμε

$$\|f\| = \sqrt{\int_{-1}^1 (x^3 - 1)^2 dx} = \frac{4}{7}\sqrt{7},$$

$$\|g_1\| = \sqrt{\int_{-1}^1 1^2 dx} = \sqrt{2},$$

$$\|g_2\| = \sqrt{\int_{-1}^1 x^2 dx} = \sqrt{2/3},$$

$$\|g_3\| = \sqrt{\int_{-1}^1 (x^2)^2 dx} = \frac{\sqrt{10}}{5}$$

και

$$f \circ g_1 = \int_{-1}^1 (x^3 - 1) 1 dx = -2,$$

$$f \circ g_2 = \int_{-1}^1 (x^3 - 1) x dx = \frac{2}{5},$$

$$f \circ g_3 = \int_{-1}^1 (x^3 - 1) x^2 dx = -\frac{2}{3}.$$

Οπότε

19.1.10. Χρησιμοποιώντας το εσωτερικό γινόμενο της προηγούμενης άσκησης βρείτε:
(α) την προβολή της $f_1(x) = 1 + x$ στις $g_1(x) = 1$, $g_2(x) = x$. (β) της $f_2(x) = 1 + x^2$ στις $g_1(x) = 1$, $g_3(x) = x^2$. $\int_{-1}^1 x^2 dx = \frac{2}{3}$

Απάντηση. Για το (α) έχουμε

$$\text{proj}(f_1, g_1) = \frac{\int_{-1}^1 (1+x) 1 dx}{\int_{-1}^1 1^2 dx} \cdot 1 = \frac{2}{2} = 1 = g_1$$

$$\text{proj}(f_1, g_2) = \frac{\int_{-1}^1 (1+x) x dx}{\int_{-1}^1 x^2 dx} \cdot x = \frac{2/3}{2/3} \cdot x = x = g_2$$

Βλέπουμε ότι η $f_1 = \text{proj}(f_1, g_1) + \text{proj}(f_1, g_2)$. Αυτό οφείλεται στο ότι $g_1 \perp g_2 : g_1 \circ g_2 = \int_{-1}^1 1x dx = 0$. Η f_1 αναλύεται σε δυο, ορθογώνιες μεταξύ τους, συνιστώσες, τις $\text{proj}(f_1, g_1)$ και $\text{proj}(f_1, g_2)$.

Για το (β) έχουμε

$$\text{proj}(f_2, g_1) = \frac{\int_{-1}^1 (1+x^2) 1 dx}{\int_{-1}^1 1^2 dx} \cdot 1 = \frac{8/3}{2} = 1 = g_1$$

$$\text{proj}(f_2, g_3) = \frac{\int_{-1}^1 (1+x) x^2 dx}{\int_{-1}^1 x^4 dx} \cdot x^2 = \frac{16/15}{2/3} \cdot x^2 = \frac{8}{5} x^2 \neq g_2.$$

Βλέπουμε ότι η $f_2 \neq \text{proj}(f_2, g_1) + \text{proj}(f_2, g_3)$. Αυτό οφείλεται στο ότι $\widehat{g_1, g_3} \neq \frac{\pi}{2} : g_1 \circ g_3 = \int_{-1}^1 1 \cdot x^2 dx = \frac{2}{3} \neq 0$. Έτσι κάθε μια από τις $\text{proj}(f_2, g_1)$, $\text{proj}(f_2, g_3)$ περιέχει ένα μέρος της άλλης και γι' αυτό η f_2 δεν είναι ίση με $\text{proj}(f_2, g_1) + \text{proj}(f_2, g_3)$.

19.1.11. Δείξτε ότι το $\int_{-1}^1 f(x) g(x) dx$ είναι ένα εσωτερικό γινόμενο στον διανυσματικό χώρο των συνεχών συναρτήσεων με πεδίο ορισμού το $[-1, 1]$.

Απάντηση. Ορίζουμε για κάθε f, g συνεχείς στο $[-1, 1]$ την πράξη

$$f \circ g = \int_{-1}^1 f(x) g(x) dx.$$

και πρέπει να αποδείξουμε ότι η $\circ$ ικανοποιεί τις ιδιότητες 1-5 της **9.1.2**. Πραγματι

$$f \circ f = \int_{-1}^1 (f(x))^2 dx \geq 0$$

και η **ισότητα** ισχύει ανν $f(x) \equiv 0$ (δηλ. $f(x) = 0$ για κάθε $x \in [-1, 1]$). η συνάρτηση $f(x) \equiv 0$ είναι το **μηδενικό διάνυσμα** στον εν λόγω διανυσματικό χώρο. Επίσης

$$f \circ g = \int_{-1}^1 f(x) g(x) dx = \int_{-1}^1 f(x) g(x) dx = g \circ f,$$

$$\begin{aligned} f \circ (ag + bh) &= \int_{-1}^1 f(x) (ag(x) + bh(x)) dx \\ &= a \int_{-1}^1 f(x) g(x) dx + b \int_{-1}^1 f(x) h(x) dx = a \cdot f \circ g + b \cdot f \circ h \end{aligned}$$

$$(af) \circ g = \int_{-1}^1 af(x) g(x) dx = a \int_{-1}^1 f(x) g(x) dx = a \cdot (f \circ g).$$

Αρα όλες οι ιδιοτητες του εσωτερικου γινομενου ισχυουν για την $\circ$.

19.1.12. Δειξτε οτι η πραξη $\mathbf{x} * \mathbf{y} = \sum_{n=1}^N w_n x_n y_n$ ειναι ενα εσωτερικο γινομενο οταν τα $w_n > 0$.

Απαντηση. Πρεπει να επαληθευσουμε τις ιδιοτητες τις ιδιοτητες 1-5 της **9.1.2**. Πραγματι

$$\mathbf{x} * \mathbf{x} = \sum_{n=1}^N w_n x_n^2 \geq 0$$

και η ισοτητα ισχυει αν $x_1 \equiv \dots = x_n = 0$ (δηλ. $\mathbf{x} = \mathbf{0}$). Επισης

$$\begin{aligned} \mathbf{x} * \mathbf{y} &= \sum_{n=1}^N w_n x_n y_n = \mathbf{x} * \mathbf{y} = \sum_{n=1}^N w_n y_n x_n = \mathbf{y} * \mathbf{x}, \\ \mathbf{x} * (a\mathbf{y} + b\mathbf{z}) &= \sum_{n=1}^N w_n x_n (ay_n + bz_n) = a \cdot \sum_{n=1}^N w_n x_n y_n + b \cdot \sum_{n=1}^N w_n x_n z_n = a \cdot \mathbf{x} * \mathbf{y} + b \cdot \mathbf{x} * \mathbf{z}, \\ (a\mathbf{x}) \circ \mathbf{y} &= \sum_{n=1}^N w_n ax_n y_n = a \sum_{n=1}^N w_n x_n y_n = a \cdot (\mathbf{x} \circ \mathbf{y}). \end{aligned}$$

Αρα όλες οι ιδιοτητες του εσωτερικου γινομενου ισχυουν για την $*$.

19.1.13. Δειξτε οτι η πραξη $\mathbf{x} * \mathbf{y} = \mathbf{x}^T \mathbf{Q} \mathbf{y}$ ειναι ενα εσωτερικο γινομενο οταν ο $\mathbf{Q}$ ειναι θετικα ορισμενος πινακας.

Απαντηση. Ξερουμε οτι, αν ο $\mathbf{Q}$ ειναι θετικα ορισμενος εχει N θετικες ιδιοτιμες $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_N$. Επισης ξερουμε οτι $\mathbf{Q} = \mathbf{R}^T \mathbf{\Lambda} \mathbf{R}$ οπου $\mathbf{R}^T = \mathbf{R}^{-1}$ και

$$\mathbf{\Lambda} = \begin{bmatrix} \lambda_1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \lambda_2 & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & \lambda_N \end{bmatrix}.$$

Ετσι λοιπον εχουμε

$$\mathbf{x} * \mathbf{y} = \mathbf{x}^T \mathbf{Q} \mathbf{y} = \mathbf{x}^T \mathbf{R}^T \mathbf{\Lambda} \mathbf{R} \mathbf{y} = \mathbf{u} \mathbf{\Lambda} \mathbf{v}$$

με $\mathbf{u} = \mathbf{R} \mathbf{x}$ και $\mathbf{v} = \mathbf{R} \mathbf{y}$. Ολες οι ιδιοτητες του εσωτερικου γινομενου επαληθευπνται ευκολα χρησιμοποιωντας τις

$$\mathbf{x} * \mathbf{y} = \mathbf{u} \mathbf{\Lambda} \mathbf{v}, \quad \mathbf{u} = \mathbf{R} \mathbf{x}, \quad \mathbf{v} = \mathbf{R} \mathbf{y}.$$

Σημειωνουμε ιδιατερα μονο την αποδειξη της ιδιοτητας **9.1.2.2**:

$$\mathbf{x} * \mathbf{x} = \mathbf{u}^T \mathbf{\Lambda} \mathbf{u} = 0 \Rightarrow \mathbf{u} = \mathbf{0}$$

αλλα τοτε

$$\mathbf{0} = \mathbf{u} = \mathbf{R} \mathbf{x} \Rightarrow \mathbf{0} = \mathbf{R}^T \mathbf{R} \mathbf{x} = \mathbf{R}^{-1} \mathbf{R} \mathbf{x} = \mathbf{x}.$$

19.1.14. Βρείτε όλα τα διανύσματα που είναι ορθογώνια στο $\begin{bmatrix} 1 & -2 & 1 \end{bmatrix}$.

Απάντηση. Τα ζητούμενα διανύσματα θα είναι της μορφής $\mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 & x_2 & x_3 \end{bmatrix}^T$ τέτοια ώστε

$$\begin{bmatrix} 1 & -2 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = 0 \Leftrightarrow x_1 - 2x_2 + x_3 = 0$$

δηλ. σχηματίζουν το σύνολο

$$V = \{\mathbf{x} : x_1 - 2x_2 + x_3 = 0\}$$

το οποίο είναι ένα επίπεδο το οποίο περνάει από την αρχή των αξόνων. Αυτό αντιστοιχεί στο γεωμετρικό γεγονός ότι όλα τα διανύσματα τα κάθετα σε μίαν ευθεία απαρτίζουν ένα επίπεδο.

19.2 Θεωρία και Παραδείγματα

19.2.1. Στα προηγούμενα κεφάλαια έχουμε υποθέσει ότι κάθε πίνακας (και διάνυσμα) $\mathbf{A}$ είναι *πραγματική* συναρτησιμότητα:

$$\mathbf{A} : \{1, 2, \dots, M\} \times \{1, 2, \dots, N\} \rightarrow \mathbb{R}.$$

Τώρα επεκτείνουμε τον ορισμό του πίνακα (και του διανύσματος): ένας πίνακας είναι μια ορθογώνια διατάξη *μιγαδικών* αριθμών ή, ισοδύναμα, ένα πίνακας $\mathbf{A}$ είναι μια συναρτησιμότητα

$$\mathbf{A} : \{1, 2, \dots, M\} \times \{1, 2, \dots, N\} \rightarrow \mathbb{C}.$$

Θα μιλάμε λοιπόν για *πραγματικούς* πίνακες (αυτούς που έχουν στοιχεία πραγματικούς αριθμούς) και *μιγαδικούς* πίνακες (αυτούς που έχουν στοιχεία μιγαδικούς αριθμούς).

19.2.2. Ο κυριότερος λόγος για την παραπάνω γενίκευση αυτή είναι ότι στα επόμενα κεφάλαια (τα σχετικά με τις *ιδιοτιμές*) θα χρειαστούμε μιγαδικούς πίνακες και διανύσματα.

19.2.3. Επιπλέον, η γενίκευση στους μιγαδικούς πίνακες έχει “μηδενικό κόστος”. Όλα όσα έχουμε πει στα προηγούμενα κεφάλαια για τους πραγματικούς πίνακες ισχύουν εξίσου και για τους μιγαδικούς πίνακες¹. Συγκεκριμένα, όλες οι αλγεβρικές πλευρές της μελέτης των πινάκων (και των συστημάτων γραμμικών εξισώσεων) που είδαμε στα προηγούμενα κεφάλαια εξακολουθούν να ισχύουν και για τους μιγαδικούς πίνακες, όπως επίσης και η γενική θεωρία των διανυσματικών χώρων. Αυτό συμβαίνει γιατί όλες οι έννοιες που έχουμε χρησιμοποιήσει στηρίζονται στις απλές αριθμητικές πράξεις (προσθήκη, αφαίρεση, πολλαπλασιασμός, διαίρεση) οι οποίες γενικεύονται αμέσως στο σύνολο των μιγαδικών αριθμών.

¹Με μόνη εξαίρεση την γεωμετρική ερμηνεία των διανυσμάτων ως σημείων του χώρου: πράγματι, οι χώροι $\mathbb{C}^2$ και $\mathbb{C}^N$ δεν έχουν προφανή αντιστοιχία με τον φυσικό χώρο.

19.2.4. Υπολογίστε την ορίζουσα του πίνακα

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} i & 1 & 1+i \\ 0 & 1 & 1 \\ i & 1 & i \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Είναι

$$\begin{aligned} |\mathbf{A}| &= \begin{vmatrix} i & 1 & 1+i \\ 0 & 1 & 1 \\ i & 1 & i \end{vmatrix} = i \cdot \begin{vmatrix} 1 & 1 \\ 1 & i \end{vmatrix} - 1 \cdot \begin{vmatrix} 0 & 1 \\ i & i \end{vmatrix} + (1+i) \cdot \begin{vmatrix} 0 & 1 \\ i & 1 \end{vmatrix} \\ &= i \cdot (i - 1) - 1 \cdot (0 - i) + (1+i) \cdot (0 - i) \\ &= -1 - i + i - i + 1 = -i. \end{aligned}$$

19.2.5. Λύστε το σύστημα

$$\begin{aligned} x_1 + ix_2 &= 1 \\ ix_1 + x_2 &= 1. \end{aligned}$$

Απάντηση. Χρησιμοποιούμε τον κανόνα του *Cramer*:

$$x_1 = \frac{\begin{vmatrix} 1 & i \\ 1 & 1 \end{vmatrix}}{\begin{vmatrix} 1 & i \\ i & 1 \end{vmatrix}} = \frac{1-i}{2}, \quad x_2 = \frac{\begin{vmatrix} 1 & 1 \\ i & 1 \end{vmatrix}}{\begin{vmatrix} 1 & i \\ i & 1 \end{vmatrix}} = \frac{1-i}{2}$$

και επαληθεύουμε ότι

$$\begin{aligned} \frac{1-i}{2} + i \cdot \frac{1-i}{2} &= 1 \\ i \cdot \frac{1-i}{2} + \frac{1-i}{2} &= 1. \end{aligned}$$

19.2.6. Υπολογίστε τον αντιστρόφο του πίνακα

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & i \\ i & 2 \end{bmatrix}.$$

Απάντηση. Σύμφωνα με τον τύπο για 2×2 αντιστρόφο έχουμε

$$\mathbf{A}^{-1} = \frac{1}{3} \begin{bmatrix} 2 & -i \\ -i & 1 \end{bmatrix}$$

και επαληθεύουμε ότι

$$\mathbf{A}^{-1}\mathbf{A} = \frac{1}{3} \begin{bmatrix} 2 & -i \\ -i & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & i \\ i & 2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

19.2.7. Οι έννοιες του πίνακα και του διανυσματικού χώρου μπορούν να γενικευθούν ακόμη περισσότερο· στο υπόλοιπο του παρόντος κεφαλαίου δίνουμε μερικές τέτοιες γενικεύσεις, δουλεύοντας κυρίως με παραδείγματα.

19.2.8. Συμβολίζουμε με $\mathcal{M}_{M \times N}$ το σύνολο των $M \times N$ μιγαδικών πινάκων. Δείξτε ότι, για δεδομένα M και N , το $\mathcal{M}_{M \times N}$, εφοδιασμένο με τις πράξεις τηω προσθέσης πινάκων και του πολλαπλασιασμού αριθμού επί πίνακα, είναι ένας διανυσματικός χώρος.

Απάντηση. Θα θεωρήσουμε τους $M \times N$ πίνακες ως “διανύσματα”. Η “προσθήκη διανυσμάτων” θα συμβολίζεται με $+$ και θα είναι η γνωστή προσθήκη πινάκων· ο πολλαπλασιασμός αριθμού επί “διάνυσμα” θα συμβολίζεται με $\cdot$ και θα είναι ο γνωστός πολλαπλασιασμός αριθμού επί $M \times N$ πίνακα. Από τον ορισμό της προσθέσης και του πολλαπλασιασμού προκύπτει και ο ορισμός του γραμμικού συνδυασμού πινάκων: αν $\mathbf{A}, \mathbf{B}$ είναι $M \times N$ πίνακες και $\kappa, \lambda \in \mathbb{C}$, τότε ο γραμμικός συνδυασμός των $\mathbf{A}, \mathbf{B}$ είναι

$$\kappa \mathbf{A} + \lambda \mathbf{B}$$

ο οποίος είναι επίσης ένας $M \times N$ πίνακας, δηλ. το σύνολο των $M \times N$ πινάκων είναι κλειστό ως προς τους γραμμικούς συνδυασμούς, άρα η δομή $(\mathcal{M}_{M \times N}, +, \cdot)$ είναι ένας διανυσματικός χώρος.

Με δεδομένη την έννοια του γραμμικού συνδυασμού μπορούμε να επεκτείνουμε και τις υπολοιπές έννοιες των διανυσματικών χώρων. Π.χ. το σύνολο $M \times N$ πινάκων $\{\mathbf{A}_1, \mathbf{A}_2, \dots, \mathbf{A}_L\}$ θα λέγεται γραμμικά ανεξάρτητο αν

$$\kappa_1 \mathbf{A}_1 + \kappa_2 \mathbf{A}_2 + \dots + \kappa_L \mathbf{A}_L = \mathbf{0}_{M,N} \Rightarrow \kappa_1 = \kappa_2 = \dots = \kappa_L = 0.$$

Μια βάση του διανυσματικού χώρου είναι οι πίνακες

$$\mathbf{E}_1 = \begin{bmatrix} 1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & 0 \end{bmatrix}, \quad \dots, \quad \mathbf{E}_M = \begin{bmatrix} 0 & 0 & \dots & 1 \\ 0 & 0 & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & 0 \end{bmatrix},$$

$$\dots$$

$$\mathbf{E}_{(M-1) \cdot N + 1} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 1 & 0 & \dots & 0 \end{bmatrix}, \quad \dots \quad \mathbf{E}_{M \cdot N} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & 1 \end{bmatrix}$$

(γιατί;) και άρα η διάσταση του χώρου $\mathcal{M}_{M \times N}$ είναι $M \cdot N$.

19.2.9. Δείξτε ότι, για δεδομένο N , το σύνολο των $(\mathcal{M}_{N \times N}, +, \cdot)$ είναι ένας διανυσματικός χώρος επί του $\mathbb{C}$.

Απάντηση. Αυτή είναι μια ειδική περίπτωση του παραπάνω προβλήματος, παίρνοντας $M = N$.

19.2.10. Βρείτε μερικούς διανυσματικούς υποχώρους του $(\mathcal{M}_{N \times N}, +, \cdot)$.

Απάντηση. Το σύνολο των συμμετρικών πινάκων $N \times N$ είναι ένας διανυσματικός χώρος: αν οι πίνακες $\mathbf{A}, \mathbf{B}$ είναι $N \times N$ συμμετρικοί, τότε για κάθε $\kappa, \lambda \in \mathbb{C}$ ο πίνακας

$\kappa \mathbf{A} + \lambda \mathbf{B}$ είναι επίσης συμμετρικός (ελεγξτε το!). Άρα το σύνολο των συμμετρικών $N \times N$ πινάκων (εφοδιασμένο με τη πρόσθεση πινάκων και τον πολλαπλασιασμό αριθμού επί πίνακα) είναι ένας διανυσματικός υποχώρος του συνόλου των $N \times N$ πινάκων. Το ίδιο ισχύει και για το σύνολο των αντισυμμετρικών $N \times N$ πινάκων.

Το σύνολο των αντιστρεψιμών $N \times N$ πινάκων δεν είναι διανυσματικός χώρος επειδή δεν είναι κλειστό ως προς γραμμικούς συνδυασμούς. Π.χ. εστω οι αντιστρεψίμοι πίνακες

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 2 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B} = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 1 & 1 \end{bmatrix}.$$

Ο πίνακας

$$\mathbf{C} = \mathbf{A} + \mathbf{B} = \begin{bmatrix} 3 & 3 \\ 1 & 1 \end{bmatrix}$$

δεν είναι αντιστρεψίμος.

19.2.11. Ορίζουμε το

$$l_2 = \left\{ \mathbf{a} = (a_1, a_2, \dots) : (\forall n \in \mathbb{N} : a_n \in \mathbb{R}) \text{ και } \sum_{n=1}^N a_n^2 < \infty \right\},$$

δηλ. το σύνολο όλων των ακολουθιών με πραγματικούς όρους οι οποίες είναι τετραγωνικά αθροίσματες. Εφοδιαζουμε το l_2 με τις πράξεις προσθέσεις δυο ακολουθιών και πολλαπλασιασμού ακολουθίας επί αριθμό:

$$\mathbf{a} + \mathbf{b} = \{a_1 + b_1, a_2 + b_2, \dots\}$$

$$\kappa \cdot \mathbf{a} = \{\kappa a_1, \kappa a_2, \dots\}.$$

Δειξτε ότι το $(l_2, +, \cdot)$ είναι ένας διανυσματικός χώρος. Για αυτό τον χώρο ποιο είναι το αντιστοιχείο του πολλαπλασιασμού πινάκων;

Απάντηση. Συμβολίζουμε το σύνολο των εν λόγω ακολουθιών με l_2 . Αν $\mathbf{a}, \mathbf{b} \in l_2$ και $\kappa \in \mathbb{C}$, ο πολλαπλασιασμός της ακολουθίας $\mathbf{a}$ επί τον αριθμό κ δίνει μια νέα ακολουθία

$$\mathbf{c} = \{c_1, c_2, \dots\} = \{\kappa a_1, \kappa a_2, \dots\}$$

και η πρόσθεση $\mathbf{a} + \mathbf{b}$ δίνει μια νέα ακολουθία

$$\mathbf{d} = \{d_1, d_2, \dots\} = \{a_1 + b_1, a_2 + b_2, \dots\}.$$

Μπορούμε να σκεφτούμε τις ακολουθίες ως διανύσματα με απείρες συνιστώσες. Για να δείξουμε ότι ο $\{l_2, +, \cdot\}$ είναι διανυσματικός χώρος, αρκεί να δείξουμε ότι είναι κλειστός ως προς γραμμικούς συνδυασμούς, δηλ. ότι

$$\forall \mathbf{a}, \mathbf{b} \in l_2, \quad \forall \kappa, \lambda \in \mathbb{C} : \kappa \mathbf{a} + \lambda \mathbf{b} \in l_2.$$

Για να ισχύει αυτό, πρέπει να έχουμε

$$\left\{ \sum_{n=1}^{\infty} a_n^2 < \infty \right\} \Rightarrow \sum_{n=1}^{\infty} (a_n^2 + b_n^2) < \infty.$$

Αυτό ισχύει επειδή

$$\sum_{n=1}^{\infty} (a_n^2 + b_n^2) = \left(\sum_{n=1}^{\infty} a_n^2 \right) + \left(\sum_{n=1}^{\infty} b_n^2 \right) + \left(\sum_{n=1}^{\infty} a_n b_n \right) \quad (19.2)$$

$$\left(\sum_{n=1}^{\infty} a_n b_n \right) \leq \left(\sum_{n=1}^{\infty} a_n^2 \right) \cdot \left(\sum_{n=1}^{\infty} b_n^2 \right). \quad (19.3)$$

Η (19.2) αποδεικνύεται ευκολα· η (19.3) είναι η ανισότητα *Cauchy-Schwarz*, της οποίας η απόδειξη θα δοθεί στο Κεφάλαιο 9.

Οι συναρτήσεις της μορφής

$$\mathbf{A} : \{1, 2, \dots\} \times \{1, 2, \dots\} \rightarrow \mathbb{C}$$

παιζουν τον ρολο των πινακων. Π.χ. ορίζουμε

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & \frac{1}{2} & \frac{1}{3} & \dots \\ \frac{1}{2} & 1 & \frac{1}{2} & \dots \\ \frac{1}{3} & \frac{1}{2} & 1 & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B} = \begin{bmatrix} 2 & 2^{-1} & 2^{-2} & \dots \\ 0 & 2 & 2^{-1} & \dots \\ 0 & 0 & 2 & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \end{bmatrix} \text{ κ.τ.λ.}$$

Ο πολλαπλασιασμός πινάκων ορίζεται ως

$$(\mathbf{AB})_{mn} = \sum_{k=1}^{\infty} a_{mk} b_{kn}.$$

Έτσι με $\mathbf{a} = [a_1 \ a_2 \ \dots]^T$ έχουμε

$$\mathbf{Aa} = \begin{bmatrix} 1 & \frac{1}{2} & \frac{1}{3} & \dots \\ \frac{1}{2} & 1 & \frac{1}{2} & \dots \\ \frac{1}{3} & \frac{1}{2} & 1 & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \end{bmatrix} \begin{bmatrix} a_1 \\ a_2 \\ a_3 \\ \dots \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} a_1 + \frac{a_2}{2} + \frac{a_3}{3} + \dots \\ \frac{a_2}{2} + a_2 + \frac{a_3}{2} + \dots \\ \frac{a_1}{3} + \frac{a_2}{2} + a_3 + \dots \\ \dots \end{bmatrix}$$

και

$$\begin{aligned} \mathbf{AB} &= \begin{bmatrix} 1 & \frac{1}{2} & \frac{1}{3} & \dots \\ \frac{1}{2} & 1 & \frac{1}{2} & \dots \\ \frac{1}{3} & \frac{1}{2} & 1 & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 & 2^{-1} & 2^{-2} & \dots \\ 0 & 2 & 2^{-1} & \dots \\ 0 & 0 & 2 & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} 2 & 2^{-1} + \frac{1}{2} \cdot 2 & 2^{-2} + \frac{1}{2} \cdot 2^{-1} + \frac{1}{3} \cdot 2 & \dots \\ \frac{1}{2} \cdot 2 & \frac{1}{2} \cdot 2^{-1} + 2 & \frac{1}{2} \cdot 2^{-2} + 2^{-1} + \frac{1}{3} \cdot 2 & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \end{bmatrix}. \end{aligned}$$

Μια βάση του l_2 είναι τα διανύσματα (ακολουθίες)

$$\mathbf{e}^{(1)} = \{1, 0, 0, \dots\}$$

$$\mathbf{e}^{(2)} = \{0, 1, 0, \dots\}$$

$$\mathbf{e}^{(3)} = \{0, 0, 1, \dots\}$$

...

Εδώ βλέπουμε κατ'ελάχιστον: μια βάση με *απειρα* στοιχεία. Άρα $\dim(l_2) = \infty$.

19.2.12. Συμβολίζουμε με Π_N το σύνολο των πολυωνυμών βαθμού το πολύ N :

$$\Pi_N = \{f(x) = f_0 + f_1x + \dots + f_Nx^N \text{ με } f_0, f_1, \dots, f_N \in \mathbb{C}\}$$

και το εφοδιαζουμε με τις πράξεις προσθεσης δυο πολυωνυμων και πολλαπλασιασμου πολυωνυμου επι αριθμο:

$$\forall x \in \mathbb{C} : (f + g)(x) = f_0 + g_0 + (f_1 + g_1) \cdot x + (f_2 + g_2) \cdot x^2 + \dots$$

$$\forall x \in \mathbb{C} : (\kappa \cdot f)(x) = \kappa f_0 + \kappa f_1 \cdot x + \kappa f_2 x^2 + \dots$$

Δειξτε οτι το $(\Pi_N, +, \cdot)$ είναι ένας διανυσματικός χώρος.

Απάντηση. Εστω Π_N το σύνολο των πολυωνυμών βαθμού το πολύ N . Εφοδιαζουμε το Π_N με τις πράξεις $+$ (συνηθισμένη προσθεση πολυωνυμων) και $\cdot$ (συνηθισμενος πολλαπλασιασμος πολυωνυμου επι αριθμο). Π.χ. αν $N = 2$, $f(x) = 1 + x + x^2$ και $g(x) = x^2$, τότε

$$(f + g)(x) = 1 + x + 2x^2, \quad (\kappa \cdot f)(x) = \kappa + \kappa x + \kappa x^2.$$

Βλεπουμε αμεσως οτι το Π_N είναι κλειστο ως προς τις πράξεις $+$ και $\cdot$ και ως προς γραμμικούς συνδυασμούς. Δηλ., αν $f(x), g(x) \in \Pi_N$ και $\kappa, \lambda \in \mathbb{C}$, τότε $(\kappa f + \lambda g)(x) \in \Pi_N$. Άρα το $(\Pi_N, +, \cdot)$ είναι ένας διανυσματικός χώρος. Το "μηδενικό διάνυσμα" του χώρου είναι το μηδενικό πολυώνυμο $0(x)$ που ορίζεται ως εξής:

$$\forall x : 0(x) = 0.$$

Το σύνολο των πολυωνυμων $\{1, x, x^2, \dots, x^N\}$ είναι μια βάση του $(\Pi_N, +, \cdot)$: είναι ένα γραμμικό ανεξαρτητο σύνολο, επειδή

$$a_0 + a_1x + \dots + a_Nx^N = 0(x) \Rightarrow a_0 = a_1 = \dots = a_N = 0$$

και κάθε πολυώνυμο $f(x)$ είναι ένας γραμμικός συνδυασμός των $\{1, x, x^2, \dots, x^N\}$:

$$f(x) = a_0 + a_1x + \dots + a_Nx^N.$$

Άρα και $\dim(\Pi_N) = N$.

19.2.13. Ορίζουμε Π να είναι το σύνολο όλων των πολυωνυμών (οποιοδήποτε βαθμού):

$$\Pi = \{f(x) = f_0 + f_1x + \dots + f_Nx^N \text{ με } f_0, f_1, \dots, f_N \in \mathbb{C}, N \in \mathbb{N}\}$$

και το εφοδιαζουμε με τις πράξεις προσθεσης δυο πολυωνυμων και πολλαπλασιασμου πολυωνυμου επι αριθμο (οπως αυτες εχουν οριστεί στην προηγούμενη άσκηση). Δειξτε οτι το $(\Pi, +, \cdot)$ είναι ένας διανυσματικός χώρος.

Απάντηση. Εστω Π το σύνολο πολυωνυμων οποιοδήποτε βαθμου. Με τις συνηθισμενες πράξεις $+$, $\cdot$, το σύνολο $(\Pi, +, \cdot)$ είναι ένας διανυσματικός χώρος για τον ίδιο λόγο που και το $(\Pi_N, +, \cdot)$: κάθε γραμμικός συνδυασμός πολυωνυμων είναι πολυώνυμο. Μια βάση του $(\Pi, +, \cdot)$ είναι το σύνολο

$$\{1, t, t^2, \dots\}.$$

Εδώ βλέπουμε κάτι καινούριο: μια βάση με άπειρα στοιχεία. Έχουμε $\dim(\Pi) = \infty$!

19.2.14. Ορίζουμε $C_{[-1,1]}$ να είναι το σύνολο όλων των συνεχών συναρτήσεων με πεδίο ορισμού το $[-1,1]$ και πεδίο τιμών το $\mathbb{R}$. Εφοδιαζουμε το $C_{[-1,1]}$ με τις πράξεις πρόσθεσης δυο συναρτήσεων και πολλαπλασιασμού συνάρτησης επί αριθμού:

$$\begin{aligned}\forall x \in \mathbb{C} : (f + g)(x) &= f(x) + g(x) \\ \forall x \in \mathbb{C} : (\kappa \cdot f)(x) &= \kappa f(x).\end{aligned}$$

Δείξτε ότι το $(C_{[-1,1]}, +, \cdot)$ είναι ένας διανυσματικός χώρος.

Απάντηση. Το άθροισμα δυο συναρτήσεων $f(x)$, $g(x)$ είναι μια νέα συνάρτηση $(f + g)(x)$ η οποία ορίζεται ως εξής:

$$\forall x : (f + g)(x) = f(x) + g(x)$$

και το γινόμενο συνάρτησης $f(x)$ επί αριθμό $\kappa \in \mathbb{C}$ είναι Αυτό θυμίζει μια νέα συνάρτηση $(\kappa \cdot f)(x)$ η οποία ορίζεται ως εξής:

$$\forall x : (\kappa \cdot f)(x) = \kappa \cdot f(x).$$

Αυτό θυμίζει ένα διάνυσμα με *απειρες* συνιστώσες: η f έχει μια συνιστώσα $f(x)$ για κάθε x .

Ξερούμε ότι το άθροισμα δυο συνεχών συναρτήσεων, όπως και το γινόμενο συνεχούς συνάρτησης επί αριθμό είναι συνεχής συνάρτηση. Έτσι το $(C_{[-1,1]}, +, \cdot)$ είναι κλειστό ως προς γραμμικούς συνδυασμούς και άρα είναι διανυσματικός χώρος. Μπορείτε να βρείτε μια βάση του $(C_{[-1,1]}, +, \cdot)$;

Αν θεωρήσουμε μια συνάρτηση $f(x)$ ως διάνυσμα με απειρες συνιστώσες, τότε το αντίστοιχο ενός πίνακα είναι μια συνάρτηση *δυο* μεταβλητών $A(x, y)$:

$$A : [-1, 1] \times [-1, 1] \rightarrow \mathbb{R}.$$

Τότε ο πολλαπλασιασμός "πίνακα" $A(x, y)$ επί διάνυσμα $f(x)$ μετατρέπεται σε ένα ολοκλήρωμα:

$$\int_{-1}^1 A(x, y) f(y) dy.$$

Αντίστοιχα, ο πολλαπλασιασμός δυο "πίνακων" $A(x, y)$, $B(x, y)$ μετατρέπεται στο ολοκλήρωμα

$$\int_{-1}^1 A(x, y) B(y, z) dy.$$

19.2.15. Μπορούμε να γενικεύσουμε ακόμη περισσότερο την έννοια του διανυσματικού χώρου, χρησιμοποιώντας τις έννοιες της *ομάδας* και του *σώματος*. Το σώμα είναι η γενίκευση του συνόλου των αριθμών (π.χ. του $\mathbb{R}$, του $\mathbb{C}$) και η ομάδα είναι η γενίκευση του συνόλου των διανυσμάτων (π.χ. του $\mathbb{R}^N$, του $\mathbb{C}^N$).

19.2.16. Εστω ένα σύνολο V εφοδιασμένο με μια πράξη $\oplus$ μεταξύ των στοιχείων του V (δηλ. $\oplus : V \times V \rightarrow V$) η οποία ικανοποιεί τις εξής ιδιότητες.

1. $\forall u, v \in V : u \oplus v \in V$.

2. $\forall u, v, w \in V : (u \oplus v) \oplus w = u \oplus (v \oplus w) .$
3. $\exists 0 \in V : \forall u \in V : u \oplus 0 = 0 \oplus u = u .$
4. $\forall u \in V \exists -u \in V : u \oplus (-u) = (-u) \oplus u = 0 .$
5. $\forall u, v \in V : u \oplus v = v \oplus u .$

Αν ικανοποιούνται οι 1-4, λέμε ότι η $(V, \oplus)$ είναι μια *ομάδα*. Αν ικανοποιείται και η 5, λέμε ότι το $(V, \oplus)$ είναι μια *αντιμεταθετική* (ή *αβελιανή*) ομάδα.

Τα στοιχεία του V θα παιξουν στα παρακάτω τον ρολό των διανυσμάτων.

19.2.17. Δείξτε ότι το σύνολο των πραγματικών αριθμών, εφοδιασμένο με την συνηθισμένη πρόσθεση είναι μια αντιμεταθετική ομάδα.

Απάντηση. Πραγματι, οι ιδιότητες 1-5 ικανοποιούνται από την δομή $(\mathbb{R}, +)$:

1. Το άθροισμα δύο πραγματικών αριθμών είναι πραγματικός αριθμός.
2. Για κάθε $a, b, c \in \mathbb{R}$ έχουμε $(a + b) + c = a + (b + c) = a + b + c$.
3. Υπάρχει ουδέτερο στοιχείο, το 0 τέτοιο ώστε για κάθε $a \in \mathbb{R}$ έχουμε $a + 0 = 0 + a = a$.
4. Για κάθε $a \in \mathbb{R}$ υπάρχει $-a$ τέτοιο ώστε $a + (-a) = 0$.
5. Η πρόσθεση πραγματικών αριθμών είναι αντιμεταθετική: $a + b = b + a$.

19.2.18. Δείξτε ότι το σύνολο των πραγματικών $M \times N$ πίνακων, εφοδιασμένο με την συνηθισμένη πρόσθεση (πίνακων) είναι μια αντιμεταθετική ομάδα.

Απάντηση. Αποδεικνύεται ότι το σύνολο $(M_{M,N}, +)$ είναι αντιμεταθετική ομάδα με τους ίδιους συλλογισμούς που χρησιμοποιήσαμε για το $(\mathbb{R}, +)$.

19.2.19. Είναι το σύνολο των πραγματικών αριθμών εφοδιασμένο με τον πολλαπλασιασμό μια ομάδα;

Απάντηση. Οι ιδιότητες 1 και 2 ικανοποιούνται: για κάθε $a, b, c \in \mathbb{R}$ έχουμε $a \cdot b \in \mathbb{R}$ και $(a \cdot b) \cdot c = a \cdot (b \cdot c) = a \cdot b \cdot c$. Επίσης υπάρχει ουδέτερο στοιχείο, το 1 (αυτό παίζει τώρα τον ρόλο του 0 στον ορισμό ;;;) τέτοιο ώστε για κάθε $a \in \mathbb{R}$ *εφόσον* $a \cdot 1 = 1 \cdot a = a$. Αλλά η ιδιότητα 4 δεν ισχύει: κάθε αριθμός a έχει αντιστρόφιο (a^{-1} τέτοιο ώστε $a \cdot a^{-1} = a^{-1} \cdot a = 1$) εκτός από το 0!

Ομως η δομή $(\mathbb{R} - \{0\}, \cdot)$ είναι ομάδα και μάλιστα αντιμεταθετική.

19.2.20. Συμβολίζουμε με $\mathbb{N}_N$ το σύνολο $\{0, 1, \dots, N-1\}$. Ορίζουμε επί αυτού του συνόλου την πρόσθεση *modulo-N* ως εξής:

$$\forall m, n \in \mathbb{N}_N : m +_N n = \begin{cases} m + n & \text{αν } 0 \leq m + n < N \\ m + n - N & \text{αν } m + n \geq N \end{cases} .$$

Δείξτε ότι η δομή $(\mathbb{N}_N, +_N)$ είναι μια αντιμεταθετική ομάδα.

Απάντηση. Για κάθε $m, n \in \{0, 1, \dots, N\}$ έχουμε $m +_N n \in \{0, 1, \dots, N-1\}$. Αυτό είναι φανερό αν $m + n \in \{0, 1, \dots, N-1\}$. Σε αντίθετη περίπτωση θα έχουμε

$$\left. \begin{array}{l} 0 \leq m < N \\ 0 \leq n < N \end{array} \right\} \Rightarrow N \leq m + n < 2N$$

$$\Rightarrow N - N \leq m + n - N = m +_N n < 2N - N \Rightarrow 0 \leq m +_N n < N$$

$$\Rightarrow m +_N N \in \{0, 1, \dots, N-1\}.$$

Αρα το $\mathbb{N}_N$ είναι κλειστό ως προς την $+_N$. Για να αποδείξουμε την προσεταιριστικότητα των αθροισμάτων $(k + m) +_N n$, $(k + (m + n))$ δουλεύουμε με παρόμοιο τρόπο, αλλά πρέπει να διακρίνουμε περισσότερες περιπτώσεις:

$$\begin{aligned} k + m \in \{0, \dots, N-1\}, \quad k + m + n \in \{0, \dots, N-1\}, \\ k + m \in \{0, \dots, N-1\}, \quad k + m + n \in \{N, \dots, 2N-1\}, \\ \dots \\ k + m \in \{N, \dots, 2N-1\}, \quad k + m + n \in \{2N, \dots, 2N-1\}. \end{aligned}$$

Το ουδέτερο στοιχείο της $+_N$ είναι το 0: $m +_N 0 = m$. Κάθε $m \in \{0, \dots, N-1\}$ έχει αντιστροφή $m' = N - m$: $m +_N m' = m +_N (N - m) = (m + N - m) - N = 0$. Τέλος είναι εύκολο να δούμε ότι η $+_N$ είναι αντιμεταθετική.

19.2.21. Κάθε πίνακας της μορφής

$$\mathbf{A}(\phi) = \begin{bmatrix} \cos \phi & \sin \phi \\ -\sin \phi & \cos \phi \end{bmatrix}$$

λεγεται 2×2 πίνακας στροφής. Συμβολίζουμε το σύνολο όλων των 2×2 πίνακων στροφής με $\mathcal{R}_2$, δηλ.

$$\mathcal{R}_2 = \left\{ \begin{bmatrix} \cos \phi & \sin \phi \\ -\sin \phi & \cos \phi \end{bmatrix} : \phi \in \mathbb{R} \right\}.$$

Δείξτε ότι το διάνυσμα $\mathbf{y} = \mathbf{A}(\phi) \mathbf{x}$ είναι το διάνυσμα $\mathbf{x}$ περιστραμμένο ωρολογιακά κατά ϕ ακτίνια. Κατόπιν δείξτε ότι η δομή $(\mathcal{R}_2, \cdot)$ (όπου $\cdot$ είναι ο συνηθισμένος πολλαπλασιασμός πίνακων) είναι μια αντιμεταθετική ομάδα.

Απάντηση. Εστω διάνυσμα $\mathbf{x} = [x_1 \ x_2]^T$. Τότε

$$\mathbf{y} = \mathbf{A}(\phi) \mathbf{x} = \begin{bmatrix} \cos \phi & \sin \phi \\ -\sin \phi & \cos \phi \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} x_1 \cos \phi + x_2 \sin \phi \\ -x_1 \sin \phi + x_2 \cos \phi \end{bmatrix}$$

και, όπως φαίνεται στο σχήμα, το $\mathbf{y}$ είναι το $\mathbf{x}$ περιστραμμένο ωρολογιακά κατά ϕ ακτίνια.

Για να δείξουμε ότι το $(\mathcal{R}_2, \cdot)$ είναι μια αντιμεταθετική ομάδα, αρκεί να δείξουμε ότι ικανοποιούνται οι ιδιότητες 1-5 της ;;;, με το $\cdot$ να παίζει τον ρόλο του $\oplus$. Για την 1 δείχνουμε ότι το γινόμενο δύο πίνακων στροφής είναι πίνακας στροφής. Πραγματι, για

$\phi, \theta \in \mathbb{R}$ έχουμε

$$\begin{aligned} \mathbf{A}(\phi) \cdot \mathbf{A}(\theta) &= \begin{bmatrix} \cos \phi & \sin \phi \\ -\sin \phi & \cos \phi \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \cos \theta & \sin \theta \\ -\sin \theta & \cos \theta \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} \cos \phi \cos \theta - \sin \phi \sin \theta & \cos \phi \sin \theta + \sin \phi \cos \theta \\ -\sin \phi \cos \theta - \cos \phi \sin \theta & -\sin \phi \sin \theta + \cos \phi \cos \theta \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} \cos(\phi + \theta) & \sin(\phi + \theta) \\ -\sin(\phi + \theta) & \cos(\phi + \theta) \end{bmatrix} = \mathbf{A}(\phi + \theta). \end{aligned}$$

Για την προσεταιριστικότητα έχουμε

$$\begin{aligned} (\mathbf{A}(\phi) \cdot \mathbf{A}(\theta)) \cdot \mathbf{A}(\omega) &= \mathbf{A}(\phi + \theta) \cdot \mathbf{A}(\omega) = \mathbf{A}(\phi + \theta + \omega) \\ \mathbf{A}(\phi) \cdot (\mathbf{A}(\theta) \cdot \mathbf{A}(\omega)) &= \mathbf{A}(\phi) \cdot \mathbf{A}(\theta + \omega) = \mathbf{A}(\phi + \theta + \omega) \end{aligned}$$

αρα ισχύει και η ιδιότητα 2. Το ουδέτερο στοιχείο (που παίζει τον ρόλο του 0) είναι ο

$$\mathbf{A}(0) = \begin{bmatrix} \cos 0 & \sin 0 \\ -\sin 0 & \cos 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} = \mathbf{I}$$

αρα ισχύει και η 3. Ακόμη, κάθε πίνακας στροφής έχει αντιστροφή:

$$\mathbf{A}^{-1}(\phi) = \mathbf{A}(-\phi)$$

(γιατί; ελέγξτε το διαισθητικά και με πολλαπλασιασμό πινάκων!) αρα ισχύει και η 4. Τέλος, η ιδιότητα 5 ισχύει επειδή

$$\mathbf{A}(\phi) \cdot \mathbf{A}(\theta) = \mathbf{A}(\phi + \theta) = \mathbf{A}(\theta) \cdot \mathbf{A}(\phi).$$

Αρα η $(\mathcal{R}_2, \cdot)$ είναι μια αντιμεταθετική ομάδα.

19.2.22. Μια αντιμεταθεση των στοιχείων του συνόλου $A_N = \{a_1, a_2, \dots, a_N\}$ είναι μια αμφιμονοσήμαντη συνάρτηση

$$\sigma : \{a_1, a_2, \dots, a_N\} \xrightarrow{1-\text{πρσο}-1} \{a_1, a_2, \dots, a_N\}.$$

Συνήθως παριστάνουμε μια συγκεκριμένη αντιμεταθεση απλά γραφοντας τα στοιχεία $\sigma(1), \sigma(2), \dots, \sigma(N)$. Π.χ., όλες οι δυνατές αντιμεταθεσεις του $A_3 = \{1, 2, 3\}$ είναι

$$a_1 a_2 a_3, \quad a_1 a_3 a_2, \quad a_2 a_1 a_3, \quad a_2 a_3 a_1, \quad a_3 a_1 a_2, \quad a_3 a_2 a_1.$$

Θα μελετήσουμε τις αντιμεταθεσεις σε μεγαλύτερη λεπτομερεια στο Κεφάλαιο ::.

19.2.23. Κάθε $N \times N$ πίνακας $\mathbf{A}$ που προκύπτει από αντιμεταθεση των γραμμών του μοναδιαίου πίνακα λεγεται πίνακας αντιμεταθεσης. Δειξτε οτι το σύνολο των N -διαστατων πινάκων αντιμεταθεσης, εφοδιασμενο με την πράξη του πολλαπλασιασμου πινάκων είναι μια ομάδα.

Απάντηση. Θα δώσουμε μια διαισθητική "αποδειξη"· η αυστηρή αποδειξη αφήνεται στον αναγνώστη.

Ας ονομάσουμε $\mathcal{P}_N$ το σύνολο των πινάκων που προκύπτουν από αντιμεταθεση των γραμμών του μοναδιαίου πίνακα. Π.χ., αν $N = 3$, υπάρχουν 6 μέλη του $\mathcal{P}_3$ (αντιστοιχούν στις 6 αντιμεταθεσεις των αριθμών 1, 2, 3) και είναι οι εξής πίνακες:

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 \end{bmatrix}.$$

(Παρατηρείστε ότι ο πρώτος πίνακας είναι ο μοναδιαίος, ο οποίος αντιστοιχεί στην “μη-δενική” αντιμεταθεση, η οποία αφήνει τις γραμμές του μοναδιαίου ως έχουν.) Αν πολλαπλασιάσουμε ένα $A \in \mathcal{P}_3$ με ένα τυχόντα 3×3 πίνακα C , παρατηρούμε ότι οι γραμμές του C αντιμετατίθενται με τον ίδιο τρόπο με τον οποίο αντιμετατέθηκαν οι γραμμές του I για να πάρουμε τον A . Π.χ. έχουμε

$$\begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} c_{11} & c_{12} & c_{13} \\ c_{21} & c_{22} & c_{23} \\ c_{31} & c_{32} & c_{33} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} c_{21} & c_{22} & c_{23} \\ c_{11} & c_{12} & c_{13} \\ c_{31} & c_{32} & c_{33} \end{bmatrix}.$$

Αυτό ισχύει και στην γενική περίπτωση τυχόντα $N \times N$ πίνακα αντιμεταθεσης (αποδειξτε το!).

Από αυτή την παρατήρηση προκύπτει εύκολα ότι η $(\mathcal{P}_N, \cdot)$ είναι ομάδα. Κάθε γινόμενο $A_1 A_2$ δυο πινάκων αντιμεταθεσης δίνει πάλι πίνακα αντιμεταθεσης: ο A_1 αντιμεταθέτει για μια ακόμη φορά τις (ηδη αντιμεταθετισμένες) γραμμές του μοναδιαίου πίνακα· η “ουδετερη” αντιμεταθεση είναι αυτή που αντιστοιχεί στον μοναδιαίο πίνακα· η “αντιθετη” κάθε αντιμεταθεσης είναι αυτή που την “αναιρεί”.

Είναι η $(\mathcal{P}_N, \cdot)$ αντιμεταθετική; Με άλλα λόγια, αν εφαρμόσουμε δυο αντιμεταθεσεις σε ένα σύνολο αντικειμένων, επηρεάζεται το τελικό αποτέλεσμα από την σειρά με την οποία εφαρμόζουμε τις αντιμεταθεσεις;

19.2.24. Ένα σώμα $(V, \oplus, \otimes)$ είναι ένα σύνολο V εφοδιασμένο με δυο πράξεις $\oplus : V \times V \rightarrow V$, $\otimes : V \times V \rightarrow V$, αν αυτές ικανοποιούν τις ιδιότητες ($\forall u, v, w \in V$)

1. $u \oplus v \in V, u \otimes v \in V$.
2. $(u \oplus v) \oplus w = u \oplus (v \oplus w), (u \otimes v) \otimes w = u \otimes (v \otimes w)$.
3. $u \oplus v = v \oplus u, u \otimes v = v \otimes u$.
4. $\exists 0 \in V : u \oplus 0 = u, \exists 1 \in V : u \otimes 1 = u$.
5. $\forall u, \exists -u \in V : u + (-u) = (-u) + u = 0$.
6. $\forall u \neq 0 \exists u^{-1} : u \otimes u^{-1} = u \otimes u^{-1} = 1$.
7. $(u \oplus v) \otimes w = (u \otimes w) \oplus (v \otimes w), w \otimes (u \oplus v) = (w \otimes u) \oplus (w \otimes v)$.

19.2.25. Το κλασσικό παραδειγμα σώματος είναι το $(\mathbb{C}, +, \cdot)$. Άλλα σώματα είναι τα $(\mathbb{R}, +, \cdot)$, $(\mathbb{Q}, +, \cdot)$ (όπου $\mathbb{Q}$ είναι το σύνολο των ρητών αριθμών). Αφήνουμε την επαλήθευση αυτών των ισχυρισμών στον αναγνώστη. Το $(\mathbb{Z}, +, \cdot)$ (όπου $\mathbb{Z}$ είναι το σύνολο των θετικών και αρνητικών ακεραίων) δεν είναι σώμα: ο αντιστροφος m^{-1} ενός ρητού m δεν είναι υποχρεωτικά ρητός. Υπάρχουν και άλλα σώματα, ένα εκ των οποίων εξετάζουμε στο επόμενο πρόβλημα.

19.2.26. Επί του συνόλου $\mathcal{F} = \{0, 1\}$ ορίζουμε τις πράξεις $\oplus$ και $\otimes$ ως εξής:

$$\begin{aligned} 0 \oplus 0 &= 0, & 0 \oplus 1 &= 1, & 1 \oplus 0 &= 1, & 1 \oplus 1 &= 0, \\ 0 \otimes 0 &= 0, & 0 \otimes 1 &= 0, & 1 \otimes 0 &= 0, & 1 \otimes 1 &= 1. \end{aligned}$$

Δείξτε ότι το $\{\mathcal{F}, \oplus, \otimes\}$ είναι σώμα.

Απάντηση. Είναι φανερό ότι το $\mathcal{F}$ είναι κλειστό ως προς τις πράξεις $\oplus, \otimes$ και ότι αυτές είναι αντιμεταθετικές. Για να αποδείξουμε την προσεταιριστικότητα ελέγχουμε όλες τις δυνατές περιπτώσεις. Αυτή είναι μια μακροσκελής αλλά απλή εργασία. Π.χ. έχουμε

$$\begin{aligned} (0 \oplus 0) \oplus 0 &= 0 \oplus 0 = 0 \oplus (0 \oplus 0) \\ (0 \oplus 0) \oplus 1 &= 0 \oplus 1 = 0 \oplus (0 \oplus 1) \\ &\dots \\ (1 \oplus 1) \oplus 1 &= 0 \oplus 1 = 1 \oplus 0 = 1 \oplus (1 \oplus 1) \end{aligned}$$

και

$$\begin{aligned} (0 \otimes 0) \otimes 0 &= 0 \otimes 0 = 0 \otimes (0 \otimes 0) \\ (0 \otimes 0) \otimes 1 &= 0 \otimes 1 = 0 \otimes 0 = 0 \otimes (0 \otimes 1) \\ &\dots \\ (1 \otimes 1) \otimes 1 &= 1 \otimes 1 = 1 \otimes (1 \otimes 1). \end{aligned}$$

Το ουδέτερο στοιχείο της $\oplus$ είναι το 0 ($a \oplus 0 = a$ για $a \in \{0, 1\}$). Το ουδέτερο στοιχείο της $\otimes$ είναι το 1 ($a \otimes 1 = a$ για $a \in \{0, 1\}$). Ο αντίθετος του a είναι ο a ($0 \oplus 0 = 0$ και $1 \oplus 1 = 0$)· και ο αντιστροφος του 1 είναι το 1 ($1 \otimes 1 = 1$)· το 0 δεν έχει αντιστροφή. Η επιμεριστικότητα επίσης ισχύει, όπως αποδεικνύεται εξετάζοντας όλες τις δυνατές περιπτώσεις ($(0 \oplus 0) \otimes 0$, $(0 \oplus 0) \otimes 1$ κ.τ.λ.).

19.2.27. Δίνουμε τώρα ένα γενικευμένο ορισμό του διανυσματικού χώρου. Εστω ένα σώμα $(F, +, \cdot)$ και μια αντιμεταθετική ομάδα $(V, \oplus)$. Εστω ακόμη μια πράξη

$$* : F \times V \rightarrow V$$

δηλ. η $*$ αντιστοιχίζει σε κάθε ζευγάρι $(\kappa, \mathbf{v})$ (όπου $\kappa \in F$ και $\mathbf{v} \in V$) ένα στοιχείο $\kappa * \mathbf{v} \in V$.

(Τα στοιχεία του σώματος $(F, +, \cdot)$ παίζουν τον ρόλο των αριθμών και τα στοιχεία της ομάδας $(V, \oplus)$ παίζουν τον ρόλο των διανυσμάτων· η $\oplus$ είναι η προσθήκη διανυσμάτων και η $*$ είναι ο πολλαπλασιασμός αριθμού επί διάνυσμα.)

Λέμε ότι η δομή $(V, \oplus, *)$ είναι ένας διανυσματικός χώρος επί του πεδίου $(F, +, \cdot)$ αν ισχύουν οι εξής ιδιότητες (για κάθε $\kappa, \lambda \in F$ και για κάθε $\mathbf{u}, \mathbf{v} \in V$).

1. $\kappa * (\mathbf{u} + \mathbf{v}) = \kappa * \mathbf{u} + \kappa * \mathbf{v}$.
2. $(\kappa + \lambda) * \mathbf{u} = \kappa * \mathbf{u} + \lambda * \mathbf{u}$.
3. $(\kappa \cdot \lambda) * \mathbf{u} = \kappa * (\lambda * \mathbf{u})$.
4. $1 * \mathbf{u} = \mathbf{u}$. (Όπου 1 είναι το ουδέτερο στοιχείο της $\cdot$).

Βλέπουμε ότι ο παραπάνω ορισμός γενικεύει ότι έχουμε πει περί διανυσματικών χώρων. Το σώμα είναι το σύνολο των αριθμών (πραγματικών, μιγαδικών κ.τ.λ.) και το κύριο χαρακτηριστικό αυτών είναι ότι μπορούμε να τους προσθέσουμε και να τους πολλαπλασιάσουμε. Η ομάδα είναι το σύνολο των διανυσμάτων· το κύριο χαρακτηριστικό αυτών είναι ότι μπορούμε να τα προσθέσουμε και όλες οι γνωστές ιδιότητες της προσθέσης διανυσμάτων προκύπτουν από τις ιδιότητες της ομάδας. Η πράξη $*$ είναι ο πολλαπλασιασμός διανυσματος επί αριθμό. Η κλειστότητα ως προς γραμμικούς συνδυασμούς δεν περιέχεται στις ιδιότητες του ορισμού, αλλά προκύπτει άμεσα από την κλειστότητα των πράξεων $\oplus$ και $*$.

19.2.28. Μπορούμε πάντα να δημιουργήσουμε έναν διανυσματικό χώρο από ένα σώμα $(\mathcal{F}, \oplus, \otimes)$: θεωρούμε το σύνολο $\mathcal{F}^N$ των N -διαστατών διανυσμάτων με συνιστώσες από το $\mathcal{F}$ και ορίζουμε για κάθε $\mathbf{u}, \mathbf{v} \in \mathcal{F}^N$, $\kappa, \lambda \in \mathcal{F}$:

$$\mathbf{u} + \mathbf{v} = \begin{bmatrix} u_1 \\ u_2 \\ \dots \\ u_N \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} v_1 \\ v_2 \\ \dots \\ v_N \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} u_1 \oplus v_1 \\ u_2 \oplus v_2 \\ \dots \\ u_N \oplus v_N \end{bmatrix}, \quad \kappa * \mathbf{u} = \begin{bmatrix} \kappa \otimes u_1 \\ \kappa \otimes u_2 \\ \dots \\ \kappa \otimes u_N \end{bmatrix}$$

Τότε μπορεί εύκολα να αποδειχτεί ότι ο $(\mathcal{F}^N, \oplus, *)$ είναι ένας διανυσματικός χώρος.

19.2.29. Επιπλέον, μπορούμε να ορίσουμε $\mathcal{F}_{M \times N}$ να είναι το σύνολο των $M \times N$ πινάκων με στοιχεία από το σώμα $\mathcal{F}$ και να το εφοδιάσουμε με την προσθήκη και πολλαπλασιασμό πινάκων, που ορίζονται ως εξής

$$(\mathbf{A} \oplus \mathbf{B})_{mn} = a_{mn} \oplus b_{mn}, \quad (\mathbf{A} \otimes \mathbf{B})_{mn} = \bigoplus_{k=1}^K (a_{mk} \otimes b_{kn}).$$

Τότε όλες οι ιδιότητες των πινάκων (και των γραμμικών συστημάτων) εξακολουθούν να ισχύουν όπως αυτές διατυπώθηκαν στα Κεφάλαια 1-11.

19.2.30. Μελετήστε συστήματα γραμμικών εξισώσεων με στοιχεία από το σώμα $\{\mathcal{F}, +, \cdot\}$ του εδαφίου ;;.

Απάντηση. Ένα τέτοιο σύστημα είναι το

$$\begin{aligned} x_1 + x_2 + x_3 &= 1 \\ x_2 + x_3 &= 1 \\ x_1 + x_2 &= 1 \end{aligned}$$

Μπορούμε να το λύσουμε χρησιμοποιώντας απαλοιφή *Gauss*². Σχηματίζουμε τον επαυξημένο και τον μετασχηματίζουμε σε κλιμακωτή μορφή:

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 0 & 1 \end{bmatrix} \xrightarrow{\mathbf{r}_3 \leftarrow \mathbf{r}_3 + \mathbf{r}_1} \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

οπότε το ισοδυναμο σύστημα είναι

$$\begin{aligned} x_1 + x_2 + x_3 &= 1 \\ x_2 + x_3 &= 1 \\ x_3 &= 0 \end{aligned}$$

απο το οποίο παίρνουμε $x_3 = 0$, $x_2 = 1$, $x_1 = 0$. Ένα άλλο σύστημα είναι το

$$\begin{aligned} x_1 + x_2 + x_3 + x_4 &= 1 \\ x_1 + x_2 + x_3 &= 1 \\ x_1 + x_2 + x_4 &= 1 \end{aligned}$$

Μπορούμε να το λύσουμε χρησιμοποιώντας απαλοιφή *Gauss*³. Σχηματίζουμε τον επαυξημένο και τον μετασχηματίζουμε σε κλιμακωτή μορφή:

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 0 & 1 & 1 \end{bmatrix} \xrightarrow{\mathbf{r}_3 \leftarrow \mathbf{r}_3 + \mathbf{r}_1} \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \end{bmatrix} \xrightarrow{\mathbf{r}_3 \leftarrow \mathbf{r}_3 + \mathbf{r}_1} \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

οπότε το ισοδυναμο σύστημα είναι

$$\begin{aligned} x_1 + x_2 + x_3 + x_4 &= 1 \\ x_4 &= 0 \\ x_4 &= 0 \end{aligned}$$

απο το οποίο παίρνουμε $x_4 = 0$, $x_3 = 0$, $x_2 = t$, $x_1 = 1 - t$. Στον $\mathbb{R}^4$ αυτο θα εδινε απειρία λύσεων. Όμως ο $\mathcal{F}^4$ έχει πεπερασμένο αριθμο στοιχείων (ποσα;). Και έτσι και ο αριθμος των λύσεων του συγκεκριμενου συστηματος είναι πεπερασμενος, συγκεκριμενα οι δυνατες λύσεις λαμβανονται για $t \in \{0, 1\}$ και είναι

$$(1, 0, 0, 0) \text{ και } (0, 1, 0, 0).$$

²Όμως αξίζει να προσεξουμε οτι οι μονες δυνατες γραμμοπραξεις είναι: (α) εναλλαγή δυο γραμμων και (β) προσθεση δυο γραμμων. Αυτο ισχυει διοτι στον πολλαπλασιασμος γραμμης επι αριθμο κ οι μονες δυνατες τιμες του κ είναι 0 και 1· αλλα ο πολλαπλασιασμος επι 0 δεν χρησιμοποιειται (γιατι;) και ο πολλαπλασιασμος επι 1 δινει την αρχικη γραμμη.

³Όμως αξίζει να προσεξουμε οτι οι μονες δυνατες γραμμοπραξεις είναι: (α) εναλλαγή δυο γραμμων και (β) προσθεση δυο γραμμων. Αυτο ισχυει διοτι στον πολλαπλασιασμος γραμμης επι αριθμο κ οι μονες δυνατες τιμες του κ είναι 0 και 1· αλλα ο πολλαπλασιασμος επι 0 δεν χρησιμοποιειται (γιατι;) και ο πολλαπλασιασμος επι 1 δινει την αρχικη γραμμη.

19.2.31. Μελετήστε τους πίνακες με στοιχεία από το σώμα $\{\mathcal{F}, +, \cdot\}$ του εδαφίου ;;;.

Απάντηση. Οι εν λόγω πίνακες είναι ορθογωνίες διατάξεις 0 και 1. Π.χ.

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B} = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{I} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Η προσθήκη και πολλαπλασιασμός πινάκων ορίζονται σε σχέση με τις πράξεις $+$ και $\cdot$. Π.χ.

$$\mathbf{A} + \mathbf{B} = \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1+0 & 1+1 \\ 0+1 & 1+0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 1 & 1 \end{bmatrix}.$$

$$\mathbf{A} \cdot \mathbf{B} = \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 \cdot 0 + 1 \cdot 1 & 1 \cdot 1 + 1 \cdot 0 \\ 0 \cdot 0 + 1 \cdot 1 & 0 \cdot 1 + 1 \cdot 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0+1 & 1+0 \\ 0+1 & 0+0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 0 \end{bmatrix}$$

$$\mathbf{A} \cdot \mathbf{I} = \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 \cdot 1 + 1 \cdot 0 & 1 \cdot 0 + 1 \cdot 1 \\ 0 \cdot 1 + 1 \cdot 0 & 0 \cdot 0 + 1 \cdot 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1+0 & 1+1 \\ 0+0 & 0+1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} = \mathbf{A}.$$

Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε πίνακες για να λύσουμε ένα σύστημα γραμμικών εξισώσεων. Το

$$x_1 + x_2 + x_3 = 0$$

$$x_1 + x_3 = 1$$

$$x_1 + x_2 = 1$$

γραφεται σε μορφή πινάκων ως

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}$$

και, σύμφωνα με τον κανόνα του *Cramer*, έχει λύση

$$x_1 = \frac{\begin{vmatrix} 0 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \end{vmatrix}}{\begin{vmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \end{vmatrix}}, \quad x_2 = \frac{\begin{vmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \end{vmatrix}}{\begin{vmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \end{vmatrix}}, \quad x_3 = \frac{\begin{vmatrix} 1 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 1 \end{vmatrix}}{\begin{vmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \end{vmatrix}}.$$

Η ορίζουσα του συστήματος είναι

$$\begin{vmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \end{vmatrix} = 1 \cdot \begin{vmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{vmatrix} + (-1) \cdot \begin{vmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 0 \end{vmatrix} + 1 \cdot \begin{vmatrix} 1 & 0 \\ 1 & 1 \end{vmatrix}.$$

Πριν προχωρήσουμε αξίζει να σημειώσουμε ότι $-1 = 1$. Πραγματι, εξ ορισμού, -1 είναι ο αντιστροφός του 1, δηλ. ο αριθμός a τ.ω. $1 + a = 0$. Αλλά αυτό ισχύει μόνο για $a = 1$:

$1 + 1 = 0$. Έτσι

$$\begin{aligned} \begin{vmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \end{vmatrix} &= 1 \cdot \begin{vmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{vmatrix} + 1 \cdot \begin{vmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 0 \end{vmatrix} + 1 \cdot \begin{vmatrix} 1 & 0 \\ 1 & 1 \end{vmatrix} \\ &= 1 \cdot (-1) + 1 \cdot (-1) + 1 \cdot 1 \\ &= 1 \cdot 1 + 1 \cdot 1 + 1 \cdot 1 = 1 + 1 + 1 = 1. \end{aligned}$$

Με αντιστοίχο τρόπο υπολογίζουμε τις οριζουσες

$$\begin{aligned} \begin{vmatrix} 0 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \end{vmatrix} &= 0 \cdot (0 - 1) + 1 \cdot (0 - 1) + 1 \cdot (1 - 0) = 0 + 1 + 1 = 0 \\ \begin{vmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \end{vmatrix} &= 1 \cdot (0 - 1) + 0 \cdot (0 - 1) + 1 \cdot (1 - 1) = 1 + 0 + 0 = 1 \\ \begin{vmatrix} 1 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 1 \end{vmatrix} &= 1 \cdot (0 - 1) + 1 \cdot (1 - 1) + 0 \cdot (1 - 0) = 1 + 0 + 0 = 1 \end{aligned}$$

και τελικά έχουμε

$$x_1 = \frac{0}{1} = 0, \quad x_2 = \frac{1}{1} = 1, \quad x_3 = \frac{1}{1} = 1.$$

Μπορούμε να επαληθεύσουμε ότι αυτή είναι πραγματικά μια λύση του αρχικού συστήματος:

$$\begin{aligned} 0 + 1 + 1 &= 0 \\ 0 + 1 &= 1 \\ 0 + 1 &= 1 \end{aligned}$$

και μάλιστα είναι η μοναδική λύση, αφού η οριζούσα του συστήματος είναι 0.

19.2.32. Μελετήστε τον διανυσματικό χώρο με διανύσματα από το σύνολο $\mathcal{F}^3$.

Απάντηση. Αυτός αποτελείται από το σύνολο των διανυσμάτων $\begin{bmatrix} x_1 & x_2 & x_3 \end{bmatrix}^T$ με $x_1, x_2, x_3 \in \{0, 1\}$. Ο $\mathcal{F}^3$ περιέχει συνολικά οκτώ τέτοια διανύσματα (γιατί οκτώ;).

Ο $\mathcal{F}^3$ περιέχει γραμμικά ανεξάρτητα σύνολα τριών διανυσμάτων· ένα τέτοιο είναι, π.χ., το

$$\left\{ \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} \right\}.$$

Το σύνολο αυτό είναι γραμμικά ανεξάρτητο επειδή το σύστημα

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

εχει μοναδικη λυση $x_1 = x_2 = x_3 = 0$ · η λυση ειναι μοναδικη επειδη

$$\begin{vmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{vmatrix} = 1 \neq 0$$

(ελεγχτε οτι πραγματι η οριζουσα ισουται με 1!). Επισης, ο $\mathcal{F}^3$ δεν περιεχει γραμμικα ανεξαρτητα συνολα τεσσαρων διανυσματων· αυτο ισχυει επειδη η αποδειξη της ;; εξ-ακολουθει να ισχυει και στον γενικευμενο διανυσματικο χωρο. Αρα $\dim(\mathcal{F}^3) = 3$. Π.χ. περιμενουμε οτι το συνολο

$$\left\{ \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} \right\}$$

ειναι γραμμικα εξαρτημενο. Για να το επιβεβαιωσουμε βρισκουμε τις λυσεις του συστη-ματος

$$x_1 \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} + x_2 \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} + x_3 \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} + x_4 \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

η, ισοδυναμα, του

$$x_1 + x_2 + x_3 = 0$$

$$x_3 = 0$$

$$x_2 + x_4 = 0$$

Ο επαυξημενος του συστηματος αναγεται σε κλιμακωτη μορφη ως εξης

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix} \rightarrow \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

που εχει λυσεις

$$x_4 = t, \quad x_3 = 0, \quad x_2 = -t, \quad x_1 = t.$$

Π.χ. για $t = 1$ εχουμε την μη μηδενικη λυση $(x_1, x_2, x_3, x_4) = (1, 1, 0, 1)$ · οντως

$$1 \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} + 1 \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} + 0 \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} + 1 \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

(ελεγχτε το!). Αρα τα διανυσματα ειναι γραμμικα εξαρτημενα.

19.3 Άλυτα Προβλήματα

19.3.1. Οριζουμε $C_{(-\infty, \infty)}$ να ειναι το συνολο ολων των συνεχων συναρτησεων με πεδιο ορισμου το $(-\infty, \infty)$ και πεδιο τιμων το $\mathbb{R}$. Εφοδιαζουμε το $C_{(-\infty, \infty)}$ με τις πραξεις προσθεσης δυο συναρτησεων και πολλαπλασιασμου συναρτησης επι αριθμο. Δειξτε οτι το $(C_{(-\infty, \infty)}, +, \cdot)$ ειναι ενας διανυσματικος χωρος.

19.3.2. Ορίζουμε $D^{(\infty)}$ να είναι το σύνολο των συναρτήσεων (με πεδίο ορισμού και πεδίο τιμών το $\mathbb{R}$) οι οποίες έχουν παραγώγους όλων των τάξεων και το εφοδιαζουμε με τις πράξεις πολλαπλασιασμού δυο συναρτήσεων και πολλαπλασιασμού συναρτήσης επί αριθμού. Δείξτε ότι το $(D^{(\infty)}, +, \cdot)$ είναι ένας διανυσματικός χώρος. Μπορείτε να βρείτε μια βάση του διανυσματικού χώρου; (Υποδείξη: σκεφτείτε το αναπτύγμα *McLaurin* της συναρτήσης.)

19.3.3. Για τυχόν $T \in [0, \infty)$ ορίζουμε την πρόσθεση $+_T$ ως εξής:

$$\forall a, b \in \mathbb{R} : a +_T b = a + b - k \cdot T \text{ όπου } k \text{ τ.ω. } a + b - k \cdot T \in [0, T]$$

Δείξτε ότι η δομή $(\mathbb{R}, +_{2\pi})$ είναι *ισομορφή* με την ομάδα $(\mathcal{R}_2, \cdot)$ (των 2×2 πινάκων στροφής).

Κεφάλαιο 20

Πίνακες και Θεωρία Γραφών

20.0.4. Οι πίνακες με στοιχεία από το σώμα $\{\mathcal{F}, +, \cdot\}$ βρίσκουν εφαρμογή στην μελέτη των γραφών.

20.0.5. Ένας γραφός είναι ένα ζεύγος (V, E) όπου $V = \{1, 2, \dots, N\}$ είναι το σύνολο των κομβών και $E \subseteq V \times V$ είναι το σύνολο των ακμών. Π.χ. στο σχήμα ;;;

20.0.6. Ένα μονοπάτι σε δεδομένο γράφο (V, E) είναι ...

20.0.7. Ένας γραφός (V, E) λέγεται *συνεκτικός* αν

20.0.8. Ένα *δέντρο* είναι ένας γράφος (V, E) στον οποίο ...

20.0.9. Ένα *δεντρο-καλυμμα* (ή απλά *καλυμμα*) ενός γραφού (V, E) είναι ένα δέντρο (V, E') με $E' \subseteq E$. Δηλ.

20.0.10. Δίνεται ένας γράφος (V, E) και ένα καλυμμα αυτού (V, E') . Ένας *θεμελιώδης κυκλός* του (V, E) ως προς το (V, E') είναι ...

20.0.11. Ορίζουμε τον πίνακα προσπίτωσης ενός γραφού (V, E) ως εξής ...

20.0.12. Εστω συνεκτικός γράφος (V, E) με $V = \{1, 2, \dots, N\}$ και ένα καλυμμα (V, E') . Ο πίνακας προσπίτωσης **A** του (V, E) ορίζεται ως εξής ...

Ο πίνακας **B** των *θεμελιώδων κυκλών* του (V, E) ως προς το καλυμμα (V, E') ορίζεται ως εξής ...

20.0.13. Εστω συνεκτικός γράφος (V, E) με $V = \{1, 2, \dots, N\}$ και ένα καλυμμα (V, E') . Καθε βάση του $\text{span}(\mathbf{A})$ αντιστοιχεί σε ένα καλυμμα του (V, E) .

20.0.14. Για κάθε συνεκτικό γράφο (V, E) με $V = \{1, 2, \dots, N\}$ και ένα καλυμμα (V, E') έχουμε

$$\mathbf{AB} = \mathbf{0}$$

20.0.15. Για κάθε συνεκτικό γράφο (V, E) με $V = \{1, 2, \dots, N\}$ και ένα καλυμμα (V, E') έχουμε

$$\text{rank}(\mathbf{A}) = N - 1, \quad \text{rank}(\mathbf{B}) = M - N + 1.$$